

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

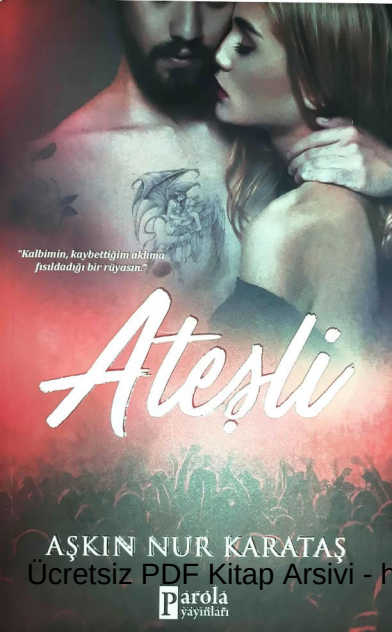
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*"Kalbimin, kaybettiğim aklıma
fısıldadığı bir rüyasin."*

Atesli

AŞKIN NUR KARATAŞ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - h

Parola
yayımları

Ateşli

Kural tanımazlık ve yaramazlık sadece Rock yıldızlarına has değildir. Kariyer sahibi, olgun ve başarılı kadınlarda kimi zaman ahlaksız davranabilir. Özellikle yıllarca kendini Bayan zeki, kibar ve sorumluluk sahibi kalıbına sığdırmışsa da içinden taşmaya hazır olan duygular ufacak bir kıvılcıma bakar.

Richard Richardson'ın hayatı bazı temel şeyler üzerine kurulmuştur. Müzik, kadınlar, içki, seks ve daha çok seks... Kardeşinin yaşayamadan yarım bıraktığı hayatı ona miras kalan en önemli şeydir. Kuralsızlık ile dolu bir dünya olan Rock dünyasında bu mirasa sahip çıkmak çok kolaydır.

Monica Collins; başarılı bir kariyere sahip, çoğu kadının kışkanandığı, çoğu erkeğin arzulayarak baktığı ayakları yere sığmayan lütfen bir kadındır. Fakat onunda hayatı dışarıdan görüldüğünden çok farklıdır. Kocasının ölümünün ardından kendini nasıl bir kalıba soktuğunu fark eder. Monica girdiği kalıptan çıkmak için sınırları zorlamaya kararlıdır. Yeni yaşamının getirileri bir mucizeyle taçlanırken kötü, üzücü ve can sıkıcı durumların hikâyesinin bitişi değil başlangıcıdır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi -

www.parelayayinlari.com

350

twitter.com/parelayayinlari

instagram.com/parelayayinlari

olatayinevi

1. Bölüm

İHANET

Monica Wilson aynada kendisine baktı. Güçlü, başarılı, zeki ve zor görünüyordu. Birazda seksi. Tabii seksi görünmenin pek bir faydasını gördüğü söylenemezdi. En azından evliliğinde... Franklin iyi bir kocaydı. Yedi yıllık evliliklerinde her zaman idareci olmuştu. Aynı zamanda Monica'ya gitmesi gereken yolu, başarı yolunu göstermişti. Yedi yıl önce evlendikleri zaman kurmuş oldukları Wilson Menajerlik bugün sektörde fark edilir bir yere sahipti. Çok ünlü insanlarla çalışıyor ve onların şöhret basamaklarını ödüllü bir dağcı gibi tırmanmalarını sağlıyorlardı. Onlar bir nevi cankurtarandı. Sorunları olmuyor değildi. Franklin bazen çok kaba ve anlayışsız oluyordu aynı zamanda yıkılmaz değer yargıları vardı ama yine de Monica'yı sorunlu geçmişine ve başka önemli sorunlara rağmen kabulleniyordu. Monica bunun değerini bilmesi gerektiğinin farkındaydı. Çevresindeki evlilikler çok daha kötüydü. Başka bir adam asla Monica'nın ki gibi bir geçmişi ve hataları olan bir kadını istemezdi. Özellikle bu hatalardan biri Franklin'i de etkiliyordu. Sigara tablasından aldığı sigarayı yakarak içine derin bir nefes çekti. *Hayır hayır. Başgü. Önemli bir görüşme vardı. Geçmişini düşünmek istemiyordu.* Cep telefonu çalmaya başladığında Monica için çalışma zamanı gelmişti.

"Efendim Derek."

Monica asistanının söylediklerini dinlerken ajandasına notlar almaya başladı. Kül tablasına bıraktığı sigaradan aldığı iki nefesin ardından söndürdü.

“Perez işi ne oldu? Toplantıyı iptal etmediler değil mi?”

Monica bu işe önem veriyordu. Perez büyük balıktı. İspanyol futbolcuların menajerlik işlerini yürütüyordu ve Monica birkaç, milyon dolarlık futbolcuyu kazanmaktan mutluluk duyardı.

“Şey Bayan Wilson... Perez toplantıyı iptal etti.”

Monica yerinden fırladı.

“Ne? Ve sen bunu bana şimdi mi söylüyorsun?”

Derek, Monica’nın öfkesiyle arasına girdi.

“Bayan Wilson, Bay Perez ofis toplantısını iptal etti ama yemekli toplantı talep etti.”

Monica rahatlamıştı. Başına giren ani ağrıyı savuşturmak için alnını parmaklarıyla ovdu.

“Ah, bu güzel. O halde Manhattan Grand’da rezervasyon yaptır ve bilgileri Bay Perez’e ilet.”

Monica telefonu kapattıktan sonra yatak odasına geçti. Franklin yataktan çıkmıştı ve duş sesini takip ederek banyoya girdi. Geniş banyonun sağ duvarını boydan boya kaplayan cam duş penceresinin ardından kocasının yakışıklı bedenini inceledi. Franklin kırk bir yaşında olmasına rağmen otuzlarına basmamış bir adamın bedenine sahipti. Geniş sırtından akıp, sıkı kalçalarına inen suyu takip etti ve genç kadın kasıklarında ki doluluk hissiyle ürperdi. Bileğindeki pırlantalarla kaplı saate baktı. Belki hızlı bir sevişme için zamanları vardı. Monica soyunmayı düşündüğü sırada Franklin suyu kapatıp duştan çıktı ve laciverte yakın koyu mavi gözleriyle Monica’ya baktı.

“Günaydın bebeğim.”

Genç kadın uzanıp kocasının ıslak omuzlarına ellerini koyarak onu kendine çekti ve dudaklarını son derece tutkuyla öptü. Monica kadın olmaktan hoşlanıyordu. Evlendiğinden beri bunu baskılaması gerekse de seks Monica için önemliydi. Gençliğinde yaptığı o aptal hataları artık

yapmazdı. Tek istediği kocasıydı. Onun yakışıklı kocası... Franklin geri çekilip yüzünü buruşturdu.

“Sigara mı içtin Monica?”

Monica üzgün bir yüz ifadesiyle geriledi.

“Üzgünüm hemen dişlerimi fırçalayıp geliyorum. Belki giyinmezsen bu sabahı güzel değerlendirebiliriz.”

Franklin bornozuna uzanıp üzerine giydi ve uzun parmaklarını kullanarak sarı saçlarını geriye doğru ittirdi. Genç kadın o saçlara ellerini geçirip dağıtmak istiyordu. Franklin’in bacaklarının arasına yerleşmesini ve kadınlığını yalarken saçlarına asılmak istiyordu. Tanrım! Arzudan kavruluyordu.

“Çıkmamız lazım bebeğim. Toplantım var ve senin de Bay Perez ile ilgilenmen gerekmiyor muydu?”

Monica yine reddedilmişti. Acaba gerçekten hâlâ o hastalığı taşıyor muydu? Belki de normal insanlar her gün seks yapmak istemiyordu. Franklin’in üzerine bu konuda çok gitmek istemiyordu. Aptallık dönemlerinde düşündüğü tek şey seksti fakat şimdi bunu aşmış başarılı bir kadındı. Otuz iki yaşında kendi ayaklarının üzerinde duran, kendine güvenen ve başarılı bir kadın...

“Bay Perez toplantıyı iptal etmiş.”

Franklin yatak odasına geçerken Monica dişlerini fırçalamak için suyu açtı.

“Ah hadi ama bebeğim o adamı tavlamamız gerekiyordu.”

Monica diş macununu fırçasına sıktıktan sonra “Merak etme bu akşam yemek yiyeceğiz. Manhattan Grand’da rezervasyon yaptırdım hem böylece sende katılabilirsin.” dedi.

“Bu harika.”

Genç kadın dişlerini fırçaladıktan sonra yatak odasına geri döndü. Franklin çoktan siyah bir takım elbisenin içine girmiş aynada kravatını bağlamaya çalışıyordu. Monica gülümseyerek kocasının yanına gitti ve onu kendine çevirerek kravatını bağlamaya başladı. Franklin kusursuz bir adamdı ve Monica ona her baktığında hayran oluyordu. Kravatını bağladıktan sonra parmak uçlarında yükselip adamın dudaklarını için-

deki tüm tutkuyla öptü. Franklin ona karşılık verirken Monica'nın istediği kadar tutkulu değildi. Monica şimdi kıyafetlerini parçalayıp onun içine gömülmesini istiyordu fakat Franklin bunu yapmayacak kadar romantik bir adamdı. O sevişmenin sadece yatak odasında, yatakta ve kendi doğru zamanında olması gerektiğini düşünüyordu. Oysa Monica'nın içinde ki o bastırılmış taraf her an, her yerde ve her şekilde sevişebilirdi. Yine de o yanını kontrol altına aldığı için mutluydu. Monica o yanın nasıl büyük hatalar yaptığını biliyordu.

"Hazırsan çıkalım mı?" Monica geri çekildi.

"Çantamı alıp geliyorum bebeğim."

Genç kadın evdeki çocuk odasını yatak odasıyla birleştirip harika bir giyinme odası yapmıştı. Odayı bölen siyah akordeon kapıyı açarak makyaj aynasının önünden çantasını aldı. Son kez kendine baktı ve ruj sürmeye karar vererek tercihini koyu kırmızı rujundan yana kullandı. Kırmızı ruj her zaman favorisiydi. Yeşil gözlerini, kahverengi saçlarını açığa çıkarıyordu ve üzerinde olan krem renk etek takımına uyum sağlayacağı da kesindi. Kırmızı Prada ayakkabılarıyla yaratacağı seksi uyumdan bahsetmek bile istemiyordu.

***

Franklin, Manhattan'ın boğucu trafiğinde ilerlerken Monica telefon görüşmelerine başlamıştı. Harika bir ekiple çalışıyor olsa da işleri her zaman kendisi takip ederdi. Bu onun iş becerisinin sırrıydı. Ne kadar şirketi birlikte kurmuş ve Franklin bir patron imajına daha yakın olsa da Monica her zaman Franklin'den daha baskındı. Franklin aracı lüks binanın otoparkında durdurdu. Monica kocasıyla birlikte ofislerinin bulunduğu yedinci kata çıktı. Ofisten içeri girer girmez genç kadın Derek tarafından esir alınmıştı. Derek elindeki tabletten okuduğu notlarla Monica'yı bilgilendirirken Franklin bu karmasadan uzaklaşır doğrudan odasına girdi ve kapıyı kapattı. Monica bir kez daha her şeyi kendisi başına ilgilenecek zorundaydı ama önemli değildi. Bunu seviyordu. Kontrolün elinde olması ona kendini iyi hissettiriyordu. Monica işlerini toparladıktan sonra Franklin'in odasına girdi. Adam ceketini çıkarmış

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

koltuğunda otururken telefonuyla uğraşıyordu. Monica içeri girince telefonunu bırakıp tüm dikkatini karısına çevirdi.

“Bir şey mi oldu sevgilim?”

Genç kadın kocasına yaklaşıp kucığına oturdu. Franklin rahatsızlıkla kıpırdandı.

“Bebeğim içeri biri girebilir ve çalışanlarımızdan birinin bizi böyle görmesini istemiyorum.”

Monica çocuksu bir edayla omuzlarını silktilti.

“Umurumda değil Frank. Öp beni...”

Franklin genç kadının dudaklarına küçük ve şehvetten uzak bir öpücük bıraktı. Monica kocasının kucığından kalkmadan önce aldığı şey buydu.

“Sandra ile öğle yemeği yemeye gidiyorum sonra da alışveriş yapacağız. Gelmek ister misin?”

Franklin’in gözleri önündeki dosyada yazan rakamlardaydı. O rakamların adamıydı oysa Monica bir iş bitiriciydi. Kıvrak zekâsı, cazibesini, konuşma yeteneği buna eklenince bu özelliği daha baskın bir hal alıyordu.

Franklin, Monica’ya bakmadan “Size iyi eğlenceler. Sandra’ya selam söyle. Bu akşamki yemekten önce biraz kafanı dağıtmalısın.” diye mesafe kokan bir şeyler mırıldandı.

Monica başını salladı. Bu işi almaları demek şirketinin isminin İspanya’da da duyulması demekti ve tabii futbol camiasını küçümsemek doğru olmazdı. Dönen paralar dudak uçuklatıyordu.

“Biliyorum ve merak etme o iş bizde.”

Franklin’in gözleri genç kadının üzerinde gezindi ve adamın dudakları kıvrıldı.

“İşte bu.”

Monica adamı gölümseyerek odasından çıktı. Franklin ile araları son bir senedir hayatlarının hiçbir döneminde olmadığı kadar iyiydi. Franklin artık Monica’yı geçmişinden dolayı suçlamıyor, onu küçük görmüyor ve çocuk konusunda daha fazla üstüne gelmiyordu. Monica bu değişimin nedenini bilmese de bundan memnundu. Artık kendini

daha özgür ve daha güvenli hissediyordu. Belki de artık o kötü anılarını tamamen unutma, yaşanmamış gibi yapma zamanı gelmişti. Her şey geçmişte kalmıştı.

***

Monica dışarı çıkmadan önce ofisini kullanarak makyajını tazeledi. Kırmızı rujunu silip baştan sürdü ve açık kahverengi saçlarını şık bir topuz yaptı. Ceketini düzelterip elini bedeninde gezdirdi. Otuz iki yaşında olmasına rağmen hâlâ sıkı bir vücuda sahipti. *Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun.* Çantasını alıp binadan çıktığı sırada karşıdan ona doğru yürüyen Sandra'yı gördü. Sandra ve Monica Üniversite de tanışmış o zamandan beri de yakın arkadaş olmuşlardı. Monica, Franklin ile evlenip iş kurduğunda Sandra'da Manhattan'a yerleşip stil danışmanlığı yapmaya başlamıştı. Moda onun işiydi bu konuda da kesinlikle yetenekliydi son zamanlarda fark edilmeye başlamıştı ve Monica sık sık onun yardımını alıyordu. Sandra'nın uzun kemikli suratını açığa çıkaran koyu siyah saçları sırtına ulaşıyordu. Şanslı genlerinden gelen enfes bir bronzluğa sahipti gerçek bir Latin olmasa da Latinlere özgü güzelliği insanların dikkatini çekiyordu. Sandra uzun bacaklarıyla Monica'nın önünde durdu. Normalde 1.63 olan Monica topuklularla beş santim daha uzun görünüyordu Sandra ondan on santim daha uzundu. İki kadın birbirini öperken Sandra gülümsedi.

"Monica harika görünüyorsun tatlım. Krem ve kırmızı gibi klasik ama riskli bir seçimi senden başka kimsenin böyle taşıyamayacağından eminim."

Monica kahkaha atarak "Sende her zamanki gibi kusursuz görünüyorsun." dedi.

"Central Park'a harika bir restoran açılmış orada yemeye ne derin?"

Monica arkadaşını onayladı.

"Hafta sonu Franklin ile orada dinlenmeye harika salataları var."

İki genç kadın karşıdan karşıya geçerken Sandra "Franklin nasıl?" diye sordu.

"Çalışıyor, gerçi ikimizde çok çalışıyoruz sana bahsettiğim şu iş ile alakalı..."

Sandra parlak bir gülümsemeyle ışıldadı.

“Ah Tanrım! O futbolcuları almanızı en çok ben istiyorum, bundan emin olabilirsiniz.”

Monica arkadaşının koluna hafifçe vurdu.

“Hemen kötü düşünme Monica, yani bilirsin işlerinizin büyümesi açısından söyledim.”

“Ya tabii kesin öyledir.”

İki arkadaş Central Park’ın yürüyüş yolundan ilerleyip göl kenarındaki ahşap restoran binasına girdiler. Öğlen saati geçtiği için restoran çok kalabalık değildi böylece gölün üzerine yapılmış köprüde bir masa bulabildiler. Moda, iş, magazin hakkında konuşurken yemeklerini yemeye başladılar.

Monica karidesli salatasından bir çatal aldı çiğneyip yuttuktan sonra “Bu akşam ki yemek için yeni bir elbise almayı düşünüyorum. Bana yardımcı olursun değil mi?” diye sordu.

Sandra alışveriş konusunda bir uzmandı bu tekliften de hoşlandığı açıktı. Monica onun kahverengi gözlerinde gezinen ışıltıları yakalamıştı.

***

Sandra ile birlikte ne kadar ünlü mağaza varsa hepsine girmiş en son bir butikteki dudak uçuklatan fiyata sahip dore rengi elbise de karar kılmışlardı. Elbisenin parlak kumaşı ve payetli omuzları Monica’ya çok yakışmıştı hem Franklin’in doğum gününde aldığı taşlı Jimmy Choo ayakkabıları kullanmak için mükemmel bir elbiseydi. Monica arkadaşına teşekkür edip bir taksiye bindi ve eve doğru yola çıktı. Hazırlanması gerekiyordu. İkna etmesi gereken dişli bir müşteri vardı.

Monica, hazırlıklarını bitirdiğinde aynada kendine gülümsedi. Yanılmamıştı. Diz üstü elbisesi ve ayakkabıları harika bir uyum içindeydi ve ışıltılı kahverengi saçları elbise, ayakkabı uyumuna eşlik ediyordu. Yanağına biraz daha allık sürdü giyinme odasından çıktığı anda dış kapının kapandığını duydu.

“Frank, bebeğim hazırlanmalısın. Geç kalacağız.”

Yatak odasından çıkıp merdiven boşluğuna ulaştı. Aşağıya sarktığında Franklin'i gördü. Çökmüş görünüyordu ceket elindeydi ve kravatı boynunda değildi. Bu kötüydü çünkü Franklin insan içinde asla kravatını ve ceketini çıkarmazdı. Monica telaşlanarak sarmal merdivenlerden aşağıya inmeye başladı.

"Franklin! İyi misin?"

Franklin kafasını kaldırıp merdivenlerden inen Monica'ya baktı. Monica o anda onun gereğinden fazla solgun görüldüğünü fark etti. Adamın önünde durarak ellerini omuzlarına koydu.

"Neyin var?"

Franklin kafasını iki yana salladı.

"Bilmiyorum bebeğim birden kendimi kötü hissettim. Başım dönüyor, halsiz hissediyorum."

Aniden dengesini kaybetmesi üzerine Monica onu tuttu.

"Olamaz bu çok kötü Frank. Doktor çağırmalıyız. Bay Perez'i arayıp yemeğin iptal olduğunu söylemeliyim. Şimdi seni odamıza götürceğim ve sana bakacağım."

Franklin kafasını iki yana salladı. Bir yandan da Monica'nın yardımıyla merdivenleri çıkıyordu.

"Hayır, hayır bunu yapma. Bu iş şirket için çok önemli. Bunun için çok çalıştık. O yemeğe gitmelisin." Monica duraksadı.

"Sen olmadan mı?"

Franklin karısına doğru döndü yorgun gözleriyle onun yeşim yeşili gözlerine baktı.

"Bunu yapmalısın Monica. Kendimi iyi hissediyor olsam seni asla yalnız bırakmam ama zaten yalnız başına da bu işi alacağını biliyorum. Sen gördüğüm en güçlü, en başarılı kadınsın bebeğim."

Monica acı dolu bir gülümsemeyle kocasına baktı.

"Franklin seni bu halde bırakmak istemiyorum."

Franklin merdivenleri tutunarak çıkmaya devam etti Monica elini sırtına koymuş adama desteğini sürdürüyordu.

“Biliyorum, biliyorum ama bu işten öylece vazgeçemeyiz. Düşün Monica aylardır uğraşıyoruz. Bak biraz yatacağım ve kendimi daha iyi hissedersen yemeğe geleceğim. Belki sonuna yetişir Bay Perez’den bizzat özür dilerim.”

Monica bir yandan Franklin için endişelenirken diğer yandan Bay Perez’i geri çeviremeyeceğini biliyordu. Franklin’i yatak odasına götürüp kıyafetlerini çıkarmasına yardımcı oldu. Franklin yatağa yatınca Monica üzerini örttü.

“Yapabileceğim bir şey var mı?”

Franklin’in rengi biraz daha beyazlamıştı. Daha mı kötüye gidiyordu? Genç kadın onun hastalandığına çok şahit olmadığı için endişe içindeydi.

“Evet, yapabileceğin bir şey var. Geç kalmadan git ve o işi bağla Monica. Buna ihtiyacımız var.”

Monica kocasını alnından öperek yanından ayrıldı. Telefonunun sesini açıp çantasına koydu, bu sayede Franklin ararsa duyabilecekti. Garajda duran kırmızı Audi Q8 Monica’nın arabasıydı. Genç kadın arabasına yerleşerek dikiz aynasını düzelitti. Yolu kontrol ettikten sonra gaza basarak garajdan çıktı. Manhattan’ın akşam trafiği her zamanki gibi yoğundu. Monica saate baktı yetişmesi gerekiyordu. Yetişmeliydi. Monica disiplini ile bilinirdi ve öyle olmaya devam etmek istiyordu. Kilitlenmiş trafik canını sıkmaya başlamıştı Yan tarafta bir ara sokak gözüne çarptı dönüş yok işaretini umursamadan gaza basarak direksiyonu kırdı.

“İşte böyle bebeğim! Her zaman kestirme vardır öyle değil mi?”

Genç kadın kendi kendine gülümseyerek restoranın yoluna girdi. Çok geçmeden lüks binanın kapalı otoparkına giriyordu. Aracını boş bir yere bırakıp asansör ile en üst kata çıktı. Güler yüzlü bir görevli tarafından karşılanan kadın, adamın gülümsemesine karşılık verdi.

“Rezervasyon isteniz dedi hanımefendi.”

“Monica, Monica Wilson.”

Adam elindeki tablete göz attı ve ismi bulduğunda gülümsemesi biraz daha genişledi.

“Beni izleyin lütfen.”

Adamın peşinden masalarına kadar yürüdü. Klasik müzik orkestrasından uzaktaydı yani iş konuşmak için oldukça uygundu. Görevli sandalyesini çektiğinde Monica yerleşti. Pahalı deri sandalyeler ve masalardaki altın rengi şamdanlar lüks kokuyordu.

“Misafirinizi beklerken bir şeyler içer misiniz?”

Perez’in henüz gelmediğine sevinmişti açıkçası geç kalarak kötü bir imaj çizmek onu korkutmuştu.

“Evet, bir kadeh kaliteli beyaz şarap alabilirim. Marka seçimini size bırakıyorum.”

Adam kibarca başını sallayarak uzaklaştı. Monica küçük çantasından telefonunu çıkarıp Franklin’e restoranda Perez’i beklediğini bildiren bir mesaj attı ve çok geçmeden cevabı geldi.

Bende yatıyorum bebeğim, bu işi alacaksın sana inaniyorum.

Monica şarabından ikinci yudumu aldığı anda Bay Perez geldi. Genç kadın yerinden kalkarak adamla el sıkıştı. İspanyollara has esmer teninin ve beyaz saçlarının tezat görüntüsü hoştu.

“Merhaba, Bay Perez sonunda sizinle tanışmak harika.”

Adam sıkıığı eli dudaklarına götürüp nazik bir tavırla öptü. Beyaz takımı içinde aykırı görünse de bir centilmen olduğunu biliyordu.

“Bende sizinle tanıştığıma memnun oldum Bayan Wilson. Bu kadar ince zevkli ve güzel olduğunuzu bilseydim bu buluşmayı daha önce yapardım.”

Monica şuh bir kahkaha attı. Bay Perez sandalyesini tutarak Monica’nın oturmasına yardım etti ve genç kadının karşısına yerleşti.

Garsonun getirdiği menüyü inceleyerek siparişlerini verdikten sonra adam “Bay Wilson’ın da katılacağını sanıyordum.” dedi.

Monica işaret parmağını şarap kadehinin ağzında gezdirdi. “Evet, aslında öyle olması gerekiyordu, fakat Bay Wilson vazetsizlendi özürlerini iletmemi istedi.”

“Ah, öyle mi? Umarım önemli bir şey değildir.”

Monica kibarca gülümseyerek “Merak etmeyin iyi olacak.” dedi.

Perez beyaz dişlerini göstererek sırıttı.

“Ona ne şüphe insanın sizin kadar güzel karısı olur da nasıl iyi olmaz?”

Monica bir şuh kahkaha daha attı. Bu şekilde çekici olmaktan her zaman hoşlanırdı.

“Bay Perez, çok nazicsiniz...”

Yemekler geldiğinde adamla hâlâ sıradan konular hakkında sohbet ediyorlardı bu Monica’nın taktiği idi önce karşısındakini tanırsan ona göre giriş yapardı. Perez hakkında bu kısa konuşma sırasında yaptığı tespitler adamın güzelliklerden, incelikten hoşlandığı, lüksü sevdiği ve kesinlikle iltifata dayanamadığı yönündeydi. Monica adama alıcı gözüyle bakmaya başlayınca adam kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

“Bir şey mi oldu Bayan Wilson?”

Monica mahcup bir tavır takındı ve gözlerini kaçırdı.

“Ah hayır, sadece bu kadar genç ve yakışıklı olduğunuzu söylemeyi atlamışlar.”

Adam bir kahkaha attı. “Aslında genç sayılmam hatta oldukça kartlaştım.”

Bu sefer kahkaha atan Monica’ydı. “Hayatta inanmam. Kaç yaşındasınız elli mi? Bir gün bile büyük değilsinizdir.”

Perez bunun yalan olduğunu bilse de hoşuna gitmişti. Gözlerindeki parıltılardan belliydi.

“Aramızda sır olarak kalacaksa tam altmış beş yaşındayım.”

Monica inanmıyormuş gibi gözlerini açtı. “Şaka yapıyorsunuz?”

Perez kaliteli şampanyasından bir yudum aldı ve tadını ağzının içinde yaydı.

“Kesinlikle doğruysa söylüyorum sizi asla kandırmam...” Monica sırıttı.

“O halde uzun yıllardır sektörde olmalısınız. Bu gerçekten büyüleyici kariyerinize hayranım sizden öğrenecek çok şeyim var.”

Adam arkasına yaslanarak rahatça oturdu. "Genç Bayan Wilson... Dişli olduğunuzu duymuştum ama siz inanılmazsınız. Sizinle çok iyi anlaşacağımızı umuyorum..."

Monica'nın da istediği buydu. Akşamın devamında iş sohbeti sürdü. Monica adamı etkilemişti oldukça zeki ve açık fikirliydi. Hazır cevaplı olması ile tatlı dili de Perez'in gözünden kaçmamıştı. Sohbetleri umut vaat ediyordu Monica bir kez daha başarıyordu.

***

Ortada bir şey olmamasına rağmen Monica göğsüne yerleşen ağırlığı hissedebiliyordu. Yutkundu ama ağırlık hâlâ oradaydı. İş yemeğinde karşısında ona bir şeyler anlatan adamı dahi göremiyordu nefesi kesilmişti. Önündeki kadehe uzandı ve birkaç yudum şarap içerek bardağı geri bıraktı. Adam hâlâ konuşuyor ileriye dönük düşünceleri hakkında gereksiz bir sürü detay veriyordu ama Monica'nın duyduğu şeyler çatal bıçakların tabakta çıkardığı çirkin ses ve insanların kahkahalarıydı. Adam en sonunda anlaşılır bir şekilde.

"Bayan Wilson? İyi misiniz?" diye sordu.

Kadının sıkıntısını fark etmiş gibiydi yaşlı adamın nemli mavi gözleri endişeli görünüyordu. Monica elini kalbinin üzerine koydu bir parça kopuyordu sanki.

"Üzgünüm Bay Perez. Biraz rahatsızlandım sanırım."

Adam anlayışla başını salladı. "Yemeğimiz bittiğine göre toplantının kalanını ofisimde yapabiliriz."

Bu işin olumlu gittiğini gösteriyordu. Monica bu anlaşma için iki aydır uğraşıyordu ve adamdan bir randevu almak için asistanına oldukça pahalı Versace çanta almak zorunda kalmıştı.

"Bu harika olur Bay Perez. Hem istediğiniz raporları da getirme şansım olur."

Adam ayağa kalktı heybetli bir adam değildi boyu yeterli uzunluktaydı ama gençliğinde yakışıklı olduğu açıktı. Monica, Bay Perez'in içtenlikle uzattığı elini tutup kibarca tokalaştı.

"Bay Wilson'a geçmiş olsun dileklerimi iletin ve sizde kendinize dikkat edin."

Monica başını sallayarak adama zoraki bir tavırla gülümsedi. Belki de sıkıntısı bu yüzdendi kocasını evde bir başına bırakıp buraya geldiği için kendini huzursuz hissediyordu.

"İletirim Bay Perez teşekkür ederim. Ofisinizdeki toplantıya birlikte katılacağımızdan emin olabilirsiniz."

Bu hep böyleydi. Monica ve Franklin ayrılmaz ikiliydi. Tıpkı Bonnie ve Clyde¹ gibi... Bütün piyasa bunu bilirdi. Monica otoparka inerek arabasına bindi. Küçük çantasından çıkardığı cep telefonu ile Franklin'i aradı. Telefon uzun çalırların ardından telesekretere bağlandı. Genç kadının endişesi biraz daha artarken ayağıyla gaza yüklendi. Trafik hâlâ sıkışıkta ama ara sokaklardan eve gelmesi daha kısa sürmüştü. Aracı otoparka sokmadan evin önünde durdurdu. Bir terslik olduğunu hissediyordu ne olduğundan emin değildi ama biliyordu işte. Franklin'e bir şey olmasından korkarak hızla eve girdi. Ev karanlık ve sessizdi ama yatak odasından hafif bir müzik sesi duyuluyordu. Merdivenleri yavaşça çıkarak üst kata ulaştı. Yatak odasının çift kanatlı kapısı kapalıydı Monica kapıyı açarak içeri süzüldü. Odayı kaplayan loş sarı ışığa gözlerini alıştırdıktan sonra içeri doğru iki adım attı. Yatakları görüş alanındaydı. Tabii kocasının geniş, terli sırtı da öyle... Başka bir kadının üzerinde olan sırtı...

Kadının yalandan inlemeleri odada çalan klasik müziğe karışıyordu. Monica müziğin geldiği yöne kafasını çevirdi. Babasının gramofonu... Monica'ya düğün hediyesi olarak verdiği o gramfon genç kadın için özeldi ve Franklin onu böyle pis bir şeye mi alet ediyordu? Gözlerinde biriken yaşları engelledi titreyen dizlerine güçlü olması gerektiğini fısıldadı. Franklin'in boğuk hırıltısına kadının kesik kesik nefesleri eşlik etti. Monica'nın bizzat seçtiği krem renk saten nevresim Franklin'in kalçasını örtüyordu. Kadının yüzünü göremese de yastığa dağılmış siyah bir tutam saçını görebiliyordu. Kadının kollarını Franklin'in boynuna doladı ve mırıldadı.

"Frank... Geliyorum bebeğim daha derine girmene ihtiyacım var."

¹ Bonnie ve Clyde : 1967 yapımı film haydut bir çiftin hikâyesi.

Kadının sesi tanıdık geliyordu ama kim olduğunu anlayamadı. Franklin kendini biraz daha bastırdı. Kadın yalandan bir çığlık atarak boşaldı daha doğrusu oldukça kötü bir taklit yaptı. Franklin bunu anlayamayacak kadar sığ bir adamdı genelde partnerinin tatmin olup olmamasını umursamazdı Monica gibi tutkulu bir kadını bile çoğunlukla orgazma ulaştırmayı beceremezdi. Franklin boşaldıktan sonra kadının dudaklarını öptü.

“Bu harikaydı Sandra. Sen harikasın...”

Genç kadın duyduğu isimle birlikte elinde sıkıdığı çantayı gürültülü bir şekilde yere düşürdü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi -

2. Bölüm

LOS ANGELES

Franklin büyük bir panikle kadının üstünden kalkarak ayağa fırladı. Yarı sert erkekliğine kondom takmamış olduğunu gören Monica daha da çılgına döndü. O fahişe ile korunmadan sevişmiş sonra da Monica'yı mı düzmüştü?

"Siktir! Bebeğim..."

Monica elini kaldırdı. Sandra yüzünde en ufak bir mahcubiyet olmaksızın yatakta doğruldu. Geçen sene silikon yaptırdığı sahte memelerine yerde duran kırmızı sutyeni taktı. Monica hangisinden daha çok iğreneceğini bilemiyordu. Onu aldatan kocasından mı? Yoksa yıllardır tanıdığı ve her şeyini anlatıp, güvendiği arkadaşından mı? Sandra -*Monica'nın yeni deyimiyle büyük kaltak*- tangasını da giyerek ayağa kalktı. Monica işaret parmağını Sandra'ya doğrulttu.

"Sen sikildiğine göre artık gidebilirsin."

Sandra bakışlarını Franklin'e çevirdi, sanki ona kalmasını söylemesini biliyordu. Ama Franklin gibi bir pis kokuşu banyo asla yapmazdı. Monica, Franklin'in gözündeki korkuyu görüyordu. Kaybetme korkusu... Franklin sesini yükseltti.

"Ne duruyorsun. Duymadın mı?"

Sandra kaşlarını çatarak elbisesini aldı ve üzerine giymeden kapıya yöneldi. Monica'nın yanından geçtiği sırada "Üzgünüm." diye mırıldandı.

Monica o kadar içten bir şekilde gülümsedi ki kendine inanamadı.

"Ben değilim. Bundan sonra daha iyi olacağımdan emin olabilirsiniz. Fahişe..."

Sandra kapıdan çıkıp giderken Monica sessiz kaldı. Ta ki dış kapının kapanma sesini duyana kadar. Franklin ellerini dağınık sarı saçlarından geçirdi. O fahişenin dağıttığı saçlarından...

"Monica... Özür dilerim."

Monica çantasını yerden aldı ve içinden bir sigara çıkarıp çakmakla yaktı. İçine derin bir nefes çekip yatağın kenarındaki puf koltuğa oturdu seksi bir şekilde bacak bacak üstüne atmayı ihmal etmedi.

"Ne kadar zamandır onunla sikişiyorsun?"

O kadar sakindi ki sanki sıradan bir günün nasıl geçti konuşması yapıyordu. Franklin bir süre cevap veremedi, hâlâ giyinmemişti bunu düşünemeyecek kadar şoka uğradığı açıktı.

"Bu önemli değil bebeğim, sadece basit bir şey. Bilirsin biz erkekler değişiklik severiz ve kolay kandırılırız."

Monica adamın pişkinliği karşısında kahkaha attı.

"Hadi Franklin söyle bana! Ne kadar zamandır? Sence de bunu bilmeyi hak etmiyor muyum?"

Franklin suçlu bir şekilde başını önüne eğdi.

"Bir yıl kadar..."

Monica yavaş yavaş beynine hücum eden kanın kafatasındaki uğultusunu hissediyordu. Külü yere düşmek üzere olan sigaradan derin bir nefes aldı. İnce sigaranın ucundan yere düşen külü önemsemedi. Franklin bundan nefret ederdi ama karısını en yakın arkadaşıyla bir yıldır boynuzlayan bir adam olarak tek kelime etmeye hakkı yoktu.

"Dernek bir yılın bana iyi davranma selahiyetinde mi? Sana bir beni manipüle etmemenin, hatalarımı yüzüme vurmamanın benim sana açık yüreklilik ederek anlattığım geçmişimle vurmama nedenin buydu? Süper sürtük Sandra! Sana bir sır vereyim mi? Parası olan herkesin al-

tına yatar sakın seninle harika bir seks yaptığını zannetme ahmaklığına düşme. Sen, yeni yetme bir ergenden bile berbat sevişiyorsun.”

Monica içindekileri söyleyerek hafiflemişti. Bir yıldır Franklin’in değiştiğini düşünmesine inanamıyordu. Buna nasıl kanabilmişti? Aslında içten içe bir gariplik olduğunun farkındaydı fakat yine de mutlu olmak istemişti. Sadece lanet olası huzuru ve mutluluğu istemişti. Franklin’in bir gün eski haline döneceğini, onu yine baskılayacağını, kendi istediği yöne çevirmeye çalışacağını, Monica’yı yargılayacağını biliyordu yine de bu kadar kötüsünü beklememişti. Franklin, misyonerden başka pozisyon uygulayamayan kocası tarafından aldatılmak... Bunu asla tahmin etmemişti. Genç kadın daha fazla bu iğrenç yerde kalmak istemiyordu sigarasından son bir nefes daha alıp ayağa kalktı ve komodinin üzerinde duran kül tablasına söndürdü. Franklin’in bedenine fazla yakındı, adamın vücudundan pis Sandra kokusu yükseliyordu ama kendini üzgün hissetmiyordu. İhanete uğramış, kandırılmış, sırtından bıçaklanmış hissediyordu ama üzgün... Hayır... Monica kapıya doğru yönelince Franklin genç kadının kolunu tutarak gitmesine engel oldu fakat Monica kolaylıkla kolunu adamdan kurtardı.

“Sakın o pis ellerinle bana dokunma!”

Franklin derin bir nefes aldı.

“Monica... Özür dilerim. Lütfen... Bunu aşabiliriz.”

Genç kadının kahkahası odada çınladı.

“Özür dilerim Monica bunu aşabiliriz.” Adamın komik bir taklidini yaptıktan sonra işaret parmağıyla çıplak göğsünü dürttü.

“Sen benimle ilgili hiçbir boku aşamamıştın Franklin ve bende bunu aşmayacağım.”

Genç kadın elini saçına götürdü. Topuzunu tutan tokayı açıp saçlarının dağılması için iki yana salladı.

“Neden biliyor musun?”

Gözlerini kısarak bir şekilde kıskarak “Çünkü bunu aşmak istemiyorum, çünkü ben şu an kendimi inanılmaz özgür hissediyorum. Seni neredeyse on senedir tanıyorum ve yedi senedir boktan bir evlilik sürdürüyorum. Kahretsin! Buna nasıl dayanmışım? Bu ben değilim, senin

yanındaki kadın asla ben olmadım. Sen bana kötülük yaptığını düşünebilirsin, o fahişe de öyle düşünebilir ama hayır. Lanet olası sen bana iyilik yaptın.” dedi ve iki adım geriledi.

“Şimdi bu evden, senin hayatından gideceğim. Bundan sonra özgür Monica Collins olacağım. İlk işimde senden boşanır boşanmaz gerçekten sikişmeyi beceren adamlardan zevk almak olacak.”

Monica kapıya doğru ilerledi çıkmadan önce son kez arkasını döndü.

“Yarın kişisel eşyalarımı almaya gelirim. Evde olmazsan sevinirim ve yarın boşanma davasını açıyorum. Şirketin yarısı, evin yarısı gibi konular bilirsin... Bolca nakit paraya ihtiyacın var. Elbette elindekilerin yarısı gidince fahişe Sandra kışına tekmeyi basacaktır. Sana iyi şanslar üç dakikalık adam Franklin Wilson!”

Genç kadın kapıyı arkasından çarparak merdivenleri indi. Dış kapıdan çıkmak üzereyken Franklin yatak odasından çıkıp korkuluklardan bağırdı.

“Beni terk mi ediyorsun? Eskiden olduğu gibi bir fahişe olacaksın ve pişman olup geldiğinde o küçük kışını kabul etmeyeceğim Monica! Sen bir fahişesin, eksik bir kadınsın. Sen hataların yüzünden anne olma şansını yok eden bir fahişesin!”

Bu sabahki Monica olsa bu sözleri duyduğu anda gözyaşlarına boğulurdu. Ama şu an ki öfkeli Monica'nın tek yaptığı şey orta parmağını Franklin'e doğrultmak oldu. Kabul ediyordu çok olgun bir davranış değildi ama kendi gibi davranmayalı yıllar olmuştu. Monica kapıyı çarptığı anda eski hayatını, evini ve Franklin'i geride bıraktığını biliyordu. Arabasına binerek gaza bastı. Üzgün değildi, yenilenmiş hissediyordu. Gaza biraz daha sertçe yüklendi elini kuru yanaklarına götürdü. Ağlamamıştı bile... Uzanıp radyoyu açtı ve yıllardır Franklin yüzünden dinlediği klasik müzik kanalını değiştirdi. Denk gelen Kanye West'in *Fade* şarkısı eşliğinde arabasını sürdü. Daha önce belli gitmediği bir hızla ilerliyor, etrafındaki binaları göremeden yanlarından geçiyordu. Şarkının sesini sona kadar açtı ve güçlü bir çığlık attı ciğerlerindeki fazla hava boşalmıştı. Daha sonra arkasından gelen kahkahasını tutamadı.

“Hayata hoş geldin Monica Collins!”

Bir kahkaha daha attı ve ardından gözyaşları akmaya başladı. Yeni hayatına nereden başlayacağını bilmiyordu...

***

Monica Manhattan’ın meydanındaki lüks bir otele akşamdan kalma kıyafetleri ile giriş yaptı. Gecenin ikisine kadar arabasını sürmüş, çılgınlıklar atmış ve en sonunda akmış maskarasıyla otelin yolunu tutmuştu. Resepsiyondan bir anahtar alıp tek başına odaya çıktığında yatak başını komple kaplayan aynalarda yansımalarını gördü. O an kendine bir söz verdi. Bir daha hiçbir erkek için makyajını mahvetmeyecekti. Kahrolası şeyi yapmak inanılmaz uzun sürüyordu ve o göt oğlanlarının hiçbiri bu zamana değmezdi. Genç kadın ılık bir duş aldıktan sonra üzerinde otelin bornozuyla yatağın üzerine oturdu. Elinde az önce oda servisin-den istediği Bourbon viski şişesi vardı. Şişeden büyük bir yudum alıp komodinin üzerinde duran telefonuna uzandı. Birlikte büyüdüğü kuzeni Emma’yı aradı. Los Angeles ile New York arası saat farkı hesaba katılırsa Emma’nın daha uyumadığını düşünmüştü. Zaten Emma genelde geceleri çalışırdı.

“Bebeğim!”

Emma’nın aşırı enerjik sesiyle gülümseyen genç kadın “Hey Emm...” diye mırıldandı.

Genç kadının gürültüden uzaklaştığını duydu. Müzik sesleri hafiflemişti.

“Senin neyin var? Bu saatte sen beni aramazsın. Yani daha doğrusu beni haftada bir kere arıyorsun ve o gün, bugün değil seni meşgul sür-tük!”

Monica herkesi fazla ihmal ettiğini biliyordu. Hayatını resmen Franklin ve iş ikilemine sığdırmıştı.

“Aldı aldım. Çok bekten ve çok yalnızım. Bir şişe Bourbon ile a-tağımdayım.”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

Emma bir küfür savurdu. Görünüşü ve küfürlü ağzı asla birbirine uyum sağlamıyordu. Onun kadar güzel bir kadının daha kibar olması beklenebilirdi.

“O, orospu çocuğunun seni hak etmediğini sana yüzlerce defa söylemiştim.”

Derin bir nefes aldı. Monica onu bir mırıltıyla onaylayarak viskisinden koca bir yudum aldı. Emma onu en iyi tanıyan insandı. Her şeyi biliyordu. Tüm hatalarını ama onu asla yargılamamıştı. Franklin ile tanıştığında ise *‘onun hemen kapının önüne koyulması gereken kolmuş bir çöp’* olduğunu söylemişti. Kesinlikle haklıydı.

“Biliyorum. Yine aptallık yaptım.”

“Onu saati yüz dolar olan bir fahişe ile mi bastın?”

Monica kahkaha attı. Keşke öyle olsaydı.

“Sandra ile düzüşüyordu, benim yatak odamda, babamın gramofonundan yükselen müzik eşliğinde ve en sevdiğim yatak örtülerimin üzerinde.”

Bir küfür daha duyuldu.

“O kaltağı da başından beri sevememiştim. Üniversitede senin hoşlandığın çocukla çıkmamış mıydı?”

Monica viskisinden bir yudum daha aldı.

“Evet, ama o çocuk kocam değildi.”

“Bir kaltak her zaman kaltaktır.”

Bakışlarını tavana dikti.

“Şimdi ne yapacaksın?”

Kendi kendine omuzlarını silkerken “Önce o üç dakikalık adamdan boşanacağım. Sahip olduğu her şeyin yarısını alacağım ve kendime yeni bir hayat kuracağım. Sorun şu ki nereden başlamam gerektiğini bilmiyorum Emma. Kendimi boşluğa düşmüş gibi hissediyorum.” dedi.

“Üç dakikalık adam mı? Bunu sevdim bebeğim.”

Bir kahkaha patlattı hemen ardından ciddileşti.

“Kendine hemen düzgün bir Avukat bulup her şeyi onun üzerine yık ve doğruca hürriye gel. Sen boşlukları dekip alabilirsin. Esli Monica’yı deli gibi özledim. Sen o hisleri köretilmiş kadın değildin Monica.”

Monica bunu biliyordu. Franklin ile olmak için kendinden vazgeçmişti.

“LA’ya mı gelmeliyim? Bilmiyorum Emma... Orası bana uygun sayılmaz.”

“Burası tam sana göre. Eski Monica yani o ruh emiciden önceki Monica burada olmak isterdi. Ünlülerin hepsi burada ve eminim hepsi senin gibi bir menajer ile ilgilenir.”

Monica’nın dert ettiği tek nokta buydu. İşini, kariyerini, çalışma arkadaşlarını seviyordu. O şirketi Monica kurmuştu. O binadaki boş ofise girdiği günü dün gibi hatırlıyordu.

“Bilmiyorum... Bunu düşüneneğim.”

Emma ile bir süre daha sohbet ettikten sonra telefonu kapattı. Yarısı boşalmış olan viski şişesini komodinin üzerine bırakıp yatakta cenin pozisyonu aldı. Huzursuzluk uykusu onu içine çekiyordu.

***

Kendine geldiğinde yatağın içindeki telefonunu el yordamıyla buldu. Saat neredeyse dokuz olmuştu. Halletmesi gereken işler, yüzleşmesi gereken problemler vardı. Yataktan çıkarak banyoya girdi hemen ardından asistanına telefon etti.

“Günaydın Bayan Wilson. Bir sorun mu var? Bir saat sonra önemli bir toplantınız var.”

Monica unuttuğu toplantının hatırlatılmasıyla birlikte bir küfür savurdu.

“Senden bir iyilik isteyeceğim Derek. Ben Manhattan Garden Otel-deyim oda numaram yedi yüz yedi. Buraya takım elbise ve ayakkabı getirir misin? Ayrıca toplantıyı da Bay Wilson’a ilet lütfen.”

Asistanı Monica’yı onayladıktan sonra genç kadın telefonundan şirketin hukuk bürosunu aradı. Monica, Brit ile çalışmaya Wilson Menajerliği kurduklarında başlamıştı ve iki kadın o zamandan beri iş dışında da görüşüyordu. Brit telefonu enerjik sesiyle cevapladı.

“Monica, Günaydın, bir güzel sürpriz niye beceremedin?”

“Günaydın. Aslında pek sürpriz sayılmaz yani dün gece bana epey bir sürpriz oldu, fakat senin için olur mu bilemem?”

Brit’in ses tonu düştü.

“Sorun ne?”

Genç kadın çantasından sigara tablasını çıkarırken “Bir boşanma Avukatına ihtiyacım var. İşinin en iyisine.” dedi.

Brit şok olmuş gibi bir süre konuşmadı konuşmaya başladığında Monica sigarasını yakmış içine derin bir nefes çekmişti.

“Kim için?”

Genç kadın kendini koltuğa bıraktı.

“Ne zamandan beri meraklı bir Avukat oldun? Franklin’i boşuyorum ama bunun bir süre gizli kalması gerekiyor. Bana tavsiye edeceğin bir Avukat var mı?”

Brit kekelemeye yakın bir şekilde “Şey... A-aslında var.” diye mırıldandı.

“Güzel bilgilerini bana mesaj atarsın.”

Telefonu kapatarak Derek’i beklemeye başladı.

***

Genç kadın asistanının getirdiği kıyafetleri giyerek adamın ofise gitmesini ve bazı belgeleri getirmesini istedi. Kendisi de arabasına atlayarak doğruca eve döndü. Franklin’in evde olmadığını biliyordu ve evden alması gereken şeyler vardı. Arabasını evin önünde durdurup kapıya doğru ilerledi. Dört yıl önce aldıkları ev şimdi Monica’ya soğuk geliyordu. Sanki bu evde hiç yaşamamış, mutlu anıları hiç olmamış gibi hissediyordu kalbinde kocaman bir boşluk, bolca nefret ve yeterli miktarda hayal kırıklığı taşıyordu. Çantasından çıkardığı anahtarla içeri girdi. Evden aldığı şahsi eşyaları arabasına taşıma işini bir saatte halletmişti. Evin kasasını açarak içinden takılarını aldı ve kasayı tekrar kapattı. Arabasına bindiğinde bu sefer gaza Avukat ile görüşmek için bastı. Monica eski mimariye sahip binanın önünde soluklanıp etrafa bir göz attı. Binanın demir kapısında durup zile bastı ve otk geçme- den kapı açıldı. Fransız stili mermerin üzerine kendine güvenle basan adımları, dik duran başı ve enfes tarzı ile insanlarda defalarca bakma istediği uyandırıyor- du. Kendini güzel olarak tanımlamıyordu, ama fazlasıyla kadınsı olduğunu biliyordu. Boyu uzun değildi 1.63’tü ve ufak

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

tefek olarak nitelendirilebilen bir kadındı. Elli beş olan kilosu tatlı düşkünlüğünden kaynaklanıyor olsa da müthiş kalçalara sahip olmasını da sağlıyordu. Saçlarını boyatmayı çok severdi bu yüzden sene içinde saç renginin üç defa bile değiştiği olabiliirdi. Şimdiki ışıltılı kahverengi tenini canlı gösteriyor ve yeşim yeşili gözlerindeki parıltıyı ortaya çıkarıyordu. Bunun dışında oldukça güçlü bacakları vardı. Evet, bacakları çok seksiydi ve bunu da kilometrelerce yaptığı koşulara borçluydu. Avukatın ofisi binanın çatı katındaydı bindiği asansör doğruca ofise açıldı ve onu Sofia Bowen karşıladı. Kendi Avukatı bu kadının bölgesinin en iyi boşanma Avukatı olduğunu yazmıştı. Monica kadınla detaylar hakkında konuştukça kadının tam aradığı Avukat olduğu sonucuna varmıştı. O da aldatılmış bir kadındı ve bu işi kendi işi olarak üstlenmişti. Monica kadının gözlerinde yanan ateşi gördüğünde doğru karar verdiğini anladı.

***

Monica L.A. havalimanında uçaktan indiğinde derin bir nefes çekti. Şehir Manhattan'dan bile daha sıcaktı, daha nemliydi, daha boğucuydu ama yine de garip bir şekilde yaşam enerjisi ve canlılık taşıyordu. Kaybettiği benliğini bulmasının üzerinden henüz bir hafta geçmişti ama kendini uzun zamandır olmadığı kadar özgür hissediyordu. Sanki bacağına bir zincir vardı ve ondan kurtulmuştu. Bütün her şeyi yeni Avukatının üzerine devretmişti. Franklin birkaç sefer iletişim kurmaya çalışsa da Monica onunla konuşmamakta kararlıydı. Monica'ya attığı bir dizi ucuz özür maillerinin arasından en kayda değeri boşanma davasını gizli tutarak müşteri kaybını önlemektir. Monica bu teklifi kendi kendine kabul etti. Çünkü başka planları vardı ve şimdi müşterileri dağıtmanın bir anlamı yoktu nasıl olsa çok kısa zamanda bireysel çalışmaya başlayacaktı. Havalimanının çıkış kapısında Emma'yı gördü. Havalı arabasına yaslanmıştı ve üzerinde mükemmel fiziğini gözler önüne seren mini elbisesiyle son derece hoş görünüyordu. Zaten buğlay olana en Los Angeles'in meşhur prajalarında harika bir bronzluğa dönüşmüştü. Koyu renk saçları düzgün bir şekilde toplanmıştı. Onu gören son derece saygın bir kuruluştaki üst düzey yönetici olduğunu düşünürdü. Ashında yönetici kısmı pek yanlış değildi sadece çalıştığı yer biraz... Emma'nın çalıştığı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

otel, kulüp, dernek, vakıf adı her ne boks Monica'ya yasak geliyordu. Gençliğinde çok berbat şeyler yapmış olmasına rağmen Franklin, Emma'nın iş yerinin ayrıntılarını öğrendiğinde ve Monica'yı etkilediğinde genç kadın, geçmişi tamamen unutmuştu. Yani oraya karşı hâlâ ufak bir önyargısı vardı. Emma çapkın bir gülüşle Monica'yı inceledi. Genç kadın seksi kot pantolonu -artık terden yapışmış- ve beyaz askılı bluzu içinde çok şık olmayan bir görüntüye sahipti. Emma bir erkek gibi ıslık çalarak kuzenine sarıldı.

"Bu haksızlık! En azından biraz yaşlanamaz mıydın?"

Monica kuzeninden ayrılıp gözlerini kıstı.

"Tanrı esirgesin!"

Emma bir kahkaha attı.

"Yıllar seni es geçiyor. Kim benden altı ay büyük olduğuna inanır ki? Sana abla demeliyim."

Monica yalandan bir kızgınlıkla cırlayarak "Bunun şakasını bile yapma Emm!" dedi.

Arabasının bagajını açan Emma, Monica valizini bagaja yerleştirirken "Buraya sadece bir valizle mi geldin? Kısa zaman içinde seni bırakacağımı düşünüyorsan yanıliyorsun." diyerek kaşlarını çattı.

Monica valizi yerleştirdikten sonra ellerini birbirine vurdu.

"Aslına bakarsan kafamda bazı planlar var."

Kendine sorgularcasına bakan Emma'ya göz kırpan Monica geniş bir şekilde gülümsedi.

"Sanırım buraya temelli yerleşeceğim. Arabamı ve şahsi eşyalarımı bir tır yarın getirecek."

Emma insanları umursamadan çılgınlık eşliğinde Monica'ya sarıldı. İki kadın her şeye inat kahkahalarla birbirlerine sarılıp kendi etraflarında dönmeye başlamışlardı.

"Atla o zaman üstün seni geçirdi evine götürüyor. Tabii istersen ve benim ev arkadaşım da olabilirsin."

"Üniversitede değiliz Emma. Bizler otuzunu geçmiş kadınlarız, senin de benim de özel alana ihtiyacımız var. Özellikle de benim."

Emma başını salladı.

“Otuzunu geçmiş kısmına katılmıyorum, ama diğer konu da haklısın. Senin gerçekten özgürlüğe ihtiyacın var.”

Ellerini Monica’nın omuzlarına yerleştirip onu aracın ön koltuğuna doğru itekledi.

“Fazla özgürlüğe, fazla alana ve fazla içkiye...”

Monica ön koltuğa oturduğunda Emma diğer tarafa geçip emniyet kemerini taktı. Topuklu ayakkabıları gazı köklemeden önce “Ve elbette sana her şeyi unutturacak bir sekse!” diyerek bağırdı.

Monica kıkırdayarak kafasını iki yana salladı.

“Hayır, hayır seks yok.”

Emma omuz silkti.

“Navigasyondan en yakın manastırın yol tarifine mi bakmalıyım?”

“Bir süre seks yapabileceğimi sanmıyorum. O manzara iğrençti.”

Emma dudaklarını büzdü.

“O zaman bunu aklından silecek kadar etkili şeylere ihtiyacın var? Ödül balosuna ne dersin? Bu ay sonu bir tane olacak.”

Monica gırtlığından onaylamaz bir ses çıkardı ama Emma itiraz etmesine engel olarak radyoya uzanıp sesini sonuna kadar açtı.

3. Bölüm

BİR TAŞLA İKİ KUŞ

Monica, Emma'nın oldukça kadınsı görünen dairesinden içeri girip kendini koyu pembe kanepenin üzerine attı. O arada kucağına atlayan sarı tüy yumağı karşısında kıkırdayan genç kadın kedinin tüylerinde elini gezdirdi ve kedi kucağına iyice yayıldı. Emma ellerini beline koyarak "Ne kadar arsız bir kızsın sen Sarışın." diye kediye azarladı.

Monica bir kez daha kıkırdadı ve kedinin sıcak boynunu kaşıdı.

"Uzun zamandır bir kediye dokunmuyordum."

Emma dudaklarını büzerek "Neden? Kediler mükemmel arsız, sevgi delisi ve depresyon giderici hayvanlar." dedi.

"Franklin'in kediye alerjisi vardı."

Emma mutfığa doğru yönelirken onaylamaz homurtular çıkardı.

"Bence kesinlikle kedilerin ona alerjisi olmalı. Kasıntı, kendini beğenmiş, bencil züppe."

Dolaptan aldığı bir şişe likör ve iki bardakla döndü. Bardakları nane likörü ile doldurup sehpa üstüne koydu. Aradan birkaç dakika kucaklarını açtı. Monica'nın önüne itti.

"Şimdi kız kıza olmanın iyileştirici etkisini kullanarak, likörün önderliği, çikolatanın kuralsızlığı, ateşli şarkıların cesaretiyle Franklin ve

fahişesi Sandra'yı anacağız. Sonra bu meseleyi tarihe gömüp senin yeni hayatını kutlayacağız.”

Monica bu fikri sevmiştir. Küçük likör bardağının içindeki yeşil nane likörünü tek dikişte içti. Ciğerlerine kadar yandığı sırada ağzına bir çikolata atıp yasaklı mutluluğun tadıyla inledi.

“Anlaştık! Şimdi bardağımı doldur.”

Emma kahkaha atarak Monica'ya bir bardak daha likör doldurdu.

***

İki kadın bir süre içki içti. Daha sonra Emma, Çin yemeği ve şampanya sipariş ederek gecenin daha da eğlenceli geçmesini sağladı. Monica uzun zamandır hissetmediği kadar mutluydu, rahat ve eğlenmiş hissediyordu. Kucağındaki kediye uyandırmaktan çekinerek çıplak ayaklarını sehpa koydu. Müzik setinden yükselen Britney Spears şarkıları Monica'ya yıllar öncesini hatırlatıyordu. Emma, Monica'nın ayağının kenarındaki yumuşak noktayı işaret etti.

“Lanet olsun o dövme yi neredeyse unutmuştum.”

Monica sanki gerçekten o dövme yi unutmuş gibi ayağına baktı. Franklin defalarca o dövmeden nefret ettiğini, fahişe işi olduğunu ve sildirmesi gerektiğini söylemişti, fakat Monica eski hayatından nefret ediyor olmasına rağmen o dövme yi sildirmemiştir. Bir nedeni olup olmadığından bile emin değildi. İtalik harflerden oluşan ufak yazıya eliyle dokunan genç kadın

“Pleasure...” diye mırıldandı.

Emma kadehindeki şampanyayı sallayarak “Zevk... Ancak senin gibi bir kadın bu kelimeyi dövme olarak bedenine kazıttı. Eski Monica harikaydı.” dedi.

Monica buna itiraz ederek ayaklarını sehpadan indirdi.

“Harika, Emma... Monica her şeyi. Bu şampanya tek içtiğim şey zevkti. Kimden aldığım, nasıl olduğu veya ne kadar aşağılandığım umurumda değildi. O günlere bir daha dönmeyi istemiyorum.”

Emma içine derin bir nefes çekti.

“Yapma Monica, tedavi oldun. Artık iyisin. Artık zevk peşinde koşan o toy genç kız değilsin. Akıllı, kendi ayaklarının üzerinde duran, seksi ve istediği her şeyi elde eden güçlü bir kadınsın. Bir daha o şekilde olmayacak. Bunu artık kontrol edebilirsin.”

Monica kararsızlıkla iç çekti.

“Bundan emin değilim Emma.”

Emma bardağını bırakıp kollarını göğsünde birleştirdi.

“O zaman kızım, bu ay sonu o ödül balosuna katıl ve kendini test et.”

Aslında bu kötü bir fikir değildi. Sadece kendini test etmek için değil ama bir şekilde o görüntüyü aklından atmak ve kötü bir düşünce olsa da intikam almak istiyordu.

“Bu kendimi test etmek için çok riskli bir yol gibi duruyor.”

Emma altı yıl önce bu işi Monica'ya ilk anlattığında genç kadın bunlardan hoşlanmıyormuş gibi davransa da aslında nasıl bir yer olduğunu içten içe merak etmişti. Franklin her zaman bu tarz şeylere karşı duruyordu. Monica her zaman sanki onunla aynı fikirdeymiş gibi davranıyordu. Ama şimdi onun nasıl adi, ikiyüzlü bir yalancı olduğu ortaya çıktığına göre o yeri görebilirdi. Bunu bir süre hayal ederek mastürbasyon bile yapmıştı. O baloyu merak ediyordu.

“Bunu merak etmediğini söyleme bana.”

Emma'ya kaşlarını çatarak baktı ama ifadesi hemen yumuşadı.

“Elbette merak ediyorum, bunu biliyorsun.”

“O zaman geliyorsun.”

Monica başını salladı.

“Evet, geliyorum. Franklin ile hâlâ nikâhlıyken bu tarz bir şey yapıyor olmanın düşüncesi harika olacak. Öğrendiğini düşünsene! Yüzü nasıl da tokadı ama bir findeye bürünürdü. Benim gibisin Monica!”

Monica kahkaha atarken Emma buna katılmadı.

“Yani sana fahişe demesine izin mi veriyordun?”

Monica omuzlarını silkti.

“Bana bir şey yapıyordu Emm. Beni geçmişimi ve ona karşı dürüst-lüğümü kullanarak manipüle ediyordu.”

“Yaşadıklarını ona asla anlatmamalıydın. Bunlar kimseyi ilgilen-dirmez. Sen o zamanlar çok gençtin.”

Monica şampanyasının dibini içip boş bardağı bıraktı.

“İlişkiler sırlar ve yalanlar üzerine kurulmamalı. Hem bu ikimizi de ilgilendiriyordu. Biliyorsun...”

Emma gözlerini devirdi.

“Bunu o zamanlar bilmiyordun ki?”

“Söylemesem de doktor açığa çıkaracaktı. Franklin’e her şeyi an-latmasaydım doktor başarısız kürtaj yüzünden çocuğum olmadığını söylediğinde aramızda daha büyük bir sorun olacaktı.”

Emma yalandan bir kahkaha attı.

“Keşke sorun o zaman olsaydı da hayatının en harika yıllarının bir kısmını o piç kurusuna harcamasaydın.”

Monica şampanya şişesine uzanırken kucagında yatan kedi rahatsız bir şekilde gerindi.

“Biliyor musun? Haklısın...”

***

Monica üç gün sonra arabasına ve kişisel eşyalarına kavuşmuştu. Emma’nın evinin bir odasına sığdırdığı eşyalarıyla yeni hayatına başla-mıştı. Franklin’in sürekli aramasından rahatsız olsa da itinayla telefon-larını açmıyordu. Avukatı ise davayı çoktan açmıştı. Genç kadın Emma ile birlikte Los Angeles’ın kilometrelerce uzunluğundaki muhteşem plajlarından birinde oturuyordu. Çıplak ayağını kumlara saplayıp par-maklarını sıcak kumların içinde hareket ettirdi.

“Emm burası gerçekten harika. Sanırım hayatımın en doğru kara-rını verdim.”

Emma güneş gözlüklerinin üzerinden Monica’ya baktı.

“Kesinlikle doğru karar. Söyle bakalım. Planın ne?”

“Bir süre dinlenmek istiyorum.”

Emma bundan mutlu olduğunu belirtircesine sırıttı.

“Harika...”

Monica konuşmaya devam etti.

“Daha sonra bireysel olarak çalışmayı düşünüyorum. Belki plaj manzaralı küçük bir ofis tutarım ya da güzel bir ev bulup evimin bir odasını ofis yaparım. Bilemiyorum ama içimden bir his her şey harika olacak diyor.”

“İçindeki sese güven. Harika olacak...”

***

Boşanma partisi diye bir şey duydunuz mu? Duymadıysanız da artık duydunuz. Bekârlığa veda partisi gibi olduğunu düşünmeyin çünkü bu çok daha vahşi, çok daha kuralsız ve çok daha ahlaksız olabilir. Kadının boşanırken ne hissettiğine göre de değişebilir. Boşandığı için mutlu olan kadınlar bunu ufak bir kızlar gecesi, biraz meyve kokteyli veya cosmopolitan, ufak tatil planı gibi masum şekillerde kutlar. Boşandığı için üzgün olan kadınlara bu süreçte bol bol kâğıt mendil, bir kutu tercihen çikolatalı dondurma ve romantik filmler eşlik eder. Boşandığı piç kurusuna öfkeli olan kadınlar ise işi çok ileri boyuta taşıyabilir... Onların bunu nasıl kutlayacakları devletin gizli arşivlerinde sır olarak saklanmaktadır.

***

Monica Los Angeles’a geleli on beş gün olmuştu ve ilk defa pişman olmak üzereydi. Emma’yı dinliyor olmakla bir hata mı yapıyordu? Aynada bir kez daha kendini inceledi. Balık model siyah elbisesinin üst kısmı kışkırtıcı bir büstiyerden ibaretti. Arkasında kalçasına kadar uzanan bağcıklar sıkı sıkıya bağlı olduğundan göğüsleri çılgık atıyordu. Kalçalarını sergileyen modelin neredeyse kasiğine kadar uzanan derin bir yırtıncı vardı. Ani bir hareketinde içindeki çamasır gözler önüne serilebilirdi. Makyaj masasında duran siyah eldivenler ellerine taktı. Eldivenler dirseklerine kadar uzanıyordu ellerini Emma’ya gösterdi.

“Tanrım! Bu eldivenler şart mı?”

Emma boynundaki küçük siyah papyonu düzeltti. Onun tarzı Monica'dan çok daha farklıydı. Orada bir çalışan olarak bulunduğundan enfes bir mini etek, ufak siyah ceket, gömleksiz yakasına taktığı seksi papyon ile tam bir fantezi malzemesiydi.

"Tabii ki hem temaya uygun hem de çok seksi."

Monica gözlerini devirip koyu kırmızı rujunu, siyah takma kirpiklerini ve kalın eyelinerini inceledi.

"Monte Carlo Casino teması biraz klasik değil mi? Bence daha yeni bir şeyler olabilirdi. Tabii James Bond orada olacaksa başka..."

Emma kahkaha atarken beyaz eldivenli eliyle ağzını kapattı.

"Balo teması her ay değişiyor ama benim en sevdiğim bu. Çünkü erkekleri smokinli görmeyi seviyorum. Sence de smokinli adamlar seksi değil mi?"

Monica, Franklin'in smokinli halini beğenirdi ama artık onu düşündüğünde midesi bulanıyordu.

"Evet, eskiden smokin ve takım elbiseyi seksi bulurdum ama artık midemi bulandırıyor. Sanırım şansımı basit kot, tişörtlü adamlardan yana kullanacağım."

Monica sallantılı pırlanta küpelerini kulağına takarken "Hatta biliyor musun? Bence dövmeler çok seksi olurdu. Yani daha önce birkaç dövmeli adam becermişim ve bedeninde resim taşıyan adamlar her zaman sekste kuralsız oluyor. Evet, dövmeler... Her yanı dövmelerle kaplı bir adam tarafından becerilebilirim mesela." dedi.

Emma koltuğun üzerinde duran maskesine dokundu.

"Yap o zaman. Dövmeli bir adam bul ve onu becer."

"Ya bu beni kötü etkilerse?"

"Psikoloğun ile hâlâ görüşüyor musun?"

Monica başını sallayarak onu onayladı.

"Ona bu kumalı anı açtın mı?"

Genç kadın rujunu bozmaktan korkarak dudağını dişledi.

"İki gün önce onu aradım."

"Yani?"

“Rahat olmamı söyledi. Genelde bu tarz şeyler tekrarlanmazmış özellikle benim kadar ilerleme kaydeden, bilinçli hastalarda.”

Emma gördün mü dercesine Monica'ya baktı.

“Evet, haklısınız. Kendimi bunu düşünerek sınırlamayacağım. Bu gece gerçekten yasak bir şeyler peşindeyim. Franklin ve Sandra'nın o görüntüsünü silecek kadar kötü şeyler yapacağım.”

Emma ayağa fırlayıp Monica'yı kollarıyla sarmaladı.

“İşte benim kızım! Bu gece güzel vakit geçireceksin ve sabah olduğunda çok daha güçlü olacaksın.”

Monica onu onaylarken maskesini alıp yüzüne yerleştirdi ve şık topuzunun altından bağladı. Siyah maske dantellerle süslüydü, yüzünün yarısından fazlasını kapatıyordu. Sadece gözleri ve dudakları açıktaydı. Bu halde onu kimse tanımazdı ve amaçta buydu.

“Çalışanlar da maske takıyor mu?”

Emma maskesini yüzüne yerleştirdi.

“Elbette. Kurallar herkes için geçerli.”

Monica merakla “Orası sadece parti için mi? Yani ayda bir verilen partiler için insanlar milyon dolarlar mı saçıyor?” diye sordu.

“Hayır, elbette. Ödül balosu çok özeldir. Ayda yalnızca bir kez olur ve emin ol davetiye bulmak imkânsızdır. Onun dışında çalıştığım otel dünyanın birçok lüks şehrinde şubeleri olan bir otel. Gizliliğin esas olduğu toplantılar, yemekler ve görüşmeler için... Tabii bu tarz baloların sağladığı kazançlar da göz ardı edilemez.”

Monica davetiye fiyatlarından haberdardı. Emma sayesinde oraya bedava girecek olması da harikaydı çünkü bu genç kadına para karşılığı ilişkiye girmek gibi gelmişti, ama böyle gelmemesi gerektiğini biliyordu. Emma ona her şeyi anlatmıştı. Bu balo haddinden fazla parası olan insanların seksi daha heyecanlı bir hale getirmeleri için düzenleniyordu. Çiftli katılımlar bile mevcuttu ve seks konusunda asla yasak yoktu. Tek kural gizlilikti. Kimlikler gizli kalırdı, sadece kim ne yapmak isterse yapabiliirdi. İtiraf etmesi gerekirse bu Monica'yı şimdiden heyecanlandırıyordu. Franklin ile evlendiğinden beri cinsel anlamda bir doygunluk yaşamamıştı. Seksi sadece ihtiyaç için yapıyorlardı ve bu

Monica'ya yetmiyordu. Atıştırmalıklarla hayatta kalıyordu ama karnı asla doymuyordu. Monica cinsel anlamda sağlıklı bir kadındı hatta libidosu oldukça yüksekti. Bunu ergenliğe adım atmadan önce keşfetmiş bu durum onun başına berbat şeyler getirmişti fakat tedaviden sonra bile fazla istekliydi. Doktoru bunun normal olduğunu söylemişti ve Monica doktoruna inanıyordu. Şimdi libidosunu beslemek istiyordu. Elini ince beline koyarak Emma'ya gülümsedi.

"Bu gece mükemmel bir adam bulup onu bütün gece becereceğim ve sabah olduğunda çok daha güçlü olacağım. Evet, harika!"

Emma yalandan dudaklarını büzdü.

"Bende bütün gece çalışacağım ve sabah senin anlattıklarını dinledikten sonra yeterli malzemeye kavuşmuş bir halde pilli erkek arkadaşım ile randevulaşacağım."

Monica kıkırdadı.

"Tanrım! Pilli bir dildon mu var?"

Emma başını salladı.

"Senin yok mu?"

Monica artık bundan utanmadığını fark etti. Dildosunu Franklin'den saklamıştı ama Emma'dan saklaması için bir neden yoktu. Franklin'den başka kimse onu yargılamazdı.

"Evet. Var."

İki kadın kahkahalar eşliğinde otoparka indiler. Emma'nın arabasıyla balonun yapılacağı otele doğru yola çıktılar.

***

Şehrin ünlü plajlarından birini içine alan otel binasına vardıklarında demir kapının önünde bekleyen görevliler tarafından kontrol edildiler ve içeri alındılar. Monica ilçe heyet başkanının otelin bahçesini süsleyen palmiye ağaçları ay ışığı tarafından aydınlatılıyordu. Bahçe ay ışığı ve mum ışığı kadar cılız ışıklar dışında karanlıktı otel binası da öyleydi. Cılız ışıklar nedeniyle neredeyse seçilmiyordu. Otopark alanı görüp görülebilecek en lüks otomobiller ile doluydu. Monica gerçekten

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

çok zengin insanlarla çalışmıştı kendi durumu da iyiydi ama daha önce hiç bu kadar lüks arabayı bir arada görmemişti.

“Mükemmel değil mi?”

Emma arabayı çoktan durdurmuştu. Monica cevap vermeden kapıyı açmak için uzandı ama bunu yapamadan smokin içinde yüzü maskeli bir vale kapısını açtı.

“Hoş geldiniz hanımefendi.”

Monica gülümsedi.

“Teşekkürler.”

Emma kapı görevlisine yaklaşp fısıltıyla “İyi akşamlar Charlie.” dedi. Charlie hafifçe tebessüm etti, maskesi Monica’nın aksine yüzünün daha küçük bir bölümünü kapatıyordu.

“İyi eğlenceler Emm ama gördüğüm kadarıyla bu akşam çalışacaksın.”

Emma surat astı ve Monica’yı kolundan tuttu.

“Ben çalışacağım ama o bu akşam benim yerime eğlenecek.”

Adam ufak bir kahkaha patlattı.

“O zaman iki kişilik iyi eğlenceler.”

Monica’da adama aynı kibarlıkla karşılık verdi.

“Kesinlikle iki kişilik eğleneceğim.”

İki kadın beyaz mermer basamakları tırmandılar. Kırmızı halı insana kendini gerçekten özel hissettiriyordu. İçeri aynı zamanlarda giren başka maskeli kadınlar ve adamlar dikkat çekiyordu. Monica eteğini tutmaktan vazgeçti. Herkes bir seks objesi gibi giyinmişti. Normal olan buydu durumu fazla kısıyordu. Çift kanatlı devasa ahşap kapıdan geçerek geniş bir antreye çıktılar. Köşelerde fısıldaşan insanlara, şampanya servisi yapan seksi garsonlara göz atan genç kadın heyecanla ürperdi.

“Sen talo salonuna geç benim gidip yönetim zimbirtıları ile ilgilenmem gerekiyor.”

Monica başıyla Emma’yı onayladı. Sonuçta gecenin çoğunda yalnız olacağını biliyordu. Bu Emma’nın işiydi.

“Sorun değil. Ben iyi olacağım merak etme.”

“Hadi git ve bana fantezi malzemesi topla. Seni seviyorum.”

Emma sarmal merdivenlerden yukarı çıkarak gözden kayboldu.

Monica ise doğruca karşıdaki girişe ilerledi. Kapı Bond kızları gibi giyinmiş iki kadın tarafından açıldı.

“İyi eğlenceler.”

Monica kibarca gülümsedi ve ödül balosuna ilk resmi adımını attı.

Artık o dünyaya girmişti. Işıklandırma çok loştu. Tıpkı ellili yıllardaki kumarhaneleri andırıyordu. Salonun ortasının dans pisti olduğu beliydi, her ne kadar şu an boş olsa da gecenin ilerleyen saatlerinde dolaçaktı. Kulağına dolan yüksek sesli şarkıyı tanımaya çalışan Monica barsanlı olamadı ama ortam eğlenceliydi. Kumar masaları doluydu. Seksi maskeli kadınlar ve aynı şekilde maskeli smokinli adamlar biraz para harcıyorlardı. Dans pistine bakan ahşap balkonlar *şimdilik* uslu fısıldaşmaların odağıydı. Monica adımlarını koyu yeşil ve altın rengi koltuklarla kaplı olan bölüme yönlendirdi. Her şey seksi bir abartıya sahipti renkler o kadar iyi kullanılmış, ışık o kadar iyi ayarlanmıştı ki insana her anlamda şehveti çağırıyordu. Monica yanına gelen garsonun tepsisinden bir kadeh şampanya aldı. Çantasından çıkardığı sigarasını Emma'nın alması için ısrar ettiği uzun sigara ağızlığına takarak çakmağıyla yaktı. Güçlü bir nefes çekerek şampanyasından bir yudum içti, oldukça kaliteli olan tadı karşısında dudaklarını yaladı. Bir süre salona giren insanları inceledi. Bütün adamlar neredeyse aynı görünüyordu. Smokin ve maskeler onların bir örnek görünmesine neden oluyordu. Bir kısmı yanında kadınlarla geliyor doğruca bar bölümüne geçiyor, bir kısmı da kumar masalarına yöneliyordu. Yeni yeni dolan mekânda sıcaklık kademe kademe yükseliyordu. Romantik müzikler, hızlanmaya ışıklar azaltılmaya başlamıştı. Monica henüz gözüne birini kestirememiş olsa da bu geceden hâlâ umutluydu. İçeri giren iki adam bir anda dikkatini çekti. Adamları tanımıyor olsa da insanlar hakkında çıkarımlar yapmak konusunda iyiydi ve bu adamlar kesinlikle smokin adamları değildi. Adamlardan birinin mavi maske deşekle rıyılı. Sarı smokinli bedeninde gergin duruyordu, sarı saçları kısacık ve doğal olmadığı açıktı. Yüzünde siyah bir maske vardı. Korkutucu, güçlü ve sert görünüyordu. Hemen yanında içeri giren adam da en az diğeri kadar ortama aykırıydı. Smokini ben bu adama uygun değilim diye haykırıyordu. Bu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

adam daha çok seksi ve asiydi. Adamın kısıcık koyu kahve saçları ve diğer adamla bir örnek olan siyah maskesi ikisini bir ekip gibi göstermişti. İkisinin de boyu oldukça uzundu fakat iri adam boy rekorunu elinde tutuyordu. Diğer adamda cılız değildi tek şanssızlığı yanında bir King Kong ile geziyor oluşuydu. Monica sigarasından derin bir nefes çekti dumanı ağzından beyaz bulutlar gibi çıkardığı sırada seksi ve asi genç kadına doğru baktı daha sonra arkadaşına döndü ve iki genç adam aynı anda Monica'yı oldukça ayartıcı bakışlarla incelediler. Monica fark edilmenin heyecanıyla nabzının yükseldiğini hissetti ama bunu dışarı yansıtmamak konusunda tecrübe sahibiydi. Bacak bacak üstüne atarak muazzam yırtmacından bacağına görünmesine izin verdi. Adamları özgür bir tavırla incelerken sigara dumanını içine çekip tekrar aynı şekilde dışarı üfledi. Adamların ikisi de bar bölümüne ilerledi. İri olan karizmatik bir şekilde yürüyordu. Başı dik ve özgüvenliydi. Her ne kadar aykırı olsa da yürüyüşünde bir asalet vardı. Diğer adam ise tam tersiydi. Onun yürüyüşü bile asiydi. Monica onları açık açık incelemekten dolayı mutluydu. Adamlar bara oturup içki sipariş verdiler. İkisi de hafif bir eğimle Monica'ya dönük oturuyorlardı ve Monica izlendiğinin farkındaydı. Çantasındaki telefon titrediğinde genç kadın Emma'dan gelen mesajı açtı.

Nasıl gidiyor? Uygun bir eğlence buldun mu?

Monica kendi kendine sırıttı.

Harika! Bir değil tam iki eğlence. Bu beni tekrar hasta eder mi?

Monica artık bunu umursadığını sanmıyordu. Doktoruna bu balodan bahsettiğinde sorun olmayacağını söylemişti ama iki adamı birden arzuluyor oluşu hakkında bir şey konuşmaya vakti olmamıştı. Kendi kendine mırıldandı. *'Düşünme Monica... Bu sadece tek bir gece. Sen güçlü bir kadınsın. Zevkin önemli olduğunu ama hayatın olmadığını artık biliyorsun.'*

İki mi? Tanrım! Ayrıntılar için sabırsızlanıyorum ve hayır. Devam et!'

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi

4. Bölüm

SINIRSIZ VE KURALSIZ

Monica telefonunu tekrar çantasına koydu. Orkestra bir tango çalmaya başladığında dansçılar davetlileri cesaretlendirmek için sahneye çıktı. Hepsi uyum içinde dans ederken Monica boş zamanlarında aldığı dans derslerinin işe yarayacak olmasından dolayı mutluydu. İki adam kendi aralarında konuşuyordu sanki bir karar vermeye çalışıyor gibi görünüyorlardı. Monica uzunca bir süre bekledi. Dans müzikleri sürekli değişiyor sahne doluyor, sahne doldukça ışıklar biraz daha kısılıyordu. Genç kadın kontrolü eline almaya karar vererek yerinden kalktı. Adamların olduğu yere doğru kendine güvenen adımlar attı ve kollarını bara yaslayarak barmene "Şampanyadan daha sert bir şeyler alabilir miyim?" diye sordu.

Barmen maskesinin ardından Monica'yı süzdü.

"Elbette, votka?"

Monica kafasını iki yana salladı.

"Şu beyler ne içiyorsa ondan alabilirim."

İr yarı olan adam bardağını geri kassına doğru kaldırdıktan sonra barmene dönerek "Bu güzel hanımefendi için bir viski alalım." dedi.

Karizmatik ve etkileyici İngiliz aksanı Monica'yı daha da heyecanlandırdı. Yanındaki asi çocuk bedenini dikleştirdi.

“Bizimle otursanız memnun oluruz.”

Monica önüne gelen viskiden büyük bir yudum alarak adamlara doğru döndü.

“Bu beni de memnun eder.”

Adamların gülümsemeleri Monica’nın içindeki canavarı uyandırıyordu. Genç kadın uzun süreden sonra düşünmeden hisleriyle hareket ediyor olmanın verdiği özgürlükle iki adamın ortalarında açtığı yere yerleşti.

“Merhaba Beyler. Ben Carmen.”

İki adamın arasında oturan genç kadın sırayla gözlerine baktı. Güçlü ve sert görünen adamın gri mavi gözlerinde gezinen bakışlar etkileyiciydi. Yatakta bir dominant olduğunu gözlerine bakarak bile söyleyebilirdi. Maske yüzünü kapattığı için başka bir ayrıntıyı seçemiyordu. Diğer adamın gözleri ela ile yeşil arasında oldukça çarpıcı bir tondaydı. Yüz hatları diğer adama göre daha uzundu ama onunda pek bir ayrıntısını görmüyordu. İkisinin de bedenleri o smokinlerin içinde enfesti. Sert ve güçlü görünüşüne yakışan bir ses tonuyla

“Merhaba Carmen. Ben Hardy.” diyen iri adamın karşısında Monica kıkırdadı.

Bunun adamın gerçek adı olmadığını biliyordu. Herkes takma isimlerini kullanıyordu. Monica, Carmen’i seçmişti çünkü isim hoşuna gidiyordu. Genç kadın bakışlarını seksi ve asiye çevirdi. Adam elleriyle bardağı kavramış Monica’yı inceliyordu. Lanet olası ellerinin üzerinde dövmeler vardı. Monica içinden mırıldandı. *Tanrım verdiğin nimetlere şükürler olsun.* Diğer adam Monica’nın elini tutup eldivenin üzerinden sıcak dudaklarını bastırdı. Monica iç çekti sakallarını dantelin üzerinden hissetmek müthişti.

“Bende Rick.”

Monica sırtı ve içkisinden büyük bir yudum aldı. Gerçekten çok sertti ama buna müyas vardı lanet olsun. Kafasında gezen şeyler sarhoş olmadan yapamazdı ya da en azından sarhoş olduğunu düşünmeden.

“Memnun oldum.”

Seksi ve asi işaret parmağını kadının kolunun çıplak bölgesinde gezdirdi. Sert elleri yumuşak tenine değdiği anda Monica inlememek için kendini zor tuttu.

“Benim ne kadar memnun olduğuma inanamazsın.”

Diğer adamın eli de rahat durmadı. Büyük kolu genç kadının ince beline sarıldı. Monica adamın yanında kendini küçücük hissetti.

“Kesinlikle çok memnun olduk.”

Asi ve seksi “Buraya sık gelir misin?” diye sordu.

Monica çantasında sigara ararken “Hayır, aslında ilk defa geliyorum.” diye yanıtladı.

Genç kadın sigarayı ağızlığına takıp çantasından çakmağını çıkardığı sırada güçlü ve sert Monica’nın elindeki çakmağı aldı, sigarasını oldukça hızlı bir şekilde yaktı daha sonra gösterişli bir hareketle pahalı çakmağı Monica’ya geri uzattı.

“Hızlısın.”

Adamın gülümsemesi genişledi. “Hızlı ve sert benim alanım.”

Monica bu küstah cevap ile yerinde dikleşti. Bu adamlar onunla edepsizce flörtleşmek istiyorsa Monica en iyisini yapabiliirdi. Paslanmadığını umuyordu. Genç kadın sigarasından derin bir nefes alıp iri adamın yüzüne üfledi. Adamın bakışlarındaki ateşi görebiliyordu.

“Siz çocuklar buraya sık gelir misiniz?”

Seksi adam araya girerek cevap verdi.

“İşlerden fırsat buldukça.”

Monica kırmızı boyalı dudaklarını belirgince yaladı.

“O halde buraya ilk defa gelen bir kadına yol göstermekten memnun olursunuz diye düşünüyorum.”

Seksi adamın eli hâlâ kolundaydı dirseğinin iç kısmında gezinen parmaklarının bazıları iri adamın belti beziyle bacağına okşayan elinin hazzı karışıyordu. *Daddy Hollywood That'll Be The Day* şarkısını çalmaya başlayan orkestra dans pistinin kalabalıklaşmasına neden olmuştu ve pist neredeyse karanlıktı. İri adam genç kadının kulağına eğilerek

“Memnuniyetimi bir dans ile göstermeme ne dersin?” diye sordu.

Monica göğüslerini adama sunarak sigarasını söndürdü, ayağa kalkmış onu bekleyen adamın kocaman ellerine elini bıraktı ve onunla dans pistine ilerledi. Yanında minicikti topuklu ayakkabılarına rağmen aralarında bir kafadan fazla mesafe vardı. Adam kaslı kolunu Monica'nın ince beline sararak onu sert bedenine yasladı. Monica mırılda-narak adamın adımlarına uyum sağladı. Monica adamla hafif-hızlı bir ritimde dans ederken kendini seksi hissediyordu. Genç kadın dans ders-leri almış olmasına rağmen adamda onun kadar iyi dans ediyordu.

"Dans eden adamlar ince ruhludur derler."

Adam gülümseyerek genç kadını biraz daha kendine yaklaştırdı. Adamın erkekliğini hissetmişti ve kesinlikle büyük olduğunu tahmin ediyordu.

"Bu bir yalan güzellik. Dans eden adamlar harika düzüşür."

Monica şuh kahkahalarından birini attı. Becerdiği adamlardan biri bir seferinde bu gülüş ile her erkeğe diz çöktürebileceğini söylemişti. Kalçalarını ritme uygun bir şekilde sallarken adamın kocaman elleri poposunu kavradı. Monica'yı kendine sürterken genç kadın inleyerek kafasını geriye attı. Çevrelerinde resmen sevişen insanlar vardı ve bu tam anlamıyla bir afrodizyaktı. Adam, genç kadının boynuna doğru eğilip hassas noktasına önce diliyle ve sonra dudaklarıyla dokundu, bu Monica'nın titremesine neden oldu. Şarkı değişip yerini *Everly Brothers'ın All I Have To Do Is Dream* şarkısına bıraktı. Genç kadın daha ne olduğunu anlamadan eşi değişmişti. Uzanıp kavrayamadığı kocaman bedenini yerini kaslı ama ölçülü bir beden almıştı. Seksi ve asi karşısındaydı. Boyu daha kısa olduğu için Monica kollarını omuzlarına koymak yerine boynuna dolamıştı. Tahminen 1.80 falan olmalıydı. İdeal... Adamın gözlerinden inanılmaz etkilenmişti. Yeşil göz irisinde bal rengi ve kahverengi benekler vardı. İnsan onları incelemekten kendini alamıyordu tabii baş döndürücü erkeksi kokusu ve seksi bir etkisi vardı.

"Araya girerek kabalık mı yaptım?"

Adamın sorusu karşısında gülümsedi.

"Hayır. Hoşuma gitti."

Adam Monica'yı iyice kavramıştı genç kadın kıpırdayamıyordu. Daha edepsiz bir şekilde ellerinden birini yırtmacındaki açıklıktan içeri

sokup dantel tangasının kenarında parmağını gezdirmeye başladı. Monica adamın nasırlı elinin etkisiyle inledi şimdiden sıırsıklamdı.

“Bir şeyi merak ediyordum?”

Monica dudağını dişledi.

“Neyi?”

Adamın ses tonunda seksi bir hırıltı vardı. Şehvet etkisinde olduğu için mi böyle konuşuyordu yoksa ses tonu bu şekilde miydi? Ne yazık ki bunu hiç öğrenemeyecekti.

“İslanıp ıslanmadığını...”

Monica adama biraz daha yaklaşarak kulağına doğru eğildi. Dudaklarının kulağına değmesini sağladı ve bunu yaparken iki küpesi olduğunu fark etti. *Tanrım! Çok seksi.*

“Buna kendin karar vermek istemez misin?”

Geri çekilerek adamın gözlerinin içine baktı kesinlikle gözlerindeki ateşi görebiliyordu.

“Kokusunu ve tadını merak ediyorum bebeğim.”

Monica, adamın çok cüretkâr olduğunu düşünse de bundan hoşlanmıştı. Aynı zamanda kadınlığını yaladığını hayal etmek bile genç kadının tüm arzusunu tetikliyordu. Uzun zamandır kadınlığı dil darbelerinden mahrumdu. Adamın dudaklarının ne kadar seksi olduğu düşünülürse... Tanrım! Artık müzik ritmini kaybetmişti bedeni dansa kendi bildiğine yön veriyordu.

“Birazdan ışıklar sönecek Carmen. Ne kadar ileri gidebilirim?”

Monica bunu bilmiyordu şaşkınlıkla adama baktı.

“Işıklar mı sönecek?”

Adam kafasını sallayarak dans etmeye devam etti.

“Neler olacağını bilmiyor musun?”

“Hayır.”

Adam gülümsedi ve dilini dümdüz dişlerinin üzerinde gezdirdi.

“Birazdan ışıklar iki dakikalığına sönecek. Sadece öpüşmek için zamanımız olacak. Daha sonra açılacak ve hemen ardından beş dakikalığına sönecek. Bu sürede sana dokunabileceğim, ne kadar ıslandığımı

kendim hissedeceğim. Açıldığında aç bir halde yüzüme bakacaksın. Işıklar tekrar söndüğünde süre on dakika olacak bu sürede sana her şeyi yapabilirim.”

Monica adamın kollarının arasında titredi.

“Heyecanlandın mı?”

“Şaka mı yapıyorsun? Islaklığım bacak içlerime ulaştı bile.”

Adam dişlerinin arasından hırladı.

“Beni kışkırtma. Burada içine gömülmeyi umursamam.”

Monica elini adamın papyonuna koyup papyonu düzeltirken “Her ne kadar hızlı ve sert ile sorunum olmasa da bu seferlik doyurucu bir şeylere ihtiyacım var.” dedi.

Adamın bakışlarındaki hoşnutluk ifadesini seçiyordu. Orkestra son derece kışkırtıcı bir şarkıya geçiş yaptı. Zarif sesli bir adam mikrofondan gerekli açıklamayı yaparken adamın gülüşü şeytani bir kılı”ğa büründü.

Ödül balosunun değerli misafirleri, hepiniz hoş geldiniz. Bu gece yasak yok, sınır yok, kısıtlama yok. Bu gece şehvet, seks ve doyum var. Şimdi orkestra çalmaya devam ederken ışıklar iki dakikalığına kapanacak. Burası karanlığa gömülecek. Sınırları zorlamak için sadece iki dakikanız var. Işıklar açıldığında normal görünmenizi istiyorum. Evet! Hazır mısınız?”

İnsanlar adamı onayladı ve orkestra çalmaya devam etti. Monica adamın gözlerinin içine bakıyordu. Herkes bekliyordu... Monica da bekliyordu... O an ışıklar kapandı ve Monica kollarını adamın boynuna dolayıp dudaklarını, dudaklarına dayadı. Genç kadın öpüşmeyi başlatmaktan dolayı memnundu ve adamda kollarını anında genç kadına sıkıca sarmış onu bedenine yaslamıştı. Göğüsleri körük gibi inip kalkıyordu. Hiç tanımadığı, yüzünü bile görmediği bir adamla bir seks balosunda öpüşüyordu. Daha önce tanımadığı adamlarla başka şeylerde yapmıştı fakat bu çok daha farklı hissettiriyordu. Adamın nefesinde saf nane tadı vardı. Buradan çekememiş olmuştuk gibi ve adam dilini enalılmaz bir hızla kullanıyordu. Daha önce bu kadar profesyonelce öpüşen bir adamla karşılaşmadığına emindi. Adamın emişi kuvvetliydi ve o dili... Dilinin başka yerlerde olması düşüncesiyle inleyerek adamı daha

büyük bir arzuyla öptü. Eğer dünya öpüşme şampiyonu diye bir şey varsa o unvan bu adamın olmalıydı. Işıklar açılmadan bir milisaniye önce adam geri çekilerek Monica'yı şaşkın bir halde bıraktı. Yüzünde yer etmiş gülümsemesi ile Monica'ya bakarak dudaklarını yaladı.

"Dudakların şeker gibi... Eminim bacaklarının arası da öyledir."

Monica'nın şaşkın havası dağıldı ve bir kahkaha attı.

"Tanrım! Sen çok edepsiz bir adamsın."

Genç adam da kafasını geriye atarak güldü.

"Daha hiçbir şey görmedin."

Monica etrafına bir göz attı. Herkes dans etmeye devam ediyordu ama bir ateşin ilk kıvılcımı iki dakikada insanları sardığı için danslar oldukça samimi ve seksi bir hal almıştı. Monica ön kısmını adama sürttü.

"Beni kışkırtma hayatım."

"Amacımın bu olmadığını nereden biliyorsun?"

Adam gözlerini kıstı.

"İstediyini alacaksın. Hatta çok daha fazlasını... Sen çok tutkulu bir kadınsın, bunu çok sevdim."

Monica kendini kendisi gibi hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Duygularını, arzularını bastırmadan, kendisi hakkındaki yargıları umursamadan özgürce hareket etmeyi özlediğini fark etti. Bu gecedен sonra hemen psikoloğu ile konuşması gerekiyordu.

"Şimdi bir şey bilmem gerekiyor."

Monica adama dikkat kesildi.

"Ne kadar ileri gidebilirsin?"

Genç kadın adamın ne demek istediğini anlamıştı. Ne kadar ileri gidebilirdi? Eski baskılanmış Monica bu yerin kapısına kadar bile gelmezdi ama bu yeni ve çok daha eski karışımı olan Monica kesinlikle bu gece sınır tanımak istemiyordu.

"Sabah olduğunda her şeyi unutmak isteyeceğim kadar..."

Adam ellerini genç kadının kalçalarına kaydırıp poposunu avuçladı. Monica'yı erkekliğine sürterek sertliğini hissetmesini sağladı. Bu sırada az önce konuşan adam tekrar mikrofon başına geçmişti.

“Evet, sevgili konuklar... Şimdi bu işi biraz daha zorlaştırmaya ne dersiniz? Size beş dakika veriyorum. Beş dakika da ne kadar ileri gidebilir ve ışıklar açıldığında normal görünmeyi başarabilirsiniz?”

Sunucu güldü ve merdivenlere giden yolu işaret etti.

“Işıklar kapandığında odalara çıkan merdivenlerde mavi yer gösterici ışıklar yanacak. Eğer pes etmek isterseniz. Mavi ışıkları takip etmeniz yeterli.”

Monica genç adama baktı. Adam şeytani bir tavırla sırıtıyordu. Müzik değişmiş ritim biraz daha hızlanmıştı ve az önce şarkıyı söyleyen adamın yerini çok daha etkili ve seksi bir kadın sesi almıştı. Herkesin beklediği an geldi. Işıklar kapandı. Adam Monica'nın bedenini kendine yaslayarak genç kadının dudaklarını tekrar kendine çekti.

Monica bundan memnundu. Kadının şehveti dudaklarda başladı. İki dudakta şehveti körüklemek için yeterliydi. Adam şu an Monica'nın masum dudaklarını öpüyor olsa da Monica kasılmaları bacaklarının arasındaki dudaklarda hissediyordu. Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu fakat bir şey oldu. Arkasında birinin daha olduğunu hissederek dudaklarını adamdan ayırdı. Adam güven verircesine genç kadının dudaklarına parmaklarıyla dokundu.

“Sabah olduğunda her şeyi unutacaksın eğer, hiçbir şey için endişelenme. Daha önce hiç almadığın şekilde zevk alacaksın. Söz veriyorum.”

Monica arkasındaki adamın kim olduğunu o an anlamıştı ve kesinlikle bunu dert edemeyecek durumdaydı. Açıkçası onları ilk gördüğünde bunu hayal etmişti. Bunu istediğini biliyordu. Daha önce de üçlü ilişki yaşamıştı dert edeceği bir durum değildi. İki ateşli adam ile seks balosunda bir gece kulağa kötü gelmiyordu. Monica kalçalarını arkasındaki iri adama yasladı. Adamın elleri elbisesinin bağcıklarını büyük bir ustalıkla çözerken dudakları boynunda oyalanıyordu. Monica itiraz etmedi çünkü o an seksi adamın dudaklarıyla buluştuğu iri adam elbisesinin sırt kısmındaki bağcıkları gevşetmişti ve artık göğüsleri ulaşılabilirdi. Seksi adam yavaşça dudaklarından kayıp göğüslerine doğru indi. Göğüslerinin elbiseden taşan dolgun etli kısımlarına küçük ama kışkırtıcı öpücükler kondururken Monica ellerini adamın kısa saç-

larında gezdirdi. İri adamın sertliği beline baskı uyguluyordu adamın penisinin büyük olduğundan emindi. Genelde iri adamlar ve küçük penisleri hakkında şeyler duymuş ve görmüştü fakat bu adam için durum tam tersi olmalıydı. İri adam boynundan ayrılıp kulağına doğru çıktı ve kulak memesini ısırды. Monica inleyerek kendini adama doğru itirdi adam bu temas ile hırladı.

“Bunu yapmaya devam edersen dayanamayacağım ve sende kaybedeceksin.”

İri adamın tehdidi Monica'yı gülümsetti.

“Kaybetmek umurumda değilse... Bence mavi ışıkları takip edebiliriz. Üçümüz...”

Bu arada seksi adam göğüslerini iyice özgür bırakmak için büstiyelerini çekiştiriyordu. Başarılı da olmuştu Monica'nın göğüsleri kumaşın dışına fırlamıştı. Adam nefesini üfledi ve Monica kıvrandı. İri adam arkadan ona sarılmış elbisenin üzerinden karnını okşuyordu. Koca ellerinden birini bacaklarının arasında hissetmek için resmen çırpınıyordu. Monica daha fazlası için kıvranıırken ışıklar açıldı. Kısacık saniyede adamların biri arkasından biri önünden sarılarak çıplak göğüslerini gizlemişlerdi. Tabii bu umursanacak bir şey değildi. Monica etrafına baktığında pistteki çoğu insanın kaybolduğunu gördü. Kalanlar ise tamamen dağılmıştı. Kadınlardan bir kaç tane sadece iç çamaşırları içindeydi. *Maskelelere şükürler olsun...*

“Bu bir taşla iki kuş vurmak gibi...”

İri adam kulağının dibinde güldü cevap veren ise seksi adam oldu.

“Bu durumda taş sen oluyorsun.”

Monica gülümsemesini dudaklarını ısırarak bastırdı. Dudaklarında hâlâ karşısındaki adamın enfes tadı vardı.

“Tanrım, çok ateşlisin aletim patlayacak gibi.”

Arkasındaki adamın yakınması üzerine kendini bir kez daha ona doğru itti.

“Lanet olsun! Şunu yapma fıstık.”

Monica iki adama da hitap ederek “Sizden bir şey isteyebilir miyim?” diye sordu.

Adamlar dikkat kesilmişti.

“Bu gece gerçekten kötü şeyler yapmak istiyorum. Kötü ama zevkli şeyler...”

Seksi adam “Emin ol bizimde planımız bu yönde.” diyerek araya girdi.

Monica bu adamların sürekli kötü şeyler yapan adamlardan olduğunu hissediyordu.

“Ona ne şüphe... Fakat bu gece istediğim tek şey seks. Bana kendimi kaybettirmenizi istiyorum.”

İri adamın nefesini ensesinde hissetti. Anında bütün bedeni ürperdi.

“Zevkten darmadağın olacaksın...”

Genç kadın bunu sevmişti. Tamamen gizli bir kimlikle bambaşka bir insan olarak bu iki süper seksi adamın ona vereceği şeyleri arzulamaktan dolayı memnundu. Zihninin geride kalmış köşelerinde Franklin çırpınıyordu. Fahişe diye bağıışı kulaklarındaydı ama onu dinlemiyordu. Monica mutlaka kendini yarın berbat hissedecekti ama şu an için sadece arzularıyla hareket eden, özgür, biraz öfkeli, kararlı ve kendinden emin bir kadındı. Bunlara ek olarak kendini hayatının hiçbir döneminde hissetmediği kadar seksi hissediyordu. Sunucu adam tekrar konuştuğunda Monica rahatlamıştı. On dakikada orgazm olabilir miydi? Yoksa bunun için gerçekten adamların ikna olup onu yukarı çıkarmasını beklemesi mi gerekiyordu? Kasıklarındaki doluluk canına okuyordu, diz kapakları elektrik yemiş gibi titrerken bir an önce istediği rahatlamaya kavuşmayı diliyordu.

“Hanımlar ve Beyler, beklediğiniz an geldi. Şimdi ışıklar on dakikalığına sönecek. Işıklar tekrar açılana kadar sınır yok, limit yok. Özel odalara çıkmadan en çok dayanan çift özel ödülü kazanır. O halde başla-ya-lım!”

Işıklar o anda bütün karanlığı şehvete boğarak kapandı. Monica'nın elbisesi iri eller tarafından sıyırılmıştı. Göğüsleri tamamen açığa çıktığında seksi adam onlara ilgi göstermeye devam etti. İri adamın elleri daha aşağıya kaydı. Monica'nın arkasında eğildi ve eteğini yukarı kaldırdı. Parmakları jartiyerini takip ederek yukarı çıplak tenine çıktı.

Genç kadın titremeye başlamıştı. Seksi adam göğüslerini emmeyi bırakarak Monica'nın gözlerinin içine baktı.

“Çok seksisin.”

İri adam bacaklarını iki yana ayırmış elini genç kadının çıplak popo kenarlarında gezdiriyordu.

“Seksi mi? Dostum, bu hatun bir jartiyer giymiş ve emin ol hayatımda jartiyeri bu kadar iyi taşıyan başka kadın görmedim.”

Monica kıkırdadı. Bu iki adam bu işlerde birer uzmandı ama Monica onların her söylediğine kanmayacak kadar tecrübe sahibiydi.

“Bu karanlıkta bunu nasıl görebildin?”

Müzik sesini bastırmıştı ama iki adamda onu netçe duymuştu.

“Görmeme çokta gerek yok bunu hissediyorum.”

Seksi adam arkadaşına katıldı.

“Kesinlikle... Hele mekâna girer girmez sigara içişin yüzünden sertleştiğim düşünülürse... Sen muazzamsın. Buradaki en seksi kadınsın.”

Monica daha fazla dayanamayacağını hissediyordu. Bir an önce günah dolu gecenin ilerlemesine ihtiyacı vardı. Çocukların ağzı iyi laf yapıyordu fakat genç kadının tek düşündüğü ağızlarını başka yerde kullanmalarıydı. Onu saran seksi adamdan uzaklaştı ve ellerini eteğinin altına sokarak tangasının kenarlarını kavradı. Bacaklarından kaydıracağı çamaşır genç kadının özüne bulanmıştı. Çamaşırını önce iri adamın önünde salladı adam inleyerek sertliğini genç kadının çıplak kalçasına yasladı. Çamaşırın bir sonraki durağı seksi adamdı. Seksi adam çamaşırını genç kadının elinden alıp burnuna götürdü. Kokuyu derin bir şekilde içine çekti ve bir küfür savurdu.

“Siktir! Dostum ben pes ediyorum. Bu hatunu hemen götürmeliyiz.”

İri adam hırladı.

“Ben pes etmem ama lanet olsun!”

Çamaşırını seksi adamın elinden aldı.

“Bu sıırıslıkla.”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi -

Seksi adam çamaşırı arkadaşından geri alırken Monica heyecandan titriyordu. Genç kadını rahatlatan öneride seksi ve asiden geldi.

“Şu siktiğimin mavi ışıkları... Takip edelim onları.”

Monica güldü amacına ulaşmıştı. İki seksi adamla günah dolu bir gece geçirecek ve tüm o yılların bedeninde yarattığı boşluktan kurtulacak, yarın her şeyi unutup bambaşka bir kadın olacaktı. Güçlü, seksi, özgüvenli ve tam manasıyla tatmin olmuş...

5. Bölüm

ŞEHVETE TESLİM

Monica nasıl olduğunu anlamadan üstü toplanmış ve iki adam koluna girerek mavi ışıkları takip etmeye başlamışlardı. On dakikalık karanlığı yenebilecek kimse yok gibi duruyordu. Mavi ışıkları takip eden çiftlerin sayısı çok fazlaydı ve artık inleme sesleri müzik sesini bastırıyordu. Neyse ki Monica ganimetlerinden memnundu. Sarmal merdivenlerden üçlü olarak çıktılar merdivenler bir salon genişliğindeydi. Bütün merdiven mavi ışıklarla kaplıydı. Üst katta yanan cılız ışıklar katı aydınlatıyordu. Odaların çoğunun kapısı kapalıydı ve inleme sesleri daha belirgin bir hal almıştı. Odaya kadar sabredemeyen bir çift koridordaydı. Adam pantolonunu diz kapaklarına kadar sıyırmış kucakındaki kadını duvara dayamış ve her darbede kadına çığlık attırarak içine girip çıkıyordu. Monica bu görüntü ile daha da kendinden geçti sıkıntıyla iç çekerek;

“Boş bir oda mı bulmamız gerekiyor?” diye sordu.

Acaba kolunun altında duran çantasından telefonunu çıkarıp Emma’dan bir oda ayarlamasını istemeli miydi? Bunu düşündüğü sırada iri adam boğazını temizledi fakat seksi adam ondan önce davrandı.

“Odaları çoktan ayarladık.”

“Odalar?”

Seksi adam ıslıl ıslıl bir şekilde güldü. Bu sırada iri adam asansörü çağırırken genç kadını yanıtsız bırakmadı.

“Nasıl birileriyle karşılaşacağımızı bilmediğimiz için iki oda tutuk.”

Seksi adam lafa girerken elini duvara dayadı. Ellerini kaplayan dövmeler kesinlikle inanılmaz seksiydi ve Tanrı’dan başka bir şey dilemiş olmayı düşünürken anında bundan vazgeçti.

“Bir seçim yapmak istiyor musun?”

Arkadaşını işaret etti ama ikisinin de yüzünde seçim yapma ifadesi vardı. Zaten Monica’da seçim yapacak değildi.

“Seçim yapmama hakkımı kullanıyorum.”

İki adamda çapkınca gülümsedi. O sırada gelen asansöre binerken Monica heyecanlıydı. Öyle ki dizleri daha önce hiç grup seks yapmamış gibi titriyordu. Bu iki adam muhtemelen onun ilk denemesi olduğunu düşünüyor olmalıydı. Gerçi Monica’nın eski yaşamına ait ayrıntıları bilen kişi sayısı da çok değildi. Dışarıdan ona bakan insanlar başarılı, saygın, zeki bir kadın görüyordu. Oysa içinde taşıdığı kadın zevk peşinde koşarken kural ve sınır tanımıyordu. Asansör en üst kata çıkarken Monica

“Özel sütler mi? Merak ediyorum da çok mu zenginsiniz, yoksa çok mu sapık?” diye sordu.

İki adamın kahkahaları asansöre doldu. Monica’da adamların gülüşüne katıldığında cevabı veren asi ve seksi oldu.

“İkisinden de bolca.”

Genç kadın kendini tekrar yirmilerinin başında hissediyordu. Yirmilerinin başındaki kadar enerji dolu, güzel, aptal ve meraklı... Bu iki adamın ona neler yapabileceğini merak ediyordu. İçinden bir ses daha önce yaptığı tüm seksleri çöpe atacağını söylüyordu. Asansörün kapıları özel sütlerin olduğu katta açıldı. Kat oldukça sessizdi. Koridorun beyaz mermer döşemesi şık ve zengin görünüyordu. Monica adamların eşliğinde ilerlerken topuklu ayakkabıları sessizlikte abartılı bir gürültü çıkarıyordu. Koridorun en sonundaki altın rengi oymalarla süslü kapının önünde durdular. İri adam cebinden çıkardığı kartla kapıyı açarak

kenara çekildi. Odaya önce Monica girdi gerçekten harika bir mimariye sahip olan otel tamamen Versay Sarayı' dekorasyonu ile kuşanmıştı. Fransızlar ve ince zevkleri... Kapı kapandığında Monica arkasına dönerek adamları inceledi. Asi ve seksi maskesine uzandığı sırada Monica elini havaya kaldırarak

"Hayır, hayır. Üçümüzün de maskelerinin kalmasını istiyorum." diyerek buna engel oldu. Asi ve seksi sırıttı.

"Gizliliği odalarda bozabiliriz. Bundan kimsenin haberi olmaz."

Monica onların yüzlerini elbette merak ediyordu ama bunu önemsemiyordu. Muhtemelen bedenlerinin kalanı gibi yüzleri de kusursuzdu fakat yine de kendi maskesinin ardına saklanmak konusunda ısrarcıydı. Adamlardan daha fazlasını istemeyecekti. Şartlar eşit olmalıydı yani en azından bu konuda... Yoksa onların bir farklılık üstünlüğünün farkındaydı.

"Biliyorum ama böyle fanteziye daha açık ve kendimi daha rahat hissedeceğim."

İkisi de Monica'yı onayladı. İri adam boynunda gergin duran papyonu çözüp attı.

"Sen nasıl istersen bize uyar."

Monica odanın ortasında duran yuvarlak pufa oturdu. Puf iki insanın yan yana rahatça oturabileceği kadar genişti. Genç kadın karşısında kavisli bir şekilde konumlandırılmış olan boy aynasında kendini inceledi ve gülümsedi. Adamlar hâlâ kapıda dikiliyorlardı. Monica üzerindeki korseyi yavaşça sıyrarak göğüslerinin uç kısmına kadar kumaşı indirdi. Adamların bakışlarındaki açlık genç kadını daha da heyecanlandırıyor daha istekli ve hazır bir hale getiriyordu. Seksi adama bakarak dudaklarını yaladı.

"İçecek bir şeye ihtiyacım var. Hâlâ fazla ayığım."

Seksi adam oldukça hızlı bir hareketle aynanın hemen köşesindeki bara ilerledi, bardan bir şişe Jack Daniels ve üç bardak çıkardı.

Bardakları doldururken gözleri Monica'nın üzerindeydi. Genç kadın bilerek derin derin nefes alıyor korsesinde saklanan göğüslerini gözler önüne seriyordu.

2 Versay Sarayı: 1668 yılında XIV. Louis tarafından Fransa'da yaptırılmıştır.

Ellerini hafifçe arkasına koymuş boynunu da davetkâr bir şekilde açığa çıkarmıştı. Orlando oda sıcak olmamasına rağmen ceketini çıkarıp koltuğun üzerine attı. Monica adamın iri bedeninin ihtişamına bakarken fazlasıyla tahrik olmuştu. Seksi adam viski dolu bardağı genç kadına uzattı. Monica viski bardağını adamın elinden aldıktan sonra büyük yudumlarla sert içkinin tadına baktı. Ağzından çıkardığı sesleri bilerek yüksek tonda tuttu bardağın üstünden onu vahşi bakışlarla inceleyen adamları izlerken dudaklarını yaladı.

“Bu seksî sesleri çıkarmaya devam edersen ön sevişmeyi atlamak zorunda kalabiliriz. Gerçi bana her şekilde uyar...” İri adam sessizliğini bozmuştu ve seksî adam onu onaylarcasına kafasını salladı.

“Ama ben ön sevişmeyi atlamaktan hoşlanmam.”

Seksi adamı onaylayan iri adam “Kesinlikle hoşlanmaz.” diyerek onu doğruladı.

Monica bir yudum daha viski aldı bedeni alev almak üzere olan bir ağaç parçası gibi kızgındı.

“Hep üçlü mü takılırsınız?”

Seksi adam yaramaz bir şekilde güldü.

“Üç, beş, yedi... Şuna kısaca grup diyebiliriz.”

İri adam “Ve evet sık sık grup yaparsınız. Ya sen?” diye sordu.

Monica rahat bir tavırla “Eskiden yapardım ama uzun zamandır sıkıcı bir seks hayatım vardı.” diye cevap verdi.

Seksi adam içkisinden bir yudum alıp bardağı sehpaye bıraktı ve papyonunu çözüp yere attı. Gömleğinin üstten iki düğmesini açtığında Monica yutkunmak zorunda kaldı. Bu adamları çıplak görmek istiyordu. Genç kadın bardağını yere bırakarak bedenini arkaya doğru iyice yatırdı.

“Siz çocuklar orada öylece duracak mısınız?”

İkisinin de yüzünde oluşan gülümseme bu soruyu beklediklerinin işaretiydi. İlk işe koyulan seksî adam oldu. Hemen Monica’nın yanına gelerek önünde dizlerinin üzerine çöktü. Monica yakışıklı bir adamın dizlerinin üzerine çöküp onun zevk kölesi olacağı düşüncesiyle gülümsedi. Seksi adam Monica’nın korsenin ön kısmını dövmeli elleriyle

kavrayarak aşağıya çekiştirdi ve genç kadının göğüslerini açığa çıkardı. Monica'nın yuvarlak memeleri ve uçları kabarmış kahverengi meme uçları karşısında hırlayan genç adam "Öncelikle seni masken hariç tüm fazlalıklardan kurtaralım." dedi.

Monica bunu onaylarken iri adamın kendi gibi iri elleri saçındaki tokayı çözerek saçlarının omuzlarına dökülmesine izin verdi.

"Kahverengi saçları her zaman çok sevmişimdir."

Monica iltifat karşısında kıkırdadı. İri adam öne doğru eğilmiş Monica'nın boynunu öperken, seksi adam göğüs uçlarından birini ağzının içine almıştı. Genç kadın hızlı bir şekilde elindeki eldivenlerden kurtuldu onların bedenlerini çıplak elleriyle hissetmeliydi. Uzanıp seksi adamın kısa saçlarından parmaklarını geçirdi ama saçları parmaklarının arasında tutamayacağı kadar kısaydı.

"Tutacak bir şeyler iyi olurdu. Tanrım! Bu çok harika..."

Seksi adam genç kadının şişmiş göğüs ucunu ağzından çıkarmadan "Kesinlikle tutacak bir şeye sahip olacaksın." dedi.

Dilini göğüslerinin altından yavaşça karnına doğru indirdi bunu yaparken elbiseyi daha aşağıya sıyırmış beline kadar indirmişti. İri adam homurdandı.

"Bence daha rahat ulaşım için yatağa geçmeli ve soyunmalıyız. Buradaki her şey hareketimi kısıtlıyor."

Monica arkasını döndü iri adamın dev gibi aleti pantolonunun fermuarını germişti. Tanrı aşkına o adam oraya bir anakonda mı yerleştirmişti? Monica adamlardan kurtulup ayağa kalkarken kendine güvenli duruşu adamların nefesini kesmişti. Genç kadın beline inmiş olan elbiseyi kalçasından sıyırıp yere düşmesine izin verdi. İçinde iç çamaşırı yoktu ve Tanrının cezası iç çamaşırının nerede olduğunu bile bilmiyordu. Jartiyeri belindeki siyah dantel parçaya tutturulmuştu. Monica adamların yüzündeki bakışı gördüğü anda jartiyere verdiği servete değdiğini fark etti. Yüksek topuklu ayakkabıları siyah simlerle kaplıydı ve aynalı topukları kışkırtıcı bir görüntü sağlıyordu. Monica adamlara çıplak kalçasının enfes manzarasını sunarak platformun üzerine yerleştirilmiş altın varaklı ve direkli yatağa doğru yürüdü. Bedenini yatağın siyah nevresiminin üzerine konumlandırıp topuklu ayakkabılarla süslü

ayaklarını uzattı. Göğüslerini avuçlayıp ağızları bir karış açık olan adamlara sundu.

“Böyle daha mı iyi?”

Adamlar başlarını sallayarak Monica’yı onayladı. İki adam da dakikalar içinde üzerlerindeki fazlalıklardan kurtulmuştu. Monica uzandığı yerden iki yakışıklı adamın soyunmasını izlemiş bacaklarının arasındaki ıslaklık yayıldıkça yayılmıştı. İri adam tam bir görsel şölendi. Bedeni kaslarla kaplıydı. Göğsünden koluna ve kasığına doğru yayılan siyah ejder figürü ve göğsü boyunca uzanan bir kanat sembolü taşıyordu. Dövmeleri bedenini daha muazzam bir sanat eserine çevirmişti. Teninin doğal olmayan bronzluğu onun bir Yunan Tanrısı kadar yakışıklı görünmesini sağlıyordu. Monica’nın gözleri adamın dikilmiş ve karnının üzerine çıkmış erkekliğinde donup kaldı. Bu kadar büyüğünü görmemişti. Lanet olsun! Monica düzinelerce adamla düzüşmüş ama bu kadar büyük bir alete daha önce rastlamamıştı.

“Nesin sen bir porno yıldızı mı?”

Adamın dudağının kenarı hafifçe yukarı kıvrıldı.

“Kesinlikle ikinci tercihimdi.”

Monica gözlerini Bay Seksiye kaydırduğunda nefesi tam anlamıyla kesilmişti. Diğer adamdan daha cılız görünse de onunda enfes kasları vardı. Bedeninin her yeri dövmeler ile kaplıydı ki Monica bundan inanılmaz hoşlanmıştı. Dövmelerini ayrıntılı olarak incelemek istiyordu ama buna vakit bulamayacağından da emindi. Gözlerini sıkı karın kaslarından aşağıya indirdi muazzam bir v şekli kasık kıllarının başladığı noktayı işaretliyordu. Monica gördüğü şeyi yanlış görmediğinden emin olmak için yatakta doğruldu.

“Lanet olsun! O bir piercing mi?”

Seksi adam eliyle ereksiyon halindeki erkekliğini kavradı. Ucundaki yuvarlak metal toplara parmak ucuyla dokundu.

“Bu bir Apadravya hayatım ve sen buna bayılacaksın.”

Monica ona şimdiden bayılmıştı bile ve bu genç kadın için bir ilk olacaktı. Yaklaşık on dakika sonra her şey daha yoğun, daha tutkulu, daha yasak bir hal almıştı. Monica ayakkabıları, jartiyeri ve maskesi

dışında çıplak bir şekilde yatıyordu. Maskeleri dışında tamamen çıplak adamlar ise onun zevkine hitap ediyorlardı. Genç kadın böyle bir hazzı tadarken tek yaptığı her şeyi unutmak oldu. Geçmişini, dününü, yarınını... Tamamen boş verdi. Monica her zaman sekste kontrolü elinde tutardı buna alışkındı çünkü kendi zevkini önemserdi ve yattığı adamlar hiçbir zaman birer uzman olmamışlardı, fakat bu adamları yönlendirmesine ihtiyaç yoktu. İkisi de o kadar iyiydi ki Monica sadece onlara izin verdi. Bedeninin buna ihtiyacı vardı. Eller dokunup, dudaklar tadarken ve terle kaplı bedenler bir arayış içindeyken üçünün sesleri birbirine karışıyordu. Monica daha fazla dayanamadı. Kendini yasağın cazibesine, günahın çekiciliğine ve şehvetin yoğunluğuna teslim etti. Bunu yaparken pişman değildi. İki adam genç kadının titremeleri sürerken boşalmaya başladı. Monica onu sıkıştıran adamların arasında intikamını almış, zevksiz geçen onca yılın acısını çıkarmış, yeni hayatına sıfırdan başlamak için ilk adımı atmıştı.

6. Bölüm

UNUTULMAZ

Yorgun düşen Monica iki adamın terli ve çıplak bedenlerinin arasında uzanıyordu. Bir süre içi geçmişti ama uyumamak için kendini zorlamıştı. Böyle bir durumda uyumaması gerektiğini bilecek kadar zekiydi. Monica adamlara baktı. Anlaşılan adamlar onun kadar zeki değildi. İkisi de horultuyla uyuyordu. Maskeyle kapanmış suratları Monica'yı meraklandırıyordu. Uyurken maskelerini açıp yüzlerine bakma düşüncesinden kafasını iki yana sallayarak kurtuldu ve kendi maskesini yüzüne iyice bastırdı. Şu an da pişman hissetmesi gerekirdi ama genç kadın pişman değil sadece fazlasıyla tatmin olmuş hissediyordu. Bunu bir erkek yapıp zevk alabiliyorsa pekâlâ bir kadında zevk alabilirdi. Bir erkek bunu yaptıktan sonra nasıl böbürlenerek anlatıyorsa Monica'da iki ateşli adamı nasıl becerdiğini fazla içtiği bir gece kız arkadaşlarına fantezi malzemesi olarak anlatabilirdi. Sadece kadın olduğu için kendini kısıtlayacak değildi. Kadın olmak harikaydı. Güçlü ve kuralsız olup insanlar ne diyecek acaba diye önemsemeyen ve hayatı kaçırmayan bir kadın olmak ise *OLAĞANÜSTÜYDÜ*. Gerçekten zevk almıştı hem de çok fazla... Yere kadar inen pencerelerden yıldızsız gökyüzünde parlayan dolunayı görebiliyordu. Güneşin kaç saat sonra doğacağından emin değildi telefonu çantasındaydı ve çantası girişteydi Acele etmesi gerekiyordu. Adamların ortalarından kayarak yatağın ayakucundan sü-

zöldü. Tam karşısında ayna kaplı banyo kapısı davetkâr görünüyordu. Genç kadın gitmeden önce bir duş almak istiyordu. Sürgülü kapıyı açarak arkasından kapattı ve kilitledi. Banyo tamamen beyaz ve altın rengi mermer kaplıydı. Yerler, küvet, lavabo ve tuvalet aynı altın desenli beyaz mermerin uyumundaydı. Bir duvardan bir duvara uzanan lavabonun önünde durdu. Maskesinin ipini çözerek kurtuldu ve maskeyi lavabonun kenarına koydu. Göz makyajı akmıştı, fazlasıyla yorgun, rahatlamış ve mutlu görünüyordu. Çok daha hafif hissediyordu. Aynadaki aksine gülümsedi.

“Sen şanslı bir sürtüksün Monica. Frank götüne o kadar sene katlanmanın mükâfatını aldın!”

Kendi kendine güldü. Çünkü güçlü kadınlar utanılacak, ahlaksız ama zevkli şeyler yaptıktan sonra gülerdi. Çırılçıplak bir şekilde arkasındaki duş bölümüne ilerledi. Yürüdükçe ağrıyan yerlerini umursamıyordu. Camkânın ardında kalan kısım bir oda büyüklüğündeydi. Suyu açtı, tepesini kaplayan duş başlıklarından bedenine akan su ile inledi. Bütün eklemlerinde tatlı bir sızı vardı ve bir spa randevusuna ihtiyacı olduğunu bağıyordu. Saçlarını şampuanlayıp adamların sert, erkeksi kokularını bedeninden arıttı. Tutuşlarından dolayı morarmış olan bel kenarları ve omuzları da ağrıyordu. Yatıştırıcı suyun altından çıktıktan sonra yumuşak otel bornozlarından birini giyerek saçlarını kuruladı. Adamlar uyanmadan önce çıkıp gidecek ve onları bir daha görmeyecekti ama yine de biri uyanırsa diye maske takmayı atlamadı. Sessizce kapıdan çıkıp salon bölümüne ilerledi. Parmak uçlarında yürüyerek adamları uyandırmamaya çalışıyordu. Sadece ay ışığının ve cılız yanan duvar lambalarının aydınlatığı odada ilerleyerek yerde duran elbise-sine uzandı. Hafif bir boğaz temizleme sesi duyana kadar adamların uyanmadığından emindi.

“Daha güneş doğmadı.”

Arkasına döndü. Seksi adam tam oradaydı. Ellerini kalça kemiklerinin üzerine koymuş hâlâ sert erkekliği, muhteşem dövmeleri ve seksi piercingleri ile orada dikiyordu. Monica adamın yaptıklarını hatırladığında bacaklarının arası sızladı. İki de mükemmel sevişiyordu bunu inkâr edemezdi, fakat seksî adam... Bir seks uzmanıydı. Sevişirken fazlasıyla verici, ateşli ve tutkuluydu.

“Sizi uyandırmadan kaçarsam kendimi daha iyi hissedecektim.”

Monica elbisesi elinde çıtırçıplak bir şekilde dikiliyordu. Genç adam ona doğru yürüdü elinde tuttuğu elbiseyi genç kadından alıp yere bıraktı.

“Artık uyandığıma göre...”

Monica’nın aklından yine yaramaz düşünceler geçiyordu. Lanet olsun! Sekse doymuş olması gerekmez miydi? Kafasını kaldırıp adamın karanlıkta parlayan gözlerinin içine baktı.

“Güneş doğmadan önce kısa bir zamanımız olabilir.”

Adam gülümsedi ve elini genç kadının beline dolayarak onu kendi bedenine yasladı. Adamın sert aletinin piercingli ucu Monica’nın kadınlığının üstüne değiyordu.

“Beni kısa bir zamana sığdıramazsın hayatım.”

Monica adamın dudaklarına iyice yaklaştı. Dudakları dudaklarının üzerindeydi ama onu öpmeden önce “Sıgmak zorundasın. Bunu son kez yapacağım ve sen benim unutulmaz kaçamağım olacaksın.” diye fısıldadı.

Adam, genç kadının dudaklarını ağzının içine çekerek onu dili ve dişleriyle sertçe öptü kadını bıraktığında Monica’nın solukları hızlanmıştı. Sanki bütün gece öpüştüğü adam başka biriydi, sanki Monica’nın bedeninde kendini defalarca tatmin etmemişti. Öpücüğü öylesine aç ve vahşiydi ki genç kadın titredi.

“Bayan Ateş... Seni unutmayacağım.”

Monica güldü.

“Unutacaksın...”

Adam, Monica’yı yumuşak halının üzerine yatırdı. Tüylü halı Monica’nın çıplak tenini gıdıkladı. Kadının üzerine bıraktığı sert bedeniyle Monica’yı ezdi. Adamın bacağı, Monica’nın kadınlığına değiyordu.

“Unutmayacağım.”

Monica çıplak bedeninin sıcaklığı ile çoktan erimişti. Adam bacağı Monica’nın ıslak kadınlığına sürterek daha da ıslanmasına neden oluyordu. Dudaklarını bir kez daha öpmeye başladı. Monica ellerini adamın omuzlarına koyarak bedenine dokunmanın hazzına vardı. Mas-

keleri öpüşürken birbirine sürtünüyordu genç kadın bundan nefret etse de katlanmak zorunda olduğunu biliyordu.

“Tanrım! Lütfen üzerinde bir prezervatif olduğunu söyle.”

Adam güldü ve Monica’nın çenesini ısırp dilini aşağıya boynundaki hassas noktaya kaydırdı.

“Çıplağım. Üzerimde prezervatif yok.”

“Siktir!”

Monica çok küfür eden bir kadın değildi ağzından çıkan şey karşısında kahkaha attı.

“Bir gecede sürtüğe dönüştüm.”

Adam da, genç kadının gülüşüne katıldı. Dili arsızca daha aşağıya nefes boşluğuna indi.

“Bir Hanımefendinin, bazı zamanlar sürtüğe dönüşmesi kadar seksi bir şey yok.”

Monica elini adamın saçlarında gezdirdi. Adam şimdi genç kadının memelerini öpüyordu. Tutkuluydu... Evet, fazla tutkulu... Tutkudan başka bir şey daha vardı, bu adam onu keşfediyordu. Elleri bedeninde öylesine dolanmıyor her noktayı canlandırıyordu. Monica belini kaldırıp adama temas etmeye çalıştı ama adam onu umursamadan göğüs uçlarından birini ağzının içine alıp emmeye başladı.

“Bir Hanımefendi olduğumu da nereden çıkardın?”

Monica’nın sırtıtmaktan yanakları acımişti ama kendini tutamıyordu.

“Sen bir Hanımefendisin, muhtemelen gerçek hayatında kendi kariyerine sahipsin, şık giyiniyorsun, cosmo içiyorsun ve saten geceliğinin üzerine sabahlık giyip gün doğumunda sigara içiyorsun.”

Monica şaşkınlıkla soludu hâlâ sırtıyordu.

“Sen takipçi bir sapık mısın?”

Adam, genç kadının göğüs ucunu dişledi ve Monica bir çığlık attı.

“Şşt... Sessiz hayatım. Seninle yalnız olmak istiyorum. Koca adamı uyandırmak istemezsin. Seni kendime saklıyorum.”

Genç kadın bu kelimenin etkisinden hoşlanmıştı 'hayatım' neden bütün o harika anlarda bu kelimeyi kullanmamıştı? Neden ona Franklin'i hatırlatacak bir şekilde 'bebeğim' diye mırıldanmayı seçmişti? Eğer ona hayatım deseydi Monica o kelimeyle orgazma ulaşırdı. Bu adamın ağzından böylesine özel bir söz duymak güzeldi.

"Bundan hoşlandım."

Adam diğer göğüs ucuna geçerek ona da gereken ilgiyi göstermeye başladı.

"Neden hoşlandın?"

Monica inlememek için alt dudaklarını dişledi. Adam tüm emme, yalama ve öpme işlerinde harikaydı.

"Beni kendine saklamandan..."

Adamın dudakları ve dili göğüs altlarını yoklayıp daha aşağıya kurgalarına ve karnına kaydı.

"Bana bir telefon numarası verirsen, seni kendime saklamaya devam edebilirim."

Monica adamın karnından aşağıya kadınlık tepeceğine inen diliyle deliye dönmüş bir halde kıvrandı.

"Buna imkân yok. Bu gece verdiğin zevk ile yetineceğim."

Genç adamın dili kadınlığını es geçip bacak içlerine ulaştı. Monica ufak ufak inliyordu. Adamın hafif kirli sakalı tenini çizdikçe tutkusu daha da kabarıyordu. Ateşleyen dudakları ve arsız dili baldırlarına, ayak bileklerine kadar indi. Adam, genç kadının bacağına omzuna kaldırıp ayaklarını öpmeye başladı. Öpmekten çok bir tür vakumlamaydı ve Monica bu aşırı ilgiden dolayı erimek üzereydi. Parmakları ayağının içindeki yumuşak ette dolanıyor büyümlü parmakları masaj yaparak Monica'yı gevşetiyordu. Monica daha önce hiçbir ön sevişmede böylesine ıslanmamıştı. Gecenin başında gerçekleşende buna dâhildi.

"Bunu biraz daha uzatırsan, şansını kaybedeceksin."

Adam gülerek Monica'nın bacağına yerine koydu. Az ileride duran sehpanın üzerindeki cam kâseye uzandı. Monica daha önce fark etmemişti ama kâsenin içi prezervatifler ile doluydu. Her şey düşünülmüştü. Adam, Monica'ya bakarak prezervatifin parlak paketini ısırp kopardı.

Ağzında kalan parçayı tükürdükten sonra Prezervatifi dikilmiş aletine yerleştirdi. Monica sabırsızlanıyordu. Seks konusunda hastayken veya değilken hep doyumsuz bir kadın olmuştu. Monica daha ne olduğunu anlamadan yer değiştirmişlerdi. Seksi adam yumuşak halıda yatıyordu ve Monica adamın üzerinde bacakları iki yana açık şekilde duruyordu.

“Sırtın acımasın.”

Monica dudaklarını yaladı.

“Çok incesin.”

Adam hırladı.

“Sadece ruhum.”

Genç kadın kalçasına batan sertliğe doğru süründü.

“Kesinlikle öyle.”

Uzun, muhteşem, sert erkekliği girişine göre ayarlayan genç kadın adamı yavaşça içine aldı. O kadar yavaştı ki bu tatlı bir eziyetti. Adam boğazının gerisinden vahşi bir ses çıkarıp

“Tanrım!” diye inledi.

Monica böylesine kusursuz bir adamı çıldırtabildiği için mutluydu. Tırnaklarını adamın dövmelemler ile kaplı göğsüne geçirip aşağıya doğru onu çizerken belini kıvrıp aleti içinde ezdi. Adamın elleri Monica’nın poposunu kavramış parmaklarını yumuşak tenine geçiriyordu. Monica o kadar yoğun hissediyordu ki her an gözyaşlarına boğulabilirdi. Bu açıklanamaz bir doyumdu. Genç kadın ritmini hızlandırdı. Adamın göğsüne ellerini yaslamış kalçasını aşağı yukarı hızla vuruyordu. Ellerinin birbirine vurmasıyla çıkan ses ikisinin inlemesine karışıyordu. Adam nefes nefese “Bu kadar ses çıkarma hayatım!” dedi.

Monica biraz yavaşladı. Anın bozulmasını istemiyordu. Daha yavaş, daha sessiz bir tavra büründü. Adam, genç kadının göğüslerini yoğuruyordu. Monica eğilerek adamın sağ göğüs ucundaki piercingi diliyle dürttü. Halka yerinden kıpırdadı. Monica onu dişlerinin arasına alıp çektiğinde adam, genç kadının kalçasına bir şaplak attı.

“Çok yaramazsın.”

Monica kafasını kaldırdı.

“Biliyorum. Yaramaz kızlara her zaman şaplak atar mısın?”

Adam, kadına bir şaplak daha attı. Bu Monica'yı biraz daha ateşledi. Ritmi yine hızlanmıştı.

"Bana adını söyle."

Nefes nefese bunu söylemişti. İkisi de orgazmın sınırlarında geziyordu. Monica adama sürünerek aletini içinde ezerken kafasını hızla iki yana salladı.

"Hayır."

Seksi adam itiraz homurtusu çıkardı.

"Adını söyle bana... Beni boşaltırken adını söylemek istiyorum."

Monica dudağını dişledi. Bu kutsal bir söz gibiydi. Genç kadının aklını çeliyordu.

"Carmen."

Adam bir şaplak daha attığında Monica zevkle inledi.

"Gerçek adını..."

Monica bir kez daha inledi. Gelmek üzereydi. Şimdiden parmak uçları çimenlere değiyordu. Uzaklarda çağılayan bir ırmağı bile duyuyordu.

"Ben sana söyleyeyim öyleyse. Ri-"

Monica adamın dudaklarına yapışarak onu susturdu. Adam dilini Monica'nın diliyle birleştirdi ve onu tutkuyla öptü. Monica daha fazla dayanamıyordu. Parçalanmak üzereydi. Hızlı hızlı adamı içine alırken boşalmaya başladı. Kafasını geriye atarak inledi. Aynı dakikalarda adamda Monica'nın belini kavradı onu kendine yasladı ve içine sert hamleler yaparak boşaldı. Bu çok... çok kutsaldı. Monica bu anı hayatı boyunca unutmayacağından emindi. Adam onu unutsa da unutmasa da... Sanki bu adamla bu gece daha önce sevişmemişti. Sevişmelerinde öyle bir duygu vardı. Belki de grup yapmak o kadar da doğru bir karar değildi? Belki de başından beri asıl ilgisini çeken adama şans vermiş olması gerekirdi. Adamın bireyselken daha mükemmel olduğunu kim bilebilirdi ki? Monica 'olağanüstü' seksten sonra elbisesini üzerine geçirdi. Duş almaya zamanı kalmamıştı. Güneş doğmak üzereydi. Ayakkabılarını giyerek jartiyerini el çantasının içine sıkıştırdı. Çamaşırı

aşağıda bir yerde olmalıydı ama onu arayacak değildi elbette. Adam çırılçıplak bir şekilde Monica'nın hazırlanmasını izliyordu.

"Bir sonraki ödül balosuna geleceğim. Burada ol."

Monica bundan pek emin değildi.

"Belki gelirim... Belki de gelmem."

Adam homurdandı.

"Ben geleceğim ve seni bekleyeceğim."

Monica gülümsedi.

"Görüşürüz."

Sonra aptallığını fark ederek

"Yani belki..." diye düzeltti.

Adamın gülüşü daha şeytani bir hal aldı.

"Görüşeceğimizden emin olabilirsiniz hayatım."

1 AY SONRA

Monica için hayat son hız devam ediyordu. Los Angeles'ı iyice benimsemişti. Bir ay boyunca bir yandan dinlenirken, bir yandan da bundan sonrası hakkında planlar yapmıştı. Franklin ile boşanma davalarının ilk duruşmasına gitmemişti ama Avukatı kötü haberi ona telefon ile vermişti. Franklin duruşmaya bizzat katılıp, boşanmak istemediğini ve karısını sevdiğini söylemişti. Avukatı uğraşsa da Monica bizzat orada bulunmadığı için mahkeme davanın ertelenmesi kararını vermişti. Bir sonraki davaya Monica'nın da gitmesi gerekiyordu. Bu berbatı ama ondan kurtulmak için değerdi. Bu boktan gelişmenin dışında Monica yeni hayatını kurmak için ilk adımını atmaya başlamıştı. Genç kadın tıpkı istediği gibi bir ev kiralamıştı. Los Angeles plajına bakan evi muhteşemdi. Plaj ile arasından sadece bir yol geçiyordu. Lüks bir apartmanın çatı katı dairesiydi. Kendi için yaptığı tek değişiklikte bu değildi. Saçlarını boyatmıştı. Koyu kahverengi saçlarını uzun süredir kullanıyordu ve artık sıkılmıştı. Tabii şu bunalımdan sonra tarz değiştirme kuralına da uyması gerekiyordu. Bu kadınlar arasında yapılması şart olan bir şeydi. Emma ile birlikte güzel bir bakıma girmiş spa, masaj, ağda ve manikürle kendini şımartmış, en son olarak saçlarını hoş bir sarı

renge boyatmıştı. Saçlarının sarı görüntüsünden hoşlanıyordu. Enıma ile bunu kutlamak için terasında pembe şampanya içiyorlardı. Dışarı da içtikleri birkaç bardak cosmonun üzerine yani... Monica'nın morali boşanma gerçekleşmediği için bozuktu ve tabii sarsılan kariyeri de buna eklenince moralinin bozuk olması normaldi. Emma şampanyasından kocaman bir yudum aldı.

“Yapma Monica. Bu kadar kolay umutsuzluğa kapılma. Göreceksin her şey düzelecek.”

Monica'da içkisinin yarısını tek dikişte içti. Aslında şimdiden sarhoş sayılırdı.

“Bir ödül balosuna daha mı ihtiyacın var. Biliyorsun hafta sonu bir tane olacak.”

Monica bunu zaten her gece soğuk yatağında düşünüyordu ama yapmayacaktı. Psikoloğu sık sık tekrarlamadığı sürece böyle fantezilerin normal olduğunu söylemişti. Bunu gerçek hayatının önüne koymadığı sürece yani... Bir zamanlar tek derdi zevk ve daha çok zevkti. Monica o kadar kötü zamanları geride bıraktıktan sonra iki dövmele yakışıklı için her şeyi çöpe atmayacaktı. Aslında aklında ve fantezilerinde biri ön plandaydı. Kafasını hızla iki yana salladı.

“Bunu yapmayacağım Emma. Bir sefer bile yetti.”

Emma gülümsedi. Bu konu açıldığında yüzünde oluşan gülümseme şanslı sürtük gülümsemesiydi.

“Bir seferde iki muhteşem adam götürdüğünü anlattın ve ben bir aydır orgazm malzemesi olarak senin fantezini kullanıyorum. Tanrım! Çok şanslısın.”

Monica derin bir nefes aldı. Tuzlu deniz havası burnuna doldu. Hava serinlemeye başlamıştı yakında sonbahar gelecekti.

“Biliyorum ama bir seferlik bir şeydi. Buna devam edemem. Daha önemli sorunlarım var. Franklin'den boşanamıyorum ve o piç kurusu bütün müşterileri sözleşmeyle tehdit ediyor. Yani boşanıp şirketin yarısını alana kadar müşterilerimi alamıyorum. Tabii boşandıktan sonra şirketi bana vermek yerine ederini nakit olarak vermek isteyeceğinden eminim amacı da bu.”

Monica yerinden kalkarak korkuluklara doğru yürüdü. Okyanustan esen sert rüzgâr sarı saçlarını savuruyordu.

“Sözleşmeleri son bulana kadar kendi müşterilerim yok demek oluyor. Benim için çok büyük bir kayıp olacak. Parayı bir şekilde hallederim. Yeterli miktarda param var ve Franklin'den yüklü bir miktar para daha alacağım, fakat bir köşeye çekildiğim her ay benim için kayıp. Kariyerim, çabam, ismim çöp olup gidebilir. İsmimi canlı tutmam gerekli Emma.”

Emma'da yerinden kalkıp Monica'nın yanına geldi. Üzerindeki şala sarındı.

“Sen tanıdığım en güçlü kadınsın. Monica Collins isminin silinmesine asla izin vermezsin.”

Monica onu onayladı. Kariyeri her şeyden önemliydi.

“Şey... Aslında Mary, Los Angeles'ta çalışıyor. Bir magazin dergisi var ve eminim pek çok ünlü tanıdığı vardır.”

Monica gözlerini kısarak; “Mary Renner mi? Şu üniversitede ki?”

Emma başını salladı.

“Artık Mary Motley. Zengin bir borsacı ile evlendi. Kendi dergisini açtı falan. Açılışına bende katıldım ve bir sürü ünlü vardı.”

Monica, Mary'i hatırlıyordu. Aslında üniversitede araları iyiydi.

“Derginin ismi ne? Belki bir randevu için ararım.”

Emma sırtıttı.

“Motley. Bende cep numarası var.”

Monica emrivakiden pek hoşlanmazdı dudaklarını büzerek “Randevu almam daha iyi. Sonuçta uzun zamandır onu görmüyorum.” dedi.

“Peki ya hafta sonu. Ödül Balosu?”

Monica kendinden emin bir şekilde durdu ve Emma'ya kaşlarını çatarak baktı. “Hayır, asla!”

“Ama o piercingli seksi adam seni bekleyeceğini söylemiş. Monica böyle bir şeyi nasıl geri tepersin? Adam hayatının aşkı olabilir.”

"Aşk diye bir şey yok Emma ve bütün erkekler birer bok. Eminim o da Franklin gibidir. Adamın arkadaşıyla da aynı anda düzüştüğünden bahsetmiyorum bile."

Monica hâlâ bu durumdan pişman değildi. Çünkü kendine gelmesi için böyle bir şeye ihtiyaç vardı ve gerçekten zevk almıştı. Bir daha böyle bir şey deneyecek değildi tabii.

"Tamam, eğer istersen haber vermen yeterli."

***

Monica sabah gün doğumuyla birlikte uyandı. Ne kadar geç yatarsa yatsın erken kalkan tiplerdendi ve bundan memnundu. Böylece daha çok şeyi halledebiliyordu. Siyah saten geceliğinin üzerine sarı, çiçekli sabahlığını giyip kuşağını bağladı. Komodinin üzerinde duran sigara tabakasından bir sigara aldı. Hemen yanındaki çakmağı da elindeydi. Çıplak ayaklarıyla terasa çıktı. Sabah serinliğinden dolayı ürperdi ve sabahlığına biraz daha sarınarak korkulukların kenarına yürüdü. Sigarasını yaktı ve güneş tam karşısında yavaş yavaş merhaba diyordu. Monica günün bu sakin saatlerini çok seviyordu. Sigarasından derin bir nefes aldı. Kendi kendine gülümsemeye başladı. Kafasını eğerek kendini inceledi. Adamın söylediği şey ve söyleme tarzı aklındaydı.

"Sen bir Hanımefendisin, muhtemelen gerçek hayatında kendi kariyerine sahipsin, şık giyiniyorsun, cosmo içiyorsun ve saten geceliğinin üzerine sabahlık giyip gün doğumunda sigara içiyorsun."

Onun yüzünü bile görmeden hakkında böylesine doğru bir tahminde bulunması Monica'yı şaşırtmıştı. Sigarasını içtikten sonra içeri geçerek banyoya girdi. Güne başlamanın ikinci adımı her zaman güzel ve ılık bir banyodan geçiyordu. Geniş jakuzili küveti de bu iş için harikaydı. Bugün programı çok yoğundu. Sabah koşusu yapmayı düşünmüştü ama yeterli zamanı olmayacaktı. Hızlıca yaptığı kahvaltı hâlâ midesindeyken kahvesini alarak salonundaki koltuğa kuruldu. Telefonundan Motley'in numarasını çevirdi. Sekreter ile yaptığı kısa bir görüşmeden sonra kız bir dakika müsaade isteyerek Monica'yı beklemeye almıştı. Bir dakika içinde neşeli bir kadın sesi onu selamladı.

"Monica Collins! Gerçekten sen misin?"

Monica, Mary'nin sesini hemen tanıdı.

"Evet, gerçekten benim Mary. Sesin harika geliyor. Nasılsın?"

Mary içtenlikle "İyiyim, sen nasılsın? Seninle konuşmak harika yıldızlar dünyasının en güçlü menajeri." diye şakıdı.

Monica kendi şirketinden kilometrelerce uzakta bile böyle anıldığı için mutluydu. Mary ile telefonda bir süre konuştuktan sonra iki kadın öğleden sonrası için sözleşmişti. Monica hazırlanmaya başlamadan önce ufak tefek telefon görüşmelerini halletti. Avukatlarıyla, eski asistanıyla ve eski birkaç müşterisi ile konuştu. Müşterileri Monica ile çalışmak istese de sözleşme onları bağlıyordu. Monica dava sonuçlanana kadar sabretmek, güçlü durmak ve onu idare edecek müşteriler bulmak zorundaydı.

7. Bölüm

BOKTAN FIRSATLAR

Monica sözleştikleri saatte Los Angeles şehrinin göbeğinde, göğü delen bir binanın önündeydi. Genç kadın kafasını bina boyunca kaldırdı. Aklında olan tek şey kendi iş yeri idi. Artık sahip olamadığı iş yeri... Monica silkindi. Güçlü olduğunu ve artık daha güçlü olması gerektiğini hatırlattı kendine. Monica Collins artık yenilenmişti. Şimdi yeni bir şehirde, yeni bir iş kuracaktı. Binanın onuncu katında bulunan Motley Haberciliğin ofisine ulaştığında yüzüne kocaman bir gülücük yerleştirdi. Yeni kestirip boyattığı sarı saçları, kırmızı ruj ve kocaman gülümsemesiyle nefes kesici bir üçlü oluşturduğunu biliyordu. Danışmadaki sekreter iki telefonla aynı anda konuşurken Monica bekledi. Kadın telefonları kapatıp derin bir nefes aldı.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Mary Motley ile randevum vardı."

Kadın kibarca başını salladı.

"Monica Collins mi?"

Monica onu onayladığında sekreter telefon ile Mary'i arayarak haber verdi.

"Koridorun sonunda sizi bekliyor."

Genç kadın gülümseyerek koridorda ilerledi. Oldukça temiz bir çalışma ortamıydı. Bir kadına ait olduğu fazlaca kullanılan beyaz ve turuncu renklerinden belliydi. Monica afişlerin asılı olduğu koridorun sonuna ulaştı. Mary onu kapıda karşıladı. Her zamanki gibi fazlasıyla zayıf ve ufak tefekti. Gülümsemesi ise hatırladığı gibiydi. Monica, kadına sarıldı.

“Mary! Aman Tanrım! Biraz bile değişmemişsin.”

Kadın kıkırdadı.

“Biliyorum, biliyorum.”

Monica’dan bir kol boyu uzaklaştı.

“Ve sen! İnanılmaz bir değişim görüyorum. Eskisinden de harika görüldüğüne inanamıyorum. Otuz yaş üstü tüm kadınları kıskacıktan öldürmek için mi yaratıldın?”

Monica abartılı iltifatı kibarca kabul etti. Mary onu camın önünde ki beyaz koltuklara yönlendirdi. Ofisi küçük olsa da aydınlıktı. Monica bacak bacak üzerine atarak mavi mini eteğini düzeltilti. Mary onun tam karşısına yerleşti. İki kadın biraz geçmiş günleri yâd etti. Monica ona başına gelenleri anlattı ve Mary ona her şekilde yardım edeceğinden bahsetti. Mary kahvesinden bir yudum alarak fincanını sehpaye bıraktı.

“Yani yeni ve güçlü müşterilere ihtiyacın var?”

Monica onu onayladı.

“Evet, birkaç ünlü yeniden başlamak için yeterli olacaktır. Düşündüm ki tanıdığın vardır.”

Mary çenesini kaşdı ve kaşlarını çatarak yüzünü düşünceli bir şekle soktu.

“Aslına bakarsan tanıdığımın; tanıdıkları var ama baştan söyleyeyim çok zor tipler.” Monica duruşunu dikleştirdi.

“İkna kabiliyetim eskisinin iki katı.”

Kadın bir kahkaha attı.

“Eminim öyledir. Bu çekicilikle zor olmasa gerek.”

Mary yerinden kalkarak masasından telsiz telefonunu aldı. Bir tuşa bastıktan sonra bir süre bekledi. Ufak duruşu bir patron havasındayken büyüyordu. Tıpkı Monica gibi. Monica'da işini yaparken devleşiyordu.

"Clem. Biraz odama gelebilir misin?"

Adımlarını koltuğa yönlendirdi. "Tamam, bekliyorum." Telefonu kapatarak çenesine dayadı.

"Clem benim magazin muhabirim. Aslına bakarsan dünyaca ünlü rock gruplarından biriyle fazla yakın. Araf grubunu duymuş olmalısın onların gitaristi ile birlikte."

Monica grubu duyduğunu anımsıyordu ama rock grupları pek alınıp alınmadığı için hatırlayamıyordu.

"Rock grubu mu?"

Mary başını salladı.

"Evet ve bu çocuklar dünyaca ünlüler. Kaprislerini ve şımarıklıklarını tahmin edebiliyoursundur. Fazla zorlar."

Monica çok zor müşteriler ile çalışmıştı. Yani bunların arasında hiç rock yıldızı yoktu ama birçok sporcü, müzisyen, manken... Her alandan müşterileri olmuştu. Bir avuç rock yıldızının kaprisi bir mankenden fazla olamazdı.

"Üstesinden gelebileceğime eminim ama rock grupları pek benim kalemim değil."

Mary kahkaha patlattı.

"Tatlım bu çocuklar efsane. Emin ol bu işi almak kariyerinin zirvesi olur. Daha önceki menajerlerinin kim olduğunu tahmin et?"

Monica bir tahminde bulunmadan Mary onu cevapladı.

"Martin Walker düşünbiliyor musun?"

Monica, Martin Walker gibi bu piyasanın devletini tanıdı. Fakat şu sıra Martin bazı krizler ile boğuşuyordu ve dolayın dedikoduları bu krizleri başına bir rock grubunun açtığı yönündeydi. Monica hemen bu rock grubunun Araf grubu olduğunu anladı. Martin ile çalışan bu grup asla sıradan olamazdı. Monica bunu bilecek kadar piyasa hakkındı. Eve gider gitmez grup hakkında araştırmaya yapmaya karar verdi. Mary birden gülmeyi bıraktı.

"Clem! Gelsene."

Monica kafasını kapıya doğru çevirdi. Oldukça alımdı bir kadın içeri girmişti. Sarı saçları neredeyse beline uzanıyordu, gözlerinin mavisinin hipnoz edici bir tonu vardı ve gerçekten kadının vücudu nefes kesecek kadar seksiydi. Monica bir rock yıldızı tavlamaş olmasına şaşırmamıştı. Kadın topukları üzerinde kayar gibi yürüyerek yanlarına geldi. Monica yerinden kalkarak kadının elini yüzünde yapmacıklıktan uzak bir gülümsemeyle sıktı.

"Monica Collins, bağımsız menajerim."

"Merhaba, ben de Clementine Hudson. Magazin muhabiriyim."

Mary araya girerek "Bu yakınlarda Clementine Jones olmak gibi bir planın var mı?" dedi.

Kadının yanakları kızardı ve burnunun üzerinden yanaklarına yayılan çiller belirginleşti.

"Bir süre daha Hudson olarak kalacağım."

Clementine, Monica'nın yanındaki boşluğa yerleşti. Uzun bacaklarını kibaren toplayarak "Beni neden çağırdın Mary?" diye sordu.

Mary hafifçe öksürdü.

"Monica benim üniversiteden arkadaşım. Talihsiz bazı şeyler yaşıyor ve şimdi burada Los Angeles'ta sıfırdan başlama kararı aldı. Yani birkaç saplım müşteriye ihtiyacı var."

Monica araya girdi.

"En azından işleri yoluna koymanı kadar. Yaşadığın talihsizlik somuncunda sıfırdan başlıyor olsan da bir sıfır değilim."

Clementine mırıltıya gibi başını salladı. Daha sonra dikkatle Monica'yı inceledi. Dudukları şeytani bir sırıltıyla kıvrılınca Monica onun aklından geçteleri tahmin etmeye çalışıyordu.

"Çocuklarla çalışmak için gönüllüsün?"

Monica omuzlarını sıktı.

"Onlar hakkında pek bir şey bilmiyorum ama çok ilginç oldukları açık. Yani evet. Onlarla çalışmak isterim."

Clem kadının yüzüne bir anda karamsarlık hadesi çöktü.

“Koca, inatçı öküzü ikna etmemiz lazım.”

Monica anlamadığını belli ettiğinde Clementine açıklamaya başladı.

“Grup lideri. Orlando Hard. Şu anda grubun menajerliğini yapıyor ve fazla sorumluluk bünyesinde aşırı sinir olarak açığa çıkıyor. Resmen çıldırmış gibi. Çocukları askeri bir disiplinle idare ediyor bunun yanında inanılmaz öfkesini de onların üzerine salıyor. Daha önceki menajerleri ile birtakım sorunlar yaşamışlar bu yüzden güvenilebileceği birini arıyor. Bilirsin bu tarz adamlar pek kimseye güvenmez.”

Monica kendinden emin bir şekilde “Onları ikna edebileceğimi düşünüyorum.” dedi.

Sonuçta neleri ikna etmişti. Bir avuç rock yıldızı onun için çok zorlu olmamalıydı. Clementine göğüslerinin arasına elini sokarak cep telefonunu çıkardı. Göğüsleri dikkat çekecek kadar büyük olduğundan telefonu aralarına kolayca sıkıştırmış olmalıydı.

“Orlando ile sana bir görüşme ayarlayabilirim. Hatta yakınlardaysa buraya uğramasını isterim.”

Monica genelde bu tarz şeylere alışıktı değil. Her zaman önceden çalışacağı müşteriler hakkında bilgiler toplar onları bilgisi ile şaşırtırdı ama böyle bir fırsatı da geri çevirmek istemiyordu zaten kadın onun cevabını beklemeden telefonda birkaç tuşa basıp kulağına koydu. Kısa sürede neşeli bir sesle “Orlando! Senden bir şey isteyeceğim. Yakınlarda mısın?” diye cırladı.

Biraz durdu dudaklarını büzmüştü.

“Harika! Size bir menajer buldum ve bence ona bayılacaksınız.”

Monica umutla kadının ifadelerini inceliyordu.

“Hayır, hayır. Gerçekten çok güçlü bir kadın gibi görünüyor. Pısrık bir herif değil. Yemin ederim.”

Clementine, Monica'yı baştan aşağıya süzdü.

“Kesinlikle, ikiyüzlü bir yalancıya benzemiyor. Sizi de dize getirebileceğinden eminim. Tamam, o halde bekliyoruz.”

Telefonu kapatarak yerine geri koydu.

“Yakınlardaymış birazdan burada olur.”

Mary ellerini çırpı. “Bu harika!”

Monica içinden gerçekten harika bir fırsat olduğunu geçirse de hazırlıksız yakalanıyor olmaktan hoşlanmamıştı. Hafifçe öksürdü.

“Şimdi mi görüşeceğiz?”

Clementine başını sallayarak onu onayladı. Mary araya girerek telefonuna sarıldı.

“Rahat konuşmanız için toplantı salonunu hazırlıyorum.”

Monica onları onayladı. Bu fırsatı tepecek değildi. Neyse ki resmi kıyafetleri içindeydi. Açık mavi eteği, beyaz ipek gömleği ve eteğiyle uyumlu topuklu ayakkabıları bir iş görüşmesi için uygundu. Topuz yaptığı sarı saçlarından kurtulan birkaç tel ensesine değiyordu. Elini toplu saçında gezdirdi. Monica Collins her zaman, her durum için hazırlıklıydı.

On beş dakika sonra Monica toplantı salonunda yeni müşteri adayını bekliyordu. Küçük ama aydınlık salonda camın önünde ayakta durmayı tercih etmişti. Arkası kapıya dönük bir şekilde camdan dışarıyı izliyordu. Kapı olması gerekenden sert bir şekilde açıldığında yüzünde kocaman bir gülümsemeyle arkasını döndü. Karşısındaki adam garip bir şekilde tanıdıktı. Yüzündeki gülümseme yavaş yavaş solarken adamı inceledi. Bir dev kadar iriydi. Monica’nın neredeyse kafası kadar olan kol kaslarını ortaya çıkaran beyaz bir tişört giymişti. Yırtıklarla dolu kot pantolonu ve siyah botları asi çocuğu vurguluyordu. Adam, Monica’yı baştan aşağıya inceledi. Daha sonra iki koca adımla kadının tam önünde durdu. Kocaman ellerinden birini Monica’ya uzatırken belirgin İngiliz aksanıyla,

“Orlando Hard. Araf grubunun bateristiyim.” dedi.

LANET OLSUN! Monica adamın pazusundan görünen siyah karaltının ne olduğunu biliyordu. Bu ses tonu, aksan ve irilik unutulacak gibi değildi. Şaşkınlığını bastırmaya çalışırken adamın elini sıktı.

“Şey... Merhaba... Ben, Monica Collins. Bağımsız menajerim.”

Kelimeleri arasındaki boşlukları fark etmişti. Gergin olduğu zamanlarda yaptığı gibi bir kahkaha atarak gerginliğini, kahkahasının ardına gizledi.

“Kusura bakmayın lütfen. Biraz ani oldu ve hazırlıksızım.”

Adam omuzlarını silktilti. Monica adama boş sandalyeyi işaret etti.

“Oturun lütfen.”

Adam sandalyeyi çekip oturdu ve Monica’da karşısına yerleşerek her zamanki profesyonel tavrına döndü. Fakat içindeki hesaplaşmalar ister istemez dışarıya yansiyordu. Elleri titremeye başlamıştı. Böyle lanet olası bir tesadüf nasıl olabilirdi?

“Daha önce bir rock grubuna menajerlik yaptınız mı?”

Adam o kadar sert konuşuyordu ki Monica inanmadı. O geceki kibar adamdan eser yoktu.

“Hayır. Fakat pek çok sektörden pek çok ünlüyle çalıştım. Bir rock grubu ile başa çıkabileceğimden eminim.”

Orlando dalga geçercesine kahkaha attı.

“Sizin kadar küçük bir kadın, bir rock grubuyla başa çıkabilir mi yani?”

Orlando, Monica’nın restini görmüştü. İçindeki savaşı kadın arttırmaya karar verdi. Bir anda yerinde dikleşerek arkasına yaslandı.

“Benim nelerle başa çıktığıma inanamazsın. Emin ol bir grup testosteronu bol, şımarık adamlar başa çıkabilirim. Hatta senin gibi koca bir adamı bile dize getirebilirim.”

Bunu daha önce yaptığından bahsetmedi tabii. Daha önce bu adamı dize getirmişti. Adamın onu tanımadığı açıktı zaten Monica’da tanımasını beklemiyordu. Bir ayda oldukça değişmişti. Bu gibi adamlarda tek seferlik kızlar konusunda rekortmen olmalıydılar. Rahatlığı tamamen bu durumdan kaynaklıydı. Orlando bu sözler karşısında kahkaha attı. Gergin olan oturuşu gevşedi ve kollarını göğsünde bağlayarak.

“Bir hafta dolmadan arkana bakmadan kaçacağına eminim.” dedi.

Monica masada öne doğru eğildi. Adamın gözü Monica’nın dekoltesine kaymış sonra yüzüne odaklanmıştı. Monica adamın nereye baktığını gördüğünü belli edercesine gülümsedi.

“Bir hafta sonra uslu birer çocuk olacak ve benim sözümü dinleyeceksiniz. Ben sıradan bir menajer değilim bayım. Ben Monica Collins’im.”

“Peki, Monica Collins... Bizim hakkımızda ne biliyorsun?”

Monica dudaklarını büzdü.

“Şimdilik hiçbir şey ama bu her şeyi öğrenmeyeceğim anlamına gelmiyor. Bu görüşmeyi tekrarlıyorsak hazırlıklı gelebilirim. Hem bence arkadaşınız Clementine’in ricasını da hemen geri çevirmek istemezsiniz.”

Orlando başını salladı. Kollarını çözerek yerinden kalktı.

“Tamam, o halde. Haftaya sizinle iletişime geçeceğim o zamana kadar iyi çalışın Bayan Collins. Çünkü ben ve çocuklar sizi epey terleteceğiz.”

Monica, Orlando’ya cep telefon numarasını verdi. Haftaya görüşecekleri yeri bildirecekti. Orlando toplantı salonundan çıktığında Monica masaya tutunup destek aldı. Az önce ne bok yemişti öyle! O adamı tanıdığı gibi kaçması gerekirken onunla sözleşmiş miydi? Ya bir daha ki görüşmelerinde diğer adamda orada olursa ve Monica’yı tanırsa ne yapacaktı?

Mary’e veda edip, Clementine’a teşekkür ettikten sonra doğrudan evine giderek soyunmuş, sabahlığını giymiş ve salondaki koltuğuna kurulup bilgisayarına kucağına almıştı. Artık buz gibi olmuş kahvesi sehpanın üzerindeydi. Monica, Araf grubu hakkında araştırma yapmakla o kadar meşguldü ki kahvesinden sadece bir yudum alabilmişti. Yine ekranda duran fotoğrafı inceledi. İki adamın, o geceki adamlar olduğundan emindi. İri adam arkada baterisinin başındaydı onun hemen ön çaprazında elinde gitarıyla o dikiliyordu. Dövmelerle kaplı bedeni üzerindeki tişörte rağmen seçiliyordu ve adam gerçekten inanılmaz yakışıklıydı. Fotoğrafına bakarken o gecenin anıları zihnine uçuşuyordu. Düşündüğü şey üçlü yaptığı kısım değildi -*ki ondan da büyük keyif aldığı inkâr etmiyordu*- düşündüğü, o seksi adamla halının üzerinde sevişmesiydi. Bilgisayar ekranını bir sinirle kapattı.

“Lanet olsun! Neden hayatımda yaşadığım en mükemmel seks boksan bir duruma dönüşmek zorunda? Neden?”

Kendi kendine söylenirken dizüstü bilgisayarını koltuğa bırakıp telefonuna uzandı. Emma işte olduğu için açması uzun sürdü ama sonunda telefonuna cevap verdi.

"Efendim bebek!"

Monica bıkkın bir ses çıkardı.

"Ne oldu?"

"Senden bir iyilik isteyeceğim."

Emma hiç düşünmeden "Ne olursa, söyle!" dedi.

"Geçen ay ödül balosuna katılanların isimlerine bakabilir misin?"

Emma bir süre sessiz kaldı.

"Şey... Yani bu doğru değil. Gizlilik falan falan... Biraz risk almam gerekli. Neler oluyor?"

Monica onun yaşında bir kadına yakışmayacak şekilde mızıldanma sesi çıkardı.

"Sadece çok boktan şeyler oluyor ve emin olmam gerek. Listede Orlando Hard ve Richard Richardson isimlerinin olup olmadığını kontrol eder misin Emm lütfen?"

Emma bir çığlık attı.

"Şu seksi rock yıldızlarından bahsetmiyorsun değil mi?"

"Tam olarak onlardan bahsediyorum. Detayları sana sonra açıklayacağım. Bunun senin için ne kadar riskli olduğunu biliyorum ama lütfen Emma... Sadece isimleri var mı diye bak!"

Emma onu onaylayarak telefonu kapattı. Monica yerinden kalkıp pencerenin önüne yürüdü. Terası salondan ayıran dev camların hepsini açmış içeriye hava girmesini sağlamıştı ama akşam rüzgârı okyanusun serinliğini taşımaya başlamış, içeriye serinletmişti. Monica kollarını göğsünde bağladı.

"Aman ne yaratıcılık! Hardy ve Rick mi? Bok herifler!"

Onlar olduğundan emin olsa da olmamasını dilemekten vazgeçmiyordu. Emma'dan gelecek haberi beklemekten başka şansı yoktu ve bunu yaparken daha çok araştırma yaptı. Ne yapacağına karar vermesi gerekiyordu ve kararı düşündüğünün aksi olursa eğer hazırlıksız olmak istemiyordu. Bir saat kadar sonra telefonu çalmaya başladı ve Monica hızla telefona uzanıp açtı.

"Lütfen listede onları bulamadığımı söyle."

Emma sessiz kaldı ve sonra “İsimleri listede!” diyerek Monica’yı doğruladığında genç kadın homurdandı.

“Onlarla düzüştün değil mi? Şanslı bir kaltak olduğunu söylemiş-tim ya unut onu. Sen süper şanslı bir kaltaksın. Ülkedeki kadınların rüyasını yaşadın. Tanrım! Hem de ikisiyle.”

Monica’da bu sabaha kadar aynı şekilde düşünüyordu fakat içine sığılmıştı.

“Buna karar vermeden önce anlatacaklarımı dinle. Mūsait misin?”

Emma onu onayladığında Monica öğlen olan her şeyi kadına anlattı. Emma hem şaşırılmıştı hem de hâlâ Monica’nın şanslı olduğunu düşünüyordu. Monica söyleyeceklerini bitirdiğinde derin bir nefes verdi.

“İşte böyle.”

Emma çıkardığı him sesinin ardından “Ne yapmayı planlıyorsun?” diye sordu.

İşte Monica bunu bilmiyordu. Hayatının fırsatı olabilirdi. Araf grubu hakkında bir sürü araştırma yapmış ve tanıdıklarıyla konuşmuştu. Herkes bunun bulunmayacak bir fırsat olduğunu düşünüyordu. Bütün büyük menajerlik şirketlerini reddettiklerini öğrenmişti. Hem de görüşme bile talep etmeden. Oysa Monica ikinci görüşmeyi almayı başarmıştı.

“Bilmiyorum.”

“Sence bu fırsat hayatın, kariyerin ve geleceğin için önemli mi?”

Monica dürüstçe “Evet, hem de çok.” cevabını verdi.

“Peki, o heriflerin seni tanıma ihtimali ne?”

Monica dudağını ısırıldı.

“Orlando beni tanımadı ama diğer adamdan emin değilim. Gerçi saçım falan değişti ve tüm gece yüzümde bir maske vardı. Ama yine de emin değilim. Ben onları tanıyabildiysem onlarda beni tanıyabilir.”

“Şuna ne dersin? Git ve onlarla görüş seni tanımazlarsa devam et. Tabii onlara açıkça söylemek istemezsen.”

Monica kocaman salonunda bir ileri bir geri yürüyordu. Çıplak ayakları yumuşak halılarda geziniyor, sonra kaliteli parkelere temas ediyordu.

“Onlara söyleyemem.”

“Tamam, o halde yapman gereken basit. Tanımazlarsa unut, devam et. Hayat sandığın kadar karmaşık değil. O adamlar bu balolara sık katılıyor ve her gün grup seks yapıyorlardır.”

Monica’da bunu düşünüyordu.

“Bir farkım olmadığından ve beni unuttuklarından eminim ama bu bana hiç etik gelmiyor.”

Emma’nın gözlerini devirdiğinden emindi. Çünkü boğazından bir homurtu çıkarmıştı.

“Sen her zaman ne dersin? Başarırsın ve kazanırsın. Sadece başarısız olup kaybedenlerin gidiş yolu sorgulanır. Başarı sorgulanmaz.”

Monica bunu söylediğini biliyordu. Her zaman çok hırslı olmuştu ve iş hayatında çok temiz oynamazdı. Sınırları zorlar, insanları izler ve kartlarını doğru oynardı.

“Haklısın. Çok duygusal düşünüyorum. Kaybedemem Emma. Kariyerim söz konusu olduğunda kaybetme şansım yok.”

Emma kıkırdadı.

“İşte bu! Şimdi sadece hazırlan. Eminim seni tanımayacaklar.”

Monica’da tanıyacaklarını düşünmüyordu zaten. Telefonu kapattıktan sonra bilgisayarına geri döndü. Yeni sekmede duran fotoğrafı açtı. Grubun fotoğrafı falan değildi. Apaçık seksi adamın fotoğrafıydı. Artık ismini biliyordu. Richard Richardson...

“Tanrım! Boka battım.”

Herif bir şaheserdi. Fotoğrafı yakınlaştırdı ve daha önce göremediği ayrıntılarını inceledi. Yüzünde çilleri vardı. Burnunun üzerinden yanaklarına yayılıyordu. Sakallarını sert görünmek için bıraktığından emindi, çünkü o çiller onu inanılmaz masum gösteriyordu. Kendi kendine gülümserken o geceki sevişmelerini ve genç kadının kulağına fısıldadığı sözcükleri düşündü.

“Bayan ateş... Seni unutmayacağım.”

Unutup unutmadığını yakın zamanda görecekti. Adamların onu tanımaması için elinden geleni yapmak zorundaydı. Bu işi riske atamazdı. Günah ve zevk dolu bir gece yaşadı diye hayatının fırsatını elinden kaçırarak değildi.

8. Bölüm

TANIMAK

Monica bir hafta boyunca grup hakkında her şeyi öğrendi. İlk çıkışları, albümleri, özel hayatları her şey hafızasındaydı. Bir savaşa hazırlanır gibi hazırlanmıştı. Açıkçası durumun ne olacağını bilmiyordu hatta Orlando Hard'ın onu arayıp aramayacağından bile emin olamıyordu. Belki de adam onu başından atmıştı. Monica hafta sonu kendini eve kapatmıştı. Çünkü o lanet olası baloya gitmemek için kendini dizginlemesi gerekiyordu. Başarmıştı da. Sonuçta Monica Collins kararlı ve mantıklı bir kadındı. Pazartesi sabahı beklediği telefonu aldı. Genç kadın sabah koşusundan sonra eve gelerek güzel bir duş almıştı. Banyodan çıktığı anda telefonu ötmeye başlamıştı.

"Monica Collins."

Karşısındaki adam hafifçe öksürdü.

"Merhaba, Orlando Hard. Bugün görüşmek istediğimizi bildirmek için aradım."

Monica daha ilk kelimede adamın İngiliz aksanını tanımıştı.

"Ah Bay Hard. Buna çok memnun olurum. Saat kaçta, nerede olmam gerektiğini söylemeniz yeterli."

Orlando Hard adresi verirken Monica not aldı. Genç kadın telefonu kapattı. Hazırlanıp, buluşacakları yerde olmak için iki saati vardı. Ha-

zırlanmak için kısıtlı olan zaman Monica'yı her zaman strese sokardı. Kusursuz bir görüntü çizmek istiyordu ve bunu elindeki kısa zamanda yaparken zorlanıyordu. Yine de bu durum modunu düşürmeyecekti. Düşünmesi ve endişe duyması gereken çok daha ciddi konular vardı. Hâlâ bunu yapıyor olduğuna inanamıyordu örneğin. Bu hayatında yaptığı en büyük saçmalıktı. Evliliğinden sonra tabii...

Monica arabasını Beverly Hills'te oldukça lüks bir sitenin girişinde durdurdu. Navigasyon cihazı onu buraya yönlendirmişti. Üzerinde kırmızı renk etek, ceket takımı ayağında beyaz topuklu ayakkabıları vardı. Klasik bir feminenliğe bürünmüştü ama seksiydi. Bunu kimse inkâr edemezdi. Sarı saçlarının kalın dalgaları boynunun hemen altında son buluyordu. Dudaklarındaki kırmızı ruj kıyafetiyle aynı renkteydi. Rujun etkisini kaybettirmemek adına göz makyajından kaçınmıştı. Arabanın camını açarak güvenlik görevlisine gülümsedi.

"Bay King'in evine gelmişim. İsmim Monica Collins."

Adam gülümseyerek demir kapıyı açtı.

"İyi günler Hanımefendi."

Monica camını kapatarak açılan kapıdan içeri girdi. Genç kadın kısa bir sürüşün ardından Luke King'in yaşadığı villaya ulaşmıştı. Gerçekten şahane görünüyordu. Böyle bir yerde yaşamak için ya ünlü bir yıldız olmalı ya da karanlık işler çevrilmeliydi. Kapıda başka bir araba daha duruyordu. Siyah arabanın önünde dikilen iri yarı, melez adam güneş gözlüklerinin ardından Monica'ya baktı. Monica camını tekrar açtı.

"Ben Monica Collins."

Adam anlıyormuş gibi başını salladı ve genç kadının kapısını açtı.

"Sizi bekliyorlar. Aracınızı ben park ederim."

Monica anahtarlarını adama vererek arabadan indi.

"Teşekkür ederim."

Monica dizinin hemen üzerinde biten eteğini çekiştirip poposunu içinde oynattı. Derin bir nefes alarak kararlı ama bir o kadar da gergin adımlarını villanın merdivenlerine yönlendirdi. Kapı ziline basıp bir süre bekledi. Çok geçmeden kapı Orlando Hard tarafından açıldı.

Monica adamın onu tanımadığından kesinlikle emindi bu yüzden onu geren Orlando Hard değildi.

“Merhaba Bay Hard.”

Adama elini uzattı ve adam Monica’nın elini sıktı.

“Orlando diyebilirsin.”

“O halde sende Monica dersin sevinirim.”

Adam gülümsedi. Sol yanağında sevimli bir çukur vardı. Orlando kenara çekildiğinde Monica salona adım attı. Koltukların olduğu kısımda çocukları gördü. Luke King, siyah saçları, gökyüzü kadar mavi gözleri ve tamamen siyahlar içindeki kendine özgün tarzıyla kötü çocuk imajı çiziyordu. Onun hemen yanında karısı ve grubun diğer solisti aynı zamanda söz yazarı olan Luz King oturuyordu. Küçük kadın adamın yanında minicikti ama güçlü bir duruşu vardı. Monica onun sıfırdan başlayıp bu hale gelişinden oldukça etkilenmişti. Diğer adamda Jon Jones’tu. Clementine’in sevgilisi... Monica diğer grup üyelerine bakarak onun için sevimli diyebilirdi. Çok gençti ve yüz hatları diğer adamlar gibi seksi ya da sert değildi. Hafif hüznün ile rock yıldızı olan bir adamda olması gerekenden biraz fazla masumiyet seziyordu. Monica’nın gözleri eksik parçayı aradı. Richard Richardson... Seksi adam... Görünürlerde yoktu. Monica tuttuğu nefesini verdi. Gülümsemesini bozmadan adamlara doğru ilerledi. Topukları ahşap zeminde tıkırdıyordu. Çocuklarla tek tek el sıkıştı ve tanıştı. Onu en sıcak karşılayan şüphesiz Luz King’ti. Genç kadına gülümseyerek ne kadar harika görüldüğünü söylemişti ve Monica’da ona karşılık verdi. Orlando koltuğu işaret etti.

“Otursana Monica. Bir şeyler içer misin?”

“Aslında su alırım.”

Orlando, Luke’a dönerek “Su getirir misin dostum?” dedi.

Luke gözlerini devirdi ve Luz onun kolunu tutup “Ben getirebilirim Orlando. Biliyorsun bu evin hanımı benim.”

Orlando sırıttı.

“Haklısın turuncu bunu unutuyorum.”

Luke yerine otururken “Neden benim evimi bir toplantı üssü gibi kullanıyorsun Hard?” diye sordu.

JJ sessizlik içinde tekli koltuğa yerleşmişti. Orlando ise Monica'nın hemen yanındaki boşluğa oturdu.

"Bilmem. Burası uygun. Geniş ve boş bir salonun var."

Luke yüzünü komik bir ifadeye soktu.

"Senin de kocaman bir evin var."

Orlando başını salladı.

"Evet, ama lanet olası Beverly Hills değil. Ben şehrin dışında yaşıyorum."

Luke ağzını açtığı sırada Luz elinde bir bardak su ile geldi ve Luke'a kızgın bakışlarını yöneltti.

"Burada görüşmeyi ben istedim. Toplantıların bizim evimizde olması harika değil mi?"

Luke yalandan sırıttı.

"Öyle tabii ki."

Monica suyundan birkaç yudum aldı. Sırtarak "O halde beni terletmeye başlayacak mısınız?" diye sordu.

Orlando gülümsedi.

"Bir eksikimiz var. Rich nerede?"

Monica'nın tanıdığı o seksi ses hemen arkalarından duyuldu.

"Buradayım dostum."

Monica ellerinin titrediği belli olmasın diye su bardağını iki eliyle kavradı. Lanet olsun! Arkasını dönüp onunla karşılaşmak istemiyordu. Eğer onu tanırsa her şey ama her şey biterdi. Araf grubu boşanma gerçekleşene kadar bulabileceği en iyi müşterilerdi. Tabii evinde oturup kendini hobiler ile de oyalayabilirdi, ama bu pek Monica Collins'in yapacağı bir şey değildi. Derin bir nefes çekti. Ne olursa olacaktı. Hatalarıyla yüzleşmesi gerektiğini bilecek kadar büyük bir kadındı. Yerinde doğrularak bardağı sehpaye bıraktı ve o sahte gülümsemeyi anında yüzüne oturttu. Adamın olduğu yöne doğru döndüğünde onu incelemekten kendini alamadı. Dizleri yırtık olan kot pantolonun üzerine çıkardığı siyah parlak botları, yakası oldukça açık olan gri tişörtü içindeydi. Açık yakasından o gece hatırladığı dövmeleri seçebiliyordu. Aynı şekilde

kolları ve ellerinin üstü de dövmelemler ile kaplıydı. Monica, Orlando'yu gördüğünde hatırlamasa bile bu dövmelemlerle bezeli adamı gördüğü an kesinlikle hatırlardı. Yüz hatları hayal ettiğinden bile güzeldi. İnce uzun yüzünü, çıkık çene kemiklerini çevreleyen siyah sakal tabakası yüzüne bir sertlik katıyordu. Sakallarının bittiği yerden başlayan çiller onun kötü adam görüntüsünü kesinlikle bozmuyordu. Yeşilin ve kahverenginin en güzel tonlarının karıştığı gözleri sıcak ve tutkulu bakıyordu. Yüzünde en ufak bir ifade olmaksızın Monica'yı inceledi. Öyle ki Monica'nın bedeni az daha alev alacaktı. Biraz daha incelerse adamın onu tanıdığından emin olacaktı. Adam bir anda gülümseyerek Monica'ya elini uzattı.

"Richard Richardson ama Rich diyebilirsiniz."

Monica tuttuğu nefesini hızla verdi ve kıkırdarak adamın elini sıktı.

"Memnun oldum Rich. Sende bana Monica diyebilirsiniz."

Rich hınzır bir ifadeyle gülümsedi. Monica'ya sanki baştan çıkarmak istermiş gibi bakıyordu.

"Bende memnun oldum Monica..."

İsmi ağzında emdiği bir şekermiş gibi söylemişti ve Monica yerine oturmadan önce adamın elini aldı. Adam hemen karşısındaki boş olan tekli koltuğa yerleşti. Bacak bacak üstüne atarak kollarını göğsünde bağladı.

"Demek bizimle uğraşmaya gönüllü olan o cesur kadın sensin."

Monica biraz olsun rahatlamıştı. Adam onu tanımamış gibi görünüyordu. Bir ayda kendinde yaptığı değişimler işe yaramış olmalıydı.

"Sizi yola sokacağımdan kesinlikle eminim."

Rich etkilenmiş görünüyordu. Kapı çaldığında Orlando yerinden kalktı.

"Corbin gelmiştir."

Kapıyı açtığında içeri oldukça enerjik bir adam girdi. Tam anlamıyla bir melez güzeliydi. Monica sırtıttı.

"Asistanınız da geldiğine göre başlayabiliriz."

Orlando'da gülümsedi.

“İyi hazırlanmışsın.”

Monica seksi bir tavırla bacak bacak üstüne atarak arkasına yaslandı.

“Her zaman...”

Monica adamları etkilemek için ayağa kalktı. Topukları üzerinde güvenle durup ortalarındaki boşlukta yürürken, ayakta dururken kendine güveni her açıdan belli oluyordu. Önce kısaca geçmişinden ve daha önce kimlerle çalıştığından bahsetti. Özel hayatına girmeden sadece yeni bir başlangıç yapmak istediğini anlattı. Daha sonra Araf grubunun eksiklerini ve bunları nasıl giderebileceklerini anlattı. Kendi planlarından bahsederken grup üyeleri etkilenmiş görünüyordu. Konuşmasını bitirdiğinde yerine oturdu.

“Ne düşünüyorsunuz?”

Luke derin bir nefes alıp arkasına yaslandı. Luz yüzünde kocaman bir sırılsıklam genç kadına bakıyordu yüzünden hayranlık okunuyordu. JJ sıkılmış gibi görünse de etkilendiği açıktı. Rich’in kaşları havalanmış yüzünde bir sırılsıklam vardı. Orlando ise ifadesizdi. Bu duruşu tam anlamıyla iş adamı duruşuydu. Corbin kıvrıkcık saçlarının ardından Monica’ya bakıyordu. Gülümsüyordu ki bu iyi bir şey olmalıydı. Orlando ayağa kalkarak

“Çocuklarla özel olarak konuşmamda bir sakınca var mı?” diye sordu.

Monica kafasını iki yana salladı.

“Elbette.”

“Yemek odasında konuşalım.”

Luke ayağa kalktı.

“Benim yemek odam.”

Luz kaşlarını çattı.

“Bizim yemek odamız.”

Luke hatasını anladığında genç kadının bedenine sarıldı. Bu çok sahiplenici bir sarılmaydı.

"Bizim yemek odamız... Şu an yatak odamızda olmak için her şeyi yaparım."

Luz kıkırdadı.

"Luke!"

Hep birlikte yemek odasının kapısının ardında kaybolduklarında Monica gevşedi. Bedeni stresten ve gerginlikten kaskatı kesilmişti ama bunu gizleme konusunda son derece iyiydi. Çantasından telefonunu çıkarıp muhtemelen meraktan çatlamak üzere olan Emma'ya olanların kısa bir özetini yazdı. Yemek odasının sürgülü kapısı açıldığında genç kadın telefonunu çantasına koyup, kaygısız surat ifadesini takındı. Bütün herkes ayakta olduğu için yerinden kalktı.

"Bir karar verdiniz mi?"

Orlando uzun adımlarını genç kadına yönlendirerek tam önünde durdu ve kocaman elini kadına uzatarak

"Altı aylık bir deneme sözleşmesi ve bazı ek şartlarla sizinle çalışmayı kabul ediyoruz."

Monica kendinden emin bir tavırla adamın elini sıktı.

"Ek şartlar neler?"

Orlando bir adım geriledi.

"Altı ay boyunca sadece bizimle çalışmanı istiyoruz ve turnelere katılmanı da elbette."

Monica'nın kaşları çatılmıştı.

"Sadece sizinle mi?"

Böyle bir kayıp Monica için iyi olmayabilirdi. Evet, Araf onun en güçlü müşterisi olacaktı ama sadece onlarla çalışmak demek hem finansal hem de kariyeri açısından gerileme demekti. Monica her zaman önemli müşterilerle bire bir ilgilense de asla tek bir müşteriyle çalışmamıştı. Asistanlarının yardımıyla pek çok insana yetişebiliyordu. Uzun bir saniyeden sonra Orlando onu onayladı.

"Evet, parayı dert etmeyin. Dosyanızda yazan yüzdenin iki katını alacaksınız. Her organizasyondan... Elbette turne boyunca da düzenli ödeme yapacağız. Detayları konuşuruz. Fakat altı ay boyunca bütün dikkatiniz ve ilginiz bizde olmalı."

Orlando gerçekten sıkı pazarlık ediyordu. Monica uzun süre sessiz kalınca "İddialı olduğunu söylemiştin Monica? Bizimle çalışmak demek kariyer basamaklarının en tepesine çıkman demek. Birkaç basit müşteri için bizi reddetmeyeceksin herhalde." dedi.

Bu adam bir insanı nasıl ikna edeceğini kesinlikle biliyordu. Başını salladı ve gülümsedi.

"Tamamdır o halde beyler... Altı ay boyunca tamamen size aitim. Fakat altı ayın sonunda memnun kalırsanız benim şartlarımla sözleşme uzatması talep ediyorum."

Orlando'nun dişleri göründü. Orlando sıkı pazarlık ediyorsa Monica Collins'te sıkı pazarlık ederdi.

"Anlaştık."

Corbin samimi bir neşeye Monica'nın elini sıktı.

"Tanrım şükürler olsun! Sonunda bu koca herifin eziyetlerinden kurtuldum. Sen bir melek misin?"

Monica kahkaha atarken Orlando orada olduğunu belli edercesine öksürdü. Corbin kısık gözlerinin ardından Orlando'yu süzerek geri çekildi. Rich, Monica'ya doğru yavaş adımlarla yaklaştı ve genç kadına elini uzattı.

"Tebrikler Monica ve aramıza hoş geldin. Umarım daha önce çılgın rock konseri tecrübelerin olmuştur."

Monica dudaklarını büzdü ve adamın eline uzanıp sıktı. Ani bir sıcaklık tüm bedenine yayılmıştı sanki birleşen ellerinden güçlü bir akım geçmişti. Adamın bu akımı hissetmemiş olmasını umdu.

"Daha önce sadece klasik müzik konserlerine katıldım aslında ama eminim bir rock konserinin de üstesinden gelebilirim."

JJ bir kahkaha patlattı ve elini Monica'ya uzattı.

"Emin ol çok benzerler. Yani klasik müzik ve rock. Biri kulağının pasını silerken diğeri kalbinin pasını silerek, içeride gizlenmiş tüm duyguları açığa çıkarır. Böylece içinde sikişip duran fazlalıklardan kurtulursun."

Monica garip bir ifadeyle JJ'e bakarak elini sıktı. Luke, JJ'i kenara ittirdi.

“Ve bunun duyacağın en terbiyeli tabir olduğunu unutma.”

Monica, Luke ile de el sıkıştı.

“Kesinlikle unutmam ve merak etme bende bir azize değilim.”

Luke gerilediğinde Luz ona elini uzattı. Yüzünde samimi bir gülümseme vardı ve bedeni dimdikti. Bu adamların arasında asla gölgede kalmazdı.

“Aramıza hoş geldin.”

“Teşekkür ederim.”

Monica, Luz’un kulağına doğru eğildi.

“Şu koca adamlara kadınların gücünü biraz göstermek lazım.” diye fısıldadı.

Luz onu başıyla onaylarken adamlara şöyle bir baktı.

“Kesinlikle...”

Monica ayrıntıları konuşup, ufak bir planlama yaptıktan ve sözleşmeyi imzaladıktan sonra evine dönmek üzere ayrıldı. Hazırlık yapması için sadece üç günü vardı ve bunu düşünmek bile strese girmesine yetiyordu. Üç gün sonra Meksika’da olmaları gerekiyordu. Mexico City konserinin ardından Kanada’ya geçecekler, ondan sonra da turnenin Avrupa ayağı başlayacaktı. Monica daha önce birkaç ülke gezmişti ama görmediği pek çok yer vardı. Onun için heyecanlı bir deneyim olacağı kesindi. Akşam Emma ile kız kıza bir kutlama yaptılar. Monica, Richard onu tanımadığı için rahatlamış olsa da kendini yine de garip hissediyordu. Gece Emma gider gitmez kendini uyumaya zorlamış sabahta erkenden kalkarak hazırlıklara başlamıştı. Valizlerini hazırladıktan sonra reklam sektöründen birkaç arkadaşı ile görüştü. Bilgisayarından çalışmalara devam ederken ajandasına notlar alıyordu. Araf grubunun dünyaca ünlü olduğu doğrudu ama bazı eksikleri de yok değildi. En önemli eksik klip çalışmalarıydı. Genelde konser görüntüleri kullanılarak oluşturulan klipler kesinlikle yeterli değildi. Reklam yönünden de eksikleri vardı ama gönüllü olarak katıldıkları yardım kampanyaları reklam açığını örttüğü için şimdilik ertelenebilirdi. Monica’nın uyuşturucu konusunda çok kesin sınırları vardı ve neyse ki JJ rehabilitasyona

girerek uyuşturucuyu bırakmıştı. Bunu takip etmesi gerektiğini kendi kendine not etti.

Üç gün sonra Monica hazır bir şekilde havalimanındaydı. Grubun sabah onu aldırma için araç göndermesi güzel bir hareketti. Şoför, Monica'nın üç devasa valizini araçtan indirip özel jetin bagaj bölümüne götürmesi için başka bir görevliye verdi. Monica şartlar ne olursa olsun şıklığından asla ödün vermezdi. Üzerindeki bol kesim koyu kırmızı pantolon, krem renk, askılı ipek bluz ve küçük bir fiyonkla süslenmiş alçak topuklu ayakkabıları bunun göstergesiydi. Güvenlik görevlilerinin yardımıyla jetin basamaklarını tırmandı. Jetin içi boştu anlaşılan çocuklar her yere geç kalan tiplerdendi Monica'nın bu durumu da düzeltmesi gerekecekti. Monica kokpite yakın olan ön koltuğa oturdu. Yanında boş olan koltuğa ufak seyahat çantasını yerleştirip içinden tabletini aldı. Monica avukatından gelen mailleri okurken Luke ve Luz jetten içeri girdi. Luke hafif bir baş selamının ardından arka tarafa geçerken Luz duraksadı. Monica'nın gülümsemesinden cesaret alarak,

“Selam! Umarım rock turneleri beklentini karşılar.” diye şakıdı.

Konuşurken kullandığı ses tonu, şarkı söylerken olduğu gibi oldukça güzeldi.

“İnanılmaz heyecanlıyım ve muhteşem olacağından eminim.”

Luz arka tarafa doğru ilerlerken Monica'ya el salladı ve Monica'da ona kibarca karşılık verdi. Çok genç, enerjik ve samimiydi. Birkaç dakika sonra jete JJ ve Clementine bindi. Monica, Clementine'ı gördüğünde gülümsedi.

“Sende mi geliyorsun? Kadın fazlalığı olmasına sevindim.”

Clementine kafasını iki yana salladı.

“Ben gelmiyorum bilirsin işler... Sadece Jon'a iyi yolculuklar demek istedim, ama o jetin içine kadar girip bunu yapmam konusunda ısrarcı.”

JJ kollarını genç kadının ince beline sarıp saçlarını kokladı.

“Güzelim, kadın fazlalığı açısından bence bizimle gelmelisin. Değil mi Bayan Collins?”

"Monica dersin sevinirim JJ artık bende gruptan sayılıyım. Bence de gelsen iyi olurdu Clem."

Clementine, JJ'in beline sarılan ellerinden kurtuldu ve dudaklarına tutkulu bir öpücük bırakarak Monica'ya döndü.

"Onu sana emanet ediyorum."

Monica başını salladı.

"Onlara kök söktüreceğim."

Clementine bir kahkaha attı.

"Bundan eminim Monica."

Clementine jetten inmeden önce arka tarafta oturan Luz'a el salladı. JJ arkaya doğru ilerlerken yüzü düşmüştü. Böylesine yaramaz ve çılgın bir çocuğu âşık görmek Monica'yı gülümsetti. Orlando esneyerek içeri girdi ve Monica onu şöyle bir süzdü.

"Turneye çıkacağınız günlerde uyku düzeni önemli."

Orlando güldü ama yorgun bir gülüştü.

"Senin gruptan sorumlu anne değil de menajer olduğunu sanıyordum."

Monica sert bir ifadeyle "Gruptan yani sizden sorumluyum... Anne veya menajer. Fark etmez." diye cevap verdi.

Orlando kollarını gerdi.

"Yatak odasında biraz kestireceğim. İndiğimizde ayılmış olurum."

"Öyle olmalısın, beni askeri disiplin uygulamak zorunda bırakma."

Orlando cevap vermedi ama genç kadının böylesine dişli olmasından hoşlandığı açıktı. Kalkışa saniyeler kala Richard içeri girdi. Monica saatine bakarken adamın gözleri de Monica'daydı.

"Bence tam zamanında."

Monica dudaklarını büzdü.

"Hiç sanmıyorum. Herkes seni bekliyor."

Richard omuzlarını silkerek Monica'nın yan tarafında ki boş ikili koltuğa yerleşti.

"Her zaman dakik ve kuralcı mısın?"

Monica başını salladı.

“Başarılı olmanın adımları.”

Richard boş koltuğa uzattığı ayaklarını indirip Monica’ya yakın olan koltuğa oturdu.

“Daha çok sıkıcı olmanın adımları gibi...”

Monica yapmacık bir şekilde güldü. Adamın onu hatırlamadığı o kadar açıktı ki bu cümleyle bile bunu ele veriyordu.

“Sıkıcı olup olmadığımı beni tanıdıkça karar verirsin.”

Adamın tek dudağının kenarı hafifçe yukarı kalktı. Gözlerinde çok farklı anlamlar geziniyordu. Bakışlarında bile tutku vardı. Monica hayranlarının adama ne dediklerini düşündü. *Ah Seks Tanrısı!* Bu tam anlamıyla doğruydü. İlk elden deneyimlemişti çünkü.

“O halde yakında kararımı sana bildiririm.”

Monica bakışlarını kaçırdı. Uçuş anonsu yapılmıştı ve pilot kemerlerini bağlamalarını söylüyordu. Monica Kemerini bağlarken, Richard’da kendi kemerini bağladı.

“Şimdiden seni uyarayım göreceğin şey seni dinlemeye hazır adamlar olmayacak. Biz kuralsız, yaramaz, serseri ama yetenekli piç kurularıyız.”

Monica tek kaşını kaldırıp adama manidar bir bakış attı.

“Bende kuralcı, dakik, inatçı ama başarılı bir sürtüğüm. Bu benim işim, siz benim müşterilerimsiniz ve kontrat süresi boyunca bu sürtük konuşur.”

9. Bölüm

FAZLA SORUMLU, FAZLA TUTKULU

Jet bulutların arasında süzülürken Monica kulaklarına dolan klasik müzik eşliğinde tabletinden haberleri okuyordu. İki saattir havadaydılar ve bir saat daha yolları vardı. Sabahın çok erken bir saati olduğu için bütün çocuklar uyumuştı. Monica yan tarafına doğru baktığında Richard'ın onu izlediğini fark etti. Adam kafasını yolculuk yastığına yaslamıştı. Sanki Monica'nın yüzünde tanıdık bir şeyler arıyordu. Monica, Richard'ın dikkatini dağıtmak için gülümseyerek kolundaki saate baktı.

"Daha bir saatlik yolumuz var."

Adam sadece başını salladı.

"Ne yapıyorsun?"

Monica gülümseyerek tabletini havaya kaldırdı.

"Magazini takip ediyorum."

Richard yerinden doğrulup Monica'ya yakın olan koltuğa yerleşti. Monica olduğu yerde gerildiğini hissetti. Adamdan yayılan o his dayanılmazdı. Monica onu gördüğünde o gece yerde seviştiklerini hayal etmeden duramıyordu. Bu garipti çünkü Orlando içinde böyle bir his uyandırmıyordu. Açıkçası o üçlü seksi unutmak için zihninin derinliklerine göndermişti.

"Ondan bahsetmiyorum. Yani normalde. Neler yapıyorsun?"

Monica umursamaz bir tavırla omuz silkti.

“Çalışıyorum.”

“Başka.”

“Daha çok çalışıyorum.”

Adam güldü.

“Tahminim doğru sen sıkıcısın.”

Monica gözlerini devirdi. Franklin ile evli olan Monica kesinlikle sıkıcıydı ama bu yeni sıfırdan başlayan Monica pek sıkıcı sayılmazdı, en azından genç kadın öyle düşünüyordu. Richard gerinip tüm kol kaslarını Monica'nın gözleri önüne serdikten sonra

“New York'tan gelmiştin değil mi?” diye sordu.

Monica başını sallayıp adamı onayladı ama gözü tabletinde geziyordu.

“Evet, Manhattan'dan.”

“Meşgul, çalışkan, sıkıcı, başarılı insanların olduğu yer. Los Angeles'a seni getiren neydi?”

Monica tabletini kapatıp çantasına koydu. Bedenini adama doğru döndürdü. Açıkçası bu soruları neden sorduğunu merak ediyordu. Yeni menajerini tanımaya mı çalışıyordu?

“Boşanmaya ve sıfırdan başlamaya karar verdim.”

Richard şaşırmış gibi görünmedi sadece kafasını yana doğru yatırıp Monica'ya baktı.

“Los Angeles sıfırdan başlayanların şehri.”

Monica kıkırdadı.

“Öyle...”

***

Jet iniş yaptığında onları almak üzere bir minibüs bekliyordu, binip doğruca otellerine doğru yola çıktılar. Monica otel yolculuğu boyunca Orlando ile sponsorlar, organizasyonlar hakkında konuştu. Orlando ona ayrıntıları açıklarken grup üyelerinden isyan mırıldanmaları yükselmeye başlamıştı. Fakat Orlando'da, Monica'da gruptaki çatlak sesleri

umursamıyordu. Monica, Orlando ile iş konuşmaktan keyif aldığını fark etti. Adam gerçekten çalışkandı ve Monica'nın düşündüğü gibi akli havada değildi. Oldukça akıllı hamleler yaparak grubu idare etmişti. Monica işleri en iyi şekilde yürütecekti. Bunu yapmak zorunda olduğu için değil gerçekten grubu ve kendi kariyerini daha yükseğe taşımak için yapacaktı. Özel süitleri içine alan kral dairesi katı tamamen grup tarafından kapatılmıştı. Monica gece çok geç yatmıştı ve sabah yetişmek için fazlasıyla erken kalkmıştı bu nedenle yorgundu. Esnerken kibarca ağzını kapattı. Çocuklar uçakta uyumuş olmalarına rağmen hâlâ bitik görünüyordlardı. JJ işaret parmağını Monica'ya doğrulttu.

"Bu gece partiliyoruz ve bence sende uyumalısın. Bu gece bir partinin ne kadar sıkı olacağını göreceksin."

Monica kollarını göğsünde bağlayarak bedenini dikleştirdi ve kendinden emin duruşuna büründü.

"Bir partinin ne kadar sıkı olduğunu biliyorum. Üniversitede partilere fazlaca katılmışım. Ayrıca gözüm üzerinizde olacak."

Monica, JJ'e göz kırparak Clementine'in sözünü hatırlattı. Jon elini saçlarının uzun olan üst kısımlarında gezdirdi.

"Merak etme. Benim için sadece içki olacak. Kadınlara kapalıyım."

Monica dişlerini göstererek sırttı.

"Fazla içki de yok. Yarın provanız var, akşamda konseriniz."

JJ çocuksu bir edayla "İçimden bir ses Orlando'dan bile beter olacağını söylüyor." dedi.

Orlando, JJ'in yanından geçerken ona omuz attı.

"İçindeki sese güven..."

Orlando'nun fısıltısıyla kafasını iki yana sallayan Monica sırttıyordu. Bu çocukların enerjisi onu sürekli gülümsetecek miydi?

Monica kendisi için ayrılan odaya geçti. Mükemmeldi. Otelin içi de dışı gibi klasik bir modernlikle döşenmişti. Ön cepheden şehrin tüm yüksek binaları göze çarpıyordu. Geniş salonu, yatak odasından ayıran sürgülü kapı ardına kadar açıktı. Aralıktan görünen kocaman yatak Monica'yı çağırıyordu. Genç kadın yatak odasına yönelerek kıyafetlerini çıkardı. Valizlerinin içinde gecelik arayamayacak kadar çok uykusu ol-

duğundan sadece çamaşırıyla yatmaya karar verdi. Telefonun saatini kurarak kendini yastıklarla dolu yatağın üzerine bıraktı. Çok geçmeden uykuya dalmıştı. Telefonu çalmaya başladığında kafasını yataktan çıkarıp saati kapattı.

Çoktan öğlen olmuştu. İki saatlik uyku bile dinlenmesine yetmişti. Yataktan çıkarak hızlı bir düş aldı, ardından üzerine rahat bir elbise ile topuklu sandaletlerini geçirerek odadan çıktı. Acilen kafeteryada içeceği bol kafeinli kahveye ihtiyacı vardı. Koridorda ilerlerken sessizlik onu şaşırtmıştı. Çocukların hâlâ uyuduğundan emindi. Korumaların başında beklediği asansöre binerek aşağıya indi. Lobi kalabalık ve canlıydı. Kafeterya kısmı buram buram yeni çekilmiş Meksika kahvesi kokuyordu. Bu Monica için mükemmeldi. Otantik mermer zeminin üzerinde ilerleyerek bahçeye çıktı. Bahçeyi çevreleyen çiçeklerin içinde kendine boş bir masa bularak yerleşti. Meksika için yağmur mevsimi olmasına rağmen hava güneşli ve açıktı. Monica kendine kahve siparişi vererek sigara tablasından sigara çıkarıp yaktı. İlk dumanı içine çekti. Zor bir durumun içine düştüğünün farkındaydı ama zorlu durumlarla savaşmak Monica Collins'in işiydi. Olumsuzluğa kapılması için bir neden yoktu.

Nasıl gidiyor? Seni hâlâ tanımadılar mı?

Monica sıcak ve mis kokulu kahvesinden bir yudum alırken Emma'nın mesajına cevap vermek için sigarasını kül tablasına bıraktı.

Tanımadılar. Umarım tanımazlar yoksa mahvolurum.

Emma hemen cevap verdi.

Bence bu onlar için önemli olmaz Monica. Sadece sen abartıyorsun. Hatta bana sorarsan en kısa zamanda onlara söylemelisin.

Sigarasını dudaklarına dayayıp derin bir nefes aldı, mesaja cevap vermedi. Bir süre daha gizli kalması gerektiğini düşünüyordu. Belki uygun bir ortam olduğunda direkt söylemese bile bir şekilde o geceyi ima ederek hatırlamalarını sağlayabilirdi... İkinci fincan kahvesiyle bir sigara daha yaktı. Bir yandan da Avukatı ile boşanma durumu hakkında konuşuyordu. Franklin işi zorlaştırıyordu fakat Avukat bu duruşmada Monica'nın tamamen özgür olacağından emindi.

“Aldatıldığını ispatlayabilsek bu çok daha kolay olurdu.”

Sofia Bowen dişli bir kadındı onunla her konuşmasında bunu anlıyordu ama bu söylediği genç kadını sinirlendirdi.

“Ne yani birde kocamın sakinin başka kadının içinde olduğunu ispat etmem mi gerekiyor?”

Bu cümleyi oldukça yüksek bir sesle kurmuştu ama Meksika’da İspanyolca konuşuluyordu. İngilizce bilenler Monica’ya uygunsuz konuştuğunu bildiren bakışlarla baktı, kalanlar ise ilgilenmedi. Karşısındaki sandalye teklifsiz bir şekilde çekildiğinde Monica’nın dikkati dağıldı. Richard Richardson... Tüm o cazibesi ile karşısına oturmuştu. Yanlarına gelen garsona sipariş verirken Monica konuşmasına devam etti.

“Sanırım bu konuda yapabileceğim bir şeyler var. Evimde güvenlik kameraları var ve şirkette de... O kayıtlara ulaşabilirim.”

“Bu harika olur. Senin için ilgilenmemi ister misin?”

Monica kahvesinden bir yudum daha aldı. Gözleri adamdaydı. Kollarını göğsünde bağlamış, arkasına yaslanmış sanki Monica onun masasına davetsiz yerleşmiş gibi bir tavır takınmıştı. Monica bu saçmalığa anlam veremiyordu! Lanet olası bütün hücreleri adamın karşı konulmaz varlığının farkındaydı. Alt tarafı bir kere yatmışlardı! Bu saçmalıkta neydi şimdi?

“Şey, evet... İlgilenirsen sevinirim. Eski asistanım Derek sana yardımcı olacaktır ama bunu mümkün olduğunca gizli tut. Franklin öğrenirse kamera kayıtlarını silebilir. Henüz yapmadıysa tabii...”

Telefonu kapattıktan sonra adama odaklandı.

“Bir sorun mu var?”

Rich gülerek garsonun getirdiği sodayı yudumladı.

“Boşanma sürecinde misin?”

Başını sallayarak onu onaylayan Monica “Berbat bir süreç.” diye cevapladı.

“İhtiyacın olan şey biraz dağıtmak, bence... Çok sorumluluk sahibi görünüyorsun.”

Monica kahkaha attı.

“Ben sorumluluk sahibiyim. Yetişkin insanlar öyle olmalı.”

Richard yüzünü buruşturdu ve ona hayatın sırrını söyleyecekmiş gibi masanın üzerine eğildi. Asi, sert, seksi ve komikti. Monica bu birleşimden tehlikeli bir şekilde etkileniyordu.

“Yanlış düşünüyorsun Monica. Yetişkin insanlar korkmadan hayatı yaşamalıdır. Çok gençken ya da çok yaşlıyken yaşayamayacağın şeyleri yaşamak için olan zamanı saçmalıklar ile tüketemezsin.”

Monica derin derin iç çekip bir sigara daha yaktı. Adam işaret parmağını genç kadına doğrulttu.

“Bak, bu yaptığında pek sorumlu bir davranış değil.”

Monica bir yanan sigarasına bir adama baktı.

“Biliyorum. Liseden beri içiyorum ve bırakmak istemiyorum.”

Richard anlıyormuş gibi başını salladı.

“Bu akşamki partide biraz dağıtırsan kendine gelirsin.”

Monica gözlerini devirdi.

“Buraya çalışmak için geldim, dağıtmak için değil.”

Richard sodasının çoğunu tek dikişte içerek kaldırdığı kaşlarının ardından Monica'ya baktı.

“Bizim yanımızda kendini kasmaya gerek yok. Rahat ol...”

Monica kibarca gülümseyerek içmediği sigarasını kül tablasına söndürdü.

“Bu gece için güvenlik personeliyle görüşmeliyim.”

Adam başını sallarken Monica kaçarcasına oradan uzaklaştı. Uzaklaşması gerekiyordu çünkü adamın her hareketinin Monica üzerindeki tek etkisi, seksti. Richard ile ilgili her şey ama her şey Monica'ya ateşli seksi çağırıyordu. Kaynayan kanına, titreyen dizlerine ve kasıklarındaki o dayanılmaz yoğunluğa engel olamıyordu. Acilen orgazm olmaya ihtiyacı vardı.

Monica güvenlik ekibiyle ve parti yapılacak mekân ile yaptığı görüşmelerden sonra odasına dönebilmişti. Aslında güvenlikle ekip şefi Sam ilgileniyordu ama Monica'nın madem tek müşterisi Araf grubuydu, o halde her şeyle ilgilenmesinde bir sakınca yoktu. Boş kalmaktan pek hoşlanmıyordu. Akşam yemeğini grupla birlikte yemek odasında yiye-

cekti. Oradan da hep birlikte kulübe geçeceklerdi. Monica üzerinde iç çamaşırlarıyla ayna karşısında makyaj yapıyordu. Makyajını tamamladıktan sonra derin sırt dekolteli, altın rengi mini elbisesini giydi. Topladığı sarı saçlarının ön kısımları alına ve yanaklarına dökülüyordu. Dudaklarındaki koyu kırmızı ruj dikkat çekiciydi. Monica gürültüyü takip ederek çocukları buldu. Kibarca gülümsedi.

“İyi akşamlar.”

Hepsi ona karşılık verdi. Genç kadın için masanın başı ayrılmıştı. Monica yerine otururken Richard’ın tam yanında olduğunu fark ederek biraz gerildi. Lanet olsun! Orgazm olmak için kendine on dakika izin vermeliydi. Yemek boyunca kendini ve beynini meşgul etmek adına diğer yanında oturan Orlando ve onun yanında oturan Luz ile sohbet ederken Richard’ı aklından silmeye çalışıyordu. Bu Orlando ile kolayken neden Richard ile zordu? Otelden ayarladıkları lüks limuzin eşliğinde eğlence mekânına giden gruba korumalarla dolu üç araba eşlik ediyordu. Luke aracın penceresinden dışarıya göz attı.

“Alt tarafı bir eğlence mekânına gidiyoruz. Bu kadar koruma neden?”

Monica gözünü telefonundan ayırıp Luke King’e baktı. Biraz kendini beğenmişti ama onlar gibi ünlü insanlar için bu normaldi. Monica daha kötülerini de görmüştü. Onlar normal insanlar gibi yaşamak isteseler de bu kadar ünlü olduktan sonra pek olası değildi.

“Hayranlarınız girişte sizi karşılayacak. Tabii magazin kanalları da orada olacak.”

Luz’un gözleri irileşti.

“Neden?”

Monica onun daha yeni olduğunu ve henüz alışmadığını biliyordu ama yakında o da alışacaktı.

“Özel hayatınızın olmasını istediğinizi biliyorum, sürekli izlenilmek bence de rahatsızlık verici fakat siz ünlüsünüz. Arada sırada hayranlarınıza konuşacak ve sizi canlı tutacak haberler vermelisiniz.”

Luz huzursuzluk içinde yerinde kıpırdandı. Sahnede devleşen o küçük kız fazlasıyla utangaç görünüyordu.

“Müzik yeterince canlı tutmuyor mu? Önemli olan bu olmalı.”

Orlando hafifçe öksürüp lafa girdi.

“Maalesef turuncu bütün hayranlarımız öyle düşünmüyor. Onlar bizi görmek ve hakkımızda birkaç şey duymak istiyorlar. Monica haklı, reklam kampanyaları bizim için önemli.”

Monica, Orlando’nun da hak vermesiyle gülümsedi. Lüks limuzin hayranlarla çevrili mekân girişinde durdu. Mekanın ördüğü barikatın kenarında bekleyen özel güvenlik görevlileri hayranları zorlukla tutuyordu. Korumalar araçlardan inerek onlara destek olurken Sam aracın kapısını açarak grup üyelerinin inmesini bekledi. Arabadan teker teker inen yıldızlar hayranlarının büyük ilgisi içinde çılglık çılgılığa karşılanıyordu.

JJ, Orlando, Luke ve Luz, en son Richard indi. Fakat Richard beklenmedik bir şey yaparak Monica’ya elini uzattı. Genç kadın şaşkınlık içinde onun eline uzanıp arabadan inerken hayranları Richard’a bağıyordu. Monica daha öncede bu gibi kalabalıklarda bulunmuştu beyecanlanmaması gerekirdi ama dizleri titriyordu. Genç kadın sakın kalmaya çalışarak ona yardımcı olan ve koluna giren adama baktı.

“Teşekkür ederim çok naziksin.”

Rich’in dudağı belli belirsiz kıvrıldı. Monica adamın kaslı ve dövmelemlerle kaplı koluna temas ettikçe içinde güçlü bir his uyanıyordu. Genç kadın bu hissin ne olduğunu bilecek kadar tecrübe sahibiydi. Bu adam etrafında oldukça şehvet peşini bırakmayacaktı.

Hayranlar çılgınlar gibi çılgılık atarken Monica adama “Onları selamla. Seni istiyorlar...” dedi.

Rich, Monica’nın kolunu özgür bırakıp hayranlarını selamlarken genç kadın hızlı adımlarla içeri doğru ilerledi.

Gece kulübü çok kalabalıktı. Grup için çalışanların dışında, önemli hayran grupları, bazı ünlü isimler ve gerçekten güzel bir sürü kadın vardı. Grup, hayranlarına ve basına yeteri kadar fotoğraf verdikten sonra kulübe girmişti Monica, Corbin ile ufak bir toplantı yaptığı için kulübe en son giren isimdi. Gözleri loş ışıklara ara ara eşlik eden renkli ışık huzmelerine alışana kadar bir şey göremedi. Yüksek müzik kulaklarında uğulduyor, sesin titreşimleri mekânın zeminini sarsıyordu.

Monica dans eden insanların arasında ilerleyip bar bölümüne yürüdü. İçkiye ihtiyaç duyuyordu. Barın yüksek sandalyesine oturup cosmo siparişi ettikten sonra sandalyesini dans eden insanlara çevirdi. Kışkırtıcı bir müzik çalıyordu Monica bu tarz müzikleri duyduğunda aklına o gece geliyordu. Terlemiş ve azmış insan bedenlerinin arasında Luke ve Luz'u gördü. Bedenleri birbirine sürtünüyordu, kışkırtıcı bir manzaraydı. Etrafı biraz daha taradığında alt gruptan çocuklarla oturan JJ'i gördü. Önünde içkisi, elinde telefonuyla oldukça usluordu. Ve Orlando! Oradaydı hemen arkada. Bir grup kadınla birlikte oturuyordu yani buradan bakınca öyle görünse de Monica kadınların onu okşadığını adamın kontrol altına almaya çalıştığı yüz ifadesinden anlıyordu. Lanet olası Richard Richardson'da aynı masadaydı. Uzun bacaklı bir kadın kucığında oturmuş Rich'e içki içiyordu. Rich'in kolu, kadının belini kavramıştı. Yanında oturan başka bir kadında ellerini sürekli adamın üzerinde gezdiriyordu. Monica bu adamları izleyerek bile cayır cayır yanıyordu. Yine içinde anlayamadığı bir huzursuzluk vardı. Barmenin bıraktığı cosmodan bir yudum aldı. Hâlâ adamları izlediğini fark ederek kendi kendine bunun çok yanlış olduğunu söyleyip gözlerini başta tarafa çevirdi. Barın diğer ucundaki yakışıklı onu izliyordu. Monica izlendiğini fark ettiğinde sanki bunu hiç anlamamış gibi yaparak başka yöne baktı. Adamı kısa bir süreliğine görmüş olsa da oldukça yakışıklı olduğunu fark etmişti. Monica beğenilmeyi ve ilgi uyandırmayı daima seven bir kadın olmuştu. Bundan utanacak değildi. Herkes biraz ilgiden hoşlanırdı. Adama doğru bir kez daha baktığında gözleri buluştu. Gençti. Belki yirmi altı, en fazla yirmi yedi. Monica otuz iki yaşında olduğunu unutmaya çalışsa da yılların önüne geçip onları durduramıyordu. Adam bira bardağını Monica'ya doğru kaldırıp gülümseğinde Monica'da cosmo kadehini kaldırdı. Fakat bu gece çalışıyordu ve bir macera daha yaşamaya hevesli değildi. Bunun yerine potansiyel müşterileriyle tanışması gerekiyordu. Kalabalığın içinde Corbin'i buldu ve adam söz verdiği gibi onu ünlülerle tanıştırdı. Monica oldukça ünlü bir DJ, Tanınmış iki manken, iki oyuncu ile tanışmıştı. Grupla altı aylık sözleşmesi bittiğinde onlarla görüşmek üzere kartını vermeyi ihmal etmedi. Corbin içkisini bitirdikten sonra Monica'nın ellerini tutarak onu

piste çıkardı. Monica kıkırdadı buna itiraz etmeye çabaladı ama Corbin ısrarcı bir adamdı.

“Corbin gerçekten çalışıyorum.”

Genç adam ellerini Monica'nın beline sardı. Sevimli bir adamdı ama Monica'nın tenini karıncalandırıp, dizlerini titreten türden değildi.

“Bende çalışıyorum ve bu harika değil mi? Güzel kurtarıcımı bir dansa kaldırmayacak değilim. Beni Hard gibi kaba mı sandın?”

Monica hareketli müziğe uyum sağlarken zorlanmamıştı.

“Orlando mu? Biraz otoriter o kadar, kaba olduğunu sanmıyorum.”

Corbin'in yüzünde şakadan bir dehşet ifadesi belirdi.

“Daha kötü anlarına denk gelmedin. Umarım kaçıp gitmezsin.”

“Pençeleri çıkıp, dişleri sivrileşse ve gözlerinden ateşler çıksa bile beni kaçırmayı imkânsız.”

Corbin neşeye gülümsedi.

“İşte sana bayıldığım nokta! Güçlü kadınları severim.”

Corbin dans boyunca Monica'ya kız arkadaşı Ashley'den bahsetti. Corbin, Clementine'in en yakın arkadaşıyla birlikteydi ve kızdan gerçekten hoşlanıyor gibi görünüyordu. Üçüncü şarkıda Monica'ın gözü Richard'ın olduğu tarafa kaydı. Kızların sayısı mı artmıştı? Monica onun dilini başka bir kadının ağzında gördüğü anda irkildi.

“Bu akşam bütün kat, ahlaksızlık ile dolacak.”

Monica, dikkatini Corbin'e verdi.

“Seks partilerini sık yaparlar mı?”

Corbin onu onayladı.

“Hem de her fırsatta. Özellikle Richard. Aynı anda beş kadınla olduğuna dair söylentiler var ve inan bende birkaç defa gözlerimle gördüm. O adam Seks Tanrısı. Umarım otelin duvarları ses geçirmiyordur yoksa bütün gece uyku yok demektir. Ashley'den uzak olmak böyle durumlarda berbat hissettiriyor.”

Monica gülümsedi. Eğer otelin duvarları inceyse Monica'yı da uykusuz bir gece bekliyordu...

***

Monica otele erken döndü. Gece hareketli geçiyordu ve genç kadın uzun süredir bu tarz eğlencelerde bulunmadığı için yorulmuştu. Monica yatak odasında bulunan jakuziyi çalıştırıp içine yerleşti. Akan ılık su bütün kaslarını gevşetmişti. Genç kadın elini bacaklarının arasına götürüp kendini okşamaya başladı. Parmakları Venüs tepciğini okşarken gözleri kapalıydı. Kapanan gözlerinin ardında izlediği görüntüler Monica'nın inlemesine neden oldu. Adamın penisinin içinde ilerlerken ucundaki metalin kadınlığının içindeki her noktaya nasılda sürtündüğünü düşündü. Penisinin mükemmelliği dışında adamın dokunuşlarında daha önce hiç hissetmediği bir ateş vardı. Parmakları, dudakları, dili, bütün bedeni seks için yaratılmıştı. Monica bacaklarını birbirine bastırırken kafası geriye düştü. İçindeki yoğunluğun bir kısmını atmıştı ama hâlâ yeterince rahatlamış değildi... Uykuyla savaşıyor Monica daha fazla dayanamayarak yataktan kalktı. Krem renk geceliğinin üzerine aynı renk saten sabahlığını geçirerek çıplak ayaklarıyla odasından koridora çıktı. Sigara tablası ve çakmağı yanındaydı. Kendi odasının bulunduğu kordondan çıktığında seks seslerini duydu. Kadınlar birer porno yıldızı gibi inliyordu. Çocuklar ile aynı koridorda olmadığı için sevindi bundan sonra odasının onlardan en uzak köşede olmasını ayarlayacaktı. Ortak salona çıktı ve oradan terasa süzüldü. Terasın ön tarafı tamamen açıktı, serin rüzgâr içeri süzülüyordu. Monica davetkâr görünen hasır bahçe mobilyalarına ilerleyerek oturdu. Ayaklarını önündeki sehpaye uzatıp bir sigara yaktı. Bu tahmininden çok daha zordu. Çocukları sevmişti ve bulabileceği en iyi müşterilerdi ama bu kadar çok erkeklik hormonu ve seks Monica'yı fazlasıyla zorluyordu. Yıllarca içki bağımlısı olan birinin içkiyi bıraktıktan sonra dünyanın en kaliteli şarap fabrikasında çalışmaya başlaması gibiydi. Sigarasından bir nefes daha aldığında hafif bir öksürük sesiyle kapıya doğru döndü. Lanet olası Seks Tanrısı...

10. Bölüm

CARMEN

Richard kollarını sert kasların ve dövmelelerin çevrelediği göğsünde birleştirmişti. Belinden düşecek gibi duran kot pantolonun altındaki ayakları çıplaktı ve pantolonunun üstten bir düğmesi açık bırakılmıştı ki bu çok kötüydü çünkü adamın kasıklarından aletine doğru giden yolun işaretini belirgince seçebiliyordu. Ne zamandan beri bu kadar genç ve asi adamlar ilgisini çekiyordu? Monica takım elbiseli, karizmatik ve kesinlikle kırklı yaşlarındaki adamlardan hoşlanırdı. Muhtemelen otuz yaşında bile olmayan yakışıklı, çılgın, dövmele ve piercingli rock yıldızlarından değil. Kahretsin! Bu fanteziyi lisedeyken bırakmıştı.

“Sana katılmamda sakınca var mı?”

Monica kafasını iki yana salladı ama istifini de bozmadı. Richard ona doğru yürüyüp tam yanına oturdu. Neden başka boş koltuklar varken tam yanına oturmak zorundaydı ki? Temiz duş kokusu adamın bedeninden yükseliyordu.

“Sesiniz eğleniyormuş gibi geliyordu.”

Richard çapkınca güldü.

“Benimle sevişen kadın daima eğlenir ama bu gecelik erken bitirdim.”

Monica bir nefes daha alıp tütünün onu gevşetmesini umdu. Richard'ın seks yapmasını hayal etmek istemiyordu, hayır bunu istemiyordu. Seks konusunda müthiş olduğunu biliyordu.

“Sen, seni gevşetecek birilerini bulamadın mı?”

Monica çıplak ayaklarını kıpırdattı. Yeni topuklu ayakkabıları canına okumuştı.

“Mesai saatlerimde kimseyle yatmam.”

Richard rahat bir tavırla koltukta biraz daha yayıldı.

“Peki ya kendi kendini gevşettin mi?”

Monica bu fazla açık soru karşısında rahatsızlığını gizlemek için kahkaha attı. Genelde biri yalanını yakaladığında da bunu yapardı. Eğer bu adamdan başka biri aynı soruyu sormuş olsa kesinlikle cüretkâr bir cevap verirdi ama kahretsin ki bu adamla yatmış ve hayatında daha önce hiç almadığı şekilde zevk almıştı. Sehpaye doğru uzanıp sigarasını söndürdü.

“Bu fazla özel bir soru Richard.”

Genç kadın sanki her şey yolundaymış gibi çıplak ayaklarına uzanıp ağrıyan parmaklarını ve topuklarını ovmaya başladı. Richard'ın tek kaşı havalanmıştı.

“Özel mi? Hiç sanmıyorum. Yemek yiyip yemediğini insanlardan saklıyor musun? Hayır mı? Peki, o zaman tatmin olup olmadığını neden saklayasın?”

Şair burada orgazm olmak yaşamsal faaliyet demeye çalışıyordu. Monica gözlerini devirdi bir yandan da ayaklarını ovmaya devam ediyordu.

“Cüretkâr olmamı mı istiyorsun? Peki, o halde... Jakuzimin içinde biraz gevşemiş olabilirim.”

Monica yakışıklı, cesur, edepsiz ve harika sevişen bir adamdan çekinecek değildi. Richard memnuniyetle gülümsedi. Aslında memnuniyetten çok çapkın bir sırtıydı. Monica daha ne olduğunu anlamadan Richard genç kadının ayaklarını kucağına doğru çekti. Maharetli parmakları doğru noktaları saniyeler içinde bulmuş ve masaj yapmaya başlamıştı. Bilmiş bir edayla göz kırptı.

"İyi bir masajın altın kuralı nereye dokunacağını bilmektir ve ben her zaman doğru noktaya basarım."

Monica altında yatan anlamın farkındaydı. Adam onu hem huzursuz ediyor hem de yaramazlık yapma ihtiyacını körüklüyordu.

"Sen, beni yatağa atmaya mı çalışıyorsun?"

Richard sanki çok önemli bir iş yapıyormuş gibi Monica'nın ayak masajına odaklanmıştı. Bir şeyler homurdandı ama Monica tek kelimesini bile anlamamıştı.

"Richard Richardson! Ben müşterilerimle yatmam!"

Monica ayaklarını adamdan kurtarmaya çalıştı ama Richard oldukça güçlü bir adamdı. Monica'nın sağ ayağının yumuşak kısmında bulunan dövmeyi okşadı.

"Zevk mi? Gerçekten mi? Bu ne kadar derin anlamlı bir dövme Bayan Collins."

Genç kadın huzursuzluk ile kıpırdanıyor ve adamın onu bırakmasını istiyordu. Hayır, istemiyordu, evet istiyordu. Hayır, Evet... Lanet olsun!

"Gerçekten bu çok uygunsuz."

"Uygunsuz olan ne?"

Adamın gözleri ayağından ayrılmıştı. Yeşil, kahverengi ve bal renginin muhteşem karışımı Monica'yı etkiliyordu.

"Beni yatağa atmaya çalışman."

Richard dudaklarını büzdü.

"Öyle bir niyetim yok ki. Hem bak ben burada yatak bile göremiyorum. Masum bir ayak masajını yanlış yorumlayacak kadar muhafazakâr mısın yoksa?"

Monica bunda masum bir yan göremiyordu. Bu resmen ön sevişmeydi ve Monica tekrar ihtiyaç dolmuştu. Oysa tatmin olmasının üzerinden uzun zaman geçmemişti.

"Kendimi muhafazakâr olarak tanımlamam. Ben olgun, sorumluluk sahibi bir kadını. Yirmilerimde, fanatik bir hayran değil."

Monica ayaklarını sonunda adamdan kurtardı. Richard'ın yüzündeki o küstah sırtıştan hoşlanmamıştı.

"Şu olgun ve sorumluluk sahibi saçmalığına bir son verersen çok daha mutlu yaşayabilirsin."

Richard yerinden kalktı ve kollarını gerdi. Monica bu manzaradan nefret ediyordu. Göğüs uçlarındaki piercingler leziz görünüyordu.

"İçinde cesur, kurnasız ve biraz ahlaksız bir kadın olduğunu biliyorum. İçinde bir *Carmen* taşıyorsun öyle değil mi? Monica..."

Monica'yı ağzı beş karış açık bir şekilde orada bırakıp içeri girdi. Genç kadın nefesini tutmuştu. Dakikalarca adamın söylediği şeyleri düşündü. Lanet olsun! Biliyordu. Anlamıştı! Monica'nın bundan sonra ne bok yiyeceği hakkında bir fikri yoktu. Sona gelmişti...

***

Genç kadın gün doğumuna kadar terasta oturduktan sonra güne başlamak için odasına dönmüştü. Kovulup kovulmayacağını bilmiyordu ama ne olursa olsun işinin başında olmalıydı. Bilerek ortak salonda kahvaltı yapmamış kafede hızlı bir kahve içerken Emma'ya olanları anlatmıştı. Genç kadın rahat olmasını sorun olmayacağını alt tarafı özgür bir gece geçirdiğini söylese de Monica o kadar basit düşünüp, olan şeyi geçiştiremiyordu. En kısa zamanda Orlando ile konuşması gerekiyordu. Evet, konserden sonra konuşacaktı. Genç kadın her şeyle kendi ilgilendiği için konser saatine kadar çok meşguldü. Çocuklardan özellikle Richard'dan gün boyunca kaçmıştı. Richard'ın onlara her şeyi anlatıp anlatmadığını ya da anlatıp anlatmayacağını bilemiyordu. Saat yaklaşırken Monica sahne arkasında her şeyin kontrolü altında olduğundan emin oluyordu. Öncü grup sahnede idi ve çılgınlık devasa konser alanının zeminini sarsacak kadar kuvvetliydi. Rodilerin koşturması Araf'ın zamanının yaklaştığını gösteriyordu. Monica sahne arkasındayken taktığı bir kulaklık sayesinde tüm yapılacaklardan haberdardı. Ses teknisyenleri öncü gruba talimatlar verirken, sahne şefi Araf'ın çıkışına kaç dakikanın kaldığını söylüyordu. Çocuklar hâlâ görünürde yoktu. Monica onları bulmaya mecburdu. Genç kadın koridorda ilerleyerek kulise çıktı. Soyunma odalarının kapıları kapalıydı ama salon bölümü

hareketliydi. Hepsi orada oturmuş çene çalıyordu. Genç kadın Richard'a bakmaktan kaçınarak

"Zamanınız geldi. Geç kalamazsınız o insanlar sizi bekliyor." dedi.

Bunları söylerken elleri belindeydi. Orlando kahkaha attı.

"Onları asla zamanında sahneye çıkaramazsın. Asla söz dinlemezler. Haylaz, kural tanımaz ve şımarık çocuklar gibiler."

Monica ellerini beline dayayarak bedenini dikleştirdi. Bütün gün koşturmaktan dolayı ayakları şişmiş ve artık o seksi kan kırmızısı ayak-kabıları o kadar da seksi olmamaya başlamıştı.

"Ne kadar haylaz, kural tanımaz veya şımarık olduğunuz umurumda değil. Ben bu çevrede olduğum sürece kimse geç kalamaz. Yemin ederim burnunuzdan getirmenin bir yolunu bulurum. Beş dakika sonra kıçlarınız o sahnede olacak. Konserden sonra toplantı salonunda bekleyen gazeteciler ile röportaj yapacaksınız ve sonrası umurumda değil. Sonra mesaim biter. Ne bok yerseniz yiyebilirsiniz. Bu kadının biraz dinlenmeye ve gevşemeye ihtiyacı var."

Hepsinin gözleri açılmış birer topa dönmüştü. Luz heyecanla yerinden fırladı ve tek elini yumruk yapıp havaya kaldırdı.

"İşte kadının gücü!"

Monica, parmağını Luz'un üzerine doğrulttu.

"Evet, biz kesinlikle güçlüyüz ama rujun muhtemelen dilini iyi kullanan biri tarafından yenmiş. O rujunu düzelt hemen! Kurallar senin içinde geçerli küçük hanım."

Luz dudaklarını büzerken elini dudağının üzerinde rujun bulaştığı yerlerde gezdirdi. Daha sonra elini alnına dayayıp asker selamı verdi ve salondan çıkıp soyunma odasına yönelirken "Emredersiniz Bayan Collins!" dedi.

Luz bunu sevimli bir şekilde söylemişti Monica karşılığında sadece gülümsedi gözleri o yakışıklı piçlere döndüğünde kaşlarını çatmayı ihmal etmedi. Saatine bakarak "Beş dakika." dedi ve doğruca odadan çıktı.

Koridordan geçip sahne arkasına ilerlerken nefesi sık, aklı karışık ve bedeni pelte gibiydi. Richard onlara hiçbir şey söylememişi o halde

planı neydi? Grup tam beş dakika sonra sahne arkasında hazırды. Teknik ekip son kontrolleri yaptıktan sonra büyük bir coşkuyla onları bekleyen hayranlarının önüne çıktılar. Monica kollarını göğsünde bağlamış gururla onları izliyordu. Gözleri daha çok Richard'ın üzerinde geziniyordu ama sanki adam onun önündeymiş ve baktığı her yerde mecburiyetten onu görüyormuş gibi yaparak kendini kandırıyordu. Koyu renk kot pantolonu uzun bacaklarını ve dar kalçasını sarmıştı. Siyah atleti bütün dövmelelerini gözler önüne seriyordu. Gitarı sarmalayan bedeni seksiydi. Hareketli şarkılarda yerinden hafifçe zıplıyor ritme ayak uydurmak için yerinde dans ediyordu. Monica onun gitar üzerindeki hâkimiyetine hayran olmuştu. Bir ara kendi etrafında döndü ve o an köşeden onu izleyen Monica'yı fark ederek göz kırptı. Yani eğer Monica öyle hayal etmediyse adam kesinlikle ona göz kırpmıştı. Bir şeyler yapması gerekiyordu. Grupla bir an önce konuşmalı ve şu üzerindeki yükten kurtulmalıydı.

***

Üç saat süren efsane konser son bulduğunda grup sahneden indi. Hepsi yorulmuş ama mutlu görünüyordu. Terli bedenleri ıslaktı ve Monica, Richard'a bakmaktan kendini alamıyordu. Herkes soyunma odasına girerken Monica basın toplantısı için konferans salonuna yöneldi. Basın mensupları yerinde hazırды ve grubun duş alıp giyinerek gelmelerini bekliyorlardı. Monica onlar gelene kadar sorularını cevaplayarak bundan sonra Araf Grubunun resmi menajeri olduğunu kameralar karşısında doğruladı. Grup biraz geç kalsa da bu kabul edilebilirdi. Basın mensupları pek şikâyetçi olmamıştı. Onlar parlayan çocuklardı ortama girdikleri anda tüm suçlarını affettirebilirlerdi. Basın mensupları grup üyelerine Monica'nın önceden kontrol ettikleri soruları sorarken Monica kenarda duruyor ve uygunsuz bir soru sorulduğunda müdahale ediyordu. Neyse ki çocuklar hoşlanmadıkları soruları cazibeleriyle geçiştirebiliyorlardı. Sorular son bulduğunda grup onları eğlence merkezine götürmek için bekleyen limuzine binmek üzere ayrıldı.

Orlando, Monica'ya bakarak "Gelmeyeceğine emin misin?" diye sordu.

“Dinlenmeliyim. Bu gerçekten alışık olduğumdan çok daha yorucu, tamenin başında bir yerlerde yığılıp kalmamı istemezsin.”

Orlando sol yanağındaki çukuru göstermekten çekinmeden güldü.

“İstemem.”

Genç adam arkasını dönüp arkadaşlarına katılmak için ilerlediği sırada Monica ona seslendi.

“Orlando?”

Orlando arkasını dönerek Monica’ya baktı. Ellerini kot pantolonunun cebine sokmuş genç kadını inceliyordu.

“Seninle konuşmam gereken önemli bir konu var. Bilmek isteyeceğini düşünüyorum.”

“Şimdi mi?”

Monica kafasını iki yana salladı.

“Hayır, hayır. Gidip eğlenmene bak bunu hak ettiniz. Sadece yarın sabah yola çıkmadan önce konuşursak iyi olur.”

“Tamam, gitmeden konuşuruz.”

Orlando arkasını dönerek kayboldu ve Monica’da otelin yönlendirdiği arabayla geri döndü.

***

İyi bir dinlenme için kocaman bir küvette yapılan köpük banyosu, kaliteli şampanya ve taze meyve tabağı gibisi yoktu. Monica bir yandan da telefonun diğer ucundaki Emma ile konuşuyordu.

“Anlayacağın Orlando ile konuşmalı ve duruma göre diğer üyeleri de bilgilendirmeliyiz.”

Emma olumlu bir sesle “En başından beri onlara gerçeği söylemeliydin. Bu oldukça normal bir şey sonuçta planlı yapmadın sadece tesadüf.” dedi.

Monica’nın endişelendiği konu da buydu. Şampanyasından bir yudum alıp “Benim bu tesadüfü ayarladığımı düşünürlerse?” diye sordu.

“Saçmalama! Gizli bir balo ve yönetim bu işi yıllardır çok büyük gizlilik ile yönetiyor. Bunu biliyor olmalılar.”

“Ama sen bana onların bilgisini verdin.”

“Sadece teyit ettim Monica. Böyle düşünmeyeceklerdir. Bu durumda eline ne geçebilir ki? Olağanüstü seks dışında tabii...”

Monica sıkıntılı bir soluk verdi. Emma aslında zeki bir kadındı ama sanırım bunu düşünecek kadar kurnaz değildi.

“Onlar dünyaca ünlü Emm. O davette olmaları kamuoyunda sıkıntıya neden olabilir. Kötü niyetli bir insan rahatça görüntü alıp onlara şantaj yapabiliirdi. Bunun dışında iş arayan az tanınmış bir menajerin o baloda onların ikisiyle de düzüşükten sonra tesadüfen onlarla görüşme ayarlaması da yanlış anlaşılmaya müsait. Benim bunu planladığımı düşünebilirler.”

Emma bir takım mırıltılar çıkardı.

“Zaten seks hayatlarını oldukça özgür yaşıyorlar. Böyle bir durum onları düşündüğün kadar etkilemez. Hem bunu yapsan bile şirket tarafından çok büyük bir tazminata çarptırılırdın, yani insanlar o yüzden bu tarz şeylere cesaret edemiyor. Sözleşme o yüzden var ve o çocuklar bunu biliyorlardır. Sana inanacaklar Mon. Bu kadar düşünceli olma. Eğlenmene bak, bu hayatının işi.” Duraksadı ve sesi biraz canlandı.

“Hem belki... Rich!”

Monica genç kadının sözünü kesti.

“Hayır, hayır. Müşterilerimle yatmam. Prensiplerim var Emma!”

Emma bir kahkaha patlattı.

“Ben bazen müşterilerim ile yatıyorum ve bir sakıncası olmuyor. Yap gitsin kızım!”

Monica arkadaşının kahkahasına eşlik ederek vedalaştı ve telefonu kapattı. Kulaklığını çıkarıp, ayaklı küvetten aşağıya bıraktı. Kafasını küvetin kenarına yaslayarak meyve tabağındaki siyah üzümlerden birini ağzına attı. Sulu meyve ağzının içinde dağıldı. Monica dilini dışarı çıkarıp dudaklarını yalarken aklına adamın dilinin dokunuşu geldi. Ayrıca tadı da en tatlı meyveler kadar lezzetliydi. Bunu bir kez daha tatmak için ölüyordu ama yapamazdı. Kendine bunun için izin verdiği anda işler daha çok karıştırdı. Hem belki de adam onu yani *Monica*’yı çekici bulmuyordu. Belki de Richard’ın, çekici bulduğu kişi *Car-*

men'di. Monica ellerini boynunda gezdirdi ve göğüslerine indi. Gözlerini kapatmış adamın görüntüsünü düşlerken meme uçları sertleşti. Avuç içleriyle kavradığı göğüsleri ihtiyaç ile sızlıyordu. Dokunulma ihtiyacı çok yoğundu. Genç kadın ellerini biraz daha aşağıya düz karına indirdi. Oradan doğruca kadınlığına indi. Kadınlığının tepesindeki üçgen şeklindeki tüylere dokundu. Biraz daha aşağısı hassas, yumuşak ve sıcaktı. Tam biraz gevşemeye hazırlandığı sırada çalan kapı *'rock yıldızını becer'* fantezisini sekteye uğrattı. Monica derin ve gergin bir nefes alarak küvetten çıktı. Bedeni hâlâ yer yer köpüklerle kaplıydı. Lavabonun kenarında duran ipek sabahlığına sarındı, kapıdaki kimse onu def ettikten sonra kaldığı yerden devam etmek için geri dönecekti. Ahşap döşemenin üzerinde ıslak ayak izlerini bırakarak kapıya doğru yürüdü. Kapıyı araladı ve aradan kafasını uzattı. Lanet olsun! Fantezilerine konu olan adam tam karşısındaydı. Monica içindeki olgun, kontrollü kadına sıkı sıkı tutundu.

“Bir sorun mu var?”

Richard alt dudak kenarını dişledi. Elini kısa saçlarının arasından geçirirken Monica nabzını kontrol altına almaya çalışıyordu. Meme uçları adama selam vermek için hazırdu ve aralarında kapı olmasa kendilerini öne çıkarmaktan çekinmezlerdi.

“Konuşmak için geldim. İçeri girebilir miyim?”

Monica onu içeri alma konusunda tedirgindi. Elbette adamın üstüne atlamak isteyen yanlarını bastırırdı fakat durum pek uygun değildi.

“Ne konuşmak istediğini biliyorum ve bende bu konu hakkında konuşmak istiyorum. Sabah Orlando ile konuşacağız yani sana da o zaman açıklayabilirim.”

Richard elini kapının kenarına yaslayarak Monica'ya biraz yaklaştı, aralarında hâlâ kapı vardı.

“O da senin kim olduğunu biliyor.”

Monica bir şok yaşarken Richard çocuksu bir edayla “İçeri gir-meme izin verir misin hayatım?” diye sordu.

Monica hissiz bir şekilde kenara çekilip adama yol verdi. Richard kendinden emin adımlarla içeri girdi. Monica adamın arkasından kapıyı kapatarak ona döndü. Adamın gözleri iştahla genç kadının ıslak

bedenine yapışmış, ipek sabahlığından görünen meme uçlarında gezi-
niyordu. Monica ıslak bir şekilde kapıyı açmanın kötü fikir olduğunu
biraz geçte olsa anlamıştı. Kollarını göğüslerinde bağlayarak Richard'a
salondaki kanepeyi işaret etti.

"Üstüme bir şeyler giyip geliyorum. Keyfine bak."

Richard sırttı.

"Keyfine bakıyordum zaten."

Monica pek kibar olmayan bir şekilde gözlerini kıstı. Kasıkların-
daki o ani kasılmayı adama çaktırmamaya çalışıyordu. Monica yatak
odasına doğru ilerlerken "Birazdan dönerim." dedi.

Adam çoktan koltuğa yayılmıştı. Genç kadın eşyalarını toplamıştı
bu yüzden valizinden rasgele aldığı askılı, siyah elbisesini giydi. El-
bisenin uçuş uçuş eteği ayak bileklerine kadar uzanıyordu. Elbette
sutyende takmıştı ve artık meme uçları için endişelenmesi gerekme-
cekti. Richard'ın yanına döndüğünde adamı bıraktığı gibi buldu. Kol-
larını koltuğun sırt kısmına koymuş, erkeksi bir şekilde bacak bacak
üstüne atmıştı. Monica hafifçe boğazını temizledi.

"Bir şey içer misin?"

Richard kafasını iki yana sallayınca Monica bara yönelerek viski
şişelerinden birini açtı.

"Sanırım bu konuşmayı biraz içmeden yapamayacağım."

Monica bardağına biraz viski doldurup adamın karşısındaki koltuğa
yerleşti. İçkisinden oldukça büyük yudumlar aldı.

"Önce seni mi dinlemeliyim? Yoksa açıklamamı ister misin?"

Richard kıpırdamadı. Olduğu gibi oturmayı sürdürdü.

"Demek sende bizi tanıdın? Yeni mi, yoksa başından beri biliyor
muydun?"

"Orlando'yu gördüğüm anda anladım. Bilirsin şu aksanı ve devasa
vücudunu... Ve senin dövmelelerin elbette... Bunlar fark edilebilir şeyler."

Monica kısa bir nefes arası verdi ve hemen devam etti.

"Gerçekten başka bir niyetim yoktu. Bunun kulağa nasıl geldiğinin
farkındayım ama o gece tamamen tesadüf. Bir gazeteci ya da takipçi fa-

lan değilim. Arkadaşımmın iş yerine gidip, Clementine ile tanışana kadar Araf grubunu duymamıştım bile..."

Monica kendini anlatmaya çalışırken adam kaşlarını çattı.

"Gelmedin."

Monica şaşkınlıkla "Anlamadım?" dedi.

"Bir sonraki ödül balosu için sana randevu vermiştim. Oradaydım ama sen gelmedin."

Monica Hâlâ şaşkındı. Bu adamı ne saçmalyordu?

"Hım... Şey... Ben ciddi olduğunu düşünmedim."

Richard yerinden ani bir hamleyle kalkarak bara yürüdü.

"Ciddi olmadığım bir şeyi söylemezdim. Beni resmen ektin."

Genç adam bardan aldığı bir şişe biranın kapağını barın tezgâhına dayayıp üstten vurarak kolayca açtı. Monica ne diyeceğini bilemiyordu.

"Burada başka bir şey açıklamaya çalışıyordum. Yani bir düzenbaz olmamdan falan şüphelenmiyor musun?"

Adam birasını içtikten sonra omuz silkti.

"Sıkıcı kısımları Orlando ile konuşursun."

Adamın kapıdan girerken söylediği şey birden aklına gelerek "Orlando'da biliyor dedin değil mi? Neden hâlâ kovulmadım?"

Richard'ın yüzünde kısa süreli bir gülümseme belirdi ama o gülümseme geldiği gibi yok oldu.

"Ona ben söyledim. Aslında senin fark etmediğini düşündüm ama aramızdaki o elektrik... Fark ediyorsun değil mi? Onu hissettiğimde senin de bildiğini anladım."

"Yani bildiğimi Orlando bilmiyor mu? Neden fark ettiğinde ona söylemedin?"

Richard bira şişesini sertçe masaya bıraktı.

"Lanet olsun! Beni dinlemiyor musun? Burada daha önemli bir şey konuşuyorum Monica! Beni neden ektin?"

Monica yerinden kalktı. Gerçekten burada önemli olan konu bu muydu?

“Kusura bakma Richard! Egonu incitmek istemezdim.”

Monica farkında olmadan bağırmıştı ve Richard aynı şekilde sesini yükselterek “Bana bağırma!” diye bağırdı.

Monica bağırarak karşılık verdi.

“Ben bağırmıyorum! Asıl sen bana bağırma!”

Monica, Richard’ın bu kadar yakınlaştığının farkına öfkesi sessizlikle biraz dindiğinde fark etti. Tam önünde dikiliyordu ve adamın seks çağrıştıran erkeksi kokusu burun deliklerinden içeri doluyordu. O kadar yakındı ki sıcak nefesi, ılık bir rüzgâr gibi saçlarını havalandırıyor. Adam Monica’nın yüzüne düşen bir tutam saçını işaret parmağıyla okşadı.

“Saçlarını değiştirmişsin. Böyle de güzel.”

Monica tepki veremiyordu. Richard saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırıp başparmağı ile Monica’nın dudaklarıyla çenesi arasında bulunan bene dokundu.

“Bu da tanıdık, tıpkı ayağındaki dövme ve sigara içişin gibi...”

Parmaklarının dış kısmını genç kadının yanağına sürterken öne doğru eğilip Monica’nın kokusunu içine çekti.

“Ve kokun... Tanrım!”

Adam inlediğinde Monica ellerini adamın göğsüne koyarak onu kendinden biraz uzaklaştırdı.

“Richard lütfen... O bir gecelik çılgınlıktı. Ben o kadın değilim, ben Carmen değilim.”

11. Bölüm

GEVŞE VE RAHATLA

Adamın göğsüne değen elleri yanmıştı ama genç kadın kendini geri çekemiyordu. Onun sert ve sıcak bedenine dokunmak bile o gecenin tüm arzusunu tekrar içine yüklemişti. Monica tam ellerini çekmek için hamle yaptığı sırada Richard'ın elleri genç kadının ellerinin üzerine kapanarak onları orada tuttu.

"Sen Monica'sın ve bu Carmen olmandan çok daha iyi."

Monica ellerini kurtarıp kafasını iki yana salladı.

"Hayır Richard. Sen Carmen'in kural tanımaz, özgür, şehvetli yanını arzuluyorsun. Monica çok farklı. Ben öyle bir kadın değilim. Ben seks balolarına katılıp grup seks yapmam!"

Richard yüzünü buruşturdu.

"O geceye dair tek hatırladığın grup seks mi?"

"Bak bu sizin sürekli yaptığınız bir şey olabilir ama ben bunu çok uzun zamandır yapmıyorum, yapmakta istemiyordum sadece... Bir anlık çılgınlıktı. Gerçekten bunu unutmak istiyorum. Bu beni utandırıyor ve rahatsız hissettiriyor."

Richard odanın içinde yürüyerek cam kenarına gitti. Bedeni bir heykel gibi görünüyordu. Monica onu gerçekten etkileyici buluyordu.

“Sadece özgür bir yetişkin gibi davranıp bastırıldığın arzularının peşinden gittin, bunda utanılacak bir şey yok. Ne ben, ne Orlando, ne de çocuklar seni bu konu için yargılamayız.”

Monica koltuğa oturup sehpanın üzerinde duran sigara tablasından bir sigara çıkarıp yaktı. İçine derin bir nefes çektiğinde Richard ona doğru döndü. Adam fazla uzun bakınca Monica güldü.

“Ne?”

Richard’da tebessüm ederek “Sigara içişin...” dedi.

“Ne var ki?”

Genç kadın bir nefes daha alıp güçlü dumanı dışarı üfledi. Richard inlemeye benzer bir ses çıkardı.

“Tahrik oluyorum.”

Monica güçlü bir kahkaha attı.

“Sen... her zaman uygunsuz şeyler mi söylersin?”

Richard bu normal bir şeymiş gibi Monica’yı onayladı.

“Bunları uygunsuz olarak yorumlayan sensin. Bence öyle değil. Ben nasıl desem... Açık sözlüyüm.”

Monica bir nefes daha aldı.

“Fazla açık sözlü!”

Monica sigarasını tamamen bitirip söndürene kadar Richard onu izledi. Genç kadın ayağa kalkarak yalandan esnedi.

“Dinlenmem gerekiyor Richard. Sıkıcı kısımları yarın Orlando’ya açıklayacağım. Seni tanımak güzeldi.”

“Hey. Bir yere gidiyormuş gibi konuştun.”

Monica üzgün görünmemek adına omuz silkerken tebessüm etti.

“Orlando, senin kadar anlayışlı olmayabilir. Dürüst davranacağım ama inanıp inanmamak onun elinde.”

Monica, Richard’a kapıya kadar eşlik etti. Genç adam ellerini kadının çıplak omuzlarına koydu. Monica’nın bedeninden geçen elektrik akımından habersizdi tabii ki.

"Orlando güvenmediği insanları işe almaz. Turne sonuna kadar menajersiz idare etmeyi planlıyordu ama seni işe aldı. Çünkü onun gibi hırslı ve başarılısın. Dürüst davrandığını anlayacak. O Orlando Hard."

Monica adamın dokunuşundan kaçındı.

"Umarım dediğin gibi olur Richard."

Richard sevimli bir tebessümle karşılık verdi.

"İyi geceler Monica. Bu sefer sabah görüşeceğiz."

Monica kapıyı kapatırken "İyi geceler!" dedi.

***

Monica stresten bütün gece uyumamıştı. Sabah erkenden uyandı ve üzerini giyinerek valizlerini kapıya taşıdı. Orlando ile yapacağı konuşmaya göre bir sonraki durağı ya grupla birlikte Kanada olacaktı ya da yalnız başına LA'ya dönecekti. Başarısız olmak istemiyordu. Bu bireysel çalışmasının ilk adımıydı. Boşanma gerçekleştiğinde kuracağı yeni menajerlik şirketi için Araf grubu çok güzel bir referans olacaktı. Bunun dışında Monica onlarla çalışmayı sevmişti. Çocuklar canlı, heyecanlı ve neşeliydi. İş yoğunluğundan da hoşnuttu çünkü kafasını sadece işe vermesine yarıyor gereksiz konulara kafa yormaktan kaçınıyordu. Eğer bu iş olmasaydı Monica kafayı yemiş olabilirdi. Genç kadın daha fazla dayanamayarak odasından çıktı. Ortak salon bomboştu çocukların henüz uyanmasını beklemiyordu zaten. Arkasından ayak sesleri duyulduğunda kapıya doğru döndü. Beklediği adam tam karşısındaydı. Orlando sanırım spor yapmayı asla ihmal etmeyen tiplerdendi. Terli bedeninin üzerine yapışmış atletik ve basketbol şortu içindeydi. Boynundaki havluya yüzündeki terleri kuruladı.

"Erkencisin."

Monica "Gitmeden konuşmak istiyorum." dedi.

Orlando başını sallayarak onu onayladı.

"Duş almam için vakit var mı?"

"Tabii, ben burada bekliyorum."

Orlando odasına doğru ilerlerken Monica'da yemek odasındaki kahve makinesinden kendine sert bir kahve alarak sandalyeye oturdu.

On dakika kadar sonra Orlando içeri girdi. Çift kanatlı kapıyı kapatarak masanın başındaki boş sandalyeye yerleşti. Bir iş adamı gibi oturduğu yeri doldurmuştu ve bedeni dimdik duruyordu.

“Seni dinliyorum Monica?”

Genç kadın ellerini kahve fincanından çekip masanın üzerinde birbirine kenetledi.

“O gece hakkında konuşmak istiyorum. Bildiğini biliyorum. Şu balo...”

Orlando’nun kaşları havalandı.

“Ne zamandan beri bunun farkındasın?”

“Yalan söylemeyeceğim Orlando. Seni ilk gördüğüm an bunu anladım ama asla kötü bir niyetim yoktu. Sana karşı dürüst davranacağım. O gece tamamen tesadüftü. Bilinçli olarak orada bulunmuyordum, zaten bu tarz şeyleri yapan bir kadın değilim. Arkadaşımın ısrarıyla boşanmamı kutlamak ve belki de biraz intikam almak istedim. Sizinle karşılaşacağımı bilemezdim. Arkadaşımın iş yerine gidip Clementine ile tanışana kadar sizi duymamıştım bile... Sana bir gazeteci olmadığımı ispat edebilirim ama yine de bana inanıp inanmamak senin elinde.”

Orlando bir süre daha sessiz kaldı. Daha sonra hafifçe öksürdü. Doğruca Monica’nın yüzüne bakıyordu. Monica adamın aklını okuduğunu falan düşünse de bunun mümkün olamayacağını bilecek kadar büyümüşü.

“Bizim bildiğimizi ne zaman anladın?”

Gözlerinde ki kuşkulu bakış Monica’yı etkilemiyordu, genç kadının saklayacak bir şeyi yoktu.

“Geçen akşam Richard açık açık söylemese de ima etti. Ben sadece onun bildiğini düşünüyordum ama dün gece senin de bildiğini söyledi.”

“Yani benim bildiğimi sana söylemeden önce benimle konuşmayı düşünüyordun? Richard’ın bana söyleme ihtimali yüzünden mi?”

Monica buna hemen itiraz etti.

“Hayır, Orlando! Zaten bunu size açıklayacaktım. Sadece bu benim için... bu benim için zordu tamam mı? Utanıyorum... Yani birileriyle grup seks yaptıktan sonra bunu böbürlenerek anlatan insanlardan de-

ğilim. Sizi bir daha görmeyeceğimi düşünüyordum, bunu unutmuştum ama bir anda karşımdaydınız.”

Orlando yerinden kalktı ama odayı terk etmedi.

“Bana bir şeyleri ispat etmene gerek yok. Gazeteci olmadığını biliyorum. Seni araştırdım ve kariyerin hakkında bilgim var. Bizi tuzağa düşürmeye çalışmadığına inanıyorum ama yine de bunu bizden saklamış olman... Çok dürüst gelmiyor.”

“Nasıl gördüğünün farkındayım ama niyetim bu değildi. Niyetim size yalan söylemek değildi. Gerçekleri sizden çok kendimden saklamaya çalışıyordum.”

Orlando kadının yüzünü şüpheyle süzdü.

“Peki, ya biz bunun farkına varmasaydık? Daha doğrusu Richard bunun farkına varmasaydı?”

Monica, Richard’ın kendisini tanımasından dolayı anlamsız bir şekilde heyecanlı hissediyordu. İçindeki sürtüğü susturdu.

“Bunu yine de söyleyecektim. Söylemek zorundaydım çünkü ben insanlardan gerçekleri saklayan biri değilim. Ben daima doğru ve etik olanı yaparım. Başarılı olmamın nedeni de bu. Yani rüşvet vermek dışında... Tanrım! Birkaç pahalı çanta ve ayakkabı rüşvetten sayılır mı? Çünkü randevu ayarlamak için birkaç asistana bunları almıştım.”

Orlando kahkaha attığında Monica’nın gerginliği hafifledi. Monica adama işe yaramasını umduğu yavru köpek bakışlarıyla bakarken “Kovuldum mu?” diye sordu.

Orlando düşünürmüş gibi bir tavır takındı daha sonra “Şimdilik hayır.” diye cevap verdi.

Monica rahat bir nefes verdiğinde Orlando işaret parmağını kadının üzerine doğrulttu.

“Gözüm üzerinde olacak Monica Collins.”

“Söz veriyorum bundan sonra hata yok. Bundan sonra gerçekten tek görevim size kök söktürmek. Eğer beni kovacaksan baş belası olduğum için kovmanı isterim. Güvenilmez biri olduğum için değil.”

Orlando iri ellerinden biriyle çenesini okşadı. Monica ellerini masaya dayayıp yerinden yavaşça kalkarken aklına son anda gelen bir şeyi sorarmış gibi umursamaz bir ifadeye büründü.

“Richard beni ne zaman tanıdı?”

Orlando gözlerini devirdi.

“İlk gördüğünde balodaki kadın olduğunu saçmaladı ama ona inanmadım elbette, bilirsin böyle şeyler gerçek hayatta pek olmaz. Tesadüfler yani... Bunu kanıtlamak için zaman istedi sonuç olarak turne boyunca bize mahkûm oldun.”

Monica’nın gözleri kocaman açılmıştı.

“Ne yani? Deneme süresi bir plan mıydı?”

“Elbette hayır, seni deneyen benim. Sadece turne boyunca bizim peşimizde gezmene gerek yoktu. Sık sık konserlere gelmen elbette gerekiyordu ama bunun için haftada bir ya da iki gün seçebilirdin.”

Monica buna inanamıyordu. Elbette LA’da oturup onları uzaktan idare edip yeni müşteriler bulabilirdi ama bunun yerine turne boyunca bu adamların peşinde olacaktı. Tanrım! Richard’ı bunun için öldürebilirdi.

“Tamam, teşekkürler Orlando ve sözümü tutacağım. Güvenin ne kadar önemli olduğunun farkındayım.”

Genç adam sadece başını sallamakla yetindi. Orlando odayı terk ettikten sonra genç kadın derin bir nefes aldı. Evet, hâlâ kaybetmemişti. Ayaklarının üzerine bastığı her an kazanmaya devam edecekti.

***

Bir saat sonra bütün grup ile birlikte Monica’da jetteydi. Diğer herkes bir gece önce özel bir uçakla yola çıkmıştı. Monica dört buçuk saat sürecek yolculuk için olabildiğince rahat bir tayt ve kalçalarını örten kalın bir gömlek seçmişti. Kanada’nın soğuk olacağını biliyordu. Bu yüzden montu da ulaşabileceği bir yerdeydi. Bu sefer en arkadaki oturma bölümüne geçmişti. Elindeki tableten maillerini ve güncel magazin olaylarını kontrol ediyordu. Kalkış anonsu sırasında kemerini bağladı ve sonra çözdü. Orlando ve Richard ön tarafta oturuyordu. JJ telefo-

nuyla mesajlaşıyordu suratındaki ifadeden kiminle mesajlaştığı hemen anlaşılıyordu. Ve Tanrım! Luke ve Luz... Yatak odasını ele geçirmişlerdi. Luz'un inlemeleri Monica'nın oturduğu alana kadar ulaşıyordu. Bundan kurtulmak için kulaklıklarını takmış klasik şarkılardan oluşan listesini dinliyordu. Richard önünde dikilene kadar onu fark etmemişti. Kafasını kaldırıp onunla göz göze geldiğinde kulaklıklarını çıkardı.

"Bir sorun mu var?"

Richard kafasını iki yana sallarken çılgın seks seslerinin geldiği kapıyı işaret etti.

"Bu sesler seni rahatsız etmiyor mu?"

Monica adama kulaklıklarını gösterdi.

"Müzik dinliyordum."

Adamın yüzü parıltılı bir gülümseme ile aydınlandı.

"Hâlâ buradasın."

Monica ona laf atmak için uygun ana sahipti.

"Sanırım bunun sebebi sensin. Peşinizde dolaşmamı sen istemişsin ve bende bu yüzden işlerimden uzak kalıyorum."

Richard bir teklif beklemeden Monica'nın yanına oturdu. Bacaklarını iki yana geniş bir şekilde açmış kollarını göğsünde bağlamıştı. Bedeni hafifçe genç kadına doğru dönüktü.

"Eğlenmiyor musun?"

"Konumuz bu değil Richard. Bu benim işim, amacım eğlenmek değil."

Richard omuzlarını silkti.

"İş, kariyer, başarı... Başka bir şey söylemiyorsun zaten."

Monica konuyu değiştirmek için bir hamle yaptı.

"Beni neden turne de istediğini söyleyecek misin?"

Richard bıkkın bir nefes verdi. Monica onun doğrudan bakışları yüzünden biraz rahatsız hissediyordu. Adam göz teması konusunda çok başarılıydı. Konuşurken doğrucu gözlerinin içine bakıyordu ve bu kesinlikle Monica'yı etkiliyordu.

“Seni bir süre takıntı haline getirdim. O gece... Halının üzerinde olanlar, benim için çok yoğundu.”

Monica burnundan verdiği nefeslerle güldü.

“Eminim bunu her kadına...”

Richard sözünü kesmekte gecikmedi.

“Hayır, ben bunu her kadına söylemem. Hatta daha önce hiçbir kadına söylemedim. Genelde kadınlar bana, *‘Ah Rich bu unutulmaz bir düzüşmeydi. Rich aletin içimdeyken mükemmel hissediyorum. Boşluklarımı anca sen doldurabilirsin. Ye beni Rich!’* gibi şeyler söylerler.”

Monica bu ‘çok detaylı’ bilgilendirme karşısında şaşkınlığını gizleyemedi ama Richard onu umursuyor gibi görünmüyordu.

“Sonra seni gördüm. Orada bir ateş parçası gibi oturuyordun. Kırmızı takımın içinde tam anlamıyla bir kadındın. El ele tutuşurken bir elektrik akımı hissettim o gece içine girdiğimde...”

Bu sefer adamın lafını kesen Monica oldu. Elini havaya kaldırmış kaşlarını çatmıştı.

“Hey, hey, hey! Bu çok detaylı bilgi...”

Richard ağzına fermuar çekme işareti yaptıktan sonra devam etti.

“Ses tonun, tanıdık. Sevimli bir inceliğin yanında kadınsı bir tınısı var. Dudaklarını hafifçe öne atarak konuşuyorsun ve Tanrı şahit kahkahan daha önce hiç duymadığım kadar seksi. Ağzını açıyorsun, dişlerini göstermekten çekinmiyorsun ve kafanı hafifçe geriye atıyorsun. Bu resmen afrodizyak.”

Monica’nın gözleri daha da büyümüştü. Bu adam neler anlatıyordu böyle? O gece gerçekten bu kadar ayrıntıya dikkat etmiş miydi? Oysa Monica sadece zevk almakla ilgileniyordu. Kendini bir sürtük gibi hissetti. Hayır, hayır normal olan buydu. Monica’nın amacı zevk almaktı ve almıştı. Nokta.

“Dikkatlisin.”

Richard, Monica’nın ayağını işaret etti. Gerçi şu an topuklu botların içindeydiler.

“Ayağındaki dövme tam anlamıyla emin olmamı sağladı. Hatırlarsan o ayağını fazlaca öpmüştüm ve sende bundan hoşlanarak inlemiştin. Zevk... Sen cüretkâr bir kadınsın.”

Tam o anda Luz’un içeriden gelen cılız sesi duyuldu. “*King! Lütfen bana arkadan sahip ol!*”

Monica bir kahkaha patlattığında Richard’da ona katıldı ama kahkaha atarken bile gözleri kadının üzerindeydi.

“Arka kapılar ne kadar cezbedici olsa da ben genelde ön tarafın ıslak, yumuşaklığını tercih ederim.”

Richard’ın bu fazla açıklığı karşısında Monica daha fazla dayanamadı. “Hakkı verildikten sonra hangi delik olduğunun bir önemi yok.”

Richard’ın gözlerindeki oyuncu pırıltılar yavaş yavaş yerini daha tehlikeli bir şeye bırakmıştı. Bu kesinlikle arzuydu. Richard Richardson, Monica Collins’i yatağa atmaya çalışıyordu. Yine! Monica’ya doğru iyice yaklaştı. Monica onun limon ile karışık sert kokusunu içine çekti. *Tanrım! Yardım et ve acı!* Monica’nın kulağına doğru eğildi.

“Geçen sefer hakkını verdiğimi düşünüyorum. Eğer yeterli değilse...”

Richard sözlerini tamamlamadı bunun yerine geri çekilip ön tarafa doğru yürüdü. Monica yalnız kalmıştı nefesini düzenlemesi birkaç dakika sürdü ve nihayet azgın çift düzüşmeye bir son vermişti.

***

Kanada gerçekten mükemmel bir ülkeydi ve başkenti Ottawa’da öyle... Monica buraya daha önce neden gelmediğini sorgularken aklına Franklin’in sürekli *meşgul* olması geldi. Asla iyi bir tatil için vakti olmazdı. Monica aslında bu turnede olduğundan dolayı mutluysa. Bu sayede hem çalışıyor hem ilk müşterilerini yakından tanıyor hem de yeni yerler görüyordu. Otelleri tarihi bir binaydı ve Monica bu binanın eskiden saat kulesi olarak kullanıldığını düşünüyordu. Fazlasıyla yüksekti. Etrafındaki tüm benzer binalara tepeden bakıyordu. Hava soğuk olmasına rağmen sonbahar yeşil dokuyu henüz tamamen bozmamıştı. Şehir bir tablo gibi görünüyordu. Ottawa ırmağının mavisi, ilerideki parkı saran ağaçların yeşil, sarı ve turuncu renkleriyle birbirine girmişti.

İrmağın kenarında birkaç modern bina olsa da binaların genelini kubbeli yapılar oluştuyordu. Kral dairesinin bulunduğu kat oldukça lüks ve şatafatlıydı ama çok büyük sayılmazdı. Monica telefonu delicesine öttüğü sırada ufak balkondan dışarıyı izliyordu. Tekrar içeri dönerek yatağının üzerinde durmadan çalan telefonu açtı. Avukatı Sofia arıyordu.

“Efendim?”

Sofia hafifçe öksürdü.

“Merhaba Monica. Nasılsın?”

Monica huzursuzlaşmıştı. Sofia’nın sesi zayıftı ki bu pek ona göre bir şey değildi.

“İyiyim Sofia, sen nasılsın?”

“Bende iyiyim ve bazı kötü haberlerim var.”

Monica içinden bir dizi küfür mırıldandı.

“Tahmin etmiştim. Kötü haberler neler?”

“Kamera kayıtları ortadan kaybolmuş. Daha doğrusu Franklin onları kullanacağımızı tahmin etmiş olmalı. Asistanın hiçbirine ulaşamadı. Franklin’in avukatı sabah benimle görüşmeye geldi ve boşanmaktan vazgeçmeni ya da hiçbir şey talep etmemeni istiyor. Eğer bir şey talep etmezsen tek celsede boşanmayı kabul ediyor.”

“Orospu çocuğu!”

Sofia, Monica’nın bu çıkışına bir karşılık vermedi. Genç kadın odanın içinde tur atarken “Kendi hakkımdan vazgeçmiyorum. O heriften boşanacağım kaç duruşma sürerse sürsün. Her şeyin yarısını istiyorum. Onlar benim emeğim. Yapabileceğin başka bir şey var mı?” diye sordu.

“İşin uzamasını istemiyorsak bir tanık olsa fena olmaz.”

“O kaltaktan başka tanık yok ve onun da Franklin’in aleyhinde ifade vereceğini sanmıyorum.”

“O zaman bir sonraki duruşmada boşanma zor görünüyor yine de buna hâkim karar verecek. Gelmen şart Monica. Orada olmalısın.”

Monica bunu biliyordu.

“Duruşma günü orada olacağım.”

Telefonu kapattıktan sonra bir süre boş boş ekrana baktı. Ta ki tekrar çalmaya başlayana kadar... Franklin arıyordu. Yine... Monica, onu terk ettiğinden beri neredeyse her gün arıyordu ve Monica onu her seferinde görmezden geliyordu ama şimdi yapmayacaktı. Çünkü çok sinirliydi.

"Beni neden arıyorsun! Seni mankafalı domuz!"

Franklin onaylamaz bir ses çıkardı.

"Bebeğim bunlar bir hanımefendiye yakışmayacak kelimeler. Telefonuma sonunda cevap verdiğine göre nerede olduğunu ve ne zaman döneceğini söyleyebilirsin?"

"Cehennemdeyim Franklin. Cehennemın dibinde kıcını tekmeleyeceğim doğru zamanı bekliyorum. Bu işi zorlaştıрман hiçbir şeye yaramayacak. Geçte olsa istediğimi alacağım. Her şeyin yarısına sahibim tek yapmam gereken boşanma için ne kadar istekli olduğumu hâkime göstermem."

Franklin boğuk kahkahalarından birini attı.

"Hâkimin göreceği şey seni delicesine seven ve seni tüm hatalarına rağmen isteyen kocan olacak. Sense sıkılmış, şımarık bir kadın olacaksın. Sadece kafan karışık bebeğim. Tüm o şeyleri yani senin geçmişini mahkemede konuşacak olmamız sence de çok anlamsız olmaz mı? Bunu kolay yoldan halledebiliriz. Evine dön bebeğim."

Monica sinirden dişlerini birbirine bastırdı.

"Git kendini becer! Hiçbir yere gelmiyorum. Ben sıfırdan başladım ve şimdiden zirveyi yarıladım. Mahkemede istediğini anlat, artık bundan utanmıyorum. Beni ben yapan şeylerin hepsi geçmişimden geçiyor. Ben hatalarından ders almış güçlü bir kadınam. Bunlar hiçbir şey ifade etmeyecek."

"Ne olursa olsun seni geri istiyorum Monica! Bunu kafana iyice sok."

Telefonu kapattığında Monica'nın tüm tüyleri diken diken olmuştu. Mahkemede her şeyi anlatacaktı. Franklin gibi bir pislik bunu yapmaktan asla çekinmezdi. Sırlarından sadece çok güvendiği insanlara bahsetmişti ama Franklin tüm bunları bilmeyi hak etmemiştir. Bu kadar zamanı, sevgiyi ve sadakati hak etmemiştir. Monica bir daha hiçbir erkeğe

güvenemeyeceğini hissediyordu. Franklin ondan güven duygusunu çekip almıştı onu tamamen savunmasız bir şekilde bırakmıştı.

***

Monica gerçekleşecek konser için tüm ayarlamaları yaparken kendini meşgul ediyordu. Yerel ve ulusal basını ayarlamıştı. Grup çıkışta röportaj verirken hayranlarının bir kısmı da orada bulunacaktı. Güvenlik için Sam ile görüşmüş her şeyin kontrolü altında olduğundan emin olmuştu. Odasına doğru yürürken salondan gelen gürültüler ilgisini çekmeyi başarmıştı. Salonun çift kanatlı kapısını açarak içeri girdi. Luke elinde bir gitarla oturuyordu ve Luz hemen yanında kâğıttan okuduğu sözleri mırıldanıyordu. Orlando onları dinlerken kaşları çatıktı. JJ koltukların arasında volta atarken heyecanla telefon konuşması yapıyordu. Richard ise kanepeye uzanmış elindeki kumandayı kanallar arasında en hızlı geçişi yapma yarışındaymış gibi kullanıyordu.

“Selam.”

Hepsi ona kıbarca selam verdi. Nereye oturacağını düşünürken bardan bir kadeh şarap doldurup Richard’ın hemen çaprazındaki tekli koltuğa oturdu. Şarabından büyük bir yudum alırken gözleri karşıda anlamsız bir noktaya sabitlenmişti çocukların gürültüsünün, kendi karmaşık sessizliğinden çok daha iyi olacağını düşünüyordu. JJ çocuksu bir şekilde mızızlandı.

“Clemy, gerçekten buraya gelmene ihtiyacım var. Çıldırarak üze-reyim.”

Bir süre karşısındaki kadını dinledi. Sonra kendi kendine omuzlarını silktili.

“Hayır, gerçekten diyorum! Luz ve Luke her yerde tavşanlar gibi dölüşüyorlar. Geçen gün lanet olası minibüste yapıyorlardı. Kapıyı açtığım anda onları iş üzerinde yakaladım. Orlando sürekli grup yapıyor ve odası daima benim odamın dibinde. Rich’den bahsetmek bile istemiyorum. O mükemmel performansının yanında şimdide menajerimizin peşinde sanırım onu yatağa atacak ve ben mastürbasyon yaparken alev alacak durumdayım. Acı bana güzelim!”

Monica şarabı öksürerek ağzından çıkardı. Kabul ediyordu bu pek kibar bir davranış değildi ama... Tanrı aşkına! JJ'in söylediklerinden sonra şarabı yutamamıştı. Richard'ın amacından herkes haberdar mıydı? Richard yerinden doğrulup başının altındaki yastıklardan birini JJ'in kafasına fırlattı.

“Kes sesini!”

Monica sehpanın üzerinde duran peçetelere uzanmak istediği sırada Richard ondan önce davranıp genç kadının ağzını sildi. Monica hızlı davranıp peçeteyi onun elinden aldı.

“Bunu ben yapabilirim. Teşekkürler.”

Richard ellerini havaya kaldırdı.

“Bana neden kızılıyorsun? Ben ne yaptım?”

Monica yerinden kalktı. Kadehini bıraktıktan sonra “Kimseye kızdığım falan yok.” diye cevap verdi.

Aslında kızdığı birileri vardı. Mesela kendisi... Neden Emma'yı dinleyip o aptal baloya katılmıştı ki? JJ telefonuyla birlikte odayı terk ettiğinde Richard ayağa kalkarak Monica'nın karşısında dikildi.

“Her şeyi fazla abartıyorsun Monica. Biraz rahatla.”

Monica dalga geçer gibi sırıttı.

“Evet, bir kez rahatladım ve başıma gelene bak.”

“Bizimle olmak o kadar berbat mı yani? İşinden memnun değil misin?”

Richard'ın omuzları düşmüştü.

“Hayır! Tanrı aşkına işimden memnunum. Sadece zor zamanlar geçiriyorum hepsi bu ve sen bunu benim için kolaylaştırmıyorsun.”

Richard ellerini genç kadının omuzlarına koydu. Aralarında bir Richard kolu mesafe vardı ama Monica yine onun limon aromalı kokusunu alabiliyordu.

“Bu gece eğlenmeye gideceğiz, bizimle gel. Sana iyi gelecek.”

Monica burnunun üzerindeki kemiği sıktı. Başı fena halde ağrıyordu.

“Bundan pek emin değilim.”

“Kendine biraz izin vermelisin.”

Monica dudaklarını büktü. Richard kollarını genç kadından çekmişti. Monica, Orlando'ya döndü. Adamın dikkati Luke ve Luz'daydı.

“Orlando?”

Kafasını Monica'ya doğru çevirdi.

“Bu akşam izin kullanabilir miyim?”

“Neden soruyorsun ki? Konser dışında özgürsün.”

Monica ellerini beline koyarak ona tehditkâr bir ifadeyle baktı.

“Hayır, Orlando ne yazık ki öyle değilim. Turne boyunca sizin yanınızda olduğum için işimin başında olmak zorundayım. Şimdi bu akşam bana izin verir misin?”

Orlando kaşlarını çatarak Richard'a baktı daha sonra Monica'ya bakarak onu onayladı.

“Bu akşam izinlisin, bizimle takılmakta da özgürsün.”

Bu iyiydi çünkü Monica Kanada'ya ilk defa geliyordu ve nerede eğleneceğini bilemiyordu. Başını sallayarak salonu terk etti.

12. Bölüm

YASAKLAR HAZ VERİR

Monica biraz tereddütlü olsa da gerçekten kafasının dağılmasına ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Franklin ile konuşmak onun içinden bir canavar çıkarıyordu. Genç kadın ne kadar özgür ve bağımsız olduğunu düşünse de evlilikleri süresince hiçte öyle olmadığını farkına varıyor, kendine kızıyordu. Birazda kendisi için yaşaması gerekliydi bunu biliyordu. Evet, bu gece çıkıp biraz dağıtacak, sarhoş olacak ve sabaha korkunç bir baş ağrısı ile uyanacaktı. Erkekler konusunda emin değildi ama birilerini bacaklarının arasına almak falan istemiyordu, belki biraz oynasındı. Akşama kadar kendini odasına kapatarak grup için birkaç reklam organizasyonu ayarladı. Grup akşam yemeği için onu davet ettiğinde kibarca geri çevirdi. Bir süre için yalnızlığa ihtiyacı vardı.

Grubun geldiği Ottawa'da duyulmuştu bu yüzden otellerinin önü şimdiden gazeteciler ile doluydu. Sabah kapıda olan hayran grupları polis tarafından dağıtılmış olsa da, gazeteciler daima oralarda olurlardı. Bu yüzden grup arka kapıdan otelin araçları ile ayrılıp şehir dışındaki büyük bir gece kulübüne gidecekti. Monica, tamamen üzerine yapışan ve göğüslerini ortaya çıkaran beyaz elbisesinin üzerine siyah, kısa ve parlak bir deri ceket giyerek çocuklara uyum sağlamayı düşündü. Fazlasıyla kışkırtıcı görünüyordu. Bilek boy rugan botlarının çivi topukları üzerinde kalçası enfesti. Sarı saçlarını spreyle biraz kabartıp kırmızı

rujunu sürdürdüğünde tamamen hazırды. Çocukları bulmak için ana salona girdi. Richard kanepede yayılmış oturuyordu, Orlando ise hemen yanındaydı. Luke, Luz ve JJ ortada görünmüyordu. Çocukların kafası aynı anda genç kadına döndü. Monica yüzlerinde gördüğü ifadeden fazlasıyla memnundu.

“Lanet olsun!”

Richard içinden söylemesi gereken bir şeyi dışından söylemişti muhtemelen, ama bunu umursamadı ağzı neredeyse bir karış açıktı. Orlando, Richard’ın koluna ufak bir yumruk attıktan sonra Monica’ya döndü. “Harika görünüyorsun, anlaşılan bu gece sana sahip çıkmak için Sam gözünü dört açacak.”

Monica kibarca güldü.

“Buna gerek yok. Yetişkin kadınlar, kendi kendilerine sahip çıkabilirler.”

Monica bara ilerleyerek bir kadeh viski doldurup onu yudumladı, bu sırada Richard’ın gözleri üzerindeydi.

“Ben ona göz kulak olurum.”

Orlando homurdandı.

“Bak gerçekten Luke ve Luz’dan sonra ilişki konusuna karışmama kararı aldım ama beni zorlama Rich. Monica istemediği sürece ona yaklaşırsan yüzünü dağıtırım.”

Richard çapkınca güldü.

“Peki, ya isterse?”

Monica bıkkın ama muzip bir nefes aldığıında Orlando bir kez daha homurtu çıkardı.

Herkes hazır olduğunda grup arka kapıdan sırayla çıkıp onları bekleyen araçlara bindi. Üç aracı paylaşıyorlardı. Herkes gruplarını oluşturduğunda Monica’ya partner olarak Richard kalmıştı. Genç kadın araca binerken pek kibar olmayan bir şekilde küfür etti ama Richard bunu pek umursamadı. Güvenlik ekibi önden gitmişti ve Monica bu akşamlık güvenliği düşünmeyecekti. Çocuklar tebdili kıyafet giyinmişlerdi. Hepsinin kafasında şapkalar vardı. Monica’nın yanına yerleşen Richard koyu renk kotunun üzerine her zamanki açık yakalı tişörtlerin-

den birini giymişti. Kot ceketin üzerinde değişik amblemler işliydi ve beysbol şapkası ona muzip bir hava katıyordu. Richard kolunu Monica'nın koltuğunun arkasına koyarak gerindi.

"Bu akşam izinli olduğuna göre... Yaramazlık yapmak için özgür müsün?"

Monica ona dönerek bacak bacak üstüne attı. Onunla oynamaktan hoşlanıyordu.

"Sanırım."

"O halde, kur yapabilir miyim?"

"Yapabilirsin ama karşılık alacağına söz veremem."

Richard sırtıttı, anlaşılan Monica'nın onun kucağına atlamıyor olmasından hoşlanıyordu. Monica'nın düşünmediğinden değildi tabii.

"Eğer beni ekmeseydin güzel planlarım vardı."

"Anlatırsan dinleyebilirim."

Richard arka koltukta Monica'ya biraz daha yaklaştı. Şoförün duyamayacağı bir mesafeye kadar geldiğinde Monica adamdan yükselen limon aromalı erkeksi kokuyu alıyor, sıcak teninden yayılan havayı vücudunun açık kısımlarında hissedebiliyordu. Richard genç kadının kulağına doğru yaklaştı bilerek sıcak nefesini üflüyordu Monica etkilanmiyormuş gibi yapmaya çalışsa da nefesi hızlanmaya başlamıştı.

"Önce seninle o gece olduğu gibi dans edecektim ama bu sefer hemen pes etmeyip sen bana yalvarana kadar devam edecektim. Ellerim bedenindeki tüm o kıvrımlarda gezecekti ve dudaklarım, dudaklarını bereleyene kadar öpecekti. Işıklar ilk kez söndüğünde sadece tatlı öpücüklerim olacaktı. İkinci seferde ellerim işi devralacak avuç içlerimi dolduran memelerini okşayacaktım. Kabarık uçlarını parmaklarımın ucuyla ezdiğimde sen inleyecektin. Çok güzel inlediğini biliyor musun? İnemene bayılıyorum. Sen inlediğinde bende kulağına adını fısıldayacaktım."

Richard şehvetli bir sesle Monica'nın kulağına fısıldadı.

"Monica..."

Monica'nın nefesi tekledi ve Richard bunu dokunmadan sadece konuşarak yapmıştı.

“Üçüncü kez söndüğünde ellerim doğruca elbisenin altına kayacaktı. Kadınlığın ıslak ve istekli bir şekilde benim parmaklarımın dokunuşunu bekleyecekti. İç çamaşırını kenara çekerek kabarık tepeciğine iki parmağımın dokunacaktım ve sen kafanı omzuma yaslayarak bedeninin hâkimiyetini tamamen bana bırakacaktın. Parmaklarım daha içine girmeden boşalmaya hazır olacaktın. Bana yalvaracaktın. *Richard lütfen sikini içime sok...*” Monica’nın dudakları arasından ufak bir inleme kaçtı ama hemen kendini tutarak Richard’dan biraz uzaklaştı. Şimdi adamın kahve, yeşil gözleriyle karşı karşıyaydı.

“Kendine çok güveniyorsun.”

“Sence haklı değil miyim? O gece oldukça zevk alıyordun.”

“Yasaklar insana haz verir.”

Richard biraz bozulmuştu ama belli etmemek için elinden geleni yapıyordu. Yolculuğun kalanı sessiz geçti ama Monica’nın bacaklarını birbirine bastırmaktan baldırları acımişti. Şehir dışında bulunan devasa gece kulübü inanılmaz derecede kalabalıktı. Monica çocukların fark edilmeyeceğini umuyordu. Yine de her ihtimale karşı güvenlik ekibi etraflarında olacaktı. Herkes bireysel olarak eğlenirken Monica bara giderek havalı kokteyllerden birini sipariş verdi. Birkaç adam onu çoktan göz hapsine almıştı.

Monica beşinci kokteylini yudumlarırken yanında onunla sohbet eden adam Monica’nın ilgisizliğine daha fazla dayanamayarak dansçı kızları izlemek için kafasını sahneye çevirmişti. Monica etrafa göz atmaya başladı çok geçmeden Richard’ı gördü. Kızlarla dolu bir masada oturuyordu. Orlando’da aynı masadaydı. Kızlardan biri Richard’ın ağzına girmek üzereydi. Richard, Monica’nın gözlerinin içine bakarak yanında oturan ufak tefek esmer kadının koluna dokundu. Elleri kadının kolundan yavaşça dekoltesine kaydı ve daha aşağıya doğru bir yol çizmeye başladı. Kadın bacaklarını ayırarak kendini geri yatırdı. Richard’ın parmakları kadının vücudunun en mahrem yerlerinde gezerken Monica yutkunmakta güçlük çekiyordu. Bunu bilerek yapıyordu, kadını baştan çıkarıyor Monica’nın o kadın yerinde olmak istemesini sağlamaya çalışıyordu. Monica onun kartını gördü kokteylin içine parmaklarını sokup bardağı süsleyen kirazı aldı. Kirazın üzerinden alkol

damlıyordu. Genç kadın son damlayı diliyle yakaladı. Richard gözlerini bir saniye olsun Monica'dan ayırmıyordu. Elleri kadının uyluklarında geziniyordu. Monica kırmızı meyveyi diliyle dürttü. Bu kadar mesafeden bile adamın suratındaki tutkuyu görebiliyordu. Richard'ın bakışları keskinleşirken Monica meyveyi seksi bir şekilde ağzının içine alarak emdi. Çekirdeğini çıkarıp bardağa geri attı ve bardağı bara bırakarak ayağa kalktı. Kokteyller fazlasıyla alkollüydü ve şimdiden başı dönmeye başlamıştı. Richard'ın olduğu tarafa bakmadan doğrudan tuvaletlerin olduğu bölüme ilerledi. Tuvalet kalabalıktı bir süre sıra bekledikten sonra işini halledip dışarı çıktı. Müzik sesi zemini bile titretiyordu. Seksi ritim Monica'nın bedenini dansa çağırıyordu. Genç kadın saçlarını savurarak dans alanına doğru ilerledi. İnsanlar tek veya çift fark etmeksizin hoyratça dans ediyordu. Parlak ışıklar üstlerinde parlıyor ve ortaya baştan çıkaran bir görüntü sunuyordu. Monica kalçalarını kıvrarak dans etmeye başladı. Tanrıya şükür ki bu iş için gerçekten dolgun bir kalçaya sahipti. Kollarını havaya kaldırıp ritme uygun bir şekilde kendinden geçerken arkasından beline sarılan sert kolları hissetti. Kafasını aşağıya doğru eğdiğinde kolları kaplayan renkli ve siyah bir sürü desen olduğunu görerek midesi heyecanla kasıldı. Arkasında ona sarılmış kalçalarının ritmine uygun bir şekilde hareket eden adam Richard'dan başkası değildi. *Lanet olası!* Richard, genç kadının kulağına doğru eğildi. Çenesi genç kadının omzuna değiyordu.

"Monica, amacın beni çıldırtmaksa başarıyorsun."

Richard neden bahsettiğini anlasın diye sertliğini kadının kalçasına sürttü. Monica dudağını dişleyerek alkolün verdiği cesaretle kıkırdadı.

"Öyle bir amacım kesinlikle yoktu. Aksine sen eğleniyormuş gibi görünüyordun ve bende eğlenmeye karar verdim."

Richard'ın kolları belinin çevresinde biraz daha sıkılaştı.

"Eğlenmek istiyorsan, bunu bana söylemen yeterli hayatım. Sana yardımcı olmaktan onur duyarım."

Richard fazla ısrarcı olsa da bu ısrarı boğucu değildi. Aksine genç kadının oyuncu yanını açığa çıkarıyor Monica kendini üniversiteli uçarı kızlar gibi hissediyordu. Richard'ın yaramaz ellerinden biri Monica'nın eteğinin altına doğru hareketlendiğinde Monica onu durdurdu.

“Richard! Yapma.”

Richard tek ve sert bir hamleyle Monica’yı kendine doğru döndürdü. Şimdi yüz yüze bakıyorlardı ve Richard’ın köşeli çenesi kasılıp gevşiyordu.

“Neden? Söyle bana neden yapmayayım? İstemiyorum deme çünkü istediğinden eminim.”

Monica gardını düşürmüştü. Bu artık tatlı bir şehvet oyunu değildi. Richard son derece ciddi görünüyordu.

“Yapamayız. Anlamıyor musun? O bir geceydi ve ben o geceki kadının değilim.”

Richard bıkkın bir nefes verdi.

“Tamam, o halde. Bu gece için izinlisin değil mi?”

Monica başını salladığında Richard onun konuşmasına izin vermeden devam etti.

“Bu gecelik Carmen ol. Bu gecelik sadece benim Carmen’im ol. Söz veriyorum sabah hiçbir şey olmamış gibi Monica ve Rich olabiliriz. Gece hiç yaşanmamış gibi yaparım ama lütfen bu gece bana izin ver.”

Monica’nın yüzündeki dehşet ifadesini umursamadı. Genç kadının yuvarlak kalçalarını kavrayıp onu kendine yaslayarak sertliğini hissetmesi için sürtündü.

“Lütfen... Daha önce kimseye lütfen demek zorunda kalmadım ama sana diyorum. Eğer ben, sana lütfen diyorsam bunu gerçekten istediğimdendir.”

Monica dudaklarını büzerek “Beni becermek mi istiyorsun?” dedi.

Richard onu hafifçe çenesini aşağı eğerek onayladı.

“Sabah olduğunda olmamış gibi yapacağız.”

Richard hiç düşünmeden “Evet!” diyerek genç kadını cevapladı.

Monica kollarını Richard’ın boynuna dolayarak asla yapmaması gereken bir şey yaptı. Genç adamın kulağına alkolün verdiği yetkiye ve şehvetin karşı konulmazlığına dayanarak fısıldadı.

“Götür beni buradan.”

Richard, Monica'nın beline sarılıp onu kulübün çıkışına götürmeden önce bir küfür savurdu.

“Siktir!”

Richard, Sam ile görüşüp dışarı çıkarken kapının önünde çoktan bir araç hazırды. Monica gerçekten adamın fazlasıyla istekli olduğunu o an anladı. Böyle bir adam tarafından arzulanmak genç kadına iyi geliyordu. Araç otele doğru yola çıktığında Richard sessizdi ama eli hâlâ genç kadının belindeydi. Bel boşluğunda gezinen parmakları Monica'nın fikrini değiştirmesini önlüyordu. Adamın sert kot pantolon kumaşı Monica'nın çorapsız bacaklarına sürtünüyordu. Monica bu sertliği daha fazla hissetmek için Richard'a iyice yaklaştı.

“Şu an bile içine girebilirim. Seni o kadar arzuluyorum ki. O geceyi defalarca rüyalarımda gördüm, sabah kalktığımda ereksiyonumla göz göze gelebiliyordum.”

Bu Monica'nın kıkırdamasına neden oldu.

“Bu sadece bir gece unutma. Sabah olduğunda her şey eski haline döner bayım.”

Richard onu bir kez daha onayladı.

“Senin aksine ben sözlerimi tutarım.”

Monica onun kolunu çimdirdi.

“Ben sana söz vermedim.”

“Vajinan bana kesinlikle bir söz vermişti.”

Bu Monica'yı daha çok güldürdü.

“Vajinam kendi kararlarını kendi vermiyor. Onun sahibi benim.”

“Bence kontrolü ona versen fena olmaz, senden daha iyi idare edeceğine eminim.”

Neyse ki Monica, Richard ile vajinası hakkında daha fazla konuşmak zorunda kalmadan otele gelmişlerdi. Arka kapıdan otele girerek doğruca asansöre bindiler. Asansöre bindikleri ve indikleri noktada grubun korumaları bekliyordu. Monica onları selamladı fakat Richard, Monica'ya dokunabileceği kadar dokunma peşindeydi. Genç adam, koridorda duraksadı.

“Kimin odası?”

Monica dudaklarını hafifçe büzdü.

“Fark etmez, nasıl olsa sabah birimizden biri gidecek.”

Richard sırtarak “Senin odan olsun o zaman, benim yatağımdan çıktığında yürüyemeyecek durumda olacaksın.” dedi.

Monica bu vaatten hoşlanmıştı. Hayır, bayılmıştı. Dudakları geniş bir gülümsemeyle aralandı ve Richard ile birlikte kendi odasına ilerledi. Akşam hazırlığı yüzünden yatak odası ve salon bölümü biraz dağınıktı ama Richard bunu hiç umursamadı. Daha kapı kapandığı anda Monica’nın küçük ama dolgun bedenini kendine çekerek göğsüne yasladı. İkinci hamlesi o harika dudaklarıyla Monica’nın dudaklarını esir almak olmuştur. Monica adamın ağzından nane tadı alıyordu kendi ağzındaki alkole büyük bir tezat oluştursa da bundan gerçekten hoşlanmıştı. Richard öpüşmeyi derinleştirmek için kadının yanaklarını kavrarken Monica artık düşünmeye bir son verip Carmen olmaya karar vererek kollarını adamın boynuna sardı. *Yüce topuklu ayakkabılar! Onları bulana şükürler olsun.* Adamın öpüşü tıpkı o gece hatırladığı gibiydi. Dudaklarını ve dilini nasıl kullanması gerektiğini biliyordu. Dudakları dudaklarını aralarken dili yumuşak bir şekilde içeri kayarak Monica’nın diliyle birleşmişti. Richard’ın öpüşleri sertleştiğinde Monica inledi.

Richard dudaklarını çekerek Monica’ya bakarken genç kadın “Tadın nane gibi. Hiç içki içmedin mi?” diye sordu.

Richard yaramaz bir çocuk gibi Monica’nın ceketini omuzlarından sıyrıp yere bıraktı.

“İçkiyle pek aram yok. Eğer bir yaramazlık yapacaksam senin aksine tamamen ayık olurum.”

Monica oyuncu bir tavırla elbisesinin fermuarına ulaşmaya çalışırken *-ki bunun için pek mücadele etmiyordu-* Richard’a cevap verdi.

“Demek Richard Richardson sarhoş bir kadından faydalanyor ha!”

Richard, Monica’nın bedenine dokunmaktan çekinmeyerek genç kadının arkasına geçip elbisesinin fermuarını indirdi.

“Hayır, hayatım. Kadını ben izleyip onun içine girmemle ilgili hayaller üretirken biraz fazla içki içti ama sarhoş değil, sadece çakırkeyif.”

Monica kahkahasını bastıramadı. Richard çoktan elbiseyi omuzlarından sıyırmaya başlamıştı. Beyaz kumaş parçası beline indi.

“Bu işi ağırdan alırsan güneş doğacak.”

Richard elbiseyi tek ve keskin bir hamlede Monica’nın kalçalarından indirip beyaz tangasıyla bıraktı.

“Demek hızlı ve sert istiyorsun öyle mi?”

“Sadece tatmin olmak istiyorum.”

Richard, genç kadını kendine çevirdi. Gözleri Monica’nın memelerinde geziniyordu ve Richard ona baktıkça meme başları daha da kabarıyordu. Monica kesinlikle adamı çıplak görmek istiyordu. Richard’ın üzerinden ceketini çıkarıp yere bıraktı, şapkasını çıkarıp kısa saçlarını açığa çıkardı ve hemen ardından tişörtüne uzandı adam sırtırken Monica’ya yardım etti. Şimdi o harika desenler ile kaplı göğsü gözler önündeydi. Boynunda, göğsünde, karnında, kollarında ve ellerinde her noktasında dövme vardı. Sırtı bile bu şeylerle kaplıydı Monica bunu o gecedan hatırlıyordu. Adamın çevresinde şeref turu attı ve bunu yaparken eliyle ona dokundu. Richard itiraz etmedi Monica’nın tadını çıkarmasına izin verdi.

“Görüntünden hoşlanıyorsun değil mi?”

“Cevabını bildiğin soruları neden soruyorsun?”

Monica tam önünde durarak kemerinin kuru kafa şeklindeki tokasına uzanıp açtı ve kemeri sert bir şekilde ucundan tutup belinden çekti.

“Onunla bana vurmayacaksın değil mi?”

Monica kafasını iki yana sallayıp kemeri elinden bıraktı.

“Hayır, sevişmek istiyorum.”

Richard pantolonunun iki düğmesini açarak erkekliğinin üst kısmındaki siyah tüyleri gözler önüne serdi.

“Sevişmeyi bilen ve çekinmeden söyleyen kadınları severim.”

Monica bir mırıltı çıkardı.

"O halde bu gece beni istediğin kadar sevebilirsin."

Bu kadardı devamında Richard, Monica'yı tek hamlede kucakladı. Genç kadın bacaklarını adamın beline sararak kollarını boynuna doladı. Öpüşmeleri artık arzulu, tutkulu falan değildi, bu düpedüz vahşiydi. Monica bundan delicesine hoşlanmıştı. Richard genç kadını yumuşakça yatağa bıraktı. Hızla botlarından kurtuldu ve pantolonunu indirdi. Önce ayak bileklerinden çıkardıktan sonra arka cebinden çıkardığı beş prezervatif paketini yatağa fırlattı.

"Beş mi? Cebinde prezervatif stoğuyla mı geziyorsun?"

Richard kahkaha attı.

"Performansımı bilip bunu söylemen kırıcı hayatım. Bunlar sadece birkaç saatlik."

Richard'ın erkekliği tıpkı hatırladığı gibiydi. Uzun ve zarif yapısının yanında yeşil damarlarla çevreliydi ki Monica damarlı penislen her zaman seksi bulurdu. Penisinin kaba başındaki iki adet metal top inlemesine neden oldu. Richard sanki onu daha fazla çıldırtmak ister gibi eliyle aletini dipten kavrayıp yukarı doğru sıvazladı. Monica'nın nefesi kesilmişti.

"Penisimi beğeniyorsun. Söylesene parmakların içindeyken beni mi düşünüyordun?"

Monica yatakta doğrulup tangasını çıkarırken Richard'a en baştan çıkarıcı görüntüyü vermek için bacaklarını iki yana ayırdı. Kadınlığının ıslaklığı apaçık görünüyordu ve Richard'ın çıkardığı homurtuya bakılırsa etkilenmişti.

"Bir süredir fantezi malzemem sensin."

Monica iki parmağını kadınlığının girişine yasladı hafifçe içeri iterken kafasını geriye doğru attı ama gözleri Richard'ı tarıyordu.

"Parmaklarım içimdeyken seni hayal ettiğimi inkâr edecek değilim. Aletin beni doyuruyor, hayali bile..."

Richard bir küfür savurup yatağın yanına diz çöktü. Monica'yı kalçalarından kavrayıp yatağın ucuna çekti. Muhteşem kafası Monica'nın bacaklarının arasındaydı ve kesik kesik nefesi kadınlık katman-

larının hepsini okşuyordu. Monica ürpererek bacaklarını kapattı ama Richard bunu yapmasına engel oldu.

"Güzel vajinayı benim için aç hayatım."

Monica inleyerek bacaklarını iyice açtı.

"İstiyor musun Monica? Ateşin dilimle söndürmeli miyim?"

Monica kendini onun ağzına doğru itirdi.

"Çok edepsiz bir ağzın var Richard. Yala beni."

Richard'ın burnundan çıkan nefesler Monica'yı gıdıkladı ve kadın inleyerek, kıvrandı.

"Edepsiz ve becerikli bir ağız."

Dilini Monica'nın kadınlığına sürttü. Dışarı sarkan et parçasını ağzının içine çekip sesli bir şekilde emdi.

"Tüm kıvrımlarında dolaşacak eller."

İki eliyle Monica'nın kadınlığının katmanlarını ayırdı. İçine doğru dilini sokarak Monica'yı birkaç sefer diliyle becerdi.

"Sert bir sik."

Kadınlığının iç kısmını önce yumuşak öpücüklerle gevşetti daha sonra klitorisini ağzının içine çekerek emmeye başladı. Monica çözülme üzereyken Richard bir saniyeliğine geri çekildi.

"Ağırlaşmış taşaklar..."

Monica söylediklerini duyuyordu ama pek anladığı söylenemezdi adama doğru baktı. Bakışları karşılaştığında Richard tekrar konuştu.

"Sana bunlarla geldim Monica. Beni kabul edecek misin?"

"Evet! Evet! Lanet olsun! Richard!"

Richard bunları duyar duymaz Monica'nın klitorisini tekrar ağzının içine çekti. Genç kadın saniyeler sonra patlamıştı. Richard gülümseyerek ağzından aşağıya akan Monica'nın suyunu ve kendi salyasını koluna sildi.

"Ağzım ve ellerim görevini yerine getirdiğine göre..."

Yatağın üzerindeki prezervatif paketlerinden birini dışıyla yırttı.

"Sikim ve taşaklarım ile ilgilenmeliyim."

Monica sırttı.

“Sikini ve taşaklarını buraya getir!”

Richard yatağa uzanıp yattı ve Monica’yı belinden yakalayıp üzerine çekti.

“Üzerimde zıplarken memelerini izlemek istiyorum. Sallanırken onları avuçlamak benim için zevktir.”

Monica adamın üzerine yerleşerek sertleşmiş aletinin başını elyle içine konumlandırdı. Onu yavaşça içine alırken inliyordu. Richard hırladı ve Monica’nın kalçalarını avuçlayarak kadının hepsini alması için cesaretlendirdi.

“Tanrım! Bu cennet!”

Bu adam kesinlikle yatak konuşmaları konusunda iyiydi. Monica yatakta konuşan erkeklerden hoşlanırdı. Bu onu gaza getirir ve cesaretlendirirdi. Genç kadın, yatakta çok girişkendi fakat çoğu erkek bu durumdan rahatsızlık duyardı. Kocasını bile yatakta bir fahişe gibi davrandığını bundan vazgeçmesini söylemişti. Oysa Monica hoyrat olmaksızın hoşlanıyordu. Şehvet yoğunluğu bir kadının fahişe olduğunu değil, kadın olduğunu gösterirdi. Olay buydu. Kadın ruhu başlı başına tutku, duygu, his, aşk ve zevk ile yoğurulmuşken insanlar neden bunu saklı tutmasını söylüyorlardı? Bu duygular içindeydi. Açığa çıkmak için hazırды. Kesinlikle bunları saklamasını isteyen erkeklerin hepsi korkaktı. Cesur adamlar, kadınlarının gözlerindeki şehvetten asla korkmazdı. Monica bunları düşünürken belini kıvrıyor, Richard’ın aletinin tüm kıvrımlarını vajinasının hisli noktalarında hissediyordu. Aletinin başındaki metaller duyarlı noktaları sürtündükçe genç kadın tekrar orgazmın yaklaştığını hissetti. Richard Richardson bir Seks Tanrısıysa orgazm bir cennetti.

“Richard!”

Orgazm olurken adını duyan adam kendini daha fazla tutamadı. Parmaklarını Monica’nın kalçasına geçirerek biriken tüm arzusunu boşalttı. Monica, Richard’ın göğsüne uzanırken bunun yanlış olduğunu hissetmiyor, aksine sanki yapması gereken şeyi yaptığını düşünüyordu

13. Bölüm

YETİŞKİN OYUNLARI

Richard bütün prezervatifleri kullanmıştı. Yorgun bedenini yana kaydırarak Monica'nın yanına uzandı. Monica hayatında daha önce hiç tatmin olmadığı şekillerde tatmin olmuştu. Richard onu gerçek anlamda becermişti. Öyle ki bacaklarının arasında tahriş olmuş kadınlığı zonklayıcı, ayak parmak uçlarına kadar titriyordu. Eskiden orgazmdan sonra yaşadığı o tatminsizlik hissi yoktu. Gerçekten tatmin olmuş ve doymuştu. Hâlâ yanında uzanan adamı istiyordu fakat bu hastalıklı bir sikişme isteği değildi. Daha çok yasak olan çikolatalı pastanın ikinci dilimini istemek gibiydi. Doymak bilmez açlıktan ziyade, tatlı bir kaçamak isteği... Richard nefes nefese soluklarının arasından güldü.

“Şimdi, keşke daha fazla prezervatif olsa diye mi düşünüyorsun, hayatım?”

Monica kafasını bitik bir şekilde iki yana salladı.

“Hayır, artık gitmen gerektiğini düşünüyorum.”

Richard dirseklerinin üzerinde doğruldu.

“Hâlâ gitmemi istediğine göre görev başarılı olamamış.”

Monica genç bir kız gibi kıkırdadı.

“Richard! Ne konuşmuştuk. Bunu zorlaştırmasan olmaz mı?”

Richard ısrarcı bir şekilde "O zaman seni sikmemden zevk aldığını söyle." diye diretti.

"Tamam, zevk aldım."

"Hayır, bu beklediğim şekilde değil. Düzgün yap şunu."

Monica derin bir nefes aldı ve Richard'a bakarak "Beni sikmenden zevk aldım. Kadınlığım az daha havaya uçacaktı. Egon yeterince kabardıysa kıcını kaldır Richard!" dedi.

Genç adam güçlü ve derinden gelen bir kahkaha atarak yataktan kalktı, yerden kıyafetlerini alıp giyinmeye başladı.

"Gerçekten bozuk bir ağzınız var Bayan Collins."

Monica yattığı yerden "Unuttun mu? Bu gece Carmen'im ve ağzımı istediğim kadar bozabilirim." diyerek cevap verdi.

Richard tişörtünü kafasından geçirdi.

"Ağzının içinde gidip gelmek istiyorum. Başka bir gece, söz ver bana."

Genç kadın üzerini örterek gözlerini kapattı ama dudaklarının yukarı doğru kıvrılmasına engel olamıyordu. İçten içe bir gece daha olacağını biliyordu. Fazlasıyla tatmin edilen ve körüklenen libidosu buna son vermeyecekti. Lanet olsun! Psikologu ile konuşmak zorundaydı.

"Söz veremem ama istediğimi bil."

Richard bir şey söylemedi. Büyük bir sessizlikle Monica'nın odasından çıkıp onu yalnız bıraktı.

***

Monica sabah kahvaltısına giderken yürümekte zorlanıyordu. Bu çok sık karşılaştığı bir durum değildi. Neredeyse bir saat boyunca banyo yapmıştı ama kasları hâlâ sertti. Neyse ki bu geceki konser için çok fazla çalışması gerekecekti. Bu durum her şeyi ama her şeyi unutturabilirdi.

"Günaydın."

Herkes önlerinde duran kahvaltılıklar ile meşguldü. Altı kişi için oldukça fazla şey masaya yayılmıştı. Hepsinin iştahı yerinde gibiydi.

Teker teker ona karşılık verdiler Richard kendini bilerek sona bırakmıştı. Sanki dün gece hiç yaşanmamış gibi Monica'ya bakmadan *Günaydın* dediğinde Monica hem rahatlamış hem rahatsız olmuştu. Monica, Orlando'nun yanındaki boş sandalyeye oturdu ve kahvaltıda iş konuşmaya başladıklarında çocukların hepsi homurdandı. Monica'da, Orlando'da bunu umursamadı.

Monica kahvaltıdan sonraki bir saati psikoloğuna ayırmaya karar vermişti gerçekten ciddi bir durum olabilirdi ve bu sefer geç kalmak istemiyordu. İkinci çalışta Josh Morris'in telefonu neşeli sesiyle açıldı. Monica bu adamı on dört senedir tanıyordu ve onu daha önce hiç asık bir surat ile görmemiş, hevesiz bir sesle duymamıştı.

“Josh, selam.”

“Bakalım, yine ne derdimiz varmış. Tüm dikkatim sende Mon-Mon.”

Josh ona her zaman MonMon derdi ve bu kesinlikle BonBon şekerlerden geliyordu. Monica onunla ilk tanıştığında on sekiz yaşında olmasına rağmen bu adam ona saçma meyveli bonbon şekerlerden koca bir kâse vermişti ve Monica neredeyse tüm o kâseyi yemişti.

“Seni görmeye ihtiyacım var ama lanet olsun ki çok uzaktayım.”

“Sen ve bir erkek gibi ettiğin küfürler. Bence bir sıkıntın yok.”

Monica sigarasını yakıp kendini koltuğa bırakmadan önce hoparlörü açarak sigarasından bir nefes aldı.

“Bir an önce o şeyi bırakmalısın.”

“Bunu asla yapmayacağımı biliyorsun, şimdi bir psikolog olup beni dinler misin?”

Monica, Josh'u tanıdığı anda Josh henüz yirmi dokuz yaşında genç bir adamdı. Şimdi ise kırklarında olgun bir adama dönüşmüştü. Her zaman Monica için bir dost olmuştu.

“Sana o balodan, yakışıklı adamlardan ve şu an onlarla çalıştığım-dan bahsetmiştim.”

Josh onu onayladı.

“Ve bende onlara her şeyi anlatman gerektiğini söylemiştim.”

“Öyle de yaptım zaten, fakat dün gece bir şey yaptım. Adamlardan biriyle yattım, bütün gece ama bunu Monica olarak değil de Carmen olarak yaptım. Sanki daha az suçlu hissetmemi sağlayacakmış gibi hissettim.”

“Daha az mı suçlu hissediyorsun?”

Monica sigarasından derin bir nefes aldı. Yerinden kalkarken sigarayı kül tablasına bırakıp bardan bir kadeh beyaz şarap doldurup yerine geri döndü.

“Aslına bakarsan evet. Onu Carmen yaptığımı deyip tüm suçu ona atabiliyorum. Dün gece Josh... Hayatımın en tutkulu gecelerinden birini yaşadım ve bu beni korkutuyor. Eskisi gibi olmaktan korkuyorum. Seks için her boku yemekten korkuyorum. Sanki kontrol artık bende değilmiş gibi.

Josh bir süre cevap vermedi. Onun notlar aldığını biliyordu bunu her zaman yapardı.

“Nemfomaninin³ bundan çok farklı olduğunu sende biliyorsun MonMon. Sen onu yendin, biz onu yıllar önce yedik. Bana bu anlatıklarına bakarak sana bu teşhisi tekrar koyamam. Hayır, sen sadece arzularının peşinden giden genç ve sağlıklı bir kadınsın. O adamla yatmak istiyorsan yatarsın. Bana anlatmayı atladığın başka ayrıntı var mı? Hoşuna giden bir adamla yatmış olman dışında?”

Monica ondan ve kendinden pek emin olamayarak “Yok!” dedi.

Josh güldü. “Tamam, içini rahatlatabilirim sanırım. O adamla defalarca yattıktan sonra her seferinde orgazm oldun değil mi?”

“Evet.”

“Seni yeterince doyurdu mu?”

“Evet.”

“Peki, tamamen tükendiğini hissettin mi? Yani o gittikten sonra yorgunluktan bayılına kadar mastürbasyon yapmadın ya da gidip herhangi birini becermedin?”

“Yapmadım.”

“Sorun yok, bana güven. Yine de beni sık sık ararsan sevinirim.”

---

3 Nemfomani: Cinsel açlık hastalığının bilimsel adı.

Monica kısa görüşmenin ardından telefonu kapatıp rahatlamaya çalıştı. Josh haklıydı, bu yıllar önce olandan çok farklıydı. Richard onu doyuruyordu. Yarım kalmış, doyumsuz, aç ve gözü dönmüş hissetmiyordu hissediyorsa bile bunları sadece Richard Richardson için hissediyordu. Herhangi birini becermek istemiyordu sadece o adamı istiyordu. O halde ara sıra Carmen'i sahneye almasının bir sakıncası yoktu.

***

Konser yarı açık bir stadyumdaydı. Stadyum o kadar büyüktü ki Monica arka kısmında bile kaybolabiliyordu. Burayı dolduracak insanları, milyonları düşündükçe gruba olan hayranlığı biraz daha artıyordu. Kendine bulduğu boş odalardan birindeydi ve telefon görüşmesi yapıyordu. Ünlü bir enerji içeceği markası Araf grubuna sponsor olmak istiyordu. Önerdikleri rakamlar oldukça tatmin edici olsa da Monica ağırdan alıp değer arttırma konusunda iyiydi.

Telefondaki adama "Görüşmem gereken birkaç firma daha var. Tekliflerini duymak istiyorum ama sizin teklifinizi de kesinlikle es geçmeyeceğim. Sizi hafta içinde tekrar aramama ne dersiniz?" dedi.

Adam kibarca teşekkür ederken Monica arkasından gelen hafif öksürük sesine doğru döndü. Richard kapıya yaslanmış Monica'ya bakıyordu. Provanan dolayı terlemişti. Tişörtü olmadığı için o küçük ter damlacıklarını görebiliyordu. Telefonu kapattıktan sonra ayağa kalktı.

"Üzgünüm, senin soyunma odan mı?"

Richard başını sallarken sırtıyordu.

"Evet, ama çok paylaşımcıyım."

Monica kaşlarını çatı ama yüzündeki lanet sırtışı silemiyordu.

"Richard! Mesai saatleri içindeyim."

Genç adam kapıyı kapatarak içeri girdi. Oda bir anda Richard ile doldu. Küçük bir odada değildi üstelik. Monica adamın varlığını her yerde hissediyordu ama yine de güçlü görünüyordu. Yere sağlam basıyordu adam dizlerinin titrediğini asla anlamazdı.

"Bir şey yapmıyorum ki. Penisim pantolonumun içinde kilit altında. Sana asılmayacağıma dair bir söz vermedim."

Monica gözlerini devirip odadan çıkmak için hareketlendi ama Richard önünü kesmekte gecikmedi. Kafasını hafifçe kaldırıp adamın o seks diye bağırın gözlerinin içine baktı. Sakallarını kesmişti ama siyah gölgesi hâlâ yüzünü işaretliyordu. Burnundan yanaklarına ve alnına doğru yayılan fakat yakından bakılmadıkça anlaşılmayan o çiller onu sevimli gösterse de yüzündeki o ifadeyle ve güçlü çene yapısıyla tamamen sevimli olmaktan uzaktı.

“Biliyor musun? İş konuşurken çok seksi görünüyorsun. Bu beni delirtiyor. Seni Monica olarak, şimdi duvara yaslamak istiyorum. Penisim içine girerken boynuma sarılmanı ve her şeyi siktir edip beni öpmeni istiyorum.”

Monica'nın nefesi tekledi. İçinden sayıklıyordu. *-Hayır, hayır Monica. Sen güçlü, özgüvenli, dirayetli bir kadınsın. Yakışıklı bir adam bunları söyledi diye pudinge dönemezsin.-* Yutkunduktan sonra kibarca gülümsedi.

“Sonra görüşürüz, Richard.”

Monica adamın yanından geçerek dışarı çıktığında tuttuğu nefesini verdi.

***

Konser mükemmeldi. Monica onları izlerken çocuklarını izleyen bir anne gibi gururlanıyordu. Açıkçası onlar yıllardır ünlüydü ve Monica çok kısa bir zamandır onlara eşlik ediyordu ama yine de bu başarılarında ufacak bir pay sahibi olmak bile Monica'yı mutlu etmek için yeterliydi. Çocukken ve genç bir kızken takdir edilmediği yılları düşündü sonra silkindi. Hayır, artık takdir beklemesine gerek yoktu. Başardığını biliyordu, başardığını herkes biliyordu. Kimsenin başını okşayıp ona methiyeler düzmesini beklemiyordu. Biliyordu. Monica Collins sıfırdan bile başlasa başarılı olabilirdi. Çocuklar sahnede son kez selam vererek arka tarafa geçtiler. Monica gülümseyen bir surat ile hepsini tebrik etti. Richard üzerinden çıkardığı tişörtü terini silmek için kullanırken Monica'ya ayartıcı bir şekilde göz kırptı. Lanet olası Orlando'nun da üstü çıplaktı, bütün o mükemmel kasları meydandaydı

ama Monica'nın külotunu Richard ıslatıyordu. Richard, Orlando'ya seslendi.

"Hard?"

Orlando yavaşça döndü.

"Monica'nın mesaisi bitti mi? Sanırım ona ihtiyacımız yok, değil mi?"

Orlando'nun gözleri ikisinin üzerinde gezindi.

"Basın toplantısı var mıydı?"

Lanet olsun ki yoktu. Monica vardı demek istese de mecbur kafasını iki yana salladı.

"Hayır, ama yarın sabah gitmeden önce ufak bir röportaj ayarladım."

"O halde işi yok gibi görünüyor. Neden sordun?"

Richard dudaklarını yaladı.

"Sanırım, benim onunla işim var."

Orlando kaşlarını çatı.

"Seni uyarmıştım."

Richard şaşkınlık içinde olan Monica'ya davetkâr bir tavırla elini uzattı. Yüzünde ise *-seni öyle bir beceririm ki, kim olduğunu unutursun ifadesi-* vardı.

"O istemediği sürece demiştin ve emin ol şu an benim için yanıyor. Öyle değil mi hayatım? Şimdi tut elimi Monica."

Bu adamın gerçekten inanılmaz bir ikna kabiliyeti vardı. Monica yanan bedeninden yükselen ateş yüzünden her an kül olabilirdi. Meme uçları anında adamın sözlerine tepki vererek sertleşmişti ama mantığı hayır diye bağırıyordu.

"Elini tutmayacağım Richard, eğer beni istiyorsan soyunma odan-dayım."

Monica kendinden emin adımlarla kendisine aval aval bakan iki adamın önünden geçip Richard'ın soyunma odasına ilerledi. Artık umurunda değildi. İnsanların ne düşündüğünü umursamak istemiyordu. Arzu ettiği gibi yaşamak istiyordu.

Beş dakika kadar sonra Richard odaya girdi. Monica beş dakika boyunca tam yirmi defa odayı terk etmeyi düşünmüş ama bunu yapmamıştı. Richard kapıyı kilitlediğinde bu şansı tamamen son bulmuştu. Kendinden emin adımlarla Monica'ya doğru yürüdü. Monica onun içi hazırды ve Richard'ın onu kucağına alıp makyaj masasına oturtmasına izin verdi. Dudaklarını yoğun bir açlık ve sertlikle Monica'nın dudaklarına bastırduğunda Monica terli omuzlarına tutunup ellerini sırtına doğru kaydırды. Onu okşamak harika hissettiriyordu.

“Bacaklarını aç hayatım.”

Monica dar eteğini yukarı doğru sıyrıp bacaklarını araladı. Richard dudaklarını genç kadının boynuna doğru kaydırды.

“Bana karşı koydukça seni daha fazla istiyorum.”

Monica derin bir soluk aldı.

“Beni isteyen senin o kocaman egon. Sadece seni reddediyorum diye... Emin ol.”

Richard, Monica'nın gömleğinin düğmelerini çözerken tenine öpücükler konduruyordu.

“Alakası yok. Sen benim alışık olmadığım türde bir kadınsın ve bu beni heyecanlandırıyor.”

Önemli değildi. Monica'nın ilgilendiği tek şey Richard tarafından tatmin edilmektir. Richard, Monica'nın gömleğinden hızla kurtuldu, hemen ardından sutyenini çıkarıp uçları dikleşmiş olan memelerini elleriyle kavradı.

“İşte hayatım. Bunlar yasak meyve ve sadece bir ısırık için cennetten kovulmaya razı olurum.”

Monica daha önce bu kadar erotik, edepsiz ama tutkulu bir şey duymamıştı. Başını geriye atarak derinden gelen bir sesle inledi. Richard ağzını Monica'nın kabarmış meme başlarının üzerine kapatıp emerken çıkan sesler Monica'yı ateşlere atıyordu. Bir memesini emip yeterince hassaslaştırdıktan sonra diğerine geçiyordu.

Monica sabırsızlıkla “Daha aşağıya.” diye soludu.

Richard genç kadının karnına kaydı.

“Doğru yer mi?”

Monica mırıldandı.

“Daha aşağı...”

Richard, Monica’nın eteğini çıkarmadan jartiyerini açtı.

“Burada neler varmış?”

Elini tüm bacağında gezdirerek çorapları aşağıya sıyırdı ayakka-bıların ardından çorapta tamamen çıktı. Richard öpe öpe genç kadının ayak bileklerinden uyluklarına kadar çıktı.

“Burası?”

Monica itiraz dolu bir ses çıkardığında Richard pes eder gibi geri çekildi.

“Sanırım net bir yer söylemeden bulamayacağım.”

Monica onun yüzüne bakarak siyah dantel çamaşırını sıyırıp çıkardı. Ayaklarıyla yere tekmeledikten sonra bacaklarını iyice aralayıp kadınlığının ıslaklığını Richard’a sundu.

“Tam burası. Yalamanı istediğim yer.”

Richard kahkaha attı.

“Adını söylesen de olurdu hayatım. Amını zevkle yalarım.”

Monica bu adamın ağzını her anlamda seviyordu. Richard soğuk nefesini Monica’nın kadınlığına üfleyerek üst kısımdaki tüylerin havalanmasına neden oldu. Monica bacaklarını biraz daha ayırdığında Richard ağzını klitorisinin üzerine kapattı. Vahşi bir hisle onu emiyordu öyle ki arada onu ateşleyen dişleri yüzünden her an boşalabilirdi. Sınırdaki gezinirken Richard iki parmağını içine soktu. Diğer eliyle akan sıvıyı anüsünün sıkı deliğine doğru yaydırdı. O elinin parmaklarından biri sıkı etinden içeri girerken Monica kalçasını havaya kaldırdı. Richard onu hiç ara vermeden yalarken parmaklarını da iki deliğine birden sokarak zevki her yerden tatmasını sağlıyordu.

“Ahhh!”

Monica parçalara ayrılırken Richard o becerikli elleriyle tüm parçaları yakaladı. Richard, Monica’nın tüm sıvılarını yalayarak temizlediğinde Monica onu omuzlarından tutup geri çekti.

“Şimdi sırada ne var?”

Monica oturduğu yerden yere inip zorlukla çıplak ayaklarıyla yer bastı.

“Şimdi dizlerimin üzerine çökme sırası bende.”

Richard kafasını hafifçe yana yatırdı.

“Senin gibi güçlü bir kadın, benim için dizlerinin üzerine mi çökecek?”

Monica çekinmeden dizlerinin üzerine çöktü. Dizleri soğuk fayanslara temas edince irkildi ama yapacağından geri duracak değildi. Richard’ın kemerini çözerken dudaklarını yaladı.

“Güçlü bir kadın olabilirim ama ne zaman dizlerimin üzerine çökeceğimi bilirim.”

Kemerini pantolondan çıkarmadan düğmesini ve fermuarını açtı. Kötü pantolonu çamaşırıyla birlikte indirince Richard’ın enfes ve şeklindeki kaslarını ortaya çıkardı. Siyah tüyler erkekliğini daha heybetli gösteriyordu. Richard ayakkabılarını çıkarıp hızlıca pantolonundan kurtuldu.

“Pantolonumu dizlerinin altına koy.”

Monica bu düşünceli harekete gülümsedi ve söylediğini yaptı. Böyle çok daha iyiydi. Monica, Richard’ın iri erkekliğini eliyle kavradı. Elini üzerinde birkaç sefer hareket ettiğinde Richard kafasını arkaya atarak inledi. Monica adamın kontrolünü elinde tutmakta dolaylı memnundu. Penisinin ucundaki iki metal topun arasındaki yarıktan sızan tek damla sıvı Monica’nın ilgisini çekmişti. Genç kadın diliyle damlayı sıyrıp Richard’ın yüzüne baktı. Lanet olsun! Zevk aldığı kadar güzeldi ki. Monica dayanamayarak aletinin başını ağzına aldı. Metal toplar dişlerine çarpmıştı. Ağzının içinde onu biraz daha iletmeden önce boğazını rahatlattı. Richard’ın aletini yarıdan biraz daha fazla alabilmişti, Monica refleks olarak öğürdüğünde Richard hemen kendini geri çekmeye çalıştı fakat Monica buna izin vermedi. Adamın sıkı kalçalarını kavrayıp onu ağzının içine biraz daha aldı. Boğazın gerisine dayanan aletin kokusu ve tadı muazzamdı. Monica zevkle inledi. Aletini ağzından geri çıkarıp başındaki piercingleri dudaklarıyla çekiştirdi. Daha önce penisinde piercing olan bir adamla yatmadığı için onu nasıl yalayacağından da emin değildi ama anlaşılan içgüdüleri onu

doğru yönlendiriyordu. Richard hırıldıyor, inliyor ve transta gibi Monica'nın ismini sayıklıyordu.

"Tanrım! Kadın... Ağzını sikmenin ne kadar harika hissettirdiğini unutmuşum."

Monica onu duymazdan gelerek daha derine aldı. Edepsiz adam inledi. Monica eliyle adamın hayalarına masaj yaptıkça o etten toplanın avucunun içinde gerildiğini hissediyordu. Richard gelmek üzereydi. Saniyeler sonra adam Monica'nın ağzının içini öz suyu ile doldurdu. Tuzlu tadını yutkunan Monica o geldikçe emmeye devam etti. Tamamen bittiğinde kendini geri çekerek çenesinde duran tek damlayı parmağıyla sıyrıp ağzına götürdü.

"Lanet olsun! Yaptığını gördün mü? Yine sertleştim."

Monica'ya yerden kalkması için elini uzatırken Monica bu yardımı zevkle kabul edip doğruldu.

"Şimdi beni becermeni istiyorum."

Richard pantolonunu yerden alıp giymeye başladı.

"Bunu yapacağım hayatım. Fakat burada değil. Otele dönüyoruz, kişisel sikicinin güzel planları var."

Monica kahkaha attı.

"Kişisel sikici mi?"

Richard başını sallarken bir yandan da Monica'nın kıyafetlerini giydirmeye başladı.

"Evet, istediğin bu değil mi? Bedenimden faydalaniyorsun. Elbette şikâyetçi falan değilim."

Bu adam gerçek anlamda anlaşılmazdı.

"Sen rezil bir adamsın."

Richard dudaklarını büzdü.

"Bunu daha öncede duydum."

Monica'yı giydirmeyi bitirmişti.

"Hadi hazırsan gidelim."

Monica aynada kendine baktı. Dağılmıştı ama umurunda değildi.

“Arada sırada bana emrivaki yapmadan isteyip, istemediğimi soramaz mısın?”

Richard umarsız bir tavırla omuzlarını silkti.

“Bunu yaptığım zaman işi yokuşa sürüyorsun. Sevişirken kontrol sende olabilir sorun değil ama onun dışında kararları ben veririm. Sen ağırdan alıyorsun. Cesur değilsin ve kendini kısıtlamak zorundaymışsın gibi davranıyorsun.”

“Yetişkin insanlar böyle yapmaz mı?”

Richard, Monica’nın belini kavrayıp onu kendine yasladı. Doğruca gözlerine bakıyordu.

“Ben otuz yaşındayım Monica, yani yeterince yetişkinim benden birkaç yaş büyük olduğun için bana tepeden bakmaya çalışma. Yetişkin olmak demek kendini hayattan soyutlamak demek değildir. Bu felsefeyi sana kim kazandırdı umurumda değil, ama ben kafandan sileceğim. Hayatın çok kısa olduğunu fark ettiğinde her şey için geç olabilir. Değer verdiğim insanlar söz konusu olduğunda buna izin veremem. Benimle misin?”

Monica tüm bu cümleleri onun ağzından duymanın şaşkınlığıyla soludu. Ağzı ve gözleri yuvarlak birer top gibi olmuştu. Monica... Onunla mıydı? Richard’ın sert gövdesine yaslanmış bir halde ne kadar sağlıklı düşündüğünü bilmiyordu ama cevabı verdi.

“Evet.”

Richard onu dışarı çıkarıp arabaya bindirmeden önce tek söylediği bu olmuştu.

14. Bölüm

GELMEK VE GETİRMEK

Monica ve Richard arabada başlayan sevişmelerini, otelin lobi-sinde, asansörde devam ettirmişlerdi. İkisi de odalarına kadar dayanamayacaklarını biliyordu. Monica eteğinden koridorda kurtulmuştu. Richard'ın ise üstü çıplaktı, tişörtünün nerede olduğunu bile bilmiyordu. Adam, genç kadını kucaklayıp salona götürürken Monica onun dudaklarının tadına bakıyordu. Gerçekten bu adam... Bu adam bir öpüşme şampiyonuydu. Richard, Monica'yı yumuşakça halının üzerine indirdi. Monica bir an önce soyunmak, adamı içinde hissetmek ve orgazm olmak istiyordu. Bu yoğunluğa daha fazla karşı koyamayacaktı. Gömleğinin düğmeleriyle uğraşırken Richard ona yardımcı oldu. Bütün düğmeleri koparıp gömleği parçalara ayırdı.

"O gömleği severdim."

Richard gülümsedi. Işığı bile açmamışlardı. Ortamı aydınlatan tek ışık yerden tavana kadar uzanan pencerelerdi. Pencereler şehrin ışıklarını içeri taşıyordu. Monica onu böyle yarı karanlık bir ortamda seyretmekten hoşlanmıştı.

"Sana yapacaklarımı daha çok seveceksin."

Monica bundan emindi. Richard vahşi bir şekilde genç kadının sütyenini, ayakkabılarını ve jartiyerini çıkardı. Sadece tangası ile adamın

karşısındaydı. Genç kadın onu çıkarmak için hareketlendiği sırada Richard bunu engelledi.

“Hayır, o küçük şey kalsın.”

Adam, Monica’yı kollarıyla kavrayıp ters çevirmeden önce söylediği şey buydu. Monica aniden yüz üstü yerde yatıyordu. Elleriyle kendini destekleyip dizlerinin üzerinde doğruldu. Belini bir yılan gibi kıvrıp kadınlığını çamaşırının üzerinden halıya sürterek tekrar düzeldi. Richard bir küfür savurdu.

“Dolgun, seksi kıcına bayılıyorum.”

Monica adama doğru baktı. Pantolonundan kurtulmak için çaba gösteriyordu.

“Dolgun seksi kıcımda çikolataya bayılıyor, böyle olmasının sebebi o.”

“Seni çikolata ile besleyeceğim o zaman. Onu bana doğru kaldır hayatım. Arkadan gireceğim.”

Monica kalçasını yukarı doğru kıvrırdı. Richard’ın çıplak bedeni üstüne konumlanmıştı. Elleri belini kavramış Monica’yı sıkıca tutuyordu. Monica adamın nefesini belinde hissederek inledi.

“Tanrım! Bel gamzeleri. O gece bunlara vurulmuştum. Vücudun mükemmel Monica. Sana tapıyorum!”

Monica daha genç ve tecrübesiz olsa, bu sözler karşısında bu adama âşık olabilirdi. Fakat şimdi sağlıklı bir kadın gibi zevkle kıvranıp inledi. Richard bel gamzelerini diliyle dörterken Monica titremeye başlamıştı. Her an adamı yere devirip üstüne çıkabilirdi. Adamın tecrübeli, ıslak ve sıcak dili bel çukurlarından yukarı bel boşluğuna kaydı, oradan sırtına ilerledi.

“Richard!”

Richard elini Monica’nın ön tarafına dolaştırıp külotundan içeri kaydırdı. Kabarmış klitorisinin üzerine bastırıldığında Monica kendini geriye doğru atarak adamın penisine sürtünüp lateks dokusunu kalçasında hissetti. Richard prezervatifini de taktığına göre tam anlamıyla hazırды.

“Şşşşt. Bırak onu okşayayım. İhtiyacı var.”

"İçime girmene ihtiyacım var."

Richard genç kadının tomurcuğunu okşarken üzerine doğru eğilerek sarı saçlarını kulaklarından çekip fısıldadı.

"Yalvar o zaman bana..."

"Bunu yapmayacağım."

Richard okşayışını sertleştirdi. Dili ise kulağındaydı.

"Kesinlikle yapacaksın hayatım, yoksa boşalamazsın."

Monica nefesini tuttu. Richard yanıliyordu. Gerekli şekilde heyecanlandığında kolay orgazm olurdu ve bu adam onu heyecanlandırıyordu. Monica onun okşayışları ile gevşemeye çok ama çok yaklaşımişti fakat sanki lanet olası bunu tahmin etmiş gibi elini çekti.

"Lütfen de hayatım."

"Richard! Tanrım!"

"Hadi ama o küçük tomurcuk çiçek açmak istiyor. Bana lütfen de ve bende sana yardımcı olayım. Beni içinde istemiyor musun Monica? Hadi..."

Monica hızla kafasını iki yana salladı.

"Sadece sana bu zevki yaşatmamak için demeyebilirim."

"Ama diyeceksin çünkü istiyorsun."

Bu ukala heriften nefret etmesi gerekmez miydi? Lanet olsun ki edemiyordu.

"Lütfen! Lütfen! Tamam mı? Lanet olsun, yap şunu!"

Richard bir kahkaha attı. Zafer ve şehvet karışımı kahkahası genç kadının kulaklarında çınladı.

"Bu hiç kibar değildi ama umurumda değil. O küçük deliğine girmek için ölüyorum. Sen pes etmeseydin ben pes etmek üzereydim."

Richard çamaşırını parçalamadan önce söylediği son şey buydu. Çıplak kadınlığına kuvvetli bir hamleyle girdi. Monica adamın aletin ucundaki metal topları hissetmişti ve inanılmaz bir şekilde her birleşmede daha çok zevk alıyordu. Kadınlığı onu almak için gevşemiş ve bunu çok doğal bir dürtüyle yapmıştı.

"Ah hayatım, çok güzelsin. Küçük vajinana sahip olmak harika, o gece seni takip etmediğim için pişmandım ama bana geldin. Monica..."

Monica bir mırıltı çıkardı. Adam en uca kadar çıkıp tekrar kadınlığına gömüldüğünde inledi. Richard başparmağını anüsünün girişine koymuştu. Oraya sadece bastırması bile orgazmı besliyordu.

"Şunun nasıl açıldığına bak. Kötü bir kadınsın Monica. Seni kışından mı becermemi istiyorsun?"

Monica çığlık attı.

"Bunu hakkını vererek yaptığın sürece nereden olduğunun bir önemi yok."

Richard güldü.

"Demek kişisel sikicinin hizmetlerinden memnunsun."

Monica'yı gaza getirmek için bu şekilde konuşması olağanüstüydü. Genç kadın artık biliyordu. Ona Seks Tanrısı deniyordu ama bunun sebebi ne Adonis'ten yadigâr vücudu ne erkekliğinin ihtişamı ne de ulaşılmaz deneyimiydi. Bunun tek nedeni Richard'ın bir pezevengin ağzına sahip olmasıydı.

"Memnun olduğum söylenebilir."

Richard orta parmağını kadının anüsüne kaydırırken içinde gidip gelmeyi sürdürüyordu ve Monica daha fazla dayanamadı. Orgazm olurken sürekli adamın adını mırıldanmıştı. Richard, Monica'nın tüm kasılmaları geçtikten sonra kendini bırakarak yana devrildi. Monica'yı da kendisiyle birlikte devirmişti. Bu sırada duydukları öksürük sesiyle ikisi de kafalarını kaldırıp kapıya baktılar. Orlando iri bedeniyle kollarını kavuşturmuş dikiliyordu.

"İşiniz bittiyse ışığı açabilir miyim?"

Konuşurken ağzının kaymasına bakılırsa Orlando Hard alkol sınırlarını zorluyordu. Monica bir anda şu an bulunduğu konumdan utandı. Grubun menajeriymi ama bir fahişe gibi salonun ortasında Richard ile düzüşüyordu. Hem de daha önce üçlü yaptığı ve aynı zamanda gruptaki işini veren adam tarafından izlenirken. Tanrım! Neler oluyordu böyle?

"Şey, ben üzgünüm."

Orlando ışığı açarken Monica çıplaklığını örtmek için yırtılmış gömleğine uzandı fakat faydasızdı. Orlando'nun elinde yarısı içilmiş bir şişe Jack duruyordu. Orlando omuzlarını silkerek koltuğa oturdu. Bardağa gerek duymadan içkisini içerken Richard ayağa kalktı. Çıplaklığını pek dert etmediği açıktı. Neden etsindi ki bu adamla defalarca grup seks partilerine katılmış olmalıydı.

"Yalnız mısın Hard? Hatunların nerede?"

Orlando içki şişesini bırakmadan kafasını çevirip Richard'a baktı.

"Kızlarla ayaküstü takıldım ve sonra yalnız kalmak istedim. Sizi bölmüyorum değil mi?"

Sarhoş nezaketi diye bir şey kesinlikle vardı.

"Orlando o ilk şişen mi?"

Monica'nın sorusu oldukça ciddi olsa da Orlando gülümseyerek başını salladı.

"Fahişeler ile birkaç shot attım ama bu ilk şişem. Sorun yok."

Monica onu onayladı.

"Richard, seninle biraz konuşabilir miyiz acaba?"

Monica yerdeki parçalanmış kıyafetlerini toplayarak çıplak bir şekilde salondan çıkıp odasına ilerledi. Hemen ardından pantolonunu aceleyle giyen Richard geliyordu. Monica kapısını açıp yatak odasına yöneldi. Richard yatağın kenarına otururken genç kadın üzerine sabahlığını geçirip çıplaklığını örttü.

"Orlando'nun alkol problemi mi var?"

Monica'nın bu sorusunu Richard şaşkınlıkla karşıladı.

"Hayır, Orlando çok kontrollüdür. Aslında onu pek fazla sarhoş gördüğümü bile söylemem. Bu gece bir istisna olmalı." Monica başını salladı. Fakat genç kadın bir şeylerin ters gittiğinden şüpheleniyordu.

"Belki de fazla kuşkucu davranıyorum ama onu sarhoş görünce... Bilirsin böyle şeyler grubun imajı için iyi olmaz. Hele ki JJ daha yeni rehabilitasyondan çıkmışken..."

Richard onu anladığını belirterek gülümsedi.

"Her şeyin kontrolün altında olmasından hoşlanıyorsun değil mi?"

Bu konuda kesinlikle haklıydı.

“İşimi şansa bırakmam.”

***

Monica ertesi sabah otelin toplantı salonunda basın mensuplarını oyalarken çocuklar da Orlando’yu ayıltmaya çalışıyorlardı. Monica, akşam Richard’ı onu daha fazla içmemesi için ikna etmek amacıyla yanına göndermişti ama anlaşılan içtiği miktar zom olmasına yetmişti.

“Üzgünüm, şu rock yıldızlarını bilirsiniz. Bir avuç şımarık çocuk...”

Gazeteciler Monica’nın söylediğine gülmüştü. Kriz anlarında ne yapacağını bilmesi çocukların şansınaydı. Neyse ki daha fazla beklemelerine gerek kalmadan kapıda görünmüşlerdi ve Monica rahat bir nefes aldı. Orlando kan çanağı gözleri dışında normal görünüyordu.

“Hah işte geldiler!”

Monica neşeyle şakıyordu. Grup röportaj için oturduğunda gazeteciler soruları sormaya başlamıştı. Durmaksızın patlayan flaşlar genç kadını rahatsız ediyordu ama buna rağmen gülümsemekten geri durmuyordu. Röportaj son bulduğunda Monica rahat bir nefes aldı. Orlando, Monica ile birkaç dakika özel konuşmak istediğini söylemiş ayaküstü dün gece ve bu sabah için özür dilemişti. Orlando ikna edici bir adamdı ve Monica onun bir sorunu olmadığına ikna olmuştu. Yani en azından onu takip altında tutacak ama çok üstüne gitmeyecekti. Şimdi hep birlikte Los Angeles’a geri dönecek, Avrupa turnesinden önce mola vereceklerdi. Aslında bu pek mola sayılmazdı. Grubun klipleri berbattı. Bunun için birkaç görüşme yapıp yeni klip projeleri ayarlaması gerekiyordu. Ayrıca halka açık bir yerde organizasyon düzenleyip grubu hayranlarıyla kaynaştırma planı vardı. Bunun dışında sponsor toplantıları, ay sonunda bir boşanma davası ve daha pek çok ufak işi de hesaba katarsa oldukça fazla zamana ihtiyaç duyuyordu. Özel jet onları havalimanında bekliyordu. Monica orta sıradaki koltuklardan birini tercih etmiş tabletinden haberleri okurken Richard hemen yanında ki boş koltuğa yerleşti.

“Nasılın hayatım? Keyifsiz görünüyorsun.”

Monica belirgin bir şekilde gözlerini devirdi.

“Çalışıyorum ve keyifsizim. Çünkü siz çocuklar asla zaman kurallarına uyum sağlamıyorsunuz hatta ve hatta hiçbir kurala uymuyorsunuz. Bu beni sinirlendiriyor. Hem mesai saatlerimde bana hayatım diye hitap edemezsin Richard!”

Richard dudaklarını yaladı. Monica’nın tek hissettiği daha çok sinirdi. Yani sinir ve şehvet...

“Kural tanımazlık bize has Monica. Belki de kendini biraz özgür bırakmalısın.”

“Ah ben yeterince özgürüm.”

Richard bilmiş bir edayla arkasına yaslanıp derin nefes aldı.

“Değilsin ama merak etme, ben seni özgürleştireceğim.”

Bir süre sessiz kaldı ve Monica’nın kulağına doğru eğildi.

“Aslına bakarsan jetin ayakları yerden kesildiği anda izin günün başlıyor. Yani teknik olarak bizim için çalışmıyor oluyorsun. Konser yok, organizasyon, çekim, basın toplantısı ya da başka bir bok. Sadece jettesin. Luke ve Luz yatak odasında düzüşüyor, Orlando arka tarafta, JJ ön tarafta Clementine ile telefon seksi yapıyor. Kısacası çalışmanı gerektirecek bir durum yok.”

Tüm bu şeyleri söylerken seksi olması mümkün müydü? Konu Richard olduğunda kesinlikle öyleydi.

“Hem sen benimle olmaya ‘Evet!’ dememiş miydin? Yine mi sözlerini tutmuyorsun Monica?”

Monica gülmekten kendini alamadı. Bu adam asla pes etmiyordu.

“Bunu neden yapıyorsun?”

Richard’ın kaşları havalandı. Sorunu anlamamış gibi görünüyordu.

“Neyi, neden yapıyorum?”

“Neden benimle ilgileniyorsun?”

Richard sanki evrenin sırrını açıklamasını istemiş gibi yoğun bir düşünceyle Monica’ya bakıyordu. Genç kadın gözlerini ondan alamıyordu. Richard’ın bakışları çok yoğundu.

“Bunu defalarca açıkladım zaten Monica. Seninle ilgileniyorum çünkü gerçek bir kadınsın. Yapmacık ya da sahte hiçbir yanın yok. Bugüne kadar düzüştüğüm kadınların hepsi sadece benim tatmin olmam ile ilgileniyordu. Ünlü bir adamı tatmin etmek isteyen kadınlar... Bu çok ucuz bir şey ve bende berbat bir herif olarak bunun olmasına izin verdim.”

Genç adam duraksadı. Yüzünü biraz daha Monica'ya yaklaştırarak kadının şaşkınlıkla açılmış ağzına ve kocaman olmuş yeşil gözlerine bakarak gülümsedi.

“Oysa sen, başından beri kendi zevkinin peşindesin. O gece bizimle birlikte oldun çünkü bedenin açtı. Tek derdin içindeki zevk düşkünü, çılgın kadını doyurmaktı. Benimle yatıyorsun çünkü bundan zevk alıyorsun. Ben umurunda bile değilim. Tek düşündüğün zevk almak...”

Monica yaptığı şeyin ortaya çıkmasından dolayı utanmıştı. Kuşkuyla “Ve sen bundan hoşlanıyor musun?” diye sordu.

Richard kocaman bir sırtışın ardından Monica'nın koluna dokundu. Ufacık bir dokunuş kadının teninde yayılan bir kıvılcım yaratmıştı.

“Gerçek olmana bayılıyorum.”

Monica yol boyunca kendini meşgul etti çünkü Richard ile daha fazla konuşmak istemiyordu. Adamın bu sıcak tavırları onu rahatsız ediyor ve suçlu hissetmesine neden oluyordu. Neyse ki Richard fazla zorlamadı. Seyahat yastığını boynuna geçirip gözlerini kapattı, dakikalar sonra nefesi düzene girdi ve uyumaya başladı. Monica uyurken onu izlediğini fark ettiğinde Los Angeles'a çok yaklaşmış alçalmaya başlamışlardı denizin maviliği, yüksek binalar ve deniz ile binaları ayıran sınır çizgisindeki uzun kumsalı görebiliyordu.

Monica jetten inerek yere ayak bastığında kendini evine gelmiş gibi hissetti. Los Angeles'ta çok kısa bir süredir bulunuyordu ama şimdiden bu kalabalık, hayat dolu ve eğlenceli şehri sevmişti. Sıcak bir meltem yazın son sıcaklığını taşıdığında genç kadın gülümsedi. Havalimanının özel uçuşlar bölümünde onları bekleyen minibüse ilerlerken Richard ona yaklaştı. Güneş gözlüğü gözünde, siyah şapkası kafasındaydı.

“İşliyorsunuz Bayan Collins.”

“Güneş çok güzel.”

Richard onu onayladı.

“Bu şehrın ışığına herkes âşık olur.”

Monica buna katılıyordu. Minibüsün kapısında duraksayan genç kadın

“Eve dönmek istiyorum. Bir taksi bulsam fena olmaz.” diye fikrini söyledi.

Orlando kolunu minibüsün kapısına yaslayarak Monica’ya ters ters baktı.

“Seni eve bırakacağız. Tatil günün, seni çalıştırmayacağım merak etme.”

Richard’ın kıkırtısını hemen arkasında duyuyordu.

“Duydun mu hayatım? Tatil gününmü.”

Monica, Richard’a doğru dönerek “Duydum, fakat yapmam gereken işler var.” dedi sesinde yalandan bir öfke tınısı vardı.

Genç kadın, Richard’ın cevap vermesini beklemeden minibüse yerleşti. Çok geçmeden yaşadığı apartmanın önünde durmuşlardı. Valizi araçtan indirilmiş, apartman görevlisi tarafından teslim alınmıştı. Monica, çocuklara veda ederek arabadan indi. Apartmanı işlek cadde-nin hemen kenarındaydı. Yol kumsal ve lüks apartmanları ayırıyordu. Monica apartmanı sadece enfes manzarasından dolayı seçmemişti ayrıca oldukça güvenli, elit ve merkeziydi. Tamamen cam giydirme olan bina önünde upuzun yükselirken kırmızı halının üzerinde ilerleyip bir otel girişine benzeyen kapıdan içeri girdi. Apartman görevlisi asansörün önünde onu bekliyordu. Genç kadın kibarca gülümseyerek valizine uzandı.

“Ben hallederim Brock teşekkür ederim.”

Genç adam gamzelerini gösteren bir gülümsemeyle ışıldadı.

“Bu benim işim Bayan Collins ve sizin gibi hanımefendilere yardımcı olmak benim için onur.”

“Biliyorum ama gerçekten önemli değil. Sen başka şeylerle ilgile-nebilirsin. Asansörden inip daireme gireceğim.”

Çocuk sonunda ikna olmuştu. Monica asansöre binerek çatı katma doğru çıkarken derin bir nefes aldı. Bu iş tahmin ettiğinden çok daha zordu.

***

Monica valizini boşaltmış, kirlileri makineye atmış, güzel bir duş almış ve işe gitmeden önce onu ziyarete gelecek olan Emma'yı beklemeye başlamıştı. Kapı çaldığında elindeki şampanya kadehini masaya bırakıp koridorda ilerledi. Kapıyı açtığı anda Emma ona coşkuyla sarıldı.

"Benim şanslı sürtüğüm!"

Monica, genç kadını içeri alırken kendini ondan kurtardı.

"Bu çok doğru bir tanım."

Emma uzun bacaklarıyla salona ilerledi. Masanın üzerinde duran şampanyadan kendine bir kadeh doldurup topuklu ayakkabılarını salonun ortasına tekmeleyerek enfes manzaraya doğru ilerleyip camın önündeki tekli koltuğa yerleşti.

"Seni dinliyorum ve tüm ayrıntılar lütfen."

Monica iç çekerek, şampanyasını tek dikişte bitirdi.

"Telefonda zaten her şeyi anlatmıştım."

Emma ikna olmamış gibi kafasını iki yana salladı.

"Hayır, bir kez daha ve her şeyden bahsediyorum. Yani *HER ŞEY*... Ayrıntı lütfen."

Monica pes etmesi gerektiğini biliyordu. Kuzeni her zaman böyleydi. Ona tüm her şeyi anlatırken genç kadının yüzündeki gülümseme şekil değiştirse de bir an bile silinmemişti. Monica ona Franklin meselesinden bahsettiğinde savurduğu küfürler dairesinde yankılanmıştı. Emma saatine bakarak "Üzgünüm bebeğim ama gitmem gerek." dedi.

Ayağa kalkarak Monica'nın yanına ilerledi. Kafasının tepesine şefkatli bir öpücük kondurdu.

"Eğer bir dost tavsiyesi istersen, korkma Monica. Korkma ve yaşa... O piç kurusuyla evlenerek hayatının en güzel zamanlarının bir kısmını çöpe attın ve şimdi yaşamak için elinde fırsat var. Güzelsin, inanılmaz

“Senin, başarılı olduğun işi yapıyorsun ve gerçekten seksi bir adam sana ilgi duyuyor. Onu yaşamaman için bir neden yok.”

“Onlar için çalışıyorum.”

Emma yüzünü buruşturdu.

“Tanrım! Basit bir bankacı olsaydın seninle aynı katta çalışan finans sorumlusunu becerebilirdin. Bir hemşire olsaydın, ameliyatlara girerken gözüne kestirdiğin doktoru becerebilirdin. Bir avukat olsaydın aynı baroda çalıştığın başka bir avukatı becerebilirdin. Bu yanlış değil Monica. Bu sosyal çevre... Senin çevren Rock yıldızlarıyla çevriliyse onlardan birine o mükemmel sıkılıktaki bacaklarını açabilirsin.”

Monica kahkahasını bastıramadı.

“Sen bir baş belasısın.”

Emma bunu biliyorum dercesine onu onayladı. Kapıya doğru yürüdü.

“Beni geçirmene gerek yok kapıyı çekerim sonra görüşürüz.”

Monica, Emma gittikten sonra ortalığı toplayarak geceliğini giydi. Yatağının içine girene kadar yorulduğunun farkında bile değildi. Yorgun olmasına, tüm uzuvları ağrımaya rağmen bedeninde sönmek bilmeyen bir ateş vardı. Bu ateş bazen Monica’yı korkutsa da psikoloğu haklıydı. Geçmişteki gibi bir şey değildi. Herhangi bir adamı becermekle ilgilenmiyordu. İlgilendiği ve bedenindeki ateşi yakan tek bir adam vardı. Richard Richardson... Onun ismini dahi düşünmek Monica’nın meme uçlarının sivrilip sertleşmesine neden olmuştu. Saten geceliğine sürtünen uçlar fazlasıyla hassastı. Ellerini bedeninde kaydırdığı anda telefonun parlaması karanlık odaya doldu. Hızla komodine uzanıp telefonunu aldı. Mesaj simgesinin üzerine parıldayan isim genç kadını istemsizce gülümsetti. Monica bir resimli mesaj beklemiyordu elbette. Richard’ın penisi fotoğrafta açıkça görünüyordu ve tam anlamıyla erekte olmuştu. Eli aletinin etrafını kavramıştı. Monica derin bir nefes alarak sırttı.

Bu bir şantaj malzemesi olarak kullanılabilir. Bu tarz şeylere dikkat etmelisin.

Genç kadın fotoğrafı galerisine kaydetti. Bu fotoğrafı kesiminde kullanacaktı ama şantaj malzemesi olarak değil.

Bunun benim sıkım olduğunu kimse ıspat edemez.

Monica kahkaha atmak istiyordu.

Ülkedeki kadınların çoğu bunun senin sıkın olduğuna şahitlik eder.

Dudaklarını dişledi. Bu adamın Monica'yı bu kadar eğlendireceği olması adil değildi.

Önemli değil hayatım, ben sıkımla gurur duyuyorum. Kimin eline geçerse o istediği gibi kullansın. Doğruyu söyle fotoğrafı kaydettin mi?

Monica kendi kendine gözlerini devirirken cevap yazdı.

Belki evet, belki hayır.

Elbette onu kaydettiğini itiraf edecek değildi ama bir şekilde bilmemesini de istiyordu. Richard ile bu oyunları oynamak hoşuna gidiyordu.

Seni istiyorum. Üstümde, altımda, bacaklarımdan arasında Her yerde. Şimdi bana gel dersin gelir ve seni getiririm.

Monica saate baktı. Çoktan gece yarısı olmuştu. Bunun için uygun muydu? Richard Richardson'un gelmesini ve onu getirmesini ister miydi? Deli gibi istiyordu ama kendini böylesine kuralsız bir şekilde teslim edemezdi.

İyi geceler Richard.

Bir mesaj daha geldiğinde Monica onun ısrarcı davranmak için şimdi nasıl bir fotoğraf gönderdiğini düşündü ama mesaj Richard'dan değildi. Franklin'dendi.

Tanrım! Monica bir avuç soytarı için mi çalışıyorsun? Sabah ilk iş senden telefon bekliyorum. Bu iş fazla uzadı.

15. Bölüm

YANLIŞ ŞEYLER

Monica sabah koşuya çıkmıştı. Grupla birlikte turnedeyken ihmal ettiği bir alışkanlıktı. Sahil şeridi boyunca koşarken kulaklarında sözlerini umursamadığı bir müzik çalıyordu. Aklı ise tamamen dün geceki mesaja kayıyordu. Franklin'e cevap vermemişti. Artık onun ne düşündüğünü umursamıyordu. Bu hayat Monica'ya aitti. Fakat Franklin'in Los Angeles'a gelip moralini bozmasını da istemiyordu. Saatini kontrol etti. Dokuz olmuştu. Avukatını arayarak dün gece ki mesajdan bahsetti. Avukatı uzaklaştırma kararı çıkarabileceklerini söylese de Franklin'in ona fiziksel bir zarar vermeyeceğinden emin olarak bunu istemedi. Eve dönüp duş aldı ve kahvaltısını geçiştirdikten sonra Orlando'yu aradı. Adam telefonu birkaç uzun çalıştan sonra boğuk bir sesle cevapladı.

"Lanet olsun! Kimsin?"

Monica onun ses tonundan bile içkiyi fazla kaçırdığını anlayabiliyordu.

"Ben senin kışını tekmeleme hakkına sahip olan kadını. Ayılmak için bir saatin var."

Orlando sızlandı.

"Monica... İzindeyiz. Kahretsin!"

Arkasında bir yerde kadın sesleri duydu. Orlando telefonu uzaktı, tırmıştı çünkü sesleri uzakta bir yerdeydi. Birkaç dakika sonra Orlando kadınları postalamış olmalıydı ki tekrar telefona döndü.

"Monica orada mısın?"

Monica uzun tırmaklarıyla tezgâhın üzerinde ritim tutuyordu.

"Buradayım. Bir saat sonra sana söz ettiğim sponsor toplantısı var ama sen aylıklık ediyorsun. Ne kadar içki içtin?"

Monica bu durumdan rahatsızdı. Orlando'nun alkol problemi çözülemeyecek boyutlarda olabilirdi ve basın bu tür şeyleri kurcalamayı severdi. Daha önce menajerliğini yaptığı bir mankenin başına gelmişti. Medya kadını yerden yere vurmuş ve kadın resmen silinip gitmişti. Monica onu kurtarmak için uğraşmıştı -hem de ne uğraşmak- fakat kadın asla alkol problemini kabul etmemişti. En sonunda çok içtiği bir akşam balkonundan aşağıya düşmüş -ya da kendini atmıştı- ikisi de berbatı.

"Bu sabah adını hatırlamadığım iki kadınla aynı yatakta, gestapo menajerim tarafından korkunç bir baş ağrısı ile uyandım. Sanırım çok değil. Üstesinden gelirim."

Genç kadın endişeliydi ama bunu belli etmedi ters tepeceği tecrübeyle sabitti. Eğer Orlando'nun gerçekten böyle bir problemi varsa biri bundan şüphelendiği anda saklayacaktı.

"Tamam, o halde o şekilli poponu kaldır ve hazırlan seni almaya geliyorum."

Orlando eğlenirmiş gibi "Popomu şekilli mi buluyorsun?" diye sordu.

"Profesyonel çerçevede."

"Rich ile olan şekilde bir profesyonellik mi?"

Monica somurttu asansöre binip otopark katının düğmesine bastı.

"Sanırım bu konuyu da konuşmalıyız. Bana konum atar mısın?"

"Evde değilim. Konum atacağım, ben de nerede olduğum bilmiyorum. Ya da ev adresimi gönderirim en iyisi orada buluşmak."

Genç kadın arabasını çalıştırdığında telefonu Orlando'nun adresi gelmişti. Evi uzaktı. Orlando oldukça zengin kesimin yaşadığı sahil bölgesinde yaşıyordu. Birbirlerine uzak evler yamaçtan bembeyaz

kumsala iniyordu. Monica semte girdiği anda büyülendi ve burayı daha önce görmüş olmayı diledi. Fakat sonra vazgeçti. Bu bölge çok ıssızdı. Monica biraz daha canlı yerlerden hoşlanıyordu. Yürüyüşe çıktığında insanlar görmekten, gece otururken parıltıyan binaların ışıklarını izlemekten ve her şeyin elinin altında olmasından memnundu. Burası daha münzeviydi. Yalnızlığı ve sakinliği seven insanlara uygundu. Aslında burası bir rock yıldızına uygun sayılmazdı ama Orlando değişik bir adamdı. Monica bir anda kendini Richard'ın yaşadığı yeri merak ederken buldu. Arabasını evin önüne çekip beklemeye başladı. Orlando henüz evde değildi on dakika sonra adamın jeepi hemen yanındaki boşluğa yanaştı. Monica arabadan inerek Orlando'ya selam verdi. Orlando'nun gözleri kırmızıydı ve çok pis görünüyordu. Anlaşılan duş almaya vakti olmamıştı.

"İçeri geçelim duş almalıyım."

Monica yanılmamıştı. Gözlerini devirerek koca adamın peşinden ilerledi. Beyaz merdivenler şık bir verandaya çıkıyordu. Monica bu büyük aile evini oldukça sevmişti. Orlando duşa girdiğinde Monica salonda onu bekledi. Manzara sayesinde bir an olsun canı sıkılmamıştı. Ev tepede durduğundan bütün kumsal ve deniz gözler önündeydi. Hem yeterince yakın hem yeterince uzaktı. Orlando kısa bir sürede hazırlanıp aşağıya indi. Birlikte dışarı çıktıklarında Monica kendi arabasına ilerledi. Genç kadın anahtarını çıkarıp kapıyı açacağı sırada Orlando onu elinden aldı.

"Benim arabama."

Monica anahtarını geri almaya çalışırken

"Hayır, iki araba gitmemize gerek yok pekâlâ benim arabamla gidebiliriz." diye itiraz etti.

Orlando kendi jeepine yürüdü.

"İki araba gitmeyeceğiz ki zaten. Sen de benim arabamla geleceksin. Sonra buraya döneriz ve arabayı alırsın."

Monica itiraz etti.

"Benim arabamla gidelim ve ben seni eve bırakayım nasıl fikir?"

Orlando arabasının kapısını açmış içeri binmeden dikiliyordu. Genç kadının anahtarı hâlâ elindeydi.

"Boktan bir fikir. Bak, yanlış anlama ama senin araban pek benim tarzım değil, ayrıca yanımda bir kadın varsa arabayı ben kullanmak isterim."

Monica suratını buruşturdu.

"Sen bir Rock yıldızısın maço olmaman gerekir."

Genç adamın pes etmeyeceğini anlayınca jeepe doğru yürüyüp yolcu koltuğa yerleşti. Orlando direksiyon başına geçtiğinde Monica'ya anahtarlarını uzattı.

"Ben maço değilim. Sadece yetiştirilme tarzım farklı. Ne kadar kaçarsan kaç, kendinden, değer yargılarından ve doğru olarak gördüklerinden kaçamıyorsun." Orlando bunları söylerken aracı evden uzaklaştırmıştı.

***

Sponsor toplantısı çok iyi geçmişti. Monica gerçekten sıkı bir pazarlık yapmıştı ve Orlando bu konuda fena değildi. Eve dönüş yolunda genç kadın saçındaki tokayı çıkarıp kafasını iki yana salladı.

"Bunları nereden öğrendin? Şu iş adamı konuşmalarını falan..."

Orlando gülümsedi. Yanağında derin bir çukur oluştu.

"Babam bir iş adamı... Çocukluğumdan beri beni tüm toplantılarda çanta gibi peşinde taşırdı. Babam için erkek çocukları çok önemlidir ve çekirdekten yetişmelidir."

Monica biraz daha bilgi edinmeye karar vererek "Onunla görüşüyor musun?" diye sordu.

Orlando kesin ve kati bir şekilde "Hayır ve bu konuyu konuşmakta istemiyorum." diyerek kestirip attı.

Arabanın içine bir anda sessizlik çöktü. Araf grubunun bir şarkısı hafif hafif çalıyordu ama yine de sessizdi. Monica kendi konuşmasını yapması gerektiğini fark ederek hafifçe öksürdü.

"Richard ile olan şey biraz garip farkındayım ama..."

Orlando onun sözünü keserek araya girdi.

“Aslında olağan. Bizim için garip değil Monica. Seni yargılamıyorum. Eskiden olsa buna kesinlikle karşı çıkardım fakat artık gruptakilerin ilişkilerine karışmıyorum. Tek bilmen gereken, sözleşmen bitene kadar bizi yarı yolda bırakamayacağım.”

“Benim içinde iş önce gelir Orlando merak etme. Bedensel olarak birbirimizden faydalanan yetişkinleriz. İkimizde aşk acısı çekecek değiliz. Ben neler olabileceğinin farkındayım ve Richard bir seks delisi. Sorun yok...”

Monica bu söylediklerinden kesinlikle emindi ve Orlando ona inandığını belirterek başını salladı. Evin önünde durdular Monica’nın kırmızı Audi’sinin yanına siyah bir yarış motoru park etmişti. Motorun gövdesine yaslanmış olan adam Richard Richarson’dan başkası değildi. Siyah deri ceket, yırtık kotu, siyah botları ve siyah güneş gözlükleri kuşanmıştı aracın yaklaştığını görerek gözlüklerini gözünden indirip ceketinin içinden görünen tişörtünün yakasına taktı. Orlando bir şey söylemedi ve Monica arabadan indi. Richard kaşlarını çatmış ikisine bakıyordu ilk konuşan Orlando oldu.

“Toplantıdan dönüyoruz. Bugün uğrayacağınızı söylememiştin.”

Richard bakışlarını Monica’nın üzerinden çekmeden “Birer bira içeriz diye düşündüm. Meşgul değilsen tabii?” dedi.

Genç kadın çantasından bir kez daha araba anahtarlarını çıkardı.

“Ben gitsem iyi olacak. Yarın görüşürüz. Klip hakkında...”

Orlando başını salladı. Richard hâlâ kendisini izliyordu. Dudak kenarları kıvrıldı.

“Sende gelip bir şeyler içmek ister misin?”

Monica ağzını açtığı sırada Orlando araya girdi.

“Evet, gelsene.”

Genç kadın bu sırada çantasındaki telefonun titreşimini hissetti. Telefonu çıkarıp kimin aradığına baktı. *Lanet olsun!* Franklin arıyordu. Monica’nın tüm enerjisi bir anda çekilmişti. Gözlerini telefondan ayırdı.

“Sizi geri çevirmek istemezdim ama eve dönmeliyim. Yarın görüşürüz ve uslu durun.”

Monica arabasına doğru iki adım attığı anda Richard önünü kesip genç kadın için kapıyı açtı. Orlando gözlerini devirip eve yürürken Richard genç kadını baştan aşağıya süzdü.

"Akşam seni dışarı çıkarabilir miyim?"

Başka zaman olsa Monica bu teklifi kabul edebilirdi ama bu aralar dikkatli olmalıydı. Boşanma sürecinde Richard ile dışarıda görüntülenme riskini alamazdı. Richard ünlü bir adamdı pekâlâ tanıyan bir onların görüntülerini alabilirdi böyle şeyler sık olurdu ve Monica mahkemede ahlaksız kadın damgası yemek istemiyordu. Franklin asla kurallara göre oynamazdı.

"Yarın görüşürüz Richard."

Richard kaşlarını çatı.

"Bari beni düzgün bir şekilde geri çevir Monica. Ben geçiştirebileceğin bir ergen değilim."

Richard, Monica'nın bir şey söylemesine fırsat vermedi, arkasını döndü ve Orlando'nun peşinden yürüdü.

***

Monica eve vardığında durmaksızın çalan telefonuna daha fazla katlanamamıştı.

"Ne var Franklin? Neden beni durmadan arıyorsun?"

Monica sigarasının izmaritini kül tablasına bastıra bastıra söndürdü.

"Soytarılarla fazla mı meşgulsün?"

Monica onun ses tonundaki alaylı tınıdan nefret ediyordu.

"Onlar dünyanın en büyük müzik gruplarından ve bunu sende çok iyi biliyorsun. Doğruyu söylesene Frank bu kadarını başaracağımı tahmin etmiyordun değil mi? Ama başardım ve daha fazlasını da başarabilirim. Unutma o şirket senin paranla kurulmuş olabilir fakat benim başarılarımla büyüdü."

"Hata yapıyorsun. Tüm o başarıları elinin tersiyle itiyorsun Monica, hem de ufacık bir hata yüzünden. Ben seninle ilgili her şeyi kabullendikten sonra..."

Monica sinirle dişlerini birbirine bastırdı. Yine yapıyordu. Yıllardır yaptığı gibi yine Monica'yı suçluluk duygusuyla boğmaya çalışıyordu ama Monica artık kendisi suçlu hissetmiyordu. İyi olmadığı, ilgiye ihtiyacı duyduğu dönemlerde bazı hatalar yapmıştı aslında bunlar hata bile değildi. Tüm o olan şeyler Monica'nın kontrolünde değildi. Seks bağımlılığı fahişelik değil bir hastalıktı. Monica bunu biliyordu.

"Kes, kes! Bunlar saçmalık. Beni daha fazla baskılamana izin vermeyeceğim. Ben hatalarımı senden önce yaptım Franklin. Sende, sana karşı bir hata yapmış olsam bunu affetmezdin, bende etmem."

Franklin derin bir soluk aldı. Sesini ayarlamaya çalışıyordu ses tonu biraz daha yumuşamıştı.

"Bende seni daha önce affetmiştim Monica. İkimizi de etkileyen bir konu da, bunu ne çabuk unuttun?"

Monica dudaklarını birbirine bastırdı. İçindeki özlemi ortaya çıkarp onu zayıflatmaya çalışıyordu ama Monica buna kanmayacaktı.

"Bunu bana karşı kullanamazsın, artık değil. O senden önceydi ve sana defalarca boşanmayı teklif etmiştim. Bu farklı Franklin bunu sende benim kadar biliyorsun."

Franklin'in sesi öfkeden kısıp kısıp çıktı. Monica bu adamı yıllardır tanıyordu ve ne zaman öfkeli olduğunu anlayabiliyordu.

"Peki ya şimdiye ne demeli? O adamların şöhreti ortada Monica. Bacaklarının arasında girmediklerini söyleme bana. Senin nasıl bir kadın olduğunu düşününce şimdiye hepsini elden geçirmiş olmalısın."

Monica ne kadar öfkелendiğini ona belli etmek istemiyordu. Onun istediği de buydu. Monica'ya suçlu hissettirip kendini haklı çıkarmaya çalışıyordu.

"Sen bir zavallısın Franklin Wilson. Bir daha beni ararsan telefon kayıtlarını mahkemede kullanmak zorunda kalacağım." Genç kadın onun cevap vermesini beklemeden telefonu suratına kapattı.

Monica akşama kadar araştırma yaptı, birkaç eski müşterisi aramış ve işlerin eskisi gibi olmadığını söylemişti. Sözleşme onları bağlamıyor olsa Monica ile çalışmaya devam etmek istiyorlardı. Monica kısa sürede buna çözüm bulacağını söyledi. Klip çalışması için yarın grupla

görürecekti. Aklında birkaç fikir vardı. İş onu diğer konular hakkında düşünmekten alıkoyuyordu. Bilgisayarının başında oturmuş grup hakkında çıkan her haberi okuyordu. Luke'un ayrılığı ve Luz'u bulması, JJ'in gruba katılışı bağımlılık problemleri, Richard'ın kardeşini kaybedişi ve ardından iflah olmaz bir zampara oluşu, Orlando'nun ismi sadece başarılar zincirinde geçiyordu hakkında özel bir haber yoktu ve bu durum garipti.

Monica aramayı daraltıp sadece Richard hakkındaki haberlerle kendini kısıtladı. Aslında daha önce onlar hakkında pek çok bilgi edinmişti fakat bu bilgiler yüzeysel şeylerdi ve geneli işleriyle ilgiliydi. Aramayı özel hayat ile sınırlandırdıkça çok daha fazla şey öğrendi. Richard'ın ikiz kardeşi Alex bir trafik kazasında ölmüştü. O yaşı kadar bile fazlasıyla hızlı yaşadığı söyleyebilirdi. Magazin basını bir yerde Richard'ın, Alex'in hayatını devam ettirmeye çalıştığından söz ediyordu. Bunun nedeni ise Richard Richardson'un kardeşi ölmeden önce bu şekilde gündeme gelmemesiydi. Eski bir gazetede ondan *'Tam Bir Beyefendi.'* diye söz ediyordu. Şimdi ise bir sürü kadın, partiler ve aşırıya kaçan özgür yaşamı yüzünden *'Seks Tanrısı!'* olarak anılıyordu. Monica onun kardeşinin ölümünü hâlâ atlatamadığından emindi. Bir şey Richard'ın önünü kesiyordu. Monica kahve fincanını kenara itip telefonuna uzandı. *Lanet olsun!* Bedeni neden ihtiyaçtan sızlıyordu? Cinsel dürtüleri uzun zamandır olmadığı kadar doygundu. Neden kendini yıllardır seks yapmamış gibi *dolu* hissediyordu. Onu aramamalıydı. Hayır, aramalıydı bu sadece seksti. Monica bu iki düşünce arasında bocalarken parmakları onun ismini bulmuş ve arama tuşuna basmıştı bile... Uzun uzun çalışmalar sonunda cevap alamayınca genç kadın telefonu kapattı. Kahveden daha sert bir şeylere ihtiyacı olduğunu düşünerek bardan bir kadeh şarap aldı. Bilgisayar başına geri döndüğünde telefonunun ışığı yanıp sönüyordu. Monica telefonuna bakmadı onu ters çevirdi ve kendini koltuğun üzerine bıraktı. Gerçekten onu arayarak ne yapmaya çalışıyordu? Bunu yapamazdı. Monica yatmaya hazırlanıyordu. Krem renk geceliğini giymiş üzerine de aynı renkteki ipek sabahlığını geçirmişti. Sabahlığın etekleri uçuş uçuş ayak bileklerine dökülüyordu. Yatmadan önce bir bardak su içmek için mutfaka yürüdüğü sırada apartmanın içindeki telefon çalmaya başladı. Monica kapının yanındaki ahizeyi

kaldırdı. Bu saatte güvenliğin onu arıyor olması ilginçti. Biri gelmediği sürece...

“Evet.”

Apartman görevlisinin tedirgin sesi ahizde çınladı.

“Bayan Collins. Bir misafiriniz var efendim. Saatin geç olduğunu söyledim fakat beyefendi çok ısrarcı aramak zorunda kaldım üzgünüm.”

Monica kimin geldiğini tahmin etmeye çalışırken bir sessizlik oldu. Geçiş izni olmayan yabancı biri olmalıydı.

“İsmi nedir?”

Adam şok olmuş bir şekilde “Richard Richardson!” diye mırıldandı.

Monica’nın nabızı bir anda iki katına çıktı. Burada ne işi vardı? Onu yukarı kabul etmeli miydi? Böyle bir şey yapması doğru olur muydu? Hayır, olmazdı bu tamamen yanlıştı, bu hataydı.

“Yukarı gönderebilirsin.”

Başka bir şey söylemeden ahizeyi yerine koydu. Neden akli başka bir şey söylerken ağzından çıkanlar tam tersi oluyordu? Birkaç dakika içinde Richard tüm muhteşemliği ile kapısının önündeydi. Üstünde yine onu son gördüğü kıyafetler vardı ve ateşli görünüyordu. Monica kapının önünde durmuş ifadesiz görünmeye çalışarak ona bakıyordu fakat pes ederek geri çekilmesi de uzun sürmedi. Kapıyı kapattıktan sonra arkasını döndü, bir kez daha Richard’ın yüzüne bakıyordu. Genç adam rahat bir tavırla karşısında dikiliyordu. Gülümsemiyordu. Tüm suratı yoğun bir ciddiyet ile örtülmüştü.

“Beni aradın.”

Monica nereye varmaya çalıştığını anlamayarak genç adamı cevapladı.

“Evet, ama...”

Richard araya girmekte sakınca görmedi.

“Bende seni aradım ama cevap alamadım.”

“Ve bu yüzden gelip kontrol etmek mi istedin?”

"Hayır, bana ihtiyacın olduğunu hissettim. Tıpkı benim sana ihtiyacım olduğu gibi."

Monica yutkunmakta zorlandı ki bu sık yaşadığı bir durum değildi. Bir erkeğin karşısında heyecanlanmayalı çok uzun zaman olmuştu.

"Şimdi eğer gitmemi istersen, gideceğim. Tüm her şeyi unutup bir daha dönmek üzere..."

Richard ciddi görünüyordu. Monica'nın da istediği bu değil miydi? Yaptığı hataları yok saymak...

"Yaptığımız her şey çok yanlıştı Richard..."

Monica duraksadı. Richard onu anlarmış gibi başını salladı ve gitmek için hareketlendiği sırada genç kadın, kolunu önüne koyarak onu durdurdu.

"Hayatımda yaptığım yanlış şeylerin hepsi çok ateşliydi. Tıpkı seninle olanlar gibi..."

Bu dakikadan sonra Monica kendini ona teslim etmişti. Richard vakit kaybetmeden Monica'yı arkasındaki duvarı kaplayan aynaya yasladı. Genç kadını inanılmaz bir vahşilikle öperken Monica yarın doğal bir dudak dolgusuna sahip olacağından emindi. Richard sabahlığının kuşağını çözerken dudaklarını Monica'dan ayırdı.

"Geceliğinin üzerine sabahlık giydiğini biliyordum. Bu sabah gün doğumun da sigara içerken beni düşünmeni sağlayacağım."

Monica onu daha önce düşündüğünü itiraf etmedi. Richard sabahlığını omuzlarından yere düşürdü. Geceliğinin dantellerle süslü yakasından göğüslerinin arası görünüyordu. Göğüs uçları geceliğin kumaşının içinde yoğun bir başkaldırı içindeydi. Genç adam başparmaklarıyla geceliğinin üzerinden onu hissetti. Göğüsleri ağrımaya başlamıştı.

"Bana karşılık vermene bayılıyorum. Her seferinde hazır ve istekli olmana..."

Monica inledi.

"Richard! Buna dayanamıyorum."

Richard gülümsedi. Monica'yı yüzü aynaya bakacak şekilde çevirdi. Monica aynadan adamın yüzündeki o inanılmaz şehveti açık açık görüyordu. Bu aynanın burada olmasını hep sevmişti. Richard hızlıca

deri ceketini çıkarıp attı. Beyaz askılı tişörtü üzerindeydi ve tüm o dövmeler açık açık seçiliyordu.

“Dövmelerin çok seksi! Üzerini tamamen çıkar Richard, onları görmek istiyorum.”

Richard gülümseyerek tişörtünü de çıkardı. Monica ona bakarken arzusunu gizleyemiyordu.

“Ellerini aynaya daya!”

Monica gülümseyerek bir adım geriledi ve avuç içlerini aynaya yasladı. Richard geceliğini çıkarmadan eteğini kaldırdı çıplak poposunu gördüğünde iç çekti.

“İç çamaşırı yok ha?”

“Herkesin biraz temiz havaya ihtiyacı var değil mi?”

Richard onu onayladı.

“Bundan sonra hiç giyme.”

“Ne, iç çamaşırı mı?”

“Evet, giyme. Bunu yapar mısın?”

Monica bundan hoşlanmıştı ama itiraf edemiyordu.

“Bilmem. Buna değer mi?”

Richard elini genç kadının kalçasında gezdirirken “Kesinlikle değer.” diye fısıldadı.

Monica bacaklarını biraz daha aralayıp kalçasını dışarı çıkardı. Bedeni onun girişi için hazırды. Richard pantolonunun cebinden prezervatif çıkarıp paketi dişleriyle yırttı. Pantolonunun fermuarını açıp sertleşmiş aletine prezervatifi geçirdi. Monica’nın arkasından kadınlığına girerken, Monica inledi. Ardından büyük bir hazla çılgık attı. Artık bedeni bu muhteşem hisse alışmıştı ve Monica bu hissi her yaşadığında bedeni fazlasını istiyordu.

“Ah, Bayan Ateş. Yine ateş gibisin. Sen inatçı bir kadınsın. Bir daha beni reddetme.”

Monica ona cevap vermedi ama artık onu reddedemeyeceğini de biliyordu. Richard’ın darbeleri şiddetlendi. Ta ki ikisi de orgazmın dalgalarına kapılıp, durgun kıyılara vurana kadar...

16. Bölüm

KAÇ MESELE?

Monica sabah kalçasına dayanan sertlikle uyandı. Siyah göz bandı yüzünden onun için hâlâ karanlık olsa da sabah olduğunun farkındaydı. Göz bandına uzandı, onu çıkarıp uzun süredir tadına bakmadığı o sabah seksinden koca bir dilim almak istiyordu. Richard onu durdurmakta gecikmedi.

"Hayır, hayatım. Gözlerini açma. Bu hazzı arttıracak."

Monica'yı her seferinde heyecanlandırmayı başarıyordu. Genç kadın kadınlığına sürtünen sertliği ile anında ıslandı. Richard'ın penisinin ucundaki o metaller kadınlık çiçeğinin yapraklarını araladı ve beklemeden içeri doğru yavaş ama haz dolu bir etkiyle kaydı. Monica bu sefer onu çok yoğun hissetmişti. İnleyerek dudaklarını ısırды. Richard içinde gidip geliyordu. Göğsü Monica'nın çıplak sırtına dayanmış elleri omuzlarını kavramıştı. Bir eliyle genç kadının kalçasını avuçladı.

"Çok güzelsin. Sıcak, istekli... Monica... Sikimin neden bu kadar sert olduğunu biliyor musun?"

Monica inleme ile mırıldanma arası bir ses çıkardı.

"Hım... Neden?"

Richard, Monica'nın kulağını dişledi ve fısıltısının sıcaklığı genç kadının kulağına çarparak tüm duyularını canlandırdı. Bedeni beklentiyle titredi.

"Çünkü rüyamda seni görüyordum. Sikim aynı şimdi olduğu gibi sıcak amına kayıyordu."

Monica onun itişlerine yaptığı kalça hareketleriyle karşılık veriyordu. Genç kadın daha fazla dayanamadı. Gözündeki bandı çıkarıp Richard'ı altına alacak şekilde döndü ve adamın üzerine yerleşti. Bedenini yukarı aşağı kaydırarak penisini içine sürüyordu. Richard'ın iri ve pürüzlü elleri göğüslerini avuçladı. Başparmağı şişmiş göğüs uçlarını okşuyordu. Monica hızını arttırdı. Orgazm çok yakındı ve zevk çok yoğundu.

"Ahh Tanrım! Bu olağanüstü."

Monica soluk soluğa kalmıştı. Söyledikleri karşısında Richard haykırdı.

"Hayatım, yakın mısın?"

Genç kadın başını salladı. Bedenini geriye atarak klitorisini açığa çıkardı. Elini klitorisinin üzerine konumlandırıp kendini okşamaya başladı bir yandan da ritmi sürdürüyordu.

"Lanet olsun! O kadar seksi ki. Onu okşaman... Beni öldürüyor."

Richard haykırdı.

"Dayanamayacağım. Gelmen gerek Monica. Prezervatif takmayı unuttum."

Bu kadar yoğun olmasının nedeni şimdi ortaya çıkmıştı. Monica kafasını iki yana salladı.

"İçime boşal Richard, sorun yok."

Richard güçlü bir sesle inledi ve Monica ona karşılık verdi. Genç kadın daha ne olduğunu anlamadan Richard'ın kaslı ve terli bedeninin altında kalmıştı. Richard onu belinden sıkıca kavramış içine sert hamleler yapıyordu. Monica daha fazla dayanamadı ve Richard hemen arkasından geldi. İçine boşalan sıvısı uyluklarından aşağıya süzüldü.

"Özür dilerim. Sabah prezervatifi düşünemeyecek kadar azgındım. İçini rahatlatacaksa, sürekli sağlık taramasından geçiyorum. En son ta-

ramam turneden önceydi ve o zamandan beri prezervatifsiz seks yapmadım."

Monica başını salladı. O kadar rahatlamıştı ki bedenini pelte gibi hissediyordu.

"Eski kocamdan başkasıyla uzun zamandır yatmıyorum ve onun beni arkadaşımınla aldattığını gördüğümde ve sikinde bir plastik olmadığını fark ettiğimde kontrol ettirdim. Temizim. Sorun yok."

Richard'ın gözleri şaşkınlıkla irileşmişti. Lanet olsun fazla ayrıntı vermişti. Richard yana kayarak penisini içinden çıkardı. Monica gözlerini tavana dikmişti.

"O gece intikam için oradaydın değil mi?"

"Hem evet, hem hayır... Daha çok özgürlüğümü kutluyordum ve kuraklık dönemini gideriyordum."

Richard güldü.

"Hangi ahmak senin gibi ateşli bir kadını aldatır ki?"

Monica içini çekti.

"Kendine güveni olmayan ve yanındaki kadına yetemeyeceğini fark eden bir ahmak."

Richard kollarını Monica'ya sararak onu kendine çekti. Monica bu yakınlıktan rahatsız olmuştu. Kıpırdarak uzaklaşmaya çalıştı fakat Richard'ın gücü buna engel oldu.

"Biraz kal böyle. Hoşuma gitti."

Monica rahatsız değildi hatta hoşuna gitmişti ama seks partneri ile sarılarak yatmak... *Siktir et*.

"Kadınları rahatlıktan sonra böyle sarılıp yatıyorsan senden vazgeçmek zor olmalı."

Genç adam sırttı. Çapkın sırtışıyla tüm kadınların bacaklarını titretebilirdi.

Genelde işim bitince sıvışan türdenim. Benden vazgeçmemeni sağlayacaksa seni rahatlattıktan sonra ahtapot gibi sarılabiliyim."

Monica, onun gibi bir adamın nasıl olup da kendisiyle ilgilenebildiğini anlamıyordu. Bu adam her şeydi. Mükemmeldi. İnanılmaz vücudu,

harika bir suratı, olağanüstü seks yetenekleri vardı ve Monica sadece Monica'ydı. Kendini küçük falan görüyor değildi, hatta çoğu zaman kendini beğenmiş bir hali vardı yine de Richard Richardson için değildi. Bu adama uygun olan kadınlar uzun bacaklı mankenlerdi.

"Beni rahatlattıktan sonra gerisinin önemi yok."

Richard kaşlarını kaldırmış genç kadının yüzüne bakıyordu. Yüzünde *benim içinde* dercesine bir ifade vardı.

Monica'nın grubun yapımcısıyla görüşmesi vardı bu yüzden yataktan çıkarak yalnız başına duşa girdi. Richard'ı uzak tutmak çok zordu. Duştan çıktığında genç adam cırılçıplak bir şekilde Monica'nın yatağındaydı. *Tanrım!* Daha önce böylesine seksi bir şey görmediğine yemin edebilirdi. Dövmelerle kaplı bedeni bir şaheserdi. Göğsünden kasıklarına inen ve erkekliğiyle buluşan siyah tüyler erkeksiydi. Penis sönmüş olsa da oldukça büyüktü. Bacağına değen kafasındaki iki metal top uzaktan parlıyordu. Göğüs ucundaki piercing ise inanılmaz görünüyordu. Monica giyindikten sonra makyajını yapmaya başladı. Bu sırada Richard uykusundan uyanmış tek gözüyle Monica'ya bakıyordu.

"Tanrım! Kalkmalıyım."

Monica omzunu silkti.

"İstersen kalabilirsin. Makinede kahve, dolapta kahvaltılık bir şeyler var. Öğleden sonra grup toplantısında görüşürüz."

Richard kahkaha attı. Kahkahası oldukça derindendi.

"Bu yaptıklarımın kefareti falan mı? Oldu olacak komodinün üzerine bir yüzlük at."

Monica'da kahkahasına katıldı. Yerinden kalkarak adama doğru ilerledi. Yatağa doğru eğilip bluzunun yakasından güzel bir açı yakalamasını sağladı.

"Performansın bir yüzlükten çok daha fazlasını hak ediyor."

Richard'ın ifadesi oyuncu bir hal aldı. Tek kolunun üzerinde doğruldu. Siyah, sık kirpikleri gözlerinin etrafında seksi bir barikat oluşturuyordu.

"Kaç mesela?"

Monica gülümsüyordu. Dilini kırmızıya boyadığı dudaklarının üzerinden kaydırıp çok ufak bir hareketi hatta dikkat edilmeyecek kadar da hızlıydı ama Richard fark etmiş inleyerek bunu göstermişti.

“Her orgazm için beş yüz?”

Richard dudaklarını büzdü.

“Hayatım, ciddi misin?”

Monica düşünürmüş gibi gözlerini kıstı.

“Bin!”

Richard onu yatağa çekti Monica karşı koymak için debelendi ama boşunaydı.

“Belki de bu işe girmeliyim. Monica Collins’in kişisel sikicisi. Her orgazm için bana bin dolar verirsen birkaç haftaya şu an olduğumdan daha zengin olurum.”

Monica onun kollarından kurtuldu. Kahkahası evin içinde çınılıyordu. En son ne zaman bu kadar neşeli olduğunu hatırlamıyordu özellikle böylesine karışık bir durumun içindeyken...

“O kadar param yok Richard.”

Richard dikilmiş ereksiyonunu işaret ederek “Sorun değil bu işi bedavaya da yaparım.” dedi.

Richard onunla gelmekte ısrar etmişti bu yüzden düş almadan hızlıca giyinmiş birlikte otoparka inerken Monica’nın rujunu bozmayı kafasına koymuş olsa da Monica buna engel olmuştu. Genç kadının Audi’si park alanında idi. Misafir araç kısmında ise Richard’ın yarış motoru duruyordu.

“Gerçekten o canavarı mı kullanıyorsun?”

Richard motorun üzerinden kaskını aldı.

“Arabaları da severim. Özellikle senin gibi hızlı ve ateşli olanları fakat motorlar beni heyecanlandırıyor. Adrenalini seviyorum.”

Kaskı kafasına geçirmeden önce “Bir gün seni bu motorun üzerinde becermek isterim. Senin için uygun olur mu?” diye sordu.

Monica gülmek için kendini zor tutuyordu ama dudaklarının arasından kaçan kahkahalarına engel olamıyordu.

“Bu hiç uygun olmaz.”

“O halde seni becerebilir miyim? Motorumun üzerinde ve uygun olmayan bir şekilde?”

Monica'nın bedeni aniden ısınmıştı. Richard bunu söylüyordu çünkü ciddiye ve Monica bunu hayal ederek bir hafta boyunca kendi kendine orgazm olabilirdi. Arabasının kapısını açtı binmeden önce ciddi bir ifadeyle Richard'ı süzdü.

“Neden olmasın? Uygun olmayan şeylere bir sayı daha eklerim.”

Monica arabasına binerek gaza bastı. Richard suratındaki gülümsemeyi sildikten sonra kaskını takarak motoruna bindi. Monica bir adamın nasıl olup da bu kadar seksi olabildiğini anlayamıyordu.

***

Monica, grubun yapımcısıyla görüştü. Bu görüşme sırasında grubun asistanı Corbin'de yanındaydı. Grup ile ilgili programlar ve planları gözden geçirmişler, bir program yapmışlardı. Monica binadan çıktığında çantasında çalan telefonunu aramaya başladı.

Corbin'e bakmadan “Arabam otoparkta, Luke'un evinde toplanacağız. Birlikte gidelim mi?” diye sordu.

Corbin cebinden bir anahtar çıkardı.

“Bende arabayla geldim. Orada buluşuruz.”

Gülümsemesi bir çocuğu andırıyordu. Monica onu onaylayarak aracını almak üzere otoparka ilerledi. Telefonu nihayet bulmuştu. Çevapsiz aramada gördüğü isimle bir küfür savurdu. Annesi asla iyi bir şey için Monica'yı aramazdı. Arabasına bindi ve aracı çalıştırmadan önce annesini geri aradı.

“Sorun ne anne?” Annesinin aşırı coşkulu ama bir o kadar da yapmacık sesi bir anda arabanın içinde yankılandı.

“Mony, bebeğim. Neler oluyor? Frank aradı ve...”

Bir anda coşkudan ağlamaya geçen ses tonu Monica'nın sinirden dişlerini birbirine bastırmasına neden oldu.

“Tanrım! Mony lütfen bana sadece burnunu sürttürmeye çalıştığını ve kocana geri döneceğini söyle.”

Monica hırlamamak için kendini zor tutuyordu.

“Anne ben otuz iki yaşındayım. Yirmi değil. Kararım kesin, Franklin ile boşanıyorum.”

“Tatlım bunu yapamazsın. O senin kocan. Bir kaçamak yüzünden onu terk edemezsin. Franklin senin geleceğini sağlıyor. Yakışıklı, kariyer sahibi, zengin ve seni tüm sorunlarına rağmen kabul ediyor.”

Bir insanın annesinden öğreniyor olması normal miydi? Çünkü Monica çok küçük yaşlardan beri annesinden öğreniyordu. Babasıyla boşandıktan sonra annesi daha beter bir hal almıştı. Bir süre zengin adamların metresi olarak koldan kola gezmiş şimdi de yetmişlerinde, zengin bir adamla evlenmişti. Tek derdi para olan ve hayatındaki erkekleri sadece parasına göre seçen bir kadındı.

“Anne, ben ayaklarımın üzerinde duruyorum bir asalak değilim, ayrıca Franklin’e ihtiyacım yok.”

Annesinin sesi bozuldu.

“Bana laf mı çarpıyorsun Monica?”

“Kesinlikle, hayır. Her insanın karakteri farklı ve lütfen anne. Bu işe karışma.”

“Yanlış yapıyorsan seni uyarmak benim görevim.”

Monica bu konuşmadan gerçekten sıkılmıştı.

“Kendi yanlışlarımı, senin doğrularına tercih ederim. Sadakatsiz bir evlilik sürdüremem. Bunu anlamamı beklemiyorum elbette nasıl olsa Franklin ve sen aynı taraftasınız.”

Monica, onun lüks zevklerine yetişmek için sürekli çalışan babasını ve annesinin sevgililerini düşündü. Tanrım! O günleri hatırlamak bile berbattı.

“İnsanlar hata yapar, onları affetmek büyüklüktür. Keşke baban gibi kindar olmasaydın.”

Genç kadın güldü bu daha çok *tepem birazdan atacak* gülüşüydü.

“Kindar olan babam ve ben mi olduk şimdi? Her fırsatta yaptığım yanlışları yüzüme vuran sen değilmişsin gibi. Bak, annem olmana falan ihtiyacım yok tamam mı? Bu işe karışma.”

Monica pek hoşlanmasa da annesinin suratına telefon kapatmak zorunda kaldı. Zoru gördüğü anda sahte gözyaşları dökmesine katlanamıyordu. Aklına babasını kandırdığı zamanlar geliyor ve siniri üçe hatta dörde katlanıyordu. Monica, Luke ve Luz'un evinin önünde durduğunda biraz daha sakinleşmişti. Arabadan inerek anahtarları Sam'e uzattı.

"Merhaba, Sam."

"Merhaba, Bayan Collins."

Monica gülümseyerek "Monica, lütfen ve teşekkürler." dedi.

Sam, gülümsemesine karşılık vererek arabayı garaja çekmek üzere bindi. Kocaman, siyahi bedeni Monica'nın kadınsı arabasında komik görünmüştü. Monica, merdivenleri çıkıp kapıyı çaldı. Luz suratında sevimli bir sırıtsıyla kapıyı açtı.

"Hoş geldiniz Bayan Collins!"

Monica bu sefer gözlerini devirdi.

"Bana Monica demeysen sana Bayan King diye hitap etmeye başlarım."

Luz bundan hiç hoşlanmadığını belirten bir çığlık attı.

"Tanrım! Monica bir daha sakın öyle söyleme, Sam yeterince sinir bozucu." Monica içeri girdi. Salon boştu.

"Herkes nerede?"

"Stüdyo da çalışıyoruz. Gelsene."

Monica, Luz'un peşinden alt kata indi. Ses geçirmez kapı açıldığı anda güçlü bir ritim kulaklarının içine doldu. Bateria ve gitarların ahengi gerçekten insanın kanını kaynatıyordu. Monica içeri girdi ve çocuklar çalmayı kesmedi. Kontrol odasında Luke ile Corbin oturuyordu. Monica'da, Luz ile birlikte kontrol odasına girdi. Ses burada bastırılmıştı ama kulağa daha güzel geliyordu. Monica camın önünde oturdu ve Richard'ı izlemeye başladı. Genç adamın üstü çıplaktı. Belinden düşecek gibi duran siyah kot pantolonunun önünde tuttuğu gitarı kavramış onunla tam manası ile sevişiyordu. Hatta gözleri bile kapalıydı. Monica bu görüntü karşısında ateşlendi. Bütün gece onunla defalarca birlikte olmuştu ve kesinlikle doymuştu ama adamı düşününce bile bedeninden

yükselen o arzuya engel olamıyordu. Çalışmaları bittiğinde Clementine'da aralarına dâhil olmuştu. Luke ve Luz tekli koltuğa sıkışmıştı. JJ köşeli koltuğa oturmuş, yer olmasına rağmen Clementine'ı kucığına almıştı. Orlando ve Richard rahat bir şekilde oturuyorlardı Corbin diğer tekli koltuktaydı. Monica ayakta dikiliyordu kendini bir öğretmen gibi hissetse de ayahtayken bu kadar adamın arasında daha rahat sıvri-liyordu.

"Prodüktörünüz ile görüştüm. Turne için birkaç fikir geliştirdik. Onlardan bahsetmeden önce klipler hakkında konuşmak istiyorum."

Monica onların cevap vermesini beklemedi.

"Klipleriniz çok sıradan ve baştan savma. Konser videoları modası doksanlarda kaldı çocuklar. Şimdi seksiliğiniz bir hikâyenin çevresinde şarkıyla uyumlu olarak parlamalı."

Luke yüzünü komik bir ifadeye soktu.

"Biri gider, biri gelir... Tanrı aşkına! Dünya üzerinde bedenimizi sesimizin önüne koymayacak bir menajer var mı acaba?"

Monica kollarını göğsünde bağlayarak son derece ciddi bir şekilde Luke'a baktı. Öyle ki bu bakış ile birlikte yanında oturan Luz koltuğun koluna yapışmıştı.

"Yaptığınız iş duyusal olduğu kadar görsel. Yakışıklı olmanızdan bahsetmiyorum çirkin de olsanız o kamera karşısında olacaksınız. Teknoloji çağındayız ve insanlar sizi görmek istiyor! Daha fazla görmek istiyor... Eğer bu işin içindeysen Luke King. Her şeyinle buradasın demektir."

Orlando gülümsüyordu. Kaşları havalandı.

"Duydun King. Monica ne derse o."

Luke gözlerini devirdi.

"Kimse senden daha büyük baş belası olamaz diyordum ama... Şu işe bak!"

Monica gülümsedi.

"Bunu iltifat olarak alıyorum çünkü siz çocukları başka türlü dize getiremem."

Luke gülümseyerek karşılık verdi. Grubun huysuzu olabilirdi ama Monica onun iyi biri olduğunu biliyordu. Sadece biraz güvensiz ve yabancılara karşı ön yargılıydı hepsi bu. Monica çocuklara aklındaki fikirleri söyledi. Hepsi ona katkıda bulundu. Reklam çalışmalarını Clementine yürütecekti ve gerçekten harika fikirleri vardı. Monica klip içinde onunla fikir alışverişi yapmak istediğini söylediğinde ısıltı ısıltı gülümsedi. İki saatlik toplantının ardından sıkıldığını ilk söyleyen JJ oldu. Eli sürekli Clementine'in bedeninde geziniyordu.

"Bence artık evimize gitmeliyiz. Yoksa Luke ve Luz'un misafir odalarından birini kullanacağım."

Clementine eteğinin altına kayan elini durdurdu.

"Hayır, Jon!"

JJ çocuksu bir şekilde gülümsedi. O bebeksi suratı kullanmayı bilen bir adamdı.

"Bana hayır dememen gerektiğini biliyorsun güzelim. Seni şimdi kapısı olan en yakın odaya sürükleyebilirim."

Clementine'in yanakları pembeleşti.

"Hatta kapısını umursamayabilirim."

Clementine'in ağzı açıldı. Monica bu tatlı atışmayı eğlenceli bulmuştu.

"Tamam, toplantı bitmiştir."

Clementine yerinden kalkarak "Kalk Jon eve gidiyoruz." dedi.

Anlaşılan otoriteyi eline almıştı. JJ mutlulukla yerinden kalktı ve Clementine'in beline sarıldı.

"Zevkle güzelim."

Luke yerinden kalkarak Luz'u kucakladı.

"İstedığınız kadar kalın. Ben karımla biraz vakit geçireceğim."

Luz, Luke'un omuzlarına tutunurken bir çığlık attı.

"King! Beni yere indir, misafirlerimize saygısızlık yapıyorsun!"

Tabii Luke King bunu umursamadı. Luz ile birlikte merdivenleri çıkmaya başladı. Orlando derin bir nefes alıp yerinden kalktı.

"Bu kadar yılışık ilişki beni baydı. Sizde düzüşmeye başlamadan geçiyorum."

Orlando kapıya doğru ilerlerken Corbin'de yerinden kalktı.

"Normalde Orlando'ya pek katılmam ama bu kez bir istisna yapacağım. Beni bekle."

Orlando ile birlikte kapıdan çıktığında Richard etkileyici '*Seks Tanrısı*' bakışlarıyla Monica'yı süzdü.

"Fena fikir değil. Toplantı da bittiğine göre benden faydalanmana izin verebilirim."

Monica cevap vermek için ağzını açtığı sırada telefonu çalmaya başladı. Genç kadın çantasından telefonunu buldu. Franklin... Telefonunu doğrucu sessizce alıp çantasına attıktan sonra Richard'a döndü.

"Kafam çok dolu ve boşaltılmasına ihtiyacım var."

Richard ayağa kalkıp deri ceketinin önünü düzeltti. Sanki takım elbisesinin önünü düzeltirmiş gibi bir hale bürünmüştü ve bu bile Monica'yı güldürdü. Centilmen bir tavırla genç kadına kolunu uzattı ve Monica onun koluna girdi.

"Boşalma kısmı uzman olduğum alan."

Birlikte evden çıktılar. Richard ona motorunda duran fazladan bir kaskı uzattı.

"O şeye binmeyeceğim."

Richard bunu umursamadı. Monica'nın kafasına kaskı yerleştirdi ve Monica itiraz mırıltıları çıkarırken ifadesini sabit tuttu.

"Richard arabamı burada bırakamam."

Genç adam yine cevap vermedi bunun yerine cep telefonunu cebinden çıkardı.

"Sam, Monica'nın arabasını evine bırakır mısın?"

Telefonu kapattıktan sonra cebine koydu.

"İşte bu kadar. Her sorunun bir çözümü vardır. Ben daima sorunları çözerim hayatım. Kendini bana bırak."

Monica korku dolu gözlerle motora baktı.

"Daha önce bu tarz bir şeye binmedim."

Richard kendi kaskını kafasına takmadan önce “Endişelenme. Bana sarıl ve yolculuğun keyfini çıkar.” dedi.

Monica pes etti. Hayatını neden sınırlarla çiziyordu ki? Bu saçmaydı. Bir kez bu dünyaya gelecek ve bir kez bu heyecanları yaşayacaktı. Zaten çok uzun zaman kendini bir fanusun içine hapsetmiş hanımefendi kalıbının gereksiz sınırlarına sıkışmıştı. İnsanların çizdiği bu sınırlar Monica’yı gereğinden fazla hapsetmişti. Artık hanımefendi olmak istemiyordu. Kadın olmak istiyordu. Özgür, tutkulu, neşeli ve kurlsız bir kadın... Bu yüzden Richard motora bindiğinde arkasına yan oturarak binmedi. Eteğini kalçalarına kadar sıyırdı ve bacaklarını iki yana atarak kollarını Richard’ın karnına sardı. Richard’ın kaskının ardından ettiğı küfrü duydu ve motor güçlü bir gürlemeyle öne atılırken ona daha sıkı tutundu. Monica nedenini anlamıyordu ama Richard’ın yanında mutluydu. Doyasıya kendi gibi olmak ona kendini mutlu hissettiriyordu. Adamın duyabileceğı bir şekilde konuştu.

“Külot giymedim ve bacaklarımın arasındaki ıslaklık, deri koltuğunu mahvediyor Richard...”

“Hay lanet! Derdin bana kaza yaptırmak mı Monica? Uslu bir kız ol. Birazdan evde olacağız. Sıkı tutun hayatım.”

Richard gaza daha güçlü yüklendi. Monica yanlarından geçtiğı her şeyi silik görüyordu. Adrenalin damarlarında dolaşıyordu. Kalbi ağzında atıyordu ve vajinası da aynı ritimde kasılıyordu. Korkmasa kollarını iki yana açıp çığlık çığlığa özgür olduğunu haykırırdı.

17. Bölüm

ŞAMPANYA

Richard motorunu lüks bir binanın otoparkına soktu ve Monica, adamın kan dolaşımını kesecek kadar sıkı bir şekilde beline sardığı kollarını ancak o zaman gevşetti. Richard, motoru başka dört erkek motorun ve beş harika arabanın olduğu bölüme çekti. Anlaşılan burası Richard'ın özel otoparkıydı. Önce Richard motordan indi ve kaskını çıkardıktan sonra Monica'yı indirdi. Genç kadının kaskını da çıkarıp, dudaklarını ateşli bir öpücükle işgal etti. Monica inlememek için kendini zor tutsa da bunu başaramadı. Richard gülümseyerek ona aşansörü işaret etti.

"Bir an önce eve girmeliyiz, yoksa güvenlik görevlilerine sıkı bir seks izleteceğiz."

Monica bu adamın arsızlığına inanamıyordu. Dudaklarının arasından bir kahkaha çıktı.

"Bunu umursar mısın?"

Richard kendinden emin bir şekilde göğsünü kabarttı.

"Sence?"

"Umursamazsın sanırım ama bence bunu yapmasak iyi olur. Hadi dairene çıkalım."

Richard, Monica'nın beline sarılarak onu asansöre yönlendirdi. Pánele girdiği bir şifre ile asansör sessizce, yukarı çıkmaya başladı. Asansör son katta durduğunda, Monica geniş alana doğru adımladı. Siyah parlak zemin metrelerce uzanıyordu. Alanın sonunda oldukça erkeksi, siyah ve gri koltuk takımları göze çarpıyordu. Monica giriş kısmındaki bir köşede duran havalı müzik aletlerine göz attı.

Duvarda asılı duran bir motosiklete bakarken "Duvarında bir motosiklet mi asılı?" diye sordu.

Richard deri ceketini çıkarıp yere attı.

"Evet, hayatım. Tutkunu olduğum şeyleri hayatımın her alanına dâhil ederim."

Monica ona abartıyorsun dercesine baktı.

Richard salonu bölen bir aynanın ardında kaybolmadan önce "Ne içersin?" diye sordu.

Monica koltukların olduğu kısma ilerlerken "Şampanya." diyerek Richard'ın gülümsemesine neden oldu.

Anlaşılan Richard'ın oldukça edepsiz bir planı vardı. Neyse ki Monica bunu dert etmiyordu. Genç kadın teklifsizce siyah koltuğa yerleşip bacak bacak üstüne attı. Yerden yüksek tavan boyunca uzanan, perdesiz pencereler enfes bir şehir manzarasını gözler önüne seriyordu. Monica, gece olduğunda şehrin ışıklarını izlemek isterken buldu kendini. Kendi evinin sahil manzarasıyla rekabet edebilirdi muhtemelen. Richard bardan çıktığında elinde buz kovanının içinde şampanya ve bir tane kadeh tutuyordu.

Genç kadın "Sen içmiyor musun?" diye sorduğunda Richard'ın gözlerinde ateşli bir şeyler hareket etti ve dudakları dişleri görünene kadar birbirinden ayrıldı.

"İçiyorum."

Monica kaşını kaldırarak "Ama ben bir kadeh görüyorum." dedi.

Richard ise şampanya kovanını sehpanın üzerinde bıraktıktan sonra kadehi usta bir şekilde parmaklarıyla çevirdi.

"Şampanyayı içmek için çok daha güzel bir fikrim var ve kadeh... Çok sıradan hayatım."

Richard bardağı kaliteli şampanya ile doldurdu. Şişenin soğukluğuyla kadehin etrafı buhar olmuştu. Kadehi, genç kadına uzatırken kibarca eğildi ve bir garson edasıyla, boşta kalan elini beline koyarak onu selamladı.

“Matmazel. Umarım damak tadınıza hitap eder.”

Monica damak tadına hitap edeceğinden emindi. Çünkü şişesine bakılırsa Şampanya bir *Krug*’tu.⁴ Ne kadar pahalı ve mükemmel olduğunu biliyordu. Monica yumuşak içime sahip şampanyadan büyük bir yudum aldı. Richard’ı kışkırtmak için yutarken boynunu açığa çıkar-mıştı.

“Bir öğleden sonra içkisi için oldukça pahalı bir seçim değil mi Richard?”

“Senin gibi bir kadına daha azı asla olmaz hayatım ve açıkçası bu, birazda benim için.”

Monica şampanyasından bir yudum daha alırken “Öyle mi?” diye mırıldandı.

Richard hafifçe başını salladı. Genç adam, içkiye dokunmadan genç kadını seyrediyordu. Monica her zaman dikkat çeken bir kadın olmuştu ve aç bakışlarla pek çok defa karşılaşmıştı, yani buna alışık olması gerekirdi fakat Richard’da başka bir şey vardı. Bakışlarındaki katıksız vahşilik, şehvetin en karanlık pırıltıları Monica’yı etkiliyordu ve içinin titremesine neden oluyordu. Genç kadın şampanyasını yudumlarken Richard onu izlemekle yetiniyordu.

“Edepsiz planın bu mu? Şampanya içerken beni izlemek?”

Richard yaramaz bir edayla göz kırptıktan sonra tişörtünü çıkardı. Çıplak ve dövmelele kaplı göğsünü görmek Monica’nın nefesinin teklemesine neden olmuştu.

“İçkini iç hayatım. Sonra sıra, bana gelecek.”

Monica bir şey söylemedi. İçkisinin kalanını tek dikişte içmesi ne kadar meraklandığının göstergesiydi. Richard zevkle gülümseyerek ona elini uzattı.

“Şimdi benim sıram.”

---

⁴ Krug: Pahalı bir şampanya markası

Monica parmaklarını, genç adamın iri eline bıraktı. Richard şampanya şişesini de almayı ihmal etmemişti. Doğruca bara yöneldiler. Uzun bar tezgâhı, aynalı bir panelin önündeydi. Bordo renk bar sandalyeleri odadaki gri ve siyahı bozan tek renkti.

Richard şeyeyi bar tezgâhına bıraktıktan sonra Monica'nın gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Ustaca hareketlerle tüm düğmeleri çözdü ve dikkatle omuzlarından sıyrıp yandaki sandalyenin üzerine bıraktı.

Hemen ardından, eteğinin fermuarını açıp yere düşmesine izin verdi. Monica eteğin içinden çıktıktan sonra Richard onu gömleğin üzerine koydu.

Monica sutyeni ve topuklu ayakkabıları dışında çıplaktı. Serinlik kadınlığını okşamış daha da ıslanmasına neden olmuştu. Genç kadın, Richard'a yardımcı olmak için sutyenini çıkardı. İşaret parmağında tuttuğu sutyeni Richard'a doğru sallayarak sandalyeye bıraktı. Kahverengi meme uçları dimdik ve şişkindi.

Richard'ın soluğu, dudaklarından bir ıslık gibi çıktı. Richard cenilmen bir tavırla, Monica'nın yüksek bar sandalyesine oturmasına yardımcı oldu. Genç kadının bedeni olacak şeylerin hayalleri ile titreşimlere maruz kalıyordu. Monica, sandalyeye yerleşip kadınlığını örtecek şekilde bacaklarını birleştirip oturduğunda Richard, işaret parmağını havaya kaldırıp iki yana salladı.

"İıı. Hayır. Sırtını arkaya yasla, bedenini biraz daha kaydır. Kalçan sandalyenin ucuna gelsin."

Monica'nın kaşları meraklı bakışlarla havalandı ama yine de onun dediğini yaptı. Richard hâlâ memnun olmamış olacak ki, genç kadının kalçalarını biraz daha aşağıya çekti. Monica, yaslanmasa oturuyor sayılmazdı.

"Bacaklarını iyice aç hayatım. Ayaklarını kenarlara koy. Onu görmek istiyorum."

Monica gülümseyerek topuklu ayakkabılarını sandalyenin alt kısmındaki ayak koyma yerlerine koydu. Bacaklarını birbirinden ayırmıştı. Richard memnun bir tavırla gülümseyerek Monica'ya göz kırptı ve barın üzerinden şampanya şişesini aldı.

“Şimdi bu mükemmel şampanyanın hakkını vereceğim.”

Richard, dudaklarını yalarken genç kadının açık bacaklarının arasına diz çöktü.

Monica inlemeyle karışık bir sesle “Richard!” diye mırıldandı ama Richard aslında ona seslenmek istemediğini biliyordu.

Monica, sadece devam etmesini söylüyordu. Richard, ağzını kullanarak şampanyanın kapalı olan mantarı çekti. Şişeden çıkan pat sesi gürültüyle yankılandı. Monica, yerinden sıçramıştı. Richard, onun kadınlığının üzerinde bir şerit oluşturan kadınsı tüylerine dokundu.

“Gevşe hayatım, çok gerginsin.”

İki parmağını, Monica’nın içine sokarak parmakları içinde kıvırdı.

“Şu sıcak şeyin güzelliğine bak. Neden bu kadar sıcak Monica?”

Monica mırıldanarak “İstekli, arzulu...” dedi.

“Benim için mi?”

Genç kadın, başını sallayarak onu onayladı.

“Daha önce böyle bir ateş ve tatmin hissetmedim Richard.”

Richard, gülümseyerek “Biliyorum.” dedi.

Fakat sesi bir fısıltıdan farksızdı. Genç adam, parmaklarını içinden çektiğinde Monica itiraz homurtuları çıkardı, ama Richard onu görmezden geliyordu. Islaklığını vajinasının dudakları boyunca yaydırdı. O kadar ıslaktı ki kendini yapış yapış hissediyordu. Richard, Monica’nın bacakları arasına kafasını yerleştirdi. Vajinasının girişinde duran dudakları, o noktaya küçük bir öpücük kondurdu ve genç kadının hiç beklemediği bir şey yaparak şişeyi kaldırdı. Monica’nın karnının alt kısmına vajinasının başladığı noktadan aşağıya doğru şampanyayı yavaş yavaş dökmeye başladı. Monica soğğun, sıcak etine değmesi ile irkilip titredi ve sandalyenin kenarlarını sıkıca kavradı. Şampanya, Monica’nın vajinasının tam ortasından bir yol izliyor ve girişte onu bekleyen Richard’ın ağzı tarafından içiliyordu. Genç kadın haykırdı.

“Aman Tanrım!”

Richard, istifini hiç bozmadan kadının özüne karışan şampanyayı yudumluyordu. Şampanyanın tutamadığı yudumları, çenesinden aşağıya damlıyordu ama umurunda değildi. Çıkardığı sesler çok erotikti.

Monica'nın tam manası ile gözü dönmüştü. Richard, nefes almak için şampanyayı dökmeyi durdurdu. Çenesi seksi bir ıslaklık ile parlıyordu ve kırmızı dudakları kıvrılmıştı.

"İşte bu dünyanın en lezzetli içkisi Matmazel! Senin kokuna ve tadına karışmış, kaliteli şampanya, sanırım artık içkilerimi böyle alacağım.

Monica, kendini okşamamak için mücadele veriyordu. Dudaklarını ısırırdı.

"Bunu her yerde yapabileceğini sanmıyorum."

Richard omuzlarını silkti. Bir yandan da Monica'nın girişine parmaklarını yaslamıştı.

"Kim demiş?"

İki parmağı bir kez daha içeri itip kıvırdı. Monica, haykırdı ve kafası geriye düştü. O lanet noktayı nasıl ilk seferde bulabiliyordu?

"Lanet olsun!"

Monica'nın bağırmasına karşılık Richard, onaylamaz bir şekilde kaşlarını çatı.

"Kötü konuşmak mı istiyorsun? Bundan emin misin? Ne kadar pis bir ağızım var unuttun mu hayatım? Şimdi lezzetli amından bir parça daha şampanya içeceğim daha sonra seni hemen becermeliyim yoksa pantolonuma boşalıp bütün itibarımı yerle bir edeceğim."

Monica derinden kadınsı bir kahkaha ile güldü.

Richard itiraz ederek "Kadın! Sana kahkaha atmamanı söyleyen olmadı mı?" dedi.

Monica merakla "Neden?" diye sordu.

"Beni bir mermer gibi sertleştiriyor ve kahkahanı duyduğum yerde boşalma isteğiyle dolduruyorsun. Eğer dışarıdaysak, bu tehlikeli."

Genç kadın, bunların bir abartıdan ibaret olduğunu bilecek kadar tecrübe sahibiydi ama yine de ruhunun ve kadınlığının derinlikleri okşanmıştı. Bir kadının çiçeğine sahip olmanın en harika yolu onun kadınlık hislerini birkaç sözcükle beslemektir. Zor değildi ama çoğu erkek bunu beceremeyecek kadar akılsız oluyordu. Richard, kaldığı yerden devam etmeye başladığında Monica, mırıldanarak kendini geriye attı

ve bu edepsizliğin keyfini sürdürdü. Richard, nihayet yeterince çakır keyif olduğuna kanaat getirdiğinde yerinde doğrulup şampanya şişesini barın üzerine bıraktı. Pantolonunu dahi çıkarmadan Monica'yı kucağına alıp bar tezgâhına oturttu.

“Dayanamayacağım Monica.”

Monica da, onunla aynı fikirdeydi ama boğazından boğuk iniltiden başka bir şey çıkmadı. Richard, pantolonunu kalçasının altına kadar indirip, sertleşmiş erkekliğini Monica'nın sıcak girişine yasladı. Hızlı ve sert bir hamleyle içeri girdiğinde Monica, genç adamın boynuna sıkıca sarıldı. Ayaklarını adamın kalçasına dolamış, itişlere eşlik ediyordu.

“Richard! Beni öldürüyorsun.”

Richard, Monica'nın dudaklarını vahşi ve ilkel bir tavırla öperken dudaklarına doğru “Şşşşt. Bu sadece ateş. Keyfini çıkar hayatım.” diye soludu.

Monica'da öyle yaptı. Richard, darbelerini şiddetlendirirken Monica, titreyerek boşaldı. Hemen ardından Richard, küfürler savurup menisini içine akıttı ve anın keyfini çıkardı.

***

Monica, kaçınıcı olduğunu hatırlamadığı orgazmdan sonra gözlerini Richard'ın yatağında açtı. Beyaz çarşaf serili yatak ve boydan boya bir duvarı kaplayan dolaptan başka bir şeyi olmayan odaya geldiğinde hafif çakır keyifti, çünkü üçüncü turdan sonra Monica biraz daha şampanya içmeye karar vermişti. Genç kadın çarşafların arasında kıpırdandı ve yan dönerek bir saat aradı, fakat yoktu. Richard, hafif hafif horulayarak uyuyordu. Genç kadın kalktığı sırada Richard, onu belinden yakalayıp yatağa çekti.

“Gidemezsin.”

Monica, debelenerek elinden kurtulmaya çalıştı.

“Richard, gerçekten saat kaç öğrenmeliyim.”

Richard, kafasını iki yana sallarken gözleri hâlâ kapalıydı.

“Bilmiyorum, evimde saat yok ve telefonum salonda bir yerde.”

“Neden bir insanın yanında saat olmaz ki? Zamanı nasıl kontrol ediyorsun?”

Richard, gözlerini araladı yüzünde bilge bir ifade vardı.

“Sorunda bu. Zamanı sen kontrol etmiyorsun hayatım, zaman seni kontrol ediyor. Bu yüzden bir saatim yok. Ben zamana bağlı değilim, o bana bağlı.”

Bu hiç Monica’ya göre bir şey değildi. Zaman olmadan asla rahat edemezdi. Her şey zamanlı ve planlı olmalıydı.

“Hava kararmış, gitmem gerekli.”

“Neden? Kal ve sabah orgazmının ne kadar harika bir şey olabileceğini sana göstereyim.”

Bu teklif gerçekten mükemmeldi. Çünkü Monica, evlendiğinden beri sabah orgazmının tadını unutmuştu. Franklin, akşam sevişen türlerdendi ve Monica onu zorladığında sadece onun için başarılı olurdu. Monica, asla sabah orgazmı olamazdı. Hem adamın geçen seferki sabah performansı hâlâ aklındaydı.

“Gitmem gerekmece kaldırdım. Yarın yola çıkıyorum. Manhattan’a.”

Richard, yüzünü buruşturdu.

“Boktan Manhattan’da ne işin var?”

“Boktan bir boşanma davam var.”

Richard, Monica’yı altına alarak genç kadının çıplak bedeninin üzerine konuşlandı.

“Hım. Evli bir kadınla yatıyorum. Bu, çok edepsiz değil de ne? Bak hayatım, yine sertleştin.”

Monica, ellerini adamın omuzlarına koyarak onu üzerinden itmeye çalışırken kahkahasına engel olamadı.

“Aslında bu evlilik, sadece kâğıt üzerinde bayım. Siz, beni nasıl bir kadın sandınız?”

Richard, Monica’nın boynunu ateşli öpücüklere boğarken “Ateşli bir kadın.” diye homurdandı.

***

Monica, nihayet bir saat sonunda Richard'ı ikna edebilmişti. Richard'ın apartmanın güvenliğinden çağırmasını istediği taksi gelmiş ve Richard, onu taksiye bindirmek için ısrarcı olunca Monica daha fazla itiraz etmemeye karar vermişti. Richard Richardson çok ama çok inatçı bir adamdı. Monica, evine gider gitmez hızlıca duş aldı, üzerini giymeyecek kadar yorgun hissediyordu bu yüzden çıplak bedenini ipek çarşaflarının arasına sokarak uykuya daldı. Yüzünde tatmin olmuş ve sevimli bir gülümseme vardı bu gülümsemenin neden olduğunu bile bilmiyordu. Yarın Franklin'in o ikiyüzlü suratını görecektir olmak bile keyfini kaçıramamıştı.

***

Genç kadın, sabah alarmının sesiyle uyandı ve dudakları arasından bir inilti döküldü. Belki de Richard haklıydı. Bu boktan saatlere ihtiyaç yoktu. Yataktan sürünerek çıktı, sabahlığını üzerine alarak mutfığa gidip bir fincan filtre kahve eşliğinde sigarasını içti. Hazırlanmak ve uçağa yetişmek için yeterince uyanmıştı. Siyah pantolonu, fırırlı, beyaz gömleği ve kısa, siyah ceketinin altına sivri burun, alçak topuklu ayakkabılar giymişti. Ayakkabılarına uygun küçük çantası yanındaydı. Güneş gözlüklerini gözüne takarak evden çıkıp havalimanına gitmek için bir taksi buldu. Kendini tanımlaması gerekse dişli ve ciddi olduğunu söylerdi. Bu boşanma bugün gerçekleşecekti. Monica bundan o kadar emindi ki, dönüş biletini akşama almıştı. Belki, özgür bir kadın olmasını şampanya içerek kutlardı. Bu gülmesine neden oldu. Taksici aynadan kendisine baktığında ifadesini toparladı bunun duruşma sırasında aklına gelmemesi için dua etti.

Monica'yı havalimanında avukatı Sofia karşıladı. İki kadın kibarca selamlaşıp Sofia'nın bürosuna gittiler. Sofia ona bulduğu ayrıntılardan bahsederken Monica'nın dudakları kıvrıldı. Sofia bunu bir şeref meselesi haline getirdiği için bir dedektif tutmuş Franklin ile fahişe Sandra'nın olduğu görüntüler yakalanmasını sağlamıştı. Ayrıca Derek istifa etmeden önce güvenlikten aldığı bir kaseti dün gece Sofia'ya göndermişti. Monica görüntüleri daha yeni görüyordu ve gerçek anlamda midasını bulandırmaya yetmişti. Görüntü aylar öncesine aitti. Monica şükran gününü geçirmek için babasının ve üvey annesinin yanına Lond-

ra'ya gittiğinde çekilmiş olmalıydı. Tarih o zamana aitti. Fahişe Sandra binaya çıkıyor doğruca Franklin'in odasına giriyordu. Çıktığında saçları başı dağılmış ve elbisesinin her yanından 'ben becerildim' dağınıklığı akıyordu. Sadece bu da değildi. Ondan birkaç dakika sonra Franklin çıkıyordu ve ikili otoparkta buluşup bir süre yiyiştikten sonra arabaya binip uzaklaşıyorlardı.

"Bunlar boşanmam ve istediğimi almam için yeterli olacak mı?"

Sofia gülümsedi. "Çok büyük ihtimal. İhaneti açık, fakat Franklin'in avukatı ellerinde geçerli şeyler olduğu ve senin ahlaksız bir şekilde çalıştığın konusunda ısrarcılar. Elbette söylediğin gibi onlarla görüşmeyi kabul etmedim. Bu yüzden ellerinde ne olduğunu bilmiyorum. Bilmem gereken bir şey var mı Monica?"

Monica içinden elbette var diye düşündü. Seks balosu, grup seks ve ateşli rock yıldızı içeren ayrıntıları unutarak sadece gülümsedi.

"Yok, Sofia. Hiçbir şey yok. Ben sadece mesleğimi yapıyorum."

Duruşma saatine kadar Monica gergindi ama bunu belli etmemek için çaba sarf ediyordu. Nihayet duruşmaya alındıklarında herkes eteğindeki taşları döktü. Monica'nın avukatı neler istediklerini bildirdi ve Franklin'in avukatı bunun müvekkilinin kişisel servetinden almak olduğu konusunda ısrarcı davrandı. Monica şirketin büyüme tablolarını ve net karlarını gösteren tablolarının çıktılarının raporda olduğunu söylediğinde onlar incelendi. Monica, Franklin'in ihanetini kanıtlayan videoları izleyen jürinin ifadelerini incelerken umutsuzluğa kapılmadı. Jüride kadınlar çoğunlukta idi ve kendisiyle empati yapacaklarına inanıyorlardı. Franklin bir anda sinirlenerek Monica'nın iffetsiz bir kadın olduğundan bahsetmeye başladı. Geçmişinde pek çok yatak ilişkisi yaşamış, on sekiz yaşından önce bir hamilelik ve kürtaj geçirmiş, bu yüzden çocuğu olmayan bir kadın olduğunu tüm jürilerin önünde tükürürcesine söylemişti. Hatta sözlerini baba olma özlemi çektiği bu yüzden başka kadınlara yöneldiğini söyleyecek kadar haysiyetsiz bir şekilde noktalamıştı. Monica gözyaşlarını güçlkle bastırıyordu. Buna rağmen başı dimdikti. Kibarca elini kaldırıp söz istediğinde Franklin sağlam bir azara maruz kaldı, ardından Monica'ya söz verildi. Monica önce yutkundu sonra sözlerine başladı.

“On beş yaşından, yirmi yaşına kadar nemfomani ile boğuştum. Bu benim elimde olan bir şey değildi ve kesinlikle iffetsiz bir insan olduğumu kabul etmiyorum. Bu psikolojik bir rahatsızlıktı ve ben tedavi oldum. Bununla ilgili her tür raporum mevcut. Eğer heyet talep ederse onları size getiririm elbette, fakat daha evlenmeden hatta tanışmadan önce yaşadığım bir rahatsızlığın yüce mahkemeyi ve Franklin Wilson’u ilgilendireceğini sanmıyorum. Çocuğum olmadığını Bay Wilson ile birlikte öğrendim ve o zaman kendisine boşanmayı teklif ettim. Hiçbir kadın bu yüzden ihanete uğramayı hak etmez.”

Jüri Monica’yı onaylayan mırıltılar çıkardığında Franklin’in yüzü mosmor bir hal aldı. Franklin bir kez daha söz almadan araya girme hatasına düştü.

“Bir avuç soytarı ile birlikte dünyayı geziyor. Hem de benimle nikâhlıyken... Çalıştığı o rock yıldızlarının hayatlarının nasıl olduğu herkesin malumu. Bu iffetsizlik!”

Yargıç daha fazla dayanamadı ve tokmağını kürsüsüne sertçe vurdu.

“Bay Wilson! Ses tonunuza ve kelimelerinize dikkat etin, ayrıca mahkeme izin vermeden konuşamazsınız!”

Sözlerine önündeki dosyalara bakarak devam etti.

“Gördüğüm kadarıyla Bayan Collins’te sizde menajerlik yapıyorsunuz. Bu durumda Rock yıldızları ile çalışmasının nesi yanlış?”

Boğazını hafifçe temizledi.

“Ayrıca buradaki fotoğraflara bakarak kimin daha iffetsiz olduğunu söyleyebilirim. Geçen hafta çekilmiş bu fotoğrafta çokta saygın görünmüyorsunuz.”

Yargıç Franklin ile Sandra’nın bir mekânda kucak kucağa ve öpüşürken çekilmiş bir fotoğrafını havaya kaldırmış sallıyordu.

Ve karar verildi. Monica şirket hissesinin yarısını alarak Franklin’den kurtuluyordu. Hâkim bunu açıklarken genç kadın derin bir soluk verdi. Sonunda gerçek anlamda özgür olacaktı. Gerçek anlamda özgür, bağımsız, zengin, güçlü ve kendi olacaktı. Mahkemeden çıkar çıkmaz içine derin bir nefes aldı. Franklin bir anda karşısına çıktı. Avu-

katı, kızark bir suratla onu Monica'dan uzak tutmak için kolunu çekiştiriyordu.

"Bu işin burada bittiğini sanıyorsan çok yanılıyorsun Monica! Çok yanılıyorsun!"

Monica dişlerini birbirine bastırarak

"Elinden geleni ardına koyma Franklin ve bil bugün seni ilk ve son kez yenmedim. Ne zaman karşıma çıksan topuklu ayakkabılarımla kışını tekmelemek için hazır olacağım. Beni küçümseme."

Franklin'in çenesi kasılıp gevşiyordu.

"Sen bir orospusun. Bundan fazlası değilsin! Yeniden o eski, sefil hayatına döneceksin. Sefil ve yalnız..."

Monica başını dikleştirdi.

"O zaman bu orospunun suratına iyi bak ve düşmanını tanı. Üç dakikalık Franklin!"

Avukatı Franklin'i çekerek oradan uzaklaştırırken Sofia yanında kıkırdıyordu.

"Bundan sonra sana hayranım."

Monica gülümseyerek "Bundan sonra bende kendime hayran olmak istiyorum." dedi.

Kanatlarını bir kere açmıştı.

18. Bölüm

GENÇLİK İKSİRİ

Monica'nın Los Angeles'a dönmeden önce görüşmesi gereken biri vardı. Taksi sıkışık trafikte ilerlemeye çalışırken kolundaki saate baktı. Geç kalmamıştı, yetişebilirdi. Arkasına yaslanarak rahatladı. Artık özgürdü ve şimdi kazanma zamanıydı. Taksi Perez Medya ve Ajans'ın önünde durdu. Monica ödeme yaparak doğruca binaya yöneldi. Genç kadın, bu randevuyu geçen hafta ayarlamıştı ve şansa bakın ki Perez ilk aramasında telefonuna çıkacak kadar ilgiliydi. Monica adamı etkilediğinin farkındaydı ve aldığı bilgilere göre Perez hâlâ Wilson Ajansla bir anlaşma imzalamamıştı. Bu durumun Franklin'in işleri yavaşlatmasından kaynaklandığını düşünüyordu. Medya'dan ve müşterilerden boşanma olayını gizlemiş Monica'nın kuyruğunu sıkıştırıp geri döneceğini düşünmüştü. *Budala!*

Monica Bay Perez'in sekreterine gülümseyerek "Randevum vardı, Monica Collins!" dedi.

Sesi enerjik ve neşeliydi. Genç kadın gülümseyerek telefona sarıldı. Saniyeler içinde yaşlı adam kapıda belirmişti. Kır saçları geriye taranmış, bronz tenine tamamen zıt krem renk bir takım içindeydi. Tipik bir İspanyol'du.

Monica adama gülümseyerek cilveli bir tavırla "Bay Perez! Harika görünüyorsunuz." diye şakıdı.

Adam başıyla genç kadına kibar bir selam verip onu içeri davet etti. Monica adamın açık renklerde döşenmiş çalışma odasına geçerek adamın yönlendirmesiyle koltuklu bölüme oturdu. Bacak bacak üstüne atarak arkasına yaslandı.

Bay Perez sitemkâr bir tavırla "Senden başkası benimle görüşmek için poposunu yırtıp sonra aramasaydı eğer bugün karşımda oturuyor olmazdı Monica. Umarım beni ikna edecek geçerli bir nedene sahibsin-dir." derken kaşları çatıktı.

Monica mahcup bir şekilde adama başına gelen şeyleri anlatırken adam ilgiyle onu dinledi. Genç kadını affettiği gözlerindeki parıltılardan belli oluyordu.

Monica söyleyeceklerini bitirdikten sonra "Wilson Ajans sizinle herhangi bir iletişimde bulundu mu?" diye sordu.

"Evet, o adi herif birkaç kez aradı fakat muhatabımın siz olduğumu söyledim."

Monica sırttı. "Bana güvendiğiniz için teşekkür ederim Bay Perez, başıma gelenler ve uğraşmam gereken şeyler yüzünden sıkıntılı zamanlar geçirdim. Özrümü kabul ederek, bana bir şans daha vererseniz bu beni çok mutlu eder."

Perez arkasına yaslanarak elini uzun çenesinde gezdirmeye başladı. Bir şeyler düşündüğü açıktı. Gözleri kısılmış, bakışları bir noktaya sabitlenmişti.

"Peki, şu grupla olan altı aylık sözleşmeniz?"

"Beş ayım kaldı. Bu sizin için sorun olur mu? Yani beni beş ay beklemek..."

Monica gözlerini erkekleri etkilemek için yaptığı zamanlardaki gibi kırıştırdı. Bu haliyle istekli görüldüğünden emindi ve kalbi olan hiçbir erkek bu bakışa dayanamazdı.

"Başarılı olacağına inancım tam Monica. Bu yüzden bekleyeceğim. Birlikte güzel işler yapacağımıza inanıyorum. Belki beş ay sonra benim yanımda, burada çalışmakla ilgilenirsin?"

Monica bu teklifini doğrudan reddetmek istemiyordu kafasının içinde uygun bir cevap düşünürken bunu belli etmemek adına gülümsemi.

“Bu nazik teklifinizin beni ne kadar mutlu ettiğini tahmin bile edemezsiniz fakat LA’da kendime yeni bir hayat kurdum. Orada yeni bir başlangıç yapmak istiyorum şu temiz sayfa meselesi... Sektörde sizin gibi büyüklerle rakip olacak ya da onları etkilemeye çalışacak, izinizden gidecek taze kanlara ihtiyaç var öyle değil mi Bay Perez? Tek güç olunca canınız sıkılmaz mı? Hayatın renklenmesi için biraz rekabet lazım.”

Perez bir kahkaha attı. “Ah Monica! Sen karımdan sonra tanıdığım en tehlikeli kadınsın. Sendeki bu özgüven ve konuşma yeteneği ile kısa zamanda karşıma dikileceğine şüphem yok. Tamam, dediğin gibi olsun. Beş ay sonra yeni müşterilere hazır ol.”

Adam yerinden kalkarak Monica ile el sıkıştı. Genç kadının gözleri ışıldıyordu.

***

Monica bir koşturmacadan sonra uçağına yetişmeyi başarmıştı. Gerçekten zor bir gün olmuştu ama Monica yine de yorgun hissetmiyordu. Uçağın Business bölümünde içkisini yudumlarken aklından yaramaz düşünceler geçiyordu. Bilerek şampanya tercih etmişti. Sanırım bundan sonra şampanyayı içerken aklından hep bu düşünceler geçecekti. Monica bu yaramazlığı ileri götürmeye karar vererek şampanya kadehinin fotoğrafını çekti ve Richard’a yollarken bir de not ekledi.

Kadehimi özgürlüğe kaldırıyorum!

Beş dakika kadar sonra bir cevap aldığında telefonuna uzandı. Kendini neden genç bir kız gibi hissettiğini bile bilmiyordu.

Kadeh kaldırmak için ne güzel bir sebep hayatım. Kutlamanın hakkını vermek için bana gelmeye ne dersin?

Bu davet Monica’ya çok cezbedici gelse de reddetmek zorunda kalacaktı. Daha özgürlüğüne yeni kavuşmuştu ve hemen bir erkeği hayatına dâhil etmek istemiyordu. Tabii bu erkek bir de patronu sayılırdı. Tiksintiyle yüzünü buruşturdu. Bir hata mı yapıyordu? Richard gerçek-

ten çok etkileyici bir adamdı ve Monica ona kapılmayacak kadar zeki olmasına rağmen yine de uzak durma ihtiyacı duyuyordu.

Üzgünüm, kız kıza kutlama yapmalıyım. Erkekler = Sorun

Bu gece için Emma ile plan yapmıştı. Birlikte gece hayatına atılıp biraz dağıtmayı planlıyorlardı ve Monica özgür bir kadın gibi hareket etmeye kararlıydı. Emma bunun için işinden izin bile almıştı. Richard'ın cevabı anında geldi.

Hım... Düşünce tarzından hoşlanmadım. Sana DOĞRU erkeğin ne kadar iyi bir sorun çözücü olduğunu ispat etmeliyim. En kısa zamanda!

Monica uçuş süresince gözlerini kapatıp biraz kestirdi. Onu havalimanında karşılayan Emma ile birlikte doğruca eve döndü. Hava çoktan kararmış şehir canlı ışıklarla aydınlanmıştı. Manhattan ne kadar kalabalık, yoğun ve meşgulse, Los Angeles o kadar hayat dolu, renkli ve karmaşıktı. Monica buraya ilk geldiğinde hiç sevmediğini hatırladı. Oysa şimdi kendini sanki hep buraya aitmiş gibi hissediyordu. Genç kadın yirmi dakika gibi kısa bir zamanda üzerine minik bir elbise geçirdi, makyajını koyulaştırdı, saçlarını taradı. Emma ile birlikte sahile yakın gece kulüplerinden birine gittiklerinde saat tam da şehrin canlandığı saattti. Sıkıcı, tek düze insanların uyuduğu ama hayat dolu insanların ruhlarının caddelerde fink attığı saatler... Monica ve Emma doğruca bara yöneldi. İki kadın birer Bourbon sipariş verdiler. Siparişleri kısacık bir zamanda geldi ve ondan daha kısa bir zamanda yok oldu. Monica dördüncü kadehten sonra yerinde kıpır kıpırdı.

“Dans etmek istiyorum.”

Emma daha fazla dayanamadan kendini sahneye attı. Monica bu çılgınlık için biraz daha sarhoş olması gerektiğine karar verdi. Bir kadeh daha içki istediği sırada çalan seksi şarkı yerini çok daha yakıcı bir şeye bıraktı. Araf grubunun *İç ve seviş* şarkısı mekânı inletmeye başlamıştı. Monica tam çaprazına dönerek dev televizyon ekranındaki klibe göz attı. Araf grubunun ucuz kliplerinden biriydi. Bolca meme ve grup üyelerinin üstsüz hallerinden başka bir şey yoktu. Bir ara Richard kamera ekranındaydı. Gitar solo bölümünde üstsüz bir şekilde ve ter içinde gitar çalıyordu. Monica bedenine basan ateşle içkisini yudumladı. Tam yanında oturan genç kızlar kıkırdamaya başladı. Üç kızda

klibe kilitlenmişti. Yaşlarının en fazla yirmi dört olduğunu tahmin ediyordu.

İçlerinden biri "Tanrım! Richard Richardson hayatımda gördüğüm en seksi şey. Onun o kutsal aletinin vajinamın çevresinde bir tur atması için her şeyi verirdim!" diye cırladı.

Kızın ufak tefek esmer arkadaşı içli ve sesli bir mırıltı çıkardı.

"O adamla geçireceğim bir gece için Alvin'in kışına tekmeyi basarım."

Hepsi kahkahalar atarak Richard'ın ne kadar seksi olduğundan bahsederken Monica boş olan bardağı kafasına dikti. Bu kızlardan neredeyse on yaş büyüktü. Richard'ın peşinde koşan binlerce genç kız varken Monica onunla yatabildiği için kendini şanslı mı saymalıydı? Bu şey sona erdiğinde, Richard, Monica ile daha fazla sikişmek istemediğinde ne olacaktı? Onu bir yirmilik ile gördüğünü hayal ettikçe morali bozulan genç kadın daha fazla sarhoş olmayı beklemeden kendini dans pistine atarak içindeki fazla enerjiyi dökmeye karar verdi. Bu düşüncelerin hepsi lanet olasıca hormonlarının suçuymdu. Richard'ın tadına bir kez bakmıştı ve şimdi azmış hormonlarıyla başa çıkamıyordu.

Emma ve Monica o gece sabaha karşı eve gelerek yatağın yolunu zor buldular. Monica'nın içini kaplayan sıkıntı, tatminsiz bedeniyle birleşip, sarhoşluğuyla karıştığında uyumanın epey güç olacağını düşünmüştü fakat öyle olmadı. Genç kadın kıyafetlerini bile çıkarmadan uykuya daldı. Öğlene doğru uyanan iki kadın kahvaltılarını yaptıktan sonra Monica'nın boşanma kutlamasının ikinci aşaması için evden ayrıldılar.

Monica, Corbin'i arayarak bugün için planladıkları görüşmeyi iptal etmiş yeni kayıtları hafta sonu yapacaklarını söylemişti. Bugün izin günü sayılırdı. Monica, Emma ile birlikte bir güzellik merkezinin yolunu tuttu. Merkez her türlü imkâna sahip bir şımarma kampıydı. Spa, havuz, cilt bakımı, masaj gibi şeylerin ardından kuaför salonuna girmişlerdi. Emma saçlarını kısaltmaktan bahsediyordu Monica ise aynada kendine baktı. Sarı saçları, kadınsı görünse de kahverengi saçlarla her zaman daha genç görüldüğünü düşünmüştü.

Yanına yaklaşan kadın "Senin saçını da kesiyor muyuz tatlım?" diye sorduğunda Monica kafasını iki yana salladı.

"Şey, aslında değişiklik yapmaya karar verdim. Saçlarımı eski haline döndürmek istiyorum. Daha doğal olması için yani. Kahverengi çok doğal bir renk öyle değil mi?"

Kuaför kadın gülümserken Emma ona şüphe dolu bakışlarla bakıyordu. "Saçlarını daha yeni boyatmadın mı Monica? Sarı saç özellikle seçmiştin çünkü Franklin sarı saçtan hoşlanmıyordu yanlış hatırlamıyorsam?"

Monica bunu biliyordu zaten. Fakat arkadaşına sadece gülerek kendini koltuğa bıraktı.

"Biliyorum ama sıkıldım. Değişikliğe ihtiyacım var. Bilirsin işte her anlamda bir değişiklik, belki giysi dolabımı falan da yenilerim. Benimle alışverişe gelir misin?"

Monica'nın bu *doğal* davranışına çabası işe yaramış görünmedi, yine de Emma onun üzerine çok gitmedi ve omuzlarını silkip devam etmesini söyledi. Monica birkaç saat sonunda yeni ışıltılı, koyu kahverengi saçlarına kavuşmuştu. Kesinlikle çok daha doğal ve genç görünüyordu. Aynaya doğru eğilip yüzünü incelerken yanaklarını hafifçe yana doğru çekştirip zaten gergin olan deriyi biraz daha gerdi.

"Emm, sence botoksa ihtiyacım var mı?"

Emma ona bir akıl hastasına bakarmış gibi bakarken "Monica sen iyi misin?" diye sordu.

Monica başını sallamakla yetindi ama hâlâ yanakları ve olmayan kaz ayaklarıyla oynuyordu. Emma yerinden kalkarak Monica'nın arkasında durdu ve kollarını birbirine bağlayarak ciddi bir tavır takındı. Monica, aynadan onu seyrediyordu.

"Anlat, hemen."

"Neyi anlatayım?"

"Bir şey olmuş işte, ne olduysa onu anlat."

Monica saçmalama dercesine elini havada salladı. "Bir şey olduğu yok Emma. Bunu da nereden çıkardın?"

"Onunla mı ilgili? Şu yakışıklı ve seksi rock yıldızı?"

Emma'nın yüzünde oluşan sinsi sırıtış Monica'yı rahatsız etmişti. Genç kadın yerinden kalkarak çantasını aldı.

"Saçmalama Emma. Onunla sadece birkaç sefer yattım ve bu tamamen cinsel açlığımdan kaynaklıydı. Bundan sonrası içinde hayatımı kendim için yaşamaya karar verdim. Kimse için değil. Yani bu gördüğün değişikliklerin hepsini kendim için yapıyorum. Bundan sonra bir erkek için yapacağım tek şey bacaklarımı açıp beni memnun etmelerini beklemekten öteye gitmeyecek."

Monica işe gitmek zorunda olan arkadaşını geride bırakarak eve dönmüş ve bir bardak kahve ve sigara eşliğinde kanepesinde mail-lere cevap yazmaya başlamıştı. Telefonu tekrar çaldığında ona doğru uzandı. Richard'ın üç aramasını görmezden geldiği düşünülürse kendini bunu cevaplamak zorundaymış gibi hissediyordu. Telefonu açtı fakat bir şey söylemeye fırsat bulamadan Richard'ın boğuk, seksi sesi kulaklarına doldu.

"Demek beni görmezden geliyorsun öyle mi hayatım?"

Monica bu tatlı sitem karşısında kıkırdadı. "Seni görmezden gelmiyorum Richard, sadece çalışıyorum. Haftaya turnenin Avrupa ayağı başlıyor ve yapmam gereken bir dünya şey var. Siz çocuklarla çalışmak kolay değil."

Richard ona hak verirmiş gibi mırıltılar çıkardı. "Ara vermeye ne dersin? Hatırlarsan seni motorumla gezdirecek ve seni onun üzerinde..."

Monica, adamın ahlaksızlığa kayan sözünü kesmekte gecikmedi. Bunu yaparken kahkahalara boğulmuştu. "Beni bir kez daha o canavara bindireceğini düşündüren şey nedir?"

Monica geçen sefer korkmuş olsa da heyecan duyduğunu ve özgür hissettiğini göz ardı edemezdi elbette.

Richard fısıltıya dönen sesiyle "Çünkü bunu istediğinden eminim. Hem canavara, hem motoruma binmek istediğine yani." diye yanıtladı.

Monica onun bu edepsiz tavrı ve özgüveni karşısında kahkahalara boğulmuştu.

"Yapma hayatım, böyle kahkaha atma. Yoksa bütün planı iptal edip yukarı çıkmak ve seni kapının ağzında becermek zorunda kalacağım."

Monica şaşkınlıkla soludu.

“Yukarı mı?”

“Şu an aşağıda seni bekliyorum.”

Genç kadın cevap vermeden hızla yerinden kalkıp balkona çıktı. Hava sonbahara döndüğü için serinlemişti ve diken diken olan tüylerinin suçunu serinlemiş havaya atıyordu. Genç kadın balkondan aşağıya doğru baktığında onu gördü. Yolun karşısında motorunun yanında dikiliyordu. Monica bu kadar yüksekten bile onun yüzündeki özgüveni görebiliyordu.

“Bu yaptığın emrivaki, müsait olmayabilirim.”

Bilmiş bir edayla “Ama müsaitsin!” diyen Richard kafasını kaldırmış doğrudan ona bakıyordu.

“Hayır, değilim.”

“Öylesin. Şimdi o güzel kışını saran bir pantolon ve ceket giyerek buraya gelmeni istiyorum. Aslında etek giymeni tercih ederdim ama hava serin. Üşüyüp hasta olursan kendimi affetmem.”

Monica telefonu kapatıp içeri girdi. Bir an için onu ekmeyi düşünse de o aptal hormonları buna izin vermedi ve Monica kendini dolabında uygun kıyafet ararken buldu. On dakika sonra kalçalarını saran bir kot pantolon ve kot ceket giymiş olarak aşağıya inerken buldu kendini. Kot ceket ve kot pantolonun modasının geçtiğini biliyordu ama başka uygun kıyafet bulamamıştı, neyse ki Richard'ın buna çok takılmayacağını düşünüyordu. Topuklu sandalet, botları yeni bir tarz oluşturmuş, kadını görüntüsünü sürdürmesini sağlıyordu. Monica dalgalı, koyu kahverengi saçlarını geriye atarken asansörün aynasından kendine baktı. Richard saçları hakkında ne düşünecekti? Monica apartman kapısından çıktığında esen sert bir rüzgâr saçlarını savurdu. Richard yolun karşısında dikiliyordu. Genç kadın karşıdan karşıya geçerek Richard'ın önünde durduğunda adam bakışlarıyla genç kadını dikkatli bir şekilde süzüyordu. Gözleri ayakkabılarına, bacaklarını saran pantolonuna, en sonda yüzüne ve saçlarına odaklandı. Richard bir şey söylemeden uzanıp Monica'nın yüzünün kenarındaki bir saç tutamına dokundu.

“Nasıl buldun?”

Genç kadın heyecanla fısıldamıştı ve bunu yaptığının farkında bile değildi. Tanrı aşkına! Ne bok oluyordu böyle?

“İlk gördüğüm gün gibi. Seni yere yatırmak istememe neden oluyor.”

Monica kibarca gülümsedi. İlgisini Richard’ın arkasındaki devasa motora vermeye çalışıyordu ama Richard’ın gözleri üzerindeyken bu zordu.

“Eh canavarla tur atıyor muyuz?”

Genç kadın motorun arkasındaki kaskı aldı. Richard’ın sinsî gülümsemesi karşısında adama yaklaşıp kulağına doğru eğildi. Boşta duran eli adamın kemerinde duruyordu. Richard’ın bu temas ile nefesinin teklediğini hissetmek hoşuna gitmişti.

“Pantolonundaki canavardan bahsetmiyorum.”

Richard havalı bir hareketle dönerek Monica’yı motor ile bedeni arasına sıkıştırdı. Monica topuklu giydiği için kendini mutlu hissediyordu çünkü böylece Richard ile yüz yüze gelmesi için ufak bir başkaldırma hareketi yeterli oluyordu. Richard, genç kadının elinden kaskı alarak başına geçirdi ve suratına kocaman bir gülümseme yayıldı.

“Komik görünüyorum değil mi?”

Kask yüzünden genç kadının sesi derinden geliyordu. Richard kafasını iki yana salladı.

“Sen komik görünemeyecek kadar seksisin hayatım.”

Monica, Richard’ın beline sımsıkı sarılmış, esen rüzgârın onu uçurmaması için ayaklarını ayaklıklara geçirmişti. Richard şehir dışına kıvrılan boş sahil şeridi üzerinde durmadan devam ediyor ve Monica artık Los Angeles’in neresinde olduklarını dahi bilmiyordu. Richard bir süre daha devam ettikten sonra karanlık bir kumsalın kenarında durdu. Kumsal gecenin karanlığına doğru uzanıyordu ve şu anda terk edilmiş görünüyordu. Plajdaki dükkânlar kapanmış, kıyıya vuran dalgaların sesinden başka bir ses kalmamıştı. İleride görünen evler, iş yerleri cılız ışıkların gölgesindeydi. Burası canlı şehrin, sessiz gölgesinde saklanan bir yerdî ve Monica huzurlu olduğunu düşündü. Genç kadın kaskını çıkarıp saçlarını savurdu.

“Neredeyiz?”

Richard motordan inip kaskını çıkardı ve Monica'yı da indirdi. Genç kadının topukları kumların içine gömülmüştü.

"Bilmiyorum ama yeterince ıssız gibi göründü."

Monica ellerini adamın göğsüne yaslayarak yüzüne bakmak için kafasını hafifçe geriye yatırdı.

"Ne için yeterince ıssız?"

Richard, Monica'nın ensesini kavrayarak dudaklarını dudaklarına doğru çekti ve baş döndüren bir tutkuyla öpmeye başladı. Monica'nın dudakları tam manası ile Richard'ın dudaklarında eriyordu. Monica nefesinin kesildiğini hissettiğinde dudaklarını adamdan ayırdı.

"Nefesimi kesiyorsun."

Richard genç kadının dudaklarına doğru üfledi.

"Benimkini kullan."

Bu kelimelerden sonra Monica erimek üzereyken onu bir kez daha öpmeye başladı. Elini genç kadının poposuna götürüp avuçladı. Monica artık onu takip edemiyordu, Richard'ın dudakları, dişleri ve dili ile uğraşırken bu çok zordu.

"O güzel ayakkabıları benim için çıkarır mısın?"

Monica başını sallayarak eğildi ve ayakkabılarından kurtuldu. Soğuk kumlar çıplak ayaklarına yapışıyordu. Richard, Monica'nın pantolonunun düğmesini açarken genç kadın onun ay ışığında ne kadar güzel olduğunu düşünüyordu. Parlak gözleri şimdi donuk bir yeşildi. Kahverengi benekler ise siyah görünüyordu. Surat hatlarını belirginleştiren siyah gölge sakalının uzamış olduğunu gösteriyordu ve Monica bir anda onun sakalının bacak içlerini çizdiğini hayal ederek inledi.

"Ne istediğini söyle bana. Seni nasıl almalıyım?"

Monica alt dudağını dişleyerek pantolonunu üzerinden sıyrıp çıkardı. Richard için teni yine çıplaktı. Kalçasını motorun oturma kısmına yaslayarak bacaklarını ayırdı. Bir yandan da devasa alette tutunacak bir yer arıyordu.

"Benim tadıma bakarken, sakalının bacaklarımdan içini çizmesi harika olurdu."

Richard hırıltılı bir soluk aldı.

“İsteğin benim için emirdir.”

Richard dizlerinin üzerine çökerek Monica’nın diz kapaklarına ellerini koydu ve bacaklarını biraz daha ayırdı. Ağzını genç kadının vajinasına dayamadan önce dilini çıkarıp Monica’nın Venüs tepeciğini yokladı. Gözlerini yukarı dikmiş Monica’yı izliyordu.

“Beni düşünerek buraya dokunuyor musun?”

Monica dürüstçe “Buna pek fırsat vermiyorsun.” diye yanıtladı.

Gerçekten düşününce artık mastürbasyon yapmadığını fark etti. Evliyen bile bunu her gün yapardı oysaki.

“Biliyor musun? Ben seninle tanıştığımдан beri sürekli sert geziyorum ve duş ile aramda seviyeli bir yakınlık var. Sürekli kendimi boşaltıyorum. Bir ergene döndüm.”

Monica kıkırdadı ve Richard’ın ağzını vajinasının üzerinde hissedince soluk soluğa kaldı.

“Yani başka yaramazlıklar yapmadığını mı ima ediyorsun? Senin gibi bir adam... Önünde bir meyve bahçesi varken sadece bir ağaçla yetinmek sana göre olmamalı.”

Monica, Richard’ın başka kadınlarla yatıp kalktığını duymak istemese de kendisine göz göre göre yalan söylemesine izin verecek değildi. Onun şöhreti herkesin malumuydu ve Monica gibi sıradan bir kadın onun o inanılmaz libidosunu tek başına doyuramazdı. Richard ağzını genç kadının kadınlığından çekerek ıslak dudaklarını yaladı.

“Sana yemin ederim, senin tadına baktığımdan beri aklım başımda değil. Ben istediğim şeyi alırım hayatım, bu konuda tamamen haklısın. İstedğim şey tek bir ağaçsa eğer sadece ona odaklanırım. Senden başka bir şey düşünemiyorum. Beni çıldırtıyorsun. Tek istediğim ağzımı buraya dayamak.”

Dilini, Monica’nın vajinasının iç kısmında gezdirdi. Daha sonra işaret parmağını deliğine yasladı ve yavaşça içine kaydı.

“Ve burayı doldurmak...”

Monica inleyerek kendini geriye doğru yasladı. Monica’nın dudaklarından histerik bir şekilde aynı isim dökülüyordu.

“Richard.”

19. Bölüm

KELEPÇE

Motorun üzerinde kendilerinden geçip yorgunluktan bitap düştükleri sırada Richard, Monica'yı kucaklayarak kumsala yürüdü. Monica hiçbir şey sormadan kendini ona bıraktı. Richard kumsaldaki tahta banklardan birine genç kadını oturttu. Genç kadının ayakları çıplak, pantolonunun düğmeleri açıktı. Saçları dağılmıştı ama neyse ki ceketini üzerindeydi. Richard ise tamamen giyinik bir haldeydi. Monica'nın yanına oturdu ve birlikte dolunayın denizin üzerine yansıyan silüetini izlemeye başladılar.

"Boktan Manhattan nasıldı?"

Monica onun konuşma çabasını takdir ederek yerinde kıpırdandı. "Boktandı. En iyi yanı artık daha zengin ve daha özgür olmam."

"Özgür olmak her zaman en iyisidir."

Monica başını sallayarak onu onayladı. Richard tahta şezlongun baş kısmına sırtını yaslayarak rahatsızlıkla sürekli kıpırdanan genç kadını kendine çekti. Monica artık Richard'ın bacaklarının arasında oturuyordu. Ayaklarını uzatmış sırtını adamın göğsüne yaslamıştı.

Richard saçlarına dokunarak "Bu değişikliğin bir nedeni var mı? Hoşuma gitmediğinden değil tabii..." dedi.

Aslında Monica'da bunun cevabını bilmiyordu. Canı sıkıldığı her an saçını boyatırdı. Elbisesine uysun diye saçını boyattığı zamanlar dahi olmuştu fakat şu an bunun cevabını bilemiyordu.

Dudağını ısırarak "Biz kadınlar bazen kendimizi iyi hissettirecek değişikliklere ihtiyaç duyarız. Kalbi kırılan kadınlar saçlarını kestirir, yeni bir hayata adım atan kadınlar saçlarını boyatır. Bu kural böyledir Richardson!" diye takıldı adama.

Richard, Monica'yı ani bir hamleyle kendine doğru çevirip üzerine yerleştirdi. Dudaklarını istila ederken kalçasını avuçladı.

"Her halinle çok seksisin ama seni bu halde görmek bambaşka... İlk gördüğüm kadar ulaşılmaz görünüyorsun fakat yine de sana dokunabiliyorum."

Monica, Richard'ın alt dudağını ısırp adamın yerinden sıçramasına neden oldu.

"Egonu şişirdiğime sevinsem mi, sinirlensem mi? Bilemedim."

Richard, yerinde doğrularak genç kadını kucağına aldı. Ellerini beline doladı ve Monica bu pozisyonda adamın yükselen erkekliğini rahatça hissedebiliyordu.

"Egomdan çok başka yerleri şişirdiğini söyleyebilirim, hayatım."

Monica etrafına baktı. Bir canlı belirtisi yoktu fakat yine de cadde ve evler plaja çok yakındı. Her an birileri onları görebilirdi.

"Uzun zamandır böyle sorumsuz ve akılsızca bir şey yapmıyordum. Özgür hissettiriyor."

Richard, Monica'nın saçlarını geriye iterek eliyle atkuyruğu yaptı. Böylece genç kadın yüzünü saklayamıyordu, kızaran yanaklarını gizlemiyordu.

"Şehvet akılsızca değildir Monica. Bir kadın ne kadar akıllıysa, şehveti de o kadar yoğundur. Sen boş bir kadın değilsin. Zekisin, çok akıllısın, inanılmaz seksisin... Tüm bunlar seni istememe neden oluyor. Sen o beyni ve ruhu boş kadınlar gibi değilsin. Tek derdi benimle sikişip bununla övünmek olan o kadınlar gibi değilsin. Beni istiyorsun çünkü bedenim ve yeteneklerim seni etkiliyor. Beni arzuladığını yü-

züne bakarak söyleyebiliyorum. Olduğum şeyi değil. Rich'i değil. Sen beni istiyorsun."

Monica, bu adamın sözlerine anında inanabilirdi. Bu adam konuşmayı biliyordu. Bu adam yüzlerce kadın tanımış, hepsiyle yatmıştı. Monica sadece bunlardan biriydi. Monica'da pek çok adamla yatmıştı ama onlardan hiçbirini tanımamıştı. Onlar sadece Monica'nın hastalık döneminde kendini doyurmaya çalıştığı insanlardan ibaretti. Richard, onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Richard sadece bu Monica'yı biliyordu. Şık giyinen, kendine güvenen, neşeli, kararlı Monica... Bir süre sessizce orada oturduktan sonra motora binerek yola çıkmışlardı. Richard kendi evine giden yola çıktığında Monica sessiz kaldı. Zaten itiraz etse de motorun gürültüsü Monica'nın itirazını bastıracaktı ve Monica itiraz etmek istemiyordu. Hayatında ilk defa istediği şeyi seçme hakkına sahipti. Ailesini, kocasını ya da kariyerini düşünmüyordu. Kollarını Richard'a sararak bir süre için onun gittiği yere gitmeye karar verdi. Richard'ın dairesine çıktıklarında genç adam Monica'nın ceketini alıp astı. Monica daha önce burada yaptıkları şeyi düşünerek etrafına göz attı. Richard iki gün önce, ona bu salonda defalarca sahip olmuştu.

"Beni evine getirmeden önce en azından müsait olup olmadığımı sorabilirdin."

Richard ona yaklaşırken inanılmaz seksi görünüyordu. Beyaz atletinin açık yakasından göğsündeki dövmeler görünüyordu, Kaslı kolları siyah, beyaz ve renkli pek çok şekil ile kaplıydı. Monica hâlâ hepsini tam anlamıyla inceleyememişti ama kalbinin üzerinde yer alan gitar içindeki Alex yazısını, diğer göğsündeki motosiklet dövmesini, sırtını tamamen kaplayan renkli bahçe içindeki çiçekleri, sol elinin parmaklarında yazan 18.3.88 ve sağ elinin parmaklarında yazan 21.7.13 sayılarını inceleyebilmişti. Richard, Monica'nın tam önünde dikilirken kaşları çatıktı ama dudakları hınzır bir şekilde yukarı kıvrılmıştı.

"Eğer sana sorsaydım, yetişkin kadınlar hakkında bir ton zırva edip beni ekecektin. Artık sana sormuyorum, canım ne isterse öyle yapacağım."

Eli Monica'nın beline sarıldı ve genç kadını kendine çekerek dudaklarından hızlı bir öpücük çaldı. Monica ellerini genç adamın göğsüne dayayarak ondan biraz uzaklaştı.

"Beni zorlayacak mısın? Yani, seninle yatmam için."

Monica, bunu şakacı bir edayla sormuştu. Richard genç kadını aniden kucaklayınca Monica çığlık atarak karşılık verdi.

"Evet, beni delirttin! Mutlu musun? Benimle sikişmen için seni alı koyuyorum Bayan Collins!"

Richard, Monica'yı kucağında yatak odasına taşıırken Monica kıkırdarak ayaklarını savuruyordu ama bunlar kesinlikle kurtulma hamleleri değildi. Richard, genç kadını yatağına fırlatıp kaçmasına fırsat vermeden kalçasından yakaladı. Hızla üzerinden indirdiği pantolonu ayakkabılarıyla birlikte ayağından sıyırdı. Monica artık direnmekten vazgeçmiş, tişörtünü çıkarmış sutyenini çözmeye çalışıyordu. Bunu tek başına yapamayınca Richard'ın usta elleri tek hamlede ondan kurtulmasını sağladı. Arkasını döndüğünde Richard'da soyunuyordu. Monica ona kışkırtıcı bir bakış attı. Yatağın üzerinde adama doğru emekledi ve kalçasını yakalayarak onu kendine çekti. Erkekliğini dudaklarına sürtüğünde Richard derinden gelen bir sesle inlemişti.

"Sanırım benim sıram."

Richard dişlerinin arasından "Bu işlerin sırası olmaz hayatım, ama emmek istiyorsan seni durduracak değilim." diye fısıldadı.

Monica zaten duracak eğildi. Richard'ın dikilmiş erkekliğini ağzına yönlendirirken dilini dışarı çıkarıp metal topları yokladı. Dilini piercingin etrafında gezdirdi ve Richard'ın inlemesine neden oldu.

"Ne çeşit bir insan bunu yaptırır ki?"

Richard nefes nefese güldü.

"Kafayı yemiş ya da acıdan delicesine zevk alan insanlar."

"Sen hangi sınıftansın?"

"Kesinlikle kafayı yemiş olan sınıf..."

Ellerini genç kadının saçlarına dolayarak onu kendine doğru çekti. "Aç ağzını hayatım, dayanma gücüm buraya kadardı."

Monica adamın ellerini üzerinden çekip kafasını kaldırdı. Yüzünde patron benim ifadesi geziniyordu.

“Benim sıram Richard ve nasıl istersem öyle emerim. Şimdi seni bağlamadan o ellerini benden uzak tut.”

Monica adamı önce yavaş sonra daha hızlı bir şekilde emerken Richard’ın inlemekten ve küfürler savurmaktan başka bir şey yapamaması genç kadını cesaretlendirdi. Adamı tamamen ağzına alırken her çıkışımda dişlerini hissetmesini sağlıyordu. Penisinin ucundaki metallere gereğinden fazla ilgi gösteriyor ve Richard’ın bundan hoşlanmasından inanılmaz zevk alıyordu. Sonunca Richard kükreyerek boşalmaya başladı. Gecenin ilerleyen saatlerinde tükenmiş bedenleri Richard’ın yatağındaydı. Monica, genç adamın göğsünde yatıyordu. Kafasını kaldırıp yüzünü incelemeye başladı.

Richard kapalı gözlerinin ardından gülümseyerek “Neye bakıyorsun öyle?” diye sordu.

Monica, onu güzel bulduğunu söylemek istedi fakat bundan vazgeçti. İşaret parmağıyla adamın burnunun üzerini kaplayıp yanaklarına yayılan çillerine dokundu.

“Sakin onları sevimli bulduğunu söyleme! Yoksa sevimli olmadığımı ispatlamak için seni altıma almam gerekir ki gerçekten yorgunum hayatım.”

Monica gülmekten kendini alamadı. Richard simsiyah kirpiklerini aralayıp genç kadını izlemeye başlamıştı.

“Sadece düşündüm ama söylemedim.”

Monica’nın parmağı Alex dövmesinin üzerinde durdu. “Üzgünüm, çok özölüyor olmalısın.”

Sadece başını sallamakla yetindi ama Monica onun gözlerindeki derin acıyı görmüştü.

“Öz kardeşim yok ama babamın ikinci evliliğinden harika iki çocuğu var, onlardan birini kaybetsem... sanırım yıkıldım. Sen çok güçlü bir adamsın.”

Monica avuç içini dövmenin üzerinde tutuyordu. Richard elini onun elinin üzerine koyarak gözlerini kapattı.

“Nasıl dayandığımı hâlâ bilmiyorum. O benim için bir kardeşten fazlasıydı Monica. O benim ikizimdi ve her zaman birlikteydik. Asla ayrılmazdık... Tek istediği Araf'ın dünyaca ünlü bir grup olmasıydı ve bunu başardı. Grubun ismini o bulmuştu. Saçma grubumuza bu ismi koyduğunda on iki yaşındaydık. Babamın garajında çalışıyorduk bizden başka iki çocuk daha vardı. Babamın arkadaşının mekânında çalmaya başladık. Bizi dinleyen insanların sayısı azdı ama bu onu mutluluktan uçuruyordu. O zamanlar şarkıları ben söyledim.”

Monica gülümseyerek “Şarkı söylediğini bilmiyordum.” diye mıldandı.

“Tabii Luke gibi söyleyemiyorum. Çünkü onlar dâhil olduğunda fark edildik, yanımızda ki değişken çocuklardan çok daha iyilerdi. Bir amaç için bir araya gelmiş bir avuç hayalperest olsak da bunu başardık. Grup bir sene içinde tanındı ve turnelere başladık. Alex bizimle gurur duyuyordu.”

Monica onun konuşuyor, onunla bunları paylaşıyor olmasından dolayı çok memnundu. Kalbinin üzerindeki avucu ile nabzını hissediyordu. Richard kendi kendine gülerek kafasını iki yana salladı. Gözlerini açtığında Monica yaşların doldurduğu gözlerini görerek hüznü lendi.

“O kadar farklıydık ki... Alex tam bir çılgındı.”

Monica inanmıyormuş gibi Richard'ın suratına baktı. O magazin dergilerinde yazan şeyleri okumuştı, ama Richard'ın samimi itirafları çok daha başkaydı.

“Senin de ondan aşağı kalır yanın yok gibi...”

“Eskiden öyle değildi. Deli dolu, çılgın, çapkın ve kural tanımaz olan oydu. Ben her zaman iyi olan kardeştim. Devam etmedim ama Üniversite bile kazanmıştım.”

Monica, Richard'ın uslu çocuk olarak nasıl olacağını düşünüyordu.

“Ve sonra?”

Richard rahatsızlıkla yerinde kıpırdandı ve Monica konuşmanın sınırları aştığını anladı.

“Sonra, hayatın sonuna kadar yaşamak için var olduğunu fark ettim. Hayat çok kısa Monica... Ne zaman son bulacağı belli değil.”

***

Monica sabah uyandığında Richard'ın uyuyan bedenini bir süre izleyerek arzuyla dolduğunu hissetti. Bedeni ateş gibi yanıyordu ve sanırım bu adamın yanında kalmaya devam ederse doymak bilmez cinsel açlığını kontrol edemeyecekti. Fakat Monica dün Richard'ın söylediklerinden etkilenmişti. Bir kez olsun hayatının sınırlarını ve kurallarını kendisi belirlemek istiyordu. İşe koyulmadan önce çişini yapması gerektiğini fark ederek yataktan kalkıp banyoya girdi. Kocaman banyo tamamen saf beyazdan oluşuyordu. Monica işini bitirdikten sonra banyo çekmecelerinde bir diş fırçası aramaya başladı. Tabii bulduğu şeyler bir diş fırçasından çok daha şeytaniydi. Monica bulduğu iki metal kelepçeyi banyo tezgâhının üzerine bıraktıktan sonra karıştırmaya devam etti. Buldukları; her aromadan prezervatifler, meme ucu kısıkaçları, birkaç tıkaç, kayganlaştırıcı, azdırıcı sprey... Monica diğer şeyleri incelemeden önce kelepçeleri yerine koymaya karar verdi ama eline alınca bundan vazgeçti. Yüzündeki şeytani gülümseme aynadan ona bakıyordu. Genç kadın elindeki kelepçelerle birlikte Richard'ın uyuduğu odaya girdiğinde ne yapacağından kesinlikle emindi. Madem Richard onun seks kölesi olmaya bu kadar hevesliydi, Monica'nın onun hevesini kıracak hali yoktu elbette. Genç kadın ses çıkarmamaya çalışarak Richard'ın yanına gitti. Çıplak bedeni adeta Monica'yı çağırıyordu. Monica ellerinden birine kelepçeyi geçirdi ve Richard uyanmadı. Kelepçenin diğer ucunu demir yatak başına sabitlediğinde genç adam gözlerini açarak eline baktı.

“Hayatım, ne yapıyorsun?”

Richard'ın uykudan boğuk çıkan sesi şaşkındı. Gözleri bir kelepçeye ve bir Monica'ya kayıyordu. Hâlâ ne olduğunu anlayamamıştı.

Monica yatağın diğer tarafına dolaşırken “Seks kölem olmak istemiyor muydun?” diye sordu.

“Ama o kelepçeler benim için değil, kadınlar için...”

Monica onu dinlemeden diğer bileğini de yatağa geçirdi. Richard kelepçeleri hareket ettirip kurtulmaya çalıştı ama faydasızdı. Genç kadının üzerindeki bornozu sıyırp yere düşürdü. Richard'ın aç bakışları çıplak bedeninde geziniyordu.

"Lanet olsun Monica! Çıkar şunları! Memelerinin arasında kaymak istiyorum. Bana bunu yapma."

Monica işaret parmağını havaya kaldırıp iki yana salladı. "İtiraz etmen bir işe yaramaz Richard. Sessiz ol, yoksa ağzını bağlarım."

Richard çaresizlik içinde kıvranırken, Monica ellerini çıplak bedeninde gezdirmeye başladı. Göğüslerini elleriyle kavrayıp sıkıştırdı ve şişmiş kahverengi uçlarını parmak uçlarıyla çekti. Richard bir yandan inliyor, bir yandan çırpınıyor, bir yandan da küfürler savuruyordu ama Monica onun gözlerindeki o zevki görebiliyordu. Ellerini ince beline, geniş kalçalarına indirdi. Parmaklarını kadınlığa indirip kısa tüy şeridinin üzerinde gezdirdi.

"İçeride plastik penisler buldum Richard. Sence onunla sen böyle çaresizken kendimi tatmin etmeli miyim?"

Richard dişlerinin arasından "Hayır, sakın! Lütfen Monica çöz beni ve seni tatmin etmeme izin ver." diye soludu.

Fakat Monica'nın canı fena halde yaramazlık yapmak istiyordu. Genç kadın, Richard'a doğru ilerleyerek işaret ve orta parmağını adamın dudaklarına götürdü.

"Benim için onları ıslat."

Richard dudaklarını aralayıp, Monica'nın parmaklarını ağzının içine çekti ve onları tüm tutkusuyla yalarken Monica'nın gözlerinin içine baktı. Monica eğer bütün gece onunla sevişmiş olmasaydı bu bakışla birlikte pes edebilirdi. Genç kadın parmaklarını Richard'ın ağzından çekti. Biraz geri çekilmeden önce adamın meme ucundaki piercingin üzerine eğilip, ufak bir ısıklıkla yerinden sıçramasına neden oldu. Monica, Richard'ın kendini netçe görebileceği bir konuma geçtikten sonra iki parmağını içine yavaşça kaydırды tabii bunu biraz parlatarak abartılı bir şekilde inledi ve başını geriye atarak Richard'ın dikkatini dikilmiş memelerine çekti.

"Şu siktiğim işkencesine bir son ver kadın!"

Monica parmaklarını içeri sokup dışarı itiyor ve çıkan sesleri Richard'ın duyduğundan emin oluyordu.

"Bu şekilde konuşarak hiçbir yere varamazsın."

Richard'ın erkekliği beyaz örtünün altında kendini göstermişti. Monica tek eliyle uzanıp çarşafı çekti. Aletinin çıkık damarları ve ucundan akan suyu görerek gülümsedi.

"Monica! Kahretsin! Bu şekilde çarşafı batırmak istemiyorum."

Monica yine itiraz ederek "Sana söyledim. Bunu hâlâ düzgün yapamıyorsun. Beni ne kadar istediğini bana hissettirmeden bacaklarımın arasına giremezsin." diyerek adamı cesaretlendirdi.

Richard derin bir nefes aldı. Kelepçeleri çekiştirmeyi bırakmıştı sakin kalmaya çalışıyordu.

"Beni delirtiyorsun. İçinde olmak o kadar harika bir his ki uzak kaldığım zaman delirmiş gibiyim. Lütfen daha ne kadar yalvarmam gerekiyor? Sikimi içinde hissetmeye ihtiyaç duyuyorum Monica... Sen o kadar sıcak ve isteklisin ki... O kadar tutkulusun ki... Seni yaşamadan önceki zamanlarda seks yaptığımı sanıyormuşum."

Monica bu sözlere inanmadı ama yine de gülümsedi. Pes ederek yatağın üzerine çıktı ve kendini Richard'ın üzerine konumlandırdı. Aletinin piercingli başı sıcak ve ıslak kadınlık katmanları arasında kayıyordu. Monica eliyle onu hizalayıp sadece başını içine aldığı anda Richard derinden soludu.

"Ağzın güzel laf yapıyor Richard."

Monica onun tamamını içine alırken Richard gözlerini kapattı. Monica buna bayılıyordu. Richard'ın onu doyurmasına bayılıyordu. O kadar mükemmeldi ki genç kadın bu hisse kapılıp gitmekten deli gibi korkuyordu.

"Ellerimi çöz, bunun hakkını vermeliyim."

Monica kafasını iki yana sallarken ritmini hızlandırdı. Ellerini adamın kaslarla bezeli karnına dayamıştı. Karnında birkaç müzik notası, kozasından çıkmak üzere olan bir kelebek, Los Angeles'in baş harflerinin bulunduğu bir başka dövme daha vardı.

"Hayır! Kontrol bu sefer bende Richard, sadece zevkine odaklan. Ben öyle yapıyorum."

Richard dudaklarını yaladı.

"Buraya gel o zaman. Öp beni Monica."

Monica, Richard'ın üzerine yatarak isteğini yerine getirdi. Hâlâ kalçalarını oynatıyor, sürtünüyor ve bir yandan da Richard'ın dudaklarının tadına bakıyordu. Richard öpüşmeyi ayarlıyordu, dilini kullanma konusunda çok iyiydi. Monica dudaklarını genç adamdan ayırdı.

"Gelmek üzereyim."

Richard kelepçeleri bir kez daha çekiştirdi. Sanki Monica'nın yüzünü kavramak ister gibiydi.

"Biliyorum, bende gelmek üzereyim."

Monica tekrar Richard'ın dudaklarına uzandı ve adamı delicesine öperken inanılmaz bir yoğunluk ile boşalmaya başladı. Bu Richard'ın da çözülmesine neden oldu ve genç adam nefes nefese sıcak tohumlarını Monica'nın içine boşalttı. Monica bu işi batırdığını o anda anladı. Artık bu zevkten mahrum kalmaya dayanamayacağını anladı. Monica, Richard sıkıldığında ne yapacağını bilemiyordu. Kendini bir kez daha bu duruma soktuğu için ne kadar aptal olduğunu düşünüyordu. Buna karşı koymalıydı. En başında buna izin vermemeliydi. Neden sürekli sonunda onu üzecek erkekleri seçiyordu? Kendi kendine küfürler ederken düşünceleri bölündü. İçinde bir yerde artık özgür olduğunu ve bunları düşünmemesi gerektiğini haykıran biri vardı. Otuzunu geçmişti ve bundan sonra böylesine bir zevki tatmak için fazla şansı olmayacaktı. Bu seksi heriften alabildiği kadarını alacak sonrada yoluna devam edecekti. Evet, kesinlikle planı bu yöndeydi. Hissi davranmanın anlamı yoktu.

***

Monica turneye çıkacakları güne kadar olan zamanları klip çekimleri ile boğuşarak geçirdi ki, gerçek anlamda bir boğuşma yaşadığını söyleyebilirdi. Bu çocukları memnun etmek çok zordu. Orlando rol yapmayı reddetmiş böylece klipte oynamama kararı almıştı -kendi kendine- Monica bunun için çıldırırken seksi kızları gören JJ, Clementi-

ne'in onu kesinlikle terk edeceğini söyleyerek geri çekilmişti. Luke'un bir bahaneye bile ihtiyacı olmamıştı konser çekimlerini kullanıp eve gitmeyi istediği söyleyip duruyordu. Luz ise arayı yumuşatmaya çalışsa da pek başarılı olamıyordu. Monica çıldırmanın eşiğine gelmişti. En sonunda kendi aralarında konuşan gruba bağırdı.

"Yeter! Siz, kendinizi beğenmiş züppeler..."

Hepsi bir anda susmuştu. Luz'un suratında bir gülümseme vardı. "Bu benim oyunum, benim saham ve siz benim oyuncularınısınız. Şımarıklıklarınızı karlarınıza ya da sevgililerinize falan yapın!"

Kimseden çıt çıkmıyordu. Monica işaret parmağını Richard'a doğrulttu.

"Richard Richardson. Eminim hayranlar senin o seksi suratını gördüğünde sevineceklerdir. Madem diğer arkadaşlar sadece müzik yapmak istiyorlar bu seferlik öyle olacak."

Genç kadın Richard'ın tam önünde durup gözlerine baktı. "O kızlarla klipte sen oynayacaksın. Yeteneklerini görelim."

Richard gülümsedi. "Ne yani, beni yedi mankenle birlikte kamera karşısına mı geçireceksin? Seksi danslar ve bir öpüşme sahnesi var hayatım."

Monica kaşlarını çatı ve Richard'ın kulağına doğru eğilip fısıldadı.

"Bana iş başındayken o şekilde hitap edersen kelepçeleri çıkarır, bu sefer sakin morarana kadar bacaklarımın arasından uzak kalmanı sağlarım. Yönetmen ve yapımcı hayranların bir erkek manken yerine sizden birini görmekten hoşlanacağını söylüyor ve grupta sözümü sadece sana geçirebilecekmişim gibi durduğuna göre bunu sen yapacaksın."

Richard sırtıtmaya devam ediyordu.

"Kıskanmayacak mısın?"

Monica bir adım geriledi. Bu bir işti ve iş ortamında onu kıskanmayacağından emindi.

"Seni kıskanmam için bir neden yok ki."

"Yok mu?"

"Yok!"

“O kızlardan birinin ağzına dilimi soktuğumda kıskanmayacak mısın yani?”

“Bu sadece iş ve ben medeni bir kadınıym.”

Richard, çocukların duyamayacağı bir şekilde Monica’ya doğru eğildi. “Nasıl düşünürsen düşün, bu insanı çıldırtıyor. Sen ve Orlando...”

Monica, Richard’ın sözlerini tamamlamasına izin vermeden onu kendinden uzaklaştırdı. Adamın göğsünü sertçe iterken gözlerinde derin bir öfke geziniyordu.

“Bunun hakkında tek kelime etme Richard duydun mu? Tek kelime bile etme!”

Monica onun önünde ağlamayacak kadar gururlu bir kadındı. Fakat gözlerindeki yanmadan biliyordu ki kendini daha fazla tutamayacaktı. Klip hazırlıkları yapan ekibe bağırdı.

“Hazırlıkları tamamlayın. On dakikaya geliyorum.”

Tuvaletlerin olduğu bölüme doğru yürürken topuklarını yere vuruyordu. Richard’ın bunu düşündüğünü tahmin etmeliydi. Monica onun gözünde arkadaşıyla yatacak kadar basit bir kadındı. Lanet olsun! Kendi böyle bir işin içine nasıl sokmuştu ve bu ona neden bir anda bu kadar ağır gelmeye başlamıştı? Kahrolası Richardson!

20. Bölüm

ÇATIRDAMALAR

Monica tuvalet kabinine girerek çantasından aldığı sigarayı yaktı. Klozetin kapağını kapatmış üzerine oturmuş ağlamamak için savaş veriyordu. Genç kadın ne olduğunu biliyordu. Richard'ın tutku masalı çabuk sona ermişti ve ilk vuruşu yapmakta gecikmemişti. En azından Franklin ilk vuruş için bir sene geçmesini beklemişti. Monica, ona kendini açtığında onu anlamış gibi görünmüş, ama ilk fırsatta hatalarını yüzüne vurmuştu. Şimdide Richard aynı şeyi yapıyordu. Monica'nın onu yargılamayacağını düşündüğü tek adam onu yargılıyordu. Hem de kendisinin de dâhil olduğu bir anlık durum için... Monica kafasını iki yana sallarken sigarasından bir nefes aldı. İki damla yaş sağ yanağından aşağıya süzüldü.

“Ne düşünüyordun ki aptal! Onunla ve arkadaşıyla grup seks yaptın hem de aptal bir seks balosunda!”

Monica titreyen bacaklarıyla yerinde doğruldu. Sigarasından son nefes çekerek tuvalete attı ve sifonu çekti.

“Lanet olasıca erkekler!”

Kendileri uzantılarını istedikleri gibi kullanabilirken, kadınların en ufak bir kaçamakta fahişe damgası yemesinden nefret ediyordu.

Lanet olası mesele zevk değil miydi? Kadınların zevkten de mahrum kalması gerekiyordu? Monica kabinin kapısını sertçe açtığı anda lavabonun kenarına yaslanmış bir şekilde dikilen Richard ile karşılaştı. Az önce Monica'nın kendi kendine söylediğini sandığı her şeyi duymuştu. Monica onun görmesinden endişe ederek eliyle yanaklarını kuruladı. Hiçbir erkeğin onun tek damla gözyaşını görmesini istemiyordu. Fakat bunun için geç kalmıştı. Richard onun burun çekişini, ağlak sesini ve titrek nefeslerini duymuş, az önce de gözyaşı damlalarının yanaklarında bıraktığı rimel izini görmüştü.

"Buraya gel, Monica."

Monica ona ateş saçan bakışlarla karşılık verdi.

"Sen kim oluyorsun da bana ne yapmam gerektiğini söyleyebiliyorsun?"

"Özür dilerim, anlatmak istediğim şey o değildi, yanlış anlayacağımı tahmin etmeliydim. Söylemek istediğim sadece seni kıskandığımıdır."

Genç kadın konuşmadan önce lavaboya yaklaşıp musluğu açtı ellerini yıkarken Richard'a bakmaktan kaçındı.

"Ben sen ne anlatmak istediysen onu anladım Richard. Kıskanman bir özür olamaz. Bu hassas bir durum ve sen bunu çok iyi biliyorsun. Neden herhangi biri değil de Orlando'dan konuya girmeyi tercih ettin? Sana nedenini söylememi ister misin? Çünkü biz üçümüz bir şeyler yaşadık, sen bunu aşmadın. Gözünde hep o kadın olacağım. Belki o hayran kızlardan daha akli başında davrandım ama bu yeterli olamaz. Sizinle geçirdiğim geceden sonra ya da sizi tanıdığımda, yanınızda çalışmaya başladığımda aklımda bu saçmalığı devam ettirmek yoktu. Hata yaptım. Sana izin vermemeliydim."

Monica suyu kapattı fakat tam yanından geçmek üzereyken Richard bileğini kavrayarak onu kendine çekti. Şimdi limonlu, tatlı kokusu Monica'nın burun deliklerinden içeri doluyordu. Monica nefesini tuttu. Daha fazlasına izin veremezdi, daha fazla içine, kalbine sızamazdı.

"Monica... Böyle söyleme. Benimle veda eder gibi konuşma."

Monica kızgınlıkla dişlerini birbirine bastırdı.

“Veda etmiyorum, yaşanmamış sayacağım. Unutacağız ve önümüzü bakacağız.”

Richard ona biraz daha yaklaştı. Monica ondan kurtulmak istiyordu, koşmak istiyordu. Bundan koşarak kaçabilir miydi? İç organlarını kaplayan bu sıkışma hissinden koşarak uzaklaşması mümkün müydü?

“Aptalca bir şey söyledim, sadece bu... Özür dilerim. Seni asla yargılamam, seni yargılayacak en son kişi benim. Bunu yaptık Monica artık dönüşü yok. Dalgınlığıma mı, aptallığıma mı geldi bilmiyorum ama o lanet olası şeye izin verdim! Kendime kızıyorum hepsi bu. Neden o gece seni tek başıma alıp odaya çıkmadığımı düşünüp duruyorum. Sana değil, bütün piçliğim kendime.”

Monica bileğini kurtardığı ellerini genç adamın göğsüne yaslayarak onu ittirdi.

“Çok kızgınım.”

Richard başını salladı ve sonra yüzünü Monica’ya yaklaştırdı. Derin bir nefes aldı Monica onun nefes alışını duyduğunda kısa bir an gözlerini kapattı. Daha sonra eliyle Monica’nın yanağını okşamaya başladı. Yüzüne bakması için onu zorluyordu ama Monica ona bakmamak için direniyordu. Richard fısıldadı.

“Gülünce güzelsin, ağlarken çok güzel ama kızginken cehennem kadar ateşlisin.”

Monica itiraz etti.

“Bunları söyleme.”

“Neden?”

“Çünkü beni yumuşatıyorsun Richard. Bunu yapma. Ben ayaklarımda durmam üzerinde durmalıyım.”

Monica bir kez daha kurtulmaya çalıştı ve bu sefer başardı. Ondan uzaklaşırken arkasına bakmadı. Biraz yalnız kalmalı, kendini toplamalıydı. Richard onu zayıflatıyordu.

Monica etrafta dolaşp her şeyin yeterince doğru gittiğinden emin olurken ve en önemlisi kafasını işiyle meşgul ederken Richard içeri girdi. Grup üyelerinin hepsi çekim için hazırды. Hepsi yırtık soluk kot pantolonlar, deri ceketler ve asker postalları içindeydi. Richard başrol

olacaktı ama diğer üyelere müzik yaparken görüntülenecekti. Richard'ın bireysel çekimlerinden önce grubun çekimleri başladı. Sahte yağmur altında ıslanan çocuklar müziklerini yapmaya devam ediyorlardı. Orlando baterisine güçlü vuruşlar yaptıkça yağmur damlaları etrafa sıçırıyordu. Ceketinin açık yakasından çıplak göğsü ve göğsünden aşağıya akan yağmur damlaları yakın çekimdeydi. Monica yönetmenin arkasında durmuş her şeyi inceliyordu. Luke ve Luz birbirlerine bakarak şarkıyı söylüyordu. İkisi de ıslaktı ama gözlerindeki o ifade mükemmeldi. Yakın çekimde o bakış yakalandı Monica gülümsedi. Kimse ona bu şekilde bakmamıştı. Yıllardır evli olduğu kocası bile... JJ eğleniyormuş gibi görünüyordu. Kırmızı bandanası ıslak saçlarının önüne düşmesini engelliyordu. Jon kafasını önüne eğmiş üzerinden akan suyu umursamadan tüm coşkusıyla gitar çalıyordu. Ve Richard... Richard'ın üzerinde deri ceket yerine siyah askılı bir atlet vardı. Dövmelerle kaplı bedeni sıırıslılamdı. Akan sahte yağmur damlaları burnundan aşağıya seksi bir şekilde süzülüyordu. Monica meme uçlarının ipek bluzundan görünmemesi için kollarını göğsünde birleştirdi. Richard yanıyordu, şehvet aptallıktan başka bir şey değildi. Richard'ın çekimleri başlamak üzereyken soyunma odalarında yoğun bir koşturma vardı. Monica, röportaj ve tanıtım çekimleri için gelen Clementine ve ekibini karşıladı. Genç kadınla samimi bir şekilde kucaklaşıırken kameramanlar içeri geçmişti.

"Monica, nasılsın? Nasıl gidiyor? Çocukların canına okuduğunu duydum. Harikasin!

Monica gülümsedi.

"Aynı oranda canıma okunduğundan emin olabilirsiniz, fakat ben büyük bir kızım ve onlar beni yenemez."

Clementine ve Monica'nın kahkahaları birbirine karışırken, beline bir havlu sarılı JJ yanlarına doğru geldi. Clementine'ı kendine çekerek dudaklarını tutkuyla öptü. Monica, ikisinin birbirine çok zıt olduğunu düşünüyordu ama yine de çok yaklaşıyorlardı. Monica'da, Richard'a çok zıttı acaba onun yanındayken insanların gözüne nasıl görünüyordu? Ablası gibi mi? Menajeri? Olgun seks partneri? Peki, şimdi neden bu saçmalığı düşünmek zorundaydı? JJ anlamsız düşüncelerini bozdu.

“Güzelim, giyinmeme yardım etmeye ne dersin?”

Clementine, genç adamı hafifçe dürttü.

“Jon...”

JJ dudaklarını büzdü. Bir çocuk edasıyla mızımızlanıyordu.

“Hadi koca çocuk şimdi git ve giyin. Monica ile konuşmalıyım.”

JJ, Clementine’ı bir kez daha öptü ve bu öpücük için öpüşmek kelimesi hafif kalabilirdi. Ayaküstü sevişmek... Belki. Monica ve Clementine ön hazırlıkları yapmıştı. Clementine önce Monica ile röportaj yapmak istediği için Monica kamera karşısındaydı. Clementine’ın samimi sorularını cevaplarken daha çok sohbet ediyormuş gibi hissediyordu. Grup ile ilgili planlarından, grubun yeni çıkacak olan albümünden, kliplerden ve bolbol konserlerden konuştular. Kamera kapandığında Monica, Richard’ın çekiminin başlamak üzere olduğunu fark ederek çekimin yapıldığı kısıma geçti. Richard kamera karşısındaydı. Büyük bir tahtta oturuyordu. Tahtın önünde iki adet aslan heykeli ve her bir heykelin önünde oturan yarı çıplak kadınlar vardı. Tahta çıkan basamaklarda oturan mankenlerin hepsi birbirinden güzeldi. Richard’ın kucağında da iki esmer manken oturuyordu. Genç adam kollarını mankenlerin beline dolamıştı. Üzerinde ise her zamanki kıyafetleri vardı. Yani başındaki taç haricinde... Klip çekimi devam ederken yönetmen pek çok *samimi* görüntü yakaladı. Richard kadınları okşuyor, öpüyor, seksi sözler fısıldıyordu. En sonunda esmer mankenlerden birini kucağına oturtup kalçasını okşayarak öpmeye başlamıştı ki Monica buna daha fazla dayanamadı. Biri boğazını sıkıyordu. Bunun nedeni neydi? Kendini soyunma odalarının bulunduğu koridora atıp rastgele bir kapıyı açtı. Orlando bir masanın başında oturmuş sabahın bu saatinde içki içiyordu. Monica kaşlarını çatarak yarısı boşalmış votka şişesine baktı.

“Burada neler oluyor?”

Orlando kafasını bir an için kaldırdı. Sarhoş değildi fakat birkaç kadeh sonra olmaya adaydı.

“Çok sıkıldım, gerildim. Alışık olmadığım saçmalıklar. Gevşemeye çalışıyorum.”

Monica ellerini beline koyarak bedenini dikleştirdi.

“Sabahın bu saatinde içerek mi? Neler oluyor Orlando? Alkol problemin varsa bilmeliyim.”

Orlando gözlerini Monica’nın üzerinde sabitledi. Yüzünde yoğun bir kontrol ifadesi olsa da Monica onun gözlerinin içindeki savaşı görebiliyordu.

“Sana daha öncede söyledim, öyle bir şey yok. Her şey, her zaman olduğu gibi benim kontrolüm altında.”

Orlando masaya attığı yumrukla birlikte Monica’nın yerinden sıçramasına neden oldu. Alkol sorunun yanında dizginlenemez de bir öfke problemi vardı anlaşılan.

“Seni ilgilendirmeyen şeylere burnunu sokmayı öğrenmelisin yoksa...”

Monica genç adamın sözünü kesmekte gecikmedi.

“Yoksa ne? Beni kovar mısın? Sözleşmeyi unutma Orlando. Beni kovamazsın.”

Orlando iri parmaklarından birini havaya kaldırdı yüzünde tehditkâr bir ifade vardı.

“Daha öncede biri beni siktiri boktan sözleşmesi ile tehdit etti. Bununla beni korkutamazsın. O sözleşme seni bağlar beni değil.”

Monica korkusuzca ona doğru yürüdü. Tam karşısında dikildi.

“Umurumda değil. Beni kovana kadar kıcını tekmeler, sonra yoluma bakarım.”

Monica şişeyi almak için uzandı ama Orlando ondan önce davrandı.

“İşime karışma!”

Tüm bu bağırışlar sırasında kapı açıldı. Richard içeri dalarak ikisinin arasına girdi.

“Ne bok oluyor böyle? Bağırışlarınız bütün koridorda!”

Monica tam açıklama yapmak için ağzını açmıştı ki içeri Luz girdi. Gözleri üçünün arasında geziniyordu.

“Kavga mı ediyorsunuz?”

Monica derin bir nefes aldı.

“Orlando bu saatte içki içiyor. Anlaşılan bir problem var.”

Orlando dişlerini birbirine bastırıp öfkeyle tısladı. Sinirlendiğinde aksanı daha belirgin bir hal alıyordu.

“Problem yok. Ben kendimi kontrol edebiliyorum ve bu sizi hiç ilgilendirmez Bayan Collins. Belki de birilerinin pantolonlarının içinden çıkıp *GERÇEK* işlerinizle ilgilenmelisiniz.”

Monica az önce söylediğini geri alıyordu. Orlando çok ama çok sarhoştı ve bu sözler üzerine Richard onun sarhoş olmasını umursamadı. Sağlam bir yumruk darbesi Orlando’nun yüzünde patladı. Ardından çıkan o çirkin ses Luz’un bağırışlarının ardında kaybolmuştu. Richard bir tane de karnına vururken küfürler savuruyordu. Bu sırada Orlando iri bedeninin kontrolünü ele aldı. Richard’ın burnuna güçlü bir yumruk indirdi. Bir tane daha ve bir tane daha, Richard’ı saniyeler içinde yere yatırmıştı. Luz onları ayırmak için kendini parçalasa da başarılı olamıyordu. Monica koridora çıkıp Sam’e bağırmaya başladığında Sam yanında iki koruma, Luke ve JJ ile birlikte içeri girdi. İki koruma ve Sam Orlando’yu tutmaya çalışırlarken Luke ve JJ’de Richard’ı sakinleştiriyordu.

“Herkesin lanet olası derdi ne ha?”

Orlando’nun kükreyişleri dinmek bilmiyordu. Richard ağzından ve burnundan akan kanı umursamadan kendini ona doğru savurdu.

“Piç kurusu! Astıl senin derdin ne? Ne bok yapmaya çalışıyorsun?”

Monica ayağını yere vurup bağırdı.

“Kesin, kesin! İkinizde. Bu olanlar her ne haltsa gizli bir toplantı da konuşacağız. İçeride gazeteciler var.”

Hepsi sessizleşti. Monica koridora çıktığı anda Clementine ile karşılaştı. Genç kadının yüzünde panik ifadesi vardı.

“Neler oluyor? Bağırışlar duydum ve endişelendim.”

Monica derin bir nefes aldı.

“Orlando ve Richard kavga ettiler. Orlando iyi değil, gazetecilere bir bahane uydurup çıkarır mısın? Sana güveniyorum fakat içeride kameralar varken de pek rahat değilim.”

Clementine başını sallayarak onu onayladı.

“Tamam, çocukları gönderiyorum.”

Clementine gözden kaybolurken Monica sigara içme isteği ile yanıp tutuşuyordu. Baş ağrısı inanılmaz boyuttaydı. Çekim alanına geçerek herkese ara vermeleri gerektiğini söyledi. Zaten klip çekimi tamamlanmıştı ve Clementine tüm röportaj, tanıtım çekimlerini turne arasına ertelemişti. Monica herkese gülümseyip uzaklaşmalarını izlerken gergindi. Soyunma odalarına geri dönerken nasıl bir manzara ile karşılaşacağını bilmiyordu. Soyunma odasından içeri girdiğinde sadece Richard, Luke ve Luz'un orada olduğunu görerek şaşırdı.

"Orlando nerede?"

Richard tişörtünü burnundan çekerek "Gitti. Sam ve JJ onu götürdü." diye yanıtladı.

"Ne yapacağız?"

Luz yerinden kalktı. Dalgın, şaşkın, endişeli görünüyordu.

"Orlando nasıl bu kadar kontrolsüz davranabilir? Ne zamandır bu halde ve biz nasıl fark etmedik."

Monica cevap veremedi. Richard araya girdi. Yüzü kötü görünüyordu. Burnu ve ağzı kanıyordu, dudağı yarılmıştı. Sol yanağı da muhtemelen moraracaktı.

"Monica fark etti ama ben onun beni geçiştirmesine izin verdim. Orlando bu haldeyse..."

Devamını getirmedi. Burnu yeniden kanamaya başlamıştı. Richard kafasını geriye yatırıp kanı durdurmaya çalışırken Monica ona doğru yürüyüp tişörtü elinden aldı. Makyaj masasından bulduğu pamukları burnuna tıktırıp kafasını önüne eğdi.

"Böyle dur."

Richard dediğini yaptı. Monica, Luke ve Luz'a döndü.

"Bugünlük dağılım. Turneyi tamamlamamız gerekiyor. Yani yarın yola çıkıyoruz. Orlando'nun durumu ne kadar ileri seviyede bilmiyorum fakat eğer düşündüğüm kadar kötüyse rehabilitasyona ikna etmemiz gerekir."

Luke güldü.

"İşte bu Orlando'yu hiç tanımadığını gösterir. O adama asla ikna edemezsin. Özellikle kabul etmediği bir şey konusunda..."

“Daha iyi bir fikrin var mı Luke?”

Luke sessiz kaldı ve Luz konuştu.

“Ben onunla konuşurum. Bir sorunu çözmeye çalışmadan önce problemin ne olduğunu öğrenmeliyiz.”

Monica onu onayladı. Luke ve Luz kapıdan çıktıktan sonra Monica, Richard’ı inceliyordu.

“Yüzüne bakmalıyız. Hadi, gel.”

Richard sessizce itaat etti. Birlikte dışarı çıkarken genç adam güneş gözlükleri ve şapkasını takmıştı. Monica, Corbin’e birkaç talimat verdikten sonra arabasında onu bekleyen Richard ile birlikte evine gitmek üzere yola çıktı.

***

Monica, Richard’ı koltuğa oturtuktan sonra ilk yardım çantası ile yanına geldi. Burnundaki, ağzındaki kanı temizledi daha sonra yanına koymasına için bir buz torbası uzattı.

“Bundan sonra kavga etmeyi yasaklıyorum. Ortaokulda değilsiniz Richard. Koskoca adamlarsınız ve şu haline bak.”

Monica onu azarlarken son derece ciddi bir tavır takınmıştı. Richard mahzun bir halde başını sallayarak onu onayladı.

“Haklısın, kendimi kaybettim. Ben şiddet yanlısı bir adam değilim. Sadece... Sana öyle bir şey söylediğinde...”

Lafının devamını getirmedi. Monica elini genç adamın omzuna koyarak ona dokundu.

“Sarhoştun, ciddi değildi ve ben kendimi savunabilirim. Bunu yapabilirim.”

Genç kadın biri tarafından savunulduğu en son zamanı hatırlamıyordu. Sonra zihni gitmek istemediği bir yere uzandı. Babası onu savunmuştu... Kürtaj olmadan önce, komşularına karşı... Hem de tüm suç Monica’nın olmasına rağmen onu savunmuştu. Monica gözlerinin dolmaya başladığını hissettiğinde gülümseyerek ayağa kalktı.

“Şimdi bir şeyler düşünmeliyiz. Orlando böyle devam edemez.”

İspanya'ya doğru yola çıkmadan önce Orlando bir toplantı talep etmiş herkesi evine çağırmıştı. Davranışı için Monica'dan ve Richard'dan özür dilerken tavırları samimiydi. Yaptığı şeyden dolayı utandığı belliydi bu yüzden kimse üzerine gitmedi. Fakat Monica onu mutfakta yalnız yakaladığında konuşmak için yanına gitti. Orlando su bardağını lavabonun içine bırakıp genç kadına döndü.

"Bir şey mi oldu?"

Monica arkasına bakarak kimsenin dinlemediğinden emin olduktan sonra "Asıl bunu benim sana sormam lazım. Stresliyorum bahanelerini yutmam mümkün değil Orlando. Seni tanımıyor olabilirim ama sadece stresli olduğun için kendinden geçene kadar içip, arkadaşlarıyla kavg edecek bir adam olmadığını anlayabilecek kadar tecrübe sahibiyim." diye konuşmaya başladı.

Orlando derin bir nefes alıp kalçasını tezgâha yasladı. Kollarını göğsünde bağlamıştı ve kafası hafifçe öne eğikti. Mağlup görünüyordu.

"Önemli bir şey yok Monica. Bir çeşit bunalım sanırım, otuz yaş bunalımı falan olabilir."

Monica gözlerini kıstı.

"Sen yirmi sekiz yaşındasın. Otuz yaş bunalımı için erken. Antrapo içinde erken olduğunu düşünüyorum."

Orlando güldü. Güldüğü zaman sol yanağında derin bir gamze belirliyordu.

"Kesinlikle antrapoza girmedim. Hatta cinsel yaşantım çok yerindedir."

Monica gözlerini devirdi. Bundan öğreniyor olsa da biliyordu. Adam bir aygırdı ve penisi bir porno yıldızıninki kadar büyüktü. Monica yine ciddi bir ifadeye büründü.

"Bak Orlando, siktirip gitmemi, beni ilgilendirmediğini falan söyleyebilirsin ama beni ilgilendiriyor. Ben çalıştığım insanların özel hayatlarına dikkat etmelerini isterim. Bununla ilgili pek çok olay yaşadım ve bir içki bağımlısı olman medyayı, hayranlarını, arkadaşlarını ve beni ilgilendirir. Bunun yanında öfke sorunların olduğunu da biliyorum. İkisi pekiyi birleşimler değil. Burada yaptığım şey sana yardım etmek."

Orlando iş adamı ifadesine geri döndü. Bütün hisler yüzünden sildi ve bedeni kendinden emin bir duruşla dikleşti.

“Sorun yok Monica. Gerçekten... Haklısın, bu aralar stresliyim. Ailemden miras kalan öfke sorunlarım da var. Kendimi oyalayarak bunları bastırıyordum, ama şimdi sen varsın ve benim eskisinden çok daha fazla boş vaktim oluyor. Boş vakti olan insanlar çok düşünür, düşünmek baktan. Bilirsin...”

Monica başını salladı. Biliyordu. Düşünmek kötüydü. Monica’da düşüncelerini bastırmak için kendini işine veriyordu.

“Tamam, bundan sonra gözüm üzerinde.”

Orlando gülümsedi.

“Hadi o zaman İspanya bizi bekliyor.”

***

Jet İspanya’ya doğru yola çıktığında Monica etrafındaki bulutları seyrediyordu. Huzurlu hissediyordu. Nedeninden pek emin değildi belki de çocuklar arasındaki sorunlar çözüldüğü içindi, belki de pek çok yer gezeceği içindi, belki işini sevdiği içindi, belki çocukların arasına kabul edildiği içindi. Yanında uyuklayan adama baktı. Dudakları kıvrıldı. Bu adamla ilgisi var mıydı? Richard’ın gözleri kapalı, solukları düzenliydi. Yanağındaki morluk hâlâ oradaydı ama konser sırasında makyaj ile kapatabilecek gibi duruyordu. Monica tabletine uzandığında mailine gelen son haberler dikkatini çekti. Grubun internete düşen haberleri ile ilgili anında bilgilendiriliyordu ve şu an maili normal zamanlardan çok daha canlıydı. Başlık bile midesinin burulması için yeterli oldu.

ARAF’TA YİNE AŞK KOKUSU VAR!

ARAF’IN İŞ YERİ AŞKLARI...

Araf grubunun bas gitaristi çapkınlığıyla ünlü Richard Richardson, grubun yeni menajeri ile birlikte görüntülendi. İkili Monica Collins’in evinin önünde oldukça samimiydi. (Fotoğraf-1)

Ekte Monica ve Richard'ın motosikletinin önünde çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Richard, samimi bir şekilde Monica'nın saçını okşuyordu. Lanet olsun!

Monica Collins'in daha yeni boşandığı ve daha öncesinde pek çok ünlüye menajerlik yaptığı biliyor. Şu sıra sadece Araf grubunun menajerliğini yapmasının bu özel durumla ilgili olduğu düşünülüyor. Luke King'ten sonra şimdi de çapkın Richard Richardson iş yeri aşkı yaşıyor. Rich'in hayranları bu duruma üzülse de bizi endişelendiren Monica Collins ve Richard Richardson arasındaki ilişkinin Monica Collins evliyken başlamış olması.

“LANET OLSUN!”

Richard bir anda yerinden fırladı.

“Hayatım, ne oldu?”

Monica tableti Richard'a gösterdi. Richard gözlerini kısarak yazı-lanları okudu ve ağzından çıkan sadece “Ha siktir!” oldu.

21. Bölüm

KAOS

Monica otelin salonunda topuklarını yere vura vura yürürken bir yandan da telefon konuşmalarını yapıyordu. Sakin kalmak için çabalasa da şu anki durumda bu pek mümkün değildi. Haberi yapan dergiyi defalarca aramış ama yetkili biriyle konuşmayı başaramamıştı. En son çare avukatını araya sokmak olmuştu. Avukatıyla olası sıkıntılar ve çözüm yolları hakkında tartışırken Richard koltukta sakin sakin oturuyordu. Monica kapattığı telefonu koltuğa fırlattı. Richard yavaşça ayağa kalkarak Monica'ya doğru yürüdü.

"Sakin ol hayatım."

Monica biraz daha öfkелendi. "Sakin mi olayım? Bunu nasıl söylersin Richard! Olanları görmüyor musun? Bu işin başımı ne kadar ağrıta-cağının farkında değil misin sen?"

Richard kırılgan bir tavırla güldü.

"Emin ol farkındayım. Bunları sık yaşıyoruz. Olanlara alışkın olmalısın Monica, bu işler böyledir birkaç gün ortalığı kaynatır sonra buhar olur gider."

Monica duyduklarına inanamıyormuş gibi güldü.

"Durumun ciddiyetinin farkında olduğunu sanmıyorum. Ben seninle boşanmadan önce birlikte oldum Richard ve o lanet olası sıçanlar

bunu biliyorlar. İspatlandığı takdirde eski kocam mahkemeye başvurmakta çekinmeyecektir. Bu demek oluyor ki...”

Richard genç kadının sözünü keserek kırıncı bir tavırla araya girdi. “Demek oluyor ki kazandığın paraları mı kaybedeceksin? Sorun bu mu?”

Monica inanamayarak adamın yüzüne baktı. Richard nasıl olduysa burnunun dibinde duruyordu. Adam gerçekten öfkelenmişti göğsü kö-rük gibi inip kalkıyordu.

“Bunun parayla bir ilgisi yok. O paraları aldım çünkü hakkımdı o şirket benimdi. Bunun benim saygınlığım, kariyerim ve geleceğimle de ilgisi var. Bu benim işim Richard, Araf grubu benim işim ve sizden sonra da aynı işi yapmaya devam edeceğim. Hayatımda sadece sen olmayacaksın. Biz bittiğimizde benim ayaklarımın üzerinde durup önüme bakmam gerekecek ama çıkan haberler benim her şeyimi elimden alabilir. Kimse müşterileriyle ilişki yaşayan bir menajer istemez. İsteyenlerin de tek bir amacı olur, benden faydalanmak.”

Monica, Richard’dan biraz uzaklaştı. Sehpanın üzerinde duran si-gara paketinden çıkardığı sigarayı yakıp derin bir nefes çekti.

“Ben bu noktaya gelmek için çok çalıştım. Burada olmayı hak ettim. Sen nasıl hayalini kurduğun şeyi çalışıp başarıp aldıysan bende öyle yaptım. Fakat sen beni anlamak yerine karşıma geçmiş lanet olası paradan bahsediyorsun. Ne düşünüyorsun Richard? Dünyanın senin etrafında döndüğünü mü? Sence bu haberlere mutlu mu olmalıyım? Yaşasın! Araf grubunun çapkını tarafından ayartılıp, deli gibi becerildim. Kariyerim boka battı, ama sikiinin içime girmiş olması her şeyden önemliydi mi demeliyim?”

Richard gözlerini devirdi. Burnundan çıkan güçlü soluklar odayı gürültüye boğuyordu. Monica sigarasının kalan yarısını söndürdü. Tam gitmek üzere hareketlendiğinde Richard’ın kaba sesini duyarak yerine çakıldı.

“Hep sen, her zaman sen! Konu hep seninle ilgili. Senin hissettiklerin, senin düşüncelerin, senin doğruların! Peki ya ben Monica?”

Monica yavaşça ona doğru dönerken aklından bin tane şey geçti. Richard içinde bu durum aynı derecede can sıkıcı olmalıydı. Sonuçta

onunda bir adı vardı ve menajerini beceriyor olması doğru değildi. Bunun yüzünden hayranlarından tepkiler alacaktı. Gruptaki çocuklar belki etmemişti ama belki de bu onlar için de yanlıştı. Richard'ın üzerine bu yüzden gidebilirlerdi.

“Üzgünüm, bu durum seni de rahatsız ediyor olmalı ama...”

Richard, Monica'ya doğru hızla yaklaştı. Onu hiç düşünmeden saf öfkeyle kendine çekerek dudaklarını öpmeye başladı. Monica bir süre ondan kurtulmak, uzaklaşmak için çırpındı ama faydasızdı. Richard'ın dudakları ısrarcıydı ve Monica buna daha fazla dayanamadı. Kendini ona teslim ederek istediğini almasını bekledi. Karşılık vermiyordu, tek yaptığı Richard'ın öpüşlerine izin vermektir. Genç adam dilini kullanmadan bir süre onu öptükten sonra geri çekildi.

“Sikerim böyle işi! Karşılık ver bana Monica.”

Monica kafasını iki yana salladı. Elleri adamın omuzlarında duruyordu.

“Yapamam, anlamıyor musun? Kendimi düşünmek zorundayım.”

Richard'ın gözleri parlıyordu ama bu seferki şehvetten ya da öfkeden değildi. Çok başka bir şeydi.

“Kendini düşünmek zorundasın ama kendini kandırıyorsun. Sürekli kafanda çizdiğin çizgilerin içindesin, çizgilerin dışına çıkmaya başladığın anda, yani iyi hissettiğin anda tekrar içeri giriyorsun. Neden yapıyorsun bunu? Bir kez olsun rahatla ve bir şey düşünmeden akışma bırak.”

Richard, Monica'nın arkasına geçerek elbisesinin fermuarını açtı. Monica itiraz etmedi bunu yapmasına izin verdi. Ellerini omuzlarına koyarak elbiseyi omuzlarından sıyrıp yere düşürdüğünde genç kadın sadece sutyeni ve topuklu ayakkabıları ile kaldı. Çıplak kalçası orta yerdeydi ama kendini örtmek için hareket dahi etmedi.

“Ben bir kadına hayran oldum. O baloda, kendi başına sigara içen, iki erkeği de istediğini itiraf eden o cesur kadına... Ben bir kadına daha hayran oldum. Karşısındaki Rock yıldızlarının gözlerinin içine bakarak canlarına okuyacağını söyleyen kadına...”

Richard, Monica'nın sutyeninin yere düşmesini sağlarken kollarını arkadan ona dolayıp memelerini avuçları. Monica'nın göğüsleri, Richard'ın avuç içlerini dolduruyordu. Genç kadın anında sertleşen meme başlarının adamın avuç içlerinde olmasının etkisiyle titredi.

"Sen o kadınsın. Fakat o kadını bir nedenden ötürü bastırıyorsun."

Haklıydı. Monica yaşamışlıkları silebilmek için kendini yeterli olmaya, başarılı olmaya, zengin olmaya odaklamıştı. Franklin Wilson'un, nazik, akıllı ve sevecen karısı... Wilson Ajans'ın başarılı, güçlü ve azimli ortağı... Şimdi ise özgür olduğunu düşünen Monica Collins'i oynuyordu ama bu doğru değildi. Olmak istediği kadın içeride çığlık çığlığa siktir olup gitmesini haykırıyordu. Richard, Monica'nın bir şey söylemesine izin vermiyordu. Genç kadını pencerenin önündeki koltuklara yönlendirdi.

Koltuğa oturmadan önce hızlı bir şekilde soyunan Richard'dan gözlerini alamayan Monica "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Richard çamaşırını çıkardıktan sonra tamamen çıplak bir halde kanepeye oturdu. Bedeni güzeldi, çıplaktı ve salonun ortasındaydı. Monica kendi çıplaklığını o anda fark ederek etrafa göz attı. Kimse görünmüyordu.

"Gel, konuşuyoruz."

"Bu bir konuşma mı?"

"Evet, Richard stili, gel buraya."

Monica'nın eline uzanıp onu kucağına çekti. Monica itiraz etmedi. Çıplak bedenini Richard'ın kucağına bıraktı. Bacaklarını iki yana açması için genç adam tarafından yönlendirildi.

"Beni içine al."

Monica dediğini yaptı. Onu kadınlığının içine aldı bunu yaparken inledi ve adamın omuzlarına tutundu. Richard, genç kadının bacaklarını koltuğa çekiştirdi. Çok samimi bir şekilde yüz yüze, iç içe oturuyorlardı. İkisi de hareket etmiyordu. Richard, Monica'nın gözlerine tüm samimiyeti ile bakıyordu.

“Bunu, bizi ispat edemezler. O fotoğraf sen boşandıktan sonra çekildi. Kimse, hiçbir şeyi ispatlayamaz. Bir dedikodu olarak bir süre dolacak ve sonra silinip gidecek.”

Monica başını salladı. Haklıydı. Tam olarak hatırlamıyordu ama dışarıda başka samimi görüntüler vermediğini düşünüyordu. Kimse ispat edemeyecekti. Monica boşanmıştı.

“Bu süre içinde seninle dışarıda görüntü veremem Richard. Herkes bunun bir dedikodu olduğuna inanmalı.”

Richard onu onaylarken içinde ufak ufak hareket etmeye başladı. Bu Monica’yı çıldırtıyordu.

“Tamam, sorun değil.”

Monica biraz olsun rahatladı. Kendini yükseltip alçaltmaya başladığında karnının alt kısmı kasılıyordu. Bir an önce boşalıp rahatlama peşinde olsa da Richard hızını keserek buna engel oldu.

“Alex yaşarken tüm sorumluluk benim üzerimdeymiş, hayatı omuzlarımda taşımam gerekiyormuş, dünyayı ben döndürüyormuşum gibi davranırdım. Çünkü Alex çok başına buyruk, hayatı gerçek anlamda yaşayan, özgür bir adamdı. Çocukken bile öyleydi ve ailem daima ona göz kulak olma, onun olamadığı her şey olma görevini benim omuzlarıma yüklemişti. O sürekli ceza alırken ben okul birincisiydim çünkü o eğlenirken ben umutsuzca ders çalışırdım, ailem birimizin başarısından mutlu olsun diye. Yanlış anlama sakın annem ve babam harika insanlar, ikisi de mükemmel ama ben biraz abartan taraftım. İkimizin ortak olduğu tek nokta müzikti. Aynı senin gibiydim. Her şey benim hatam, her şey benim sorunummuş gibi davranırdım ve Alex bundan ölesiye nefret ederdi.”

Monica bu konuşmanın nereye bağlanacağını merak ederek söylediklerine konsantre olmuştu. İçindeki varlığı onu ısıtırken bu zordu ama Richard’ın gözlerine bakmak işe yarıyordu.

“Sonra ne oldu? Bir anda Seks Tanrısı Richard mı oldun?”

Richard güldü.

“Hayır, seks konusunda her zaman iyiydim. Alçak gönüllü davranmayacağım.”

Monica gözlerini devirdi.

“Bir gece hep birlikte kutlama yapmak istedik. Albümümüz çok satanlar arasındaydı ve biz bunu kutlamalıydık. Luke, Orlando, Alex ve ben... Bazı arkadaşlarla birlikte gece kulübüne gittik. İçtik, dans ettik, daha çok içtik... İçki ve kadınlar dayanamadığım şeylerdi. O gecede hepimiz sarhoş olduk. Çocuklar kulüpten ayrıldı ama Alex ve ben harika kızlarla yiyişiyorduk. İkizler fantezi için harikadır.”

Bunun altından hüzünlü bir şeyler çıkacağını biliyordu ama Richard'ın son söylediği gülmesine neden oldu. Richard yalandan kaşlarını çatarak Monica'nın göğüs uçlarını ısırp aletini hareket ettirdi. Geri çekildiğinde Monica onun hem konuşmasını hem de yaptığı şeye devam etmesini istiyordu. Richard konuşmaya devam etti.

“Sonra Alex kızlardan birini yeni aldığı motoruyla gezdirmek istedi. Ondan canavar diye söz ediyordu. Kız çok sarhoştı başka maddelerde kullanmış olmalıydı çünkü ayakta duramayan kardeşimin teklifini kabul etmişti. Onu engellemeye çalıştım ama bana çok düşündüğümü, akışına bırakmam gerektiğini söyledi. Böylece kızla birlikte o motora bindi.”

Monica nefesini tutmuştu. Olayı okumuştı ama bu kadar ayrıntılı ve duygulu değildi. Richard gözlerini kaçırdı ve bunu ilk defa yaptı. Monica onun gözyaşlarını saklamasına izin vermedi. Yanaklarını avuç içleriyle tutarak öptü.

“Peşinden gidemeyecek kadar sarhoştum, zaten o da fazla gidemedi. İlk kavşakta kaza yaptı. Bardaki çocuklar beni yanına götürdüğünde ambulans bekleniyordu. Kız hayattaydı ama Alex'in durumu ağırdı. O gün bana hayatın çok kısa olduğunu ve sonuna kadar gitmekten korkmamamı söyledi. Öleceğini biliyordu, ama endişeli ya da korkmuş değildi. Harika bir hayat yaşadığını söyledi.”

Monica anlamıştı. Richard, ölen kardeşinin yarıda bıraktığı hayatını devralmış kendi hayatı ile birleştirmişti. Fakat bir konuda haklıydı. Hayat, başkalarını memnun etmek için yaşanmayacak kadar kısaydı. Monica bu dersi unutmamaya karar vererek sonuna kadar gitti ta ki bedeni orgazm ile sarsılana ve peşinden Richard'ın sıcaklığı içine akana kadar...

Monica ertesi gün çok fazla telefon almış ama çoğunu yanıtsız bırakmayı tercih etmişti. Konser alanında her şeyin doğru bir şekilde ilerlediğinden emin olmaya çabalıyordu. Telefonu bir kez daha çaldığında yüzünü buruşturdu. Annesi arıyordu, yine! Monica telefonu görmezden gelmek istese de bıktırana kadar durmadan arayacağını biliyordu. Her zaman öyle yapardı.

“Ne var anne?”

Annesi tırnakları kadar sahte bir tonda “Benimle bu şekilde konuşmandan hoşlanmıyorum Monica. Hele de böyle bir durumda!” diyerek onu azarladı. Monica annesinin haberleri gördüğünden zaten emindi ama şimdi hem emin hem de sinirliydi.

“Nasıl bir durum?”

“Bilmiyormuş gibi yapma. Bu çok utanç verici, senin adına utanıyorum.”

Sahte ağlaması yine başlamıştı. Monica dişlerini sıkarken Richard’ın orada olduğunu fark etti. Adam ona sanki dünya harikalarından birini izliyormuş gibi bakıyordu ve Monica kızarıp gülümsemekten kendini alamadı.

“Benim adıma utanmaya devam et o zaman anne, çünkü benim durumumda utanılacak bir şey yok.”

“Öyle mi? O serserilerle düşüp kalkıyorsun. Her yerde haberlerin dönüyor, Franklin ile barışmak için ayaklarına kapanman gerekirken senin yaptığın utanç verici Monica. Eski günlerine geri dönüyorsun beni iğrendiriyorsun.”

“Sende beni iğrendiriyorsun. Beni aramaktan vazgeç diyeceğim ama vazgeçmeyeceğini biliyorum. Yakında zengin kocan seni kapıya koyduğunda ilk kimin kapısını çalacaksın? Sen para olmadan bir saat yaşayamazsın.”

Annesinin öfkeli sesi kulaklarına doldu.

“Ben senin annenim Monica, benimle bu şekilde konuşamazsın!”

Monica derin bir nefes aldı. Richard hâlâ onu izliyordu ve konuşmayı dinliyordu fakat yüzünde bir rahatsızlık ifadesi yoktu.

“Bu benim hayatım. Nasıl istersem öyle yaşayacağım.”

Genç kadın telefonu kapatırken Richard'a göz kırpmıştı. Richard sırtarak ona yaklaştığında Monica elini havaya kaldırıp onu durdurdu.

"Akşam, otele dönene kadar bana belli bir mesafede duracağın konusunda anlaşmıştık."

Richard bıkkın bir şekilde iç çekti.

"Annen beni sevmeyecek sanırım."

Monica buna kahkaha attı.

"Annem kendinden başka kimseyi sevmez ve bu senin umurunda mı?"

Richard yüzünü buruşturdu.

"Sikimde değil."

Genç kadın kaşlarını çatarak "Çok ayıp Richardson!" diye mırıldandı ama gülümsemesini daha fazla tutamadı.

Richard ciddi bir tavırla "Başına çok dert açıldı mı?" diye sordu.

Monica kafasını iki yana salladı.

"Annem ile kendimi bildim bileli iyi geçinemedim zaten. Kadının kendine saygısı yok, doğal olarak bana da olmasını bekleyemem."

Monica kısa bir an geçmişi hatırladı. Babası daima işkolik bir adam olmuştu çünkü annesi asla az ile yetinmezdi. Batmış bir iş adamının kıızıydı ve alıştığı o hayattan asla vazgeçememişti. Zavallı babası da çareyi hep daha fazla seyahat etmekte daha fazla çalışmakta bulmuş bunun mükâfatı olarak ise sürekli aldatılmıştı. Annesinin erkek arkadaşlarını düşünmek Monica'nın midesini bulandırdı. İhanet belki de bu yüzden Monica'nın en kesin çizgisiydi. Babasının hiçbir şeyden haberi olmayan o hallerini düşündükçe bayılacak gibi hissediyordu. Monica ona her şeyi anlatmamak için kendini her zaman zor tutardı.

"Annemde beni sürekli arıyor, haber çıktığından beri telefonum susmadı."

Monica dudağını dişledi.

"Üzgünüm."

Richard kahkaha attı.

"Annem, hiç üzgün değil hatta mutlu ve seninle tanışmak istiyor."

Monica'nın ağzı kocaman açıldı.

"Ne? Ne? Bunun asla olamayacağını söyledin değil mi? Bir yanlış anlaşılma olduğunu?"

Richard omuz silkti.

"En kısa zamanda tanışacağınızı söyledim."

Monica'nın çılgılık atmadan ve Richard onu sıkıştırıp öpmeye başlamadan önce son sözleri bunlar olmuştu. Richard geri çekildiğinde şeytani bir şekilde gülümsüyordu.

"Yalan söylüyordun?"

Genç adam gülerken başını salladı.

"Çok korktun hayatım. Endişelenme annem ve babam magazin haberlerini asla okumazlar. Sadece nasıl bir tepki vereceğini görmek istedim."

Monica yüzünü buruşturdu.

"Ne sanıyordun? Mutlu olup seninle ailenin evine onlarla tanışmaya geleceğimi mi?"

Richard'da aynı şekilde yüzünü buruşturdu. İkisi de midesi bulanmış gibi davranıyordu.

"Bir an hayal ettim ve iğrenç."

Monica onu onayladı. Ciddi bir şeyleri hayal etmek dahi istemiyordu bu gerçekten de iğrençti.

"Katlıyorum. Bu seks işçisi olayı iyi gidiyor fazlası değil."

***

Monica sahne arkasında durmuş konseri seyrediyordu. Çocuklar yine şahaneydi ve konser alanı tıklım tıklım doluydu. Monica seyircilerin arkasındaki dev ekrandan onları daha net gördüğü için oraya bakmayı tercih ediyordu. Kameranın açısına tek tek giren yüzleri ve terli bedenleri bu müzik için ne kadar emek verdiklerini ortaya seriyordu. Fakat Monica'nın gözü birinin üzerindeydi. Orlando... Onu gözünün önünden ayırmaması gerekiyordu ama bugün o kadar meşguldü

ki ne yaptığına dikkat edememişti ve şimdi kimse dikkat etmiyor olsa da Monica onun gözlerindeki kırmızılığın ve hareketlerindeki öfkenin farkındaydı. Orlando Hard'ın öfke kontrol sorununun yanında ortaya çıkan alkol problemi sıkıntı çıkaracaktı ve Monica bunu önlemek için her şeyi yapmaya hazırdı. Konser sonrası grup eğlence için Monica'nın ayarladığı mekâna gitmek üzere limuzin ile yola çıktı. Mekânda onları bekleyen gazeteciler olacaktı böylece grup hem eğlenip hem de röportaj verebilecekti. Tabii mekân biletli satışa açıldı yani ayrıcalıklı hayranlar grubu yakından görmek için orada olacaktı. Monica bu tarz şeylerin önemli olduğunu düşünüyordu. Müzikleri harika olabilirdi, çocuklar yakışıklı olabilirdi ama pazarlama için reklam şarttı. Limuzin yoğun korumalı mekânın girişinde durdu. Korumalar hayranları uzak tutmak için etten barikat örerken grup üyeleri teker teker arabadan inerek çığlık çığlığa onları bekleyen hayranlarını selamladı. Monica araçtan en son indi ve gülümseyerek giriş kapısına doğru ilerledi. Kendine güveniyordu, başı dikti ve kesinlikle doğal davranmaya kararlıydı. Monica mekânın girişine ulaşmadan bir gazeteci ordusu ile sarıldı. Kameralar, flaşlar, ağzına sokulan mikrofonlar... Buna rağmen gülümsedi hatta gözlerinin bile ışıldadığından emindi. Soruların hepsini duyuyordu ama hangisini cevaplayacağı konusunda kafası karışmıştı.

“Bayan Collins, Richard Richardson ile bir ilişkiniz olduğu doğru mu?”

“Bayan Collins, ilişkiniz evliliğiniz bitmeden mi başladı?”

“Bayan Collins, eski kocanız evliliğinizin bitmesinin nedeninin ihanet olduğunu söylüyor bu konuda ne diyacaksınız?”

Monica iki elini de havaya kaldırıp onları susturdu. Yüzündeki o gülümseyen ifadeyi bir an olsun düşürmemişti.

Kafasını hafifçe yana yatırıp işveli bir şekilde “Sakin olun, gerçekten hepinizle uzun uzun konuşmak istiyorum ama şu an çalışıyorum. Bir açıklama yapacağımdan emin olabilirsiniz. Duyduğum birkaç soruyu cevaplarsam eğer, Richard ile medya da yazan türden bir ilişkim yok ve o fotoğraf yanlış yorumlamadan ibaret. Evliliğimin ihanet yüzünden bittiği de doğru fakat bu benim tarafımdan gerçekleşmedi.

Yazılı bir açıklama yapıp herkesi bilgilendireceğim. İyi çalışmalar arkadaşlar...” diyerek ortalığı toparlamaya çalıştı.

Monica kendini mekânın içine attı ve korumalar dışarıda kalan basın mensuplarının içeri girmesini engelledi. Yoğun bir hengâmenin ardından grup üyeleri de içeri girdi. Gece kulübü tıklım tıklım doluydu. Monica onların sevdiği tarz hakkında biraz ipucu edinmiş sonunda iç çamaşırları dışında bir şey giymeden seksi kızların servis yaptığı bu lüks gece kulübünde karar kılmıştı. İçeride kalan gazeteciler sormaları gereken sorular konusunda önceden uyarıldıkları için genç kadın rahat bir nefes aldı. Tek yapması gereken bütün gece Richard’dan uzak durup herhangi bir görüntü vermemektir. Eğer haber yapacak bir şey bulamazlarsa bu konu rafa kalkardı. Monica bunun için Richard’ı tembihlemiş hatta ona eskisi gibi davranmasını emretmişti. Richard buna nasıl dayanacağını diye sorduğunda ise gözlerini devirmekle yetinmişti. Ona âşık değildi, onu kıskanmıyordu veya onunla herhangi bir hayali yoktu. Kendi kendine bunları defalarca tekrarladı. Richard Richardson gelip geçici bir hevesti. Monica içinde, Richard içinde... Richard bir ilişki adamı değildi ve Monica kendini bir ilişkinin içine atamayacak kadar güvensiz bir kadındı. Mantıklı davranmak zorundaydı. Bütün gece de öyle yaptı. Son derece mantıklı davrandı. Gazeteciler ile sohbet etti, kendi yaşına yakın birkaç adamla içki içip flörtleşti. Richard’ın oturduğu bölüme bakmadı ama biliyordu. Richard bir düzine kadar kızın arasındaydı ve az önce Monica içkisini alırken göz ucuyla onun bir kızla öpüşmesine tanık olmuştu. Kırılmamıştı, içi acımamıştı, üzülmemişti ama nedensizce öfke dolu hissediyordu. Monica kendini kontrol etmekle o kadar meşgul olmuştu ki gözden kaçırdığı bir şey daha vardı. Orlando Hard... Kulüpte bir anda kopan yaygara Monica’nın tüm dikkatini çekti.

Monica “Lanet olsun!” diye haykırdı.

Orlando Hard fena halde sarhoştur ve gazetecilerden birinin yüzünü yumruklamıştı. Bu da yetmemiş adamı masanın üzerine yatırmış dövmeye devam ediyordu. Monica dans ettiği adamın kollarından ayrılmaya hızla olay mahalline doğru yürüdü. Sam ve diğer korumalar tam zamanında yetişmiş olsa da Orlando’yu zapt etmek güçtü. Adama savurduğu küfürler bütün mekânda yankılanıyor yüksek sesli elektronik müziği

bile bastırıyordu. Dayak yiyen gazeteci kan akan burnunu tutup tehditler savuruyordu.

“Seni bitireceğim Orlando Hard! Bu böyle kalmayacak göreceksin!”

Orlando sıkıldığı dişlerinin arasından son derece bozuk bir şekilde “Aletimi emebilirsin kahrolası! Bir bok yiyemeyeceğini ikimiz de biliyoruz. Kaybol!” diye haykırdı.

Orlando onu tutan korumaları silkelemeye çalıştı ama Sam’in vazgeçmeye niyeti yoktu. Monica araya girerek korumalara gazeteciyi çıkarmalarını işaret etti. Lanet olası adamın bir televizyon kanalı vardı ve bütün kameraları yaşanan her şeyi kaydetmişti.

22. Bölüm

AÇIK KARTLAR

Olay bütün magazin kanallarındaydı! Dün gecenin kavga görüntüleri magazin kanallarının yanı sıra internette, sosyal medyada her yerdeydi. Hatta Twitter’de trendler arasındaydı. Monica bütün gece uyumamış sabaha karşı dalmak üzereyken de telefonunun uyarılarıyla kalkmış internetin çalkalanmasına tanık olmuştu. Şimdi herkes uyuyordu ama sabah saatleri magazin programlarının canlı olduğu zamanlardı. Orlando’nun kanal sahibini tartakladığı -dövdüğü- görüntüleri defalarca seyretmişti. İşin kötü tarafı ise görüntülerin öncesine dair hiçbir şey olmamasıydı. Yani kavganın nedeniyle ilgili hiçbir şey yoktu. Bu yüzden de kavga görüntülerinin altına karalanan saçmalıklar doğru kabul ediliyordu. Söylenene göre Orlando gece kulübünde fazla içmiş, sarhoş olmuş daha sonra hayranlarından birini taciz etmeye başlamıştı. Bir süre sözlü tacizde bulunduğu daha sonra tacizin boyutunun arttığı söyleniyordu. Bundan sonra da devreye ünlü kanal sahibi giriyordu. Kanal sahibinin söylediğine göre tacize uğrayan kadın adamın sevgilisiydi. Sevgilisini korumaya çalışan ‘zavallı’ adamda Orlando Hard’dan dayak yemişti. Orlando’yu gerçekten tanımayan biri bu saçmalıklara kolayca inanırdı. Magazin bunu sunmayı, pazarlamayı iyi biliyordu ama Monica bu görüntülerin arkasında başka bir şey olduğundan emindi. Olay bu kadar basit olamazdı. Monica ka-

nallar arasında gezerken Corbin içeri girdi gözü televizyon ekranındaydı elinde iki tane telefon tutuyordu.

“Sende mi gördün?”

Monica başını sallayarak sabahlığının yakasını topladı.

“Bir şeyler yapmalıyız. Henüz mailleri okumadım, telefonlara da bakmıyorum ama bu insanları çıldırtacak. Bu yüzden Orlando’nun ve grubun üzerine gelecekler.”

Corbin başını sallayarak genç kadını onaylarken elinde tuttuğu iki telefonda aynı anda çalmaya başladı. Genç adam kaşlarını çatı.

“Telefonlara bakmayarak en iyisini yapıyorsun. Sabah yediden beri susmuyor. Grubun Avukatını durumdan haberdar ettim ilgileniyor fakat bizi çok sıkıştıracaklar.”

Monica bunu biliyordu. Canlarına okunacaktı ve grup bundan sonra çok ama çok dikkatli olmak zorundaydı. Corbin telefonları cevaplarırken Monica üzerine bir şeyler giymek üzere odasına döndü. Richard hâlâ yatıyordu gece tüm o hadiseye rağmen yanında olmak için ısrar etmişti. Onu baştan çıkarmaya çalışmayacağına söz vermiş olsa da bu işe yaramamıştı. Uyumadan önce tutkuyla seviştiklerini anımsadı. Kısa bir ürperti bedeninde gezindi. Monica onu uyandırmamaya çalışarak valizinden birkaç parça kıyafet çekti. Normal şartlar altında sabah Madrid’den, Barselona’ya yola çıkmış olmaları gerekiyordu ama bu şartlar altında özellikle otelin önü gazeteci kaynakları planları değiştirmişti. Yarın Barselona’da ki konseri iptal edemezlerdi ama saatleri tamamen değiştirebilirlerdi. Monica yeni planlamayı yapmıştı. Grup sabaha karşı yola çıkacaktı. Kısa bir uçuşun ardından da Barselona’ya varacaklardı. Monica otellerinin ifşa olduğunu bildiği için başka bir otel ayarlaması yapmış şu an kaldıkları otele de ekstra güvenlik talep etmişti. Genç kadın giyinirken arkasında Richard’ın boğuk sesini duydu.

“Bu saatte ayakta ne işin var? Yatağa gel Monica.”

Monica ona doğru dönmedi ama aynadan yataktaki yansımasını görebiliyordu.

“Ortalık karıştı Richard. Dünkü kavga görüntüleri bütün magazin kanallarında.”

Richard ağzının içinde bir küfür geveledi.

“Klasik bir bar kavgası birkaç güne ortalık durulur.”

Monica ona doğru dönerek yatağa ilerledi.

“O kadar kolay değil. Kanalların hepsi Orlando’nun bir kadını taciz ettiğinden ve kadının sevgilisinin Orlando’dan dayak yediğinden bahsediyor.”

Richard bu sefer savurduğu güçlü küfürle birlikte yatakta doğruldu. Gözleri Monica’nın üzerindeydi.

“Nasıl yani? Taciz mi? Orlando bir kadını asla taciz etmez. Biz asla rızası olmayan kadınlarla...”

Monica onun sözünü kesti. Yanına oturarak ona yaklaştı.

“Biliyorum, bunu bana söylemene gerek yok sizi tanıyorum. Orlando’yu da tanıyorum. Hayat tecrübelerime dayanarak bile Orlando gibi bir adamın böyle bir şey yapmayacağını söyleyebilirim. Fakat insanlar... Onlar Orlando’yu gerçekten tanımıyor. Gördüklerine ve duyduklarına inanacaklar.”

Richard kafasını iki yana sallarken “Ellerinde taciz görüntüleri var mı?” diye sordu.

Monica kesin bir tavırla “Elbette yok, sadece kavga görüntüleri var öncesine dair de bir şey yok!” diye cevap verdi.

Sözlerine ekleme yapmadan önce kısa bir nefes aldı.

“Kulübün güvenlik kameraları taranıyor. Orlando’nun suçsuz olduğunu ispatlayacağız.”

“Ona söylediniz mi? Haberi var mı?”

Monica dudağını dişledi.

“Uyandırmayı denedik fakat sanırım sızmış. Bir arkadaşı bunu söylese daha iyi olur.”

Richard onu onaylarken yataktan kalktı. Çıplak bedenine birkaç parça kıyafet geçirip hızlıca odadan çıktı.

Grubun tüm üyeleri ve Monica tam iki saattir Orlando'yu sakinleştirme görevini üstlenmişti. Olayları duyduğu saniyeden itibaren kontrolden çıkan sinirlerini biraz olsun içki yardımıyla yatıştırmışlardı ki Monica bundan hiç mutlu değildi. Sadece sinirini yatıştırmak için içkiye başvurmak onun bağımlılığını tetiklemekten başka bir şeye yaramıyordu.

Orlando sıkılı dişlerinin arasından "Orospu çocuğu özel konular hakkında sorular sormaya başladı. Ailemden bahsetti, turnede neden İngiltere olmadığından, babamın dünyanın en zengin adamlarından biri olduğundan konuşup durdu. Son dakikaya kadar sabrettim fakat... Dayanamadım." diye tısladı.

Monica bunu anlayabiliyordu. Bir geri zekâlı bile Orlando'nun ailevi problemleri olduğunu anlardı ve o adam bunun üzerine bilerek gitmişti.

"Peki ya kadın?"

Luke'un sorusu karşısında genç adam kafasını çevirdi.

"Kadın gecenin başından beri o hayran kızlarla birlikte yanımdaydı. Ona istemediği bir şey yapmadım."

Herkes bu konuda hemfikir di zaten.

JJ tahmin yürüterek "Adam bunu ayarlamış olabilir. Kadını... Magazin programını canlandırmak için. Bunlar sık olur. Biliyorsunuz." dedi.

Sanki herkesin bildiği bir şeyden bahsedermiş gibi konuşmuş mahcup bir halde başını önüne eğmişti. Richard daha önce Clementine'dan bahsetmişti. Magazin muhabiri olduğunu ve ajanlık yaptığını biliyordu zaten Monica'da bunu gazetelerden okumuştı.

"Olabilir ama bir şekilde Orlando'yu aklamamız lazım. Bunu yapacağınız yalnız bu sürede Orlando, kendine hâkim olmalı ve alkolden uzak durmalısın."

Orlando başını sallarken bile bardağında kalan son viskiyi yudumladı.

"Kendimi kontrol edebilirim. Şimdi avukatlarla konuşmalı ve bu pislikten kurtulmalıyım."

Herkes normal bir şekilde dağıldı ve Monica, Richard'ın onu odalarına götürmesine izin verdi.

Monica odaya girer girmez "Onu yalnız bırakamayız Richard. Kendinde değil." diyerek itiraz etti.

Richard, genç kadının yüzünü avuçlarının içine alarak dudaklarına tatlı bir öpücük bıraktı.

"Merak etme hayatım, onu yalnız bırakmayacağım sadece ona güvendiğimizi göstermek için bir süre izin verdim. Bundan sonra peşindeyim sende bu arada detaylarla ilgilenirsen sevinirim."

Monica gülümsedi ve onun öpücüğüne karşılık verdi. Henry Ribbons... Monica sabah saatlerinden beri bu ismi araştırıyordu. Ve şimdi garip bir şekilde bu adamı iş dışında da tanıdığını düşünüyordu. Rıb TV'nin kurucusu olduğunu biliyordu ve adam daha önce de bir muhabirdi ama bir şey daha vardı. Adam çok ama çok tanıdıktı. Monica hafızasını yokladı.

"LANET OLSUN!"

Hızla telefonuna sarılırken Richard televizyondan kafasını çevirip Monica'ya baktı.

"Bir şey mi buldun?"

Monica başını sallarken kendi kendine düşünüyordu. Lanet olası herifi tanıyordu çünkü düğününe gelmişti.

"Bu herif Henry Ribbons. Franklin'in yani eski kocamın arkadaşı. Düğünümüze gelmişti bundan eminim."

Monica rehberdeki ismi buldu.

"Ne yapıyorsun?"

"O piç kurusunu arıyorum."

Telefon ikinci çalışın ardından açıldı.

"Monica, bebeğim. Benden bu kadar çabuk vazgeçmeyeceğini biliyordum. Evine dönmeye mi karar verdin?"

Monica dişlerini sıktı. İçindeki kadın bağıra bağıra küfredmesini söylüyordu ama yapmadı tabii sinirlerine de pek hâkim olduğu söylemezdi.

“Cehenneme giderim daha iyi. Yaptığın şey her neyse buna bir son ver.”

Franklin tok kahkahalarından birini attığında Monica biraz daha sınırlendi. Bu kahkahanın anlamını biliyordu. Franklin vazgeçmeyecekti.

“Neden bahsettiğini bilmiyorum, bebeğim.”

“Çok iyi biliyorsun Franklin. Henry Ribbons’dan bahsediyorum.”

Franklin basit bir hım sesi çıkardı. Monica ise yerinden kalkarak camın önüne ilerledi. Bu sırada Richard tam arkasında dikiliyordu.

“Ah Henry. Çocukluk arkadaşım, düğünümüze de gelmişti hatırladın mı?”

Monica derin bir nefes aldı.

“Onu başımıza senin sardığının farkındayım Franklin ama bu yaptığını yanına bırakmayacağım.”

“Göreceğiz Monica... Görüşeceğiz... Bundan sonraki hedefimi tahmin etmek zor değildir sanırım. Kendine dikkat et Monica...”

Telefon genç kadının suratına kapandığında Monica kollarını göğsünde bağlayarak pencereden dışarı baktı. Richard’a bakmak istemiyordu, onun yüzüne bakarak tüm bu olan saçmalığın sorumlusunun kendisi olduğunu söyleyemezdi. Dakikalar geçerken Richard hafifçe öksürdü.

“Tuzak mı kurmuşlar?”

Monica arkasına dönmeden başını salladı. Baş ağrısı başlamış ve nikotin ihtiyacı baş göstermişti.

Genç kadın sigarasını bulmak için yatak odasına yürürken “Evet!” demekle yetindi.

Çantasından sigarasını ve çakmağını aldığı sırada Richard onu takip ederek yatak odasına geldi.

“Eski kocan neden bizimle uğraşıyor?”

“İntikam alıyor çünkü onu bıraktım, çünkü seninle birlikteyim ve o bunu biliyor. Çok büyük ihtimal ikimizi haber yapanda oydu. Beni bitirmek için uğraşacak. Üzgünüm Richard seni ve grubu lekeliyorum.”

Monica adamın cevap vermesini beklemeden yanından geçmeye çalıştı ama Richard, genç kadının kolunu tutarak onu durdurdu.

“Saçmalama. Eski kocan sana kafayı taktı diye seni suçlayacak değiliz. Aslında haklı da, senin kadar mükemmel bir kadını kaybetsem bende delirirdim.”

Richard yaptığı şaka komikmiş gibi güldü ama Monica kaşlarını çatarak karşılık verdi.

“Sen beni tanımıyorsun bile Richard, ben mükemmel değilim. Ben sadece güçlü olmak zorunda olan bir kadıyım. Franklin ise terk edilmeyi hazmedemiyor, konu benimle ilgili değil. Hiç olmadı. Beni hiçbir zaman sevmeyi ve ben bunu yeni fark ediyorum.”

Monica yaşarken fark edemediği her şeyi o hayattan uzaklaşınca fark etmeye başlamıştı. Evliliklerini bir an bile düşünmesi nasıl bir kafesin içine hapsedildiğini görmesi için yeterliydi. Oysa o kafeste olduğu yıllarda keyifli nameler şakıyıp durur, mutlu olduğuna inanırdı. Esaret böyle bir şeydi. Kaçacak cesareti bulamadığınız sürece nasıl bir bataklıkta çırpındığınızı bilemiyordunuz. Bir sene boyunca en yakın arkadaşıyla aldatılmıştı ama kafesindeki oyuncaklar o kadar pahalı ve güzeldi ki Monica bunu anlamamıştı. Franklin onu sürekli ezmiş, aşağılamış, küçük görmüş ve kendi fikirlerini genç kadına empoze etmişti ama Monica kocası çok yakışıklı olduğu için şanslı bir kadın olduğunu düşünmüştü. Çevresindeki insanlar sahte gülümsemelerine kanarak ne kadar harika bir çift olduklarını söylediğinde kibarca teşekkür etmiş ve harika bir evlilik yaptığına inanmıştı. Şimdi her şeyin farkındaydı ve bu kendini aptal gibi hissetmesine neden oluyordu.

Richard, Monica'nın elinden sigarasını ve çakmağını alarak genç kadının elini tuttu. Monica onun yönlendirmesiyle balkona kadar çıktığının farkında bile değildi. Richard genç kadını koltuğa oturttu ve kendi de yanına yerleşti. Genç adam sigarayı dudaklarının arasına koyup çakmakla yaktı ve yanan sigarayı Monica'nın dudaklarının arasına yerleştirdi. Monica içine çektiği nefesle sakinleşti gözlerini Richard'dan ayıramıyordu.

“Şimdi anlat bana. Bu Henry Ribbons denen herif ile senin eski kocanın ne ilgisi var?”

Monica ona Henry Ribbons'un, Franklin'in arkadaşı olduğundan ve Franklin'in intikam ile dolup taşıdığından bahsetti.

Genç adam tek kelime söylemeden Monica'yı dinledi ve Monica söyleyeceklerini bitirdikten sonra gözlerinin içine bakarak "Bu tarz şeyler her zaman olur, kendini suçlamana gerek yok. Günah dolu bir işin içindesin Monica Collins, alırsan iyi edersin. Tek yapmamız gereken onları önemsemediymiş gibi davranıp bu işlerden sıyrılmak. Avukatlar bir çaresini bulacak biz de daha dikkatli olacağız." demekle yetindi.

***

Gece grup otelden gizlice çıkarak Barselona'ya gitmek üzere uçağa bindi. Monica yola çıkmadan önce herkesle olan biteni paylaştı ve grup üyeleri durumu anlayışla karşıladı. Orlando dışında... Monica'yı suçlamıyordu elbette ama çok öfkeliydi. Yardım almayı kabul etmiyor öfkesini dışarıya çok kötü bir şekilde yansıtıyordu. Orlando'ya olanları anlatmasının sonucu olarak otel faturasına kırık bir kapı eklenmişti. Monica doğan güneşi umursamadan yatakta yatmaya devam ederken Richard'ın düzenli soluklarını dinliyordu. Aslında herkes için ayrı oda rezervasyonu yaptırmıştı ve otelin kral dairesi katında fazladan iki boş oda vardı ama Richard buna rağmen Monica'nın odasında ve yatağında olmakta ısrar ediyordu. Monica'da artık şikâyet etmiyordu hoş bir işe yaramıyordu ama sebep bu değildi. Richard ile olmak *iyi* hissettiriyordu. Kendini Elizabeth Bathory⁵ gibi hissettiği anlarda olmuyor değildi.

Bir çeşit takıntıya kapılıp kapılmadığını bunun ona vereceği zararları düşünmeden edemiyordu. Richard genç, zengin, çılgın ve tam bir aşk adamıydı. Yakında eski uçarı hayatına dönecekti. Seks partileri, genç kızlar, şöhret... Hepsinin tadına bir kez bakmıştı ve onları tekrar isteyecekti. Monica gibi sıradan bir kadın onun ilgisini uzun süre canlı tutamazdı. İşte Monica'nın tüm sıkıntısı burada başlıyordu. Açık bir ilişki yaşadıklarının farkındaydı fakat buna rağmen aldatılma, aldatılma sayılmıyor muydu? Richard başka kızları becermeye başladığında yine onun yüzüne gülüp *önemli değil* diyebilecek miydi? Tek bir şey bili-

5 Elizabeth Bathory: Macaristan asıllı seri katil. Bathory, kendinden *Kanlı Kontes* olarak bahsettirmiştir. Kocasını öldükten sonra büyücülükle uğraşmaya başlamıştır.

yordu ki ihaneti asla sindiremezdi. Ne şekilde olursa olsun. Richard'ın boğuk ses tınısı bedenini irkti.

"Ne düşünüyorsun öyle?"

"Yaşadığımız şey hakkında..."

Richard, Monica'ya doğru dönerek yan yattı. Yüz yüze bakıyorlardı ve Monica onun sabah ilk uyandığı haliyle ne kadar genç görünüşünü düşündü. Birkaç günlük kirli sakalı yüzünü kaplamış olsa da burnundan yanaklarına yayılan çiller ve yeşil gözleri ondaki masumiyeti vurguluyordu.

"Neyi varmış yaşadığımız ŞEYİN Bayan Collins?"

Monica gülümsemekten kendini alamadı.

"Seks parterim olmandan yana şikâyetim yok ama seninle ciddi bir şey konuşmak istiyorum."

Richard kaşlarını hafifçe kaldırıp "İlişkimiz hakkında mı?" diye sordu.

Yüzünde anlamsız bir gerginlik, telaş ve endişe belirmişti. Monica o anda Richard'ın ciddi şeylerden rahatsızlık duyduğunu düşündü. Onun gibi bir adam ciddi ilişkilerden korkabilirdi, bu normaldi çünkü Monica'da bundan korkuyordu. Bir daha asla ciddi bir ilişki yaşamayı düşünmüyordu.

Bu yüzden genç adamı rahatlatmak için "Seks partnerliği hakkında... Aramızdaki şeye ilişki demek doğru gelmiyor. Biz sadece yatıyoruz." diyerek açıklama yaptı.

Richard kafasını sallayarak Monica'yı onayladı ve Monica bundan cesaret alarak sözlerini sürdürdü.

"Biliyorum, daha önce bunu konuştuk ve tek eşlilik konusunda anlaştık ama..."

Richard genç kadını bölerek "Başkasını mı arzuluyorsun?" diye sordu.

Monica hızla kafasını iki yana salladı. Richard'ın yüzünü ellerinin arasına alıp sert sakallarını başparmakları ile okşadı.

"Hayır, başkasını arzulamıyorum elbette. Söylemek istediğim... Eğer başkasıyla yatmak istersen, bunu bana dürüstçe söyle olur mu?"

Söyle ve bitirelim. Yani bu tarz bir şey olur ve benden gizlersen her şeyi hatırlarız. Bana söz ver."

Richard'ın dudak kenarları hafifçe kıvrıldı.

"Ne yani başkasını sikmeyi düşünürsem seni arayıp bundan mı bahsedeyim? Bu saçma Monica sana zaten bir söz verdim. Seninle olduğum süre boyunca sadece seninleyim. Başkasını arzulamıyorum ve arzulamayacağım. Ne yaptın bilmiyorum ama resmen sikimin anahatlarını elinde tutuyorsun. İnan bir kadın kafasını bacaklarımın arasına gömüp organımı ağzına soksa bile küçük Richard kafasını kaldırıp ona bakmaz. Kalkmıyor hayatım. Senin herhangi bir parçanı görmediği sürece zararsız."

Monica tanımlarına karşılık olarak kıkırdadı. Richard sadece ağzından çıkan sözcüklerle bile kadınların çoğunu dizleri üzerine çöktürürdü.

"Ayrıca... Geçen gece normal davranmamı isteyen kimdi bakalım? Benimle oyun mu oynuyorsun?"

Şakacı ifadesi ciddi olmadığını gösteriyordu ama adam kafasının karışmasında haklıydı. Genç kadın ondan normal davranmasını istemiş ve o da normal davranmıştı. Yine de onu bir düzine kadar genç, güzel kadınla öpüşürken, oynasırken izlemek hayatının en heyecanlı tecrübeleri arasında değildi.

"İtiraf etmem gerekirse o yanlış bir karardı. Hoşuma gitmedi. Kıskançlık diye düşünme fakat... Rahatsız edici."

Richard, Monica'yı kollarının arasına çekti.

"İtiraf etmem gerekirse takım elbiseli herifler ile flörtleşiyor olman canımı sıktı. Kyskançlık diyebilirsin hayatım, sikimde değil. Bunu bir daha yapma."

Monica, genç adamın dudaklarını tüm tutkusu ile öperken elini sert göğsünde gezdirdi. Göğüs ucundaki piercinge parmak ucuyla dokundu. Richard ağzının içine doğru inlediğinde öpüşmeleri sekteye uğradı. Monica, adamdan dudaklarını ayırmadan

"Söz ver bana!" diye mırıldandı.

Richard biraz uzaklaşıp Monica'nın gözlerinin içine baktı.

"Söz veriyorum. Asla, seni aldatmayacağım."

Monica ona inandı. Aptallık ettiğini bağıran parçasına karşı tek yaptığı kulaklarını tıkamak oldu.

***

Konser provası devam ederken Monica bunaltıcı bir basın toplantısındaydı. Odayı dolduran gazetecilerin sorularının ardı arkası gelmiyordu ve Monica soruları ne kadar açıklayıcı bir şekilde cevaplarsa cevaplasın muhabirler tatmin olmuyordu. Neyse ki bu zor anda Clem uçağa atlamış uzun bir yolculuk yaparak yardıma gelmişti. Onun deneyimi işe yarıyordu. Orlando için ortaya atılan tüm iddiaları yalanlamış, en kısa zamanda bu iftirayı atan kanaldan gerçek bir kanıt istediklerini, kendi kanıtlarını kısa zamanda açıklayacaklarını da duyurmuşlardı. Sam o geceki görüntüleri incelemiş tacize dair bir şey bulamamıştı. Bahsi geçen kadın Orlando'nun oturduğu grubun içindeydi ama fiziksel bir yakınlık göze çarpmamıştı. Clementine bardaki görüntüleri ve yazdığı yazıyı çalıştığı dergide yayınlıyacaktı. Fakat tüm bunlara rağmen ortalık durulmuyor, kaos devam ediyordu. Monica, sürekli Franklin'in tehdidini anımsıyordu. Oyununu Orlando'nun üzerinden oynamıştı ama sıradaki kimdi? Monica sırada Richard'ın olduğunu iyi biliyordu. Onun üzerinden oynayacaktı. Monica önlemleri arttırması gerektiğini biliyordu. Grup bu olayın üzerine bir şey daha yaşarsa düzeltilemeyecek durumlara girebilirlerdi. Dikkatli olacaktı... Çok ama çok dikkatli...

Monica konseri sahne arkasından izliyordu. Konser başında bazı kötü tezahüratlar ve karmaşa olmuştu ama müzik tüm sorunların üstesinden geliyor gibi görünüyordu. Kalabalık coşkulu, çocuklar enerjikti. Konserin ardından yapılacak partiyi kulüp yerine otele taşımışlardı ve sadece grup çalışanları ile birkaç ünlü isim olacaktı. Monica konuk listesini defalarca taramış güvenlik sayısını iki katına çıkarmıştı. Akşam kutlama için otele döndüklerinde kral dairesi katı bir sürü kadın ve erkekle doluydu. Monica tanıdığı bazı ünlü isimleri orada görmenin şaşkınlığıyla onlarla sohbet edip iyi zaman geçirdiklerinden emin olurken çocuklarında biraz rahatlamalarına izin verdi. Genç kadın gecenin ilerleyen saatlerinde müziğe, içkiye ve sohbetlere doymuş bir şekilde salon ile yatak odalarını ayıran karanlık koridora geçti. Koridorun camlı kaplı olan bir cephesinden içeriye giren ışıklara büyülenerek bakarken

cam kenarına yürüdü. Elindeki kaliteli şampanyadan bir yudum içerek derin bir nefes aldı. Şehir ayaklarının altındaydı ve muhteşemdi. Bu esnada beline sarılan kolları hissetti. Kafasını aşağıya indirip kolların dövmelerle kaplı olduğunu gördü. İçine çektiği başka bir nefesle adamın limon aromalı parfümünü kokladı.

“İnsanlar etrafta Richard. Bunu yapamazsın.”

Richard, Monica’nın kulak memesini dişledi.

“Kim demiş? Gör bakalım hayatım yapabilir miyim, yapamaz mıyım? Amın benim için ıslak mı? Yoksa onu kıvama mı getirmem gerekiyor?”

Monica gülerek kafasını iki yana salladı. Şampanyanın etkisinden veya artık diğer herkesi siktir etmek isteyen benliğinden aldığı yetkiyle “Kendin kontrol etmeye ne dersin?” diyerek genç adama meydan okudu.

23. Bölüm

DUYGUSAL YIKIM

Richard'ın eli genç kadının diz üstü elbisesinin altına süzüldü. Genç kadının teni çıplaktı ve Monica, Richard'ın derin soluğunu ense-sinde hissederek gülümsedi. Richard'ın nasırlı parmakları Monica'nın ıslak kadınlığının dudaklarında gezindi.

“Yeterince ıslak mıyım?”

Richard, Monica'nın bu sorusuyla birlikte orta parmağını genç kadının içine itti. Monica kendini ona doğru yasladı. Camdan adamın yansımasını görüyordu ve ne kadar umursamamaya çalışsa da onları partiden ayıran, incecik bir duvar ile açık duran kapılardı. Herhangi biri yolunu kaybetse ya da biraz kafa dinlemek istese Richard tarafından parmaklanırken yakalanabilirdi.

“Daha fazlasını yapacağım hayatım. Amın o kadar güzel ki...”

Monica itiraz edemiyordu. Tutkusu onu çevreleyen ahlak zarını parçalamıştı. Monica kendini şehvetin hırçın dalgalarına bırakmak için yanıp tutuşuyordu. Genç kadın sık sık psikoloğu ile konuştuğu için kendini gergin ve rahatsız hissetmiyordu. Josh her şeyin normal olduğu konusunda ısrarcıydı. Monica da artık bu sınırsız şehvetinin tek nedeninin Richard olduğundan emindi. Adamın doymak bilmez bir libidosu vardı. Monica bedenini Richard'ın istilasından kurtararak yüzünü

adama döndü. Yüksek topuklu ayakkabıları sayesinde kollarını rahatça Richard'ın boynuna sardı.

"Yarın unutmak isteyeceğim şeyler yapmak istiyorum."

Richard'ın dudakları kıvrıldı. Genç adam, Monica'nın bacaklarını kavrayıp beline sardı ve Monica ayaklarının yerden kesilmesinin yarattığı şaşkınlıkla adama daha sıkı tutundu. Sırtı hemen arkasındaki pencereye dayanıyordu.

"Geçen sefer unutmama izin verdim mi?"

Monica balodaki gecede söylediği benzer şeyi hatırladı. O gece Richard ile halının üzerinde yaptığı muhteşem seks en büyük fantezisi olmuştu. Monica'nın ifadesindeki donukluğu fark eden adam telaşlanarak yüzünü Monica'ya yaklaştırdı. Burnu genç kadının burnuna değiyor dudaklarından çıkan nefes dudaklarına çarpıyordu.

"Bahsettiğim o değildi. Gerçekten onu düşünmedim, aklıma bile gelmedi hayatım..."

Monica'nın aklına bir anda o gece Orlando'nun da olaya dâhil olduğu geldi. Bunu artık çok düşünmüyordu ve Richard kavgalarından sonra bir daha bunu ima etmemişti ama şimdi Monica onu kast ettiğini bile düşünmezken bu şekilde ince olması genç kadının içinde ufak bir heyecan yarattı. Monica, Richard'ın sözünü kesti.

"Şişt... Biliyorum. O geceden aklıma kazınan şeylerin hepsi seni içeriyor. İzin vermedin."

Richard biraz sakinleşti. Monica onun ince olma çabasını takdir etti. Duygusal bir adamdı, bu çok açıktı. Monica'nın hassasiyetinin farkındaydı ve bunu önemsiyordu. Franklin'in aksine bunları genç kadının yüzüne vurmuyordu. Richard güvenilirirdi, Monica'ya öyle hissettiriyordu.

"İçeri de insanların olduğunu biliyorsun değil mi? Her an biri bu yöne gelip seni görebilir."

Richard bunu umurunda olduğu için söylememişti aksine yapmak istediği Monica'yı heyecanlandırmaktı ve işe yaradı. Monica elbisesinin ip askılarını omuzlarından kaydırıp göğüslerini açığa çıkardı. Kahverengi, yuvarlak meme uçları davetkâr bir başkaldırı içindeydi.

Richard'ın nefesi dudaklarının arasından ıslık gibi çıktı. Richard, genç kadının memesini tek avucunun içine aldı.

“Şuna bak, tam avucuma oturuyor.”

Ucunda başparmağını gezdirirken Monica kendini biraz daha pencereye yasladı. Bu şeyin sağlam olduğunu düşünüyordu, öyle umuyordu.

“İçimi dolduracak bir şeylerin olduğundan da eminim.”

Richard gülümsedi.

“Bayan Collins...”

Richard, Monica'nın göğsünü bırakıp pantolonunun fermuarını açtı. Sertleşmiş aletini Monica'nın ıslak kadınlığına sürtüyordu. Aletinin tepesindeki metaller klitorisine sürttükçe Monica dişlerini dudaklarına geçiriyordu. İçeri de ki müzik yavaşlamıştı, sesler azalmıştı bu gidenlerin olduğunu gösteriyordu, ama Monica yine de içerideki konuşmaları duyabiliyordu. Bu durumda insanlarda onları duyabilirdi. Monica seks yaparken sessiz kalabilen kadınlardan değildi ve Richard'da kesinlikle sessiz bir adam değildi. Bu çok zor olacaktı.

“Sıkı tutun, seni şimdi sert ve hızlı bir şekilde alacağım.”

Monica, Richard'a sımsıkı tutundu. Adam söylediği gibi tek ve güçlü bir hamleyle içine yüklendi. Zorlanmamıştı Monica'nın bedeni artık onun bedenini sorgusuz kabul ediyordu. Genç kadın inlemesini bastırmak için kafasını adamın omzuna gömdü.

“Seni duymalarını istiyorum. Burada şimdi seni nasıl siktığımı anlamalarını...”

Monica bundan kesinlikle emindi. Richard fazlasıyla rahattı ve seks konusunda sınır tanımıyordu ama Monica o sınırları yıllar önce koymuştu.

“Şimdi birinin bizi izlediğini hayal et. Bizi gözlüyor... Senin muhteşem memelerinin, içine her darbemde nasıl sıçradığını görüyor, dibindeki o noktaya ulaştığımda çığlık atmamak için omuzumu ısırıldığını görüyor, kadınlığına vuruşlarımda çıkan o ıslak et sesini duyuyor. Bak bana Monica.”

Monica kafasını adamın omuzundan kaldırıp gözlerinin içine baktı. Richard darbelerine bir saniye olsun ara vermemiştir. Her vuruşu vahşi, ısrarcı ve sahipleniciydi. Monica gerçek bir erkekle seksin nasıl olduğunu geçte olsa keşfetmişti. Daha genç olsaydı bunu bu kadar yoğun hisseder miydi? Belki de bu kadar iyi olmasının nedeni Monica'nın kendini tanıyor, bedeninin ne istediğini biliyor olmasıydı. Richard'ın gözlerindeki ateş genç kadının kısık sesle inlemesine neden oldu.

"Bana böyle baktığın anda içine gelmek istiyorum."

"Nasıl bakıyorum?"

Monica nefes nefese kalan sesinin fısıltılı tınısını duyduğunda yanakları kızardı.

"Daha fazlasını istermiş gibi..."

Richard'ın onu bu kadar kolay okuması genç kadını korkutsa da bunu düşünemeyecek kadar açtı.

"Gelmek istiyorum."

Richard başını sallayarak darbelerini daha seri ve sert bir hale getirdi. Artık Monica inlememek için çaba gösterme safhasını çoktan geçmişti. Şu an çılgılık atmamak için çaba gösteriyordu. Müzik sesinin inlemelerini bastıracağını umuyordu.

"Benim adım söyle Monica. Bırak duysunlar. Seni kimin siktiğini ve ne kadar zevk aldığını bilmelerini istiyorum."

Monica daha fazla dayanamadı çözülürken defalarca Richard'ın adını söyledi ama neyse ki çılgılık atmamayı başarmıştı. Richard, Monica'nın içine gelirken genç kadın onun tekleyen nefesiyle titredi. Nefesleri durulduğunda ve Monica *gerçek* hayata döndüğünde ilk yaptığı şey hızlıca etrafı taramak oldu. Kimsenin olmadığından emin olduktan sonra Richard'ın kucağından inip üstünü başını topladı. Richard aletini pantolonunun içine sokmuş Monica'yı inceliyordu.

"Uzun süredir ortada yokuz. Gitmeliyiz."

"Bu kadar mı yani? Fazla düşünüyorsun hayatım."

Monica derin bir nefes aldı. Az önce yaptığı şeyle gurur duymuyordu ama hoşuna da gitmediğini söyleyemezdi. Fazlasıyla heyecanlı ve yasak bir şeydi. Kendini üçlü yaptığı zamanda ki gibi hissediyordu.

Tatmin olmuş ama utanç içinde... Eski Monica'dan parçalar görmek onu korkutuyordu.

"Ben düşünmek zorundayım. Kendi iyiliğim için..."

Richard, Monica'nın elini elinin içine alarak dudaklarına götürdü.

"Kendi iyiliğin için bu kadar düşünmemen en iyisi. Sen benim hayatım boyunca karşılaştığım en harika kadınsın. Bunu bu şekilde öldürme."

Monica pes etmiş gibi omuzlarını düşürdü.

"Bunu sen istedin. Sabaha karşı sarhoş saçmalıklarımı dinlerken bacaklarımın arasını yalıyor olabilirsin. Sana acımıyorum."

Richard kafasını geriye atarak güldü.

"Şikâyet edeceğimi sanıyorsan yanılıyorsun. Sarhoş saçmalıklarını dinlerken amını sabaha kadar yalarım."

Monica onun edepsiz ağzını şimdi öpmek istiyordu ve öyle de yaptı. Onu durduran bir şey yoktu sonuçta, adamın dudaklarını kışkırtıcı bir şekilde öperken dilini kullanmayı ihmal etmedi ve Richard gırtlaktan gelen bir feryat çıkardığında geri çekildi çünkü genç kadın ne zaman geri çekilmesi gerektiğini biliyordu.

Gülümseyerek "Hadi, içeride müzik ve içki var. Dans etmek istiyorum." dedi.

***

Monica saatler sabaha karşı dördü gösterirken Richard tarafından odasına taşınıyordu. Dediğini yapmış, kaliteli şampanyaları içerken bir yandan da durmadan dans etmişti. Bir ara ayaklarının acısından dolayı ayakkabılarını çıkarmak zorunda kalmıştı ki genelde asla böyle şeyler yapmazdı. Clementine ve Luz'da onu durdurmak için uğraşmamışlardı. Monica yarın onları uyarmayı düşünüyordu. Bir daha bu kadar içip dans ederken onu uyaracak arkadaşlara ihtiyacı vardı. Gerçi Emma yanında olsa o da rahat olmasını söyler ona eşlik ederdi. Kızlar da aynısını yapmış Monica odanın ortasında dans ederken ona katılmışlardı. Erkekler bu durumu seksi bulmuş olmalı ki Monica ıslık seslerini hatırlıyordu.

Richard onu yıkadıktan sonra çırlıçıplak bir şekilde yatağa yatırdı. Monica mırıldanarak bacaklarını iki yana açtı.

“Yeterince sarhoşum ve utanıyorum. Şimdi bacaklarımın arasının ilgiye ihtiyacı var sen bunu yaparken durmadan konuşacağım için özür dilemiyorum. Bunu sen istedin genç adam.”

***

Grup turnenin son ayağı için Fransa'ya gelmişti. Monica'nın Paris ile ilgili kötü anıları vardı ve bu güzel şehir gözüne eskisi kadar muhteşem görünmüyordu. Franklin ile buraya balayı için geldiği günün hatıraları her yerdeydi. Otel aynı değildi belki ama aynı Eiffel kulesi manzarasına sahipti. Sabah gizli gizli koşuya çıktığında geçtiği butikler, kafeler, hediyelik eşya satan stantlar bile Monica'ya aynı geliyordu. İlk gördüğü an onu büyüleyen şehir şimdi gözünde hemen kaçıp kurtulması gereken bir yer haline gelmişti. Bir de nereye giderlerse tetikte olan gazeteciler vardı ki Monica onları düşünmek dahi istemiyordu. Taciz iddiasına konu olan kadın dün bir basın açıklaması yaparak iddianın doğru olduğunu söylemişti. Bunu ağlayarak yapması ise Orlando'yu tanımayan herkesin ona inanmasına neden olmuştu. Şimdi Monica'nın düzgün bir basın açıklaması yapması ve bu iddianın asılsız bir karalamadan ibaret olduğunu ispatlaması gerekiyordu. Otele geri döndüğünde benüz kimse uyanmamıştı. Salonda oturan Orlando'yu gördüğünde şaşırıldı. Saat henüz 7.15'ti ama onun önünde bir şişe Jack duruyordu. Monica öfkeyle soludu.

“Her şeyi daha da bok ettiğinin farkındasın değil mi? Kıçını toplamaya çalışıyorum fakat sende biraz destek olamaz mısın?”

Orlando kafasını kaldırıp yorgun gri gözleriyle Monica'yı süzdü.

“Üzgünüm tamam mı? Kahrolası her şey için...”

Bardağının dibindeki son yudumu içip biraz daha doldururken Monica şişeyi onun elinden aldı.

“Birkaç saat sonra prova, akşam konser var. Haftalardır sizinle birlikteyim evet çok içiyorsun ama son iki haftadır seni hiç ayık görmedim. Yardıma ihtiyacın var. Bir bağımlısın Orlando ve bir bağımlı asla

bağımlı olduğunu kabul etmez eminim sana kendinden tanıdık gelecektir.”

Orlando derin bir nefes aldı ve Monica'ya karşısındaki sandalyeyi işaret etti.

“Otursana.”

Alkolün ve aksanının karışımıyla söyledikleri pek anlaşılmıyordu. Monica karşısındaki sandalyeyi çekip oturdu.

“Kontrol altına almaya çalışıyorum ama olmuyor.”

Duraksadı. Gözleri genç kadının el koyduğu içki şişesindeydi.

“Bir süre önce sinir krizleri geçirmeye başladım. Ailemden gelen bir lanet gibi, kahrolası babam gibi! Bunun önüne geçmek için bir doktorla görüşüyordum bana bazı ilaçlar verdi. Reçeteli ilaçlar... Ben sinirlendikçe, yalnız hissettikçe, bir şeyler için endişelendikçe ilaçları kullandım ve işler kontrolden çıkmaya başladı.”

Monica nefes dahi almadan onu dinliyordu. Orlando reçeteli ilaçlarını canı her istediğinde almaya başlamıştı ve genç kadın o tarz ilaçların bağımlılık yaratan, insanı kendinden geçiren gücünden haberdardı. Kendisi de bir süre o tarz ilaçlar kullanmak zorunda kalmıştı.

“İlaçlar zamanından önce bitiyordu, çok önce... Doktorum bir süre sonra reçete yazmayı reddetti. Beni bağımlılıkla suçladı ama onun işe yaramaz olduğunu söyledim ve bir daha gitmedim. Kendimi durduramıyordum. Uyuşturucuya bulaştım. Başlarda kontrolüm altındaydı. Sadece bir miktar toz ile günü idare ediyordum, kimsenin haberi yoktu ve kimse şüphelenmiyordu. Kendimi de iyi hissediyordum.”

Genç kadın Orlando'nun uyuşturucu kullandığından şüphelenmemişti. Öyle görünmüyordu. Sadece fazla sinirli bir alkolikti ama eğer işin içinde uyuşturucu da varsa tedavi süreci çok zorlu olacaktı. Yani eğer tedavi olmayı kabul ederse...

“Sonra JJ'in batışına şahit oldum. Uyuşturucunun onu getirdiği noktayı gördüm. Yıllardır kullanıcıydı ve yıllar sonra onun gibi olmak istemedim.”

Monica devamını getirip “Kendi kendine bırakmaya çalıştın.” diyerek tespitte bulundu.

Orlando başını salladı.

“Kendimi meşgul ediyor, öfkemi kontrol altına almaya çalışıyordum ama bu çok zordu. İçki yardımcı olmaya başladı. Bir bataktan kurtulurken diğerine saplandım. Kahretsin! Grup için yıllardır çabalıyorum Monica. Yıllardır, grubun en iyisi olması için çabalıyorum ama geldiğim, grubu getirdiğim noktaya bak. Lanet olasıca içki olmadan gözümü açamıyorum.”

Monica dudağının içini ısırırken onu her şeyin güzel olacağına ikna edecek sözcükler bulmaya çabalıyordu. Orlando ikna olmaya hazırды, sadece doğru şeylerin söylenmesi gerekiyordu. Monica masanın üzerinden uzanıp Orlando’nun elini tuttu.

Ona sıcak bir gülümsemeyle bakarak “Her şeyi düzelteceğiz, önemli olan bunu istemen...” dedi.

Orlando hızla kafasını iki yana salladı.

“Asla, asla bir hastaneye yatmam. Bunu kendi başıma halletmeliyim.”

Monica araya girdi.

“Saçmalama. Zaten daha önce denemişsin. Yardım almadan bunu aşamazsın Orlando!”

Orlando sesini kontrolsüz bir şekilde yükseltti.

“Yapamam! Bir hastaneye yatarsam bu başarısızlığımın, kontrolsüzlüğümün ve zayıflığımın kanıtı olur. Ona öyle bir koz vermeyeceğim!”

Monica kaşlarını çatı.

“Kime?”

“William MacFadyen’e”

Monica bununla ilgili soru sormadan Orlando devam etti.

“O evden çıktığım gün her şeyi arkamda bıraktım. Babam beni evlatlıktan reddetti. Soyadımı elimden aldı ve beni tamamen yok saydı. Şimdi başarılıyım. Herkes beni tanıyor. Başardım. Ona zayıflığımı göstermeyeceğim.”

Genç kadın şaşkınlıkla ağzını açıp kapattı. Orlando gibi güçlü bir adam babasının hatalarını görmesinden mi korkuyordu? O sırada kapıda birinin öksürdüğünü duyarak arkasını döndü. Richard orada duruyordu. Kollarını göğsünde bağlamıştı ve kalçasından düşecek gibi duran eşofman altının dışında tamamen çıplaktı. Monica ona yardım et dercesine bir bakış attıktan sonra Orlando'ya döndü.

“Bu zayıflık falan değil anlamıyor musun Orlando? Herkesin başına gelebilir, özellikle senin gibi her şeyi idare etmeye çalışan, şöhret sahibi insanların başına... Bunu kabullenip tedavi olmalısın. Bağımlılık bir hata ise bundan kurtulmayı istemek bir başarıdır. İzin ver sana yardım edelim.”

Orlando'nun omuzları düştü.

“Yapamam. Bunu kimse bilmemeli. Ben bundan daha güçlüyüm, kendi başıma yapabilirim. Kendi başıma yapacağım.”

Orlando odadan çıkarken Richard onun geçmesine izin verdi. Monica hâlâ oturuyordu. Richard yanına gelerek elini genç kadının omzuna koydu.

“Neden bunu istemiyor ki?”

Richard anlayışlı bir ses tonuyla “O farklı bir aileden geliyor. Babası çok zengin ve güçlü bir adam. Çok sinirli ve kontrol delisiymiş. Disiplin yöntemleri Orlando'yu çıldırtmış ve o da on sekiz yaşına bastığı gün evi terk etmiş. Bunun hakkında detay vermez ve konuşmaz. Fakat arkasında bırakamadığı şeyler de var. Bir insanın yetiştirilme tarzı kişiliğini belirler Orlando ne kadar inkâr etse de büyüdükçe daha fazla babasına benziyor bu da onu korkutuyor. Eğer hastaneye yatarsa babası bunu öğrenecek ve onun zayıf olduğunu düşünecek, başarısız olduğunu...”

Monica kafasını kaldırıp Richard'ın gözlerinin içine baktı. Onu şimdi anlıyordu. Orlando o evden çıkarken her şeyin harika olacağını iddia etmişti ve babası ona inanmamıştı ve Orlando yenilgiyi kabul etmemekte haklıydı. O güçlü bir adamdı. Monica'da, annesi ona inanmazken, iflah olmaz bir fahişe olduğunu düşünürken yeniden doğmuştu. Hatalarını geride bırakmıştı ama şimdi kendini bastırıyordu. Asıl yap-

ması gereken hatalarını unutmaya çalışması değil onlarla barışmasıydı. Geçmişini kabul etmeli ve geleceğine bakmalıydı.

“Onu biraz rahat bırak. Los Angeles’a dönünce bir çaresine baka-
cağım.”

Monica başını sallayarak Richard’ı onayladı. Yakın arkadaş des-
teğine ihtiyacı olacaktı. Tek yapmaları gereken Orlando’nun babasını
ve kendisini affetmesini sağlamaktı. Affettiği zaman çok daha güçlü
olacaktı. Monica’nın da artık kendini affetme zamanı gelmişti. Kendini
affettikçe özgürleşecekti.

***

Grup prova yaparken Monica sahne arkasındaydı. Bulduğu kısa
zamanı uzun zamandır ihmal ettiği bir şeyi yapmak için kullandı. Te-
lefonunu alarak babasını aradı. Monica’nın babası Jeff boşanmanın ar-
dından şirketini satıp Monica’nın tedavisi ile ilgilenmiş o iyileştiğinde
de İngiltere’ye gitmeyi teklif etmişti, ama Monica o sıralar amacını bul-
muş, üniversiteye başlamıştı. Babasının da ne kadar hevesli olduğunu
görünce onun gitmesi için baskı yapmış ve sonunda babası gerçek mut-
luluğu İngiltere’de bulmuştu. Şimdi harika bir evliliği ve iki oğlu vardı.
Telefon birkaç defa çaldı ve babasının kendinden emin sesi tarafından
cevaplandı. Monica, Orlando’nun İngiliz aksanına alıştı çünkü baba-
sında da aynı aksan vardı.

“Mony... Harika evlatlar, ne kadar işleri olursa olsun babalarını
ararlar.”

Monica sırtıttı. Babasının sesini duymak ona her zaman iyi gelirdi
ama yine de onu çok aradığı söylenemezdi. Onu en son boşandıktan
sonra aramıştı ve babası doğru karar verdiğini söyleyerek Monica’ya
destek olmuştu. Zaten başından beri Franklin denen ahmaktan hoşlan-
madığını da söylemeyi ihmal etmemişti.

“Üzgünüm baba, beni biliyorsun. Asla tam anlamıyla harika deği-
lim.”

Babası kahkaha attı.

“Sen harika bir çocuksun Mony. Seni özledik.”

“Bende sizi özledim.”

Bu doğrudu söylerken bile gözleri doluyordu.

“O halde buraya gel. Mary durmadan seni soruyor ve oğlanlar başımın etini yiyor.”

“İşlerim çok yoğun baba, grup turnede ve İngiltere’de konser vermiyorlar. Şimdi Paris’teyim, buradan sonra Los Angeles’a geri döneceğim.”

Babası birkaç saniye sessiz kaldı sonra o her şey harika ses tonuna geri döndü. Monica ona hayrandı, babası her zorlukta dimdik durur ve neşesini asla kaybetmezdi. Hâlâ annesinin böylesine mükemmel bir adamı yıllarca nasıl aldattığına anlam veremiyordu.

“İşler için her zaman vakit bulunur önemli olan senin mutlu olman diyeceğim ama buna hakkım yok. Bana benziyorsun. Bu çok kötü Mony.”

“Sana benzediğim için mutluyum.”

Aksi durumda annesine benzemesi gerekirdi ve bu gerçekten berbat olurdu.

“İyi misin?”

Monica bir anda sorduğu şey karşısında dondu. Tabii ya! Haberler, babası haberleri görmüştü.

“Şey, evet. Sorun yok. Grup çok ünlü ve basın bu kadar ünlü adamlar hakkında masallar yazmayı sever.”

Tabii otuz iki yıllık babası ses tonundan bile onun yalan söylediğini anlayabiliyordu. Yine de bir şey söylemedi. Babası, annesinin aksine Monica’yı sıkmazdı. Onun her zaman kendi kararlarını vermesini ve kendi ayaklarının üzerinde durmasını isterdi.

“Öyle diyorsan... Sadece kendini düşündüğünden emin olmak istiyorum. Bir kez daha üzülmeni istemiyorum. Sonuçta ben babayım.”

Monica gülümsedi.

“Sen harika bir babasın ve ben iyi olacağım. Merak etme. Görüşürüz baba, seni seviyorum.”

Genç kadın telefonu kapatıp arkasına döndüğünde Richard ile bunun buruna geldi. Yüzündeki hüznü anında sildi.

“Telefon konuşmalarımı dinlemek yeni uğraşın mı Richardson?”

Richard sırttı.

“Benim uğraşım tamamen seninle ilgilenmek ve bu her şeyi kapsıyor. İçinde sen olan her şeyi...”

Monica erimemek için yoğun çaba gösterip genç adama yalandan kaşlarını çattı. Richard kuru kafa sembolüyle bezeli yüzük taktığı işaret parmağını Monica’nın çatık kaşlarında gezdirdi.

“Babanla konuşurken, annende olduğu gibi değilsin.”

“Nasıl değilim?”

Monica onun dokunuşu altında gevşeyip pelteye döndüğünü hissediyordu.

“Sinirli, birilerini öldürmeye hazır ve nefret dolu.”

Genç kadın güldü.

“Annem insanı çıldırtmak için yaratılmış.”

“Peki ya baban?”

“Babam, harikadır.”

Richard bir hım sesi çıkardı.

“Bunu duydum, babasının cici kızı.”

Genç kadın kıkırdamadan duramıyordu.

“Bazı insanlar doğuştan anne ve baba olur. babam da öyle bir adam. Tam manasıyla bir baba...”

Richard onun dudaklarına küçük bir öpücük bıraktı. Monica onun ağzının içindeki tada bayılıyordu.

“Benim anne ve babamda bu dediğin gruba giriyor. Biz şanslıyız Monica. Bir gün çocuğum olduğunda ona babamın bana ve Alex’e davrandığı gibi davranacağım.”

Monica’nın ifadesi suratında dondu. Neden bir anda baba Richard’ı hayal etmiş ve bundan aynı anda hem nefret etmiş hem de hayran olmuştu. Bunu ona asla veremezdi. Şimdi neden bunu düşündüğünü bile bilmiyordu onunla sadece sikişiyordu. Richard bir gün baba olacaktı ve

o çocuğun annesi Monica olmayacaktı. Asla! Hiçbir zaman! Monica hiçbir çocuğun annesi olamayacaktı. Gözlerine dolan yaşları geri göndermeye çalışıyordu ama başarılı olabildiği söylenemezdi. Göğsüne bir anda sıkışan keskin acı ile ağlamaya başladı.

24. Bölüm

KUSURSUZ BİR KADIN

Monica hıçkırıklarını bastırmaya çalışıyordu, ağlamasını engellemek istiyordu bu normal değildi. Artık bu gibi konuları aşmış bir çocuk sahibi olamayacağını Franklin ile olan evliliğinin ilk yıllarında kabullenmişti. O halde şimdi neden bunun farkına ilk defa varır gibi ağlıyordu? Richard yüzündeki şok ifadesi ile birkaç saniye genç kadını inceledi.

“Monica?”

Monica cevap vermedi Richard’ın gözyaşlarını görmesini engellemek için arkasını dönmeye çalıştı ama Richard kolunu tutarak onu durdurdu. Genç kadının bedenini kolları arasına çektiğinde Monica rahatlamak yerine daha çok ağlamaya başladı.

Richard yatıştırıcı bir sesle “Şişşt” diye fısıldadı.

“Ne oldu? Neden ağlıyorsun? Anlat bana. Yanlış bir şey mi söyledim?”

Monica gözyaşlarını kuruladı. Richard’ın gözlerinin içine baktı ve gülümsemeye çalıştı.

“Sorun yok, seninle ilgili değil Richard. Duygu boşalması, sanırım. Biliyorsun bu aralar stresliyim ve babamla uzun zamandır konuşmuyordum. Şimdi daha iyiyim.”

Richard'ı ikna etmek için dudaklarına ateşli bir öpücük bıraktı. Richard bir süre tepkisiz kalıp onun ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışsa da Monica'nın ateşine teslim olmakta gecikmedi. Genç kadının dudaklarını tüm tutkusu ile öperken elini boynuna sarıp onu kendine bastırdı. Sanki daha derinini öpmek onun içine yerleşmek ister gibi öpüyor dişleriyle Monica'da kalıcı izler bırakmaya çalışıyordu. Monica kısa sürede her şeyi unutmuştu. İçinin sonsuza kadar boş olacağını unutmuştu. İçini doldurmasının tek yolu Richard'muş gibi hissediyordu. Kendini hataları yüzünden cezalandırılmış bir kadın olarak görmüyordu Richard onu böyle öpüp, çılgına çevirirken tek düşündüğü zevke ulaşmaktı. Richard ile bu vardı. Zevk... Zevk olduğu sürece Monica diğer şeyleri düşünmemeye karar verdi. Richard'ın daha fazlasını isteyeceğini düşünmüyordu, en azından kısa zaman içinde bu yüzden bir süre tadına bakmaya kararlıydı. Alabildiği kadarını almaya kararlıydı...

***

Konserin ardından bütün grup üyeleri dağılmıştı. Paris'te ki son gecelerinde Luke ve Luz romantik planlar yapmıştı. JJ ve Clementine'da baş başa olmak istemişti. Orlando dışarı çıkmak için ısrar edince Monica yalnız başına gitmesinin doğru olmayacağını söyleyerek Richard'ı onunla birlikte gitmesi için ikna etmişti. Böylece Monica kocaman kral dairesi katında yalnız başına kalmıştı. Bir yandan aradaki saat farkını hesaplamaya çalışırken bir yandan da Emma'yı arıyordu.

"Günaydın mı demeliyim? İyi geceler mi?"

Emma'nın sesi uykudan uyandırılmış gibi geliyordu ve öyleydi de.

"Burada henüz gece."

Monica'nın gözü penceresinden parıltıyan yıldızları taradı.

"İyi geceler o halde... Senin güzel kıçının bu saatte Seks Tanrısı'nın yatağında olması gerekmiyor mu?"

Monica bunun yerine yatağın ortasında oturmuş bilgisayarından haberleri takip ederken Emma ile konuşuyordu. Yerinden kalkarak bir sigara yaktı.

"Paris kötü anıları canlandırıyor ve kendimi pekte iyi hissetmiyorum."

Emma bir hım sesi çıkardı.

“Doğru o üç dakikalık ile balayını orada geçirip muhteşem Paris’i rezil etmiştin değil mi?”

Bu Monica’ya kakhaha attırdı.

“Genç ve aptaldım. Artık hata yok.”

Monica balkona çıkarak ışıklar içinde yükselen Eiffel kulesini izlerken sigarasından derin bir nefes aldı.

“Tüm o saçma şeylerden sonra, sen iyi misin?”

Açıkçası Monica iyi olup olmadığından bile emin değildi. Evet, daha önce pek çok zor müşterisi olmuştu ama onlar bu kadar ünlü değildi, bu kadar sansasyon yaratmıyorlardı, en azından bu kadar dikkat çekmiyordu ve daha önce müşterilerinden biriyle hiç yatmamıştı.

“Tanrım! Bu çocuklar gerçekten çok zor.”

Monica sitemi karşısında telefonun diğer ucunda ona gülümseyen kadını duyabiliyordu. Emma’nın mırıldanırken yatakta diğer tarafa döndüğünü duydu.

“Monica Collins, zoru sever.”

Monica gülümsedi. Bu konuda kesinlikle haklıydı.

Monica nasıl olup da uyuduğunu bilmiyordu. En son yatağın üzerinde basın açıklaması metnini yazdığını hatırlıyordu. Oysa şimdi etrafı hoş bir limon ve deri kokusu sarmış sıcak bir bedene çekilen bedeni gevşemişti.

“Richard...”

Richard ona biraz daha sokuldu.

“Buradayım, hayatım.”

Monica huzursuzluk ile kıpırdandı.

“Orlando nasıl?”

Richard’ın belli belirsiz bir küfür mırıldandığını duydu.

“Kadınımın benim yatağımdayken başkasını merak ediyor olması azıcık kızmama neden oluyor ama merak etme Orlando iyi. Sarhoş ama iyi...”

Monica ona doğru döndü. Gözleri aralıktı ve hâlâ uyku mahmuru-
ruydu. Gün doğumuna az kalmış olmalıydı gökyüzünden yansıyan kızıl
karanlık Richard'ın keskin yüz hatlarını aydınlatıyordu. Monica elini
adamin sakalında gezdirdi.

“Kadının mı?”

Richard yüzünü Monica'nın avucuna yasladı.

“Evet, bir sorun mu var?”

Sorun vardı ama Monica bu geceyi böyle mahvetmek istemiyordu.
Bütün gece Richard'ı düşünmüş, onu Orlando'nun peşinden yalnız
gönderdiği için merak ile kavrulmuştu. Şimdi yanında yatıyor, ona sarı-
lıyordu ve Monica'ya daha önce kimsenin söylemediği şekilde *kadınım*
diyordu. Monica daha önce bu sıfatı duysa çileden çıkardı. Birinin, ken-
disine malı gibi kadınım demesinden hoşlanacağını sanmıyordu.

Oysa Richard bunu o kadar tutkulu söylüyordu ki. Sanki hayatı
Monica olmadan anlamsızmış gibi geliyordu kulağa. Monica bundan
hoşlanıyordu. Genç kadın kafasını iki yana salladı. Gözlerini açık tut-
maya çalışıyordu ama başarılı olamıyordu. Gündüzleri çalışıp, geceleri
Richard tarafından uyutulmamasının acısı şimdi çıkıyordu anlaşılan.

***

Uçak Los Angeles'a dönerken grup üyeleri heyecanlı ama bir o
kadar da yorgundu. Yoğun turne programı ve yaşanan olaylar enerjisi
bitmeyen çocukların bile enerjilerini çekmişti. Monica özel uçağın la-
vabosundan çıkarken kapıda onu bekleyen Luz ile karşılaştı. Genç ka-
dın küçücük bedenini kapının kenarına yaslamış kollarını göğsünde bir-
leştirmişti. Yırtıklarla süslü siyah taytı ve üzerinde bir mikrofon resmi
olan mor tişörtü içinde olduğu kadar genç görünüyordu.

“Bir sorun mu var Luz?”

Luz uçağın ön tarafına doğru bir bakış attı. Kimsenin dinlemedi-
ğinden emin olduktan sonra “Orlando konusunda ne yapmalıyız?” diye
sordu.

Monica, genç kadının gözlerindeki endişeyi görebiliyordu. Orlando ve Luz arasında derin bir bağ vardı. Monica bunun farkına onlarla geçirdiği kısa zaman içinde varmıştı.

“Onun yanında olmanız gerekiyor. Bir şekilde konuşmalısınız. Sıkıntısı yalnızlıktan kaynaklanıyor diye düşünüyorum, elbette ben bir psikolog değilim ama yine de yardıma ihtiyacı olduğunu kesin bir şekilde söyleyebilirim. Psikolog bir arkadaşım var LA’ya iner inmez onunla Orlando hakkında konuşacağım.”

Luz’un bakışları boşluğa daldı.

“Yalnızlık mı? İyi de hep onun yanındayız, hepimiz... Onu yalnız bırakmıyoruz.”

Monica dudaklarını büzdü.

“Elbette öylesiniz ama sen ve Luke evlendiniz. Clementine ve JJ birlikte yaşıyor. Richard’ın da bu aralar ona eskisi kadar zaman ayırmadığından eminim.”

Monica bu konuda kendini suçluyordu. Richard ve Orlando’nun birlikte yaptıkları şeyleri az çok anlıyordu oysa şimdi Richard, Monica’nın evliliği boyunca pek doymamış iştahını doyurmak için fazla meşai yapıyordu. Orlando genelde yalnızdı. Gruptakilerden başka arkadaşı olmadığından da emindi. Luz başını suçluluk ile öne eğdi. Dudakları arasından *ah* sesi çıktı.

“Ben, şey... Hiç böyle düşünmemiştim. Bunun farkına varamadım. Lanet olsun! O benim arkadaşım.”

Monica, Luz’un incecik omzuna nazikçe dokundu. Kız kırılacak kadar ufaktı. Nasıl bu kadar sert bir müzik yapıp, böylesine sert insanların arasında durduğuna hâlâ anlam veremiyordu.

“Sizin onu ihmal ettiğinizi falan düşünmüyorum ve etmediğinizi de biliyorum fakat Orlando hassas bir dönemde. Bazı bağımlılık problemleri ile kendi başına savaşmaya çalışıyor, öfke sorunundan bahsetmiyorum bile...”

Luz bunu anlıyormuş gibi başını salladı.

“Uyuşturucu aldığını biliyordum ama JJ ile olanlardan sonra bıraktığını söylemişti.”

“Uyuşturucuyu bırakmış daha doğrusu bunu bastırmak için alkolü tercih etmiş ve şimdi alkol bağımlısı.”

“Onun yanında olacağız.”

Monica onu onayladı.

“Onu yardım alması için ikna etmelisiniz.”

***

Monica evine girer girmez derin bir nefes çekti. Valizini yukarı taşıyan görevliye kibarca teşekkür edip cömert bir bahşiş verdikten sonra kapıyı kapattı. O kadar yorgunluk ve olayın ardından evinde olduğu için mutluydu. Evi eşyalı olarak tutmuştu ve pek kişisel bir şey almaya vakti olmamıştı ama yine de bu evin kendisinin olduğunu hissediyordu. Kendini bu eve ait hissediyordu. Richard, onunla vakit geçirmek istese de Monica evde işleri olduğunu söylemiş ona Orlando’yu yalnız bırakmamasını tembihlemişti.

Basın açıklaması metni hazırды ve Corbin bütün gazetelerde, internette ve dergilerde yayınlanmasını sağlayacaktı. Clementine’da kendi köşesinde bu konu hakkında yazıyordu. Şimdilik ortalık sakindi. Monica çamaşırları yıkayıp, kendine yemek yaptığı sırada cep telefonu çalmaya başladı. Genç kadın hızla telefona atıldı ve kimin aradığını görünce suratını buruşturdu.

“Anne gerçekten müsait değilim...”

Monica bahanesini söylemek için ağzını açtığı sırada annesi sözünü kesti.

“Biliyorum telefonda konuşmak için müsait değilsin bundan önce ki yirmi aramamı kaçırdığında anlamıştım ve bu yüzden seni ziyarete geliyorum.”

Monica tezgâha tutunup destek aldı. Bunu söylemiş olamazdı değil mi?

“Ne? Ne dedin sen? Buraya mı geliyorsun? Los Angeles’a?”

“Evet, canım şimdi havalimanındayım. Beni ne kadar özlediğini biliyorum ve bende kendimi daha fazla özletmek istemedim.”

Genç kadın bu şok dalgasıyla bir kez daha sarsıldı. Los Angeles'a gelmiyordu, gelmişti!

"Peter'in burada olduğundan haberi var mı?"

Annesinin yaşlı kocası Peter aslında iyi bir adamdı. Tabii tam anlamıyla bir züppe ve kart bir zampara olmasının dışında annesine karşı her zaman kibar davranırdı. Elli dört yaşında olan annesinden yirmi yaş büyüktü.

"Elbette canım ondan habersiz bir şey yapmam. Kadınlar, kocalarına itaat etmeli... Sence de öyle değil mi?"

Monica buna kahkaha atmak istedi. Muhtemelen Peter zamparalık yapacaktı ve annesini uzaklaştırmıştı. Onu aldatırdı ama asla görmesine izin vermezdi. Annesi de limitsiz bir kredi kartı ile kolayca kandırılan bir kadındı.

"Babama itaat ettiğin gibi mi?"

Telefonun diğer ucundaki kadın biraz sessiz kaldı. Birkaç korna sesi duyduğunda onun taksi aradığını fark etti.

"Ona itaat ederdim canım. O, sadece çok yoğun bir adamdı."

Monica bu konuda daha fazla konuşmak istemedi. Konuşmalar geçmişe dönünce annesi her zaman acımasız olurdu.

"Şimdi bana ev adresini söyler misin?"

Monica çaresizce adresini söyleyerek annesini beklemeye başladı. Monica onun gelmesini beklerken gergin, sinirli ve stresliydi. Mide kramplarından bahsetmek bile istemiyordu ki çok yoğunlardı. Bir saat kadar sonra kapı zili duyulmuştu. Apartman görevlisine misafir beklediğini söylemişti bu yüzden Monica kapıya doğru ilerleyerek onu karşıladı. Yüzünde hiçbir gülümseme ya da sevinç ifadesi yoktu. Annesi ise dünyanın en yapmacık gülümsemesini taşıyordu. Şeker pambesi etek takımı kaliteli ve pahalıydı. Beyaz topuklu ayakkabıları üzerinde yükselen ufak tefek bedeni elli dört yaşından çok daha genç görünüyordu. Fildişi sarısı saçlarının dalgaları tam inci küpelerinin hizasında son buluyordu. Dolgulu dudaklarındaki gülümsemeyi bozmadan valizini taşıyan görevliye bahşiş verdi. Çocuk gittiğinde ise ince kollarını açarak Monica'ya döndü.

“Monica! Benim güzel kızım.”

Monica ona sarılmak yerine kollarını göğsünde birleştirdi. Annesi şu an saçma derecede sahte davranıyordu ve genç kadın onun hâlâ neden burada olduğunu merak ediyordu. Monica onu senede bir sefer ziyaret ederdi ve annesi Franklin ile evliyken senede bir kere evlerine gelirdi. Bu kadardı. Asla samimi bir ilişkiler olmamıştı. Monica bu işin altından kötü kokular alıyordu.

“Neden buradasın?”

Grace açık yeşil gözlerini devirip salona doğru ilerledi. Gözleriyle etrafı tarıyor ve Monica’yı yargılayacak bir şeyler bulmaya çalışıyordu. Bunu her zaman yapardı. Küçümsercesine dudaklarını büzleştirip beyaz koltuğa ilerledi. Eliyle kumaşa dokundu ve yüzünü tekrar buruşturup oturdu.

“Bundan çok daha fazlasına sahiptin. Bir apartman yerine Manhattan’da bir villada yaşıyordun.”

Monica annesinin oturduğu koltuğun tam karşısına yerleşti. Sakin kalmaya çalışıyordu ama pek başarılı olduğu söylenemezdi. Onu, buraya Franklin göndermiş olmalıydı.

“Burası nezih bir semtte oldukça lüks bir rezidans anne. Ayrıca maddi olarak kötü bir durumda falan da değilim. Çalışıyorum...”

Grace pembe, takma tırnaklarla süslü ellerini kaldırıp incelerken gözlerini kıstı.

“Evet, bir grup ahlaksız, çapulcu ile çalıştığını duydum.”

Bu sözleri Monica’ya kahkaha attırdı.

“Franklin onların ne kadar ünlü ve zengin olduğundan bahsetti mi?”

Grace buna inanmıyormuş gibi kafasını salladı.

“Onlar bir grup çalgıcı, gürültülü müzik yapıyorlar. Ne kadar zengin olabilirler Monica? Senin kocan bir iş adamıydı. Yakışıklı, ilgili, başarılı bir iş adamı, ama sen ne yaptın? Yaptığı ufacık bir hata yüzünden onu boşadın ve şimdi şu haline bak. Sürünüyorsun tatlım. Evinde eşya bile yok.”

Monica buna daha fazla tahammül edemeyeceğini hissediyordu ona açıklama yapmasının hiçbir anlamı yoktu. O kadar sabit fikirdiydi

ki Monica onun fikrine asla ama asla yön veremezdi. Sonuç olarak derin bir nefes alıp ona ne yemek istediğini sordu.

***

Annesi lavaboyu kullanmak için kalktığında Monica tabakları toplayıp bulaşık makinesine attı. Cep telefonunu en son yatak odasında bıraktığını hatırlayarak oraya yöneldi. Annesi evinde ve hayatındaydı ama genç kadının aklı hâlâ Richard'daydı. Eh bir de sigaraya ihtiyacı vardı. Hem de çok acil bir şekilde... Yatak odasına giden koridora ilerlerken istemsizce banyo kapısının önünde durdu. Annesi kapının diğer tarafında biriyle konuşuyordu ve Monica yapmaması gerektiğini bile bile onu dinledi. Sonuçta onunda burada olmaması gerekiyordu bu yüzden suçluluk duymayacaktı.

"Franklin, haklıymışsın! Bir apartmanda yaşıyor. Acınacak halde, yemeğini bile kendi pişiriyor düşünebiliyor musun? Böyle bir asilik yapmasına rağmen onu hâlâ istemen ne kadar ince... Monica sana minnettar olmalı."

Monica dayanamayarak kapıyı açıp içeri daldı. Annesi aynadan onu gördüğünde bakışı yüzünde durdu. Genç kadın onu umursamadan telefonu elinden aldı.

"Hayatımdan siktir ol git Franklin! Beni duyuyor musun? Senden boşanmak hayatımda verdiğim en doğru karardı."

Monica telefonu adamın suratına kapattıktan sonra kızgın bakışlarını annesine çevirdi. Annesi telefonu Monica'nın elinden alırken kaşları onaylamaz bir şekilde çatıktı.

"Serserilerle birlikte zaman geçirmek sana yaramamış Monica. Bir sokak kadını gibi konuşuyorsun ve hareketlerin görgü kurallarına uygun değil."

Monica güldü. "Görgü kurallarının canı cehenneme! Seni de o aptal Franklin'i de hayatımda istemiyorum. Daha iyisini hak ediyorum anladın mı? Şimdi buradan gidiyorum ve döndüğümde gitmiş ol."

Genç kadın bir hışımla kendini yatak odasına atıp üzerine basit bir elbise ve alçak topuklu sandaletler geçirdi. Çantasını ve telefonunu yanına alarak evden çıktı. Önünde iki seçenek vardı. Ya bütün geceyi ola-

ğanüstü seks yaparak geçirecek ya da yakın arkadaşına içini dōkecekti. İlk seçeneğin daha cazip olduğuna karar vererek Richard'ı aradı. Telefon birkaç kez uzun uzun çaldı ve sonunda adamın hoş sesi telefondan genç kadının kulağına doldu.

"Hayatım, bensizliğe dayanamayacağını biliyordum."

Monica gülmeden edemedi ama kendini çabuk topladı. "Sana gelsem, sorun olur mu?"

"Asla sorun olmaz. Bir şişe kaliteli şampanya ve ben seni bekliyoruz."

Genç kadın kesinlikle doğru seçim yaptığını düşündü. İçki ve seks vaat eden bir adam şu an da onu sakinleştirecek tek şeydi.

Monica'nın arabası kısa bir süre sonra Richard'ın otoparkındaydı. Genç kadın arabadan inerek asansöre bindi. Richard'ın ona verdiği şifre ile onun dairesine çıktı. Asansörden iner inmez Richard'ın salonuna ulaşan Monica nefes nefese kalmıştı. Bu öfkesinden, stresten, arzudan ve bir günlük cinsel perhizinden kaynaklanıyordu. Salonun ortasında dikilen Richard'ı gördüğünde solukları biraz daha hızlandı. Richard'ın altında düşük belli bir kot pantolon üzerinde ise önünü tamamen açıkta bırakan lacivert bir gömlek vardı. Gömleğinin açık yakasından mürekkep lekeleri ile dolu göğsü ve piercingli meme ucu görünüyordu. Ayakları çıplaktı ve yeni duştan çıkmış olduğu su damlalarıyla bezeli saçlarından belli oluyordu, henüz gömleğinin düğmelerini bile ilikle-yememişti.

Monica hızlı adımlarla genç adama doğru yürürken çantasını yolun ortasında bıraktı. Kendini bir anda Richard'ın bedenine yaslayarak adamın yüzünü avuçlarının arasına aldı. Onu tüm arzusuyla, vahşi bir şekilde öpmeye başladı. Richard'a buraya ne için geldiğini söylemeye çalışıyordu ama buna gerek yoktu. Richard zevki, seksi ve tutkuyu bilen bir adamdı. Genç adam, Monica'yı sıkıca kucaklayarak havaya kaldırdı. Monica'nın minyon bedeni yerden kesilmişti. Genç kadın bacaklarını Richard'ın beline doladı ve Richard onu hızla koltuklara doğru yönlendirdi. Monica yolda onun gömleğini omuzlarından sıyrıp yere düşürmeyi başarmıştı. Salon ikisinin hızlı soluklarıyla ve inlemeleriyle dolmuştu. Monica sırtının koltuğa değdiğini hissetti. Elini Richard'ın

hıynuna koyarak onu da kendine çekti. Bedeni adam için çıldırıyordu. Diğer elini pantolonunun düğmelerini açmak ve aletini dışarı çıkarmak için kullandı. Kadife derisinde elini birkaç sefer ileri geri oynattı. Başparmağı ile adamın aletinin ucundaki metal toplara dokundu.

“Bunların içimde olmasını seviyorum.”

Richard hırıltıyla karşılık verdi. Âdemelması yukarı aşağı hareket etmişti. “Ayır bacaklarını hayatım.”

Monica topuklarını koltuğa koyarak dizlerini büktü ve bacaklarını birbirinden iyice ayırdı. Richard, Monica’nın çıplak bacaklarının arasına yerleştiğinde aleti tamamen hazır ve dışarıdaydı. Monica’nın dantel çamaşırından hoşlanmadığını belirten bir homurtu çıkardı. Çamaşırın genç kadının üzerinden çıkarmak yerine iki parmağıyla kenara kaydırıp, açtığı boşluktan içine kaydı. Zevkin bazen acelesi olurdu ve şu an o anlardan biriydi... Monica seks ve tatmin sonrası hızlanmış olan nefesini genç adamın göğsünde dinlendiriyordu. Richard önu açık kot pantolonu ile altında yatarken Monica ayakkabılarına kadar giyinikti. Tamamen soyunacak kadar bekleyememişti. Richard’ın burnundan verdiği nefesler ile güldüğünü duyan Monica kafasını kaldırmadan bir mırıltı çıkardı.

“Komik olan ne? İşin bana zevk vermek değil mi?”

Richard bu sefer kahkaha attı. “Kesinlikle Monica. İşim, amacım, gayem... Hepsi sana zevk vermek.”

Ellerini Monica’nın yumuşak kahverengi buklelerinde gezdirdi. “Sen, kusursuz bir kadınsın.”

Monica farkında olmadan kafasını iki yana salladı. “Değilim. Benimde kusurlarım var. Hem de çok fazla...”

“Ben bir tane bile göremiyorum.”

Monica, onu tatmin eden, en edepsiz fantezilerini gerçekleştiren, onu anlayan ve dinleyen bu adamın onu tanımadığından bir kez daha emin oldu. Acaba ne düşünürdü? Monica’nın geçmişini bilse... Yine onun kusursuz olduğunu düşünür müydü? Franklin’e bunlardan ilk bahsettiğinde adam haftalarca Monica’dan kaçmıştı. Richard... Acaba o ne yapardı? İçinden bir ses onun kendisini yargılamayacağını düşünüyordu. O gece baloda onu yargılamamıştı. Hatta bunu yaptığı için Mo-

nica'yı cesur olarak tanımlamıştı. Monica içten içe Richard'a her şey anlatmak istiyordu ve bunu neden yapmak istediğini bile bilmiyordu. Bu adamla sadece yatıyordu ama onun kendisini anlamasını istiyordu. Bu nasıl bir çelişkiydi? Bir karar vermesi gerekiyordu ya aralarında, bu şeye tamamen son vermeli ya da kuralları baştan düzenlemeliydi. Hisleri karışlıyordu. Bu iyi değildi.

25. Bölüm

HAYATIMDAKİ KADIN

Kafasını kaldırıp adama baktı. Richard'ın gözleri kapalıydı siyah gür kirpikleri gözaltındaki yorgun çöküntülere değiyordu. Genç kadın onun bu görüntüsünden hoşlanıyordu. Normal zamanlarda fazla sert ve erkeksi olan surat hatları yorgunluğa ve uykuya yenik düşerken son derece masumdu. Richard sıkıntıyla iç çekti. Gözleri açılmıştı ve Monica'nın kendisini izlediğini görerek gülümsedi. Monica tane tane konuştu.

"Bir sorun mu var? Sanki bana bir şey söylemek istiyormuşsun ama söyleyemiyormuşsun gibi görünüyorsun."

Richard elini genç kadının sırtında gezdirmeye başladı, bu Monica'nın doğru tahmin ettiğini gösteriyordu.

"Monica... Bazen aklımı okuduğunu düşünüyorum. Bu çoğu zaman korkutucu oluyor hayatım."

Monica ona okunması kolay olduğunu söylemedi. Richard, bakmasını bilen bir insan için bir kitap kadar açıktı. Kızgın, üzgün, mutlu, arzulu tüm ifadeleri yüzündeki kasların şeklinden okunuyordu. Monica adamın çıplak kaburgalarını okşadı.

"Dökül bakalım Richardson."

Richard basitçe omzunu silkti.

"Hafta sonu Alex'in ölüm yıldönümü."

Monica bakışlarını kaçırıp 'oh' diye bir nefes verdi.

"Her sene, bu zamanda çocuklar ve ben ailemin yanına gideriz. B-
lirsin onlar çok üzgün ve yalnız olmaktan hoşlanmıyorlar."

Monica anlayışla başını salladı. Gitmesi gerektiğini mi söylemeye
çalışıyordu?

"Yarın yola çıkıyorum."

Monica adamın dudaklarına ufak bir öpücük bıraktı.

"Döndüğünde burada olacağım merak etme."

Richard yanağının iç kısmını ısırdı.

"Döndüğümde burada olman hoşuma gider, ama ben... Benimle
gelmeni istiyorum."

Monica bir anda adamın üzerinden kalktı. Koltukta doğrulup
oturdu. Şoka uğramış bir şekilde Richard'a bakıyordu.

"Benimle ailenin yanına mı gitmek istiyorsun?"

Richard'da yerinden doğrulup oturdu.

"Evet, buna neden bu kadar şaşırdın anlamadım."

"Ne olarak orada olacağım Richard?"

Monica, bu ilişkinin ciddiye gitmesini istemiyordu. Kendine de Ri-
chard'a da bunu yapamazdı. Oysa şimdi her şey daha fazla karışıyordu.
Richard'a karşı hissettiği şehvet ondan uzak durmasını zorlaştırırken
bir yandan da adamın ondan hoşlanmaya başlaması genç kadını korku-
tuyordu. Richard'ın, Monica'dan hoşlanmaması gerekiyordu...

"Ailem buna takılacak insanlar değil. Orada ne olarak yanımda
durmak istiyorsan o olabilirsin. Seks partneri, grubun menajeri, yakın
bir arkadaşım ya da birlikte olduğum kadın... Hangisi seni daha rahat
hissettirecek Monica?"

Monica dilinin tutulduğunu hissediyordu. Birlikte olduğu kadın ta-
nımı tam anlamıyla doğru ve çok kapsayıcıydı, fakat Monica için bu
bile çok fazlaydı.

"Benim rahat hissetmemden önce senin ne düşündüğünü bilmeli-
yim. Bana söyle Richard. Yanında kim olarak dikileceğimi söyle..."

Richard sabit bir ifadeyle Monica'nın gözlerinin içine bakarak "Hayatındaki kadın!" dedi.

Sesi tok ve sözcükleri söyleyiş şekli sertti. Monica başını sallamakta yetindi.

"Sana söylemem gereken şeyler var. Daha doğrusu anlatmam gereken."

Richard'ın dudakları düz bir çizgi haline geldi.

"Ne ile ilgili?"

Bilmek istemiyormuş gibi ilgisiz görünüyordu.

"Kusurlarım ile ilgili... Kusursuz olduğumu düşünmeni istemiyorum. Ben kusursuz değilim ve..."

Richard, Monica'nın sözünü kesmekte gecikmedi. "Kusursuz kadın yoktur, ama kadını istersen eğer kusurlarını görmezsin."

Genç adam sözlerini içine çektiği derin bir nefesle böldü. Monica kulaklarına inanamıyordu. Böylesine genç, zengin, uçar ve harika düzüşen bir adam nasıl olurda aynı zamanda bu kadar hisli ve mantıklı olabilirdi? Monica eskiden korkmuyorsa bile artık gerçekten korkuyordu. Artık korktuğu şey Richard'ın hislerinden ziyade kendi hisleriydi.

"Bana söyleyeceğin hiçbir şey seni istememi engellemeyecek bu yüzden hayatım, nefesini boşuna tüketmene gerek yok."

Richard'ın meseleyi bu şekilde kesip atmasından hoşlanmamıştı. Monica bu sözlerden onu umursadığını ve ondan hoşlandığını mı çıkarmalıydı? Yoksa sadece bedeni için onunla olduğunu ve gerisinin umurunda olmadığını mı? Kafasını karıştıran konuşmanın ardından kendini topladı. Ne olursa olsun ondan saklamak istemiyordu. İster seks partneri, ister hayatındaki kadın olsun. Artık saklanmayacaktı. Monica tam konuşmak için ağzını açtığı sırada çantasındaki telefon çalmaya başladı. Genç kadın bir homurtu çıkarıp yerinden kalktı. Çantasından telefonunu bulana kadar telefon susmuş ama bir kez daha çalmaya başlamıştı. Annesi arıyordu bu kesindi. Veda etmek için aradığını umarak telefonu açtı.

"Efendim anne?"

Bir burun çekme sesi ve ardından histerik sahte hıçkırıklar duyuldu.

“Monica, bebeğim... Ben... Üzgünüm yanlış davrandım ama tek yaptığım senin için endişelenmektir. Dul bir kadın olarak bir başına kalmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum ve senin...”

Monica onun sözünü kesti “Bu konuşmayı daha önce yaptık anne. Ben, senin gibi değilim. Hayatımı adamların sırtından kazanmıyorum. Ben başarılı bir kadını. Franklin neyse, bende oyum. Hatta daha bile iyisiyim. Bunu artık anla. Benim ayakta durmak için bir erkeğe ihtiyacım yok.”

Bakışları Richard ile çarpıştı genç adam bu sözler karşısında hayranlıkla Monica’yı izlemeye başlamıştı.

“Üzgünüm. Üstüne çok geldim. Ben yarın sabah gidiyorum ve buraya gelip bana veda edersen iyi hissedeceğim.”

Genç kadın derin bir nefes aldı. Onun ağlamasına dayanamıyordu ve o bunu biliyordu. Monica’yı sömürüyordu, yine! Monica telefonu kapatarak Richard’a döndü.

“Gitmem gerekiyor.”

“Onu anladım. Annen neden eski kocan ile barışmandan yana? O adam seni aldatmadı mı?”

Monica salondaki aynanın önüne geçerek saçlarını ve kıyafetlerini düzeltmeye başladı, ne yaparsa yapsın Richard ile sikiştim görüntüsünü tamamen yok etmeyi başaramamıştı.

“Evet, ama bu annem için önemsiz bir detay. Annem paraya değer verir ve kendi yalnız başına hiçbir şeyi başaramadığı için benimde yapamayacağımı düşünüyor. Ona göre kadınlar asla yalnız başına ayaklarının üzerinde duramaz.”

Richard yerinden kalkıp Monica’nın yanına yürüdü. Ellerini genç kadının omuzlarına koyarak aynadan ona baktı yüzünde bir gülümseme belirmişti.

“Sen tanıdığım en ayakları yere basan kadınsın ve bu inanılmaz seksi bir şey. Böyle olmana hayranım Monica.”

Genç kadının boynuna bir öpücük bıraktı, Monica, adamın sakallarının tenine batması karşısında titredi.

“Bana kendimi iyi hissettirmek için bunları söylemene gerek yok Richard. Kimseden onay beklemiyorum. Beni ne mutlu ediyor ve iyi hissettiriyorsa onu yaparım, bundan sonra böyle. İnsanları gereğinden fazla önemsedim ve artık Monica Collins’in sırası. Artık kendi hayatımı yaşamak istiyorum.”

Richard onu onayladı çünkü o da kendi hayatını özgür ve sınırsızca yaşayan bir adamdı. Richard, onun ne istediğini anlayabiliyordu.

“Doğru olanda bu, Monica Collins mükemmel hayatını yaşarken onu izleyeceğim. Yakından veya uzaktan... Çok yakından olmasını tercih ederim.”

Monica’nın dizleri titremiştir. Richard’a doğru dönerek kollarını boynuna doladı. Parmak uçlarında yükselip adamın göz hizasına gelmişti.

“Seninle gelirim. Yarın... Ailenin evine.”

Richard’ın gülümsemesi bulaşıcıydı. Monica’da ona karşılık verdi.

“Buna memnun olurum. Sabah seni almaya gelirim.”

Monica düşünmeden onu onayladı ve gitmek için genç adamın evinden ayrıldı. Yüzleşmesi ve hayatından uzaklaştırması gereken bir annesi vardı.

Monica eve dönerken Emma’yı arayıp onu da çağırdı. Herhangi bir tartışmayı önlemekte uzman olan Emma’nın desteğine ihtiyacı vardı. Gece oturup sohbet eden üç kadın daha çok moda, sanat ve güncel dedikodulardan bahsettiler. Emma ve Monica, Grace’in, Franklin ve geçmiş hakkında konuşmasını yasaklamışlardı. Grace ise bunu *-daha sonra tartışmak üzere-* kabul etmişti. Monica daha sonra da bunu konuşmayacaktı. Franklin konusu artık tamamen bitmişti. Monica sabah erkenden kalkıp seyahat çantasını hazırladı. Üzerine rahat kıyafetler giyerek salona geçti. Annesi çoktan hazırlanmış onu bekliyordu. Kahvesinden bir yudum alırken Monica bir sigara yakıp camın kenarına oturdu.

“Eski alışkanlıklarından tamamen kurtulmadığını görmek beni üzüyor Monica.”

Monica elindeki sigaraya baktı ama tek bahsettiği şey sigara içiyor olması değildi.

“Ben otuz iki yaşındayım, canım nasıl isterse öyle yaşar ve öyle davranırım.”

Grace küçümser bakışlarla kızını süzüyordu. Monica bazen annesinin kendisinden nefret ettiğini düşünüyordu.

“Bu da diğer değişmeyen şey, her zaman canın nasıl isterse öyle davranmadın mı zaten? Canın kimi istiyorsa onunla...”

Monica bir anda yerinden fırladı. İşaret parmağını karşısındaki kadının suratına doğrulttu.

“Sakın! Sakın tek kelime daha edip seni buradan kolundan tutup atmama neden olma.”

Tam o sırada kapının çalması Monica’nın kendisini toplamasına neden oldu. Genç kadın sigarasını söndürüp kapıyı açmak üzere hareketlendi. Annesi istifini hiç bozmadan oturuyordu ve bu Monica’yı daha da çıldırtıyordu. Neyse ki karşısında duran adam bir anda bütün sinirinin bedeninden atılmasına neden oldu ama aniden bir panik duygusu her yerini sardı. Hayır, hayır. Richard’ın henüz burada olmaması gerekiyordu. Annesi ile bu adamın karşılaşmaması gerekiyordu. Monica annesinin salonda durduğundan emin olmak için kafasını çevirdi ama çok geçti. Richard, genç kadını kendine doğru çekerek dudaklarını öptü.

“Günaydın hayatım. Hazır mısın?”

Monica tedirgin bir tavırla başını salona doğru çevirdi ama annesi her şeyi görmüştü. Yerinden kalkarken dudaklarını büzmüş yüzünde ölü balık ifadesini taşıyordu.

“Richard, şey. İçeri gelsene.”

Monica ona kızdığını belli edercesine konuşurken dişlerini sıkıyordu ama Richard onu umursamadan içeri girdi. Asker postası yerine yırtık olmayan, temiz, siyah Converse ayakkabılar tercih etmişti. Ayakkabının sağlam ve düzenli görüntüsünü, bacaklarını saran açık renk yırtık kotu bozsa da bu onu tamamlayan bir ayrıntıydı. Siyah gömleği ütülüydü ama bütün düğmeleri açık olan gömleğin, içinden görünen siyah atleti düzenin bir yere kadar olduğunu vurguluyordu. Göğsündeki, boynundaki, ellerindeki dövmeler bariz bir şekilde seçiliyordu. Karşı konulmaz bir çekiciliği vardı ve vajinası olan hiçbir kadın bunu inkâr

edemezdi. Annesi hâlâ Richard'a küçümseyerek bakıyordu, hatta annesinin evlerine giren böceklere bile daha ılımlı baktığını söyleyebilirdi bu Monica'yı sinirlendiriyordu.

"Anne, seni Richard ile tanıştırayım."

Annesi tepki vermeden dikilmeyi sürdürdü. Richard bunların hiçbirini umurunda değilmiş gibi gülümsüyordu.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Monica söylemese annesi olduğunuza inanmazdım."

Annesi bu iltifattan etkilenmiş gibi görünmedi dudakları biraz daha büzüldü, her an botoksları patlayabilirdi.

"Ben aynı şeyi senin için düşünmüyorum ne yazık ki. Çok memnun olduğum bir tanışma değil ve Monica bunu alenen ortaya dökmese seni ve onu aynı resme asla oturtamam. Yırtık pırtık kıyafetler giyen çocuklarla takılmayı ortaokulda bırakmış olması gerekiyordu."

Monica bir anda parladı.

"Anne!"

Fakat Richard onu duymazdan gelip ufak bir kahkaha atarken elini kalbine götürdü.

"Bu acıttı, ama şöyle bir düşününce onu ortaokul yıllarındaki taze haline döndürdüğüm için mutlu mu olmalıyım?"

Genç adam Monica'ya dönerek özür diler gibi ellerini birbirine birleştirip havada salladı.

"Tabii, şimdi de ne kadar taze ve ateşli olduğunu biliyorum hayatım sakın alınma."

Monica kulaklarına inanamıyordu. Dili tutulmuştu araya girmesi gerekirdi ama o kadar şaşkıncı ki tek kelime edemiyordu. Laf söyleme sırasını annesi ele geçirdi.

"Bunda mutlu olunacak bir şey yok genç adam, ortaokul yıllarındaki gibi aptalca davranıyor. Biliyor musun harika bir evliliği vardı. Kocasını çok yakışıklı. Öyle değil mi Monica? Takım elbiseleri içinde harika görünür Monica onu ilk gördüğünde âşık olmuştu."

"Anne, yeter!"

Richard elini havaya kaldırıp Monica'yı susturdu.

"Takım elbisesi içinde harika görünmek için harcadığı enerjiyi keşke yatakta sevdiği kadını mutlu etmek için harcasaydı şu an eski kocası olmazdı."

"Richard!"

Richard bir kez daha Monica'yı susturdu ve Monica artık gerçekten sinirleniyordu. Yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Annesi çatlak bir kahkaha attı.

"Ah, buna şaşırmadım. Demek sende onun gibisin."

Gözleri Monica'ya çevrildi.

"Kendin gibi seks bağımlısı bir ucube bulmayı başarmışsın Monica ama tekrar mahvolduğunda döneceğin yer ya benim kapım ya da kocanın kapısı olacak."

Monica, annesine doğru hamle yaparak üstüne yürüdü bağırırken boğazı acıdı.

"Kes sesini! Yerin dibine bile geçsem asla sizin kapınıza gelmem."

Richard annesinin üzerine yürüyen Monica'yı kollarıyla kavradı. Genç adamın, sert bedenine yaslanan bedeni anında gevşedi ama yine de ondan kurtulmaya çabalıyordu. Burada olmamalıydı. Bu yaptığı çok yanlıştı.

"Hayatım, annenle tanışıyorum ama sen böyle sürekli araya girersen kendimi rahatça ifade edemem öyle değil mi? Şimdi sessiz ve uslu bir kız ol."

Nefesini genç kadının kulağına üfleyerek onu dondurdu. Bu bir büyü müydü? Annesi hırladı.

"Onun ne kadar iğrenç şeyler yaptığından haberin var mı? Onun eskiden ucuz bir fahişe olduğundan, gerçi şimdi de eski hayatına dönmeye çalışıyor ama..."

Richard bir şey söyleyemedi, Monica bir şey söylemedi. Annesini şimdi susturup kovması gerekiyordu ama yapamadı. Richard'ın onu sarmalayan kolları olduğu yerde donmasını sağlamıştı.

"Ona altına yattığı adamların sayısını sorsana. Ona kaç kişiyle yattığını sor. Ailesini nasıl utandırdığını, babasını İngiltere'ye nasıl kaçır-

dığını ve evimizi terk etme sebebimizi sor. Anlatsana Monica, madem bu genç adama bu kadar değer veriyorsun ona nasıl iğrenç bir kadın olduğundan bahset.”

Monica ağlamaya başlamıştı. Çırpınarak Richard'ın kollarından kurtuldu.

“Sus artık! Lanet olsun sus! Ne yaparsam yapayım senin kadar iğrenç bir kadın olmam mümkün değil. Ben hastaydım!”

“Tabii, sen bunu bahane ediyor olabilirsin ama fahişelik bir hastalık değil. Sevdığım adamı elimden aldın.”

Monica buna inanamıyordu.

“Hâlâ bunu mu tartışıyoruz? Gerçekten mi? Babama ihanet ediyordun ve aşığınla yattım, evet. Çünkü senin canını yakmak istedim. Sen paradan başka bir şeye değer vermeyen ucuz bir kadınsın.”

“Yanılıyorsun, paradan başka şeylere de değer veriyorum ama onlara kolayca ulaşmam için bile paraya ihtiyacım var. Para olmasa bir hiçsin, herkes öyle ve sen sahip olduğun zengin, mükemmel kocayı bu adam için elinin tersiyle itiyorsun. Buna seyirci kalamam. Senden ne kadar nefret ediyorsa da seni doğurmuş olmam nefretim önüne geçiyor. Mutlu bir hayat sürmeni istiyorum ve sen bunu bana çok görüyorsun...”

Sözlerinin yarısında ağlamaya başlayan kadın susmuştu. Monica yine yapıyor diye düşündü. Ne zaman ağlasa Monica onun haklı olduğunu düşünürdü küçüklüğünden beri bu şekilde alıştırmıştı. Annesi ağlardı ve herkes onu affederdi. Monica artık ona inanmıyordu.

“Gitmeni istiyorum. Beni arama, buraya gelme. Beni yalnız bırak.”

Ağlayarak “Pişman olacaksın!” diye feryat etti ama Monica sakın kalmak için çabalıyordu. Bedeni dimdikti. Kollarını göğsünde kavuşturdu.

“Richard, annem için taksi çağırılmasını söyler misin? Şimdi aşağıya iniyor.”

Richard kapıya doğru ilerlerken Grace'de onu takip ediyordu. Monica arkası dönük bir şekilde dikiliyordu. Genç adam lobiye arayıp bir

taksi istedi. Kadını kapıdan yolcu ederken Monica'nın duymayacağını düşündüğü bir şekilde fısıldadı.

"Monica'yı mutlu ediyorum. Bu konuda iddialıyım hanımefendi ve eğer siz para dersiniz onun eski yapışkan kocasını, tüm ölmüş ailesiyle birlikte satın alıp mezarlarının üzerine altından bir yatak kurdururum."

Cebinden çıkardığı araba anahtarlarını kadının gözünün önünde salladı.

"Eğer, kadını üzmeseydiniz sizi havalimanına bizzat bırakırdım. Kapının önünde duran Aston Martin'e dikkatle bakın. O benim oyuncaklarımdan sadece bir tanesi."

Kapıyı şok geçiren kadının suratına kapattı ve Monica'ya doğru yürüdü. Genç kadının tam karşısında dikiliyordu ama ona dokunmamıştı. Her şeyi duymamıştı, annesi her şeyi anlatmamıştı ama yine de ondan öğreniyor muydu? Franklin'in hissettiklerini mi hissediyordu?

Monica onun suratına bakmayı sürdürdü ve bir şey olmamış gibi yaparak "Son söylediklerin çok çocukçaydı." dedi.

Bir nevi adamın nabzını yoklamaya çalışıyordu. Onun ne düşündüğünü merak ediyordu. Richard'ın ağzının kenarı yukarı doğru kalktı.

"Biliyorum ama verdiği zevki tarif edemem, özellikle surat ifadesi tüm söylediklerime değerdi."

Monica elinde olmadan kıkırdadı ama hemen kendini toparlayıp kaşlarını çattı. Richard yaramaz bir çocuk gibi kafasını eğdi.

"Üzgünüm, annene kaba davranmak istemedim ama hak etti."

Monica bir şey söylemedi. Richard onu yargılamıyordu ve bu yeterliydi. Ona gerçekleri anlatma zamanı gelmişti. Monica'yı tanıması gerekiyordu.

Monica biraz sakinleşip kendine geldikten sonra Richard ile birlikte yola çıkmaya hazırды. Genç kadın apartmandan çıktığında kapıda onları bekleyen parlak gümüş rengi Aston Martin'i gördü. Richard onun ifadesi karşısında keyifle gülümserken genç kadının binmesi için aracın otomatik kapısını açtı.

"Yalan söylemiyordum hayatım. Gördüğün gibi kapıda bir Aston Martin duruyordu."

Monica kafasını iki yana sallayarak araca yerleşti. Richard seyahat çantasını bagaja koyduktan sonra direksiyon başına geçti. Monica çoktan kemerlerini takmıştı çünkü Richard'ın nasıl motor sürdüğünü görmüştü.

"Endişelenme Monica, seninle daha fazla zaman geçirmek için yavaş kullanacağım, gördüğüm uygun yerlerde de seks molası vereceğim çünkü anne ve babam biraz... Harikalar ama geleneklere bağlılar."

Monica uysal bir tavırla başını salladı.

"Bu demek oluyor ki. Aynı odada kalamayacağız."

Richard onu onaylarken Monica kıs kıs gülüyordu. Böyle bir adamın ailesinin geleneksel olması ona komik gelmişti.

"Gül bakalım, bunun bana engel olacağını sanıyorsan çok yanılıyorsun."

Bunu söylemesine gerek yoktu çünkü Monica ona hiçbir şeyin engel olmayacağını biliyordu.

"Sormayı unuttum ailen nerede yaşıyor?"

Richard gözünü yoldan ayırmadan "Monterey." dedi.

Los Angeles'a yakındı yaklaşık dört saatlik bir yolları olmalıydı ama Richard'ın altındaki araba düşünülürse çok daha kısa sürecek gibi duruyordu. Trafikten kurtulup sahil yoluna çıktıklarında Monica yerinde kıpırdandı. Konuyu bir şekilde açması ve Richard ile konuşması gerekiyordu. Hafifçe öksürdükten sonra müziğin sesini kısıtı.

"Seninle konuşmam gerekiyor."

Richard başını salladı.

"Biliyorum, üç saatlik yolumuz var. Hazır olduğunda... Yani konuşmak istersen buradayım."

Richard'ın meraksız tavırları genç kadını daha da geriyordu. Sanki anlatacağı hiçbir şeyi dinlemek istemiyor gibiydi.

"Benim konuşmak istememden çok senin bilmeyi istemen gerekiyor. Eğer umursamıyorsan, bunları anlatmak istemiyorum. Bunlar pek hoş anılar değil Richard."

Genç adam gözünü ilk defa yoldan ayırdı ve Monica'ya baktı. İçten ifadesi genç kadının boğazında bir yumru oluşmasına neden oldu.

"Elbette bilmek istiyorum. Seni umursuyorum. Bunu daha ne kadar açıkça gösterebilirim. Sadece, seni rahatsız etmek ya da hazır olmadığın bir şeye zorlamak istemiyorum. Ne söylersen söyle sana olan isteğim azalmayacak, düşüncelerim değişmeyecek."

Monica'nın kalbi bir kez daha eridi. İnlemeye benzer bir ses çıkırıp arkasına yaslandı. Ona daha fazla bakmaya dayanamayacaktı. Ona baktıkça hem mutlulukla doluyor hem de acı içinde kıvranıyordu. Ona şimdi bakıyor olmak diyet yaptığı zamanlarda çikolatalı pastaya bakmak gibiydi. Harika, leziz ama yasak...

26. Bölüm

GEÇMİŞİ ANLATMAK

Aradan uzun bir zaman geçmişti, ortalarında gezinen sessizlik garip ve rahatsız edici bir hal almıştı. Monica artık anlatması gerektiğini biliyordu çünkü Richard onu sıkımayacaktı.

“Ben bir Nemfomani hastasıydım. Seks bağımlılığı ergenlik ve gençlik dönemimin baş belasıydı.”

Richard sessiz kaldı. Uzanıp Monica’nın kısıtıldığı müziği tamamen kapattı. Gözü yolda olsa da aklı ve kulakları Monica’daydı.

“İlk seferimde on üç yaşındaydım, o zamanlar bunun bir hastalık olduğunu bilmiyordum tabii... İlk seferden sonra ihtiyaç halini almış, engelleyemediğim güdüler vardı tek bildiğim buydu. Sanki çok açtım, durmadan yemek yemek istiyordum ve bir türlü doymuyordum.”

Richard’ın donduğunu hissediyordu. Donup kalmıştı. Güçlü bir şekilde yutkunduğunu âdemelmasının hareketinden anladı.

“Aslına bakarsan ilk seferim berbattı. Yazlıkta kendimden iki yaş büyük bir çocukla olmuştum. Çocukta benim gibi tecrübesizdi, ne yaptığımızdan haberimiz yoktu. Sanırım üç saniye kadar sürdü. Boşalmıştı ve ben kendimi çok kötü hissetmeye başlamıştım. Bunu yaptığım için pişmandım, canım acımamıştı ama kirli hissettim. Hiç zevk almamıştım. O gece kendime dokundum. Defalarca, yorgunluktan elim

tutmayana kadar orgazm oldum. Tek düşündüğüm zevk almak ve bürşalmaktı.”

Monica doğrudan karşıya bakıyordu. Yolu izlediği söylenebilirdi ama tek düşündüğü geçmişti.

“Bir süre kimseyle yatmak istemedim ama her şey beni uyarıyordu. Her an mastürbasyon yapıyordum ama tek seferde asla rahatlamıyordum. Okullar açıldığında neredeyse bütün bakirlerin masumiyetini almıştım.”

Genç kadın kendisiyle dalga geçercesine bir kahkaha attı. Okulda adının çıktığı günlerde bu hiç komik gelmemiştir.

“Yaşım on altı, on yedi olduğunda işler iyice kontrolden çıkmaya başladı. Artık kendi yaş grubumla yetinmiyordum. Hep daha fazlasına duyduğum ihtiyaç ile tecrübenin önemini keşfetmiştim. Olgun adamlarla yatmaya başladım. Annem ve babam artık tehlikeli olduğumu düşünüyordlardı. Babam psikolojimin bozuk olduğunu düşünse de annem bir fahişe olduğumdan emindi.”

Richard ilk defa konuştu.

“Bir şey yapmadılar mı? Seninle ilgilenmediler mi?”

“Babam hep meşguldü. Ortağıyla birlikte kurduğu şirket yeni tanınıyordu ve tüm seyahatleri babam yapıyordu. Genelde uzaktaydı. Annem gençliğinde zengin bir yaşam sürmüştü ve paraya âşıktı babamda onu mutlu etmek için durmadan çalışırdı. Annem ise sadakatsiz bir kadındı. Sevgilileri olurdu... Beni pek önemsemezdi. Psikoloğum yıllar sonra bu yaptıklarını ilgisizliğe ve kendimi kanıtlamak istememe bağladı.”

Monica derin bir nefes aldı. Richard'ın her şeyden haberdar olmasını istiyordu. Bir şey hariç... Ona şimdi asla bir çocuğu olamayacağını söylemezdi. Buna hazır değildi ve bunu yüksek sesle söylemek içten içe biliyor olmaktan farklıydı. Bunu söylediği anda dağılıyor ve toparlanması zaman alıyordu. Genç adam aracını sahil yolunda durdurdu. Tamamen Monica'ya odaklanmıştı. Çenesi kasılmış, kaşları çatılmıştı.

“Sen hastaydın Monica. Bunun farkına varmamak için ahmak olmak gerekir. Annen neden senden nefret ediyor? Bir anne hasta kızından nasıl fahişe diye bahsedebilir?”

Monica acı dolu bir şekilde gülümsedi. Kendini koltukta döndürüp bedenini Richard'a doğru çevirdi.

"Annem yaşadıkları muhitte onları rezil ettiğimi düşünüyordu. Adım çıkmıştı ve neredeyse kasabada yatmadığım kimse kalmamıştı. Birkaç evlilik bile bitirmiştim bunlardan asla gurur duymuyorum. Bunları düşündükçe kendimden nefret ediyorum. Annem, babamı ortağı ile aldatıyordu. Bunu fark ettiğimde annemden daha fazla nefret ettim. Babamı kandırdığı için ondan öğreniyordum ve intikam almaya karar verdim. Onun aşığı ile yatıp hamile kaldım. Hamile kalmış olmam tamamen aptallıktı. Onunla yattığımı annemin öğrenmesini istemiştim ama hamile kalınca... Bütün kasaba duydu. Adam, babamın ortağıydı kasabanın saygıdeğer olarak tanımlayacağı biriydi. Evliydi benimle yaşıt çocukları vardı. Herkes her şeyi öğrendi. Dava açıldı çünkü reşit değildim. Herkesin hayatını mahvettim. İki yuva birden yıktım. Kendimi boktan bir duruma soktum. En kötüsü de o zamanlar yaptığım şeylerin farkında bile değildim... pişman değildim Richard. Kendime nasıl bir kötülük yaptığımı tahmin bile edemezsin."

Monica ağlamaya başlamıştı. Bu anlattıklarını hatırlamak içinde açılan derin bir yarayı kanatmıştı. Kürtaj olduktan sonra her şeyin bittiğini düşünmüştü oysa bitmemişti. Monica o kürtaj ile geleceğini kaybetmişti. Bunu yıllar sonra Franklin ile evlendiğinde öğrenmişti. Aylarca nasıl hissettiğini hatırladı. Tekrar psikolojik yardım almaya başlamıştı. Bunları Richard'a anlatmaya henüz hazır değildi. Bunlar şimdilik onu ilgilendirmezdi, ciddi bir ilişkileri yoktu ve Monica zamanı geldiğinde onu özgür bırakacak kendi yalnızlığına gömülecekti. Yaptığı şeylerin bir bedeli olmak zorundaydı. Monica'nın ödeyeceği bedel ise yalnızlıktı. Hıçkırıklar bedenini sarsarken Richard emniyet kemerini çözerek koltuğunu geriye ittirdi. Uzanıp Monica'yı da kemerinden kurtardı. Genç kadının bedenini kucağına alarak ağlamasına izin verdi. Tek yaptığı saçını okşamak olmuştu. O an ağlarken babasından başka kimsenin saçını okşamadığını düşündü Richard'ın saçını okşaması daha çok ağlamasına ama ağladıkça sakinleşmesine yardımcı oldu. Dakikalar sonra kendine geldiğinde başını genç adamın göğsünden kaldırıp yüzüne baktı. Ne diyeceğini bilemiyordu ama Richard'ın gözlerinde iğrenme, nefret, aşağılama ya da yargılama görmediği için

minnettardı. Richard, genç kadının beklemediğin bir şey yaparak yüzünü avuçlarının arasına aldı.

“Anlattığın için teşekkür ederim.”

“Ben teşekkür ederim, yargılamadan dinlediğin için.”

Richard kafasını iki yana salladı. “Sen hastaydın. İlgisiz büyümüş-tün ve dahası bir çocuktun. Seni bu durum için suçlayan herkes pislik. Yanında kimse olmadan bununla savaşıp şimdi olduğun kadına dönüş-men o kadar büyüleyici ki...”

Monica gülümsedi. Yaşlı gözleri parıldamıştı.

“Çok iyisin Richard, ne kadar iyi olduğunu tahmin bile edemez-sin...”

Richard genç kadının sözlerine devam etmesini beklemeden dudak-larını öpmeye başladı. Tutkulu öpüşleri devam ederken dudaklarını kısa bir anlığına Monica’dan ayırdı.

“Seni özgür, kendinden emin ve kadınsı tavırlarından dolayı isti-yordum. Zevkin peşinden sadece kendin için koşuyor olman hoşuma gitmişti. Monica Collins, seni tanıdıkça içimdeki arzu büyüyor. Her an seninle olmak istiyorum. O tatlı amının içinde olmak için ölüyorum.”

Monica bu sözler karşısında sadece inledi. Richard yıllarca peşinden koştuğu şeyi ona sunuyordu. Zevk ikisini bir arada tutuyor ve hiçbir şey istemiyordu. Zevk bencil bir duygu değildi. İki tarafta buna kavuşuyor ve karşılığında çok büyük şeylerde vermeleri gerekmiyordu. Biraz enerji harcamak yetiyordu. Aşk acıyordu, korkular ile doluydu, sorumluluk istiyordu, fedakârlık istiyordu oysa zevk için iki uyumlu ve ne istediğini bilen beden bir araya gelmesi yetiyordu. Acı yoktu, korku yoktu, sorumluluk yoktu, fedakârlık yoktu. Monica yorulmuştu tüm yaşadığı karmaşalardan sonra Richard’ın kollarında dinleniyordu. Genç kadın bacaklarını iki yana açarak Richard’ın kucağına yerleşti. Elbisesini beline kadar sıyırdı kadınlığı çıplak ve engelsizdi. Richard elinin tersini Monica’nın kadınlığının üstündeki tüylerde gezdirdi.

“Ne güzel bir am Monica.”

Genç adam hızla pantolonunun fermuarını açarak erkekliğini kökünden kavrayıp Monica'nın ıslak açıklığına sürttü. Monica çılgık atarak inledi.

"Bacaklarını biraz daha ayır ve otur üzerine."

Monica olabildiğince bacaklarını ayırıp, Richard'ın erkekliğinin üzerine oturdu. Üç itişte tamamen içine aldığı erkekliği bedeniyle bütünleşmişti. Bunu istiyordu, buna ihtiyaç duyuyor, bunu arzuluyordu.

Richard dünyada hiçbir şeyden bundan daha fazla zevk alamaya-
cağını düşünüyordu. Çok fazla şey yaşamıştı, zevk adına çok deneyimi vardı. Alex son sözlerinde sırtına büyük bir yük yüklemiş ondan iki kişilik yaşamasını istemişti. Alex'in kalan hayatı Richard'ın omuzlarında-
ındaydı. Alex çapkın, uçar, zevk adamıydı. Richard onun kadar aşırı olmasa da ona bir söz vermişti ve Alex'in hayatını yaşamıştı. Onun kimliğini, kendi kimliğine eklemişti. O kadar çok şey yaşamıştı ki... Bir oda dolusu kadınla üç gün bir dairede kapalı kaldığı bile olmuştu. Orlando ve JJ ile seks partileri yapmış hevesli bütün hayran kızları becermişti. Hatta -çoğu zaman- hiç hatırlamadığı bir gecenin sabahına uyandığı bile olurdu. İçki içse de sarhoş olmadan kendini durduran bir adam olduğundan bu garip gelse de sorgulamazdı. Pek çok ünlü kadını tatmin etmişti ve bunların çoğu da evli kadınlardı. Fakat Richard, Monica'nın sıcak amının tadına bakana kadar aldığı zevklerin sadece tadımlık olduğunu fark edememişti. Bu kadın bağımlılık yapıyordu. Karşıdan bakıldığında sıradan bir kadın gibi görünebilirdi ama onda bir şey vardı. O tam anlamıyla bir kadındı. Richard onun kadınlığından ve kadınlığını kullanma şeklinden etkileniyordu. Ah! Hem de ne etkilenmek. Monica bacaklarını açmış Richard'ı içine almış belini yavaş ama etkili bir şekilde kıvrırken Richard onu seyrediyordu. İşte aradığı şey buydu. Kendi zevkinin peşinde koşan bir kadın. Richard ile aynı zevkleri paylaşan bir kadın... Tüm bu zevk alışverişine ve aralarındaki çekişme rağmen Monica'nın çekindiğini hissediyordu. Genç kadın korkuyordu. Korkuyordu çünkü Richard asla bir şeyleri ağırdan almıyordu. Almayı da düşünmüyordu. Bu şekilde hissediyorken kendini frenleyecek değildi. Richard bu kadını istiyordu ve alacaktı. Korkuları umurunda bile değildi, yenmesini sağlayacaktı. Az önce öğrendiklerinden sonra Monica'nın gücüne bir kez daha tanık olmuştu ve artık emindi

Monica her korkuyu yenecekti. Genç kadının ince belini kavrayan Richard sürtünme şiddetini arttırdı.

"Ah! Harikasin Monica. Hiçbir şey... hiçbir şey bu kadar iyi hissettiremez. Hiç kimse... Bu kadar iyi hissettiremez."

Monica bir mırıltı çıkardı. Bir şeylere tutunmaya ihtiyaç duyuyordu. Böylece Richard'ın omuzlarına tutundu.

"Richard! O kadar doluyum ki."

Genç adam içinden biliyorum diye geçirdi çünkü kendisi de aynı şekilde doluydu. Öyle ki boşalmamak için dişlerini sıkmaktan çenesi ağrımaya başlamıştı.

"Hadi, o zaman kendini bırak ve rahatla Monica. Seni rahatlatmak istiyorum."

Genç adam elini aşağıya kaydırıp Monica'nın şişkin klitorisini buldu. Ona başparmağıyla bastırduğında Monica'nın dudaklarının arasından ufak bir çığlık döküldü.

"Aman Tanrım!"

"Bak burada ne buldum? Küçük ve şişkin bir tomurcuk. Buna yeterince baskı uygularsam çılgınca gelmeni sağlar mıyım?"

Monica dudaklarını yaladı. Ritmini hızlandırmış Richard'ın aletinin üzerine oturup kalkarken aceleci bir tavır takınmıştı.

"Evet, evet Richard, lütfen! Okşa..."

Richard, Monica'nın klitorisine uyguladığı baskıyı arttırdı. Bu kadın için deliriyordu. Onu çıldırtıyordu. Alex bu halini görse gülmekten ölürdü.

"Geliyorum, geliyorum!"

Monica gelmeye başladığında Richard'da kendini tutmayı bıraktı. Genç kadının içine tohumlarını fıskırtırken onun kasılmalarına eşlik etti ve nihayet durulduklarında Monica onu öperek koltuğuna kaydı.

"Bu yolculuğu sevmeye başladım."

Richard kahkaha attı. Az önceki üzgün tavrı tamamen yok olmuş yerine yine kendinden emin ve dobra Monica Collins gelmişti. Richard bundan memnundu, onu o şekilde çaresiz görmekten nefret etmişti.

"Daha çok sevmeni sağlayacağımdan emin olabilirsin."

Richard, Monterey tabelasını gördüğünde aniden terlemeye başladı. Buraya sık gelmiyordu bu ailesini sevmediğinden falan değildi. Her şey zorlaşıyordu. Buraya geldiği anda aklına Alex'ten başka bir şey gelmiyordu ve bu onu yıkıyordu. Alex ile geçirdiği tüm o güzel anılar burada geçmişti ve şimdi o yoktu. Biri yarısını çalmış gibi hissediyordu. Eski bir anı zihnine üşüştüğünde Monterey'e gireli henüz iki dakika bile olmamıştı.

***

Monterey'in kumsalında oturuyorlardı. Henüz ilk albümleri çıkmıştı ve şöhrete pek alışmamışlardı. Ucuz biralарını sahilde yaktıkları zeytin başında yudumluyorlardı. Alex ve Richard ikiz olmalarına rağmen pek benzedikleri söylenemezdi. Richard'ın koyu kahverengi saçları ve içinde kahverengi ile mavi barındıran yeşil gözleri vardı. Alex ise açık kumraldan sarıya dönen saçları ve koyu yeşil gözleriyle başka bir havaya sahipti. Tek benzer yanları vücut yapıları olabilirdi. Alex bacaklarını uzatmış birasından bir yudum almıştı. Gözleri karşıdaki dolunaydaydı.

"Sonunda başardık Rick! Hayallerimize kavuştuk."

Richard güldü ve birasından bir yudum aldı.

"Evet, başardık."

"Sana söylemiştim."

"Evet, söylemiştin."

Alex güçlü bir kahkaha attı.

"Bundan sonra her şey çok daha kolay ve güzel olacak."

Richard kardeşinin geleceği düşünmesinden etkilenmiş gibi yaparak hayretle ona baktı.

"Daha sonrası mı? Anı yaşama durumuna ne oldu?"

Alex basitçe omuz silkti.

"Hâlâ anı yaşıyorum, anı yaşamak hayal kurmayı etkilemez."

Richard sessiz kaldığında Alex kendi kendine gülüp kafasını iki yana salladı.

"İçimden bir ses sırada aşk var diyor."

Richard bu sefer gerçek hayret ifadesi taşıyordu. Kardeşine ikinci bir kafa çıkarmış gibi bakarken "Aşk mı? Alex kaç tane bira içtin?" diye sordu.

"Yeterince sarhoş değilim. Sadece düşünüyordum da... Acaba ne zaman âşık olacağım. Kesin aranızda ilk ben âşık olurum."

Richard kafasını iki yana salladı.

"Bu imkânsız. Hem Luke çoktan âşık. O ve Allison yakında evlenecek, bu durumda ilk olmuyorsun."

Alex gözlerini devirdi cebinden sigara paketini çıkarıp bir sigara yaktı ve derin bir nefes çekti.

"Luke âşık falan değil. O kız çok güzel ve o piç bundan etkileniyor o kadar. Evlenmek demek aşk demek değildir."

"Sen aşk hakkında ne bilirsin ki? Tüm yaptığın bütün bacakları aralayıp, kadınları becermek. Bunu tek bir kadınla da yapmıyorsun üstelik."

Alex'in sigarasından çıkan duman gece karanlığında gökyüzüne doğru süzüldü.

"Sanki sen başka bir şey yapıyorsun. Genciz Rick ve o kadınların hepsini mutlu etmek istiyoruz. Biz fedakâr adamlarız."

Richard'ın kahkahası sessizlikte çınladı. Alex sarhoş olduğu zaman filozof olurdu ve şu an o anlardan biriydi.

"Evet, kadınları becermeyi seviyorum ama benim aşk adına pek bir iddiam yok. Bir gün, yaşlandığımda belki bir çocuk için evlenirim."

"Bunu yapma, bu berbat bir plan. Artık anne ve babamızı yeterince gururlandırdın, bundan sonrasını kendin için yaşamalısın."

Richard kaşlarını yukarı kaldırdı. Alex umursamaz ve işe yaramaz olan kardeşti ve Richard'ın görevi ailesi Alex için endişelenirken uslu kardeş olmaktı.

"Peki, büyük filozof, senin planın ne? Kadınları değersiz görüp onlardan faydalanırken nasıl âşık olmayı planlıyorsun?"

Alex sigarasına parmaklarıyla güçlü bir fiske vurup uçuşunu seyretti daha sonra Richard'a doğru döndü.

"Onları değersiz görmüyorum. Asla bir kadına istemediği bir şey vermedim ve asla bir kadını yatağımdan memnuniyetsiz bir şekilde terk etmedim. Her zaman aldığımdan daha fazlasını verdim. Onları mutlu etmek hoşuma gidiyor. Bunu romantik bir şekilde yapmadığımı biliyorum ama günün sonunda yüzleri daima gülüyor. Onların o güzel saçlarını ve harika amcıklarını seviyorum diye kötü bir adam değiyim Rick. Ve gün gelip, o kadını bulduğumda, kardeşim. Bunu anlarım. Neden ilk an bunun farkına varırım."

Richard elbette kafası güzel kardeşine inanmıyordu. Alex asla bir zek adamı değildi.

Dalga geçercesine "Bunu nasıl anlayacakmışsın Aşk Doktoru?" diye sordu.

Alex'in çenesi ciddi bir konudan bahsettiği zamanlardaki gibi havaya kalkmıştı.

"Bir kere o gerçek bir kadın olacak. Neşeli, akıllı, seksi, ciddi, alımlı ve küstah. Onu gördüğüm an beni beynimden vuracak aptal bir ergene dönüşmeme neden olacak. Daha ilk kelimesi dudaklarından çıkığında onunla sevişmek isteyeceğim. Ve kardeşim. O kadını güldürmeyi başardığım anda kadınsı ve şuh bir kahkaha atacak. Ben işte o kahkaha âşık olmalıyım."

Richard onun omzuna sert bir yumruk attı.

"Vay be neredeyse ağlayacağım. Sikim bile hayretler içerisinde kaldı."

Bunu söylerken bacaklarının arasına bakmıştı. Alex ciddi olduğunu göstermek için doğrudan kardeşinin gözlerine bakıyordu.

"Yani o kadını bulamayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Bulamayacaksın. Sende âşık olacak tek bir hücre bile yok. Bahse girerim eğer aşk diye bir şey varsa, senden önce ben olurum."

***

Işık yeşil yanıyordu ve arkalarından gelen korna sesleri şiddetlenmişti. Monica'nın yumuşak ses tonu Richard'ı daldığı yerden çıkardı.

"Richard. Bir sorun mu var?"

Genç adam kendine gelerek aniden gaza yüklendi. Araba sert bir şekilde öne doğru atıldığında Monica'nın bedeni geriye yaslandı.

"Yok, bir sorun yok. Aklıma şey geldi..."

Monica adamın yarım cümlesini tamamladı.

"Alex mi?"

Richard başını salladı. Bu kadın bazen düşüncelerini okuyordu belki de Richard açıkça gösteriyordu ama önemli değildi. Daha önce kimse onu bu kadar açık okumamıştı ya da Richard kendini kimseye açmamıştı.

"Evet. Burada güzel zamanlar geçirdik."

"Hep burada mı yaşadınız?"

"Babam müzisyendir. Emekliliğinden sonra buraya yerleşti. Ondan önce LA'da yaşıyorduk."

Monica rahatça kıkırdadı.

"Gerçek bir Los Angeles'lısın yani?"

"Aynen öyle."

Genç kadın etrafını incelemeye başlamıştı. Monterey herkesin seveceği güzel bir sahil şehriydi. Sakin bölümleri de içinde barındırıyordu ama hayatta yok değildi. Annesi ile babası LA'nın hareketinden sonra Monterey'in sakın kısımlarını tercih etmişlerdi. Sahilde güzel bir evde yaşıyorlardı. Richard ve Alex ilk sözleşme paralarını anne ve babaları için harcamışlardı. Monica etrafı izliyor gibi görünse de Richard onun biraz gergin olduğunu seziyordu. Neler düşündüğünü bilebilseydi... Keşke Richard'ın izin verdiği gibi Monica'da ona izin verseydi. Onu çözmek zordu ve Richard ilk defa bir kadın tarafından zorlanıyordu.

"Gergin misin?"

Sonunda dayanamayıp sormuştu Monica gülümsedi ama gergindi işte dudaklarının kenarlarında beliren çizgiler bile bunu gösteriyordu.

"Gergin demek yanlış olur ama biraz... Ah! Siktir et. Evet, gerginim."

Richard güçlü bir kahkaha ile güldü. Uzanıp Monica'nın elini tuttu ve dudaklarını elinin üstüne bastırdı. Monica genç bir kız gibi kızarıp,

• rahu bir kadın gibi baktığı her seferde Richard onunla hemen sikiş-
mek istiyordu. Bu artık engellenemez bir hal alıyordu.

“Gerilme. Bu kutsal bir görev, bana destek olman... Kimseye izin
vermem.”

Monica anlıyormuş gibi onu onayladı.

Kısa süre sonra Richard ailesinin yaşadığı semte varmıştı. Seçkin
evlerin dinlenmek amacıyla seçtiği mahalle sakin ve çekici görünü-
yordu. Beyaz kumlar ve mavi deniz tepeden vuran güneş ile pırıl pırıldı.
Kumsalda tek tük insanlar vardı ama genel olarak sessizdi. Evlerin ara-
larındaki geniş mesafeleri bol bol yeşillik çevreliyordu. Richard kendi
evlerini gördüğünde biraz hüznün, biraz neşeyle doldu. Ahşap ve taştan
oluşan yapı beyaz ağırlıklıydı. Annesi sayesinde en iyi bahçe düzen-
lemesi onların evlerindeydi. Elbette Alex civardaki en büyük evi al-
mak için ısrarcı davransa da paraları buraya yetmişti. Richard çok para
kazandığı bu zamanlarda yeni bir ev almaktan bahsetmiş, fakat katı
bir dille annesi tarafından reddedilmişti. Kadın bu eve âşıktı. Richard
arabayı evin girişine yönlendirdi. Aynı anda evin verandasında bekle-
yen annesini gördü. Kadının her araba sesinde verandaya çıktığını bili-
yordu. Rachel Richardson oğullarına son derece bağlı bir anne olmuştu.

Genç adam Monica’ya hitaben “Annem, bizi bekliyor.” diye mırıl-
dandı.

Monica arabanın aynasından verandaya doğru baktı.

“Geleceğimi biliyor muydu?”

“Elbette. Davetsiz misafirler onu telaşlandırıyor bu yüzden söyle-
dim ve sanırım artık daha da telaşlı.”

“Kim olduğumu söyledin?”

Richard ona gülümserken çapkın sırtışını takınmıştı. Bu kadın pa-
nik halindeyken bile çok seksiydi.

“Hayatımdaki kadın...”

Genç adam, Monica’nın şok halinin de seksi olduğunu söylemeye-
cekti. Zaten her durumda aynı şey geçerliydi.

27. Bölüm

SONSUZ KRALLIK

Richard arabadan inip Monica'nın tarafına ilerlerken genç kadın çoktan araçtan inmişti. Anlaşılan ona çok yakın davranmasına izin vermeyecekti. Richard gülümseyerek verandada bekleyen annesine döndü. Rachel'in minyon bedeni kollarını açmış onu bekliyordu. Genç adam hızlı adımlarla koşup annesinin kollarına atladı. Onları gereği kadar ziyaret edemiyor, bununla gurur duymuyordu ama yaptığı iş emek istiyordu ve neyse ki bunu anlayan bir aileye sahipti. Rachel ona sarılmaya devam ederken Richard'ın kulağına fısıldadı.

"Bu, o mu?"

"Evet. Monica... Biraz gergin."

Annesi genç bir kız gibi kıkırdadı. "Belli oluyor, her an koşarak kaçacak gibi."

Bu Richard'ı güldürdü. Annesi ile aynı espri anlayışına sahipti.

"Güzel bir kadın, onu kaçırmadan benimle tanıştır yoksa bu şansını kaybedeceksin. Gözü arabada..."

Richard başını genç kadına döndürdüğünde annesinin söylediği gibi arabaya baktığını gördü. Anlaşılan Monica Collins kaçma planı yapıyordu. Richard buna izin vermeye niyetli değildi. Genç kadına doğru yürürken adımları kendinden ve ne istediğinden son derece emindi,

Monica'yı korkutanda zaten buydu. Monica kendisine doğru gelen kadından ve bu işten sıyrılamayacağını biliyordu. Buraya gelmeye bir karar vermişti ve Richard ile aralarındaki mükemmel seksin bunda bir önemi büyüktü ama şimdi düşününce... Ve verandada dikilen tatlı kadını düşünce, bu kararını tekrar gözden geçiriyordu. Richard'ın annesi, Monica'ya sanki oğlunun ilk aşkını izleyen bir anne gibi bakıyordu. Bu durum Monica'yı son derece huzursuz etmişti. Bu iş bittiğinde arkasından kimsenin üzülmelerini istemiyordu. Genç kadın kendi düşüncesinde boğulurken Richard'ın kaba elinin belini kavramasıyla irkildi.

"Hayatım? Kaçamayacağını biliyorsun değil mi?"

Monica gülümsedi. "Sadece düşündüm."

"Bu belli oluyor. Hadi gel ve anneme merhaba de. Korkma henüz insan yediğini görmedim."

Genç kadın, Richard'ın suratına alaylı bir ifade ile baktı daha sonra adımlarını verandadaki tatlı kadına yönlendirdi. Son derece minyon bir kadındı. Monica'dan birkaç santim daha kısa olan bedeni aynı zamanda genç kadından çok daha inceydi. Yüzü kaymak kadar beyaz olsa da kahverengi çiller burnunu ve yanaklarını süslüyordu. Monica, Richard'ın çillerinin kimden geldiğini bulmuştu. Kadının ela gözleri çekik ve iriydi. Altın ışıltılı, açık kumral saçları küçük bir topuz yapılmıştı. Monica bu ellili yaşlardaki kadına büyülenmiş gibi bakarken gençliğinde ne kadar güzel olduğunu hayal etmekten kendini alamıyordu.

Richard, Monica'nın beline sarılmayı sürdürürken "Anne, Monica Collins. Grubun menajeri..." diye araya girdi.

Kadın, Richard'ın sözünü kesmekte gecikmedi. Monica'ya sıcak bir şekilde sarılırken -*Monica, Richard'ın neden dokunmayı bu kadar sevdiğini anlıyordu*- ince ses tonuyla konuştu.

"Ve kız arkadaşın. Tanrım! Ne kadar güzelsin. Richard ne kadar güzel olduğunu söylemeyi unutmuş."

Monica kadının abartılı tavrına en içten şekilde karşılık vermeye çalışarak sıcak bir tavırla gülümsedi. Açıkçası bu kadar yakınlığa alışkın olmadığı için kadının bu tavrı Monica'yı utandırmıştı.

"Teşekkür ederim Bayan Richardson. Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

“Ah, şekerim. Bana Rachel de. Hadi içeri gel. Seni Philip’e göstermek istiyorum.”

Rachel, Monica’yı evin içine sürüklerken, kadının Richard ile olarbağını tamamen koparmıştı. Sevimli bir sahil evi olan bu yer bir yazlık gibi dekore edilmişti. Bambu mobilyalar ve yeşilin her tonu eve hâkimdi. Monica evi inceleme fırsatı bulamadan doğruca alt kata inen merdivenlere yönlendirildi. Bodrum katın kapısı açıldığı anda yüksek sesli gitar ezgileri genç kadının kulaklarına doldu.

Rachel gülümseyerek “Müzik kulağını benden almadılar elbette. Philip harika bir müzisyendir.” diye açıklamada bulundu.

Kapı açıldığı anda Monica kendini ev tipi bir stüdyonun içinde buldu. Luke’un evindeki kadar profesyonel olmasa da her evde görülecek bir düzenekte değildi. Kapıya arkası dönük bir şekilde gitar çalan adam Richard’ın yaşlanmış bir versiyonundan ibaretti. Taşlanmış kot pantolonu bacaklarını sararken siyah tişörtü ve botları görüntüyü tamamlıyordu. Adamın kollarındaki siyah dövmelelerde dikkatini çekmişti elbette. Kırışmış uzun saçları atkuyruğu yapılmış sırtına değiyordu. Rachel o küçük bedenden beklenmeyecek bir çılgılık atarak kocasına seslendi.

“Philip!”

Adam aniden gitarın tellerine vurmayı bırakıp yavaşça arkasını döndü. Monica kapıda Rachel ile dikilirken son derece gergindi. Adam nihayet döndüğünde onunda Rachel kadar güler yüzlü olduğunu fark etti. Richard’ın kemik yapısı babasıyla birebir aynıydı. Adamın top sakalı, uzun çenesini gizliyordu ama o elmacık kemikleri tanıdıktı.

“Bak Philip, bu Monica.”

Adam beyaz dişlerini göstererek sırtırken Monica elini uzatmıştı.

“Bütün hafta senden bahsedip durdu. Sen gelmesen biz seni görmeye gelebilirdik.”

Philip, Monica’nın elini görmezden gelerek uzun kollarıyla genç kadına sarıldı. Monica hayatında hiç bu kadar sarılmamıştı ve bu çok garipti.

Genç kadın şaşkınlıkla “Benim buraya geleceğim daha dün belli oldu.” diye mırıldadı.

"Richard babasına benzer, ikna konusunda başarılıdır. Bir hafta önce senden bahsettiğinde seni de getirmesini istedim ve getireceği sorunü aldım."

Rachel, Monica'nın kulağına doğru eğildi ama tüm söyledikleri Philip tarafından duyuluyordu.

"Richardson erkekleri neyi isterlerse alırlar. Bir konserde Philip benim kalbimi çaldığında on yedi yaşındaydım."

Adam karısına sarılıp dudaklarına tutkulu bir öpücük bıraktı.

"Kalbimi çalan sen değil miydin?"

Onlar tatlı tatlı atışırken birlikte üst kata çıkmışlardı. Richard ortalıkta yoktu bu yüzden Monica, Richardson çifti ile yalnızdı. Geniş oturma odasına geçtiklerinde tedirgince koltuğa oturan Monica etrafına bakınıyordu. Bir anda sohbet konusu açmaya karar verdi.

"Bay Richardson sizin de müzik grubunuz mu vardı? Yani çocuklar gibi..."

Adam rahat bir tavırla kafasını iki yana salladı.

"Hayır, canım. Ben onlar kadar ünlü olamadım maalesef ve lütfen bana Philip de."

Rachel araya girmekte gecikmedi.

"Kendi grubu yoktu ama yetmişli, seksenli yılların tüm ünlü gruplarının müziklerini düzenliyordu. Philip bir aranjör."

Philip alçak gönüllü bir tavırla elini havada salladı.

"Bu gençliğimde kaldı elbette."

Monica, adama birkaç soru sorup hangi gruplarla çalıştığını öğrenmiş ve öğrendikleri karşısında şok olmuştu. Gerçekten Richard'ın babası tüm ünlü grupların müziklerini düzenlemiş yetenekli bir müzisyendi bu durumda Richard'ın yeteneğinin de kimden geldiği belli olmuştu. Rachel mutfığa geçtiğinde Monica kibarca onu takip etti. Geniş mutfak ön verandaya bakıyordu, sevimli bir havası vardı. İçeride ki yemek kokuları ise muazzamdı.

"Bir sürü yemek yaptım. Akşam bütün Rock çocukları gelecek ve Richard, Luke ile JJ'in artık yalnız olmadığını söyledi. Senenin benim

için en hüzünlü zamanlarından biri ama yine de o çocukların hepsi bana iyi geliyor.”

Monica, kadının gözünden damlayan yaşlar ve hüzünlü tebessümü karşısında duygularını kontrol etmekte zorlanıyordu. Kadının narı omzuna dokunarak onu teselli etmeye çalıştı.

“Alex’i tanımak isterdim.”

Rachel sıcacık gülümsedi ve gözlerindeki yaşları elleriyle kuruladı.

“Emin ol o da seni tanımak isterdi. Richard’ı etkileyen ilk kadınınsın tatlım.”

Monica, Richard’ın etkisinin cinsel taraflarından bahsetmeyecekti. Rachel aralarındaki ilişkiyi romantik sanıyordu öyle değildi ama yine de bu detayları ona açıklamak istemiyordu.

“Çok yakınlardı değil mi? Alex ve Richard.”

“Asla ayrılmazlardı. Çocukluklarından beri... Richard her zaman daha sakin, uslu olan çocuğu ama Alex yerinde durmazdı. Yine de aralarında güçlü bir bağ vardı.”

Monica gülümseyerek “Şimdi pek uslu olduğu söylenemez.” diye mırıldandı.

Rachel’in yüzüne endişeli anne ifadesi oturmuştu. Dolaptan salata malzemelerini çıkarırken dalgın görünüyordu ve bir anda konuşmaya başladı.

“Ashında gençlik döneminde her ne kadar çapkın olsa da hiç böyle değildi. Alex’ten sonra o da değişti. Kendini kapattı, aylarca kimseyle konuşmadı hatta bir dönem çok agresifti. Son zamanlar da ise iflah olmaz bir zampara gibi davranıyordu. Magazini takip etmiyor olsak da onun yaptığı şeylerden haberdarız. Endişeliydik ama şimdi sen varsın. Ona iyi geliyormuşsun gibi hissediyorum.”

Monica bu tatlı kadının daha fazla kendini kandırmasına izin veremeyeceğini düşünüyordu. Elini ahşap sandalyenin sırt kısmına koyarak destek aldı. Rachel salata malzemelerini yıkarken arkası dönüktü.

“Rachel. Sanırım Richard ile aramızdaki bazı şeyleri yanlış anlıyorsun. Biz birbirimize âşık değiliz, daha yeni tanışıyoruz ve... Bu daha çok... Nasıl desem...”

Rachel, Monica'ya doğru döndü.

"Bedensel mi? Her şey böyle başlar canım. İlk görüşte aşka inanan değilim ama cinsel çekim oldukça önemlidir. Her şeyin başlangıcı budur. Merak etme, bir peri masalında yaşadığımızı falan düşünmüyorum gerilmene gerek yok. Seni anlıyorum sanırım, ciddi bir ilişki istemiyorsun."

Monica şaşkınlıkla başını salladı.

"Şey, evet. Yani ben daha yeni boşandım ve biraz sorunluydu. Henüz ciddi bir şeylere hazır değilim."

Rachel işine dönmeden önce yine sıcak bir tebessümle Monica'nın tüm gerginliğini üzerinden aldı.

"Canını sıkma. Zamanla her şey hallolur."

Anlaşılan Richard'ın annesi de tıpkı Richard gibi ikna edilmeye pek açık değildi. Monica en azından içindekileri söylediği için rahatlamıştı. Birkaç saniye sonra mutfakta Rachel'e yardım ediyordu ve bunu çok doğal bir güdü ile yapıyordu. Bütün Richardsonlar tehlikeliydi. Monica, Rachel'e mutfakta yardım ederken zamanın nasıl aktığından habersizdi. Birden aklına Richard geldiğinde onun nerede olduğunu merak etti. Mutfağın küçük bir cephesini kaplayan cama doğru yürüdü. Richard oradaydı. Bahçedeki iki ağaç arasına kurulu hamakta yatıyordu. Gözleri kapalıydı ve aklındakini tahmin etmek zor değildi. Alex'i düşünüyor olmalıydı. Rachel yanına gelerek ellerini Monica'nın omuzlarına koydu.

"Alex gitar çalışmaları yaparken Richard o hamakta yatıp şarkılar mırıldanırdı. Bütün gece orada prova yaptıkları olurdu."

"Güzel anılarını hatırlıyor olmalı."

"Evet, genelde buraya gelirken karamsar bir ruh halinde olurdu ama bu sefer farklı olduğunu şimdiden görebiliyordum."

Monica onu seyretmeyi sürdürürken Richard'a yaklaşan kadını fark etti. Kadın son derece alımlıydı. Uzun bacaklarını saran beyaz bir pantolon ile sarı bir gömlek giyiyordu. Uzun dalgalı saçları kumraldı ve Monica'nın gördüğü kadarıyla çekici, kemikli yüz hatları vardı. Kadını fark eden Richard gülümseyerek hamakta doğruldu. Kadın ona bir şey-

ler söylerken Richard karşılık verdi daha sonra kadın Richard'ın yanına oturarak samimi bir şekilde bacağına dokundu.

"O kim?"

Rachel kimden bahsettiğini görmek için cama doğru tekrar yaklaştı. Gülümsemesi iyice genişledi.

"Ah, o Linda. Ailesi komşumuz ve Linda'da şehir merkezinde oturuyor. Yılın bu zamanı hep burada olur. O ve Alex, bir süre birliktelerdi. İlişkileri ciddileşebilirdi elbette ama Alex başına buyruktu zavallı Linda'ya sadık kalamadı. Tabii Linda bunu sorun etmeyen kadınlardandı. Alex her seferinde ona dönerdi. Son seferi haricinde..."

Kadının sözleri iniltiye benzeyen bir hıçkırık ile kesildiğinde Monica gözlerini oldukça samimi görünen Linda ve Richard'dan ayırmak zorunda kaldı.

"Seni nasıl teselli edeceğimi bilmiyorum Rachel. Ya da Richard'ı... Tek yapabileceğim yanınızda olmak."

Rachel, Monica'ya şefkatle sarıldı.

"Tatlım, emin ol insanların bizim için yapacağı en iyi şey bu. Özellikle Richard için."

Monica pencereden Linda ve Richard'ı izlememek adına mutfakta her işe koşturmaya başlamıştı. Richard'ı başka bir kadınla konuşurken görmek midesinde beklenmedik bir ekşimeye, ağzında kuruluğa ve ellerinde titremeye neden oluyordu. Daha önce Richard'ı başka bir kadınla öpüşürken dahi görmüş ama şu an etkilendiğinin yarısı kadar etkilenmemişti. Kendisine neler olduğu hakkında bir fikir yürütemiyordu, açıkçası yürütmekten de kaçıyordu. Richard ve Linda salona girdiğinde Monica, Richard'ın ailesiyle oturuyordu. Bütün işler bitmişti ve sofraya hazır. Çocuklar gelir gelmez sıcak bir aile ortamı içinde yemekler yenecekti. Monica, Richard'ın bu kadar uzun süre ortadan kaybolmasıyla ilgilenmiyormuş gibi yaparak onun olduğu tarafa bakmadı. Elinden geldiğince Philip ile sohbetine devam etmeye çalışıyordu fakat Richard tekli koltuğun koluna sıkışıp Monica'nın koluna dokunarak kendini belli ediyordu.

"Hayatım, sıkıldın mı?"

Monica kafasını ona doğru çevirip yapmacık bir gülümsemeyle "Hayır. Harika zaman geçiriyorum." dedi.

Richard hafifçe öksürerek eliyle Linda'yı işaret etti.

"Sizi tanıştırayım. Linda, bu Monica."

Kadın kibarca gülümsedi. Monica yanılmamıştı. Kadının harika yüz hatları vardı. Çıkık elmacık kemikleri ve dolgun dudakları bir çift safır mavisi gözle süsleniyordu.

Linda elini uzatarak "Memnun oldum Monica." dedi.

İfadesi sıcak, tavırları yapmacıklıktan uzak olsa da Monica yine de rahatsız olmuştu. Kadınlı kısaca tokalaşırken Richard, Linda'nın kim olduğunu açıklamak için araya girdi.

"Linda, Alex'in uzatmalı kız arkadaşıydı."

Linda, Richard'ın koluna hafifçe vurdu. "Rich! Sadece arkadaşımıdır."

Richard kaşlarını kaldırarak genç kadına baktığında Linda kendini düzeltti.

"Tamam, yakın arkadaş. Oldukça yakın. Onu varlığımın her günü özliyorum."

Ortam aniden hüzünlenmişti. Rachel burnunu çektiğinde Richard araya girdi.

"Sanırım yemeğe kalıyorsun?"

"Ah şey..."

Linda hafifçe Rachel'a baktı. Evin hanımının onayını bekliyordu.

Rachel kibarca "Elbette kalıyor." diye mırıldandı.

Linda'da bunu onayladı ve sanki istediği bu değilmiş gibi alçak gönüllü davranmaya çalıştı. Monica ondan rahatsız oluyordu, hem de çok fazla...

***

Richard on dakika sonra kalacağı odayı gösterme bahanesi ile Monica'yı üst kata çıkarmıştı.

Koridorun sonunda yan yana duran iki kapının ortasında dikildiklerinde Richard "Benim eski odamda kalmak sorun olur mu?" diye sordu.

Monica kafasını iki yana salladı.

"Hayır, sen nerede kalacaksın?"

Genç adam hemen yandaki kapıyı işaret etti.

"Annem, senin geleceğini öğrenince bana Alex'in eski odasını hazırlamış ama bizimkiler yatar yatmaz senin yanında olacağım."

Monica ellerini adamın geniş göğsüne koyarak dudaklarına kışkırtıcı bir öpücük bıraktı.

"Bu çok ahlaksız bir hareket."

Richard öpücüğü ileri götürürken ellerini genç kadının saçlarının içinden geçirdi.

"Ahlaklı olduğumu hiç söyledim mi?"

Söylememiştii ve Monica'da zaten onun bu yönünden zevk alıyordu. Genç kadın adamın baskısından kurtulmak için kapı kolunu çevirdi. Kendini içeri sokarken Richard'ı kapının dışında bıraktı.

"Seni herkes aşağıdayken odaya almayacağım. Şimdi ben yemek için hazırlanırken aşağıda otur ve uslu bir çocuk ol."

"Uslu olamam. İzin ver sadece on dakika."

Monica şuh kahkahalarından birini attı.

"On dakika ile yetinemeyeceğini ikimizde biliyoruz. Aşağıya in ve gecenin sonunu bekle."

Monica kapıyı kapatırken Richard'ın o mahzun bakışına gülmek için kendini zor tutuyordu. Monica hazırlanıp aşağıya indiğinde çocukların geldiğini görerek mutlu olmuştu. Uzun zamandır böylesine güzel ve sıcak bir ortamda bulunmamıştı. Hatta hiç bulunmamıştı. Bu ziyaret gerçekten acı bir olay için yapılmıştı ama bu kadar mükemmel insanlar arasında Monica burada ne için bulunduğunu unutmuştu.

Mutluydu, neredeyse... Linda'nın, Richard'a davranışlarını gözlem altına almıştı ve bunu neden yaptığını bile bilmiyordu, tek bildiği bunu yapmaktan nefret ettiğiydi. Akşamın ilerleyen saatlerinde sofrayı toplamış bulaşklar için Rachel'e yardım etmişti. Elbette Linda'da bu fırsatı kaçırmamıştı. Grup ve Philip çalışmak için bodrum katına indiklerinde

Linda'da gitmeye karar vermişti. Monica, Linda'yı geçirdikten sonra salona döndü Rachel keyifle gülümsüyordu.

"Gözlerinden çıkan ateşlerle bir yerleri yakmadan oturmaya ne dersin tatlım? İstersen bardan içki de alabilirsin, çekinme."

Monica kafasını iki yana salladı.

"Yorgunluktan sanırım, kendimde değilim. Verandada bir sigara içsem... Sorun olur mu?"

Rachel omuzlarını silkti. "Ne istersen yapabilirsin canım."

Monica çantasından sigarasını ve çakmağını alarak verandaya çıktı. Klasik sallanan sandalyelerden birine oturup sigarasını içerken Rachel kapıda belirdi. Genç kadının çakmağını alıp elinde tuttuğu sigarayı yaktı ve bir nefeste o çekti. Monica şaşkınlıktan donup kalmıştı.

"Ne o? Sigara içen bir kadına benzemiyor muyum?"

"Hayır, sadece. Richard gerçekten sana benziyor. Sürprizlerle dolu."

Rachel buna bir kahkaha ile karşılık verdi. "Ve sende onun tam tersisin. Planlı, programlı, disiplinli..."

"Oğluna uygun olmadığımı mı ima etmeye çalışıyorsun?"

Monica bunu ciddi olarak sormamıştı ama Rachel ciddi bir cevap verdi.

"Ona tam uyduğunu ima ediyorum. Ona âşık olmanı diliyorum."

Monica buna cevap veremedi Richard kapıda belirdi.

Monica bu konuşmayı duymamış olmasını ümit ederek "Çalışmanız bitti mi?" diye sordu.

Richard başını sallayarak genç kadını onayladı.

"Evet, şimdi gelenek haline gelen bir şeyi yapmak için kumsala gideceğiz. Rahat kıyafetler giymeye ne dersin? Kot ve tişört gibi."

Monica yerinden kalkarken sigarasını söndürdü.

"Elbette. Hemen hazırlanıyorum."

Monica on dakika sonra bir kot pantolon ile basit bir tişört giymiş bir şekilde aşağıya iniyordu. Ayağında yürüyüş ayakkabıları vardı ve

saçlarını bir saç lastiği yardımıyla toplamıştı. Kâkülleri ve saçından kurtulan tutamlar yüzüne düşmüştü.

Richard onu gördüğünde gülümsedi, dudaklarını tutkuyla öperken “O topuklu ayakkabılar ve elbiseler içinde ne kadar seksiysen şu halinle bir o kadar olağanüstüsün hayatım.” dedi.

Monica ona ufak bir gülücük ile karşılık verdi. Richard elinde tuttuğu ceketi Monica'ya uzattı.

“Kumsal serin oluyor.”

Monica ceketi kabul etti ama giymedi henüz soğuk değildi. Richard ile birlikte evlerinin karşısındaki kumsala yürüdüler. Çocuklar çoktan toplanmıştı. Kumsalda kocaman bir ateş yanıyordu ve hepsi çevresinde oturuyordu. Richard ona biraz daha sarıldı.

“Alex bu boktan ateşin etrafında sızıp kalana kadar içmeye bayırdı. Çocuklar ile buraya geldiğimizde her zaman bunu yapardık ve o... Onu kaybettikten sonra da her sene bu zaman da devam ettirdik.”

Monica onun üzüntüsünü söküp almak istiyordu. Kolunu yanındayım dercesine sıktı.

“O zaman bu kızda bu boktan ateşin etrafında oturup bira içecek.”

Richard buruk bir gülümsemeyle ona baktı.

“İstediğim de tam olarak bu.”

Grup Alex ile olan anılarından bahsedip içkilerini içiyorlardı. Ateşin başında Luke ve Luz birbirlerine sokulmuş oturuyorlardı. JJ'in başı Clementine'in bacaklarındaydı. Orlando onlardan biraz daha açıkta Monica ve Richard'a yakındı. Şimdiden biraz sarhoş olduğu açıktı ama Monica bu kadarla kalmayacağını biliyordu. Genç kadının yanında oturan Richard ise Monica'ya sıkı sıkı sarılıyor her an elini belinde gezdiriyor birası bittiğinde ona kendi birasını uzatıyordu. Monica onun bu ilgisiyle adeta mest oluyordu. Şafak sökmeye başladığında son biralar gökyüzüne kaldırıldı.

Richard üzgün ama gururlu bir sesle “Müziğe!” dedi. “Müzik devrilmeyen sonsuz bir krallıktır. Müzik olduğu sürece Alex'de olacak.”

Bütün grup üyeleri hatta Alex'i tanımayan Clementine, Luz, JJ ve Monica bile bu hüzne ortak oldu.

28. Bölüm

ZAMANSIZ İTİRAF

Çocuklar otellerine gittikten sonra Richard, Monica ile birlikte sönmek üzere olan ateşin başında oturuyordu. Uzun zamandır sarhoş olacak kadar içmiyordu, içki konusunda Alex'i kaybettiğinden beri kontrollüydü ama bu gece fazla kaçırıldığını hissediyordu. Belki de bu sarhoşluk hissinin yanındaki olağanüstü kadınla ilgisi vardı. Monica, adamın tüm hislerine dokunabiliyordu. Genç kadını kucağına doğru çektiğinde Monica itiraz etmedi. Richard, genç kadının dudaklarını kendi dudaklarıyla hapsetti. Bir şeker gibi ezerken dilini içeri kaydırды. Monica fazla vericiydi. Bunu sadece Richard'ı mutlu etmek için yapmıyordu bunu kendisi de zevk aldığı için yapıyordu. Richard bütün bedenini sarsan titreme ile birlikte Monica'yı kumların üzerine serili olan hasır örtüye yatırdı.

"Seni istiyorum. Şimdi ve burada."

Monica seksi bir sesle inledi.

"Al o zaman."

Böylesine eşsiz bir kadın altındaydı, ona arzuyla istediğini almasını söylüyordu. Richard bu duruma alışkındı. Kadınlar ona daima istediğini alması için izin verirdi ve Richard çoğu zaman sormadan bunu alırdı. Monica Collins ise yalnızca kendi isterse verirdi. Monica sıra-

dan bir adamı korkutup kaçırabilirdi. Ama o korkmuyordu, Monica'yı anlıyordu, onu yargılamıyordu ve asla geçmişini yüzüne vurmazdı. Monica'nın da bunu yapmayacağını biliyordu. Alex, öldükten sonra Richard'da bir seks bağımlısı olduğunu düşünüp yardım almak istemişti ama o sadece kardeşinin yarım kalmış hayatını üstlenmiş çift zevk almak isteyen bir adamdı. Psikoloğu bu konuda yardım etmek istediye de Richard bunu istememişti. İçinde kardeşinden kalan psikolojik bir sıkıntı varsa olduğu gibi kalmasını istemişti. Onu içinde bir yerlerde yaşatmaktan hoşlanıyordu. Bu kumsalda şimdi Monica'yı almak istemesinin sebebi de Alex'di. Burada olduğunu, onu izlediğini biliyordu. Bu kumsal onlar için özeldi. Alex'in burada yaşanacak şeyleri izlemesini istiyordu. Sonunda onun ruhunu özgür bırakacaktı. Artık sadece kendi için yaşayacak, zevk alacaktı. Alex ise müzik ile sonsuzluğa ulaşacaktı. Genç adam, Monica'nın ayakkabılarını çıkarıp hızlıca pantolonunu, çamaşırını ile birlikte bedeninden sıyırdı. Monica, belden aşağısı çıplak bir şekilde karşısında yatıyordu onu aydınlatan şeyler sönmek üzere olan kamp ateşi, yıldızlar ve dolunaydan ibaretti. Buna rağmen gecenin ortasında Richard'ın gözlerinde parıl parıl parlıyordu. Genç adam kemerini çözüp saniyeler içinde pantolonundan kurtuldu. Çıplak erkekliğini, Monica'nın bacaklarının arasındaki istekli sıcaklığa bastırdı. Penisinin ucundaki metalleri klitorisine sürttü. Monica mırıldanırken belini ona doğru kaldırdı.

"Bu noktaya sürtünerek seni getirebilir miyim sence?"

Monica hızlıca başını salladı.

"Kesinlikle yaparsın. Richard, sadece konuşarak bile beni saniyeler içinde getirebilirsin."

Richard onun alt dudağını dişledikten sonra konuşmak için geri çekildi. Hâlâ içine girmemişti. Aleti, genç kadının klitorisinin üzerinde sabitti.

"Biliyor musun? Bende, sadece seninle ilgili düşünerek kendimi tatmin edebilirim."

Monica'nın dudakları oyuncu bir sırıtışa ev sahipliği yaparken kollarını genç adamın boynuna doladı.

"Daha önce yaptın mı? Beni düşünerek, kendine dokundun mu?"

Richard onun bu küstah ama cesur kişiliğinden büyük zevk alıyordu.

“Defalarca, çarşafıma boşaldığım geceler oldu.”

“Richard, şimdi!”

Monica bacaklarını biraz daha açarak ona daha fazla yer sağladı. Richard elini kullanmadan aletini aşağıya kaydırıp tek hamlede deliğini buldu. Sanki bedenleri birbirini tanıyordu. Richard’ın aleti, yerini kendiliğinden buluyordu. Kadının sıcaklığı içine tamamen gömülen Richard ellerini tişörtün içine kaydırarak göğüslerini buldu. Uçları istekle baş vermişti ve Richard onları parmaklarıyla ezdikçe Monica harika iniltiyle karşılık veriyordu.

“Richard!”

Monica tırnaklarını adamın boynuna geçiriyordu ve Richard’ın bundan bir şikâyeti yoktu. Onun zevk aldığını her şekilde göstermesini istiyordu. Ona zevk verebilmek genç adam için kutsaldı. Richard hamlelerini sertleştirirken kadının içinde gidebileceği en ıssız noktalara baskılar yapıyordu. Genç adam kendini tutmak adına verdiği mücadeleyi kaybetmek üzereydi. Ergenliğinden beri kendini tutmak için çaba göstermek zorunda kalmamıştı. Monica ile her sefer o kadar harikaydı ki Richard bunu tarif edecek uygun bir sözcük bulamıyordu. Grup seks olayını hatırlamak istemiyordu ama Monica ile aynı gece halının üzerinde yaşadığı dakikaları zihnine kazımak istiyordu. O gece, o halının üzerinde Monica’nın özel olduğunu anlamıştı. Richard bunları düşünürken Monica’nın enfes kasılmaları başlamıştı.

“Geliyorum.”

Mırıltısı kesik kesik nefeslerle süslenmişti.

“Biliyorum, hayatım. O kadar içindeyim ki, hissediyorum.”

Monica, tam boşalırken Richard dudaklarını, genç kadının dudaklarına bastırdı. Genç kadın tüm çığlıklarını ağzının içine atmıştı. Richard birkaç darbe sonra Monica’nın içine boşaldı ama teması kesmedi. Dakikalarca o şekilde durdu. Gözlerine baktı... Alex’in bu kumsalda bahsettiği kadın Monica’ydı. Başından beri bunu biliyordu. Gülümseyerek derin bir nefes aldı.

"Monica... Seni seviyorum."

Monica'nın ağzının açılışını, gözbebeklerinin irileşmesini ve bedeninin buz kesmesini seyretti.

Gerginliğini gizleme gereği görmeden gülümseyen genç kadın "Olağanüstü seks yüzünden değil mi? Bende öyle düşünüyordum." diye mırıldandı.

Richard, Monica'nın içinden çıkıp üzerinden kalktı. İkisi de üstlerini toplarken tek kelime konuşulmadı. Buz kesmiş sessizlik Richard'ı geriyordu. Ciddi konulardan çok hoşlanmayan bir yapısı olabilirdi ama şu an çok ciddiydi. Monica'nın onu ciddiye almaması bok gibi hissetmesine neden oluyordu.

"Seks yüzünden değil."

Monica kafasını ona doğru çevirdi.

"Anlamadım?"

"Seks yüzünden söylemedim Monica. Seni seviyorum. Cinsel durumlar dışında... Aşktan bahsediyorum, sana olan aşkımdan."

Richard bu durumu hiç bu şekilde hayal etmediğini düşündü. Bunu Monica'ya söylediğinde boynuna atlamasını beklememişti elbette. Monica kendini korumaya çalışıyordu, Richard bunu anlıyordu sadece... En azından emin olup olmadığını sormasını ya da biraz düşünmesi gerektiğini söylemesini istemişti. Bunu sekse bağlaması acıtmıştı. Monica uzun süre sessiz kalmayı tercih etti. Zaten hislerini saklamayı fazlasıyla iyi beceriyordu ve Richard buna bir kez daha sinir oldu. Kendisi için özel anlamı olan bir yerde ona aşkını itiraf etmişti, çünkü Monica 'o kadındı' bundan emindi. Peki, ama neden? Neden kendini bir anda geri çekiyordu? Erken mi davranmıştı? Yoksa Monica... Onu sadece iyi sikiştiği için mi istiyordu?

"Richard, şey bu... Bu çok güzel ama... Ne söylemem gerek bilmiyorum."

Richard anlamıştı. Lanet olsun! Onun hazır olmadığını biliyordu, erken davranmıştı. Acele etmişti.

"Sorun yok, bir şey söyleme. Sanırım ben acele ettim."

Monica, adamı şaşırtacak kadar sıcak bir tavırla Richard'ın yüzünü ellerinin arasına aldı.

“Biraz acele ettin. Sana şimdi bir şey söylemiyorum diye beni yanlış anlama. Emin ol bunu söylemen çok güzeldi, bu bir adamdan duyduğum en güzel şeydi. Yine de ben sana söz veremem. Aramızda çözülmemiş meseleler var ve hâlâ birbirimizi tanımaya çalışıyoruz.”

Elini yüzünden indirip Richard'ın kalbine götürdü. Richard'ın nabızı Monica'nın avuçlarında hissedilebilecek en mükemmel ritimle atıyordu. Genç adamın nabzını Monica'nın sıcak avucu besliyordu.

“Bedensel uyumumuz, aramızdaki tutku... Bunlar harika. Fakat yeterli değil. Çok farklıyız. Ben klasik müzik dinleyip, yıldızların parladığı gökyüzüne bakarken kırmızı şarap içerim. Sen gürültülü partilerde sert içkiler yudumlarsın. Benim pahalı, ipek kıyafetlerim ile âşık olduğum topuklu ayakkabılarım var sen ise bir kot ve tişört ile kusursuzsun. Ben iflah olmaz bir romantikim, hâlâ aşk romanları okurum. Sen ise gerçek bir çapkınsın Richard. Benim kalbim bir kez kırıldı, sen benden kırılmış bir şeyi istiyorsun.”

Monica kafasını iki yana sallarken gözleri düşündüğü şey her ne ise canını yakıyormuş gibi uzaklara dalmıştı.

“Yapamam... Üzgünüm. Özür dilerim ama yapamam. Ciddi bir şey yaşayamam.”

Richard onu sakinleştirmek için ellerini ellerinin içine aldı. Dudaklarına değdirdiği yumuşak elleri buz gibiydi. Monica, Richard'ın öpücükleri ile sakinleşti ama bedeni titriyordu. Richard neden bu kadar korktuğunu anlayamıyordu.

“Sorun değil hayatım. Ben sadece ne hissettiğimi bilmeni istedim. Ciddi bir şey istemiyorsan tamam, sorun yok. Dizlerimin üzerine çökmedim. Dizlerimin üzerine çökersem bu harika vajinanın tadına bakmak için olur tamam mı? Sorun yok.”

Monica sakinleşti ve Richard'ın saçma tanımına gülmeye başladı. Richard onun şuh kahkahasına büyülenmiş gibi bakarken yerinden kalkıp ona elini uzattı.

“Üşüdün. Hadi eve gidelim.”

Monica, Richard'ın onu kaldırmasına ve eve doğru yürütmesine izin verdi.

***

Genç kadın gözlerini açtığında yabancı bir yerdeydi. Sonra bir anda Richard'ın ailesinin evindeki odasında olduğunu hatırladı. Sade dekorasyona sahip klasik bir genç erkeğe ait bu oda onun tanıdığı Richard'ın tarzından epey uzaktı. Annesi Richard geldiğinde kalması için düzenlemiş olmalıydı. Duvarları Araf grubunun posterleri, albüm kapakları süslüyordu. Hepsi de fazlaca düzenli ve aynı sıradaydı. Monica yataktan doğrulup duşa girdi. Çıktığında Richard yatağının üzerinde oturuyordu. Ona ne söylemesi gerektiğini bilmiyordu. Dün söylediği şeyler çok güzel olsa da Monica onu kabul etmeye ve kendisini teslim etmeye hazır değildi. Bu yüzden normal davrandı, sanki dün hiçbir şey konuşulmamış gibi...

"Günaydın."

Richard onun üzerindeki bornoza gülümseyerek baktı. Kapının arkasında asılı duran lacivert bornozun onun olduğunu tahmin etmişti.

"Bornozunu ödünç aldım ama umarım sorun yoktur."

Richard sevimli bir edayla kafasını iki yana salladı.

"Günaydın, hayatım. Kesinlikle sorun yok. Bana ait şeylerin içinde olman güzel. İçinde olmaya da, dışını sarmayı da baylıyorum."

Monica sıcakladığını hissetti. Bu adam ateşti, Monica küle dönmek istemiyorsa ondan uzak durmalıydı ama yapamıyordu. Monica giyinirken Richard yanına gelmişti. Monica onun dokunuşundan ani bir hamleyle kaçtı.

"Seks yapıp, sevimli ailenin yanına inmeyeceğim. Bunu unut."

Richard güçlü bir kahkaha attı. Gözü konsolun üzerinde duran fotoğraflara takıldığında gülüşü yüzünde soldu. Monica fotoğraflardan birini eline alarak yakından inceledi. Richard ve Alex ikiz olsalar da pek benzedikleri söylenemezdi. Richard babasına, Alex ise annesine benziyordu. Alex'in altın ışıltılı saçları Richard'ın saçlarından daha uzundu ve dalgaları yukarı doğru kalkmıştı. Saçlarının yanları kazınmış gibi görünüyordu sadece tepede bir saç öbeği vardı. Yakışıklıydı, hatta fazla

yakışıklıydı. Göz kamaştırıcı bir o kadar da tehlikeli bir havası vardı. Yüzü Richard'dan daha çocuksu ve masum görünse de asiliği hemen hissediliyordu. Onun vücudu da dövmelemlerle kaplı gibi görünüyordu.

"Rachel, ikinizin ne kadar yakın olduğundan bahsetti. Onu kaybettiğin için çok üzgünüm."

Monica fotoğrafı yerine koyduğunda Richard onu kollarının arasına aldı.

"Çok zordu. Hâlâ zor ama sanırım acısına alıştım. Her nefesimde içime batan bir şey var Monica. Onu çok özliyorum. Kaybettiğim sadece kardeşim değildi. En yakın arkadaşımı, çocukluğumu, hayallerimin büyük kısmını kaybettim."

Monica ona sarılarak teselli etti. Sırtında duran elleri sayesinde kasılan kaslarını hissediyordu. Ağlamamak için kendini sıkıyordu bu çok açıktı. Monica kendi gözyaşları adamın tişörtünü ıslatmaya başlayana kadar ağlamak üzere olduğundan habersizdi. Burnunu çektiğinde Richard geriledi ve ona baktı.

"Ağlaması gereken benim hayatım. Sen neden ağlıyorsun?"

Monica bir daha burnunu çekti.

"Bu çok üzücü, senin için üzülüyorum, onun için, Rachel için, Philip için... Grup için."

"Çocukken çok kavga ederdik biliyor musun? Ama yine de hep bir birimizi kollardık. Okuldaki çocuklara karşı, öğretmenlere hatta anne ve babama karşı bile. Alex sahip olunabilecek en mükemmel kardeşti. Bence her çocuğun kardeşi olmalı. İlerideki çocuklarımla bir düzine kadar kardeşi olmasını planlıyorum."

Bunları Monica'yı güldürmek için söylediği açıktı, ama genç kadın söylediği şeyler karşısında daha da büyük dehşete uğradı. Richard bir gelecek hayal ediyordu bu çok güzeldi, ama Monica ile bir gelecek hayal ediyordu. Bu hem dünyanın en güzel hem de en acı verici şeyiydi. Monica ondan uzaklaştı.

"Kahvaltıya inmeliyiz."

Kahvaltı sıcak bir aile ortamındaydı. Monica bu ortamı bozan tek kişinin Linda olduğunu düşünüyordu. Belki de aşırı acımasız davra-

nıyordu ama yine de rahatsızdı işte. Kadın son derece kibar ve güler yüzlüydü. Clementine ile Luz'da ondan rahatsız olmuş görünmüyordu. Sanırım ondan hoşlanmayan tek kişi kendisiydi. Kahvaltı masasında Alex'in güzel anılarından, komik anılarından, çılgın anılarından bahsedildi. Masada herkes gülerken gözyaşları parıldayan tek kişi Linda'ydı. Çok mu duygusaldı, çok mu yapmacık? Buna karar vermek zordu. Bugün Alex'i anma günü olduğu için akşam mangal yapılacaktı. Alex'in eski arkadaşlarından bir kısmı akşam için evde olacaktı. Rachel, Monica, Linda ve Clementine hazırlıklar ile ilgilenirken grup ve Philip yeni albüm için çalışıyorlardı. Richard bulduğu her arada çıkıp Monica'yı öpmek için sıkıştırıyordu genç kadın bundan şikâyet etmiyordu tabii ki... Yine böyle anlardan birinde aniden salona giren Linda muhteşem bir manzaraya tanık olmuştu. Richard, Monica'yı kapının arkasına yaslamış dudaklarını iştahla öperken ellerini eteğinin altında gezdiriyordu. Monica içeri birinin girdiğini hissettiğinde ondan uzaklaştı. Linda utanmış ve ne yapacağını bilemez bir halde üzgün olduğunu mırıldanmıştı. Hızla salondan çıktıktan sonra Monica, Richard'ı gönderip mutfığa döndü. İçeri de sadece Linda vardı. Monica onun patatesleri soymasına yardım etmeye başladı ama Linda beklenmedik bir şekilde konuştu.

"Eskiden Alex gibi değildi ama şimdi Alex'e daha çok benziyor."

Monica onun ne demek istediğini anlamadı.

"Anladığımı sanmıyorum."

"Richard, eskiden Alex'ten farklıydı. Alex kadar çapkındı elbette ama onun kadar tutkulu değildi. Alex bir aşk adamıydı. Sadakatle gram alakası olmasa da ona dokunmak bile aşkı hissetmeye yeterdi. Alex öldükten sonra Richard umursamaz bir adama dönüştü. Hayatı anlık heyecanlarla yaşıyordu. Şimdi ise aynı onun gibi..."

"Linda, ne demek istediğini hâlâ anladığımı sanmıyorum. Bu iyi bir şey mi yoksa kötü mü?"

Linda basitçe gülümsedi.

"Rachel, onun çift hayat yaşamaya çalıştığını söylemişti. Bunu atlatmış ama kendi kişiliğini kaybetmiş. Tamamen Alex gibi davranıyor. Onun gibi... Sana bakışları..."

Monica bundan hoşlanmamıştı. Elinde tuttuğu bıçağın sapını sıkı. Rachel'da bundan bahsetmişti. Alex'in yarım hayatını üstlenen Richard kendi kişiliğini tamamen kayıp mı etmişti? Öyleyse bu tanıdığı, hoşlandığı ve delicesine seviştiği adam kimdi? Richard mı, Alex mi?

"Alex'te her kadına Richard'ın sana baktığı gibi bakardı. Kadınları çok severdi..."

"Richard'ın her kadına o şekilde baktığını sanmıyorum. O bakış bana özel."

Linda buruk bir kahkaha attı.

"Seninle yarışa falan girmeye çalışmıyorum. Girmek istemiyorum o benim sevdiğim adamın kardeşi şansım az."

Monica bu sözlerden istese yarışa girmekten çekinmeyeceğini anladı. Sinirlenmeye başlamıştı.

"O halde ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Eğer tahminim doğruysa ve Richard, Alex'e dönüşmeye başladıysa kendini fazla kaptırmamanı öneririm. Bu beni mahvetmişti. Kalbimi ona vermiştim ama o sadece benim kalbimle yetinemeyecek bir aşk adamıydı. Beni sevdi, bunu inkâr edemem ama başkalarını da sevdi. Beş yıl boyunca bunu içimde tuttum."

Monica yerinden kalkarken "Uyardığın için teşekkür ederim. Aşk ile şehveti birbirinden ayıracak kadar büyük bir kızım. Alex'in sahip olduğu şey aşk değil şehvetti." diye açıklamada bulundu.

Linda'ya karşı kendinden emin görünse de Richard hakkında şüpheleri vardı. Richard'da aynı Linda gibi aşk ve şehveti birbirine karıştırıyor olabilir miydi?

Monica, sigara içmek için verandaya çıktığında o bölgenin çoktan kapıldığını gördü.

Rachel'da biraz nefes almak için oradaydı. Gülümseyerek "Gel-sene tatlım." dediğinde Monica ona karşı koyamayarak yanına oturdu.

İkisi de sessizce oturmuş rengârenk çiçeklerin süslediği bahçeyi ve karşıda uzanan uçsuz bucaksız denizi izliyorlardı.

Monica bir sohbet başlatma girişimiyle "Bahçeniz çok güzel." diyerek fikrini söyledi. Rachel onu onayladı.

“Evin erkekleri müzikle ilgilenirken bir hobi bulmak zorunda kaldım ve bende bahçeyi seçtim. Los Angeles’ta oturduğumuz apartmanda bir bahçe yoktu bende balkonu çiçeklerle donatırdım. Sonra çocuklar bu evi aldılar bahçeyi gördüğüm an âşık oldum. Her zaman çocuklarımla bahçede koşup oynamasını hayal etmişim. Tabii koca adam oldukları için bu hayalim gerçekleşmedi. Bu bahçeye her baktığımda onların çocuklarının burada koştuğunu hayal etmekten kendimi alamadım.”

Gözyaşları yanaklarından süzölmeye başlamıştı ama hâlâ gülümseyordu. Sanki baktığı bahçede koşup oynayan torunlarını görüyordu.

“Sonra Alex’i mi kaybettim.”

Monica ağlamamak için dudaklarını birbirine bastırıyordu. Gözyaşlarını tetikleyeceğini düşündüğü için nefes dahi almıyordu. Genç kadın uzanıp Rachel’in eline dokunduğunda kadın gözlerini ona çevirdi. Ona sanki oğlunun ilk aşkına bakarmış gibi baktığı her sefer kalbine binlerce bıçak saplıyordu. Ne yapıyordu? Burada olmamalıydı? Richard’ın aklına başka düşünceler getirmemeliydi. Yapabilseydi onunla hiç yatmamış olmayı dilerdi.

“Richard sana istediğini şeyi verecektir Rachel.”

Kadın sıcak bir tebessümle karşılık verdikten sonra başını Monica’yı onaylarcasına salladı.

“Umarım bunu ben ölmeden önce yapar. O çocuk her şeyi çok ağır-
dan alıyor. Gerçi seni çok hızlı buldu ve bundan inanılmaz mutluyum.”

Monica bunun üzerine bir şey söylemedi. Aklı çok başka yerdeydi. Aklı hayallerini yıkmak istemediği insanlardaydı. Richard belki Monica’nın durumunu kabullenirdi. Eğer Linda’nın söylediği gibi değil de gerçek duygular taşıyorsa bunu yapacağından emindi ama bunu kabul etmesi demek herkese kötölük yaptığı gerçeğini değiştirmeyecekti. Richard mutsuz olacaktı, Rachel mutsuz olacaktı... Tek oğulları kısır bir kadınla evlenmemeliydi. Bu bahçede çocuklar koşmalıydı. Yapamayacaktı.

“Onu seviyor musun Monica?”

Monica, Rachel’in ani sorusu karşısında donup kaldı. Ne söyleyeceğini bilemiyordu.

“Bunu söylemek zor, nedeni duygularımdan emin olmamam değil sadece... Ben daha önce mutlu bir kadın değildim. Şimdi mutluyum ve bu Richard sayesinde. Beni mutlu ediyor olması anlamlı.”

Rachel onun konuşmakta zorlandığını fark ederek “Seni anlıyorum tatlım.” dedi.

Oysa Monica, Rachel’in onu anlamadığından emindi.

***

Mangal partisi sırasında Monica’nın durgunluğu devam ediyordu. Alex ve Richard’ın bütün eski arkadaşları buradaydı. Yaklaşık yirmi beş kişilik bir yemektir. Kalabalık olması iyiydi çünkü kimse Monica’nın nasıl şeytanlarla uğraştığını anlamıyordu. Richard birkaç sefer masanın altından ona dokunmuş, birkaç defa da iyi olup olmadığını sormuştu. Monica onu geçiştirmek için hasta hissettiğini söylemişti. Gerçekten de yalan söylemiyordu. Bütün bedeni ağrıyordu, halsiz ve hasta hissediyordu tüm bunlar saçma ruh durumuyla alakalıydı. Hoşlandığı adamdan aşk itirafı aldıktan sonra hissetmemesi gereken şeylerdi ama lanet olsun! Onu hak etmiyordu ki. Konuklar teker teker gitmeye başladığında etraf sakinleşmişti ve Monica kendini bulaşıklara vermişti. Gecenin ilerleyen saatlerinde Linda yerinden kalktı.

“Bende artık evime gitsem iyi olacak.”

Philip elini durmasını söyler gibi havaya kaldırdı.

“Bu saatte şehir merkezine yalnız dönme. Seni ben bırakırım.”

Linda kibarca “Hayır, Philip buna gerek yok. Bir taksiyle gidebilirim.” diye teklifini reddetti.

Richard isteksizce ayağa kalktı.

“Seni ben bırakırım. Hem içki almam lazım.”

Linda onu anında onayladı.

“Pekâlâ, o halde.”

Richard, Monica’ya doğru döndü.

“Hayatım, sende gelmek ister misin?”

Yüzünde çapkın bir gülümsemeyle Monica'ya bakıyordu. Bu bir davetti. Dönüşte herhangi bir yerde yapacakları seks için bir davet... Kabul edemezdi. Etmemeliydi.

“Bensiz gitsen daha iyi olacak. Hâlâ hasta hissediyorum yatmalıyım.”

Yatağın ortasında tavanı izleyerek yattığı sırada kapısı açıldı. Davetsiz bir misafiri vardı ve bu misafirin Richard olduğunu anladı. Gecikmişti. Nedenini biliyordu. Pencereden Orlando ile onun bahçede içtiklerini görmüştü. Önemli bir meseleden bahseder gibi göründükleri için yanlarına gitmeyip odada kalmayı tercih etmişti. Richard yatağın ucuna oturdu.

“Uyuyor musun?”

Monica “Hayır.” diye fısıldadı. Richard derin bir nefes aldı. Omuzları alçalıp yükseldi.

“Linda ile öpüştüm.”

29. Bölüm

BÖLÜNMÜŞ

Monica donup kaldı. Ne söyleyeceğini ya da ne düşüneceğini bilemiyordu. Bütün bedeni aniden buz kesmiş, düşünceleri bedenini kesen buz yüzünden donup kalmıştı.

Dakikalar sonra ağzından çıkan tek kelime “Tamam.” oldu.

Richard kafasını çevirip Monica’ya doğru baktı. Monica karanlıkta bile onun kaşlarını çatmış olduğunu görebiliyordu.

“Tamam mı? Tek söyleyeceğin bu mu?”

Monica derin bir soluk aldı. Sinirleniyordu ve bu iyi bir şey değildi. Genç kadın aniden yataktan kalktı. Odada volta atmaya başlamıştı.

“Ne söylememi bekliyorsun. Lanet olsun! Tebrik mi etmeliyim?”

Monica dolaba yönelerek seyahat çantasını çıkardı. Richard ani bir hamleyle kolunu kavrayarak onu dolaba yasladı. Bedeniyle genç kadını hapsettikten sonra gözlerine bakmak için eğildi.

“Kaçma benden.”

Monica hipnoz olmuş gibi Richard’ın üzgün gözlerine kilitlendi. Onu itip geçmesi ve hemen kaçması gerekiyordu. Öyleyse neden şimdi şu an mantıklı bir açıklama yapmasını bekliyordu?

“Bana ne oldu bilmiyorum. Evinin önündeydik, Alex ile ilgili bir şeyler anlatmaya başladı sonra ağladı ve...”

Monica sözünü hemen tamamladı. “Sende teselli olarak ağzını, onun ağzına mı dayadın?”

Richard kafasını iki yana sallarken Monica’nın yanağına dokundu. Monica bu temasa izin vermedi ve hemen Richard’ın elini kendisinden uzaklaştırdı.

“Hayır, hayır hayatım. Beni öpmeye başladı her şey bir anda oldu. Karşılık vermek istemedim ama onu durduramadım. En azından birkaç saniye... Sonra sanki bir anda kendime geldim. Bir kâbustan uyanmak gibi, beni tetikleyen bir şey. Ondan hemen uzaklaştım. Buraya geldim. Sana geldim. İğrenç hissettirdi. Yanına bile gelemedim, iki saatten fazladır buradayım ama seni görmeye gelemedim. Sanki kirlenmiş gibiyim.”

Richard’ın sık, siyah kirpiklerinden damlayan yaşlar yanaklarına süzülüyordu. Monica onun acı çektiğini görebiliyordu. Linda’yı öpmek istemediğinden emindi daha doğrusu ona karşılık vermek istemediğinden... Ama yapmıştı. İhanete uğramış gibi hissetmiyordu hissettiği tek şey korkuydu. Monica ellerini Richard’ın göğsüne dayadı onu itirmek istiyor ama yeterli gücü kendisinde bulamıyordu. Bu olanlar... Düşündüğü şey onu korkutuyordu ve bunları Richard’a nasıl anlatacağını bilemiyordu.

“Otur. Konuşmamız gerekiyor.”

Richard itaatkâr bir şekilde yatağın ucuna oturdu.

“Yanıma gelir misin? Uzakta durma.”

Monica yatağa Richard’ın yanına oturmak yerine yere diz çöktü söyleyeceği şey için destek olması gerektiğini hissettiğinden ellerini de dizlerine koydu.

“Çoklu kişilik bozukluğu diye bir şey duydun mu?”

Richard kaşlarını çatı.

“Bunun şu an seninle ve benimle ne ilgisi var?”

Genç kadın derin bir nefes aldı.

"Bunu söylemek çok zor ve anlayıp anlamayacağından ya da emin olup olmadığımdan bile emin değilim, sadece Alex'i bir şekilde içinde yaşattığını düşünüyorum. O öldüğünden beri herkes senin değiştiğini söylüyor onlar bu kadar derin görememiş olabilir... Aslında bende bu-
raya gelene kadar farkına varamadım. Sanırım senin heyecanına kolay kapılmıştım fakat bu hafta sonu seni gözlemleme fırsatı buldum."

Monica bir süre sessiz kaldı. Richard'ın omuzlarına bir anda fazla yük yüklemiş olmaktan korkuyordu. Bunu bir psikolog ile konuşmaları gerekirdi ama önce Richard'a ne düşündüğünü söylemek istemişti. Onu ikna etmesi gerekiyordu en azından yardım almak için... Çatılmış kaşlarına ve yüzündeki o gergin ifadeye bakılırsa bunun mümkün olup olmadığını kendi içinde sorguluyordu.

"Linda bugün bana senin Alex'e git gide daha fazla benzemeye başladığından bahsetti. Önceden bu şekilde olmadığından..."

Richard sinirli bir şekilde burnundan verdiği nefeslerle güldü.

"Yani bu akşam onu öpen Alex miydi? Bu çok saçma Monica."

"Onu öpmek istemediğini söyledin değil mi? Ama ona bir şekilde birkaç saniye içinde olsa karşılık verdin. Benim ihanet konusunu sindiremeyeceğimi bilmene rağmen yaptın bunu."

Richard birkaç defa ağzını açıp kapattı.

"Richard, yardım almalısın."

Richard düşüncelere dalmıştı. Gözleri yerde bir noktadaydı ve başı öne eğikti. Omuzlarının duruşundan bile yıkılmışlığını görebiliyordu.

"Bu kadar zamandır... kardeşimin hayatını mı yaşıyorum? Tüm yaptıklarım... Hepsi mi? Bunu nasıl fark etmem Monica. Dört sene oldu. Lanet olası kocaman dört sene! Gelip gidiyor mu, yoksa hep içimde bir yerde mi?"

"Bunu sana söyleyemem. Profesyonel yardıma ihtiyacın var Richard."

"Alex öldüğünde yardım aldım zaten. Anksiyete⁶ teşhisi kondu ve tedavi oldum. Bunu o zaman fark ederlerdi. Etmeleri gerekmez miydi?"

⁶ Anksiyete: Sinirlilik, korku, endişe ve kaygıya neden olan çeşitli bozuklukların genel bir terimidir.

Soru dolu olan gözleri Monica'ya kilitlenmişti. Bu konularda bir uzman değildi ama uzun zaman psikolojik destek alan biri olarak yabancı da sayılmazdı. Randevu sırasını beklediği zamanlarda ve grup terapileri sırasında pek çok tanıya şahit olmuştu.

"Bildiğim kadarıyla teşhis edilmesi uzun sürüyor. Altı belki yedi yıl. Bunlar sadece benim fikirlerim. Bir doktor ile konuşman şart. Bunu tetikleyen şeyler vardır mutlaka ayrıca sen ve Alex ikiz kardeşiniz benzer davranışlarınız olması doğal, onu kaybettiğinde yaşadığın depresyonda düşünülürse, arkadaşların böylece fark etmemiş olabilir. Bilmiyorum Richard, mutlaka hafızanda boşluklar olmuş olmalı bu akşam bir kâbustan uyanır gibi olduğundan bahsetmiştin. Daha önce de oldu mu?"

Richard kafasını iki yana sallarken bir anda buna son verdi. Olmuştu daha önce de böyle şeyler yaşamıştı. Bunu onun donuk bakışlarından görebiliyordu.

"Bazen gerçekten pişman olduğum şeyler yapardım. Fakat gencim, ünlüyüm, güçlü bir libidom var. Bunlar doğal şeyler... Bazen hatırlamadığım yerler oluyor. Bilmediğim bir yerde uyandığım, hatırlayamadığım kadınlar... Net hatırladığım bir şey daha var. O gece... Balodaki gece. Grup seks yaptığımız kısımlar hafızamda net değil. Birkaç parça hatırlıyorum ama kesik kesik. Çok içmemiştim. Asla fazla içmem."

Monica şaşkınlıkla ona bakmayı sürdürdü. Karnına bir darbe yemiş gibiydi. Boğazında yutkunamadığı bir şey vardı.

"Sen odadan kaçmaya çalışırken uyandım ve bir anda nerede olduğumu idrak edemedim. Orlando yatağın diğer ucunda yatıyordu ve ben öyle çok sabaha uyanmışım. Sonra seni gördüğüm ilk anı hatırladım sadece o bölümü, senden etkilendiğim kısmı bir de güneş doğduğunda gideceğin hakkında bir şeyler, daha sonra grup seks yaptığımızı fark ettim ve seni istedim. Sanki hiç seks yapmamış gibi hissediyordum."

"O gece defalarca yaptık, bundan emin olabilirsiniz."

Richard düşündükçe endişesi büyüyor gibi görünüyordu ve Monica ne söyleyeceğini bilemeyecek kadar gergindi.

"Ne olacak şimdi? Kaçacak mısın?"

Genç kadın cevabı bilmediğini hissetti. İçinde bir şeyler kaçması ve arkasına bakmaması gerektiğini söylüyordu. Avlanmak üzere olduğunu hisseden ama henüz katilini göremeyen bir ceylan gibiydi. Kalbi hızlı hızlı atıyordu.

“Biz... Olamayız.”

Richard oturduğu yerde geriledi. Yüzünde oluşan o dehşet ifadesi Monica’nın içinin parçalara ayrılmasına neden oluyordu.

“Kafayı yediğim için mi?”

“Öyle söyleme. Herkes hayatında zorlu dönemlerden geçer. Bende zorlu dönemlerden birindeyim. Kendimle ilgili sorunlarım var.”

Richard bir anda kendi problemini unutmuş gibi Monica’nın ellerine uzandı.

“Anlat bana.”

“Sonra konuşalım olur mu?”

“Sonra... Lanet olası sonra! Kaçıp gitmeyeceğini nereden bileceğim Monica? Sabah seni bulabilecek miyim?”

Monica kendi bile emin değildi sadece başını sallamakla yetindi. Richard kafası karışık bir halde odadan çıktığında Monica beynini kemiren tüm düşüncelerle ve sorularla baş başa kalmıştı.

***

Güneş doğarken daha fazla zaman geçiremeyeceğine karar verdi. Bir süre uzaklaşması, düşünmesi ve birilerine danışması gerekiyordu. Akşamdan hazırladığı seyahat çantasını alarak sessizce evden ayrıldı.

Evine geldiğinde zaman artık erken değildi ve Richard onu aramamıştı. Aramasını beklemiyordu, gideceğini hissetmiş olmalıydı. Ondan uzaklaşması ve biraz düşünmesi gerekiyordu. Richard’ın da bu durumunu ailesiyle konuşması gerekliydi. Monica kafasındaki sorulara kendi başına cevap aramaktan vazgeçerek psikologu ve her daim yakın arkadaşı olan Josh’ı aradı.

“MonMon... Sabah kahvesinin içinde bir penis görmüyorsan eğer, beni bu saatte aramanın nedeni nedir?”

“Sadece penislerle ilgili seni aramıyorum Josh.”

Josh eğlenirmiş gibi güldü. “Haklısın, eski kocanla evliyken penislerden bahsetmiyorduk. Ama bu ara beni sadece penisler hakkında konuşmak için arıyorsun.”

Monica yalandan bir sinirle itiraz etti. “Seni penisler hakkında aramadım. Seni nemfomani ile ilgili aradım ve yanılmıyorsam bu senin işin. Hem sen bütün hastalarınla bu şekilde konuşuyorsan lisansını kaybedersin.”

Josh’un sesi sakın bir tona büründü. Bir anda psikolog havasına geçmişti.

“Sadece seninle bu şekilde olduğumu biliyorsun canım. Benim ofisime yaptıklarından asla pişman olmayan o inatçı kız olarak düştüğün günden beri... Sen benim ilk zorlu vakamdın.”

Monica bunu biliyordu. Ondan önce onlarca psikolog gezmişti ve neredeyse yeni mezun olan Josh dışında kimse ile iletişim kuramamıştı.

“Sana danışmam gereken bir şey var. Richard ile ilgili...”

“Seni dinliyorum.”

Monica, Josh’a tüm şüphelerinden ve Richard’dan bahsetti. Josh onu büyük bir ilgiyle dinledi sanki yeni bir keşif yapıyor gibi heyecanlıydı ve Monica’ya sorular soruyordu.

Monica’nın anlatacakları bittiğinde “Daha önce böyle biriyle ilgilendiğini hatırlıyorum.” dedi.

“Evet, Miranda... Grup terapilerine gelirdi. Genç bir kızdı senin yaşlarındaydı. Amcası tarafından yıllarca tecavüze uğramıştı ve bölünmüş kişilik geliştirmişti.”

Monica onu hatırlıyordu. Onunla sohbet etme fırsatı bulmuştu.

“Şimdi iyi değil mi?”

Josh, Monica’yı onayladığında genç kadın derin bir nefes aldı.

“Disosiyatif⁷ kimlik bozukluğu tedavi edilebilir. Bilmemiz gereken noktalar diğer kimliğin ne zamanlar da açığa çıktığı, Richard’ın kimliğin yaptıklarına ilişkin neler hatırladığı, başka rahatsızlıkları özellikle intihar eğilimi var mı? Ki bu çok sık görülür canım. Miranda on sefer intihara kalkışmıştı.”

⁷ Disosiyatif: Çoklu kişilik bozukluğu.

Monica bir anda araya girdi.

“Hayır, hayır. Hayatından gayet memnun ve dört senedir diğer kimliğinin farkında bile değildi. Alex ve Richard benzer hayatlar yaşadıkları için olsa gerek. Richard sadece bazı şeyleri kesik kesik hatırladığını söylüyor. Sarhoş olduğumuz zamanlardaki gibi ve kardeşi öldüğünde Anksiyete teşhisi konmuş bununla ilgili yardım almış.”

Josh bir takım hım sesleri çıkardı notlar aldığını biliyordu daima notlar alırdı.

“Anksiyete ve depresyon bu tip hastalarda sık görülür. Bana Richard’ın diğer kişiliği belli olaylar neticesinde tetikleniyormuş gibi göründü. Örneğin Miranda kendini rahatsız, güvensiz ve saldırı altında hissettiğinde diğer kişiliğine bürünüyordu. Senin yanında böyle bir durum oldu mu ya da sana bir şeylerden bahsetti mi?”

Monica cam kenarına yürüdü o sırada aklına gelen şeyleri söyledi.

“Alex’in eski kız arkadaşını öpmeden önceki gün beni sevdiğini söyledi ve ben itirafının zamansız olduğundan bahsettim.”

Josh düşünüyormuş gibi kendi kendine mırıldandı.

“Reddedilmek diğer kişiliği açığa çıkarmış olabilir ve tabii bunu Alex’in eski kız arkadaşının bir davranışı ya da bir hatıra da tetiklemiş olabilir. Böyle başka bir an var mı?”

“Sana üçlü olayından bahsetmiştim. Richard detayları hatırlamıyor. Yani üçlü yaptığımız kısımları...”

Josh’un aniden parlak bir fikir bulmuş gibi parmak şıklatmasını duydu.

“Bu demek oluyor ki Richard, Alex’ten daha kışkanç bir karakter. Kışkançlık özelliğini kapatmak için Alex’e bürünmüş olması olağan. Bazı içine kapanık ve kendine güvensiz insanların bölünmüş kişiliği özgüvenli, atılgan olarak ortaya çıkar.”

Monica hâlâ aklındaki soruya cevap bulamamıştı ve Richard, Josh ile görüşene kadar da bulabileceğini sanmıyordu.

“Josh, buraya Los Angeles’a gelebilir misin?”

“Her şeyi bırakıp gelmemi mi istiyorsun? Burada New York’ta da hastalarım var MonMon. Richard’ı bana getirmeye ne dersin?”

“Onu öylece New York’a getirebileceğimden emin değilim ve korktuğum şeyler var. Bir an önce çözülmesini istediğim şeyler... Eski bir dostu görmek ve bir rock yıldızının kafasını incelemek için uğrayamaz mısın? Lütfen...”

Josh derinden iç çekti. “Sana asla hayır diyemeyeceğimi biliyorsun. Tamam, programımı ayarlayacağım.”

Monica azda olsa rahatladı.

“Teşekkür ederim Josh.”

***

Monica gün içinde Emma ile konuşup ona kafasını karıştıran şeylerden bahsetmişti ve Emma ilk defa onu rahatlatacak hiçbir yorumda bulunamamıştı. Genç kadın işlerin bu denli karışacağını tahmin edememişti ve şimdi kendini kapana kısılmış gibi hissediyordu. Gece kendini işine vermeye çalıştığı saatlerde telefonu çalmaya başladı. Telefonda yanıp sönen o numarayı silmişti ama lanet olası beyninin her noktasına işlemişti.

“Franklin! Beni aramaya devam edersen senin hakkında suç duyurusunda bulunacağım.”

Franklin yapmacık bir kahkaha attı.

“Yapma bebeğim. Seni iş için arıyorum, tecrübelerine daima saygı duyduğumu biliyorsun.”

“Siktir git!”

“Bebeğim tam bir sokak kadını olmuştun ama şimdi konumuz bu değil. Perez işi hakkında orta noktada buluşmak için aradım. İşin peşinde olduğunu ve Perez ile görüşüğünü biliyorum. Perez’de sana sıcak bakıyor anlaşılan, şirketin kapısına bile gidemedim.”

Monica gerçekten sıkıldığını hissediyordu, saçma bir adamla saçma bir evlilik yapmış olması hayatı boyunca karşısına mı çıkacaktı?

“Evet, Perez işini alıyorum Franklin. Görebileceğin tek orta nokta ise orta parmağım olur.”

Franklin sinirini gizlemek için yaptığı o gülüşü bir kez daha yaptı. Fıçır Monica sabahtan beri bir şeyler yemiş olsaydı kusacağından emindi.

“Canım, bu kadar kinli olmak sana yakışmıyor. Eminim bulabileceğimiz orta noktalar vardır. Bir süredir sizi rahat bıraktığımı fark etmişsindir ve bunu devam ettirebilirim. Bu tamamen senin elinde...”

Perez işini benimle paylaş, bende karşılığında yeni çocukları rahat bırakayım. Onlarla yaptığın şeyleri de sineye çekebilirim, ne kadar ileri gidebileceğini ikimizde biliyoruz kimseyi kandırmayalım. Değil mi be-beğim?”

Monica dişlerini birbirine bastırdı. Şimdi ortalığın karışmasını istemiyordu ama Franklin ile ortaklık yapmakta istemiyordu. Bu adamı bir daha görmeye ya da sesini duymaya tahammülü yoktu.

“Yaptığın atışların hiçbirisi hedefi vurmayacak Franklin. Sen bir zavallısın. Bana veya gruba yapacağın her şey doğrudan seni etkileyecek çünkü bu telefon konuşmalarımızın hepsini kullanıp senin hakkında suç duyurusunda bulunacağım. Burnumuz kanasa sorumlusu sensin.”

Monica onun sesini daha fazla duymak istemediği için telefonu yüzüne kapattı.

***

Sabah delicesine çalan kapısı yataktan kalkmasına neden oldu. Üzerine sabahlığını geçirip doğruca kapıya yöneldi. Hâlâ yarı uyur bir halde açtığı kapının ardında Richard Richardson dikiliyordu. Bitik, sinirli, yorgun görünüyordu.

“Richard!”

Gittiği sabah aramayınca onun vazgeçtiğini düşünmüştü ama şimdi buradaydı. Hem mutlu, hem korku dolu, hem endişeliydi. Kenara çekilip geçmesine izin verdi. Richard tek kelime etmeden salonda ilerledi. Monica peşinden kararsız adımlar attı.

“Sana inanmakla hata mı ediyorum Monica? Oradan bakınca kandırabileceğin bir çocuk gibi mi görüyorum?”

Monica kafasını hızla iki yana sallayıp Richard'a yaklaştı ama Richard elini kaldırıp onu durdurdu.

"O zaman neden? Neden konuşacağımızı söyledin ve gittin. Orada, o evde olmanın bir nedeni vardı. Benim için çok zor olan bir dönemi atlatmama yardımcı olman için seni oraya çağırdım ve ilk defa Alex'in ölüm yıldönümünde kendimi eksik hissetmediğim anlar yaşadım. Senin sayende... Sana aşkımı itiraf ettim ve senden dünyaları önüme sermeni beklemedim. Sadece bana gülümsemi bekledim. Beni deli gibi korkutan bir şeyi fark ettin ama bununla mücadele etmem için sana ihtiyacım olduğunu göremedin. Senin sorunlarını ve korkularını dinlemek istedim ama *SEN KAÇTIN!*"

Richard'ın sesi her cümlede gürleşmiş en sonunda bağırarak noktalamıştı. Monica'nın içinden ağlamak geliyordu ama yapamıyordu. Neden bu kadar zor olmak zorundaydı? Neden her şey karışmak zorundaydı?

"Kaçmak istemedim Richard. Beni anlamaya çalış. O an tek düşündüğüm aramıza biraz mesafe ve düşünmek için zaman koymaktı."

Richard kollarını göğsünde bağladı.

"Yeterince mesafe koydun, yeterince zaman tanıdım. Şimdi aklımı temelli kaçırmadan konuş benimle."

Monica, Richard'a kanepeyi işaret etti. Genç adam kendini kanepeye bırakınca Monica karşısındaki orta sehpa oturdu. Onunla göz göze konuşmak istiyordu.

"Özür dilerim. Gerçekten Linda'ya karşılık vermek istemedim hatta ona beni öpme fırsatını bile vermek istemedim. İhanet senin için sınır biliyorum Monica ama bilerek yapmadım."

Monica başını salladı.

"Biliyorum. Senden bu yüzden kaçmadım."

"İçimdeki herif yüzünden mi? Korkuyorsun! Ama inan bende korkuyorum."

Genç kadın paniğe kapılan adamı teselli etmek için büyük bir istek duyuyordu, ama şimdi şu anda ona dokunarak aralarındaki iletişimi yıkmayacaktı. Şimdi konuşma zamanıydı.

"Evet, o da var. Senin hakkında anlayamadığım ve emin olamadığım şeyler var. Fakat kendimle ilgili sorunlar da var."

"Anlat o zaman, sonra değil, şimdi Monica. Şimdi anlat bana."

Yatıştırıcı ses tonu işe yaradı. Monica gevşediğini hissetti.

"Senin ve ailenin hayallerini yıkmak istemiyorum. Senden hoşlanıyorum fakat seninle bir gelecek planı yapamam. Bu bencillik olur. Sen bir ailen olmasını hak ediyorsun. Bir çocuğun olmasını..."

Monica gözyaşlarını elinin tersiyle sildi ağlamak istemiyordu ama saçma gözyaşları açık kapı bulduğu zaman dışarı çıkmaya bayılıyorlardı.

"Evliliğimizin ilk yıllarında Franklin ve ben çocuk sahibi olmak istedik. Bir süre denedik ve olmadı, sonra çözüm bulmak için doktora gittik. Ben asla hamile kalamazmışım Richard. On yedi yaşındayken geçirdiğim kürtaj yüzünden... Bir daha çocuğum olamazmış. O bebek benim içimden söküldükten sonra rahatlamışım ama yıllarca o bebeği doğurduğumu hayal ettim."

Ağlamasının şiddeti omuzlarını sarsarken Monica yeniden konuşmak için kendini topladı. Richard sessizdi ve Monica ona bakmaktan çekiniyordu.

"Senin, annenin hayallerini yıkamam. Sen harika bir baba olursun ve ben bunu senin elinden almayacağım."

Genç kadın yüzünü elleriyle kapattı. Dakikalar onu sakinleştirmek yerine bedenine saplanan şiddetli acılara neden oluyordu. Beklemediği bir anda adamın kokusunu çok yakınında aldı. Sıcak kolları bedenine dolandı ve sarsılmaları geçti, Monica birkaç saniye sonra mantığına kavuştuğunda Richard'ın kollarını ittirdi.

"Yapma, bana acıma. Buna ihtiyacım yok."

Richard, Monica'nın yüzüne düşen saç tutamını geriye ittirdi.

"Sana acımıyorum, anlasana seni seviyorum. Bir çocuğumuzun olması ya da olmaması umurumda değil. Seni istiyorum!"

Monica'nın boğazından acı dolu bir inilti çıktı.

"Ben bunu istemiyorum. Benim için her şeyi kabullenmeni istemiyorum. Ben bunu yaşadım Richard bir kez daha yapamam."

Richard kaşlarını çatı, Monica bakışlarını kaçırmaya çalıştıkça Richard onu daha sıkı tutuyordu.

“Anlamıyor musun Monica? *SENİ SEVİYORUM!*” diye bağırması üzerine Monica’da sesini yükseltti.

“Daha beni sevenin kim olduğunu bile bilmiyorum Richard. Beni seven hangi yarın?”

Richard donup kaldı. Birkaç defa yutkundu ve Monica onun âdâmelmasının aşağı yukarı hareketini izledi. Gerginliği boynunda beliren damarlardan açıkça okunuyordu. İnanmıyormuş gibi Monica’ya baktı ve o an Richard’ın yakınlığı son buldu.

“Bu mu yani? Bana karşılık vermemenin nedeni... Seni sevenin kim olduğundan emin olamaman mı? Şu an Richard olarak buradayım ve seni seviyorum. Diğer yarısını yüklediğim Alex burada olsaydı o da seni severdi. İkimizi de etkilerdin bundan eminim. O da her zaman senin gibi bir kadını sevmek isterdi. Monica, seni tüm varlığımla seviyor olmamı biraz olsun önemsemiyor musun? Bütün benliğim... Lanet olası kalbimin, kaybettiğim aklıma fısıldadığı bir rüyasın.”

30. Bölüm

GERÇEK AŞIK

Monica'nın dili tutulmuştu. Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Karşısındaki adarından ne kadar korkuyor, ondan uzak durması gerektiğinden ne kadar eminse de ona tehlikeli ve durdurulamaz bir şekilde çekildiğinin de farkındaydı.

"Rich..."

Richard, Monica'nın sözlerine devam etmesine izin vermedi. Dizlerinin üzerine çökerek elleriyle kadının saçlarını kavradı. Dudaklarını dudaklarına dayadığı sırada bir an tüm kontrolü eline geçirmişti. Monica'nın saçlarını çekerek ağzını yönlendiriyor, ısrarcı dilini genç kadının sıcak ağzına itiyordu. Monica onun dilinin dokunuşunu özlediğini fark ederek gerçek karşısında irkildi. Dayanamayacaktı, onu öpmek istiyordu, ona teslim olmak için ölüyordu. Bir anda Richard'ın öpüşüne sertçe karşılık verirken buldu kendini. Richard, Monica'nın sabahlığını yırtarcasına çıkardı ve omuzlarından kaydırıp yere fırlattı. Monica'nın ince geceliğinden dışarı fırlayan meme başları çekici görünüyordu. Genç adam dudaklarını önce çenesine kaydırıp daha sonra boynuna indirdi. Geceliğinin yakasını aşağıya doğru çekiştirip Monica'nın başları istekle kabarmış göğüslerini açığa çıkardı. Göğüs uçlarından birini dişleriyle çekiştirirken iri eli diğer göğsünü yoğuruyordu.

“Tanrım!”

Monica'nın ağzından dökülen tek anlaşılır kelime buydu. Richard ise her zamanki edepsiz ağzını hiç açmamış tamamen yaptığı şeye konsantre olmuştu. Richard'ın ısrarcı bedeni genç kadının bacaklarını ayırdı ve Monica onun sert ellerinden birinin kadınlığına süzüldüğünü hissetti. Yumuşak değildi kesinlikle sert ve doyurucuydu. Monica bacaklarını biraz daha ayırdı o an iç çamaşırını giymeyerek ne kadar harika bir şey yaptığından başka bir şey düşünemiyordu. Richard'ın parmaklarının içeri kaymasını bekliyordu ama adamın acelesi yok gibiydi. Parmaklar vajinasının iç dudaklarında ve klitoris yumrusunda geziniyordu. Elleri tam olarak doğru noktalar ile oynarken Richard'ın dudakları bir kez daha Monica'nın dudakları ile buluştu. Çılgınca öpüşmekle geçen dakikalar sonunda Monica ne olduğunu anlamadan geniş, kare sehpaye uzanmış ve bacaklarını aralamıştı. Richard'ın dudakları ayak bileklerinden yukarı doğru çıkarken Monica'nın tek yaptığı inleyerek uzanmak olmuştu. Genç adama dokunmak için yerinde doğrulduğu sırada Richard ufak bir güç kullanıp onu geri yatırdı.

“Kıpırdama, öyle kal.”

“Seks sırasında kontrolü eline almaktan hoşlandığını biliyorum ama bende bundan hoşlanıyorum.”

Richard bacak içlerini öpmeye başlamıştı ve hafif uzamış sakalının batışları bunu daha mükemmel bir hale getiriyordu.

“Biliyorum. Sana kontrolü vermekten de hoşlanıyorum, ama şu an sana bir şey anlatmaya çalışıyorum.”

Monica tam ağzını açtığı sırada Richard onun konuşmasını engelleyecek bir hamle yaptı. Dili vajinasını boydan boya yalamıştı. Nefesi kesilen Monica kendini olduğu gibi sehpaye bıraktı. Richard, klitorisini emerken Monica kendinden geçerek titremeye başladı.

“Lanet olsun! Geliyorum. Lütfen durma!”

Richard durmadı hatta hafifçe dişleyerek Monica'ya istediği o yoğunluğu verdi. Orgazmdan sonra da Richard durmadı. Monica'yı yalamaya devam etti. Dili içeri kayıyor, dışarı çıkıyor, anüsüne fiske vuruyor ve oradan klitorisine geçiyordu. Monica kaçınıcı orgazmı kucakladığından habersizce inliyor, itiraz ediyordu ama faydasız olduğu-

nun da farkındaydı. Olmaz dediği her sefer Richard bir kez daha yapıyordu. Monica artık bedenini idare edemiyordu.

“Lütfen yeter. Dur artık dayanamayacağım.”

“Bir kez daha!”

“Hayır, yapamam.”

“Bir kez daha dedim.”

“Artık içimde olmalısın. Biraz daha ön sevişme beni öldürebilir. Bu yeterli lütfen...”

Richard başparmağını Monica’nın şişmiş klitorisine bastırıp onu emerken Monica bir kez daha geldi. Monica’nın pelteye dönen bedenini kolayca sehpadan kaldırdı ve koltuğa oturup genç kadını kucakladı. Monica’nın gözlerinin içine tüm samimiyeti ile bakıyordu. Dudaklarına ufak bir öpücük kondurdu.

“Gerçek bir âşık için ön sevişme asla bitmez.”

Richard pantolonunun fermuarını açıp içine girdiğinde Monica akışına bırakmaya karar vermişti.

***

Monica başını döndüren ve bitmek bilmeyen seks maratonundan dolayı oldukça yorgun düşmüş son durak olan yatak odasında uyuyakalmıştı. Richard’ın sarılışı ve çıplak omuzuna kondurduğu öpücük ile gözlerini araladı. Çoktan hava kararmıştı saatin kaç olduğu hakkında en ufak bir fikri yoktu. Yapması gereken işlerin olduğu koca bir günü Seks Tanrısı ile geçirmişti. Biraz suçluluk duyuyordu, sadece biraz... Richard’ın öpücükleri sırtından beline indi. Belinin iki tarafında dilini hissederek mırıldandı.

“Kolumu kaldıracak halim kalmadı ve buna devam edersen, bende uyumaya devam edeceğim.”

Richard’ın uykudan yeni uyanmış hırıltılı sesi eşsiz bir melodiden ibaretti.

“Seni uyurken de beceririm ama bu çığlıklarını duymamak demek olur. Çığlıklarını seviyorum.”

Richard belindeki noktaları bir kez daha öptü.

"Tanrım! Bel gamzelerine tapıyorum. Onları işaretleyebiliriz."

"Nasıl?"

Monica kendini ona pek veremiyordu.

"Bel gamzelerine piercing çok yakışır."

Genç kadın kendini sırt üstü döndürdü. "Belimi deldirmeyeceğim, unut bunu."

Richard abartılmış bir hayal kırıklığıyla Monica'nın yüzüne baktı. En uçuk zamanlarında bile bir yerini deldirmemişti dövmesi onun tek çılgınlığıydı ve şimdi bu penis piercingli Seks Tanrısı istiyor diye bel gamzelerine küpe takacak değildi.

"Bunu en azından düşün. Hem ikinci piercing fikrimden önce alışmanı sağlar."

Monica kaşlarını çattı.

"İkinci piercing fikri mi?"

Richard'ın şeytani gülüşü muazzamdı.

"Evet hayatım, meme uçların piercingle şu an olduğundan bile hassas olurlar. Seni sürekli sutyensiz gezdirir bulduğum her fırsatta onları emerim."

Richard kafasını eğip hafifçe seğiren aletine baktı.

"Düşüncesi bile sertleştiriyor şuna bak!"

Monica yerinden doğrulup yastıkla Richard'a vurdu.

"Kes şunu düşüncesi bile titrememe neden oluyor. Senin için bir süzgece dönmeye niyetim yok. Beni olduğum gibi kabul etmek zorundasın. Seksi topuklu ayakkabılar, kırmızı ruj ve jartiyerlerle..."

Genç adam keskin bir hırıltı çıkardı.

"En sevdiğim ayrıntıların. Hadi kalk ve o dediklerinden giy. Seni yemeğe götüreceğim."

Monica itiraz etmek için ağzını açtığı sırada Richard işaret parmağını Monica'nın dudağını götürüp onu susturdu.

"Tartıştık, yalnız kaldın, düşündün, tekrar tartıştık ve sikiştik. Yani seni yemeğe götürmem için önümde bir engel yok. Yemekte biraz daha

konusabiliriz. Lütfen, şimdi hazırlan. Bugün ki performansım güzel bir elbise ve topuklu ayakkabıları hak ediyor.”

Monica direnmemeye karar verdi. Yataktan çıkarak hızlı bir duş aldı. Odaya geri döndüğünde Richard banyoya girdi. Monica baş havlusuna saçlarını kurularken aynadan Richard’a baktı. “Duşta bana katılabılırdin.”

“Yapabilirdim ama yapsaydım yemek iptal olurdu.”

Monica başını geriye atarak kakhaha atarken Richard dudaklarını yaladı. “Böyle kakhaha atmaya devam edersen evden çıkamayız. Giyin.”

Richard banyoya girdiğinde Monica kafasını iki yana sallayarak dolaba yöneldi. Yüzünde hâlâ devam eden bir gülümseme vardı ve yankıları sağlıklı bir kırmızılıkla parlıyordu. Monica dolabının en köşesinde duran elbiseyi çıkarmış üzerine giymişti. Yıllar önde bir servet ödediği Armani elbisesini ilk defa giyecek cesareti buluyordu. Bu elbiseye âşık olarak almıştı ama Franklin onun bu şekilde giyinmesine asla izin vermezdi. Zaten bu elbiseyi Franklin’in yanına da taşıyamazdı. Bu elbise Richard’ın yanında tamamlanacaktı. İncecik ip askılarının tutunduğu çapraz kumaş parçaları sadece göğüslerini kapatıyordu. Dekoltesi göğüslerinin altına kadar açıktı. Elbette sutyensizdi kesinlikle en iyi kısmı buydu. Tamamen açık olan sırt kısmı bel gamzelerini ortaya seriyor kalçaları dar bir kumaş ile kapanıyordu.

Diz altına kadar iniyor olsa da inanılmaz seksiydi. Genç kadın arkasına dönerek aynadan sırtını inceledi. Belki de bel gamzelerine piercing yaptırmak o kadar da uçuk bir fikir değildi. Sinsice gülümsedikten sonra yatağa oturup altın rengi, topuklu sandaletlerini giydi. Dalgalı kahve saçları, hafif dumanlı siyah göz makyajı, biraz göz kalemi ve bulaşmayan, çıkmayan kırmızı ruj... Jartiyerler yoktu elbette zaten bu elbiseyle onlara gerekte yoktu. Richard banyodan çıktığı anda donup kaldı. Beline sarılı beyaz havluya olağanüstü görünüyordu. Bütün bedenini kaplayan o renkli ve siyah mürekkepler onu ulaşılmaz kalsa da Monica ona ulaşabiliyordu, dokunabiliyordu... Geniş göğüs kafesi, düz karnı ve dar kalçaları nefes kesiciydi. Hafif nemli bedeni Monica’nın

iştahını kabartmıştı. İnsan bir gün yemek yemeden yaşayabilirdi değil mi? Monica bu adamın tadına bakmak için yaşırdı.

“Hayatım, daha önce senin kadar ateşli bir kadın görmedim.”

Monica gülümserken küpelerini takmaya uğraşıyordu gözlerini Richard’dan ayıramadığı için biraz zorlansa da başardı.

“Aynı şeyi tam şu an düşünüyorum.”

Richard havlusunu yatağa bırakıp çıplak bedenine kot pantolonunu giydi. Monica dizlerinin titremesine engel olamıyordu. Siyah gömleğini üzerine geçirip kollarını dirseklerine kadar kıvırdı. Böylece kollarındaki dövmeleri açığa çıkardı. Gömleğin üstten dört düğmesi açıktı bu da göğsündeki dövmeleri açığa çıkarıyordu. Gömlek o kadar inceydi ki meme ucundaki piercingin varlığı fark ediliyordu. Belindeki kemer tokasında bu sefer yılan sembolü vardı. Dar paçalı kotunun üzerine çıkardığı deri botların bağcıklarını bağlamamıştı. Eğer kusur sayılırsa tek kusuru buydu. Tüm bu asiliğine rağmen centilmen bir tavırla Monica’ya kolunu uzattı. Genç kadın, Richard’ın koluna girdi. Her an daha fazla büyüleniyordu.

***

Richard’ın restoran seçimi harikaydı. Bu kadar ince zevkli bir yere geleceklerini hiç düşünmemişti. Açıkçası Richard’dan pahalı fakat sıradan bir seçim beklediği için şimdiden suçluluk duyuyordu. Deniz kıyısında yükselen binalardan birine geldiklerinde yanılmadığından neredeyse emindi. Pahalı bir çatı katı restoranı olacaktı. Evet, burası bir çatı katı restorantıydı, pahalıydı ama kesinlikle sıradan değildi. Böyle bir yer daha önce görmemişti. Binanın elli dördüncü katındaydılar, şehir manzarası, deniz manzarasına karışıyordu. Gökyüzü yeryüzü ile aynı uzaklıktaydı. Yıldız ışıkları, çevredeki binaların ışıklarına karışık bir ışık cümbüşü oluşturunuyordu. Fakat olağanüstü olan şey bunlar değildi. Olağanüstü olan şey restoranın içinde bir doğa harikası olmasıydı. Kaliteli mermer döşeme zemin bölüm bölüm toprakla buluşuyor topraktan tavana doğru ağaçlar yükseliyordu. Restoranı parçalara bölen havuzlara yapay göl süsü verilmişti. Monica asansörle buraya çıkmamış olsa muhteşem bir bahçede olduğunu düşünürdü.

"Vay canına!"

Richard gülümsedi.

"Beğendin mi?"

"Bayıldım. Harika..."

Richard muzır bir tavırla Ne o, restoran seçimim konusunda daha azını mı bekliyordun? Kadınların ne istediklerini bilirim. Bu konuda iddialıyım." dedi.

Garson onları cam kenarında, sık ağaçlarla çevrili masalara doğru götürürken söz sırası Monica'daydı.

"Kadınlar konusunda yetenekli olduğundan şüphem yok. Onları yemeğe getirmesen de vaat ettiğin çok fazla şey var."

Richard dişlerini gösterdi ama gülmek için dudaklarını birbirine bastırıp hemen kendini toparladı.

"Burada Seks Tanrısı olmamdan mı bahsediyorsun? Evet, bu önemli ama sen sadece o şekilde etkilemek istediğim bir kadın değilsin."

Monica ona bir şey söyleyemeden masalarına gelmişlerdi. Garson sandalyesini çekmeden önce Richard davrandı ve ahşap sandalyeyi kirbarca çekerek Monica'nın oturmasına yardımcı oldu. Karşısına yerleştiğinde garsona doğru döndü.

"Buradaki en kaliteli şampanyayı istiyorum. Yemek siparişimizi daha sonra vereceğiz."

Monica gülümseyerek başını iki yana salladı. Etrafına doğru baktığında loş ışık altında yemek yerken onları görmeye çalışan ve fısıldaşan insanları fark etti.

"İnsanların ilgi odağı olmadan bir Rock yıldızı ile yemeğe çıkmak ne kadar zor. Yarın bütün magazin sayfalarında olacağız."

Richard dirseklerini masaya dayayıp Monica'ya doğru eğildi.

"Benden çok seninle ilgilendiklerine eminim. Bu cesur kıyafet ve tavırlarınla ilgi odağı oluyorsun hayatım, ama bu hoşuma gidiyor. İzlenmeye ve konuşulmaya değersin. Benimle magazin sayfalarında görülmek senin için sorun mu?"

İltifatı karşısında yanakları pembeleşen genç kadın garson gelip şampanya kadehlerini doldururken sessiz kaldı. Garson siparişlerini alıp uzaklaştığında düşünceleri yüzünden kendine birkaç saniye tanımak zorunda kaldı. Onunla daha önce de magazin sayfalarına çıkmıştı ama o zaman boşanma sürecindeydi. O zaman aşırı hassas davranıyordu, şimdi hassas davranması için katı bir sebebi olmasa da kariyeri açısından olumsuz bir izlenimdi.

“Bunun için artık fazla endişelenmiyorum hem insanlar işverenimle masum bir yemek yememe de laf edemeyeceklerdir.”

“Bizi bu şekilde göstermekte kararlısın yani. Ünlü Rock yıldızı ve menajeri... Peki, neden sadece benimle yemek yerken böylesine seksi görüldüğünü nasıl açıklayacaksın?”

Monica yerinde kıpırdadı. Richard kızgın görünmese de yüzündeki ifadeden kırıldığını anlayabiliyordu.

“Ne yapmak istiyorsun Richard?”

Richard kararlı bir tavırla arkasına yaslandı. Kollarını göğsünde birleştirmişti. Gerilen kol kaslarında dövmeleri daha da açığa çıkmıştı.

“Senin, benimle olmanı istiyorum. Saklanmadan, kısıtlamalar, kaçışlar olmadan. Ciddi bir ilişki istemediğinin farkındayım bende ciddi bir şey istemiyorum. İşler ciddileştiğinde asıl önemli şey olan duygular, hisler ölüyor gibi... Ben duygularımı sonuna kadar yaşamak istiyorum. Sana yaptığım itirafta samimiydim. Kendini bana bir kere bırak Monica, pişman olmayacaksın.”

Monica sıkıntıyla soludu.

“Ben pişman olmayacağım peki ya sen? Her şekilde kendini benimle harcıyor olacaksın, ciddi veya değil.”

Richard’ın çenesi kasıldı.

“Bir kez daha benim karşımda kendini önemsizmiş gibi göstermeye kalkma. Bunu hissetmediğini ikimizde biliyoruz. Ne olursa olsun sen kendini olduğun gibi seviyorsun. Hatalarınla, sırlarınla, duruşunla ve bende seni olduğun gibi seviyorum. En ufak parçaların bile içime işledi, anla bunu.”

Monica eğer oturmuyor olsa dengesini kaybedeceğinden emindi. İşte yine oluyordu, yine büyüleniyordu.

Yemekleri geldiğinde sohbetleri daha neşeli bir hal aldı. İkisi de güzel şeylerden bahsetmek konusunda anlaşılmışlardı. Monica'nın şuh kahkahaları mekânda çınliyordu ve Richard onun kahkahasını her duyduğunda sarhoş oluyordu oysa şampanyadan bir yudum bile almamıştı. İçki içerken Monica'yı izlemek hoşuna gidiyordu. Monica'da bunun farkındaydı ve kendini dizginlemiyordu. Şampanyanın tadı efsaneydi ve ortam elbette şahaneydi, Richard'da heyecan verici görünüyordu. Monica, grup tatil deyken yapması gereken şeyleri zırvalamaya başlamıştı aslında Richard'ın bunlarla ilgilenmesini beklemiyordu ama adam ağzından ne çıkarsa dinlemeye hazır gibi görünüyordu.

"Yeni albümünüz ile geri dönüşünüz şerefine hayranlarınız için bir fotoğraf albümü projesi var Orlando bahsetmiştir. Bu albüm için ayarlama yapmam gerekiyor. Eski fotoğraflarınız ve yenileri olacak. Yeniler için fikirlerim var. Fotoğrafçıyı ayarladım ama mekan, kıyafetler ve konsept konusunda kararsız kaldık. Sizinle de bir toplantı yapmam lazım."

Monica kendi kendine kıkırdadı. Sarhoş oluyordu. "Çok konuşuyorum değil mi? Bu şampanya inanılmaz lezzetli ama tam bir şeytan, tıpkı senin gibi."

Richard halinden memnunmuş gibi kafasını iki yana salladı. "Lütfen, susma."

Monica istese de susamıyordu zaten bu yüzden konuşmayı sürdürdü.

"Neyse ki sadece sizinle çalışıyorum. Zamanım yeterince var. O salak sözleşme sayesinde tamamen size aitim. Hepinizin ne kadar yüksek egolu olduğundan bahsetmiş miydim?"

Richard iki parmağını havaya kaldırdı. "İki kez."

Daha sonra kaşlarını çattı. Siyah kaşlarını çattığı zaman yüzünde oluşan o katıksız sertlik Monica'nın kalbinin teklemesine neden oluyordu.

"Sözleşmenin bağlayıcılığından rahatsız mısın? Altı ay uzun bir süre mi senin için? Biliyorsun sözleşme benim tarafımdan hazırlandı yani... İstersen değiştirilebilir. Sadece seni biraz yakın tutmak istedim."

Monica şampanyasından aldığı yudumu yarıda kesip kafasını hızla iki yana salladı.

"Hayır, hayır sizinle daha uzun süre çalışmak isterim. Hem sadece dört ay kaldı ve mutlaka sözleşme yenilememiz gerekecek. Yine de başkalarıyla da çalışma şansım olmasını istedim. Bekleyen bir iş var, gerçekten istediğim bir iş. Büyük bir şirketle ortak olacağım."

Richard elini kısa sakallarında gezdirmeye başladı daha sonra ciddi bir tavırla "Sözleşmende değişme yapılmasını isteyeceğim. Corbin avukatla görüşüp yeniden düzenler. Sen şu çok istediğin şirketi ara ve tekliflerini kabul et. Seni bu şekilde bağlamak bencillikti ama beni de anlamaya çalış. O halının üzerinde sana sahip olduğum gece çok farklıydı ve sonra seni bambaşka biri olarak karşımda gördüm. Yapmam gerekiyordu. Savaşmam gerekiyordu ve savaşlarda etik ahlaktan söz edilemez." dedi.

Monica kıkırdadı. "Rock yıldızları çok ahlaksız."

"Evet hayatım, ama asıl ahlaksızlık benim evimde yaşanacak. Sarhoşsun ve bende azgıyım."

Monica cesur bir şekilde çenesini kaldırdı. Şampanya kadehini boş olarak masaya bırakıp Richard'ın gözlerinin içine baktı.

"Sarhoşum... Sende azgınsın... O halde hâlâ bu yerde ne işimiz var?"

***

Richard o seksi Aston Martin'i kullanırken Monica yanında uslu durmaya çalışıyordu ama Tanrı aşkına! Adam o kadar seksiydi ki ve Monica sarhoştı yani uslu durmasına falan gerek yoktu. Emniyet kemerini açtığında Richard onaylamaz bir ses çıkardı.

"Hayatım, kemerini takmalısın."

Monica onu dinlemedi. Richard'a doğru uzanıp pantolonunun kemerini çözdü.

"Tanrım!"

Richard, Monica'nın ne yapacağını anlamıştı. Heyecanlanmış ve dikkatini tamamen yola vermişti. Elleri direksiyonu sertçe kavramıştı. Monica fermuarını açarak Richard'ın yarı sert aletini çıkardı. Parmağını aletin başındaki piercinge bastırıp Richard'ın ani soluk almasını hissetti. Tepkisi hoşuna gitmişti. Genç adamın üzerine doğru eğilerek penisini dudaklarına sürttü.

"Ah, Monica... Bu..."

Cümlesini tamamlayamadı bile çünkü Monica onu ağzının içine kabul etti. Erkekliğinin tuzlu tadı ve kokusu genç kadının inlemesine neden oldu. Richard'da çıkardığı bir hırıltıyla ona katıldı. Aletin iri başını ağzının içine çekip dilini piercingin etrafında döndürdü. Richard inledi. Kırmızı ışıktaki durmuştu neyse ki arabanın tüm camları film kaplıydı. Monica yine de bunun heyecan verici olduğunu düşündü. Biri şu an onları izlese umurunda olmazdı. Tamamını ağzına aldığı anda Richard bir küfür savurup gaza yüklendi. Monica biraz sarsılsa da yaptığı şeye devam etti. Monica daha önce hiçbir erkeği yalamaktan böylesine keyif aldığını hatırlamıyordu. Genelde oral yapmayı pek sevdiği söylenemezdi. Olaya doğrucu başlamak ve bitirmekten hoşlanıyordu ama Richard ile sevişmenin her dakikası kutsal bir his veriyordu. Monica kutsandığını hissediyordu. Richard daha fazla dayanamadı. Arabayı uygun bir yerde durdurduğunu düşünüyordu çünkü emniyet kemerini çözmüş elleriyle Monica'nın saçlarını kavramış onu kendine bastırıyordu. Monica ağzını daha geniş açarak sonuna kadar içine çekti. Richard'ın sıcak sıvısı boğazından aşağıya kayarken genç adam inliyordu. Monica'nın saçlarını bırakıp onu kaldırdı. Doğrucu gözlerine bakıyordu.

"Özür dilerim."

Monica ağzını eliyle sildi.

"Ne için?"

"Seni öyle bastırmamam gerekirdi. Bu çok ucuz bir davranıştı."

Monica kibarlığına inanamıyordu. Yüzünü ellerinin arasına alarak adamın dudaklarını öptü.

"Seninle bazı şeyleri hoyrat yaşamak hoşuma gidiyor. Sorun değil. Şimdi şu arabayı eve sür."

31. Bölüm

BURADAYIM

Monica gözlerini araladığında bedeninde tatlı bir sızı ve başında kahrolası bir ağrı dolaşıyordu. Richard'ın devasa yatağındaydı. Dün gece o harika şampanyayı fazla kaçırmış ve Richard ile bütün gece sevişmişti. Aklına gelen görüntüler bedenini titretti. Dün gece yıllardır seks yapmamış bir kadın gibi davranmıştı. Bedeninde bastırılamaz bir istek geziniyordu ve Richard, Monica'nın tam istediği şekilde onu düzmüştü. Kullandıkları dildolar, kayganlaştırıcılar ve kelepçeler yerde duruyordu. Genç kadın gülümseyerek yan döndü. Richard uyurken inanılmaz masum görünüyordu. Dün gece ki *Seks Tanrısı* yorgun düşmüştü anlaşılan. Kendi kendine gülümseyerek onu seyrettiğini fark ettiğinde yataktan çıkmak için hareketlendi. Dün akşamki içki yüzünden midesi ekşiyordu ve mesanesi her an isyan edebilirdi. Çırılçıplak bir şekilde yataktan kalkıp banyoya ilerledi. Richard'ı uyandırmamak için kapıyı kapattı. Duştan çıktığında tazelenmiş hissediyordu. Rahat kıyafetler ve bir ağrı kesici bulduğunda her şey daha iyi olacaktı. Monica sessizce Richard'ın giyinme odasına girdi. Odanın kapakları açık dolaplarında hep aynı tür kıyafetler vardı. Bazı gözlerde tişörtler tepe taklak olmuştu ve giyinme odasının ortasındaki banka atılmış kot pantolonlar vardı. Monica onun çok ta kusursuz olmaması karşısında güldü. Dağınık bir adam olduğu açıktı. Monica, Richard'ın beyaz bir tişörtünü üzerine ge-

çirdi. İç çamaşırını dolabını rahat bir boxer bulma umuduyla karıştırırken hiçte yabancı gelmeyen bir şeyle karşılaştı. Elindeki siyah tangayı inceleyen Richard'ın sesini duyarak irkildi.

“Günaydın, hayatım. İç çamaşırlarımı alıp saklamak istiyorsan hepsi senindir.”

Monica tangayı havada salladı. “Anlaşılan sen kullanılmış olanları tercih ediyorsun?”

Richard gözlerini kısarak çamaşıra baktı.

“Şey, onun orada ne işi var bilmiyorum. Yemin ederim seninle tanıştığımdan beri...”

Monica endişeli görünen Richard'ın sözünü kesti.

“Bu benim çamaşırm Richard.”

“Emin misin?”

“Elbette. Bunu şeyde giyiyordum, şeyde... Ödül balosunda.”

Richard anlıyormuş gibi başını salladı.

“Ve onu cebime falan mı koydun? Sen yaramaz bir kadınsın Monica!”

Yüzünde gülümseme olsa da hâlâ gergindi. Monica ona doğru yaklaştı.

“Richard onu o gece çıkardığınızı hatırlıyorum ama sonra... Kaybettim. Çamaşırmı aldığını ve eve getirdiğini hatırlamıyor musun?”

Richard yine kaşlarını çatmıştı.

“Hayatım, o geceye dair pek çok şey hatırlamıyorum. Başımı döndürmüştün unuttun mu?”

Richard konuyu geçiştirmek için Monica'yı kendine çekip dudaklarına tutkulu bir öpücük kondurdu ama Monica'nın kolay pes etmeye niyeti yoktu.

“Bu konuyu geçiştiremezsin biliyorsun değil mi? Yardım alacağını söylemiştin ve ben New York'tan bir arkadaşımı aradım. İşlerini ayarlayıp buraya gelecek. Seninle konuşmak için.”

“Bana bir deli doktoru bulmana gerek yoktu. Zaten görüştüğüm biri var.”

Monica kollarını göğsünde bağladı.

“Öyle mi? Onu en son ne zaman gördün?”

Söyledim ya... Alex öldüğünde depresyon ve ansiyete ile mücadele ediyordum.”

Monica anlıyormuş gibi başını sallayarak “Dört sene önce mi?” diye sordu.

Richard cevap vermek yerine gözlerini kaçırdığında doğru tahmin ettiğini anladı.

“Hemen yarın onunla görüşebilir misin?”

Genç kadın direktmeye kararlıydı. “Lütfen.”

“Tamam, sen ne istersen. Yarın için randevu alacağım.”

Genç adam yatak odasına ilerledi ve Monica’da onun peşinden gitti. Richard komodinin üzerinden cep telefonunu aldı ve havaya kaldırıp Monica’ya gösterdi.

“Önce halletmem gereken başka mesele var ve sonra onu arayacağım. Senin gözünün önünde.”

Monica, Richard’a bakarken genç adam telefonu kulağına dayadı.

“Corbin? Nasılsın dostum. Bende iyiyim. Avukatı arayıp Monica’nın sözleşmesinde düzeltme yapılmasını istediğimizi söyler misin? Başkalarıyla çalışamayacağını zırvalayan şu madde kalkacak. Tamam, Orlando’ya ben haber veririm sen dediğimi hemen hallet.”

Telefonu kapattığında Monica şaşkın şaşkın ona bakıyordu. Kendini topladığında “Şey, teşekkür ederim. Buna gerek yoktu.” diye mırıldandı.

“Vardı. O sözleşme aptalcaydı. Daha fazla bencillik yok.”

Monica onu takdir etmişti. Hemen şimdi boynuna sarılıp deli gibi öpmek istiyordu ama yapmadı. Richard’ın yapması gereken bir arama daha vardı. Richard doktorunu arayıp yarın için randevu aldığıında genç kadın rahatlamıştı. Telefonu komodinin üzerine bıraktı.

“Arkadaşım da görüşmeni istiyorum. Daha önce senin gibi bir hastası oldu. Bu konuda tecrübeli ve kesinlikle güvenilir. En zor anımda tek konuştuğum kişiydi.”

"Tamam, sen istiyorsan. Onunla da görüşeceğim. Parçalanmış beynimi istediğin kadar inceletebilirsin. Sadece yanımda kal."

Monica kollarını adamın boynuna doladı. "Buradayım."

***

Kahvaltıdan sonra Richard, Monica'yı evine bırakmış oradan çocuklarla çalışmak üzere stüdyoda geçmişti. Monica yapması gereken işleri Richard yüzünden daha fazla erteleyemezdi. Ne zaman bu kadar sorumsuz olmaya başlamıştı? Bu adam onun ayarlarıyla oynuyordu. İlk iş olarak Perez'in asistanı ile görüşmüş ve onunla bir telefon görüşmesi talep etmişti. Artık daha fazla çalışabilecekti. Bu kendini kanıtlaması için harika bir fırsattı. Araf gibi büyük bir grupla çalışmak hâlihazırda bir sürü teklif almasını sağlasa da Perez işindeki futbolcular altın bir tabakta ona sunulan leziz yiyeceklerden farksızdı. Monica, Perez ile ortak çalışarak sektörde liderler arasına adım atabilirdi tıpkı hayal ettiği gibi... En kısa zamanda bir ofis açmalı ve kendine bir asistan bulmalıydı. Monica Araf grubunun fotoğraf albümü çalışmasını yapacak olan fotoğrafçı ile buluşup adamın fikirlerini almıştı. Adam yeni nesil fotoğrafçılardan değildi. Seksenli yıllarda pek çok rock grubu için çalışmalar yapmış altmış yaşlarında deneyimli bir adamdı. Uçuk fikirleri yoktu ve klasik fikirleri her daim kaliteli bulan Monica için bu adam çok iyiydi. Orlando'ya birkaç örnek gönderdikten sonra çalan telefonuna bakmak için arabasını uygun bir yere çekti. Perez ile araç kullanırken konuşmak LA trafiğinde pek mümkün değildi.

"Bay Perez, bu kadar çabuk geri dönüş yapmanızı beklemiyordum. Gerçekten çok mutlu oldum."

Perez aksanlı ses tonuyla Monica'yı cevapladı. Sesinde gizli zararsız bir flört havası vardı.

"Senin gibi bir kadını asla geri plana atmam. Önemli bir toplantım vardı geç bile döndüm. Benim için güzel haberlerin olduğunu söyle."

Monica genç bir kız gibi kıkırdadı. "Benim için oldukça güzel bir haber umarım sizin içinde öyle olur. Araf grubu sözleşmemde düzeltme yaptı. Yani hemen çalışmamamız için önümüzde bir engel kalmadı."

“İşte, güzel haber diye buna derim. O halde hemen çalışmaya başlayalım.”

Monica derin bir nefes aldı. Hayatı düzene giriyordu. Sonunda... “En kısa zamanda New York’a geleceğim. Böylece bir iş sözleşmesi imzalar, neler yapacağımıza bakarız.”

“Ah, aslında senin araman çok iyi oldu. Elimde bir iş var. İspanyol futbolcularla ilgilendiğimi biliyorsun ve şimdi Los Angeles Galaxy’den birkaç futbolcu da menajer değiştirmek istiyor. Tecrübeli olduğumuz için benim ekibimden birini istediler. Düşünüyordum da sende Los Angeles’ta olduğuna göre, onlarla görüşebilirsin. İşi alırsan sözleşmeyi hemen imzalarız. Buraya gelip yorulmana gerek yok sana sözleşmeyi Avukatım ile gönderirim.”

Monica heyecanlandığını hissetti. Bu kadar hızlı olmasını beklememişti. “Şey, biraz hızlı oldu ama sorun değil. Ben hemen uygun bir gün ayarlayabilirim. Yalnız henüz bir ofis tutmaya zamanım olmadı...”

Perez, Monica’nın sözünü kesti. “Ah, canım buna gerek yok. Los Angeles’ta bir ofisim var. Orayı kullanabilirsin. Asistanım sana adresi ve gereken diğer şeyleri gönderir. Senin tek yapman gereken o futbolculara randevu verip o işi bizim için ayarlaman.”

Monica gülümsemekten yırtılmak üzere olan ağzını kapattı.

“Pekâlâ, bu harika. Hemen ilgileneceğim.”

Genç kadın telefonu kapatmaya hazırlanırken Perez hafifçe öksürüp boğazını temizledi. İşte bir sorun geliyordu. Monica bu hazırlanışı biliyordu ciddi bir konuya girecek ve bu konu Monica’nın hoşuna gitmeyecekti.

“Bir şey daha var Monica. Senin ne kadar işine bağlı ve disiplinli bir kadın olduğuna biliyorum ama sabah magazin haberlerinde gördüklerimden sonra bu konuşmayı yapmak zorundayım. Çalıştığımız insanlar, çalıştığımız insanlar olarak kalır. Başarımanın en büyük sırrı bu. Temsil ettiğimiz insanlarla kurduğumuz herhangi bir duygusal ya da fiziksel yakınlık seni aşağıya çeker. Nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın böyle bir yakınlık gelecek işlerin önünü kesecektir. İnsanların seninle sadece kurabilecekleri yakınlık için çalışmasını ya da bu ihtimal yüzünden kıs-

kanç eşler tarafından engellenebilecek işlerin olacağını unutmamalısın. Medyada çok acımasızdır. Bunu en iyi sen bilirsin."

Perez boğazını temizledi. Sesi son derece yumuşaktı. "Beni anlıyorsun değil mi?"

Monica kendini topladığında "Evet, anlıyorum. Merak etmeyin." diye cevap verdi.

Hemen ardından kafasına takılan başka bir şeyi sordu.

"Sabah magazin haberleriyle ilgili bir sorun mu oldu?"

"Henüz görmedin mi?"

Monica kendi kendine kafasını iki yana salladı.

"Bu sabah bakmaya vaktim olmadı."

"O halde baksan iyi edersin. Görüşmek üzere Monica."

Genç kadın telefon görüşmesi son bulduğu gibi hemen telefonundaki yüzlerce bildirimi gözden geçirdi. Bunları sabahtan beri atlıyor bakmak için akşamı bekliyordu ne büyük aptallık! Tahmin ettiği gibi akşam yedikleri yemek magazin sayfalarını süslüyordu ve kimse bundan menajer, iş veren yemeği olarak bahsetmemişti. Bütün manşetler ondan Richardson'ı kafesleyen kadın olarak bahsediyordu. Bu gerçekten kötüydü. Perez haklıydı, insan içinde buna devam ederse prestiji zedelenebilirdi. Elbette bu tarz çok ilişki yaşıyordu ama o insanlar silinip gidiyordu. Monica silinmemeye kararlıydı.

***

Monica öğleden sonra Perez'in, Asistanının ona verdiği adrese gitti. Perez Medya ve Ajans'ın, Los Angeles'in merkezinde harika bir gökdelende ofisi vardı. Bay Perez lükse aşırı düşkün bir adamdı buradaki ofisinden bile bunu anlamak mümkündü. Monica'ya yardımcı olan müdürün, genç kadının memnuniyetiyle ilgili kesin bir talimat aldığı açıktı. Monica'ya ofisi gezdirirken çok heyecanlı görünüyordu.

"Bir ofis bulana kadar burayı kullanmaktan mutlu olacağım."

Adam gözlüklerini düzeltti.

"Bay Perez size bir oda ayarlamamızı emretti. Bir ofise ihtiyacınız yok. Burayı kullanabilirsiniz. Size odanızı göstereyim."

Monica, adamı takip etti. Sensörlü kapı açıldığında Monica koltuklarla dolu, geniş bir odaya girdi.

"Kusura bakmayın, toparlamak için zamanımız olmadı fakat bu hafta halledeceğim. Ofis mobilyalarını seçebilirsiniz iki gün içinde buradaki her şeyi atıracagım Bayan Collins."

Monica yerinde zıplayıp ellerini birbirine çırpılmamak için kendini zor tutuyordu. Bunun yerinde gülümseyerek başını dikleştirdi.

"Gerçekten harika! Benim için bir asistan bulabilir misiniz?"

"Evet, elbette. Derhal ilgileneceğim. Aday görüşmeleri için sizi ararım."

"Gerek yok, bu konuda size güveniyorum."

Adam kibarca başını salladı.

Genç kadın ofisten ayrılmadan önce futbolcuları arayıp randevularını ayarladı. Ajans müdürü Steven dört güne her şeyi ayarlayacağını söylemişti. Böylece futbolcularla hafta bitmeden görüşebilecekti. Monica yoğun bir tempo ile durmadan çalışmayı özlemişti. Araf grubu Monica'yı turne boyunca meşgul etmiş olsa da bu alıştığından farklı yönde olmuştu ve şimdi onlar tatildaydı. Monica'nın fazla işi yoktu. Bir süre sonra bunalım kaçınılmaz olacaktı. Monica yeni işini, ofisini ve bundan sonraki başarılarını kutlamak için iyi kalite bir şişe şampanya ve atıştırma malikleri alıp Emma'nın evine doğru yola çıktı. Emma kapıyı kucığındaki kedi ile açtı. Yüzünde doğal bir gülümseme vardı.

"Mony... New York'ta yaşarken seni daha fazla görüyordum."

Monica içeri geçerken şampanyayı Emma'ya uzattı ve kediyi kucığına alıp salona doğru yürüdü. Bir yandan da kedinin yumuşak tüylerini okşuyordu.

"Abartma Emm, turneler canıma okudu."

Emma bir kahkaha patlattı.

"Canına okuyan turneler mi yani? Ben bunun sebebinin Richardson olduğunu sanmıştım. On yaş genç görünüyorsun anlaşılan o herif bazı şeyleri düzgün yapıyor ha?"

Dar eteği zorluk çıkarsa da Monica kendini koltuğa bıraktı.

"Sadece düzgün demezdim."

Emma şampanyayı kontrolsüz bir şekilde patlattı ve o sırada Monica'nın kucagında oturan Sarışın yerinden fırlayıp koltuğun altına girdi.

Emma elinden süzülüp halıya akan şampanyayı umursamadan "La-
st olsun! Biliyordum. Bu gece tüm ayrıntıları anlatacaksın." diye cır-
ılttı.

Monica konuşmaya ihtiyaç duyuyordu bu yüzden itiraz etmedi. Emma, kadehleri şampanya ile doldurup atıştırma içecekleri hazırladı. Monica kaliteli çikolatalardan birine uzanmadan önce eteğinin fermuarını açtı.

"Şunları yemeye bir son vermeliyim. Sanırım otuz yaşından sonra seks egzersizden sayılmıyor, halime bak."

Monica kendini gösterdi. Emma onu süzdü.

"Taş gibi görünüyorsun."

Genç kadın uzun bacaklarını sehpaye atmıştı. Emma asla diyet yapmayan kadınlardandı. Doğuştan ince, uzun bir bedene sahipti.

"Gün geçtikçe şişiyormuşum gibi hissediyorum. Spor yapmayı ak-
satmamın yanında durmadan alkol alıp, abur cubur yiyorum. O çocuk-
ların bira ve pizza merakından haberin var mı?"

Emma şüpheyle Monica'yı süzdü.

"Sen pizzadan ve biradan nefret edersin."

Monica bardağının ardından Emma'ya göz kırptı.

Eskiden hoşlanmadığımı düşündüğüm her şeyden delicesine hoş-
lanmaya başladım. Bunun nedeni ne olabilir?"

Emma hülyalı bakışlarıyla teatral bir havada "Aşk!" diye şakıdı.

Monica itiraz etmedi sadece güldü.

***

Genç kadın sabah durmadan çalan telefonunun sesine uyandı. Müt-
biş bir baş ağrısı ile boğuşuyordu. Göz bandını kafasının tepesine kal-
dırıp el yordamıyla komodinin üzerindeki telefonu buldu.

"Efendim?"

Richard telaşlı bir şekilde konuşmaya başladığında Monica yattığı yerden doğrulmuş sırtını yatak başına yaslamıştı.

"Ah, şükürler olsun. Telefonlarımı neden açmıyorsun?"

"Uyuyordum Richard. Neler oluyor?"

Richard'ın bir küfür savurduğunu ve sertçe kornaya bastığını duydu. "Hayatım, ben oraya gelene kadar yatağının içinde kal."

"Sana neler oluyor dedim?"

"Bazı haberler çıktı ve yemin ederim olayla hiçbir alakam yok. Sana açıklama yapana kadar o saçma yazıları okumanı istemiyorum."

Monica sessiz kaldı. Kaşlarını çatmış Richard'ın söylediklerini anlamaya çalışıyordu.

"Monica, orada mısın?"

"Evet, haberler ne hakkında?"

Genç kadın merakına engel olamıyordu. "Orlando, dün gece kendinden geçmiş bir haldeydi. Bir seks partisinde!"

"Ve sen de oradaydın?"

Richard hızlı bir soluk verdi. "Sadece onu oradan almaya gittim."

"Ve gazeteciler geldi."

Richard onu onaylamadı ama buna gerekte yoktu. Monica olan şeyleri az çok anlamıştı.

"Seni bekliyorum. Konuşacağız."

Telefonu kapatıp yataktan çıktı. Richard gelmeden önce üstüne bir şeyler geçirdi ve saçlarını topladı. Bu süre zarfında haberlerden de uzak durmuştu. İçinden bir ses her şeyi önce Richard'dan dinlemesi gerektiğini söylüyordu. İçindeki başka seste çatışma çıkarmaya hevesliydi. Richard'ın iflah olmaz bir çapkın olmasının yanında bir de kişilik bozukluğu vardı. Monica ona her geçen gün bağlanıyordu ve bu çok kötüydü. İhaneti bir kez daha tatmayı kaldırabilirdi ama bunun Richard'dan gelmesini kaldıramazdı. Bu sefer güçlü olamayacağından emindi.

Richard darmadağın bir halde içeri girdi. Sanki uykudan uyanmış, haberleri görmüş üzerine bulabildiği ilk kıyafetleri geçirip gelmişti. İlini kısa saçlarından geçirip deri ceketini hızla çıkarıp yere fırlattı.

"Haberlere bakmadın değil mi?"

Monica kafasını iki yana salladı. "Önce dinlemek istedim ve umarım haberleri gördükten sonra yaptığın açıklama yeterli olur."

Monica korkudan titreyen ellerini Richard'ın görmesini engellemek için kollarını göğsünde bağladı.

"Otursana."

Genç adam koltuğa yerleşti. Monica'ya hemen yanına oturmasını belirterek koltuğa eliyle vurdu. Monica onun bu istediği geri çevirmedi. Aklındaki tek düşünce Richard'ın gerçekten akla uygun bir açıklama yapmasıydı.

"Her gece Orlando'yu kontrol etmek için telefon ediyorum. Dün gecede öyle yaptım ve bir partide olduğunu öğrendim. Sesi çok içmiş gibi geliyordu. Zorlukla ağzından adres aldım. Parti tanınmış bir mankenin evindeydi. Ben de oraya gittim."

Buraya kadar bir sıkıntı görünmüyordu. Arkadaşını merak etmesi doğru bir davranıştı. Monica'da Orlando'nun başının derde girmesini istemezdi. Genç kadın merakla haber değeri olan kısmı bekliyordu.

"Bütün eve yayılan, gürültülü bir seks partisiydi. Oraya gidene kadar ne tür bir parti olduğundan bile emin değildim. İnsanlar her yerde sevişiyordu ve Orlando salonun ortasında bir yandan içiyor bir yandan da iki kadına aletini yalatıyordu. Onu daha önce bu kadar kötü görmemiştim. Onu ikna etmeye çalışırken başka bir manken bana yaklaşılmaya başladı. İçeride biri fotoğraflarımızı çekmiş. Fotoğraflarımız internetin her köşesinde."

Monica boğazına takılan yumruyu yutmaya çalışırken kaşlarını çatmıştı. Hangisinin daha kötü olduğuna karar veremiyordu. Grubun adını bu şekilde kirletmelerinin mi? Yoksa gerçekten hoşlandığı bir adamın o tarz bir yerde bulunmuş olması mı? Richard ne kadar ileri gitmişti? Fotoğraflara baktığında ne görecekti? İçinden bir parça Richard'a güvenmesini fısıldıyordu ama diğer parça daha önce birisine güvenip başına geleni çılglık çılgına bağırıyordu. Richard ile olduğu sürece bu tarz şeyler olacaktı. Onun önünde bacaklarını açmaya hazır binlerce kadın varken Monica ondan sadakat bekleyemezdi. İçinde her zaman bir şüphe olacaktı.

"Monica, iyi misin?"

"Kahretsin!"

Monica oturduğu yerden kalkarak Richard'a tepeden baktı.

"O fotoğraflarda sen ne kadar ileri gidiyordun?"

Richard cebinden cep telefonunu çıkardı. Bir şeyleri açtıktan sonra telefonu Monica'ya uzattı. Monica atılan iğrenç başlıkları ve yazıları atlayarak fotoğraflara ulaştı birkaç noktada kendi adına da rastlamıştı. Görüntülerde Orlando'nun ne yaptığı açık ve net olarak görünüyordu. Gömleği üzerinde olsa da açık pantolonunun önünde dizlerinin üzerinde iki kadın vardı. Richard tam yanlarında bir sandalyede oturuyordu. Mankenin biri sandalyenin koluna tünemiş Richard'a dokunmaya çalışıyordu fakat Monica onun yüz ifadesinden gerginliğini ve rahatsızlığını okuyabiliyordu. Genç kadın telefonu Richard'a geri verdi.

"Güvensiz gibi görünmek istemem ama..."

Richard anlıyormuş gibi başını salladı.

"Sorunum yüzünden bu şekilde olduğunu anlayabiliyorum, yani en azından öyle olmasını umuyorum. Yemin ederim senden başkasına dokunmak aklımın ucundan bile geçmiyor çünkü seni kaybetme düşüncesi, beni aklımı kaçırma noktasına getiriyor."

Monica gergin bir tavırla gülümsemeye çalıştı.

"Şimdi Orlando'nun yediği şu boku temizlememiz lazım. Bu fotoğraflar internette daha fazla kalamaz. Eminim telefonum gelen mesajlar yüzünden kapanmıştır. Şimdi herkesi ara, toplantı için buraya gelsinler. Avukat ve Corbin'de öyle."

Richard başını sallayarak Monica'yı onayladı. Genç kadının bir krizi daha çözmesi gerekiyordu.

32. Bölüm

ŞANSLI BAŞLANGIÇ, HIZLI BİTİŞ

Monica tüm grup üyelerini evine toplamış salondaki masanın başında dikiliyordu. Parmak uçlarını masaya dayamış gözlerini karşısında oturan Orlando Hard'a dikmişti. Orlando'nun başı suçlu bir çocuk gibi önündeydi. Monica'nın koca adam üzerinde sağladığı otorite herkesi etkilemiş gibi görünüyordu. Salonda çıt çıkmıyordu. Genç kadın hafifçe boğazını temizledi.

"Sorumsuzluğunun grubu nasıl bir duruma soktuğunun farkındasın değil mi?"

Orlando kafasını kaldırdı.

"Orada bir ajan olduğunu bilemezdim."

Monica dudak içlerini ısırdı sesi tıslayarak çıkmış büyük bir etkiye neden olmuştu.

"Bu en kötüsü falan değildi. İçki seni körelttiği sürece daha kötüleri olacak. Kendini tamamen tüketeceksin. Bana bir sorumluluk verdin Orlando Hard ve ben o sorumluluğu sonuna kadar kullanacağım. Sana bir deli gömleği giydirip içkiden temizlenene kadar kışına tekme atacak birilerini tutabilirim. Kişisel algılama sakın eğer grubun bir parçası olmasan umurumda olmazdı. Etrafına bir bak, zamanında sen onlardan

sorumluydun, arkalarını topluyor, onları yönetiyordun. Şimdi... Bir düşün istersen."

Orlando'nun bakışlarında derin pişmanlığın onu yaralayan hançerini görebiliyordu. Yüzünü acıyla buruşturdu ve Monica onun üzerine daha fazla gitmemeye karar vererek Avukata internetteki görüntülerin kaldırılması için talimatlar verdi. Corbin gelen tüm mesajlara cevap verecek, JJ ise Clementine ile iletişime geçerek bir aklama yazısı yazılmasını sağlayacaktı. Toplantı son bulduğunda herkes kaçmaya hevesli görünüyordu. Monica, Luz'a göz kırparak Orlando'yu işaret etti. Luz ise başını salladı. Kimse artık onu gözünün önünden ayırmayacaktı. Monica masadan kalkmak üzere olan Orlando'nun omzuna elini koyarak onu durdurdu.

"Sen kalıyorsun, konuşacağız."

"Monica..."

Monica adamın sözünü kesti.

"İtiraz istemiyorum. Beni dinleyeceksin istersen sıkıntıdan bayıl, umurumda değil."

Richard herkesi geçirme görevini üstlenmişti. Monica ve Orlando'ya doğru baktı. Monica onun rahatsız görüldüğünü hissediyordu ama nedeninden pek emin olamıyordu. Genç kadın, Richard'a doğru yürüdü. Orlando hâlâ olduğu yerde oturuyordu. Topuklarının üzerinde yükselip adamın gözleriyle aynı hizaya geldi. Dudakları kulağına yakındı.

"Bize biraz izin verebilir misin?"

Richard bakışlarını kaçırarak "Neden?" diye sordu.

Monica o anda Richard'ın rahatsızlığının nedenini anladı. Kıskançlık...

"Richard, onun sorunları var ve onunla menajeri olarak konuşmam gerekli. Zihninden neler geçiyorsa kurtul onlardan. Eğer benimle olmaya kararlıysan yaptığım şeyleri sürekli önüme sunmamamı isterim."

Richard elini ensesine götürdü. Monica onun alnında biriken ter damlalarını görebiliyordu.

"Özür dilerim. Ben... Bu şekilde düşünmene neden olmak istemedim. Lanet olsun! Sanki sürekli o geceyi önüne sunuyormuşum gibi olduğunu biliyorum, ama yemin ederim aklımda değil. Sadece seni kendime saklamak istiyorum."

Monica ağzından kurtulan titrek soluğu saklayamadı. Richard'a biraz daha yaklaştı.

"Bu sadece iş, sonra beni kendine saklayabilirsin. Belki akşam..."

Richard onayladı.

"Akşam burada olacağım. Bacaklarının arasını benim için sıcak ve ıslak tut. Geldiğim zaman onu yiyeceğim çünkü."

Genç kadın az daha dengesini kaybediyordu. Richard'ın omzuna tutunarak dengesini sağladı.

"Sonra görüşürüz."

Richard gittiğinde Monica'nın sorunu hâlâ masada oturuyordu. Gözü pencerenin önünde duran bardaydı. Monica ne yapacağını bilmiyordu ama onu bir şekilde ikna etmeliydi. Orlando kendini temizleyemezse bu olaylar ufak bir kartopunun çığa dönüşmesi gibi katlanarak gelecekti. Franklin, Perez işini aldığını öğrendiğinde açık aramaya başlayacaktı ve Orlando bu açıkları medyaya altın tepside sunacaktı. Monica birer fincan sade kahve yapıp birini Orlando'nun önüne bıraktı. Daha sonra onun karşısına geçmek yerine yanına oturup yanında olduğunu gösterdi. Orlando puslu gri gözleriyle genç kadını süzüyordu.

"Sana her geçen gün hayran oluyorum."

Monica omuz silkerek kahvesinden bir yudum aldı.

"Bende her geçen gün sana sinir oluyorum. Bence konuşmamızın zamanı geldi."

"Haklısın. Çok boktan davranıyorum. Kendime çeki düzen vereceğim."

Monica ona hemen inanmayacak kadar tecrübe sahibi bir kadındı. Genç adamın koluna dokunarak ona bakmasını sağladı.

"Konuşmadan ve beni ikna etmeden bu masadan kalkamazsın. Şimdi sen anlatacaksın, ben dinleyeceğim. Günün sonunda rehabilitasyona girmeyi kabul edeceksin."

“Bunu yapamam Monica. Anlamıyorsun, bu başarısızlığımı kabul etmek olur. Başarısız olduğumu onun gözüne sokmayacağım.”

Monica kaşlarını çattı. Onun söylediklerini anlamaya çalışıyordu.

“Konu ailenle mi ilgili?”

Orlando yine uzaklara dalmıştı.

“Konu William MacFadyen ile ilgili, babamla... Evi terk ettiğimde on sekiz yaşındaydım. Annem yeni ölmüştü ve babam beni yaşamak istemediğim bir hayata zorluyor, onun kalıbına sokmaya çalışıyordu. Zaten sürekli kavga ediyorduk en sonunda pes ettim. Pes ettim ve o gün evi terk ettim. Giderken yakalandım. Bana baktı ve eğer o kapıdan çıkıp gidersem soyadını, ayrıcalıklarını kullanamayacağımı, bir daha asla onu ve kız kardeşimi göremeyeceğimi söyledi. Başarısız olduğumda mutlu olacaktı yüzünde o ifadeyi görüyordum Monica. Başarısız olacağımdan emindi.”

Monica onun sözünü kesti.

“Ama olmadın. Sen Orlando Hard’sın. Kurduğun grubun geldiği noktanın farkında değil misin? Artık babana kendini kanıtlamaya çalışmaktan vazgeç. İnsanlar hata yapar önemli olan hataları telafi edebilmektir.”

Orlando ikna olmuş gibi görünmüyordu biraz daha yumuşamıştı evet ama buradan ayrıldığında rehabilitasyon fikrini düşünmeyecekti bile. Monica onun kendini ispatlama ve yenilgiyi hazmetmeme çabasını anlayabiliyordu. Kendisi içinde durum bu değil miydi? Geçmişte yaptığı hataları tekrarlayacağından korkarak hayatı kısıtlamıyor muydu? Kendini bir kalıba sokmuyor muydu? Pişman olmaktan korkmuyor muydu? En güçlü, zeki, başarılı insanlar bile gün gelip pişmanlığın pençesinde kıvranırdı. Pişmanlıktan kurtulmanın iki yolu vardı. Hatayı kabul etmek ve kendini affetmek... Orlando, düşünmesi gerektiğini geveledikten sonra kaçarcasına Monica’nın evinden ayrılmıştı. Genç kadın yeni ofisine mobilya bakarak geçirdiği günün ardından akşamını evde ışıklarını yaparak geçirdi. Yarisına kadar içtiği başka bir sigarayı daha söndürmüştü. Artık sigaraya eskisi kadar ihtiyaç duymuyor olması gerçekten mutlu hissettiği için miydi? Richard’ın hayatında olması ona gerçekten iyi geliyordu. Monica artık ondan kaçamazdı, uzaklaşamazdı.

Onu düşündüğü an bedenini kaplayan heyecan dalgasıyla ürperdi. Göğüsleri durduğu yerde sızlıyor, uçları sanki Richard'ın diline maruz kalmış gibi dikiliyordu. Genç kadın ellerini göğüslerine götürerek onlara sakın olmaları gerektiğini söyledi. Sürekli Richard ile seks yapmayı düşünüyor olması zorlu hissettiriyordu ama Monica artık korkmuyordu. Kapı çaldığında heyecanla yerinden fırladı. Bacaklarının arasında hoş bir kasılma meydana gelmişti. Hızla kapıyı açtı. Richard her zamanki haliyle karşısında dikiliyordu. Deri ceketinin, parfümüne karışan kokusu anında etrafını sarmıştı. Monica onu içeri çekmeden önce arzu dolu bir sesle fısıldadı.

“Geç kaldın.”

“Tam zamanı.”

“Çok geç...”

Richard, Monica'nın belini saran kolunu sıkılaştırdı.

“Hayır, hayatım. Seni azmış bir halde bulmak için tam da bu kadar zaman lazımdı.”

Monica dilini dışarı çıkarıp Richard'ın çenesine dokundurdu. Adamın gırtlığından gelen yutkunma sesi inlemesine neden oldu.

“Haklısın, çok azdım. Yatak odasına gidemeyiz. Beni şimdi zemine yatırmamı istiyorum.”

Richard şeytanca sırıttı.

“Daha iyi bir fikrim var.”

Genç kadın daha ne olduğunu anlamadan Richard tarafından kucaklanmış, sırtı duvara yaslanmıştı. Bacaklarını adamın kalçasına sardı.

“Seni şimdi duvara dayayarak sikeceğim, sonra yerde, koltukta, yatak odasında, banyoda... Tatmin olana kadar...”

Monica, Richard'ın kulağına doğru “Sanki hiç tatmin olmayacakmışım gibi hissediyorum.” diye fısıldadı.

Richard ise “Öyle olmasını umut ediyorum.” diye mırıldandı ama Monica o sırada dudakları üzerine kapandığı için onu tam olarak anlayamadı.

İki gün sonra Monica yeni ofisindeydi. Bolca beyaz, zebra deseni ve kırmızıyı kullandığı ofis mobilyaları son derece feminen görünüyordu. Monica bugün ki özel toplantıları için kırmızı bir elbise ve yine kırmızı topuklu ayakkabılar içindeydi. Kahvesinden son yudumu alıp üzerine kırmızı rujunun bulaştığı fincanı masasına bıraktı. Birazdan Araf grubu burada olacaktı. Onlarla yeni çıkacak fotoğraf albümü üzerinde tartıştıktan sonra futbolcularla görüşecekti. Yoğun bir gün onu bekliyordu. Sonunda! Yeni asistanı içeri süzüldü. Asistanıyla henüz dün tanışmıştı ama ona şimdiden ısınmıştı. Yeni mezun olmasına rağmen işe hâkim görünüyordu. Fikirlerini söylemekten çekinmiyordu. Görüntü olarak ise harikaydı. Uzun ince fiziğini öne çıkaran bebeksi bir surata sahipti. Kumral saçları ile etkileyici mavi gözleri vardı. Tabii fazlasıyla genç olduğundan bahsetmeye gerek yoktu.

"Bayan Collins."

"Bana Monica diyebilirsin Matt."

Matt kibarca başını salladı. Kemik çerçeve gözlükler takıyordu. Monica onun her an bir telefon kulübesinde Süpermen kostümü giyecek gibi göründüğünü düşündü.

"Peki, Monica... Tanrım! Onlar burada, yani Araf grubu."

Matt onların hayranı olduğundan dün bahsetmişti. Monica heyecanına şaşırmadı. Zamanla alışacaktı elbette.

"Hadi onları içeri al."

Matt dışarı çıkarken Monica masasının arkasında duran aynada kendine baktı. O sırada açılan kapı sesiyle birlikte arkasına döndü. Onlara Corbin'de eşlik ediyordu. Hepsi Monica'yı selamladı. Luz elindeki sepeti masaya bıraktı. İçinde kaliteli içki şişeleri ve çikolatalar vardı.

"Bunlar bizden yeni ofisin harika görünüyor."

"Teşekkür ederim."

O sırada içeri Sam girdi. Kocaman boyutlarda beyaz güller taşıyordu. Güllerin cam vazosunun üzerinde ışıltılı harflerle Araf yazıyordu. Orlando, Sam'e gülleri camın önündeki boş alana koymasını işaret etti.

"Gruptan."

“Teşekkür ederim gerçekten çok güzeller.”

Sam dışarı çıkarken Monica’ya kafasıyla selam verdi. Monica onun kendisini tebrik ettiğini anladı ve gülümsedi.

“Gerçekten bu ofis Monica Collins diye bağılıyor. Harika... Kaptaki bebek surat asistanın mı? Richardson ile aranız açılabilir. Şahsen ben Clementine’ımın yanında böyle bir adam istemezdim.”

Monica, JJ’e gözlerini devirdi.

“Hoş geldin Jon Jones. Evet, Matt asistanım ve yanılmıyorsam Clementine’da son derece bağımsız ve özgür bir kadın. Bu konu hakkında ilk buluşmada konuşabiliriz.”

JJ ellerini havaya kaldırıp teslim işareti yaptı.

“Tamam, tamam. Lanet olası çenemi kapattım. Sadece Rich’i kızdırmak istedim.”

Monica görmek istediği adama doğru baktı. En arkada duruyordu. Monica elinde tuttuğu kırmızı çiçekleri fark ederek gülümsemeye çalıştı. Yanaklarının yandığını hissediyordu. Lanet olsun! İlk defa çiçek almış bir kız gibi kızarıyor muydu? Richard ona doğru yürüyüp yanına son derece masum bir öpücük kondurduktan sonra çiçekleri uzatıp fısıldadı.

“Kartı sonra okursun.”

Sonra kafasını JJ’e çevirdi. “Beni kızdırmayı başardın küçük Jony. Arkanı kollasan iyi edersin.”

Monica o sırada çiçekleri masasına bırakmakla meşguldü ama yine de birbirlerine orta parmak hareketi yaptıklarını fark etti. Küçük Rock çocukları...

Toplantı bittiğinde çocuklar teker teker kapıdan çıkmaya başladı. Richard hâlâ oturduğu yerden kalkmamıştı. Monica ona doğru yürüyerek tam önünde durdu. Adam tekerlekli sandalyeyi ufak bir hareketle döndürüp Monica ile yüz yüze geldi.

“Asistanını sen mi seçtin?”

Monica kahkaha atmamak için kendini zor tutuyordu.

“Evet. Bir sorun mu var?”

Richard omuz silkti.

“Erkek olması dışında mı? Yakışıklı olması...”

Monica onu asla kıskanç bir adam olarak düşünemediği için bu gerçekten komikti ama yine de kıskanılmaktan pek hoşlandığı da söylenemezdi. Bu ona güvensizlik gibi geliyordu. Genç kadın kendisinin de kıskanç davrandığının farkındaydı ve bunun sebebi de zaten güvensizlikti. Richard gibi bir adama güvenmek oldukça zordu.

“Richard, o benim çalışanım, benden neredeyse on yaş genç ve ben zaten dünyanın en seksi adamı ile çıkıyorum.”

Richard gözlerini dikmiş siyah kirpiklerinin ardından Monica’ya süzüyordu.

“Çıkıyor muyuz?”

Bunu soruşundaki masumiyet Monica’nın kıkırdamasına neden oldu.

“İş yerimdeyiz, sende benim müşterimsin. Bunu açıkça itiraf etmeyeceğim.”

“Peki, bunu sana gece itiraf ettirmemin bir yolu var mı?”

“Neden olmasın, bence denemelisin.”

Richard oturduğu yerden doğrulup Monica’nın karşısına dikildi.

“Akşam seni dışarı çıkarabilir miyim?”

Monica sıkıntıyla iç çekti.

“Sana durumu açıklamıştım. Dışarıda o şekilde görülmemiz işimi ve kariyerimi etkiliyor.”

Genç adam kendisinden beklenmeyecek bir anlayışla başını salladı. Monica bunun Richard için ne denli zor olduğunu anlayabiliyordu. Bu adam sahiplenmek istiyordu ama Monica sahiplenilecek bir kadın değildi. Yine de onun her dediğini kabul ediyordu. Monica bu fedakârlıkları gördükçe Richard’a daha fazla bağlanıyordu. Sonsuz bir döngünün içindeydi.

“Tamam, akşam benim evimdesin.”

Monica başını sallayarak bunu kabul etti.

“Birazdan toplantım var.”

“Öyle mi? Yeni ünlü müşterin kim olacak Monica Collins?”

Monica kollarını göğsünde bağlayarak kendine güvenen bir edayla “Müşterilerim... Los Angeles Galaxy takımından altı oyuncu. Buna inanabiliyor musun? Muazzam büyüklükte bir iş.” dedi.

Richard’ın gözleri büyümüştü.

“Ah, buna inanamıyorum elbette. Nasıl? Altı adet futbolcu buraya gelecek, seninle bu odada görüşecek ve sende onlarla çalışacaksın? Doğru mu anlıyorum?”

Monica başını salladı.

“Evet, gerçi çok acil bir durum olmadıkça onlarla şirket ilgilenecek ama yine de arada sırada görüşmem gerekli elbette. Onları temsil edeceğim.”

Richard elini saçlarında gezdirdi.

“Lanet olsun! Altı tane adam benim kadınımınla çalışmak için toplantı yapacak, seninle özel görüşmelerde bulunacaklar ve sen onları temsil ederken ben kafayı yiyeceğim. Monica hayır hayatım. Bunu bana yapma.”

Monica başta onun şaka yaptığını sansa da şu an ciddi olduğunu anlayabiliyordu. Genç kadın kaşlarını çatı.

“Saçmalıyorsun. Onlar benim müşterim.”

“Bende öyleyim.”

Monica donup kaldı. Ne söyleyeceğini bilemiyordu. Richard’ı itti-ri kenara geçti. Sesi bütün odada çınlıyor, öfkesinin yaydığı sıcaklık tenini yakıyordu.

“Defol Richard. Şimdi seninle konuşmak istemiyorum. Bu çok... Çok rezilceydi. Önüme gelenle düşüp kalktığımı ima ediyor olman... İğrenç.”

Richard, Monica’yı kollarından yakalayıp bedenine yasladı. Monica çarpınsa da onun gücüyle boy ölçüşemedi.

“Üzgünüm... Üzgünüm... Bunu sana sık sık yapıyorum tam bir piç kuruşuyum. Özür dilerim hayatım.”

Monica kafasını hızla iki yana salladı.

“Canımı yakıyorsun.”

Richard yanlış anlayarak hemen ellerini Monica’nın üzerinden çekti.

“Özür...”

Monica hızla adamın sözünü keserek “Sözlerin Richard, canımı yakıyor.” diye fısıldadı.

“Gerçekten üzgünüm. Mantıksız davranıyorum ama ödüm kopuyor Monica. Seni kaybedeceğim diye aklım gidiyor.”

Monica onun gözlerindeki çaresizliği gördüğünde bir nebze olsun sakinleşti. Adama yaklaşarak dudaklarına tutkulu bir öpücük bıraktı tam geri çekilmeye hazırlanırken Richard genç kadını belinden kavrayarak vücuduna yasladı. Dudakları adamın ağzında bir şeker gibi erirken Monica ona teslim olmaktan başka bir şey düşünemiyordu. Şimdi burada ona teslim olmak istiyordu. Richard onu ani bir hamleyle toplantı masasının üzerine oturttu. Monica şu an kapının açılmasını, içeri birinin girmesini ve onları görmesini dahi umursamadan adamın öpücüklerine karşılık veriyor bir yandan da kemerini çözmeye çabalıyordu. Bedeninde sık sık yükselen şehvet onu korkutsa da geçmesini istemiyordu. Bitmesini istemiyordu...

“Hızlı olmalısın.”

Richard homurdandı. Monica’nın tangasını çıkarıp attı ve erkekliğini pantolonundan gözle görülmeyecek bir hızda kurtardı.

“Bu seferlik hayatım.”

Monica, onun uzun uzun sevişmelerine bayılsa da bu seferlik böyle olmak zorundaydı Richard kadınlık katmanlarını erkekliğiyle açtı ve beklemeden içeri süzüldü. Monica fazlasıyla istekli olduğu için kolayca içeri yerleşen erkekliği ikisinin de inlemesine neden oldu. Monica kafasını Richard’ın omzuna yaslayarak tırnaklarını adamın ince tişörtünden etine sapladı. Richard aç ve güçlü hamlelerle Monica’yı kendinden geçiriyor asla durmayacakmış gibi bir ritimle kalçalarını itmeye devam ediyordu. Birkaç dakika sonunda ikisi de cinsel doyumun, var eden tükenişine hazırды. Richard kükredi.

“Hadi o mükemmel çığlıklarından birini at Monica.”

Monica kafasını iki yana salladı.

“Yapamam, kendimi zor tutuyorum. Bizi duyabilirler.”

Richard dudaklarını Monica'nın dudaklarına yaklaştırdı.

“At o çığlığı. Seni dudaklarımla susturacağım.”

Monica bu sözler ve Richard'ın bakışları eşliğinde söküldü. Fazla bir seçeneği yoktu. Seks konusunda her daim çok yoğundu. Çığlık atmıştı ama Richard sözünü tutmuş Monica'nın çığlığını ağzına kapattığı ağzıyla boğmuştu. Richard sıcak sıvısını Monica'nın içine akıtırken genç kadının kasılmaları hâlâ devam ediyordu. Yamuk kıyafetlerini toplayıp kendilerine çeki düzen verdikten sonra Monica yaptığı şeye hâlâ inanamıyordu. Yeni ofisinde, yeni müşterilerinin gelmesine birkaç dakika kala, toplantı masasında Richard ile sikişmişti. Kabul ediyordu bu destansıydı ama... Tanrım resmen kafayı yemişti. Richard, Monica'nın yanağına başparmağı ile dokunup mucizevi bir şekilde rahatlamasını sağladı.

“Çok düşünüyorsun, yapma.”

Monica onunla inatlaşmayacaktı. Suçlu bir çocuğa bakar gibi genç adamın gözlerine baktı. Yüzü seks yüzünden kızardığı için çilleri iyice açığa çıkmıştı inanılmaz bir şekilde masum görünüyordu.

“Şimdi gidiyorum. Akşam için konuşuruz, bu bana yeterli gelmedi seni her an istiyorum.”

Monica onun teklifini reddetmeyecekti. İstese bile yapamıyordu zaten.

“Peki.”

***

Richard odadan çıktıktan beş dakika sonra futbolcular içeri girdi. Monica rahatsızlıkla içerisinin seks gibi kokup kokmadığını düşünüyor bir yandan da anlayıp anlamayacakları hakkında endişeleniyordu ama neyse ki çocuklar bunun farkında bile değildi. Yine oldukça genç bir gruptu, çılgın ve komiklerdi. Monica onlara bayılmıştı ve onlarda Monica'dan etkilenmiş gibi görünüyordu. Sonuçta onlarla daha ilk toplantıda sözleşme imzalamayı başarmıştı. Bu aralar çok mu şanslıydı?

Doğru hamleler mi yapıyordu? Her ne oluyorsa hayatı tam istediği düzende gidiyordu. Bir anda karmanın tersine işlemesinden korksa da artık hayatını korkularıyla engellemeyecekti. Masasının başına geçtiğinde telefonu çalmaya başladı.

"Josh, işlerini ayarlayabildin mi?"

Josh neşeli bir sesle "Sana da selam MonMon ve evet ayarladım. Haftasonu LA'da olacağım." dedi.

Monica rahatlamayla arkasına yaslandı. Richard'ın düzelmesini istiyordu ve bunun için güvenebileceği tek insan Josh'dı.

"Tamam, seni havalimanından alırım. Sonra bana geçeriz. Richard ile görüşmeni de ayarlarım."

"Harika olur. Gelmişken halletmem gereken işler var. Bir arkadaş yeni bir klinik açmış ve bana iş teklif ediyor, geldiğimde detayları konuşuruz."

Monica meraklanmıştı ama Josh'ı daha fazla tutmadı. Telefonu kapattıktan sonra masasının üzerinde duran takvime uzandı. Bir süre takvime işaretlemeler yaptıktan sonra unuttuğu oldukça önemli bir şey olduğunu hatırladı. Lanet olası döngüsü iki ay gecikmişti. Böyle bir şeyi nasıl atlardı? İki ay! İki boktan koca ay boyunca kadınlık faaliyetlerinde aksama yaşanmıştı ve o bunu şimdi mi fark ediyordu? Genç kadın şoka uğramış bir halde aklına gelen şeyle irkildi. Hayat elinden yeterince şey almamış gibi şimdi de erken menopoz yaşıyordu. Monica masanın üzerinde bıraktığı telefona uzandı. Tanıdığı tek kadın doğum doktoru New York'ta kaldığı için yeni birini bulması gerekiyordu. İçinde bulunduğu telaş hali düşünülürse kafayı yemeden önce bir doktor bulup konuşmalıydı. Elinde telefonunu tutarken bilgisayarından ufak bir aramayla özel bir muayenehane bulabildi. Doktoru ikna etmesi zor olsa da programını ayarlayıp bu akşama kendisini sıkıştırmasını sağlamıştı. Otuz iki yaşındaydı, harika bir sevgilisi mükemmel bir seks hayatı vardı. Bunun karşılığında menopoz ile cezalandırılıyordu. Her şey daha ne kadar kötü gidebilirdi ki?

33. Bölüm

TATLI MUCİZELER, ACI SÜRPRİZLER

Monica kendini oyalamak için ofiste bulduğu her işe saldırmıştı. Muayene saatine çok zaman olması huzursuz hissettiriyor ama zaman yaklaştıkça içten içe korkuyordu. Hava kararmaya başladığında genç kadının aklına bu akşam ki randevusu geldi. Lanet olsun! Bu akşam Richard ile buluşmayı planlamıştı ama şu an onu görecek bir psikoloji içinde değildi. Muhtemelen doktorun ona söylediklerinden sonra psikolojisi daha da ağırlaşacak ve bunu taşıyamayacak bir hale gelecekti. Ona değer veriyordu, onu önemsiyor ve ondan deli gibi hoşlanıyordu ama yine de böyle bir durumda ne yapması gerektiğini bilemiyordu. Önce doktorla konuşmalı bedenindeki bu ani değişimin onda ve ilişkisinde yaratacağı sonuçları öğrenmeliydi. Richard ile daha sonra bu konuyu konuşabilirdi. Genç kadın sesini sakın bir tona ayarladıktan sonra Richard'ı aradı.

"Hayatım, geliyor musun?"

"Richard, başka bir akşam görüşsek. Ben kendimi pek iyi hissetmiyorum da..."

Richard oldukça sakın bir şekilde "Neyin var?" diye sordu.

"Sadece yorgunum. Eve gidip yatacağım."

Çapkın ses tonuyla konuşmaya başlaması saniyeler sürdü.

"Tamam, benim evimde de yatak var burada yatabilirsin ve ben böylece seninle ilgilenebilirim."

Başka bir adam bu kadar ısrarcı olsa Monica bundan nefret ederdi ama Richard Richardson için aynı şey söz konusu bile değildi. Richard boğucu derecede ki ilgisini bile Monica'ya kabul ettirirken zorlanmıyordu. Çünkü bu yapmacık değildi. Richard gerçektir.

"Oraya gelirim bir an olsun dinlenemem bunu ikimiz de biliyoruz."

Monica yalan söylediği için huzursuzdu bu yüzden bir an önce Richard'ı ikna etmek ve telefonu kapatmak istiyordu.

"Söz veriyorum dinlenmeni sağlayacağım. Dışarıdan yemek söyler, sana çay yaparım ya da belki ayak masajı."

Sesi samimi geliyordu. Monica dudağının içini kanatana kadar ısırırdı.

"Richard, gerçekten dinlenmeliyim. Biraz da yalnız kalmalıyım."

Richard bir anda önüne bir set çekti. Sesi soğudu ama rahatsız edici bir soğukluk değildi sadece endişe izleri taşıyordu.

"Bir sorun yok değil mi?"

"Hayır, hayır bir sorun yok."

"Tamam, o halde. Yarın konuşuruz."

Monica telefonu kapattıktan sonra ofisten çıkmak üzere hazırlandı.

***

Genç kadın bir süre sonra doktorun muayenehanesine gelebilmişti. Arabasını özel otoparka park ettikten sonra binanın üst katına çıkan asansöre bindi. İnternet yorumlarından doktorun ünlü ve oldukça başarılı olduğunu okumuştur. Yeşil ahşap kapının yanında doktorun ismi göze çarpıyordu. Heath Davis... Monica kapıyı çaldı kısa sürede beyaz kıyafetler içindeki bir kadın onu karşıladı.

"Merhaba, Ben Monica Collins. Bay Davis ile randevum vardı."

Siyahi kadın enfes beyaz dişlerini göstererek gülümsedi.

"Bay Davis sizi bekliyor. Beni takip edin lütfen."

Monica kadının peşi sıra yürümeye başladı. Beyaz steril mermer zeminde kırmızı topuklu ayakkabıları oldukça yüksek ses çıkarıyordu. Beyaz duvarlar anne ve bebek fotoğrafları ile kaplıydı. Monica bakışları duvarlardan kaçırıp doğrucu ayaklarına yönlendirdi. Koridorun sonunda bir odaya geldiler. Masanın başında oturan adam aceleci bir şekilde ayağa kalktı. Tebessüm çizgileriyle bezeli yüzü, beyazlamış saçları ve çok çalışmaktan kararmış gözaltılarıyla karşısında altmış yaşlarında bir adam duruyordu. Uzun parmaklı ellerinden birini Monica'ya uzattı. Üzerinde mavi renk ameliyat kıyafeti vardı anlaşılan üstünü de çıkarmaya bile vakti olmuyordu.

"Merhaba, Bayan Collins."

Monica adamla tokalaşırken onu buraya getiren kadın gözden kaybolmuştu.

"Merhaba Bay Davis. Lütfen kusura bakmayın telefonda biraz ısrarcı davrandım ama gerçekten içimin rahatlatılmasına ihtiyacım var."

Bay Davis anlayışla gülümsedi. Kibar bir adam olduğu kesindi. Ona masasının önünde duran turuncu koltuğu işaret etti. Beyaz odadaki tek renk buydu.

"Hiç önemli değil. Lütfen oturun."

Monica gergince oturdu. Bay Davis masanın diğer tarafına geçmek yerine Monica'nın tam karşısına yerleşti.

"Şimdi anlatmaya başlayabilirsiniz. Probleminiz nedir Bayan Collins?"

Monica titreyen ellerini kucağında birleştirdi.

"İki aydır adet görmediğimi fark ettim. Sanırım menopoza giriyorum. Otuz iki yaşındayım bu normal mi? Çünkü düşününce kâbus gibi. Açık konuşacağım ama harika giden bir ilişkim var. Yani cinsel anlamda demek istiyorum... Lanet olsun! Bu her şeyi batıracak değil mi?"

Monica'nın telaşı karşısında doktor sinir bozucu bir şekilde burundan verdiği nefeslerle güldü.

"Sakin olun Bayan Collins. İçecek bir şeyler ister misiniz?"

Monica kafasını iki yana salladı. Aslında sigaraya ihtiyacı vardı ama bu aralar onu tiksindiriyordu.

“Erken menopoz belli sebepler çerçevesinde olağandır. Fakat menopoz asla cinsel hayatınızın bitişi anlamına gelmez. Bunu nasıl söylesem... Bu sadece doğurgan olmadığınız anlamına gelir. Bunun dışında cinsel ilişki, istek, orgazm konusu varlığını sürdürür. Kadınlığınızın bitişi olması kanısı tamamen yanlış bir algı, tabii bir de... Neden menopoza girdiğinizi düşünüyorsunuz? Hamile olma ihtimaliniz var mı?”

Bu sefer acı dolu bir şekilde gülen Monica oldu.

“Ben hamile kalamıyorum. Genç yaşta geçirdiğim yanlış bir kürtaj yüzünden. Yani bu mümkün değil.”

Adam çenesini kaplayan top sakalı kaşırken başını sanki Monica’nın söylediklerini düşünüyormuş gibi salladı.

“Önce bir tahlillerinizi yapalım. Bu durumu öyle konuşalım.”

Adam masanın üzerinde duran telefona uzanıp asistanını aradı. Kısa sürede odaya gelen hemşire Monica’yı tahliller için laboratuvara götürdü ve stresli bir bekleyiş başlamış oldu.

Monica aradan geçen zamanın ardından yine turuncu koltukta oturuyordu. Bu sefer Bay Davis masasının başında kaşlarını çatmış elindeki kâğıtlara bakıyordu. Adam kâğıtları masaya bırakıp gözlüğünü gözünden çıkarıp kâğıtların üzerine koydu.

“Menopoza girmiyorsunuz Bayan Collins.”

Monica bir anda tuttuğu nefesini verdi.

“Peki, âdetimdeki gecikmenin nedeni nedir? Çünkü ilk âdetimden bu yana gecikme yaşamadım.”

“Hamilesiniz. Tahlillere bakarak sekiz haftalık olduğunu söyleyebilirim.”

Monica destek almak ister gibi koltuğun koluna tutundu oysa oturuyordu yani koltuktan kayıp gitmediği sürece düşmesi imkânsızdı. Kafası çok karışık. Doktorun tam olarak ne söylemeye çalıştığını bile anlamıyordu ama adam ona zaman tanımamış konuşmaya devam ediyordu. Hamilelik hakkında, tahliller hakkında... Monica’nın hamileliği hakkında bir sürü şey zırvalıyordu.

“Siz neden bahsediyorsunuz?”

"Söylediğim gibi hamilesiniz. Planlı olmadığının farkındayım bu yüzden şaşırmanız normal..."

Monica adamın sözünü kesti.

"Benim hamile kalmam imkânsız. Siz neden bahsediyorsunuz? Tahlillerim karışmış olmalı."

Monica oturduğu yerden fırlamış adamın elinden kâğıtları almıştı. Açıkçası yazan şeyleri anlamıyordu ama yine de onları inceledi. Tepede kendi ismi, sigorta numarası, doğum tarihi gibi bilgileri görüyordu.

"Bunu size düşündüren ne? Herhangi bir raporunuz var mı? Raporunuz varsa bile bir yanlışlık olmalı. Gayet sağlıklı ve doğurgan bir kadınsınız bunu her doktor söyleyebilir. Tahliller karışmadı Bayan Collins akşamın bu saatinde burada sadece siz varsınız. Eğer bebeği istemiyorsanız kürtaj için kısıtlı zamanınız var."

Monica bir anda karnını tuttu. Orada bir şey olmadığından oldukça emindi ama yine de anlık bir koruma duygusuydu.

"Raporum yok ama biliyorum. On yedi yaşında kürtaj oldum o zaman doktorum sağlıklı olduğumdan emindi ama üzerinden çok zaman geçti. Yıllar sonra evlendim ve kocamla çocuk istedik. Bir süre doğal yollarla olmadı böylece tedavi görmek için doktora gittik. Doktor geçirdiğim kürtaj yüzünden bir daha çocuğum olamayacağını bunun imkânsız olduğunu söyledi."

Bay Davis kafasını inatla iki yana salladı.

"Çok sağlıklısınız. Hiçbir probleminiz yok ve bunu esprili bir dille anlatmam gerekirse doğru zamanı yakaladığınız takdirde tek bir atışa bakar. Anlatabildim mi? İçinizi rahatlatmak için vajinal muayene yapar hatta ultrasonla da bakarım. Kocanızı buraya getirirseniz ikinize tekrar tetkik yapabilirim ama sizin hiçbir sorunuz yok."

Monica bayılacakmış gibi hissediyordu. Elindeki kâğıtlardan gözünü ayırmadan "Boşandık. Ben... Sevgilimden hamileyim." diyebildi.

Bir an duraksadı. Bunu söylediği an kaşlarını biraz daha çatı.

"Gerçekten hamile miyim? Yani bir bebeğim olacak değil mi?"

Doktor onu hızla onayladı.

“Buna inanmak için neye ihtiyacınız var bilmiyorum zaten kısa zamanda karnınız şişmeye başlar ve o bir gaz değil. İsterseniz size şu gülen surat çıkaran idrar testlerinden yaptırabilirim. Ya da daha iyisi ultrasonda onu görmek ister misiniz?”

Genç kadın yutkunmak için büyük bir çaba harcadıktan sonra uysal bir tavırla başını salladı. Bu olan şeyler gerçek miydi?

Karnında gezinen makine garip hissettiriyordu ama bunu umursamıyordu. Gözleri bir şey görmeyi bekler gibi ekrandaydı. İçinde bir yerde doktorun yanlışlık yapmış olmasından korkuyordu. Umut aynı anda dünyanın hem en güzel hem de en kötü şeyi olabiliyordu. Eğer şimdi ona bir yanlışlık olduğunu söylerse öncekinden bin kat daha fazla yıkılacaktı bunu biliyordu. Bir saniye kadar sonra doktor monitörü parmağının ucuyla işaret etti. Karanlık görüntünün içinde parlıyordu ya da Monica duygusallıktan öyle gördüğünü sanıyordu. Bebekten çok bir fasulyeye benziyordu ama Monica içinde bir yerde onun bebek olduğunu hissetti. O bir bebektir... Monica'nın bebeği... Mucize diye bir şey gerçekten vardı. İşte mucize oradaydı. Genç kadın anlık panikten ileri gelen refleks ile yerinden fırladı.

“Kahretsin! Kahretsin! Bu gerçek. Yani ben... Ben gerçekten hamileyim.”

Doktor gülerek başını salladı ama Monica daha çok dehşete kapılmış gibiydi.

“Ben, bunu beklemiyordum. Çok fazla alkol aldım, sigara kullandım. Yani bebek o iyi midir? Çünkü ben iki aydır çok çok fazla içiyorum.”

Bay Davis düşünür gibi gözlerini kıstı.

“Daha bunu anlamak için çok erken fakat şimdilik sağlıklı bir hamilelik geçiriyorsunuz. Bundan sonra sağlığınıza dikkat ederseniz bir sorun oluşmayacaktır. Yine de daha sıkı kontrol etmemiz gerekebilir.”

Monica buna inanamıyordu. Nasıl bu kadar sorumsuz davranabilmişti? İki ay... Lanet olası iki ay bir insan hamile olduğunu nasıl fark etmez? Kendine böyle bir ihtimalin dahi olmadığını hatırlatsa da vicdanı sürekli onu azarlıyordu. Hayatının mucizesine karşı dikkatsiz dav-

anmıştı, ama bundan sonra hayatına yeni bir düzen getirecekti. Elini sürekli düz olan karnına götürdü. Kendi kendine mırıldandı.

Annecik bundan sonra sadece senin için yaşayacak.

***

Richard, Monica'dan ayrı olduğu için huzursuzdu. Evde yalnız kalmak istemediği için Orlando'nun evindeydi. Monica'dan ayrı olduğu zamanları arkadaşına destek olarak geçiriyordu. Orlando Hard onun en yakın arkadaşı olmuştu. Alex öldüğünde ise dostlukları daha da pekişmiş hep birlikte takılmışlardı. Richard onun ne kadar güçlü bir adam olduğunu biliyordu. Herkesin battığı anlarda Orlando Hard onları tüm bok çukurlarından çekip çıkarmıştı. İlk batağı kendisi vermişti. Alex öldüğünde dünyadan yok olmak istemişti. İçine kapanmış, öfke nöbetleri geçirmiş, intihara kalkışmıştı ama Orlando o dönemde hep yanında olmuş, hatta bir keresinde onu çok sağlam dövecek kadar ileri gitmişti. Sonra Luke terk edilmişti ve kendini beğenmiş, ukala bir piç kurusuna dönüşmüştü. Onu kurtaran yine Orlando Hard'dı. İçki partilerinden onu çekip alan ve günlerce evinde kalan işte bu koca adamdı. Luz kötü şeyler yaşamıştı hayattan tüm beklentilerini kestiği anda karşısına Orlando Hard çıkmıştı. Son olarak JJ... Uyuşturucu batağından çıkmasına yine en çok destek olanlardan biri Orlando olmuştu. Orlando bu haldeyken kimse onu bırakmayacaktı. Orlando bir küfür savurdu.

"Siktir git Rich! Siktiğimin konsol oyununu daha fazla oynamak istemiyorum."

Orlando konsolu koltuğa fırlatıp yerinden kalktı. Cüssesi muazzamdı. Richard sehpa dura duran patlamış mısırlardan birkaç tane ağzına aldı avucuna kalanları Orlando'ya fırlattı.

"Yeniliyorsun diye üzülme şampiyon. Hadi bir el daha!"

"Evimi kirletiyorsun. Defol!"

Richard döke saça biraz daha mısır yedi.

“Koltuğuna portakal suyu döktüm ve ortalığa biraz patlamış mısır saçıldı diye sinirleniyor musun? Bu lanet olası ev neden bu kadar toplu?”

Orlando’nun haddinden fazla terlediği ve sinirlendiği Richard’ın gözünden kaçmamıştı. Sabahtan beri onun başında nöbet tutuyor onu her türlü alkolden uzak tutuyordu. Agresif tavırları bundandı. Onu bir şekilde rehabilitasyon alması için ikna etmeliydi.

“Dağınıklık güzel bir şey değil. Sadece daha fazla yorgunluk, daha fazla kafa karışıklığı demek. Evim benim özel alanım toplu ve temiz olmasından hoşlanıyorum.”

Bunları söylerken telefonunu kurcalamaya başlamıştı.

“Bu akşam yine bir parti var. Gelmek ister misin?”

“Parti yok. Unutma Monica Collins hayatını cehenneme çevirir.”

Orlando bir kahkaha attı. “Monica Collins o partilerden birinde seni yakalarsa hayatını cehenneme çevirir. Ben konu dışıyım.”

“Öyle değil adamım. Benim kadınının katı kuralları var. Aklın varsa sözünü dinle ve uslu bir çocuk ol.”

Orlando, bedenini Richard’ın yanına bıraktı. Ayaklarını sehpaye uzattı.

“Demek senin kadının ha!”

Richard kendinden emin bir şekilde “Evet, Monica benim kadınımdır. Hem de onu ilk gördüğüm andan beri.” dedi.

Orlando gözlerini kaçırdı. “Keşke onu ilk gördüğün an bana bunu söyleseydin. İşler o şekilde ilerlemezdi.”

Richard gerginleşmişti ama bunu Orlando’ya belli etmek istemiyordu.

“Aslında o geceye dair pek bir şey hatırlamıyorum kesik kesik birkaç anı dışında. Kendimde değil gibiydim. Eğer kendimde olsaydım onu asla seninle paylaşmazdım. O gecenin ilerleyen saatlerinde Monica odadan çıkarken bir rüyadan uyanmış gibi hissettim. Onunla salonda halının üzerinde seviştik ve o an ona âşık oldum.”

Orlando bütün dikkatini Richard’a yöneltmişti.

"Sarhoş değildin. Neden geceye dair bir şey hatırlamıyorsun?"

Richard sorunlarını biriyle konuşması gerektiğinin farkındaydı. İçim içini dökmek hem Orlando'yu meşgul etmek için olanları anlatmaya başladı. Anlatacakları bittiğinde Orlando bir küfür savurdu.

"Siz lanet olası piç kuruları ne zaman bir şeyleri zamanında anlatmaya başlayacaksınız?"

Richard ayağa kalktı.

"Bunu sana da sormak lazım öyle değil mi?"

Orlando tam ağzını açtığı sırada Richard'ın telefonu çalmaya başladı. Tanımadığı numaraya bir süre baktıktan sonra telefonu öfkeyle kulağına dayadı.

"Kimsin?"

"Merhaba, Bay Richardson. Ben Franklin Wilson, ismim tanıdık geliyordur diye tahmin ediyorum."

Orlando, Richard'ın yüzünden arayan kişinin ciddiyetini anlamış olmalı ki arkasını dönüp gözden kayboldu. Richard ise cam kapıyı açarak balkona çıktı.

"Telefonu hemen şimdi suratına kapatmamam için beni hangi boktan sebepten aradığını söyle!"

Adamın kibar bir ses tonu ve konuşma tarzı olsa da insanı sinir eden bir yanı daha vardı. Richard'ı sinir ettiği kesindi.

"Sizi uyarmak istedim. Eski karım ve sorunları hakkında... Büyüleyici görüldüğünün farkındayım gerçekten öyledir ama onun hakkında bilmediğiniz şeyler var Bay Richardson. Gördüğünüz kadın onun sadece maskesi. Monica hasta ve hastalığı hakkında yardım almayı reddediyor. O iflah olmaz bir bağımlı, bir seks bağımlısı."

Richard ses tonunu yükseltti.

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun göt herif! Onu yargılamak yerine destek olman gerekiyordu ama sen ne yaptın? Onu en yakın arkadaşıyla aldattın. Karının iyileştiğinin farkında bile değildin o sana açık yüreklilikle sorunlarını anlattığında sen ona arkayı döndün. Bu yüzden Franklin bir boka yaramayan Wilson kaybettin!"

Richard telefonu kapatmaya hazırlanırken adamın iğrenç kahkahasıyla dondu.

“Sana böyle anlattı değil mi? Bak, bazı konularda hatalı olduğumu biliyorum ama onun her an yanında oldum. Her şeyi kabullendim. Onun geçmişini, yattığı düzinelerce adamı ve asla baba olamayacağımı bile... Fakat Monica iyileşmedi çünkü bunu kabul etmiyor. Hâlâ problemleri var. Yetinmiyor hep bir arayış içerisinde. Evliliğimiz süresince beni defalarca aldattı ama onu o kadar çok seviyorum ki her seferinde affettim. Evet, onu aldatmam yanlıştı ama ben bir erkeğim. Karımın benden daha tecrübeli olması, ona yetemiyor oluşum... Bu çok kötü hissettirdi bir anlık boşlukta saçma bir hata yaptım. Her zaman onun iyileşmesini istedim. Şimdilik onun için farklısın yaşadığın hayat tarzı, senin tarzın, belki fantezilerin ona farklı geliyor ama sonunda sana da aynısı olacak. Monica uslanmaz bir kadın...”

Richard duyduğu saçmalıklara inanmak istemiyordu. Monica sadece libidosu yüksek bir kadındı ve Richard bundan deli gibi hoşlanıyordu. Onun doymak bilmez bedenini tüm gün uğraşıp tatmin etmek uzun zamandır hayatındaki eksik parçaydı.

“Kes sesini! Ona yetemiyor oluşunda senin suçun. Ben onun aradığı şeydim ve sonunda beni buldu. Bunu o kalın kafana sok. Kadınımdan da uzak dur Wilson. Bir kez daha onu rahatsız edersen eğer, o koca kışını ülkenin diğer ucuna kadar tekmelerim.”

Richard adamın suratına telefonu kapattıktan sonra öfkesi hâlâ alev alev yanıyordu. Aynı şehirde olmamaları o bok herif için büyük şanstı. Richard telefonundan Monica'nın ismini bulup aramaya bastı. Onun sesini duymaya her şeyden çok ihtiyacı vardı. Kafası karışıyor falan değildi hayır, Monica'ya güveniyordu. Fakat bir yandan da seks bağımlılığı hakkında fazla bilgisi yoktu. Bu hastalıktan mustarip birkaç tanıdığı olmuştu ama onlar işin eğlencesindeydi. Bu şey ne kadar ciddi olabilirdi? Monica iyileştiği konusunda yanılıyor muydu? Telefon cevapsız kalıp kapandığında içindeki şüphelerden kurtulmak için bir kez daha aradı ama cevap yoktu. Dinleniyor diye düşündü. Sadece dinleniyor... Monica asla ihanet etmezdi bu onun kırmızı çizgisiydi. Richard telefonu cebine koyarak içeri arkadaşının yanına döndü.

Sabah kendi yatağında yalnız başına ve ter içinde uyandığında sah olduğunu farkındaydı ama koyu renk camlar güneşi kırdığı için saat kestirmek gücü. Gördüğü saçma kâbusu hatırlamıyordu fakat şini sıkığı kesindi. Komodinde duran telefona uzanarak arayanların arasında Monica'nın ismini taradı. Aramamıştı. Meraklanmaya başlayan Richard onu bir kez daha aradı çağrısı yine cevapsız kaldı.

"Sikerim böyle işi!"

Yataktan hızlı bir şekilde kalkarak üstünü giymeye başladı. Monica her ne boktan sebep yüzünden telefonunu açmıyorsa Richard buna son verecekti. Bu garipti çünkü daha önce hiçbir kadının peşine böyle umutsuzca düşmemişti. Bu durum belki de gururunu kırmalıydı ama en ufak bir gurur kırıklığı hissetmiyordu. Monica'ya duyduğu derin aşk gurur denen şeyi hiç umursamıyordu. Trafikte rahat yol alabilmek için motosiklet kullanmayı tercih etmişti. Kısa süre sonra Monica'nın apartmanının karşı kaldırımındaydı. Kaskını çıkarıp astıktan sonra motordan indi. Fakat gördüğü bir şey ayaklarının yere çivilenmesine neden olmuştu. Monica'nın arabası apartmanın önüne yanaştı. Monica neşe içinde arabadan indi. İnanılmaz seksi görünen sarı elbisesi içindeydi. Topukları yere sağlam basıyordu. Klasik Monica Collins diye düşündü Richard ama bu hikâyede yanlış görünen bir şey vardı. Monica'nın arabasından inen adam... Uzun boylu, yakışıklı, sarışın ve kırklarında olduğunu tahmin ettiği adam takım elbise içinde olması gereken bir bedene sahipti. Yine de sanki tatile gelmiş gibi kot pantolon ile gömlek giyyordu. Monica bu tipte adamların yanında olduğundan daha olgun ve daha ulaşılmaz görünüyordu. Bu adam Monica'nın tipi miydi? Yanında olmak istediği adam tipi böyle miydi? Bir beyefendi mi? Adam, kibar bir hareketle Monica'nın beline elini koydu. Monica arabasının anahtarlarını kapıdaki güvenliğe uzatırken gözlerini adamdan alamıyor adama durmadan bir şeyler anlatıyordu. Adam ise sanki ağzından çıkacak her kelime çok önemli gibi onu dinlemeyi ve başını sallamayı sürdürüyordu. İkisi kapının ardında gözden kaybolduktan dakikalar sonra Richard yumruklarını sıkmış olduğunu fark etti. Sıkığı yumruğu bir yerlere indirmek, yakıp yıkmak istiyordu. Monica gerçekten onu aldatıyor olabilir miydi? Franklin'e inanmak istemiyordu ama gördükleri... Monica'nın dün akşam onu ekmesi ve telefonlarına çıkmaması...

Bunlar Richard'ın hayatında ilk defa âşık olmuş kalbine fazlasıyla ağır geliyordu. Şimdi yukarı çıkıp onunla yüzleşmeli miydi? Yoksa arkasına bakmadan kaçıp eski sorunsuz hayatına geri mi dönmeliydi? Hangisi daha az acıttırdı?

34. Bölüm

YIKINTILAR

Monica, Josh'a kahvesini uzattı kendi ise bir bardak buzlu su almıştı. Yeterince zararlı şey tükettiği için artık daha dikkatli davranıyordu. Koltuğa oturup ayaklarını uzattıktan sonra

"Hâlâ inanamıyorum, ama bir yandan da sanki bunu bekliyordum gibi anında alıştım."

Josh başını salladı. Kahvesinden büyük bir yudum aldı. Yaşından oldukça genç gösteriyordu ve bunu bakımlı görüntüsüne borçluydu.

"Demek ki anneliğe hazırdın MonMon. Senin adına çok sevindim. İnsanın çocuğunun olması güzel bir şey. Kızlarım olmadan nasıl bir hayatım olurdu bilmiyorum."

Josh'un boşandığı eşinden iki kızı vardı. Los Angeles'a taşınmayı düşünüyor olmasının en önemli sebebi de buydu. Kızların anneleri yeniden evleniyordu ve Los Angeles'a yerleşeceklerdi. Josh onlardan bu kadar uzak kalamazdı.

"Yine de... Sence bu bir mucize mi? Yoksa altında bir şeyler mi var? Bundan emin olamamak huzursuz hissettiriyor."

Josh elini sakalsız çenesinde gezdirdi. Açık kahverengi gözlerinde anlayışlı bir bakış vardı. Josh'un en önemli özelliği de hastalarına bir arkadaş gibi yaklaşıyor oluşuydu.

“Eski doktorunla iletişime geçebilirsin. Sorularını sadece o cevaplayabilir.”

Monica yüzünü buruşturdu.

“Eski doktorum lanet olası eski kocamın amcası. Bunu yapmak istemesem de mecburum sanırım yoksa doğuma kadar şüphe içinde olacağım. Dün doktordan çıktıktan sonra bir düzine hamilelik testi yaptım. Hepsi pozitif yine de bazı anlar umutsuzluğa kapılıyorum. Ona birkaç saat içinde alıştım ve biri çıkıp yanlışlık var derse... Yıkılıyorum Josh.”

Josh uzun bacaklarını birbirinin üzerine attı.

“Peki, bebeğin babası? Ona durumu söyledin mi?”

Monica unuttuğu şeyi aniden hatırlamanın verdiği heyecanla yerinden zıpladı.

“Kahretsin! Richard’ı tamamen unuttum. Gece uyuyakaldım sabahta telefonu şarja takıp seni almak için yola çıktım. Ona haber vermeliyim.”

“Bebekten bahsedecek misin? Yoksa onunla önce hastalığı hakkında konuşmamı mı bekleyeceksin?”

Monica kaşlarını çattı.

“Bu bazı şeyleri tetikler mi? Bildiğim kadarıyla Richard bir çocuğu olsun istiyor ama yine de ben ona asla çocuğum olamayacağını söyledim. Bilemiyorum... Buna ben bile henüz inanamıyorum Richard’a nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum. O ünlü bir Rock yıldızı ama artık hayatı boyunca ilgilenmek zorunda olduğu büyük bir sorumluluk omuzlarına yüklenecek. Ve tabii bende varım. Beni sevdiğini hissediyorum, bende onu seviyorum fakat Richard zengin, yakışıklı, ünlü, istediği kadını elde edebilir. Kendini sonsuza kadar bana bağlaması için onu zorlamak falan istemiyorum.”

Josh gülümsedi.

“Sanırım Richard’dan önce seninle konuşmam gerekiyor. Ne istediğine karar vermelisin Monica. Ne istediğine karar verdikten sonra Richard ile bundan sonrasını konuşabilirsiniz. Anne baba oluyorsunuz diye istemedi birbirinize bağlanmanıza gerek yok. Önemli olan iyi bir anne baba olmak, iyi bir çift olamıyorsanız sizde anne ve baba olarak

kalırsınız. Hadi şimdi onu arayıp içini rahatlat sonra da bana ne istediğinden bahset.”

Monica cevapsız çağrılar ile dolu telefonunu alarak diğer aramalara bakmadan Richard’ı aradı. Uzun çalışmalar sonunda genç adam telefonu cevapladı.

“Monica?”

“Ah, Richard. Çok üzgünüm telefonumu şarja takmıştım ve tamamen aklımdan çıkmış.”

Richard’ın ardından gelen trafik gürültüleri kulağına doluyordu. Dışarıda olmalıydı.

“Aklımdan çıkmış demek. Dün gece ve bu sabah beni aramamanın özel bir sebebi var mı?”

Monica şimdi ona hamileliğinden bahsetmek istemiyordu. Bunu kendini tamamen hazır hissettiğinde ve Richard, Josh ile sorunları hakkında konuşup yardım almaya başladığında yapacaktı. Josh’ın söylediğine göre her şey Richard’ın alt benliğini etkileyebilirdi. Richard’ın, Alex karakterine bürünmesini istemiyordu. Richard bir süredir Alex’i kontrol altında tutuyordu ve Monica böyle kalmasını istiyordu.

“Akşam yorgun olduğumu söylemiştim ve sabah bir arkadaşım ile buluştum. Neyin var senin? Bu sorgunun altında bir şeyler aramalı mıyım?”

“Sana ulaşamıyorum ve içimden bir ses bir şeyler sakladığından emin. Evet, sorgumun altında bir şeyler arayabilirsin ve bende senin bu davranışlarının altında bir şeyler ararım. Bana neden yalan söylüyorsun Monica, benden ne saklıyorsun?”

Monica yüzünün kızardığını hissediyordu. Richard ondan bir şeyler sakladığını nasıl anlamıştı ve neden bu kadar fazla tepki gösteriyordu?

“Bana böyle gizemli cümleler kurma. Ne söylemek istiyorsan açık ol çünkü ben yıllar boyunca aynı böyle gizemli cümleler eşliğinde işlemlere maruz kaldım.”

“Şimdi de beni o piç kurusu kocanla bir mi tutuyorsun?”

Genç kadın oturduğu yerden kalktı. Richard’ın bu yeni tavırlarından ve nefret dolu ses tonundan hiç ama hiç hoşlanmamıştı.

“Eski kocam Richard! Seni onunla bir tutmuyorum sadece aynı davranışı daha önce ondan da gördüğümü söylüyorum. Gerisi sen nasıldın? Ve evet, senden sakladığım bir şey var ama bunu sana şimdi bu durumdayken açıklamak istemiyorum.”

Richard buruk bir kahkaha atarak Monica’nın daha fazla canını yaktı.

“Anlaşılan eski alışkanlıklarından kolay kolay vazgeçemiyorsun.”

“Sen neden bahsediyorsun?”

Genç kadın gözlerini kısmıştı. Dolabın aynasından kendi yansımasını görüyor ve kendisinden korkuyordu.

“Artık önemi kaldığını sanmıyorum.”

“Hayır, lanet olası önemi var. Şimdi bana ne saçmaladığını söyle!”

“Franklin Wilson denen o göt dün gece beni aradı. Tam da sana ulaşmadığım ve bahane olarak yorgun olduğunu söylediğin saatlerde ki ikimizde biliyoruz sen çabuk yorulan bir kadın değilsin Monica. Franklin bana seks bağımlılığının hâlâ devam ettiğini boşanma sebebinizin de bu olduğunu söyledi. Ona elbette inanmadım seni tanıyor ve sana güveniyordum. Ya da öyle sanıyordum. Telefonu suratına kapattım, seni defalarca aradım. Sabah yine aradım ve en sonunda dayanamayıp evine geldim. Bil bakalım ne ile karşılaştım? Sen gayet mutluydun, bir adamla... Ben olmayan bir adamla.”

Monica kahkaha attı. O kadar çok güldü ki kendini durduramıyordu. İnsanın sinirlenmesi sonucunda gülmesi kadar saçma bir durum yoktu. Nihayet kendini toparladığında “Ve seni aldattığımı düşündün, çünkü nasıl olsa ben bir seks bağımlısıyım. Sadece seks için nefes alıyorum. Çünkü ben sana kendimi anlatma hatasına düştüm. Çünkü hayatımı birleştirdiğim ve yıllardır tanıdığım adam beni yıllarca bir fahişe gibi gördükten sonra ben dün tanıdığım adama güvendim! Sen Richard eline geçen ilk fırsatta hançeri saplamaktan çekinmedin, Franklin en azından bir sene hançerini kınında tutmuştu.”

Monica gözyaşlarını sildikten sonra derin bir nefes aldı. Richard soluk dahi almıyor olmalıydı. Tek duyduğu aptal araba kornalarıydı.

"Bana bir süre izin ver. Sana yapmam gereken bir açıklama var ama şimdi değil. Şimdi bunu hak ettiğinden emin değilim."

Monica, Richard'ın yüzüne telefonu kapattıktan sonra Richard bir daha aramamıştı yine de beş dakika sakinleştikten sonra balkondan bakmış ama ona dair bir iz bulamamıştı. Bu ne saçmalıktı! Öfkeden köpürürken bile onu görmek isteyen yeni mazoşist Monica'dan hoşlanmamıştı. Richard kıskanabilirdi, güvensiz olabilirdi ki kendisi de aynen bu durumdaydı ama onu en hassas yerinden yaralamak affedilmemesi gereken hatalardan biriydi. Bu bile ilişkileri hakkında karar vermesine yetiyordu. Richard ve Monica iyi birer anne baba olmak zorundaydılar çünkü iyi bir çift olamayacakları açıktı. Bütün her şeyi Josh'a anlattığında biraz olsun hafiflemişti. Josh'ın tavsiyeleri her zaman doğru olurdu ve yine doğru tespitler yapmıştı. Aralarındaki bu uçurumun sebebi iletişim sorunuydu.

"Sen kendini korumak için saklanıyorsun Monica. Richard'dan uzak duruyorsun çünkü kalbinin kırılmasından korkuyorsun. İlişkinize bir sınır çizmişsin. Seks... Seks sizin sınırınız. Bunu aşmanız lazım. Aranızda bir iletişim ve paylaşım yok. Ondan kaçırıyorsun. Neredeyse iki saattir bana Richard ile olan birlikteliğinizin ayrıntılarını anlatıyorsun ama ana konu hep aynı. Onunla buluşma nedenin, dışarı çıkma amacınız, başlangıcınız, devam ettirme sebebiniz. Bütün her şeyin sekse çıktığının farkındasın değil mi?"

Monica dudağını dişledi. Başından beri sadece seks olarak devam ederse daha kolay olacağını düşünmüştü. Bağlılık yok, sözler yok, sorumluluk yok, aidiyet yok.

"Haklısın ama korkuyordum. Onunla tanıştığımda daha boşanmamıştım bile ve o... O âşık olunması çok kolay bir adamdı. Onu istiyordum ve onu alacağım tek yolda buydu."

"Peki, onun ne istediğini bir kez olsun önemsedin mi? Ona sordun mu?"

Monica suçluluk ile doldu. Richard başından beri dürüst ve açık olan taraftı.

"Beni sevdiğini söylüyordu ve o gerçek bir ilişki istiyordu."

Josh dünyanın en sakin tonuyla "Ona inanıyor musun?" diye sordu.

“Evet, yani sanırım. Bilmiyorum Josh! Bütün dergiler, gazeteler ve internet ondan *Seks Tanrısı* diye söz ediyor. Yanında iki defa görülen bir kadın yok. Seks partilerinin aranan adamı, iflah olmaz bir çapkın. Daha önce hiç ciddi bir ilişkisi olmamış. Onunla sonsuza kadar sürecek bir aşk hayal edemiyorum. Benden sıkılacak ve gidecek. En korktuğum şey ise gitme sebebinin ihanet olması. Şimdi ise o beni ihanetle suçluyor. Benim böyle bir şey yapmayacağımı bilmesi gerekirdi...”

Monica sözlerinin devamını fısıldayarak bitirmişti.

“Sende başından beri şüphe içindesin ama değil mi? İkinizin de yaklaşımı yanlış. İlişkiler acaba biter mi, acaba aldatur mu diyerek yaşanmaz. Sana önerim seks olmadan vakit geçirmeniz, yeniden tanışmanız ve dürüst olmanız.”

Monica’nın eli karnına gitti. Henüz bir şey yoktu ama biraz kilo almıştı. Josh onu anladığını belirtircesine başını salladı.

“Ona söyle. Bu haberi konuşun, ne yapacağınıza karar verin ve sonra Richard’ın durumuna bakacağım. İlişkiniz onun için senin sandığından daha önemli olabilir böyle bir durumdayken onu tedavi edemem.”

***

Monica akşam yemeğini eve sipariş etmişti. Dışarı çıkmak için en ufak bir istek duymuyordu. Yarın sabah Richard ile konuşacaktı. Aslında onu aramıştı ve ulaşamayınca telefonuna sabah konuşacaklarını bildiren bir mesaj bırakmıştı. Şimdi Emma ve Josh ile birlikte oturuyordu. Onlar şarap içerken Monica portakal suyunu yudumluyordu.

“Buna hâlâ inanamıyorum. Yani gerçekten hamile olmana... Tanrım! Tam bir mucize değil mi?”

Monica başını sallayarak Emma’yı onayladı.

“İnternette biraz araştırma yaptım. Bazı kadınlar zaman içinde iyileşebiliyormuş ama yine de doktorum bana hiç umut olmadığını söylemişti.”

Emma kaşlarını çatı.

“Onu arayıp raporlarını istemelisin.”

"Asistanı ile bugün konuştum. Raporları bana gönderecekler."

"Senin şu doktorun Franklin'in amcası değil miydi? Raporları neden istediğini sorarlarsa?"

Monica omuz silkti.

"Onlara açıklama yapmak zorunda değilim. Franklin'e hiç değilim."

Emma neşe içinde gülümseyerek şarabını içmeye devam etti. Josh ve o ara sıra birbirlerine bakıyorlardı. Josh pek Emma'nın tipi değildi. Emma genelde oturaklı adamlardan hoşlanmazdı ama yine de Monica neden olmasın diye düşünürken kendi kendine sırttı.

Monica sabaha karşı yine tuvalet ihtiyacı için uyandıktan sonra su bardağının boş olduğunu fark ederek mutfığa yönelmişti. Emma içkiyi fazla kaçırdığı için gece Monica'nın evinde kalıyordu. Onun kaldığı misafir odasının kapısından geçtiği sırada şehvetli inleme sesleri duydu. Genç kadın parmak ucunda kapıya yaklaşıp elini duvara yasladı. Josh'ın kibar ses tonunu duyduğunda şaşkınlıkla ağzı açıldı.

"Tanrım! Emma. Çok iyi hissettiriyor."

Emma bu sefer oldukça sesli bir şekilde inledi.

"Josh!"

"Şşt. Daha sessiz. Monica'nın evindeyiz."

Emma ufak bir kahrkaha attı. Anlaşılan kontrolünü tamamen kaybetmişti. Monica onun sabah pişman olmamasını umuyordu.

"O, bunu anlar. Ben bir aşk kadınıyım. Senin gibi yakışıklı bir adamla beni tanıştırdığında neler olacağını hesap etmiştir."

Josh'ın hırıltısını duydu. Bedenlerinin birbirine çarpma sesleri kapının dışına ulaşıyordu.

"Ah, aşk kadını. Bu şekilde inlemeye devam edersen geleceğim."

Monica onları daha fazla dinlememek için kapıdan uzaklaştı. Kırkdaması suyunu içip odasına dönene kadar devam etti. Evi gerçekten ateşli şeylere şahitlik ediyordu. Genç kadın yatağa uzandığında az önce duydukları yüzünden bedeni ihtiyaçla sızlıyordu. Zaten yüksek olan libidosuna birde hamilelik hormonları eklendiğinde teni kor gibi

yanmaya başlamıştı. Gözlerini kapattığı anda rüyasında alev aldığını gördü. Onu tutuşturan da Richard Richardson'dı.

***

Genç kadın daha fazla sabreдемemiş sabahın ilk ışıklarıyla yataktan fırlamış hızla giyinip kendini dışarı atmıştı. Emma ve Josh henüz uyanmadığı için evden çıkarken herhangi bir engele de takılmamıştı. Bir an önce Richard'a hamile olduğunu söylemek, ne yapacaklarını konuşmak ve aralarındaki sorunu çözmek istiyordu. Arabasına bindiği gibi Richard'ın evine doğru yola çıktı. Richard'ın yaşadığı bina da ki güvenlik genç kadını tanıdığı için kibarca selamlamakla yetindi. Monica asansöre binerek Richard'ın çatı katı dairesinin şifresini yazdı. Asansör yukarı çıkarken geçen zamanda midesinde kelebekler uçuştüğünü hissediyordu. Ne olursa olsun. Richard olsa da olmasa da Monica harika bir anne olacaktı. Yıllarca bunun hayalini kurup sonra imkânsız olduğunu öğrenmişti ve şimdi mucizesi karnının içindeydi. Bunu Richard'a nasıl açıklayacağını düşündükçe gülümsüyordu. Onun başta biraz şaşırıp sonra sevineceğini düşünüyordu. Richard Richardson harika bir baba adayıydı. Josh haklıydı birlikte romantik anlamda bir gelecekleri olsun istiyordu ama olmasa bu noktadan sonra anne ve baba olmak için en iyisini yapmaları gerekiyordu. Monica kapının önünde duraksadı. Bunun sebebi kapının açık olması değildi. Açık kapıdan çıkan iki adam ve bir kadın olmasıydı. Onları tanıımıyordu adamlardan birinin siması tanıdıktı ama çok ünlü biri değildi. Monica onlar dışarı çıkarken içeri doğru adım attı. Kanının bedeninden çekildiğini hissediyordu. İçerisi tam anlamıyla bomba patlamış gibiydi. Richard'ın geniş salonu dün akşam oldukça büyük bir partiye ev sahipliği yapmış gibi duruyordu. Bardaklar ve içki şişeleri koridora kadar yayılmıştı. Dün gece eve ya da otele gidemeyecek kadar sarhoş olan insanlar koltukta, yerde ve başka kim bilir neredeydi? Koltukta yatan çıplak iki kadına yine çıplak bir adam eşlik ediyordu. Yerde ise manzara aynıydı. Monica bayılacakmış gibi hissederken koltuğa tutunup dengesini sağladı. Richard hangi cehennemdeydi? Genç kadın koridor boyunca ilerlerken yerdeki şişelere ve iç çamaşırlarına basmamaya çalışıyordu. Misafir odalarının kapıları kapalıydı içeride ne olduğunu tahmin ediyordu ve bu durum midesini

bulandırıyordu. Richard ile tanıştığından beri böyle bir partide isteyerek bulunduğuna şahit olmamıştı. Bu gerçekten Richard'ın işi miydi? Yoksa Alex ortaya çıkmaya mı karar vermişti? Monica titreyen bacaklarına emir vererek adımlarını Richard'ın yatak odasına kadar ilerletebildi. İçeri girecek cesareti toplaması uzun saniyeler sürdü. Nihayet kapıyı iterek içeri doğru adım attı. Göğsüne saplanan şiddetli ağrı o anda peyda oldu. Midesi bulanıyor, başı dönüyor, ağzı kuruyordu. Aniden basan tere rağmen sanki soğuk rüzgârlara maruz kalmış gibi titriyordu. Daha önce böyle bir görüntü gördüğünde en yakın arkadaşıyla kocası yataktaydı. O an nasıl ihanete uğramış hissettiyse şimdi de aynısını hissediyordu. Richard'ın geniş yatağında dört kadın yatıyordu. Richard ise yatağın en köşesinde boxeri haricinde çıplaktı. Halının üzeri seks oyuncaqları ile doluydu. Bitmişti, hiçbir şey sonsuza kadar sürmüyordu. Mide bulantısını daha fazla bastıramayan genç kadın hızla köşeyi dönüp kendini banyoya attı. İçindeki her şeyi klozete oldukça gürültülü bir şekilde çıkarırken kimse seslerini duymamıştı. Anlaşılan topluluğu bizzat dağıtması gerekiyordu. İçinden bir ses Richard ile yüzleşmemesi gerektiğini söylüyordu ama Monica arkasını dönüp bu evden çıktığında kendini daha ezilmiş hissedecekti. Bunun yerine elini yüzünü yıkayıp kendine geldi içeriye dönmeden önce grubun koruması Sam'i arayarak birini Richardson'ın evine yönlendirmesini istedi. Neyse ki Sam çocuklar fark etmeden onları korumak konusunda bir uzmandı. Apartmanın önünde nöbet tutan bir koruma dakikalar içinde daireye gelmişti. Monica adama evdeki herkesi çıkarmasını söyledi. Adam grubun menajeri ile ters düşmek istemiyordu. Koruma diğer insanları evden atarken Monica kızları tek tek uyandırdı. Richard bu gürültüye rağmen gözünü açmamıştı. Monica sona bıraktığı adama doğru yaklaştı. Onu kolundan tutup çekti ve Richard'ın bedeni bir anda yere yuvarlandı. Kıpırmızı gözlerini açmış korkuyla etrafına bakıyordu. Monica ise tam karşısında dimdik duruyordu.

“Lanet olsun! Ne bok oluyor burada?”

Genç adam etrafına bakındı.

“Herkes nerede?”

Monica kaşlarını çatmış sakın ve güçlü durmaya çalışıyordu.

"Kıçlarını tekmeledim. Şimdi sıra seninkinde Richardson! Sen aciz, zavallı, bencil pisliğin tekisin. Şu an sikini kesmiyorsam eğer bu kendimi düşündüğümden kendi kariyerimi ve geleceğimi..."

Richard anlamsız ve boş bir ifadeyle Monica'ya bakıyordu. Bedeni hâlâ yerdeydi ve sırtını yatağa yaslamıştı. Dayanılmaz bir baş ağrısı ile boğuşuyormuş gibi ellerini başının etrafına sardı.

"Ah! Kahretsin! Kafamda filler sikişiyor. Bağırmaı kes."

Monica konuşan bu adamı tanımadığı hissiyle sarmalanmıştı. Genç kadın her an kusmaya başlayabilirdi.

"Evin haline bakılırsa sikişenler sadece filler değilmiş pislik! Tamamen ayıldığında yüzüne tükürüp, kıcına tekmeı basacağımdan emin olabilirsin."

Monica'nın kırılğan olması gerekirdi. Sevdığı adam, karnındaki çocuğun babası dün gece büyük bir parti vermiş muhtemelen dört kadından fazlasını becermişti ama içten içe sürekli bahaneler uyduruyordu. Kendinde değil diyordu. Kendinde değil... Belki kendini kandırıyordu ya da haklıydı ama her şekilde artık bir önemi yoktu. Şu an bu durumla başa çıkabilecek kadar güçlüydü. Ortalığı toplar toplamaz hayatına yeni bir yol çizecekti. Richard'ı seviyordu. Kalbi onun için delicesine çarpıyordu ama onunla devam edemezdi. Onu affetmesinin *-her ne sebeple olursa olsun-* ihaneti kabullenmesinin bir yolu yoktu. Adam kafasını kaldırıp Monica'yı süzdü. Sanki onu tanıımıyormuş ama yine de ilgileniyormuş gibi bir ifadeyle inceliyordu.

"Seni daha önce becermiştim. Değil mi? Sigara içen hatunsun. Çok ateşli..."

Monica bir kez daha bayılmak üzereydi. Tutunacak bir yer aradı ama bulamadı. Geriledi ve sırtını arkasındaki duvara yasladı.

"Tanrım!"

Monica gözündeki kararmayı hafifletmek için sürekli gözlerini kırıştırıyordu. Karşısındaki adam yerinde doğruldu ve yatağın üzerine oturmayı başardı. Eli hâlâ başındaydı korkunç bir ağrı ile boğuştuğu açıktı. Karşısındaki adam Richard'ın görüntüsüne sahip olabilirdi ama Monica onun Richard olduğunu düşünmek istemiyordu. Hiçbir hareketi ona benzemiyordu. Tek benzerliğı dış görünüşüydü.

Monica korka korka "Alex?" diye mırıldandı.

Adam ona doğru baktı.

"Alex mi? Hayır, bebeğim. Ben Rick."

Monica bir adım daha gerilemek istiyordu ama arkasındaki duvar buna izin vermedi. Başından beri yanıltı. Alex değildi. Richard, Alex'i içinde falan yaşatmıyordu. Richard'ın içinde bambaşka bir karakter vardı. O gece takma ad olarak kullandığı isim onun içinde yaşayan diğer karakterin ismiydi. Richard o gece o ismi bilinçli mi söylemişti? Belki de bunca zaman saklanması için diğer nedeni de ismiydi. Rich ve Rick tek harf haricinde oldukça benzer isimlerdi.

"Başım çok ağrıyor. Bana bir ağrı kesici ver."

Kesinlikle Richard değildi. Richard görünüşünün aksine oldukça kibardı oysa bu adam şimdi kafasına sert bir şeyle vurulmasını hak ediyordu. Monica yine de itiraz etmedi. Rick'i kaybetmek istemiyordu. O kaybolmadan önce Josh onunla görüşmek isteyebilirdi. Genç kadın mutfığa giderek ecza dolabından bir ağrı kesici buldu. Bir bardak su ile birlikte içeri dönmeden önce Josh'ı arayıp kısaca durumu açıkladı ve ona adresi söyledi. Josh'ın bir an önce gelmesini umuyordu çünkü içeride ki adam genç kadını deli gibi korkutuyordu. Monica ona su ve ağrı kesici uzattıktan sonra odanın en uzak köşesine camın kenarına ilerledi. Bedenini camın önündeki koltuğa bırakıp adamın tekrar yatağa uzanışını izledi.

Adam ona doğru dönerek "Kızları kovduğuna göre sen bana eşlik edersin?" dedi.

Monica onun kafasına gerçekten bir şeyler fırlatmak istiyordu. Bunun yerine dişlerini sıktı.

"Dün gece kaç kadın becerdin?"

"Hatırlamıyorum. Çok sarhoştum. Yataktaki kızlarla biraz oynadık."

Monica başını salladı.

"Penisini içlerine soktun yani?"

Adam güldü. Gülüşü bile farklıydı. Kaba, alaycı ve sinir bozucu.

"Bilirsin bebeğim, bu işler böyle yapılır."

Bir elinin başparmağı ve işaret parmağını kullanarak halka yapmış diğer elinin işaret parmağını halkanın içinden geçiriyordu. Monica buna daha fazla katlanamayacağını hissediyordu ama mecburdu. İçeride bir yerlerde hâlâ sevdiği adam vardı. Onu kurtarmak istiyordu.

“Prezervatif kullandın değil mi?”

Adam ellerini havaya kaldırdı.

“Elbette, beni ne sanıyorsun? Penisimin düşmesini asla istemem. Baretimi takmadan şantiyeye girecek kadar ahmak değilim.”

Monica onu onaylarcasına başını salladı.

35. Bölüm

NE KADARI İÇİN SAVAŞIRSIN?

“Beni o gecede baloda maskeyle gördün. Saç rengim farklıydı. Nasıl tanıdın?”

Monica biraz düşününce bunu merak etmişti. Başka bir anda ortaya çıkmadığını umuyordu. Richard ile beraberken sadece Richard ile olduğundan emin olmalıydı. Kötü bir sürprizi kaldırabilecek durumda değildi. Rick kendini beğenmiş bir edayla yan yan Monica'ya baktı.

“Ben bir kadın uzmanıyım. O ufacık maske hayal gücüne pek yer bırakmıyordu.”

Aklına bir şey gelmişçesine gözlerini kısarak konuşmasını devam ettirdi.

“Ve ses tonun ile konuşman.”

İşaret parmağı ile kulak memesine vurdu.

“Müzik kulağı diye bir şeye sahibim. Aletimden sonra en saygı duyduğum şey. O gecede bağıryordun, bu sabahta bağıryorsun. Tanımam zor olmadı.”

Monica başını salladı.

“Yani benimle o balo dışında hiç karşılaşmadın değil mi?”

“Sanmıyorum ama çok sarhoş olduğum başka bir gece seni becermiş olabilirim belki. Dairemde birkaç fotoğrafın var. Onları çektiğimi hatırlamıyorum. Benim bir sorunum var bazen unutkan oluyorum, çok unutkan...”

Kaşlarını iyice çatmıştı. Onunda başka bir karakter olduğundan haberi yoktu. Kendini unutkan olarak tanımlıyordu.

“Fotoğraflar, onlar nerede?”

Rick şifonyerin çekmecesini işaret etti. Monica orayı biraz karıştırdığında uyurken çekilmiş birkaç pozunu ile karşılaştı. Anlaşılan Richard uyurken Monica’yı izlemeyi seviyordu.

“Seni kafaya takmış olabilirim. İç çamaşırını da çalmıştım.”

Monica suçluyu bulmuştu. Fotoğrafları yerine bıraktı ve Rick’e döndü.

“Unutkan olduğunu söylemiştin. Bunun hakkında yardım aldın mı?”

Rick bir cık sesi çıkardı.

“Hayır, sadece çok içiyorum ve hastaysam da bunu bilmek istemiyorum. Doktorlardan nefret ederim.”

İşte bu iyi bir durum değildi. Josh zorlanacaktı.

“Adımı hatırlıyor musun?”

Rick düşünür gibi duraksadı.

“Şey... Hayır, sanırım. Hatırlamıyorum.”

Hatırlamıyordu. Monica buna sevindi. O gece kendisinden gerçek anlamda etkilenen tek kişi Richard’dı.

Monica, Josh gelene kadar yeni Richard’ı oyalama görevini üstlenmişti. Onu lafa tutuyordu ve onunla konuştuğunda Richard olmadığından emin oluyordu. Bütün konuşmaları ve düşünceleri Richard ile taban tabana zıttı. Rick karakteri Richard’ın görüntüsünü çalmış bir parazit gibiydi. Josh ona kısa bir mesaj atarak mümkün olduğu kadar sorgulamaktan kaçınmasını söylemişti. Rick karakterinin kendini kapatmasını ya da kaçmasını istemiyordu. Rick ile keyifsiz geçen sohbet artık Monica’yı boğmaya başladığı sırada Josh geldi. Monica, Rick’e onu arkadaş olarak tanıtmıştı. Josh onunla konuşurken de Monica oradaydı ve

duyduğu her şey onu bir çeşit şoka sürüklüyordu. Rick dünyaca ünlü bir rock yıldızı olduğundan tamamen habersizdi. Henüz keşfedilmemiş bir müzisyen olduğunu söylüyordu. Josh ona böylesine lüks bir hayatı nasıl sağladığını sorduğunda Rick gayet net bir tavırla ölen ailesinden kalan para ile olduğunu söylemişti. Monica Richard'ı tanımasa bu karakterin söylediği her kelimeye inanırdı. En yakın arkadaşının kim olduğunu soran Josh tanıdık bir yanıt almıştı. Rick, Orlando Hard'ı tanıyordu. Onu seks eğlencelerinde takıldığı arkadaşı olarak tanımliyordu ama bunun dışında pek bir yakınlıkları olmadığından da bahsediyordu. Bu Josh'ın tanısını haklı çıkarıyordu. Rick, Richard'ın daha rahat, daha sorumsuz, daha özgür, çok daha seks düşkünü olan benliğiydi. Rick aslında içinde iki karakter barındıran bir alt benlikten oluşuyordu. Onda hem Richard'dan hem Alex'ten parçalar mevcuttu. Kaba saba tavırlarını Alex'ten aldığını düşünüyordu ama herkes Alex'ten oldukça olumlu bahsettiği için buna da inanmak istemiyordu. Monica çocuklara haber vermişti ve kısa zamanda Orlando hariç herkes Richard'ın evine dönüşmüştü. Josh, Rick ile sohbet ederken Monica onlarla salonda oturup durumu açıkladı. Luke buna inanmayı reddediyordu. Sinirle yerinden fırladı.

“Nasıl yani? Bu çok saçma ve delice. Sadece biraz dağıtmıştır belki ot falan çekmiştir. Bunca yıllık arkadaşımızın içinde başka biri daha yaşasa bunu anlayabilirdik.”

Luz onu sakinleştirmek için eline dokundu.

“Monica açıklıyor Luke. Dinlemiyor musun? Bu bir hastalık.”

Luz kocaman gözlerini açarak Monica'nın yüzüne baktı.

“Düzelir değil mi? Tekrar iyi olabilir...”

Monica başını salladı.

“Josh'ın daha önce böyle bir vakası oldu ve tedavi etmeyi başardı. Eminim Richard üzerinde de işe yarayacaktır.”

JJ başını önüne eğmiş durmadan dizini titretiyordu. Kimse olanlara inanmak istemiyordu, düşünüldüğünde bir bilim kurgu filmi gibiydi. Monica'da bu olanlara inanmak istemiyordu. Luke hızla koridora doğru ilerledi.

"Bu saçmalığa inanmıyorum. O Richard ve bundan emin olacağım."

Luke, Richard'ın odasına giden koridorda gözden kaybolduktan sonra öfkeli adımlar yeri titretti. Orlando içeri girmişti. Yeni uyanmış ve fazlasıyla akşamdan kalma görünüyordu. Gözleri kan çanağı gibiydi.

"Lanet olsun! Aramalarını şimdi gördüm Monica. O nasıl iyi mi?"

Luz başını kaldırıp ona baktı.

"Yani senin de bundan haberin vardı öyle mi? Kimsenin aklına bizimle konuşmak gelmedi mi?"

Orlando derin bir nefes aldı.

"Tamamen emin olana kadar endişelenmenizi istemedik. Richard bu sorunu çözeceğini söyledi."

Monica açıklama yapmak zorunda hissederek konuşmaya başladı.

"Seni hatırladığını söyledi. Seks partilerinden, ama hakkında başka bir şey bilmiyor gibi görünüyor. Josh seni çağırabilir o yüzden burarlarda olursan iyi olur."

Orlando başını salladı ve koltuğa yerleşti. Monica mide bulantısıyla savaşımaya çalışırken elindeki buzlu suyu yudum yudum içiyordu. Tam sakinleştiği sırada Luke yüzünde dehşet ifadesiyle salona döndü. Luz yerinden kalkıp endişeyle ona doğru yürüdü.

"Luke, ne oldu?"

"Beni tanımadı, Rick olduğunu söylüyor. Kahretsin!"

Korkuyla açılmış mavi gözlerini Monica'ya çevirdi.

"Düzelecek değil mi?"

Monica cevap vermeden JJ araya girdi.

"Elbette düzelecek. Beynini kızartmamız gerekse bile..."

***

Josh, Rick'e sakinleştirici bir ilaç vermeden önce saatlerce onunla sohbet etmişti. Rick uykuya daldığında çocuklara ve Monica'ya onun durumu hakkında bilgilendirme yapmıştı. Kişiliğin çok baskın olmadığını ve Josh'ın düşüncesine göre sık sık açığa çıkmadığını öğrenmek

Monica'yı bir nebze olsun rahatlatmıştı. Alex'in ölümünden sonra Richard'ın yaşadığı ağır depresyon durumu tetiklemiş ve diğer kişilik olan Rick'i ortaya çıkarmıştı. Josh'ın yine de kesin emin olmadığı şeyler vardı. Josh oturduğu yerden kararsız bir ses tonuyla konuştu

"Disosiyatif, kimlik bozukluğu olan kişiler ana kişiliklerinden tamamen farklı bir hayat yaşayabilir. Ayrı evi, ayrı işi, hayatı olan vakalar duydum. Fakat Richard'ın, Rick kişiliği bu kadar karmaşık değil. Rick umursamaz bir adam. Hafıza kayıpları olduğunu söylüyor ama bunun nedenini bile umursamıyor. Bu evi, hayatındaki kopuklukları, çevresinde o an bulunan insanları... Hiçbir şeyi umursamıyor. Tamamen özgür olduğunu savunan bir karakter, onun için hayat eğlenceden ibaret. Sadece yaramazlık yapacağı zamanlarda ortaya çıkması da bu yüzden... Richard aslında yapmak istemediği şeyleri Rick karakterine bürünerek yapıyor."

Monica merakla araya girdi.

"İyi ama dün bir seks partisi yapması için onu kimse zorlamadı. Rick neden açığa çıktı? Bu kadar zamandır onunla birlikteyim tek bir kısa an haricinde onun ortaya çıkmadığından eminim."

"Dün kavga ettiniz. Bununla baş etmekte zorlanmış olmalı."

Josh gözlerini kısarak sözlerini sürdürdü. "Şu diğer an? Kardeşinin ölüm yıldönümü mü?"

Monica, Josh'ı onayladı. Gözü dalmıştı ve kafasını sallayarak bakışlarını yerden ayırdı.

"Evet, o gece bedeninin ele geçirilmiş olduğunu ve olaylara müdahale edemediğini söyledi."

Çocuklar o kadar sessizdi ki Monica onların nefes seslerini dahi duyamıyordu.

"Disosiyatif kişiler kimi zaman yaptıklarını hatırlamaz. Kimi zamansa olaylara dışarıdan seyirci olurlar. Anlaşılan Richard ikinci gruba giriyor."

Orlando sıkıntıyla iç çekerek yerinden kalktı. Alnı ter damlaları ile doluydu. Bugün olan şeyleri içmek için bahane olarak kullanacağı

açıktı. En kötü yanı ise Monica kendisi ve Richard için endişelenmekten ona müdahale edemeyecekti.

“Peki, şimdi ona ne olacak? Ne zaman kendine gelecek?”

“Bunun zamanını söyleyemem. Richard’ın kendiliğinden ortaya çıkmasını beklemeliyiz. Uyandığında kendine gelirse eğer onu kliniğe yatıracağım.”

Luke saçmalama dercesine burnundan verdiği nefeslerle güldü. “Bu durum medyaya yansırsa peşimizden ayrılmazlar. Bunun haberini yapmak için kapıda yatacak insanlar var.”

Luke haklıydı. Monica’da bunu düşünüyordu. Richard ile bu durumu konuştuğunda ailesinin haberi olmamasını istemişti zaten hemen kliniğe yatmama ya da doktor ile görüşmeyi erteleme sebebi buydu.

“Richard’ın burada LA’da kendi doktoru var. Onunla konuşup ne yapacağımıza karar verelim Josh. Sana onun numarasını veririm. Fakat Luke haklı. Onu medyadan gizlememiz lazım.”

Monica’da oturmaktan sıkılıp ayağa kalkmıştı. Topuklu ayakkabılarının üzerinde bedenini esnetti.

“O halde onu New York’a benim kliniğime götürelim. Gizli kalmasını sağlarım.”

Monica grubun fikrini almak istercesine yüzlerine baktı. Hiçbiri itiraz etmediğinde genç kadın başını salladı.

“Onu New York’a getireceğiz. Yanında olacağım.”

Richard’ın yatağının yanındaki dijital saat sabahın üçünü gösteriyordu ve Richard hâlâ uyuyordu. Josh ayarlamaları yaptıktan sonra Monica’nın evine dönmüştü. Richard açığa çıktıktan sonra onunla birlikte New York’a gideceklerdi. Monica bunun bir an önce gerçekleşmesini istiyordu. Çocuklar evlerine gitmeyi reddetmiş herkes kendine yatacak bir yer bulmuştu. Clementine bile buradaydı. Richard gibi bir adamı sevmemek çok zordu. Her anlamda... Orlando bir ara gizli olduğunu düşündüğü şekilde evden çıkmıştı ve az önce kör kütük sarhoş gelip salonda sızmıştı. Monica’nın onunla kavga edecek ruh halinde olmaması tamamen o koca herifin şansıydı. Monica banyoda yüzünü

yıkadıktan sonra tekrar Richard'ın odasına döndü. Üzerini örtmek için uzandığı sırada karanlıkta parıltıyan bir çift göz aralandı.

“Monica?”

Monica derin bir nefes aldı. Gözünden damladığını fark etmediği yaşları hızlıca silip gülümsemeye çabaladı.

“Buradayım.”

“Onu görebiliyorum, neden buradasın?”

Richard yatağa baktı daha sonra aklına gelen şeyleri sindirmeye çalışır gibi yutkunup hızla yerinde doğruldu.

“Lanet olsun! Çok kötüydü. Çok kötü... Berbat şeyler yaptım. Ah Tanrım!”

Monica onu sakinleştirmek istiyordu ama ona dokunmadı. Dudaklarından çıkan bir “Şşşt...” sesiyle onu sakinleştirmeyi denedi fakat Richard çıldırmış gibiydi.

“Neler yaptığımı biliyor musun?”

Monica'nın bileklerini sertçe kavrayıp sıktı.

“Kaç kadını becerdiğimi biliyor musun?”

“Sakinleşmelisin. Yoksa tekrar sakinleştirici yapmak zorunda kalırım ve sonra tekrar Richard olarak uyanmayabilirsin.”

Richard bir türlü sakinleşemiyor gibi görünüyordu. Monica yüzünü avuçlarının içine aldı. Birkaç günlük sert sakalı avuç içlerine batıyordu.

“Ne hatırlıyorsun?”

Richard korkuyla karışık yüz ifadesini Monica'dan saklamak için başını önüne eğdi.

“Her şeyi değil sanırım. Bazı şeyleri, parça parça... sabah uyanıldığında hatırlamak istemediğin bir kâbusun parçaları gibi. Müdahale edemedim. Engelleyemedim!”

“Şşşt. Sakin ol. İyisin. Şimdi buradasın.”

“Hayır, hayır. Git buradan.”

“Ne?”

Monica ellerini Richard'ın yüzünden çekip gerilemişti.

“Git buradan. Sana ihtiyacım yok, senin de bana.”

“Sen ne saçmalyorsun? Senin için burada olduğum kadar kendim içinde buradayım. İkimizin de buna ihtiyacı var. Yeni kendine geldin, sadece kafan karışık hepsi bu.”

Richard buruk bir şekilde gülerken kafasını yerden kaldırıp Monica'ya bakmıştı.

“Kafam karışık değil. Lanet olası kafamın içinde benden başka biri var ve iğrenç davranıyor. Daha önce bunu hiç böylesine net yaşamamıştım. Evet, bazen koptuğum oluyordu ama... Bu sefer, çok kötüydü. O çok kaba ve çok... Çok sertti. Çok öfkeli, düşüncesiz, bencil...”

Monica anlıyormuş gibi başını sallayıp duruyordu.

“Tamam, her şey geçecek. Josh sana yardım edecek.”

“Josh da kim?”

“Arkadaşım, psikolog olan. Dün buraya geldi, sabah onu almaya gitmiştim.”

Richard boş boş Monica'nın suratına baktı. Monica sözlerini sürdürerek “Evime girerken gördüğün de oydu. Senin için burada LA'da.” diye açıkladı.

“Bunu istemiyorum.”

“Anlamadım? Neyi istemiyorsun? Az önce bana kafandaki kişiden hoşlanmadığını söylemiyor muydun?”

Richard onu onayladı ve hızla lafa girdi.

“Evet, ondan kurtulmak istiyorum.”

“O halde Josh'a izin ver. Seni New York'ta tedavi etsin.”

“Josh'a izin vereceğim ve New York'a gideceğim.”

Monica hâlâ anlamıyordu. O halde istemediği neydi?

“Ben...”

Richard, genç kadının sözünü kesti.

“Evet, seni istemiyorum. Yanımda, yakınımda...”

“Beni korumaya çalışıyorsan...”

“Seni korumaya çalışıyorum. Kendimden, ondan. Onunla bir kez daha karşılaşamazsın. Anladın mı? Seni kandırmayı deneyebilir, sana dokunabilir. O pislik hasta Monica. İçimde hasta bir pislik taşıyorum, kafamın içinde. Her boku yer ve beni vicdan azabıyla baş başa bırakır. Bunun sonunda benden şimdi olduğundan daha fazla nefret edersin.”

Monica bir kez daha ona dokunmayı denedi ama Richard bu dokunuşu da irkilerek engelledi.

“Senden nefret etmiyorum.” Richard ona inanmaz gözlerle baktı.

“Benden nefret ediyorsun ama şu an bana acıdığın için bunu itiraf edemiyorsun. Dün sana çok sinirlendim, o herifi dinlememem gerekirdi ama boş bulundum. Çünkü sana inanmıyorum. Çünkü bana, sana inanmam için bir neden vermedin. Seni tanımıyorum çünkü bunun için bana hiç izin vermedin Monica. Yine de dün söylediğim her kelime için senden özür dilerim. Senden özür dilerim Monica çünkü seni ne kadar kırdığımı biliyorum. Seni aldatan benim bedenimdi. Gerisi önemsiz. Bana baktığında sabah gördüklerini hatırlamayacağını sakın söyleme. Bir sisin ardından da olsa o sabah bu odaya girip benim gözlerimin içine baktığın anı hatırlıyorum.” Monica onun sözünü kesti.

“Baktığım senin gözlerinin içi değildi.”

“Anlamıyor musun? O kadınları ben becerdim. O içimdeyken veya değilken. Benim bedenim yaptı, onların içine giren benim penisimdi. Onun beni ele geçirmesine izin verdim.”

Monica öne doğru eğildi. Richard ellerini havaya kaldırıp daha fazla yaklaşmasına engel oldu. Sanki biraz daha yaklaşırsa yenilecekti.

“Belki dün sana söylediklerim için kendimi affettirebilirim ama dün seni aldattığımı sana unutturamam, bunu bende unutamam.”

“Sorun değil.”

“Sorun değil demeyi kes!”

Richard bir anda bağırmaya başlamıştı.

“Ne kadarı için savaşıyorsun Monica? Söylesene! Ne kadarım için savaşmaya hazırsın? Tamamen iyileşip iyileşmeyeceğimi bile bilmiyoruz. Bir gece beni yine öyle bulabilirsin belki çok daha kötüsü. Bence yol yakinken...”

Monica bir kahkaha attı.

“Yol yakinken mi, seni aptal herif! Yol yakinken mi? Ben bunu dert etmiyorken sana ne oluyor?”

Genç kadın öfkeyle yerinden fırladı. Ellerini beline koymuş bedeni güçlü bir duruşla süslemişti ama içi parça parça sökülüyordu. Bir yandan Richard’ın kendini koruması karşısında yumuşamak istiyordu. Fakat bunun kararını vermek ona düşmezdi. O kim oluyordu da Monica için daha iyisine karar veriyordu, Monica kararını çoktan vermişken?

“Soruyu yanlış soruyorsun Richard. Ne kadarı için savaşırsın değil. Kim için savaşırsın olmalıydı. Seni aptal! Senin için savaşıyorum.”

Richard yataktan kafasını kaldırıp Monica’nın yüzüne baktı. Buz gibi soğuk bakışları Monica’nın midesini burkuyor, kalbini acıtıyordu.

“Benim için savaşmanı istemiyorum. Beni bırakmanı istiyorum. Güzel zaman geçirdik Monica, bana bakıcılık yapman için bu güzel anların hepsini sikip atmaya niyetim yok. Bundan sonra sadece işini yap, bundan sonra sadece grubun menajerisin.”

Monica hiçbir şey söylemeden odayı terk ederken kapıyı güçlü bir şekilde çarptı. Richard’ın kafası karıştı, hepsi buydu.

“LANET OLSUN!”

Salona girdiğinde daha fazla dayanamadı. Onu dizlerinin üzerine çöktüren çaresizlikten nefret etmişti. Bir adam yüzünden bu halde olduğuna inanamıyordu. Nefesini düzenlemeye çalışırken kocaman eller tarafından yerden kaldırıldı.

“Monica, neler oluyor?”

Kelimeler Orlando’nun ağzında kayıyordu.

“Beni istemiyor.”

Orlando omuzlarını silkti. Monica’yı tamamen ayağa kaldırmış tekrar kendini bırakmaması için dirseklerini tutuyordu.

“Seni deli gibi istiyor, sadece boğuştuğu şeyler onu korkutuyor. Sen onu terk etmeden ya da çok daha boktan bir şey yapmadan önce gitmene izin veriyor. Ben de olsam aynısını yapardım.”

“O halde sende kocaman bir aptalsın.”

Orlando sırtıttı.

“En büyük boyundan!”

Monica’yı salona yönlendirirken kendi bedeni de sağa sola yalpalamıyordu. Nihayet ikisini de kanepeye oturtmayı başardı.

“Sence ne yapmalıyım?”

Orlando ayaklarını sehpaye uzattı.

“Ona biraz izin ver. Kafasını toplansın, doktorlar ile görüşsün. Şu adam onu New York’a götürsün. Ondan sonra tekrar konuşursunuz.”

“Onu kendi haline mi bırakayım yani? O domuzun bana söylediklerine inanmıyorum. Neden bu kadar aptal olmak zorunda?”

Orlando derin bir iç çekti. Monica onun her an uyuyakalacağını düşünüyordu.

“İşte bu yüzden grup içinde ilişki istemiyorum. O piçi seviyorum, seni de seviyorum. Fakat siz ikiniz birbirinizi duygusal anlamda sevdiğinizde her şey paramparça oluyor. Bu çok gereksiz, sen güçlü bir kadınsın Monica! Eminim bir yolunu bulursun bu ilişki zırvalarından pek anlamam.”

Monica kanepeden kalktı.

“Bir yolunu bulacağım. O piç ayaklarıma kapanacak ve o zaman onu öyle bir süründüreğim ki bütün Los Angeles’in toprağı üstüne bulaşacak.”

Orlando bir kahkaha savururken elini yumruk yapıp havada salladı.

“İşte Monica Collins!”

Monica evine gidecek ve Josh’ı sabah buraya yollayacaktı. Richard yalnız kalmak istiyorsa ona bu hakkı tanıyordu.

“Orlando?”

“Efendim.”

“İşlerimi bundan sonra ofisimden halledeceğim ve sizinle yakından ilgilenmesi için asistanımı görevlendireceğim. Bir süre bana izin verir misin?”

“Sadece kısa bir süre...”

Orlando bu son sözünden sonra gözlerini kapatıp uykuya teslim olmuştu. Monica ise daireden çıkarak evine döndü.

36. Bölüm

ACITAN BİTİŞLER

Ertesi sabah Josh, Monica'ya grubun jetiyle yola çıktıklarını bil-
diren bir mesaj göndermişti. Richard'ın tedavi olmayı istemesine se-
vinse de kendisini uzaklaştırmasını hazmedemiyordu. Evet, belki o
sabah gördüklerini uzun süre unutamayacaktı ama Monica anlıyordu.
Genç kadın psikolojik yıkımların sonuçlarını çok iyi biliyordu. Bun-
larla çocukluğundan beri savaşıyor ve kendi isteği dışında gelişen tüm o
şeylerin sorumluluğu üstüne yüklenmişti. Aynısını Richard'a yapmaya
hakkı yoktu. Sonsuza kadar sürecek bir aşk masalının kahramanı olmak
niyetinde de değildi. Sadece yanında olmak istiyordu. Eli istemsiz bir
şekilde karnına gitti. Richard'a hâlâ söyleyememişti ve bundan sonra
nasıl bir fırsat yakalayacağını da merak ediyordu.

***

“Ona ne zaman söylemeyi düşünüyorsun?”

Monica tüm gün topuklu ayakkabılar içinde şişen ayaklarını din-
lendirmek için koltuğa uzatmış oturuyordu. Richard New York'a gideli
on beş gün oluyordu ve Josh'tan aldığı haberler dışında onunla konu-
şmamıştı. Richard tüm ısrarlara rağmen Monica ile konuşmayı redde-

diyordu. Josh ise onun kararlarının bu noktada çok önemli olduğunu savunuyordu.

"Hazır olduğunda."

Emma sıkıntıyla iç çekip elindeki magazin dergisini sehpaya bıraktı.

"Sen mi, o mu?"

"Elbette o, Emma. Şimdi böyle bir şeyi ona söylersem nasıl bir duruma sebep olacağımı bilemiyorum."

Emma belirgince gözlerini devirdi.

"Psikolog bir arkadaşın var. Şu an o seksi erkek arkadaşını tedavi ediyor ona neden sormuyorsun?"

"Josh onu bir süre daha kendi haline bırakmamı istiyor... Hem zaten bende onun karşısına çıkmaya cesaret edemiyorum. Richard haklıydı, kendimi ne şekilde olursa olsun ihanete uğramış gibi hissediyorum. O sabah Richard'ı kadınlarla yatakta gördüğümü unutamıyorum. En çokta beni kendinden uzaklaştırmasını hazmedemiyorum. Ona olan kızgınlığım ile sürekli karar değiştiriyorum. Bir yanım şimdi yanında olmak istiyor ama diğer yanım bir süre daha onu görmek istemiyor."

Emma onu onaylarmış gibi başını salladı.

"İhanet senin keskin çizgindi hayatım bunu anlıyorum ama Josh onu kendi haline bırakmanı düşündüğünü açık açık dile getirse de ben onunla aynı şekilde düşünmüyorum. Bence o herif ne kadar inatçı olursa olsun yanında olmalısın. Bunu ona da söyledim eğer oraya gidersen sana engel olmayacak."

Monica kaşlarını çatarak arkadaşına baktı. Emma az önce yaptığı gafı fark ederek ağzını kapatmıştı ama artık çok geçti.

"Sen Josh ile mi konuşuyorsun? Bunu bana ne zaman söylemeyi planlıyordun?"

Emma suçlu bir çocuk gibi omuzlarını silkti.

"Sadece konuşuyoruz, önemli bir şey yok."

"Ya öyle mi? Peki, evimde onu becermen, o da mı önemsizdi?"

Genç kadının ağzı bir süre açık kaldı sonra kendini toparlayarak kıkırdamaya başladı.

“Teorik olarak o beni beceriyordu. Üstte olan oydu.”

Emma göz kırptığında Monica’da onun kahkahalarına katıldı. Gü-lüşleri son bulduğunda

“Daha fazla dayanamayacağını biliyoruz söyle bakalım New York’a ne zaman gidiyorsun?” diye sordu.

Emma, Monica’yı iyi tanıyordu ve kesinlikle daha fazla dayanamadığı konusunda sonuna kadar haklıydı. On beş gün bile çok uzun bir süreydi ve bu on beş gün içinde uçuşunu gerçekleştirmediği iki bilet almıştı.

“Hafta sonu Brian Grint ile görüşmem var.”

Emma dudaklarını yaladı.

“Aman Tanrım! Şu forvet olan değil mi? Harika bir vücudu var.”

“Vücuduyla ilgilenmiyorum, onun için çalışıyorum.”

“O halde New York’a gideceksin?”

Monica başını salladı.

“Kolay vazgeçmeye niyetim yok. Sadece o piç kurusuna biraz zaman tanıyordum. Kendimle ilgili olan problemleri ise zamanla çözeriz diye düşünüyorum. Sonuçta beni isteyerek aldatmadı. Josh’tan bu konuda yardım alacağım.”

***

Monica bir kez daha saatine baktı. Şu genç adamlar neden bu kadar sorumsuzdu? Genç kadın tam kalkıp toplantıyı başka bir saate erteleme kararı verdiği sırada Brian içeri girdi. Bunu aynı anda restorandaki bütün genç kadınların dönen kafalarından anlamıştı. 1.90’lık boyu, enfes vücut yapısı ve bebedksi suratıyla etkileyemeyeceği kadın yoktu. Mahcup bir ifadeyle Monica’nın oturduğu masaya ilerleyerek

“Monica, gerçekten çok üzgünüm. En fazla yarım saat gecikme bildirmiştim ama beklenmedik sıkıntılar çıktı. Beni affet lütfen!” dedi.

Genç kadının elini abartılı bir tavırla öptükten sonra elinde tuttuğu bir adet beyaz gülü Monica'ya uzattı.

"Bu beni affetmen için."

Monica gülü adamdan alarak kibarca masaya bıraktı.

"Şu beklenmedik sıkıntı bir kozmetik markasından mı kaynaklanıyordu?"

"Anlamadım?"

Monica adama boynunu işaret etti.

"Tam orada kocaman bir öpücük lekesi var. O kadına söyle pembenin bu tonu artık demode oldu."

Adam çapkınca sırıttı.

"Onu bir daha göreceğimi sanmıyorum ama eğer görürsem bunu söylerim. Ne yemek istersin?"

"Ben çoktan yedim Brian. Bir saatimi çaldığına göre toplantı için geriye sadece on beş dakikamız kaldı. Hızlıca sana bazı konulardan bahsedeceğim. Bundan sonra seni temsil ettiğime göre artık dikkatli davranmak zorundasın. Ben seni temsil ettiğim sürece erkekçe hatalar yapamazsın anladın mı? Şu hakkında çıkan son haberler itibarını lekeliyor. Eğer iyi kulüplerle çalışıp başarılı bir futbolcu olarak emekli olmak istiyorsan kadınlarla daha gizli ilgilenmelisin. Şu hamile bıraktığın kızı kürtaja zorlaman hoş bir şey değildi."

Brian dirseklerini masaya koyup ellerini birleştirdi. Hâlâ bir çocuk gibi davranan yirmi beş yaşında, fazla gelişmiş bir adamdı. Monica bu genç adamların tavırlarını ne kadar sevimli bulsa da eğlenecek ruh haline sahip değildi.

"Haklısın, kesinlikle çok pişmanım fakat bunun duyulacağını düşünemedim. Hem o kız beni kandırıyordu, korunduğunu söylemişti ve... Ve o da anne olmaya hazır olmadığını söyledi bende baba olmaya hazır değilim."

Monica adamın sözünü kesti.

"Bundan sonra prezervatif kullanmadan kimsenin içine girmek yok. Bunun için sana bir eğitim ayarlayabilirim. Benden sana bir tavsiye kadınlara bu kadar kolay güvenme. Kendimden biliyorum, bazen

çok tehlikeli oluruz. Asistanım ile sana birkaç yardım kampanyası taslağı göndereceğim. Onlara katılacak ve kameralara gülümseyeceksin. Bu olayı bu şekilde unutturabiliriz ama bundan sonra dikkatli olacaksın anladın mı?”

Brian başını salladı.

“Tamam, ne dersen yapacağıma söz veriyorum. Başarılarının far-
kindayım ve gerçekten bende başarılı olmak istiyorum.”

Monica kibar bir tebessümle ortamı yumuşattı.

“Artık gitmeliyim. Detaylar için daha sonra konuşuruz. Bir süre şehir dışındayım ama yine de telefonum açık olacak bana ulaşmak istersen diye. Yardım kampanyasını seçtikten sonra haberleşelim böylece yanında olmak için programımı ayarlarım.”

Brian ona çocuksu bir selam çaktı.

“Merak etme Monica, bundan sonra bana göz kulak olmana izin vereceğim. Lütfen seni geçirmeme izin ver bugün yaptığım kabalığı affettirmeliyim.”

Monica, Brian ile birlikte restoranın açık otoparkına doğru ilerledi. Brian masadan kalkarken Monica’nın unuttuğu gülü tekrar ona takdim etmiş birlikte yürürlerken de centilmen bir tavırla elini beline koymuştu. Genç kadın arabasını getiren valeye teşekkür etti ve Brian’ın açtığı kapıdan arabasına bindi.

“Geç kaldığım için gerçekten özür dilerim.”

Monica sırttı.

“Umarım buna değmiştir.”

Brian göz kırparak

“Çok ateşli bir parçaydı, özür dilerim ama üzgün de sayılmam.”
diye cevap verdi.

Genç kadın kafasını iki yana sallarken hâlâ gülüyor bir yandan da emniyet kemerini takıyordu.

“Sonra görüşürüz, kendine dikkat et.”

Ertesi gün Monica, New York'a giden akşam uçağında yer bulabilmişti. Sabah eski kliniğini arayarak haftalardır gelmeyen raporlarını bir kez daha istedi fakat yine sonuç alamayınca New York'ta ki boşanma avukatı Sofia Bowen'i aradı.

"Sofia, Merhaba."

"Merhaba Monica, her şey yolunda mı?"

"Şey, evet sanırım her şey yolunda. Sadece yardımına ihtiyacım var."

Sofia hiç düşünmeden kararlı bir tavırla "Elbette." dedi.

Monica ona durumdan biraz bahsederek Sofia'yı aydınlattı. Sofia durumu ilginç bulmuş birkaç soru sormuştu.

"Bana klinik bilgilerini mesaj at. Hemen bir yazı yazıp o raporları istediğimi bildireceğim. Merak etme."

Monica telefonu kapattıktan sonra bilgileri Sofia'ya gönderdi. Nedense içini kemiren bir şeyler vardı ve bunun peşini bırakmaya niyeti yoktu. Eğer bir mucize bile olduysa bundan emin olmalıydı. Susmayan telefon bildirimlerini daha fazla göz ardı edemeyeceğini bildiğinden günlük magazin haberlerini gözden geçirmek üzere koltuğa yerleşti. Gitmeden önce biraz çalışması gerekiyordu ve magazin olayları işinin büyük bir kısmını kaplıyordu. Bir anda kendini internet haberlerinde görerek irkildi. Başlık gözlerinin yanmasına neden olmuştu.

İFLAH OLMAZ ÇAPKINLARIN YENİ GÖZDESİ;

MONICA COLLINS YİNE YILDIZ AVINDA!

Genç kadın, Brian'la akşam yemeği sırasında telefon kamerası ile çekilen fotoğrafları hızla geçerek ana mctine ulaşmaya çalışırken kan beynine sıçramıştı. Brian'ın elinde gül ile içeri girişi, gülü kendisine verışı ve çıkarken elini beline koyarak onu geçirmesi fotoğraflarda çok daha farklı görünüyordu. Yazılanlar ise çok daha çirkindi.

Son zamanların ünlü menajeri Monica Collins yükselişine yaşadığı aşklarla da katkıda bulunuyor. Araf grubunun menajerliğini yapan genç kadın Richard Richardson ile hızlı bir ilişki yaşamış

hatta bu ilişkinin bir yasak aşk olduğu hakkında haberler yapılmıştı. Çünkü Monica Collins o zamanlar henüz eşinden boşanmamıştı. Araf Grubunun iflah olmaz çapkını Rich'i yola getirdikten sonra yine onun kadar hızlı fakat çok daha genç olan Los Angeles Galaxy Forvet oyuncusu Brian Grint'e kancayı taktı. Anlaşılan Monica Collins ünlü çapkınları dize getirmeyi kafaya takmış. Geçtiğimiz günlerde Brian Grint'in kız arkadaşının Brian'ın zorlamalarıyla bebeğini aldırmasının altında da Monica Collins'in olduğu düşünülüyor. Ortaya çıkacak detayları heyecanla bekliyoruz.

Monica tableti koltuğun diğer ucuna fırlattı.

"Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin!"

Şimdi ünlü insanlara hak vermeye başlıyordu bu iş gerçekten can sıkıcıydı. Monica günün kalanını Bay Perez'e kendini açıklamak, Brian'ı arayıp durumu konuşmak, asistanına açıklama yazmasını söylemek ile geçirmişti. Bu işin peşini kolay kolay bırakmayacaklarını biliyordu Monica bundan sonra daha dikkatli olmalıydı. Basın peşinde olacak ve attığı adımı mercek altına alacaklardı.

"Lanet olsun!"

Avuç içiyle alına vurduktan sonra bir kez daha feryat etti.

"New York! Nasıl unutabildim?"

Monica az önce okuduğu belalardan karnındaki bebeğini korumak istercesine ellerini karnına koyarak yavaşça ovaladı. Eğer şimdi New York'a giderse çok büyük şüphe çeker ve basın neden oraya gittiğini öğrenmeden işin peşini bırakmazdı. Eğer Richard'ın psikolojik sorunları yüzünden bir klinikte yattığı öğrenilirse olay çok daha boktan bir hal alırdı. Monica kafasını iki yana salladı. Gidemezdi. Richard'ı, ailesini ve kendisini korumak zorundaydı. Monica kendine geldiğinde Josh'ı aradı.

"Monica, bende bu saate kadar hâlâ neden rapor almak için aradığımı merak ediyordum."

Josh'ın iyi niyetli sitemi Monica'nın her gün bazen günde birkaç defa -ki genelde günde birkaç defa, hatta en az beş defa- aramasından kaynaklanıyordu.

"Oraya gelemiyorum!"

Josh endişeli bir tonda

"Bir sorun mu var? Hamilelik ile mi ilgili?" diye sordu.

"Hayır, hayır. Öyle bir sorun değil. İnternette adımı ararsan sorunu ayrıntılı olarak öğrenebilirsin. Basın yine hakkımda saçma bir haber yaptı. Şu an sırtımda hedef tahtası ile geziyorum eğer oraya gelirim Richard'ın gizliliğini tehlikeye atabilirim."

Josh genizden bir *hım* sesi çıkardı.

"Hâlâ benimle görüşmek istemiyor değil mi?" Monica'nın sesi kırlan bir tona bürünmüştü. Richard'ın onu istemediğini düşünüp dile getirdiği her an göğsüne sinir bozucu bir sızı yayılıyordu.

"Geleceğini ona söylememiştim. Şey... O biraz fazla korumacı. Tabii şu an depresyon ile de mücadele ediyor. Zor bir süreç bunu en iyi sen bilirsin. Sen ısrarcı davranıyorsun ama ben hâlâ bir süre daha onunla görüşmemenden yanayım."

Monica alt dudağını ısırp gözyaşlarını savuşturdu.

"Hâlâ klinikte mi kalıyor"

Richard New York'a gittiğinden beri klinikte kalıyordu. Josh onu özel bir odaya almış sürekli kameralar yardımı ile izliyordu. Profesyonel bir ekip gizlilik içinde ona yardımcı oluyordu. Rick henüz ortaya çıkmamıştı ama bu iyileştiği anlamına gelmiyordu. İlaç tedavileri devam ediyordu.

"Evet, gözetim altında kalması onun için en iyisi. Hem bunu kendisi de istiyor."

"Onunla telefonda konuşmak istiyorum. Lütfen, benim için ikna et. Hamile olduğumu daha fazla saklayamam."

"Bunu yapacağım."

***

Monica evin içinde oradan oraya yürürken içi sıkılıyordu. İçindeki o kötü, şeytani his onu yiyip bitirmeden önce rahatlatmalıydı. Bu kadar stresin hamilelikte zararlı olduğunu bilecek kadar bilgiliydi ve şu an yaptığı şey karnında büyüyen mucizesi içinde iyi değildi. On haftayı

bulan hamileliği ilerledikçe Monica onun varlığıyla sarmalanmıştı. Aldığı kiloların yanında geçen hafta onu ultrasondan görüp kalp atışlarını dinlemesi bile saatlerce ağlamasına neden olmuştu. Henüz cinsiyetini öğrenmek için erkendi zaten bunu Richard ile yapmak istiyordu. Bir sonraki kontrolünde o inatçı domuz yanında oturuyor olacaktı. Monica saat ilerledikçe huzursuzlanıyordu bu yüzden daha fazla beklememeye karar vererek kliniği arayıp Richard ile görüşmek istediği söyledi. Her zamanki şeyleri duyacağını düşünüyordu. Richard konuşmak istemediğini söyleyecek ve hemşire kadın büyük bir acımayla üzgün olduğunu mırıldanacaktı. Fakat bu sefer öyle olmadı. Hatta beklediği beş dakikanın sonunda Richard'ın sesini duydu.

"Alo!"

"Richard. Aman Tanrım! Sonunda sesini duyabildim."

Sonra bir anda ona öfkeli olması gerektiğini hatırlayarak hafifçe öksürdü.

"Seni koca domuz! İki haftadır her gün seni aradım bir kere olsun inadından vazgeçip telefona çıkmadın. Lanet olsun! Sence önemli bir şey olmasa sümüklü bir kız gibi seni arar mıydım?"

Richard'ın sakin sesi Monica'nın sinirden titremesine neden olacak kadar dingindi. "Önemli bir şey olduğuna eminim. Gördün ya şimdi telefona çıktım."

"Richard, sen... Sen..."

"Götün tekiyim."

Monica dişlerini birbirine bastırdı. "Kesinlikle öylesin."

Duraksadı ve oturduğu yerden kalkarak salonda volta atmaya başladı.

"Ben genç bir kız değilim. Beni pamuklara sarmana ihtiyacım yok Richard. Ayaklarım yere basıyor, bundan emin olabilirsiniz. Korunmak zorunda olan bir kedi yavrusu hiç değilim. Yanında olmam gerek anlamıyor musun? Sadece senin için değil üstelik benimde buna ihtiyacım var."

Richard sessizliğini koruyordu. Monica onun söylediklerini düşün-
düğünü sanıyordu ama ilgisiz tavrından da hoşlanmamıştı. Bunu Moni-

ca'yı uzak tutacak bir yöntem olarak kullanması ise daha çok sinirlenmesine neden oluyordu.

"Anlaşılan benimle konuşmak istemiyorsun. Peki, o halde. Sana istediğin o sıkık zamanların hepsini tanıyabilirim. Fakat benim kadar sabırlı olmayacak biri var. Hamileyim."

Çok uzun bir sessizliğin ardından Monica, Richard'ın bir çeşit şoka girdiğini düşündü. Bir yandan paniklemişti fakat diğer yandan onun kendiliğinden konuşması için zaman tanıması gerektiğine inanıyordu. Genç kadın daha fazla dayanamayarak

"Biliyorum sana daha önce çocuğum olamayacağını..." diye söze girdi fakat bu açıklaması Richard tarafından bölündü.

"Benden mi?"

Monica elini pencere pervazına dayayarak düşmemek için destek aldı.

"Orospu çocuğu!"

Başka bir şey söylemeden telefonu kapatmasının ardından olduğu yere dizlerinin üzerine çöktü. Artık her şey onarılmayacak kadar hasar almıştı. Ruhu, kalbi ve gelecekleri...

***

Monica saatler sonra kendine geldiğinde çoktan gece yarısı olmuştu ama bir an önce çözmek istediği şeyler vardı bu yüzden garajına inerek arabaya bindi. Orlando ile konuşmalı durumu anlatmalı hamileliğinin grubu etkilemeyeceğini söylemeli ve en kısa zamanda işine son verilmesini istemeliydi. Daha fazla onların yanında çalışamazdı. Orlando'nun oturduğu yere yaptığı yolculuk tahmininden daha kısa sürdü. Arabayı nasıl bir hızda kullandığının dahi farkında değildi. Genç adamın ışıklarını yanık görünce rahatladı. Onu evde bulamayacağından korkmuştu yolda aramalarına cevap vermemesi evinde sarhoş bir halde olacağını gösteriyordu.

"Demek konuşmak için önce onun ayılmasını sağlamam gerekecek, yapacak daha önemli bir işim olmaması ne kadar harika."

Genç kadın kendi kendine söylendikten sonra adımlarını Orlando'nun evine yönlendirdi. Orlando'nun kapıyı açmasını beklerken karşısında oldukça güzel bir kadın görmesi ufak bir şaşkınlık yaşamasına neden oldu. Kadının uzun bacakları neredeyse Monica'nın boyu kadardı. Harika fiziğinin yanında beline kadar inen sarı saçlara ve bebek gibi bir surata sahipti. Monica gözlerini kısarak daha dikkatle baktığında kadını tanıdığını fark etti. Georgia Cox... Dünyaca ünlü eski mankeni ve İngiliz iş adamı Jesse Cox'un karısıydı. Lanet olsun!

"Orlando, burada mı?"

Monica kendine gelmeye çabalarken kelimeler ağzından zorlukla sökülmüştü. Kadın rahatsız bir tavırla içeriye işaret ederken Orlando kapıda belirdi.

"Monica? Bir sorun mu var?"

Orlando henüz kör kütük sarhoş değildi bu Monica'nın bir nebze olsun içini rahatlatmıştı ama yine de evinde ünlü ve evli bir kadın olmasından hiç hoşlanmamıştı. Genç kadın başını sallayarak onu onayladı.

"Konuşmamız lazım, sabaha kadar bekleyemedim."

Orlando, Monica'ya içeriye işaret etti.

"Geç, hemen geliyorum."

Monica, Orlando'nun geniş salona geçerek cam kenarındaki tekli koltuklardan birine yerleşti. Orta sehpa da iki kadeh, bolca şarap ve meyvelerle dolu tabaklar vardı. Anlaşılan bir şeylerin ortasına gelmişti. Orlando salona girdiğinde yalnızdı Monica bacak bacak üstüne atarken

"Misafirin nerede?" diye sordu.

Orlando bedenini üçlü koltuğa bıraktı.

"Özel konuşmak istediğini düşündüm."

"Öyle."

"O halde onun burada olması için bir sebep yok."

Monica kaşlarını çatarak

"Evli olduğunu biliyorsun değil mi?" diye sordu.

Orlando başını sallamakla yetindi.

“Sorun yok, eve gizli geldi. Kimseye bir şeyleri açık açık ilan edecek değilim. Biraz eğleniyoruz ciddi bir şey yok.”

Monica konunun üstüne daha fazla gitmemeye karar verdi. Çünkü kendi içinde bulunduğu durum daha büyük çıkmazdaydı. Orlando ise her genç adamın yapacağı gibi biraz dağıtıyordu.

“İstifa etmek istiyorum. Artık sizin için çalışamam.”

Orlando bir yudum aldığı şarabı hızla püskürtüp yerinden fırladı. “Ne? Ne bok dönüyor Monica? Hemen açıkla!”

Monica derin bir nefes aldı. “Zaten kontratım altı aylıktı kalan sürenin tazminatını telafi ederim.”

“Tazminatın canı cehenneme! Sorun para değil. Ömrüm boyunca kıcımlı silmeye yetecek kadar param var Monica. Şimdi bana neden bu kadar çabuk pes ettiğini açıkla. Çünkü bu işten bu kadar kolay sıyrılmazsın. Ben insanlara kolay güvenen biri değilim ve sen çocuklardan sonra en güvendiğim insansın. Bu kadar kolay değil. Eğer sorun Rich’s’e bunu iki medeni insan gibi halledin. İş ve aşkı birbirine karıştırmazsınız.”

Monica öfkeleniyordu. Fakat öfkesinin önüne geçen bir duygu daha vardı ki o çok daha berbattı. Bir anda gözyaşlarına boğuldu. Bu yetişkin bir kadının yapacağı son davranış olmalıydı. Kahrolası hormonlar! Orlando’nun öfkesi gözyaşlarının etkisiyle dindi. Monica’nın yanına gelerek elini omzuna koydu.

“Oraya gidip kafasına vurmamı ister misin? Belki beyni yerine gelir.”

Monica gülümsediğinde Orlando sözlerine devam etti.

“Uzak durmanın zor olduğunu biliyorum ama bunu daha önce konuştuk. Uzaklık bazen iyi gelir.”

“Öyle bir şey değil Orlando. Ben... Hamileyim.”

Orlando’nun omzunu okşayan eli kaskatı kesildi ve Monica kafasını kaldırıp ona baktığında gözlerinin kocaman açıldığını gördü.

“Rich... Onun haberi var mı?”

“Bugün söyledim. Benden mi diye sordu.”

37. Bölüm

BİR BEDEN, İKİ ADAM, KIRK BİR ÇİFTKALP

Monica ve Orlando turuncu güneş ışıkları denizin üstünde parlayıp, salonun içine dolana kadar konuştular. Monica uzaklaşmak konusunda istekliydi, Orlando ise onu göndermek istemiyordu.

“O hasta Monica, bu durumda söylediği şeyler yüzünden onu yargılayamazsın.”

Gece boyunca tekrarladığı şeyleri bir kez daha söyledi.

“Josh, hastaneye yattığından beri Rick karakterinin ortaya çıkmadığını söylüyor. Hem ne olursa olsun beni ardında bırakıp kendi başına savaşmaya çalışmamalıydı. Bunu yapan Richard’dı, Orlando. Rick değil. Benim telefonlarıma çıkmayan, beni görmek istemeyen oydu. Ve bebek hakkında söylediği...”

Orlando, Monica’nın sözünü kesti.

“Senin bu kadar zamandır tanıdığın Rich böyle bir şey söyler miydi? Benim seninle birlikte gördüğüm Rich asla söylemez. Bir an düşününce kulağa çok berbat geliyor ama o kendi içinde bir canavar ile boğuşuyor Monica. Biraz mantıklı düşün. Rick ortaya çıkmış olamaz mı?”

“Bilmiyorum Orlando, ne olursa olsun devam edebileceğimi sanmıyorum. Çok yoruludum. İnan bana savaşmaktan yorulmadım ama hayal kırıklığına uğramaktan çok yoruludum.”

Orlando, genç kadının titreyen bedenine sarılıp onu sakinleştirirken Monica kendini bırakıp bir kez daha ağlamaya başladı.

***

Monica öğleden önce evine dönmüştü. New York’a gideceği düşüncesiyle programını düzenlediği için tamamen boşluktaydı. Yatağın içinde durmadan çalan telefonunun sesine daha fazla dayanamayarak uzandı.

“Efendim?”

“Monica? Dün akşamdan beri sana ulaşmaya çalışıyorum.”

Monica telefonuyla pek ilgilenmediği saatleri düşünerek doğruldu. Sırtını deri yatak başlığına yaslayarak ağlamaktan şişen gözlerini ovuşturdu.

“İyi değilim Josh. Seni daha sonra arasam, şu an pek konuşamıyorum.”

Josh, Monica’nın sözlerini umursamadı. “Dün Ricard’ın alter kişiliği ortaya çıktı.”

“Ne?”

Josh hafifçe öksürdü. “Rick, dün açığa çıktı.”

“Ne zaman?”

Josh’ın tavırları konuşmakta zorlanıyormuş gibiydi. “Senin hakkında bazı haberler okumuş ve sonra... Alter kişilik açığa çıktı. Klinikten çıkmak istedi onu hafıza kayıplarından kurtaracağımızı söyleyerek ikna edip sakinleştirdik. Richard’ın doktoru onunla konuştu. Bazı testler yapıyoruz. Psikoterapi alanında bir uzman bulduk ve hipnoza başladık.”

Monica sersemlemiş gibiydi. Richard’ın, Rick karakterini ortaya çıkarmasından kendisi sorumluydu.

“O şimdi kim?”

Josh sakinleşerek

“Sabah kendi kimliğine döndü. Üzgün ve yıkılmış durumda. Sanırım seninle konuşması gerekiyor. Sana her şeyi benim anlatmam doğru olmaz.”

Monica uzun süre sessiz kaldı. Onunla konuşmaya, durumlarıyla yüzleşmeye hazır mıydı?

“Onunla konuşacağım. İki saat sonra beni arayabilir.”

Monica o iki saatlik zamanı düşünmek ve kendine gelip, ne yapmak istediğine karar vermek için harcadı. O iki saat Monica’ya düşüncelerinin hisleriyle arasındaki mesafeyi hissettirmişti. Dokunacak kadar yakın ama ulaşılmayacak kadar uzak...

Telefon tekrar çalmaya başladığında elleri titreyen genç kadın ses tonunu kontrol altına aldıktan sonra telefonu kulağına götürdü.

“Efendim?”

“Monica... Özür dilerim. Özür dilerim. Çok özür dilerim.”

Monica gözyaşlarını bastırırken dudaklarını ısırdı.

“Ne için özür diliyorsun?”

Richard heyecanlı bir ses tonuyla

“Seni kendimden uzaklaştırdığım için. İçimdeki piç kurusu telefonlara çıkmamanı sağlayacak her ne söylediyse... Hepsi için.”

Monica elini dağınık saçlarının içinde gezdirdi gözüne düşen bukleleri geriye itti.

“Sen dün konuştuğumuzu hatırlamıyor musun?”

Richard’ın sesi bir fısıltıya dönüştü.

“Haberleri gördüm. Sonrası çok karanlık...”

Monica onu anlamaya ona hak vermeye çalışsa da içini yaralayan şeyler bunu yapmasına engel oluyordu. Oturduğu yerden kalkarak odanın içinde bir tur yürüdü. Richard sessizliğini koruyordu.

“Yazılanlara inandın mı?”

Uzun bir sessizlik daha aralarında dolaştı. Sessizliğin ardından genç kadının duyduğu kararsız bir “HAYIR!” cevabıydı.

“Ama şüphelendin, korktun ve endişelendin?”

Bu sefer daha duyulabilir bir sesle

“Evet!” dedi.

Monica içine derin bir nefes çekti.

“Bunu aşabileceğimizi sanmıyorum. Ben güvensizim çünkü ihanet ile çok kez yüzleştim. Sen güvensizsin çünkü ben eskiden bir seks bağımlısıydım. Bana inanmanı, güvenmeni senden bekleyemem, bunu bende yapamıyorum.”

Monica’nın sesi artık titriyordu. Ağladığını belli etmek istemese de elinden gelen bir şey yoktu.

“Yanında olmayı istedim, hem de çok fazla istedim. Her şeye rağmen... Sen beni korumuyordun Richard, sen korktuğun için beni uzaklaştırıyordun. Bu senin için çok daha kolaydı çünkü sen eninde sonunda benim seni bırakacağımı düşünüyordun.”

Richard ses tonunu yükseltti. Nefesi öfkeli bir rüzgâr gibi genç kadının kulağına esiyordu. İçi ürperen Monica titredi.

“Yanırlıyorsun. Ben sadece beni o şekilde görmeni istemedim. Bunu sana yapamam. Kafadan kontak birine bakmak için fazla mükemmelisin. Rick bir daha ortaya çıktığında onunla karşılaşmanı istemedim. Geçen seferden sonra... Neler yapacağını bilemiyorum, bunu kontrol edemiyorum ve en kötüsü o benim bedenimi kullanıyor. Bir kez daha seni kırdığı anda şansım olmayacaktı. Sana geri dönmek, seni geri almak için bir şansım daha olmayacaktı.”

Monica ürperdi. Richard, onunla bir şans daha olması için mi onu ardında bırakmıştı? Bu ne denli mantıklı bir yoldu?

“Beni şimdi neden aradın?”

“Endişelendim. Kaybettiğimi sandım. Bir şey daha var... Monica, tedavimi başka bir doktor üstlenecek. Bu alanda uzman ve bana yardım edeceğinden son derece emin. Orlando, konser programımızı erteledi. Ben Fransa’ya gidiyorum.”

Genç kadın ne söyleyeceğini bilmiyordu. İçinden bir parça uzak kalmak istemese de gerçekçi olmak zorundaydı Richard, Monica’ya iyi gelmeyecekti. Genç kadının kendisinden daha fazla düşünmek zorunda olduğu biri vardı. Bundan sonra onlar birbirlerinden ayrı anne babalar

olacaklardı. Bu ışı daha fazla uzatırca ebeveynlik bağları da zarar görecekti.

“İyi olacağına eminim.”

Sessizlik bir kez daha uğursuz bir rüzgâr gibi dolaşmaya başladı. Richard sinirli bir tonda “Sana ne söyledi?” diye sordu.

Monica onun neden bahsettiğini biliyordu ama Richard’a durumu bu şekilde açıklamak istemiyordu. Bu onu daha fazla üzerti.

“Seninle yüz yüze konuşmam gerekli fakat çıkan haberler yüzünden peşimde olacaklardır. Gizliliği tehlikeye atamam.”

“Sorun değil, buraya gel.”

“Yapamam. Durumunu açık etmememiz gerekli hem annen ve baban... Çok üzülürler.”

“Monica zaten iki gün sonra gidiyorum. Beni bulamayacaklardır. Grubun jetini ayarla, buraya gel ve benimle konuş.”

Monica telefonu kapatmadan önce düşünmek için kendine birkaç dakika tanıdı daha sonra kesin ve net konuştu.

“Yarın orada olacağım.”

***

Monica grup ile konuşup jeti ayarlamıştı. Sabahın erken saatinde gerçekleştirdiği uçuş onu geldiği yere geri getirmişti. Bir kez daha New York’taydı. Manhattan’da olmak onu daha fazla geriyordu çünkü ömrünün büyük bir kısmı burada geçmiş, burada çalışmıştı. Sokakta yanından geçen tüm insanların onu tanıdığını düşünüyordu. Aslında yüzü artık her yerde tanındıktı. Araf grubunun menajeri olmak ve son dönemde hakkında çıkan haberler yüzünden suratı aylardır tüm magazin sayfalarını süslüyordu. Telefonu çalmaya başladığında bir küfür mırıldandı. Kaşlarını çatarak telefonunun ekranına baktı. Eski ofisinden aranıyordu...

“Efendim?” Franklin’in kendini beğenmiş sesini duymak genç kadının midesinin bulanmasına neden oldu ki bunun hamileliği ile pek ilgisi yoktu.

"Nasılsın bebeğim?" Monica dışlarını birbirine bastırıp hızlıca etrafa göz attı. Central Park yakınlarındaydı ama eski ofislerine ters istikametteydi. Birileri onu görmüş olabilir miydi? Ya da Frank...

"Uzaklaştırma kararına rağmen beni arıyorsun. Gerçekten Frank'ın amacı ne?" Franklin bir kahkaha attı. Bu kadar rahat davranması onun altında bir neden olmalıydı.

"Emin ol bildiklerimi seninle paylaşmamı ve uyarı yapmamı isteyeceksin. Bunu tamamen senin için yapıyorum bebeğim, aradığımı için mutlu olmalısın."

"Siktir git." Franklin'in ağzından onaylamaz bir çık sesi çıktı.

"Kabalaşma. Huyun değişmiş Monica, yoksa seni de bir tımarhaneye mi kapatmalıyız?" Monica bedenindeki bütün kanın çekildiğini hissederek olduğu yerde donup kaldı. Lanet olsun! Biliyordu.

"İşte böyle. Bak, şimdi anlaşmaya başladık yine uysal bir kadın oldun. Tıpkı benim olmanı istediğim gibi."

"Ne istiyorsun?" Franklin'in sesindeki o can sıkıcı ton Monica'nın boğulmasına neden oluyordu.

"Sadece konuşmak istiyorum. Benim için yarın boş zamanın olur mu? Los Angeles'a geleceğim." Monica onun aklındaki şeyleri hemen öğrenmek istiyordu. Planından bir an önce haberdar olmalıydı. Yarın bile çok geçti.

"New York'tayım."

"Öyle mi? Bu ne kadar güzel bir haber bebeğim. Seni hemen görebilirim. Tabii benden önce tımarhanedeki sevgilini görmek gibi bir planın yoksa?" Genç kadın sakın kalabilmek adına derin bir nefes aldı.

"Birazdan ofiste olurum." Monica başka bir şey söylemeden telefonu Franklin'in yüzüne kapattı. Bu ruh durumunda bütün park boyunca yürüyemeyeceğine karar vererek bir taksi durdurdu ve ofisin adresini söylerken aynı anda Sofia'ya mesaj atarak görüşmelerini erteledi. Wilson Medya'nın önünde taksiden inerek eski ofis binasına baktı. Stresli ve gergindi. Richard'ı görmeden önce böyle bir ruh halinde olmak istemiyordu. Bir terslik olduğunu hemen anlayacaktı. Kahretsin!

Asansörden indiğinde danışmadaki kız hemen onu tanıdı. Kızın gözleri kocaman açıldı ve dudakları bir o şekline aldı. Monica konuşamayacak ve kendini açıklayamayacak bir durumda olduğu için doğruca konuya girmeyi seçti.

“Franklin ile görüşeceğim, burada olduğumu söyler misin?” Kız telaşla başını sallayarak telefonla Franklin’i aradı bir saniye sonra Monica’ya bakarak

“Sizi bekliyor Bayan Wilson.” diye mırıldandı. Monica dişlerini birbirine bastırarak

“Collins. Monica Collins!” dedi. Kız hatasını hemen düzeltti.

“Çok özür dilerim. Bayan Collins.” Monica adımlarını Franklin’in odasına doğru yönlendirdi. Başı dikti ve sakın görünmek için büyük bir çaba harcıyordu. Odaya girmeden önce yüzüne bir gülümseme oturtmayı başardı. Kapıyı çalmamıştı ve oldukça kendinden emin göründüğünü düşünüyordu. Franklin masasında oturuyordu ve Monica içeri girdiği anda o ukala sırtışı ile yerinden kalkarak genç kadına doğru yürüdü.

“Ah bebeğim, bu ne güzel bir sürpriz.” Monica onu öpmek için uzanana adamı geri çevirdi.

“Sadece on dakikan var lanet olası. On dakika içinde söyleyeceğin tüm o saçmalıkları dinleyeceğim ve sonra hayatımdan siktir olup gideceksin.” Franklin onun koluna girerek Monica’yı koltuğa oturttu.

“Tamam, sevgili karıcığım. On dakika. Senin aklını başına getirmek için yeterli görünüyor.” Franklin oturmadan önce genç kadına bakarak

“Bir şey içer misin?” diye sordu. Monica kafasını iki yana salladı.

“Hayır, sadece konuş.” Adam ceketinin düğmelerini açarak Monica’nın karşısındaki koltuğa yerleşti.

“Tahmin ettiğin gibi o serserinin kafayı yediğini biliyorum. Şimdi burada değil mi? New York’ta...” Monica tam ağzını açmak üzereyken Franklin işaret parmağını havaya kaldırıp iki yana salladı.

“Sakin bunu yalanlamaya ya da nereden bildiğimi sormaya çalışma. Konumuz bu değil.” Monica bacak bacak üstüne atarak omuzlarını dikleştirdi.

“Öyle mi? Konumuz ne peki?”

“Konu evliliğimiz.” Monica bir kahkaha attı.

“Bizim bir evliliğimiz yok. Boşandık unuttun mu? Belki de sana da bir terapi ayarlamalıyım. En çok ihtiyacı olan sensin.” Franklin’in varûnden karaltı gibi geçen öfkeyi gören Monica bakışlarını adamın üzerinden hiç ayırmadı. Franklin kendini hızla toplayarak

“Tamam, madem pes etmiyorsun. Bende pes etmeyeceğim. Ona değer veriyorsun değil mi? Zavallı Monica...” diye mırıldandı.

“Ama asıl bilmek istediğim ona mı yoksa kendine mi daha fazla değer verdiğin?”

“Seni anlamıyorum açık konuş lanet olası pislik.” Franklin yüzünü buruşturdu.

“Hâlâ çok kabasın ama seni yeniden eski haline döndüreceğim, bana geri geldiğinde. Önce aramızdaki engellerden kurtulalım değil mi?” Monica bir şey söylemeyince sözlerini sürdürdü.

“Nerede kalmıştık? Ah, kimin değerinin daha fazla olduğu konusunda tartışıyorduk. Eğer onunla ilişkine devam edersen kafayı yeme sorunundan tüm dünyanın haberi olur.” Monica güldü.

“Bir şey yapamazsın. Raporlar güvende.” Franklin acımasız kahkahalarından birini daha attı.

“Raporlar kimin umurunda. Tek kare fotoğraf Monica. Yeterli olacaktır inan bana. Hatta yayacağım en ufak dedikodu. Bir kıvılcımı ateşlemek için yeterlidir. Medya bunun peşini asla bırakmaz. Bunu en iyi senin biliyor olman lazım.” Franklin haklıydı. Bir söylenti bile çığ gibi büyüdü. Bu durumun açığa çıkması Richard’ın geleceğini tehlikeye atardı ve tabii grubunkini de... Richard’ın sevimli ailesinden söz etmek bile istemiyordu. Franklin onun yüzündeki değişimi fark ederek

“İşte böyle... Anlaşıyor olmamız ne kadar güzel değil mi?” Monica dişlerini birbirine bastırdı.

“Sen bir pisliksin.” Franklin dudaklarını büzdü.

“Yapma ama bebeğim. Yıllarca bana âşıktın. Ve bence hâlâ öylesin sadece aramızdaki ufak pürüzleri halletmemiz gerekiyor daha sonra

ikinci düğünümüzü planlar güzel bir balayında tüm sorunları unutturuz.” Monica oturduğu koltuktan hızla kalktı.

“Öyle bir şey asla olmayacak!” Genç kadın kapıyı açmak üzere hareketlendiği sırada Franklin onu durdurdu.

“Eğer ondan uzaklaşmazsan, her şeyi basına açıklarım Monica. Herkes o serserinin nasıl kafayı yediğini öğrenir.” Monica arkasını dönüp oradan kaçarcasına çıkarken kendi kendine küfürler ediyordu. Şimdi ne yapacaktı?

***

Genç kadın bu şekilde Richard’ın yanına gidemeyeceği için bir süre kendine zaman tanıdı. Bir kafede oturup bir şeyler atıştırırken durumu değerlendirdi. Neresinden tutarsa tutsun elinde kalıyordu. Eğer Franklin, Richard’ın durumu hakkında en ufak bir dedikodu çıkarırsa bu kaos büyüdü. Bu hassas bir durumda olan Richard içinde grup içinde hiç iyi olmazdı. Monica hissi davranamazdı. Bu meseleyi çözmesi gerekiyordu. Bir şekilde çözecekti ama o zamana kadar Richard’dan uzak durmalıydı.

Taksi kliniğin önünde durdu ve Monica büyük güneş gözlükle riyle taksiden indi. Josh’ın odasının bulunduğu kata çıkarken gergin ve stresliydi. Monica titreyen elleriyle kapıyı açtı. İçeride Richard’dan başka kimse yoktu. O da camın önünde sırtı kapıya dönük bir şekilde dikiliyordu. Bedenini saran koyu renk kot pantolonu ve beyaz tişörtü içindeydi. Kollarını kaplayan tüm o figürler gergin kaslarını daha da belirginleştiriyordu. Monica nefesini tuttu. Şimdi teslim olma zamanı değildi, karşı koymak zorundaydı. Bunu onun için yapmak zorundaydı. Genç kadın o kadar sessizdi ki Richard konuştuğu zaman şaşkınlığa uğradı.

“Geldiğini gördüm, taksiden indiğini... Aşağıya koşmak istedim ama...”

“Ama?”

“Sen buraya bana sarılmaya gelmedin. Hâlâ biraz gururum var ve dık durmaya çalışıyorum.”

Richard yavaşça Monica'ya doğru döndü. Gözlerinde derin bir hü-
zün ve yorgunluk vardı. Josh'ın oturma bölümündeki beyaz koltukları
işaret etti.

“Oturmak ister misin?”

Genç kadın büyük koltuğa oturdu. Konuşmaya nereden başlaya-
cağını bilmiyordu. Richard hemen yanına oturmayı tercih etti. Do-
kunmak istiyor ama yapamıyor gibiydi. Monica kafasını kaldırıp ona
baktığı anda Richard genç kadının yüzünü ellerinin arasına alarak du-
daklarını dudaklarına bastırdı. Bu ıslak öpüşme her zamankinden daha
tutkuluydu. Richard, Monica'yı baştan çıkarmak ister gibi öpmüyordu.
Sanki son defa bunu yapıyormuş gibi büyük bir açlıkla öpüyordu. Yü-
zünü ve boynunu okşayan parmakları gezindiği yerlerde yoğun bir sı-
caklığa neden oluyordu. Monica ağlamak üzere olduğunu hissettiğine
ellerini Richard'ın göğsüne koyup ondan uzaklaştı. Richard derin bir
nefes alarak bedenini gevşetti.

“Seninle konuşmalıyım. Benim... Benim bazı sırlarım var ve bana
yardım eden o doktorlar sürüsü bunu kabullenmem için konuşmam ge-
rektiğini söylüyorlar. Anlaşılan bazı şeyleri yaşanmamış gibi yapmak
aklımı kandırmamı sağlamıyormuş.”

İşaret parmağını alına dayayarak birkaç defa vurdu. Monica şimdi
meraklanmıştı. Buraya bir şeyleri itiraf etmeye gelen kendisiydi bu
yüzden Richard'ın itirafı olmasına şaşırmıştı.

“Anlat bana...”

Genç kadın bunu tüm içtenliği ile dile getirmişti. Richard konuşma-
sına devam etmekte zorlanıyormuş gibi birkaç defa yutkundu ve niha-
yet anlatmaya başladı.

“Alex ölmeden bir ay önce âşık olmuştu.”

Monica kaşlarını çatarak

“Linda'ya mı?” diye sordu.

Genç adam kafasını iki yana salladı.

“Linda, Alex'in peşindeydi ve açıkçası Alex boşta kaldığı zaman-
larda onunla olurdu. Kötü bir izlenim bıraktığını biliyorum ama Linda
durumun farkındaydı ve Alex ona döndüğü sürece sorun yoktu. Kızın

adı Jennifer'dı. Üniversite öğrencisiydi ve Alex onun ilkiydi. Onun söylediğine göre bu içinde sahiplenme güdüsü oluşturmuştu. Bir ayda kıza abayı yakmıştı. Jennifer güzel bir kızdı fakat Alex'i kandırıyordu."

Monica hikâyenin devamını çok merak ediyordu. Buraya genç adama açıklama yapmak, hamileliğinden bahsetmek ve bir süreliğine ilişkilerine ara vermek için gelmişti bu yüzden Richard'ın itirafı onu şaşkınlığa uğratmıştı. Bunu beklemiyordu.

"Jennifer'ın derdi grubun ününden faydalanmaktı yani içimizden birinin altına yatıp kameraların karşısına çıktığı sürece gerisi önemsizdi. Alex bunu fark etmiyordu ben ise farkında olduğum için deliriyordum."

Monica devamının hoş olmayacağını tahmin ediyordu sesini çıkarmadan Richard'ın hazır oldukça anlatmasına izin verdi. Bu Josh'tan öğrendiği bir taktikti. Monica inatçı bir genç kızken bile onu konuşması için zorlamaz saatlerce onunla sessizlik içinde oturur ve Monica'nın içindekileri dökmesini beklerdi Monica'da şimdi aynısını Richard'a yapıyordu.

"Bir gece Alex bana saçma bir yüzük gösterdi ve Jennifer'a evlenme teklif edeceğini söyledi. Ona saçmalamaması için yalvardım ama düzgün bir kızla evlenip çocuk yapmaya kararlıydı bu karmaşadan yorulduğunu söylüyordu. Kızın gerçek yüzünü ona göstermekte kararlıydım. Alex'i aptal yerine koyuyor olması beni sinirden delirtiyordu. Kızın zayıflığını kullandım. Şöhrete, paraya karşı olan zayıflığını... Ona takıldığımız barlardan birinde randevu verdim. Aynı bara çocuklarla birlikte Alex'in de geleceğini biliyordum."

Monica farkında olmadan elini Richard'ın elinin üstüne koydu.

"Richard..."

Devamını getirmede. Richard'ın ne yaptığını tahmin edebiliyordu.

"Sadece dinle hayatım. Bunu daha önce kimseye anlatmadım."

Richard bir kez öksürüp boğazını temizledi ve ardından konuşmaya devam etti.

"O gece Jennifer bara geldi. Tahmin ettiğim gibi bana yakınlaşmaya çalıştı. Ona Alex'ten gizli bir şeyler yaşamak istediğimi söyledim

ve buna inandı. İki dakika içinde kucığımda oturuyordu. O anda içeri Alex girdi. Her şey planladığım gibiydi."

Richard gözlerini boşluğa dikmiş içindeki vicdan azabıyla boğuşuyordu ve Monica bu olayın malum gece gerçekleşmiş olmamasını diliyordu.

"Alex öfkeden köpürüyordu. Fakat tahmin ettiğim gibi Jennifer'a değil bana öfkeliydi. Beni kolumdan tutup barın dışına çıkardı ve suratıma o güne kadar attığı en sert yumruğu yapıştırdı. Onun ilk defa bana öfkeli olduğunu görüyordum ve bu beni şaşkınlığa uğrattı."

Richard, Monica'ya tüm ayrıntıları anlatırken genç adam gözlerini diktiği o boşluktan geçmişe açılan gizli bir kapı bulmuştu. O anlar bir anda anahtar deliğinden bakarmış gibi karşısında belirdi.

***

"Canın cehenneme Alex! Ne bok yediğini sanıyorsun? Sana gerçekleri gösterdiğim için mi bana vuruyorsun?"

Alex öfkeyle yere tükürdü. Başını dik tutmuş gözlerini Richard'a dikmişti.

"Aptalsın! Kocaman bir aptalsın Richard. Gerçekleri görmek istediğimi mi sanıyorsun? İşte bu yüzden sen asla mutlu olamayacaksın asla!"

Richard, Alex'in öfkesini o anda bütün bedeninde hissetti. Tam ismini kullanması çok nadir bir olaydı. Alex ona Dick⁸ olan benzerliğinden dolayı Rick diye hitap ederdi. Richard şaşkınlıkla geriledi ve sırtı arkasındaki duvara yaslandı.

Alex onun üstüne doğru yürümekten çekinmedi ama bir kez daha vurmadı bunun yerine işaret parmağıyla göğsünü dürttü.

"Bu sahteliği görmüyor musun? Sen ünlü olduğumuzdan beri etrafımızda tek bir gerçek gördün mü? Gerçekler imkânsızsa yalanlarla mutlu olmayı öğrenmek zorundasın. Kardeşim, burada olmanın bir bedeli var. O bedel ise işte bu sahte, yalancı ve ikiyüzlü insanlar... Bu

---

8 Dick: Argoda Türkçe karşılığı Sik.

şöhret içinde mutlu olup dünyamı kıcıma çıkarmak istliyorsan o insanlara inanıyormuş gibi yapmalısın. Jennifer'in derdinin keşfedilmek olduğunu bilmediğini mi sanıyorsun? Başından beri biliyorum. Kulağıma bekâretini özel bir adama sakladığını söylediğinden beri biliyordum. O özel adam aşık olacağı adam mıydı sence? Elbette değildi. Paralı biriydi... Ama ne biliyor musun? Yalan da olsa mutluydum."

Richard kardeşinin düşünce tarzı karşısında şaşkınlığa uğramıştı. Bir insan nasıl her şeyin yalan olduğunu bildiği halde tüm olanlara göz yumabilirdi?

"Kendini kandırıyorsun farkında değil misin?"

"Farkındayım. Beni mutlu ettiği sürece bu kimin umurunda, çocukluğumuzdan beri ünlü ve zengin olmak istedik. Eğer istediğim şeyleri normal yollardan elde edemiyorsam hayatın bana verdiği bu ayrıcalıkları sonuna kadar kullanırım. Aç gözlerini artık karşına çıkacak gerçek bir aşk olmayacak. O bir masaldı. Fakat yine de istediğimiz kadını alabiliriz. Çok istediğim şu motoru hatırlıyor musun? Onu parasını verip aldım ve mutlu oldum. Bu da aynı onun gibi. Jennifer istediğini alacak, ben mutlu olacağım. Bana birkaç çocuk verecek daha sonra birbirimize yeterli zaman ayıramıyoruz diyerek boşanacağız. Daha fazlasını alamayız Rick. Anla bunu. Biz seçimimizi ünlü olmaktan yana kullandığımız gün daha fazlasını kaybettik."

Richard dostça kardeşinin omzuna dokundu. Onun her zaman aşırı umursamaz kişiliğinin böyle bir sonuç çıkaracağını tahmin etmemişti. Alex şöhreti kaldıramıyordu.

"Yanılıyorsun Alex. Bana o kumsalda anlattığın aşkı bulabilirsin bunun için sadece beklemelisin. Bir anda bu kadar ünlü olmamız kafanı karıştırıyor biliyorum ama alışacaksın. Ben senin asla kötülüğünü istemem sen benim kardeşimsin."

Alex, Richard'ın dokunuşundan kurtuldu ve hayal kırıklıklarıyla dolu bir gülücükle karşılık verdi.

"Büyü artık Richard."

Arkasını dönüp giderken Richard donup kalmıştı. Barın arka sokağında durduğu noktada onun motorunun gürültülü çalışmasını duydu.

Bir iki adım atarak baktı. Sokak lambalarının altındaydı motorun arkasında Jennifer oturuyordu.

Kaskı genç kadının başına takmıştı ve Alex'in açık renkli saçları sokak lambasının altında parılıyordu. Richard o an içine yerleşen bir ağırlıkla inledi. Acı boğazını yakıyor doğrucu göğsüne iniyordu. Alex'in arkasından tüm gücüyle bağırdı.

"ALEX!"

Alex onu duymadı. Motoru güçlü bir şekilde çalıştırdı. Canavar adını verdiği araç öne doğru fırladı ve hızla yola çıktı. O anda başlayan yağmur anında Richard'ın sıırıslıklam olmasına neden oldu. Fakat buna rağmen koşarak kendi motoruna ilerledi. Richard sonsuz gibi gelen yolu koşup kendi motorunu çalıştırdı ve hızla gözden kaybolan Alex'in peşine düştü. İleride bir kavşak olduğunu biliyordu yerler ıslaktı bu yüzden hızını yavaşlattı o an kulakları tırmalayan bir tekerlek sesi ardından patlama sesine benzeyen çarpışma sesini duydu. Kavşağa vardığında her şey için çok geçti. Alex yerde kanlar içinde yatıyordu. Richard motorunun üzerinden atlayıp yağın yağmurun altında Alex'in yanına diz çöktü.

"Alex! Alex, bana bak. Bana bak lanet olası buradayım."

Genç adam gözlerini aralayıp gülümsedi. Ağzından akan kanları öksürdü. Çok acı çektiği ve fazla zamanı olmadığı açıktı. Çarptığı kamyonun şoförü ambulansı ararken Jennifer diğer uçta yerde yatıyordu ama Richard onun iyi olduğunu biliyordu. Lanet olası kardeşi kaskını ona vermişti.

"Sakın ölme. Sakın! Alex, bana bak. Bana cevap ver."

Alex sadece inliyor ve öksürüyordu. Gözleri bir kez daha kapandığında Richard gözyaşlarına hâkim olamıyordu.

"Özür dilerim. Özür dilerim."

Alex gözlerini açmadan mırıldandı. Richard bunu hayal etmediğinden emindi. Yüzündeki gülümsemeyi görebiliyordu.

"Açık tabut merasimi için harika bir cesedim olacak. Hâlâ yakışıklıyım. Morgda seksi hemşirelerin bana tecavüz etmediğinden emin ol Rick."

Richard güldü akan burnunu hızla çekip kardeşinin saçlarını okşadı.

"Hayır, daha erken."

"Rahat bırak beni. Görüyorsun ya Rick hayat çok kısa. Akışına bırak."

Bunlar son sözleriydi. Alex gözlerini sonsuzluğa kapattı ve Richard o an nasıl bir karanlığa gömüldüğünün farkında değildi.

***

Monica güçlkle yutkundu. Ne söylemesi ya da nasıl davranması gerektiğini bilemiyordu. Richard bunca senedir kendini suçluyor ve vicdan azabı duyuyor olmalıydı.

"Senin suçun olduğunu mu düşünüyorsun?"

Richard başını sallayarak genç kadını onayladı.

"Benim suçumdu. Kimseye anlatmıyor olmamın sebebi bu. Hikâyeyi herkes çok farklı biliyor. Çocuklar bile kendileri bara gelmeden dakikalar önce olan olaydan haberdar değil. Sana da başka türlü anlatmıştım. Çünkü bunu itiraf edecek güce hiçbir zaman sahip değildim."

"Peki, şimdi ne değişti?"

Richard içten bir şekilde Monica'ya baktı.

"İyileşmek istiyorum. Alex'in beni affettiğini düşünmek istiyorum. Artık kimseye zarar vermek istemiyorum."

Monica kendini daha fazla engelleyemedi ve Richard'a sarıldı.

"Senin suçun değildi. Alex hayatta olsa kendini suçladığın ve bu duruma düştüğün için canına okurdu."

Richard zayıf bir kahkaha attı.

"Keşke burada olsaydı ve ömrümün sonuna kadar canıma okusaydı."

"Bizi görebiliyor. Ben buna inanıyorum. İstersen aptal bir çocuk olduğumu düşün ama onlar bizi görebiliyorlar."

“O halde Alex gerçek şeyleri de yaşayabileceğimize ikna olmuştur.”

Monica buna cevap vermedi. Uzun bir süre o şekilde durdular ve Richard kafasını kaldırıp Monica'ya baktı. Sanki genç kadının bilerek kendini geri çekme nedenini anlamış gibiydi. Monica bu kadar ciddi şeyler konuştuktan ve Richard kendini bu kadar açtıktan sonra ne yapacağını bilemiyordu. Şimdi doğru zaman mıydı? Söylemeli miydi? Josh ile birkaç dakika yalnız kalmak için her şeyini verirdi ama ne yazık ki Josh onları bilerek yalnız bırakmış gibi görünüyordu. O bunun bir veda olduğunu biliyordu. Buraya gelirken ki amacı veda etmek miydi? Buraya, Richard'ı görmeye ne için gelmişti. Ona bebekten bahsedecekti bunu yapmak zorundaydı ama ilişkileri... Franklin'in tehdidinden önce Richard'ı görmeye gelseydi de ondan uzak durmayı mı isterdi? Evet, bunu düşünüyordu ondan uzak durması gerektiğini... Yine de onu görmek çok farklı hissetmesine neden oluyordu. Boğazına düğümlenen o acıyı geri gönderdi. Şimdilik Franklin'in dediğini yaparak ondan uzak durmak zorundaydı. Richard'ın iyiliği için ama bir süre... Richard iyileştiğinde Franklin'in elinde bir şey kalmayacaktı ve Monica bu süre içinde onu alaşağı edecek bir şeyler bulmaya çalışacaktı. Ondandır kurtulmak zorundaydı. Richard, Monica'nın düşüncelerinde boğulduğunu fark ederek genç kadına

“Sana ne söyledim Monica?” diye sordu. Telefon konuşmalarından bahsediyordu. Fakat Monica bunu aşmıştı, onu söyleyen Richard değildi. Richard asla öyle söylemezdi.

“Sen değildin.”

“Söyle.”

“Önemi yok. Tek sorun o değil.”

“Söyle.”

Monica, Richard'ın elini tutarak kendine çekti ve karnına yerleştirdi. Richard'ın büyük eli hâlâ belirginleşmemiş olan karnının üzerinde duruyordu. Richard kaşlarını çatarak anlamaya çalıştı.

“Bunun nasıl olduğunu açıklayamıyorum ama bir mucize oldu. On haftalık.”

Richard, genç kadının yüzüne bakıyordu gözlerinde derin bir parlaklık olsa da tek kelime etmemişti.

“Nasıl olduğunu sorma, bende bilmiyorum sadece o içimde. Beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin. Ben onun için her şeyi yaparım. Kimse bilmek zorunda değil ama onun yanında olmanı isterim.”

“Bizim... Bizim bebeğimiz mi olacak?”

Monica kafasını sallayarak onu onayladı. Richard şaşkın görünüyordu. Elini genç kadının karnında gezdirip okşadı.

“Monica, bu gerçek mi?”

“Evet. Bu gerçek.”

Genç kadın çantasına uzanıp son ultrason fotoğrafını Richard’a uzattı. Richard fotoğrafı alarak karaltıların içindeki beyaz gölgeyi inceledi. Artık gözyaşlarını tutamıyor gibiydi. İki damla siyah kirpiklerinden kızarmış yanaklarına kaydı.

“O bizim oğlumuz ya da kızımız. Önümüzdeki ay cinsiyetini öğreneceğiz.”

Monica burnunu çekti. Richard hâlâ ultrason görüntüsüne bakıyordu.

“Yanında olmalıyım. Cinsiyetini bilmek istiyorum.”

“Bunu doktorunla konuşuruz. İzin alabilirsen LA’ya gelirsin, almazsan ben Fransa’ya gelirim ve birlikte öğreniriz.”

Richard gözlerini ultrason görüntüsünden ayırıp genç kadına baktı.

“Benden önce ona söyledin değil mi?”

Monica onun Rick’ten bahsettiğini anladığında başını salladı.

“Ne söyledi?”

“Benden mi diye sordu.”

Richard oturduğu yerden hızla fırladı. Sinirden boynunda birleşen damar genç kadını korkutmuştu.

“Lanet olsun! Lanet, lanet!”

Monica yerinden kalkarak Richard’ın sırtına dokundu. Gerginleşen kasları parmaklarının altında titreşiyordu.

“Şşşt... Sakinleş.”

“Uzak durmayı bu yüzden istedim Monica, seni kırmamak için. Şimdi şu hale bak...”

Monica onu kendine doğru döndürüp gözlerinin içine baktı.

“Uzak durmak en iyisi, sen haklısın. Biliyorum içinde ne ile savaştığının farkındayım şimdi bana anlattıklarından sonra ne kadar ciddi olduğunu anlayabiliyorum ama daha fazla kırılp, üzülmeden noktalamamız lazım. Senin ya da benim için değil. Bebeğimiz için... Daha öncede söylediğim gibi gizli kalabilir sadece yanında ol yeter.”

Richard kaşlarını çatı.

“Gizli kalmasını falan istemiyorum ve tabii ki yanında olacağım. O benim ve herkes bunu bilecek.”

Monica onu onayladı. Richard’ın daha fazla öfkelenmesini istemiyordu öfke beyinde gizlenen her şeyi açığa çıkarıyordu ve şimdi Rick’i istemiyordu. Şimdi Richard’a ihtiyacı vardı. Richard genç kadına sarıldı. Bu kez ihtiyaç doluydu. Burnunu Monica’nın saçlarının arasına gömmüş kokusunu en saf oksijenmiş gibi içine çekiyordu. Monica kollarını cılız bir tutuşla genç adamın beline dolamıştı. Richard ılık nefesini Monica’nın kulağına üfleyerek

“Evlen benimle.” diye mırıldandı.

Monica donup kaldı. Ayakları zemine sabitlenmişti ama bacakları ipten yapılmış gibi titriyordu. Onu tutan kollar olmasa ayakları zeminde asılı kalır bacakları yana devrilirdi.

“Ne?”

Richard yine tekrarladı.

“Evlen benimle. Hemen... Gitmeden önce.”

Monica tüm gücünü toplamak için derin bir nefes aldı ve bir adım geriledi.

“Bunu yapamayız. Bu ikimiz içinde iyi sonuçlanmayacak.”

“Kimin umurunda. Siktir et. Bir şeylerin sonucunu düşünerek başlanmaz. Neye inanmıyorsun? Sonsuza kadar seni sevmeyeceğime mi? Bunu yaparım. Seni sonsuza kadar severim.”

“Hiçbir şey sonsuza kadar sürmez Richard. Arkadaş kalabileceğimiz bir şekilde noktalamak en iyisi. Görüşmek zorunda kalacağız. Sık sık... Ben işten ayrılısam bile bebek için bir arada olmalıyız.”

Richard gözlerindeki şaşkınlığı gizlemeye gerek duymuyordu ama yine de bu sonucu tahmin ettiği açıktı.

“Arkadaş mı kalmak istiyorsun? Bunu yapabilecek misin?”

Monica başını salladı.

“Yapacağım.”

“Tamam, senin istediğin gibi olsun.”

Monica ona arkasını dönerek gözlerindeki gerçekliği sakladı. Camın önüne yürüyüp dışarıyı seyrederken kollarını göğsünde bağlamıştı.

“Çocuğumuz ile ilgili her şeyden haberdar olmak istiyorum. Fransa’da olduğum sürece seni her an arayacağım ve sende bana sürekli haber vereceksin.”

“Peki.”

“İşten ayrılmayacaksın. Bunu kendim için ya da senin için istemiyorum bu grup için gerekli.”

Monica itiraz etmek için ağzını açtığı sırada Richard buna engel oldu.

“Eğer benimle evlenmeyeceksen şartlarımı kabul edeceksin Monica. Söyleyeceklerim tartışmaya açık şeyler değil. Benimle evlenme düşüncesinden daha zor olmayacağına eminim senin için.”

Monica öfkesini anlıyordu o yüzden üstelemedi. Daha fazla şansını zorlamayacaktı. Şimdi ona her şeyi söylememek için kendisini zor tutuyordu. Franklin’in tehdidinden bahsettiği anda öfkesine hâkim olamayacağını biliyordu. Umurunda değil diyecekti. Açığa çıkması umurunda değil... Fakat Monica bunun umurunda olacağını biliyordu. İnsanların bu sorununu bilmesini istemiyordu. Ne kadar hassas olduğunu görebiliyordu.

“Tamam. İşten ayrılmıyorum.”

“Bebeğimi kimseden saklamayacaksın. Belli olmaya başladığı andan itibaren herkes onun benden olduğunu bilecek. Bunun hakkında tek bir tahmine mahal vermeyeceksin. Gerekirse broşür bastır umurunda

değil ama o benim Monica. Eğer aksini yaparsan babalık haklarımı kullanarak sana dava açarım.”

Genç kadın gerildi ve buz gibi oldu. Richard’ın böyle bir şeyi ağzına almasından hoşlanmamıştı. O zamana kadar Franklin’in tehdidini ortadan kaldıracak bir şeyler bulmalıydı yoksa her şey daha kötü olacaktı. Ona hak vermeye kızgınlığını anlamaya çalışarak

“Tamam.” diyebildi.

“Şimdi gidebilirsin. Benim doktor ile konuşmam gerekli.”

Monica kapıya doğru yöneldi. Richard’ın kaskatı ve tüm duygularından arınmış yüzüne son kez bakarmış gibi baktı.

“Hoşça kal.”

“Git Monica. Ona iyi bak.”

“Bakacağım.”

Genç kadın odadan dışarı çıkana kadar tuttuğu gözyaşlarını serbest bıraktı. Buradan hemen ayrılması gerekiyordu. Richard’a ne kadar yakın olursa pişman olup kollarına koşması o kadar kısa sürecekti. Bir insanı bu kadar sevmek acıtıyordu. Sevdiğin insan ile olmanın zorluğunu bilip kendini, onu ve doğmamış bebeğinizi korumaya çalışmak daha çok acıtıyordu. Bir şeyler yapmalıydı.

38. Bölüm

YÜZLEŞME ZAMANI

Monica bütün haftayı New York'ta geçirmiş bu süre içinde Franklin'in tehdidini savuşturacak bir şeyler aramıştı. Richard'ın sırlarının ortalığa dökülmesine izin veremezdi. Monica ayrılık konusunda doğru olanı yaptığını düşünüyordu. Richard içinde kendisi içinde biraz zamana ihtiyaç vardı. Fakat yine de Franklin'in bildiği şeyden hoşlanmıyordu. Bu yüzden son bir saatti Avukatı Sofia'nın ofisinde geçiriyordu. Sofia, Franklin'in amcası Stan Wilson'dan o hasta raporlarını almaya kararlıydı. Yaptığı bir telefon görüşmesini daha sonlandırdı.

"Evet, beklediğim haberi az önce aldım." Monica daldığı yerden çıkıp genç kadına baktı.

"Ne oldu?" Sofia kocaman bir gülümsemeyle

"Eğer Stan orijinal raporları gün içinde tarafımıza ulaştırmazsa polis zoruyla bunu yapacak." dedi. Monica biraz olsun rahatlamıştı. Eğer tahmin ettiği gibi o raporlarda bir sorun varsa bu Franklin'i saf dışı bırakmak için yeterli olurdu. Biraz olsun rahatlayarak raporları beklemeye başladı.

***

Zorlu bekleyişin ikinci saatinde Sofia'nın sekreteri elinde bir dosya ile içeri girdi.

"Bayan Bowen, bu dosya Stan Wilson'ın kliniğinden geliyor." Ayağa fırlayan Sofia kızın elinden dosyayı aldı. Zafer kazanmışçasına elindeki kâğıtları havada sallarken

"Şimdi bu tahlil sonuçlarını düzenbaz olmayan bir doktor tarafından kontrol ettirelim." diye şakıdı. Monica sonucu çok merak ediyordu.

Ertesi gün Sofia ile randevu aldıkları doktorun muayenehanesinde oturuyorlardı. Monica ne kadar gerginse Sofia o kadar heyecanlıydı. Genç kadın raporların sahte olduğundan emindi. Doktor Sofia'nın çocukluk arkadaşıydı ve elindeki kâğıtlara göz atarken kaşları çatılmıştı. Bir süre kâğıtları inceledikten sonra gözlerini Monica'nın üzerine dikti.

"Buradaki tahlil sonuçlarına bakarak söyleyebilirim ki Bayan Collins, hamile kalmak için hiçbir engeliniz yok." Stan Wilson'ın düzenlediği raporu havaya kaldırıp iğrenirmiş gibi yüzünü buruşturdu.

"Düzenlenen bu rapor ise, tamamen sahte..." Sofia ben biliyordum sırtışını yaparken Monica

"Peki, ama böyle bir raporu neden düzenlemiş olsun?" Doktor kâğıtların arasından bir sayfa çıkardı.

"Bu Franklin Wilson'ın raporu. Test sonuçlarına göre kendisinin çocuk sahibi olması imkânsız."

Monica'nın yüzüne derin bir gülümseme yayıldı. Elbette Stan Wilson yeğenini koruyordu. Monica, Franklin'e geçmişinden bahsettiğinde bunu genç kadına karşı koz olarak kullanmıştı çünkü Franklin Wilson hiçbir kusurunu kabul etmezdi. Monica hâlâ nasıl bu kadar saf olabildiğine inanamıyordu. Ona nasıl böylesine koşulsuz güvenebilmiş ve kendini nasıl yıllarca bir esarete mahkûm etmişti?

***

Monica, Franklin'in ofisini arayarak asistanından bir randevu talep etti. Kısa zamanda Franklin randevuyu olumlu olarak yanıtlamış ve gün içinde birkaç saatini ona ayıracağını söylemişti. Aptal herif! Pes edip

onun kollarına koşacağını düşünüyordu. Franklin bu sefer Monica'yı kapıda karşıladı.

"Bebeğim burada olman harika. Seni bu kadar kısa zamanda yenisinden görmeyi beklemiyordum." Neşesi yerinde olan Monica

"Ah, yeni öğrendiğim şeyleri seninle paylaşmalıydım Frankie. Bunları erteleyemezdim." dedi. Franklin kaşlarını çatarak Monica'yı inceledi ama ofise girene kadar konuşmadı. Kapı arkalarından kapandığında Monica çantasından bir yığın kâğıt çıkardı.

"Bunlar ne biliyor musun?" Franklin istifini bozmadan

"Evlilik sözleşmesi mi? Buna gerek yok Monica benim olan senindir." diye cevapladı. Monica kafasını iki yana sallarken kâğıtları Franklin'in masasının üzerine attı.

"Bunlar amcanın, senin kısırlılığını gizlediği raporlar canım. Yıllarca beni nasıl kandırdığının kanıtı, düşünüyordum da bir dava açsam... Derin bir araştırma istesem. Amcan ve sen ne cezası alırsınız?" Franklin'in yüzündeki şok ifadesi Monica'nın hoşuna gitmişti bunu sürdürmeye karar vererek adamın kravatını düzeltti.

"Bu kadar gerilme Frankie. Eminim bir orta yol buluruz." Franklin sıkıdığı dişlerinin arasından

"Ne istiyorsun?" diye tısladı.

"Grubu ve beni rahat bırakacaksın. Sonsuza kadar..."

***

1 AY SONRA

Uçak Paris havalimanına iniş anonsu yaparken Monica güç almak ister gibi eliyle karnına dokundu. Artık karnı daha belirgindi ama hâlâ saklanabilirdi ve genç kadın saklamayı sürdürüyordu. Gruptaki çocuklar dışında mucizelerinden haberdar olan yoktu. Monica bir süre daha gizli kalmasından yanaydı bir süre sakinlik fena olmazdı. Aslında bebeklerinin cinsiyetini iki hafta önce kontrole gittiğinde öğrenme şansı vardı fakat Monica bu anı Richard ile paylaşmak istiyordu. İkisinin de böyle mutlu bir ana ihtiyaçları vardı. Uçağın tekerlekleri yere temas

ettiği anda Monica kalbinin çırpınışlarını hissetti. Franklin'i tamamen güçsüz düşürmüştü artık onlarla uğraşmayacaktı ve Monica Richard iyileşir iyileşmez o davayı açacaktı. Elbette bundan zavallı Frakie'nin haberi yoktu. Genç kadın içini çekti. Richard'ı özlüyordu. Bir aydır onu görmüyor olması berbattı onu reddettiği düşüncesi her gece yakasına yapışıyordu. Yanlış bir karar verdiğinden kuşkuluyor ama geri adım atmak içinde geç olduğunu hissediyordu. Franklin meselesini bu kadar çabuk halledeceğini düşünememişti ve elbette Richard ile ayrılmasında sadece o aptal tehdidin yanında kendini koruma güdüsü de etkili olmuştu. Monica, Richard tarafından duygusal bir yıkıma uğrayacağından korkuyordu. Hâlâ Richard'ın kulağına evlen benimle diye fısıldadığını duyar gibi oluyordu. Bu ciddi bir karardı. Hayır, Richard iyi bir adamın yapacağı şeyi yapmıştı. Bir çocuğa iyi anne baba olmak için evli olmaya gerek yoktu. Monica ve Richard çocuklarına iyi birer anne baba olacaktı. Evlilik her zaman mutluluk getirmiyordu Monica bunu yaşamıştı. Franklin ile Richard'ı kıyaslamak istemiyordu ama henüz her şey çok yeniydi.

Franklin'de ilişkilerinin başlarında harikaydı. Romantikti, duyarlıydı, düşünceliydi... İhanetin acısını gerçekten güvendiğiniz bir insandan tattığınızda kendinizi korumak bir reflekse dönüşüyordu. Monica, Richard'ı ileride sonsuza kadar kaybetmektense bu şekilde yanında olmasını tercih ediyordu. Richard onu haftada iki kez arıyordu, bu kısa konuşmalarda daima bebeği soruyor ve Monica'nın kendisi hakkında sorduğu sorulara dürüstçe cevap veriyordu. Genç kadın Richard'ın doktoru ile de sürekli konuşarak durumunu öğreniyordu. Richard gün geçtikçe iyileşiyordu ama basın onu göremediği için teoriler üretiyordu. Monica bir basın toplantısı düzenleyerek Richard'ın bir süre kafasını dinlemek için tatile çıktığını söylemişti. Bunun sonucunda her yerde Richard'ın ihanete uğradığı için kaçtığı yazılmıştı. Neyse ki böyle şeyler saman alevi gibi bir anda harlıyor ve sönüyordu. Richard, Monica ile klinikte buluşmak istememişti. Monica havalimanından çıktığında onu bekleyen siyah camlı aracı gördü. Aracın önünde dikilen orta yaşlı adamın elindeki kâğıtta Monica Collins yazıyordu. Monica araca doğru ilerledi ve adam onu başıyla selamladı.

“Bayan Collins?”

Adamın yoğun aksanlı bir İngilizcesi vardı.

"Evet."

Aracın arka kapısını açarak ona içeriyi işaret etti. Monica kafasını içeri uzattığında Richard'ı gördü. Her zamanki gibi kusursuzdu. Tanınmamak için bir güneş gözlüğü takmıştı. Monica içeri girdiğinde gözlüğü gözünden çıkardı. Monica genç adamın yanına oturdu. Ona sarılmak istiyordu ama eğer ona dokunursa geri çekilemeyeceğini de biliyordu. Gözlerinin içine bakarak gülümsedi.

"Selam."

Richard gülümsemedi ama gözlerinin içindeki parıltılardan Monica'yı gördüğü için mutlu olduğu anlaşılıyordu. "Selam. Yolculuğun nasıldı."

Monica spor ayakkabı içindeki ayaklarını işaret etti. "Ayaklarım şişti ama yine de iyiydi."

"Topuklular yok mu?"

"Sadece şık olmam gerektiğinde... Genelde rahat giyinmeye çalışıyorum."

Richard başını salladı. Genç kadının karnını işaret ederken tedirgin görünüyordu. "Belirginleşmeye başladı mı? Yani, şey... Göbeğin var mı?"

Monica kahkaha atmadan yapamadı. Richard'ın çocuksu tavırları onu her zaman güldürüyordu. En karmaşık anlarda bile... Üzerindeki bol kot ceketin önünü açarak beyaz tişörtünün altında gizlenen ufak tümseği Richard'ın görmesini sağladı. Genç adam, Monica'nın karnına bakarken genç kadın onun gözlerinden akan tüm o duyguları hissedebiliyordu. Uzanıp Richard'ın elini tuttu ve karnının üzerine yerleştirdi.

"Aldığım her kiloya değer inan bana."

Richard elini Monica'nın karnında ürkek bir şekilde tutarken "Hiç kilo almış gibi görünmüyorsun." diye mırıldandı.

Monica duygusallığı dağıtmak için "Hep göbekliydim yani öyle mi?" dedi.

Bu anı bozmazsa her an gözyaşlarına boğulabilirdi. Richard bir anda korkuya kapılarak geriledi. Bunu yaparken eli Monica'nın karnından düşmüş geride soğuk bir his bırakmıştı.

“Öyle söylemek istemedim.”

Genç kadın onu sakinleştirmek ister gibi koluna dokundu.

“Sadece şaka yapıyordum. Sen iyi misin?”

“Ah tabii şaka, iyiyim sadece... Darcio kadınların hamilelik dönemlerinde çok hassas olduğunu söyledi. Bana dedi ki ağzından çıkan her kelimeyi kafanın içinde yirmi defa çevir diline gelmeden önce bir yirmi defa daha çevir yoksa hayatın cehenneme döner.”

Monica o kadar çok güldü ki bir süre sonra nefes almak için sakinleşmeye çalışmak zorunda kaldı. Richard kaşlarını çatmış ona bakıyordu.

“Tanrı aşkına! Darcio’da kim, bir bilge mi?”

Richard ona aracın bölmesinin ardını işaret ederek fısıldadı.

“Darcio benim yeni korumam. Orlando özel bir korumaya ihtiyacım olduğunu söyledi ve evet o bir bilge sayılır. Üç farklı kadından beş çocuğu var.”

Monica onun bir bilgeden çok bir zampara olduğunu düşündü ama bir şey söylemedi çünkü Richard’da gülmeye başlamıştı. Genç kadın onun gülümsemesini tahmin ettiğinden daha fazla özlemişti.

Paris trafiğinin içinde geçen bir saatin ardından Monica’nın doktorunun yardımıyla buldukları kadın doğum doktorunun muayenehanesine gelmişlerdi. Mignon sevimli ve güler yüzlü bir kadındı. Genç kadın onu gördüğü anda güven doldu Mignon bir gizlilik sözleşmesi imzalamıştı fakat yine de Monica onu görene kadar güven hissedememişti. Doktor, Monica ve Richard ile bir süre sohbet ettikten sonra onları odanın diğer bölümüne almıştı. Monica uzandı ve Mignon’un soğuk jeli karnına sürüp makineyi gezdirmesini nefesini tutarak seyretti. Richard ise monitörün hemen yanında dikiliyordu. Ellerini cebine sokmuş doğruca Monica’nın karnına bakıyordu. Mignon gülümseyen ifadesini bir süre olsun kaybetmeden ekrana bakmayı sürdürdü ve gülümsemesi sanki mümkünmüş gibi biraz daha genişledi.

“*Bakın burada kim var? Küçük bir hanımefendi!*”

Monica bir anda yerinde doğrulup monitörü dikkatle incelemeye başladı. Sanki doktorun gördüğünü görecekmiş gibi gözlerini kısarak

uzun uzun inceledi ama tek gördüğü sevimli bebeğinin aydınlık görüntüsüydü. Bir kızı mı olacaktı? Ondan habersiz akan gözyaşlarının ardından kafasını Richard'a çevirdi. Richard her an bayılacakmış gibi görünüyordu. Bir anda Monica'nın ona baktığını hissetmiş olmalı ki ikisi göz göze geldiler. Genç adam gülümsedi. Dudaklarını oynatarak

"Teşekkür ederim." diye mırıldandı.

Oysa asıl teşekkür etmesi gereken Monica'ydı. Kızına daha iyi bir baba bulamazdı.

***

Binadan çıktıklarında Monica onunla konuşması gerektiğini hissederek

"Sana anlatmam gereken şeyler var." dedi. Richard bundan hoşlanmamıştı ciddi bir konu olduğunu Monica'nın yüzüne bakarak anlayabiliyordu. Richard, genç kadına arabayı işaret etti ve ikisi de bindiklerinde Darcio'ya sakın bir yere gidip aracı park etmesini söyledi. Kısa bir yolculuğun ardından şehir parkına benzeyen bir alanda park etmişlerdi. Darcio arabadan inerek uzaklaştı ve onları yalnız bıraktı. Bunu konuşmak için doğru bir zaman ve yer miydi? Bilmiyordu ama içinden bir ses şimdi söylemesi gerektiğini fısıldıyordu. Monica derin bir nefes alıp Franklin meselesinin tüm detaylarını Richard'a anlatmaya başladı. Anlatacakları son bulduğunda Richard'ın yüzü öfkeden kızarmıştı.

"Lanet olsun! Sikik herif!" Ellerini yumruk yapmış burnundan verdiği nefeslerle sakinleşmeye çalışan Richard göz korkutucuydu. Monica onun elini tuttu.

"Sakin ol Richard. Bunu sinirlenmen için söylemedim. Ben hallettim artık zararsız. Senin tek yapman gereken iyileşmek." Richard'ın nefes alışverişleri anında normale döndü.

"Benden bunun için mi uzak durdun?" Monica sessiz kaldığında Richard gerçeği anlamıştı.

"Tek neden o değil, öyle değil mi?"

"Richard..."

“Hastalığım yüzünden mi?” Monica kafasını iki yana sallayarak genç adamın yüzünü avuçlarının içine aldı.

“Lütfen, hayır. Böyle düşünme. Ben sadece... Kendimi korumaya çalışıyorum. Eğer bu ilişki kötü sonuçlanırsa çocuğumuz için iyi olmayacak. Ben, seninle ve onunla vakit geçirirken senden nefret etmek istemiyorum.” Richard’ın ifadesi sertleşti.

“Kendimden nefret ettirecek bir şey yapacağımdan eminsin yani öyle mi?”

“Hayır...” Richard, genç kadının sözünü kesti.

“Tamam, bu konuyu şimdi daha fazla konuşmayacağım. Ne kadar hassas olduğunu anlayabiliyorum ama bende öyleyim. O yüzden zaman vereceğim...” Elini genç kadının yanağına götürüp yumuşak tenini okşadı.

“Fakat beni ve grubu korumak için kendi hakkını aramaktan vazgeçmeni istemiyorum. Franklin’e ve orospu çocuğu amcasına dava açacaksın. İstedikini söylesin Monica umurumda değil. Senin kimseye boyun eğmeni istemiyorum özellikle benim yüzümden.” Monica gülümsedi.

“Merak etme. Bu işi öylece kapatmayacağım sadece senin iyileşmeni bekliyorum daha sonra ikisinin de kışına kocaman bir tekme atacığım.”

Richard gururla “İşte benim kadınıam.” diye mırıldandı. Monica tepkisiz kalınca derin bir sessizliğe gömüldü.

Ayrılık vakti gelmişti. Monica Fransa’da kalıp dikkat çekmek istemiyordu. Hem zaten Richard’ın yanında daha fazla bulunmak verdiği karar yüzünden pişman olmasını sağlamaktan başka bir işe yaramazdı. Bu küçücük arabanın içinde bile ondan akan cinselliği hissedebiliyordu. Hamile hormonları hemen şimdi onun üzerine atlamasını söylese de kendini kontrol edebiliyordu. Henüz...

“Rich...”

“Monica...”

İkisi de aynı anda birbirlerinin isimlerini söylediklerini fark edince gülümsediler. Richard kibar bir tavırla

“Önce sen.” dedi.

Fakat Monica çoktan ne söyleyeceğini unutmuştu.

“Hayır, sen söyle.”

“Monica, liseli âşıklar gibi ilk sen oyunu oynamayacağım. Ben zaten söyleyeceğim her şeyi söyledim. Sadece... Tekrar teşekkür ederim.”

Monica ciğerlerine değerli birkaç nefes çekti. Çektiği nefesler bile kesik kesik ciğerlerine batıyordu.

“Ben sana teşekkür ederim. Senden başka kimsenin kızımın babası olmasını istemezdim. Harika bir baba olacaksın.”

Richard’ın gözleri dolmuştu. Monica veda etmekten bir kez daha nefret etti. Konuyu değiştirmek için hamle yapmadan önce acınası bir şekilde burnunu çekti.

“Tedavin nasıl gidiyor?”

Monica sürekli rapor alıyordu ama yine de iyi olduğunu Richard’ın ağzından duymaya ihtiyacı vardı.

“İyiye gidiyorum. İlaçlar ve hipnoz işe yarıyor. Doktorlar bilerek o piç kurusunu açığa çıkarıyorlar. Onunla barışmam gerekiyormuş. Birlirsin yani... İçimdeki diğer kişilikle. Tanrım! Bu kulağa ne kadar bilim kurgu filmi gibi geliyor.”

Monica gülerken Richard’da ona katıldı.

“İyi olmak zorundasın.”

Richard başını salladı.

“Biliyorum ve olacağım.”

“Artık gitmeliyim.”

Genç kadın kapıya uzandığı sırada Richard onu sertçe kolundan tutup kendine çekti. Dudakları ağılıkla buluştuğu anda Monica yüksek sesle inledi. O an hiçbir şey umurumda değildi. Ne incecik paravanın ardındaki şoför, ne siyah camların ötesindeki insanlar, ne birazdan kalkacak olan uçağı, ne de tekrar parçalanacak olma ihtimali. O an sadece adamın tadını ve kokusunu duymak isteyen basit bir kadındı. Âşık bir kadın... Dudaklarını ilk ayıran Richard oldu çünkü Monica o gücü kendisinde bulamamıştı.

“Seni şimdi neden öptüm biliyor musun?”

Monica kalp ritmiyle aynı şekilde zonklayan dudaklarını ısırdı.

“Neden?”

“Dudaklarımın, senin dudaklarının üzerindeyken ne kadar harika hissettirdiğini hatırlatmak için... Sıcaklığını ve ıslaklığını hissetmek için... Senden asla vazgeçmeyeceğimi hatırlatmak için...”

Monica bir şey söylemek için dudaklarını araladığında Richard onun konuşmasını engelledi.

“Şimdi bana bir şey söyleme. Bu ikimiz içinde en doğrusu. İyileştığım zaman döneceğim ve o zaman ne kadar itiraz edersen et sonunda olacağın yer benim yanımda olacak.”

“Richard...”

“Bir şey söyleme Monica. Uçağını kaçırmadan ya da ben seni kaçırmadan önce gitsen iyi olacak hayatım.”

Monica itiraz etmedi. Richard iyileşip döndüğünde Monica’yı ikna etmesi zor olmayacaktı.

2 AY SONRA

Genç kadın ofisinde oturmuş temsil ettiği kişilerin haftalık planlarına göz atıyor ve eklemeler yapıyordu. Artık her zamankinden daha yoğun çalışıyordu ama bundan şikâyet etmiyordu. Bilgisayardan gözlerini ayırıp arkasına yaslandığında elini de gayri ihtiyari karnına koymuştu. Önümüzdeki hafta yedinci aya girecekti ve karnını gizlemesi de artık mümkün değildi. Hamile olduğu basın tarafından ilk defa iki hafta önce fark edilmişti. Richard’ın iyi olduğunu göstermek ve dedikoduları savmak için Los Angeles’ta düzenlenen mini konserde Monica ne kadar bol giyerse giysin karnının net birkaç görüntüsü yakalanmıştı. Monica konser sonrasında yalan yanlış şeyler yazılmasını istemediği için Richard’dan hamile olduğunu açık yüreklilikle söylemişti. İlişkilerinin ne şekilde devam edeceği konusunda ise yorumda bulunmamayı tercih etmişti. Bu durum Bay Perez’i oldukça kızdırmış olsa da Araf grubu Monica’nın bireysel temsil ettiği bir müşteriydi. Perez ile anlaşma imzalamadan çok önce başlayan ilişkilerinden sorumlu tutulamazdı ve

Bay Perez durumu kabullenmek zorunda kalmıştı. Franklin haberleri okuduktan sonra çılgına dönmüştü. Uzun zamandır süren sessizliğini bozması çok sürmemişti. Telefonla genç kadını arayarak bir sürü hakaret etmiş Monica karşılığında ikinci bir uzaklaştırma kararı çıkararak ona raporları bir kez daha hatırlatmıştı.

Ofisinin kapısı çalındığında

“Gel.” diye seslendi.

Asistanı Matt içeri süzüldü. Çok iyi bir ikili olmuşlardı. Matt çok hırslı bir genç adamdı ve yakışıklılığını kesinlikle doğru şekillerde kullanıyordu. Onun sayesinde şirkete iki ünlü pop şarkıcısı kazandırmıştı. Elinde tuttuğu kırmızı güller ile içeri girdi. Bu durum iki aydır devam eden bir gelenek gibiydi. Richard bıkmadan usanmadan her gün ona kırmızı güller yolluyordu.

“Bu adam seni seviyorum demekten bıkmayacak anlaşılan.”

Matt kafasını iki yana salladı. Kırmızı gülün seni seviyorum anlamı taşıdığını bilecek kadar romantik bir erkekti ve Monica onun bunu bilmesinden dolayı memnundu. Kendisi hiç bu denli şımartılmadığı için güllerin anlamından bihaberdi.

“Bunları nereye koyayım.”

Monica güllerle dolu olan ofise baktı. Kuruyanları atsa da hâlâ çok fazla gül buketi vardı. Masasının önündeki sehpayı işaret etti.

“Şuraya bırakabilirsin. Teşekkür ederim Matt.”

Matt gülleri bıraktıktan sonra “Yine kart yok.” dedi.

Monica başını salladı. Bir karta ihtiyaçları yoktu. Monica onun ne söylemek istediğini anlıyordu. *Seni seviyorum ve vazgeçmeye niyetim yok* diyordu.

“Matt, yarın Monterey’ye gitmem gerekiyor. Los Angeles Galaxy maçından sonra bir basın toplantısı olacak. Başka randevum varsa benim için iptal eder misin?”

“Elbette Monica.”

Matt gittikten sonra Monica telefona sarıldı. Richard’ın sesini üç gündür duymuyordu ve buna ihtiyacı vardı.

“Monica. Bir sorun mu var?”

"Hayır, sadece nasılsın diye sormak istedim."

Monica onu daha fazla aramadığı için suçluluk hissiyle doldu.

"İyiyim. Tedavim devam ediyor. Doktorlar ilerleme olduğunu söylüyorlar. Sen nasılsın. Kızımız nasıl?"

Monica gülümseyerek karnını ovaladı bebeğin hareketlerini belirgin bir şekilde hissediyordu ve Richard'ın sesini duyduğundan beri kızı içeride durmadan oynuyordu.

"Sesini seviyor, karnımın içinde kıpır kıpır."

"Orada olup hissetmek isterdim."

Monica yoğun bir hüznle doldu. O da Richard'ın yanlarında olmasını istiyordu.

"Seni görmeye gelmemi ister misin?"

"Buna gerek yok. Yakın zamanda benim gelmem gerekecek. Annem haberleri okumuş ve bir torunu olacağını ona söylemediğim için çok kızgın. Gelip iyi olduğumu göstermem ve kendimi affettirmem gerekiyor."

Monica bu ayrıntıyı unuttuğu için kendine kızdı. Kendi annesi onu ne kadar öfkeli endirse de haberler çıktıktan sonra onunla durumu hakkında konuşmuştu ve babası neredeyse ilk aylardan beri hamile olduğundan haberdardı.

"Şey aslında bende bunu yapmayı düşünüyordum."

"Nasıl?"

"Yarın Monterey'e aileni görmeye gitmeyi düşünüyordum. Olanlardan dolayı onlar tamamen aklından çıktı sanırım özür dilemesi gereken senden çok benim." Richard'ın ses tonu anında duyguyla doldu.

"Buna çok sevinirim, Monica. Teşekkür ederim." Monica gülümseyerek

"Ben teşekkür ederim, her şey için." diye mırıldandı.

***

Monica basın toplantısından sonra Los Angeles'a dönmek yerinde arabasını Monterey sahiline Richard'ın ailesinin yaşadığı yere sürmüştü. Kendi aptallığını Richard'ın çekmesini istemiyordu. Hastanedeysen ailesine bu mutlu haberi vermeyi atladığına emindi. Lanet

olsun! Ailesinin onun durumundan bile haberi yoktu. Arabasını park yerinde çektikten sonra o sıcak sahil evini inceledi. İçine derin bir nefes çekerek arabadan indi. Kapıyı çalışından kısa süre sonra Rachel kapıda görüldü. Şaşkın ama mutlu görünüyordu.

“Bayan Richardson... Yani şey, Rachel. Sizinle konuşmak için geldim müsait miydiniz?”

Rachel hızla başını salladı.

“Evet, elbette. Lütfen içeri gel Monica. Seni beklemediğim için biraz şaşırdım sadece.”

Monica içeri girdi ve kadının gözleri Monica’nın karnına indi.

“Aman Tanrım! Torunumu doğunca mı getirmeyi planlıyordunuz?”

Monica yutkundu. Kadın ne söylese haklıydı.

“Çok özür dilerim. Planlı bir şey değildi, bir anda oldu ve...”

Sözleri kalın bir erkek sesi tarafından kesildi. Philip ileride merdivenlerin başındaydı.

“Bebekler bazen sürpriz yapar. Öyle değil mi Rachel? İkizlere nasıl hamile kaldığını hatırla...”

Rachel’in yüzü bir anda pembeleşti ve kocasına gülümsedi. Philip bir kadını nasıl yumuşatacağını biliyordu tıpkı oğlu gibi. Monica hafifçe öksürdü.

“Özür dilerim. Tamamen benim hatam. Bebek haberi beni çok korkuttu. Richard ile ara verdik ve... Ben gizli kalmasını istedim. Richard’ın bir suçu yok.”

Rachel anaç ifadesiyle Monica’yı süzdü.

“Onu korumaya çalışman çok tatlı fakat buna gerek yok. O çocuğun bizi daha sık araması ve bir torunumuz olacağını söylemeyi akıl etmesi gerekiyordu.”

“Lütfen ona kızmayın.”

Rachel, Monica’nın koluna girerek onu salona yönlendirdi.

“Sen bunları düşünme tatlım. Onu biraz azarlayacağım ve sonra affedeceğim. Hadi gel, çay yaptım oturalım ve bana torunumdan bahset.”

Monica bir fincan sıcak çay eşliğinde Rachel'a bebeğin durumundan bahsetti. Ara ara ağlayan kadın duyduklarından son derece hoşnuttu. Bebek çok sağlıklıydı. Philip duygularını bastırmak için sürekli espri yapıyordu. Monica, Richard'ın aynı babasına benzediğini düşündü. Philip müsaade isteyip kalktıktan sonra Rachel ve Monica baş başa kaldı. Rachel genç kadını tam neden ayrıldıkları konusunda sıkıştırmaya çalışırken çalan kapı bu çabaya engel oldu. Monica içeri giren kadını gördüğü için hiç mutlu değildi anlaşılan Linda'da onu görmekten hoşlanmamıştı. Kibirli bir tavırla Monica'yı süzdü. Rachel durumu açıklamak ister gibi elindeki kek tabağını havaya kaldırdı.

"Linda'da geçerken uğrayıp kek getirmek istemiş. Bir dilim ister misin Monica? Ah, tabii istersin torunumun canı çekmiştir hemen getiriyorum."

"Buna gerek yok Rachel. Tam kalkıyordum."

Rachel bu sözlere kulak tıkayarak gözden kayboldu.

"Onunla ciddi olmadığını sanıyordum?"

Monica gülümseyerek bedenini dikleştirdi.

"Bunun seni ilgilendirmedüğinden eminim."

"Ona bir bebek yapmanın hiçbir anlamı yok. İstesem bunu bende yapardım."

"Alex ölmeden önce hamile kalamaman çok yazık. Senin için üzül-düm."

Linda'nın göz bebekleri irileşti.

"Ben Alex'i kast etmiyorum. O asla kontrolü bir kadına bırakmaz daima korunurdu. Richard'dan bahsediyorum."

Monica gerilmişti ama bunu belli etmedi.

"Onunla yatamadığın için üzgün olmamı mı bekliyorsun?"

Linda histerik bir kahkaha attı.

"Onunla yatamadığımı nereden biliyorsun? Bunu yaptığım son se-ferde sen bu evde mışıl mışıl uyuyordun ve Richard benim dairemde beni beceriyordu. Penis piercingi gerçekten harika hissettiriyor. Alex'in, Richard kadar cesur olamaması çok yazık."

Monica öfkeyle titriyordu. Richard basit bir öpücük olduğunu söylememiş miydi? Bu kadın neden bahsediyordu böyle?

“Yalan söylüyorsun.”

Linda tıslar gibi konuştu.

“Bunu ona sor öyleyse...”

Monica bir şey söylemek için ağzını açtığı sırada Rachel arkasında öksürdü. Öfkesini bastırmaya çalıştığı açıktı.

“Benim evimde, benim torunumun annesine bu şekilde saygısızlık edemezsin Linda. Daha kaba bir şekilde bunu ben yapmadan önce evimden git.”

Linda bir şey söylemeden kendi fırtınasını peşinde sürükleyerek çekip gitti. Saniyeler süren sessizliği çarptığı kapının sesi bozdu. Monica afallamış ve öfkeli hissediyordu. Richard onunla yattığını fark etmiş miydi? Yoksa bunu hatırlamıyor muydu? Peki, bunun önemi var mıydı? Onu başka kadınlarla da yakalamıştı. Bunu daha öncede Monica’dan habersiz pek çok kez yapmış olabilirdi.

“Tatlım, üzgünüm. Bu yaptığı affedilemez.”

Monica anında gülümseyerek iyi olduğunu Rachel’a gösterdi.

“Sorun yok Rachel. İlk gördüğümde bir sürtük olduğunu düşünmüştüm ve bilge bir arkadaşım der ki bir sürtük her zaman sürtüktür.”

Rachel kahkaha attığında Monica’da kendini topladı.

Genç kadın daha fazla kalamayacağını söyleyerek Monterey’den ayrıldığında sağanak yağmur başlamıştı. Yağmur ona içine akıttığı yaşları anımsatıyordu. Richard’dan ayrılarak doğru bir karar mı vermişti? Eğer şu anda bir ilişki içinde olsalardı bu onu nasıl etkilerdi? Bundan daha kötü olamayacağı kesindi. Kendini kandırılmış hissediyordu. Bir an önce Richard ile konuşup ondan Linda ile yattığını hatırlamadığını duymak istiyordu.

***

Monica eve vardığında saat gece yarısı olmuştu. Rachel milyon defa dikkatli ve yavaş gitmesini öğütlemişti. Monica ilk defa birinin sözünü dinlemişti. Bir annenin... Kendisi de anne olduğu için miydi

bu değişiklik? Yağan yağmuru izlemek için balkona çıktığı sırada üzerinde ince bir gecelikten başka bir şey yoktu. Geceliğin saten kumaşı ayak bileklerine kadar uzanıyordu. Şiş karnı kumaşı germiş göğüs ve kalça kısmının daha pot durmasına neden olmuştu. Avuçlarında tuttuğu çay fincanını dudaklarına götürürken her şeye rağmen gülümsedi. Kendini defalarca bu şekilde hayal etmişti. Çıplak ayaklarıyla, hamile göbeğiyle... Gecenin sessizliğine karanlık bir gölge gibi düşen telefon sesi Monica'nın endişelenmesine neden oldu. Evet, telefonu sürekli çalıyordu ama gecenin bir yarısında birinin onu araması nadirdi. Hızla salona girerek koltuğun üzerinden telefonunu aldı.

“Orlando! Her şey yolunda mı?”

Orlando'nun sesi kötü olan her şey gibi geliyordu. Endişeli, korkmuş, ağlamaklı, dehşete kapılmış ve sarhoş...

“Değil. Lanet olsun! Hiçbir şey yolunda değil!”

Monica arkadan gelen ambulans sesleri ve gürültülerden hoşlanmamıştı.

“Hemen bana neler olduğunu söyle Orlando!”

Orlando ağlamaklı bir sesle “Senden başka kimi arayacağımı bilemedim.” diye mırıldandı.

Monica fazla telaşlanıyordu. Hızla yatak odasına yürüdü. Telefonu hoparlöre alarak yatağının üzerine bıraktı ve dolaptan giyecek bir şeyler çıkarmaya başladı.

“Beni telaşlandırıyorsun! Neler olduğunu anlat. Aklıma çok kötü şeyler geliyor.”

“Bir kaza yaptım. Çok kötüydü Monica. Bana çarpan arabanın içinde ki çocuklar çok küçük. Bir grup genç ve... Ben alkollüydüm. Geldiklerini göremedim.”

Monica söylediği parça parça cümlelerden mantıklı bir hikâye oturtmaya çalıştıkça endişesi artıyordu. Orlando sarhoştı, bir grup genç onun arabasına çarpmıştı. Bu gerçekten kötüydü.

“Peki sen iyi misin? Yaralandın mı?”

“Hayır, hayır. Sanırım. Bilmiyorum. Ambulanstayım ve kaburgalarımnda ağrı var ama önemli değil.”

“Peki diğer araç?”

“Kahretsin! Bilmiyorum! Onlar başka ambulanslar. Georgia benimleydi ve sanırım o da iyi. Başında birkaç çizik var.”

Monica bu haberlerden hiç ama hiç hoşlanmamıştı. Tek dileği kazada maddi kayıp dışında bir kayıp yaşanmamasıydı ve elbette bunun dışında Orlando’nun, sosyetik güzel Georgia Cox ile olan yasak ilişkisinin ortaya çıkmamasını da diliyordu.

“Hemen şimdi bana konum at. Oraya geleceğim. Sakin olmaya çalış ve seni hastaneye götürmeden önce beni beklemeleri gerektiğini söyle. Grubun Avukatını da alıp geleceğim tamam mı?”

“Seni bekliyorum Monica, lütfen acele et.”

39. Bölüm

HER BİTİŞ BİR BAŞLANGIÇTIR.

Monica kaza yerine ulaştığında böyle bir görüntü görmeyi beklemediği için büyük bir şok yaşadı. Orlando'nun sarhoş olduğunu ve olanları abarttığını düşünmüştü. Ne büyük aptallık! Kaza gerçekten büyük ve ciddiye. Orlando'nun son model, zırhlı jeepine çarpan araç hiç iyi durumda değildi. Birilerinin o arabadan canlı çıktığını düşünmek mucize gibiydi. Grubun avukatı Zack'i yanında getirmek doğru bir karardı.

"Monica sen Orlando ile ilgilen ben polislerle konuşup durum hakkında bilgi alacağım."

Monica onu onaylayarak hızla ambulansa ilerledi. Orlando, ambulansın içinde oturuyordu ama kendinde olmadığı açıktı. Gözleri yerde bir noktaya sabitlenmişti.

"Orlando?"

Kafasını kaldırıp kısa bir an Monica'ya baktı, ardından da yere bakmaya devam etti. Genç kadının gözleri Orlando'nun karşısında oturan ve alnında bir buz torbası tutan Georgia ile kesişti. Georgia korkmuş görünüyordu korkması normaldi. Monica'da korkuyordu. Monica soru sormadan önce hemşire genç kadına açıklama yapması gerektiğini hissederek öne çıktı.

“Ona sakinleştirici yapmak zorunda kaldık. Artık gidebilir miyiz? Durumuna bakılmasına izin vermiyor hastaneye gitmesi gerekli.”

Monica ambulansa çıkarak Orlando’nun yanına oturdu. Bedeni soğukta kalmış gibi tir tir titriyordu.

“Evet, gidebiliriz.”

Hemşire ambulans şoförüne işaret verip kapıları kapatırken Monica tekrar konuştu.

“Diğer arabadakiler?”

Hemşire umutsuzca Monica’nın gözlerinin içine baktı.

“Dört genç vardı. Birinin durumu ağır, emniyet kemeri yokmuş ve çarpma sırasında fırlayıp yola savrulmuş. Diğerleri arabada sıkışmıştı ve kurtarıldılar.”

Monica dudaklarını ısırды. Hiçbirinin ölmemesini diliyordu. Orlando bunu atlatabilirmiş gibi görünmüyordu. Ambulans yola çıktığında Georgia sessizliği bozdu. Fildişi rengi saçlarını geriye iterek

“Bu durumun gizli kalmasını sağlayabilirsin değil mi? Bu olay açığa çıkarsa mahvolurum.” dedi.

Monica kaşlarını çatı. Şımarık bir sosyete gülünü sakinleştirmeye çalışmayacaktı ve hamile hormonları fazlasıyla açık sözlü olması için büyük bir bahaneydi.

“Emin ol olayın açığa çıkmasını bende istemem fakat seni düşündüğümünden değil. Böyle şeylerin başına geleceğini kocanı aldatmadan önce düşünmen gerekirdi.”

Georgia’nın gözleri kısık bir hal aldı.

“Sen kim oluyorsun da...”

Monica, Georgia’nın sözünü kesmekte gecikmedi. İşaret parmağını havaya kaldırıp iki yana sallarken ağzından bir cık sesi çıktı.

“Sakın, benim kim olduğumu sormaya kalkma tatlım. Özellikle ben senin kim olduğunu çok net bir şekilde bilirken...”

Georgia’nın akıllı bir kadın olduğunu susmasından anlayan Monica dişlerini birbirine bastırdı.

***

Hastane ortamı boğucuydu. Orlando'nun tedavisi sürerken Monica dışarıda telefon görüşmeleri yapıyordu. İlk işi çocukları aramak olmuştı. Gazeteciler çoktan olayı öğrenmişti ve kazayı sabah bütün gazeteler yazacaktı. Monica kararsız kalsa da Richard'ı aramak zorunda olduğunu biliyordu. Telefonda birkaç kez ismini bulup vazgeçti ama bundan kaçamayacağını da bilincindeydi. Telefonu sürekli Richard'da durmuyordu bunun için önce klinik görevlileri ile görüştü. Birkaç dakikanın ardından Richard'ın sesini duydu.

"Monica? Bebekle ilgili bir sorun mu var? Doğum mu başladı?"

"Hayır, hayır. Biz gayet iyiyiz biliyorsun daha çok erken. Fakat... Bir sorun var. Orlando kaza yaptı. Şimdilik önemli bir şey yok durumu iyi ama diğer araçtaki çocuklardan birinin durumu ağır. Basın kapıda... Senin her şeyi gazeteden okuyup telaşlanmanı istemedim. Her şeyi halledeceğimi haber vermek istedim."

Richard öfkeyle soludu.

"Her şeyi tek başına halletmeni istemiyorum. Bu halinle Orlando'nun kıcını toplamak yerine uyuyor olman gerekiyordu Monica! O yüzden bana şimdi ne yapmam gerektiğini söyleme tamam mı? Grubun jetini buraya yönlendir. Oraya geleceğim."

Richard'ın sesi Monica'nın ikna edemeyeceği kadar sinirli geliyordu ve genç kadın onun teklifini kabul etmekten başka bir şey yapamadı. Monica telefon konuşmasını bitirmiş Orlando'nun yanına gitmeye hazırlanırken koridorun diğer ucundan ona doğru gelen Zack'ı görerek duraksadı.

"Haberler kötü mü?"

Genç adam etrafına bir göz attıktan sonra Monica'yı daha sakin olan duvar kenarına doğru çekti.

"Orlando alkollü olması dışında kusurlu bulunmadı. Hızı normalmiş ve yeşil ışık yandığında geçmiş. Diğer araçtaki çocuklar ise fazla hızlı gidiyorlarmış kırmızı ışık yanmış olmasına rağmen durmamışlar. Sonuç ise ortada."

"Orlando'nun başı ne kadar derde girecek?"

Zack çenesindeki sakalı kaşdı.

"Alkollü araç kullandığı için ceza alacak elbette ama kazada bir kusuru yok."

Monica başını sallayarak Zack'i onayladı.

"Yine de... Yazılanlar çok kötü. Basın Orlando'nun alkollü araç kullanıp, hız yaparak genç çocuklarla dolu bir arabayı altına aldığını yazıyor. Bir karalama kampanyası gibi Monica. Dışarısı öfkeli basın mensupları ile dolu."

İşte bu hiç iyi değildi. Başından beri Monica'nın korktuğu şey buydu. Bu kadar çabuk parlayan ve bu kadar sevilen insanların bu kadar büyük hata yapma lüksleri yoktu. En ufak bir açık kariyerlerine mal olabiliirdi.

"Teşekkür ederim. Bu işi halledeceğim. Basını durdurmak için bir metin hazırlar mısın? Corbin sana yardımcı olacaktır."

"Elbette."

***

Hastaneye ilk gelen Luke ve Luz oldu. Monica durumu onlarla paylaşırken hastanenin acil bölümünden gizlice içeri giren Clementine ile JJ onlara katıldı. Aşağıdaki kalabalığı dağıtmak için Sam güvenlik şirketinden yardım almak zorunda kalmıştı. Monica, çocuklarla birlikte hastane odasında oturuyordu. Orlando sakinleştiricinin etkisindeydi ve bu şimdilik iyiydi. Bir de onun gereksiz öfkesiyle uğraşmak istemiyordu. Koca adam buradan çıktığı gibi sağlam bir psikolojik destek alıp rehabilitasyona girecekti. Kapı hızla açıldığında Monica gözlerini penceren uzaklaştırıp arkasına döndü. Georgia topuklu ayakkabılarıyla içeri girdiğinde odadaki tüm sessizliği dağıttı. Öyle ki Clementine'ın kucağında yatan JJ gözlerini açmış yerinden hafifçe doğrulmuştu. Luke camın önündeki sandalyede öfkeli bakışlarla oturuyordu ve Luz, Orlando'nun yatağının ayakucunda tünediği yerden kıpırdamadan gözlerini kadına dikti.

"Orlando ile hemen konuşmam lazım."

Kadının sesi kulağa endişeli geliyordu. İngiliz aksanı Orlando'nun aksanından çok daha belirgindi.

"Sakinleştirici etkisinde. Şu an seninle konuşamaz."

Georgia buna inanmıyormuş gibi hastane yatağında yatan Orlando'ya şöyle bir baktı.

“Buradan çıkmam lazım. Dışarısı gazeteciler ile dolu.”

“Kocanın her şeyi öğrenmesinden mi korkuyorsun, eğer sorun buysa geç kaldın tatlım. Eminim sabaha kalmaz her şeyi öğrenir.” Bu kadının çok umurundaymış gibi görünmedi.

“Dert ettiğim bu değil. Eminim sende basın beni sıkıştırıp ağzımdan laf almaya çalışmasını istemezsin?” Kadının tehditkâr tavrından hoşlanmayan Monica kaşlarını çatı. Şimdi bu konuyu tartışmıyacaktı. Orlando'nun başındaki dert evli bir kadınla basılmasından çok daha büyüktü ve bu olay diğer olayın gölgesinde kalacaktı. En azından Orlando için. Kadın ise zaten gereğinden fazla rahattı. Monica yine de gazetecilerin önünde kadının saçma sapan konuşmasını göze alamazdı. Gözlerini kadından ayırmadan Sam'i çağırdı ve Georgia'yı gizlice hastaneden çıkarmasını istedi. Sam, peşinde Georgia ile odadan çıkarken genç kadın arkasına baktı.

“Uyanınca İngiltere'ye döndüğümü söylersiniz.”

Kadın odadan çıktığında, Luz “Bu sürtükten hiç hoşlanmadım.” diye mırıldandı.

“Bende hoşlanmadım. Hem de hiç. Orlando'nun başını derde sokacakmış gibi hissediyorum.”

Monica'da, Clementine'in fikrine katılıyordu ama bunu söylemedi.

***

Monica sabaha karşı biraz nefes almak için hastane odasından çıktığı sırada Richard ile burun buruna geldi. Genç adam yorgun ve öfkeli görünüyordu.

“Richard! Buraya nasıl girdin? Dışarısı gazeteci kaynıyor.”

Richard dişlerinin arasından bir fısıltı gibi konuştu.

“Emin ol kolay olmadı. Şimdi söyle bana bu saatte hâlâ neden buradasın?”

“Farkında mısın? İçeride yatan Orlando?”

Richard yüzünü buruşturdu.

“Elbette farkındayım. Yine de kendine ve bebeğimize dikkat etmen gerekiyor. Onunla ilgilenecek bir dünya insan var ve bu alkol bağımlılığı yüzünden sürekli boka batarken küçük bir çocuk gibi onun arkasını toplamaya devam edemezsin. Söyle bana hiç uyudun mu?” Monica şaşkınlıkla birkaç defa ağzını açıp kapattı. Richard, Monica’nın yüzünü ellerinin arasına aldığı anda dokunuşundan kurtulmak için bir adım geriledi.

“Neler oluyor?”

“Şimdi bunları konuşmak için doğru zaman olduğunu sanmıyorum. Ciddi sorunlar var ve ben...”

“Monica, benimle ilgili bir şey canını sıkıyor. Bunu gözlerindeki o bakıştan anlayabiliyorum.”

Monica kaldırdığı kaşlarının ardından karşısındaki adama baktı.

“Öyle mi? Bakışlarım sana ne anlatıyor?”

Richard, genç kadının kolunu tutarak onu koridorun sol tarafındaki boş alana çekti.

“Bana yine bir şey yapmışım gibi bakıyorsun. Bir şey yapamayacak kadar uzağındaydım Monica. Gönderdiğim güller mi seni rahatsız etti? Çok mu ısrar ediyorum?”

Monica yutkundu. Ona kızgın kalmak neden bu kadar zordu? Bir adamı Richard’ın yaptıklarından çok daha azı için terk edebilirdi. İçinden bir ses *ama onları yapan Richard değildi* diye bağırsa da bunun bir önemi yoktu. Aynı şekilde canını yakıyordu.

“Dün Monterey’deydim. Aileni görmek için evlerine uğradım. Annen seni affetti merak etmene gerek yok.”

Richard sabırsız bir tavrıyla “Ve?” diyerek Monica’nın devam etmesini istedi.

“Linda ile karşılaştım. O gece... Bir öpüşmeden daha fazlası olmuş olabilir mi?”

Richard donup kaldı. Monica o an daha fazlası olduğunu anladı. Kaçmak için Richard’ı itmek istedi ama Richard kollarını ona dolayıp genç kadını kendine yasladı.

“Özür dilerim. Özür dilerim. Özür dilerim hayatım.”

Monica gözyaşlarına zorlukla engel oluyordu. Onun dokunuşundan kurtulmak için çırpındı ama Richard buna izin vermedi.

“Yemin ederim içine girmeden önce kendime geldim. İkimizde çıplaktık ve ben bir anda kötü bir kâbustan uyandım. O gece sana geldim Monica ama korkuyordum. Sana âşık olduğumu itiraf etmiştim ve seni kaybetmekten deli gibi korkuyordum.”

Genç kadın sonunda Richard’ın gevşeyen kollarından uzaklaştı.

“Hasta olduğumu biliyorum, bunu anlayabiliyorum. Psikolojik bir rahatsızlığın bedensel bir hastalıktan çok daha berbat olduğunu biliyorum Richard. Elinde olmadığını biliyorum. Belki de beni farkında olmadan defalarca aldattın bunu da anlıyorum. Ama sen o gece bana yalan söyledin. Ne yaptığını bildiğin halde sadece basit bir öpücük olduğunu söyledin. Peki, benden ne kadarını affetmemi bekliyorsun? Kendimden ne kadar ödün vermeliyim? Benim için kolay olduğunu mu sanıyorsun? Senden vazgeçmek zorunda olmamın kolay olduğunu mu sanıyorsun? Şimdi bile her şeyin canı cehenneme diyerek sana sarılmak için kendimi zor tutarken bu kolay mı?”

“Sadece sarıl bana.”

Richard’ın yalvarırcasına çıkardığı mırıltı, Monica’nın gözyaşlarının yanaklarından süzülmesine neden oldu.

“Eğer yaparsam unutmuş olmayacağım. Her seferinde içimi parçalayan ayrıntılar aklıma gelecek ve biz kaybedeceğiz. Unutmayacağım. Unutturmayacağımdan da eminim.”

“Daha fazla yalvarmayacağım Monica. Elimden gelen tek şey özür dilemek. Senden tüm kalbimle özür dilerim. Elimde olsa asla yapmayacağım şeyler yaptığım için özür dilerim.”

Monica hıçkırıklarını boğazının gerisine hapsetti.

“Bu aralar sağlıklı düşünemiyorum. Kendimi çok hassas ve duygusal olarak boşlukta hissediyorum. Sanırım hamilelik ile ilgili... Birbirimize biraz daha zaman verelim. Doğuma kadar?”

Richard başını salladı. Gözleri Monica’nın iyice büyümüş olan karnına kaydı.

“Son gördüğümden daha büyük.”

Monica ağlamaklı bir şekilde gülümsemişti. Richard'ın ellerini tutarak karnına koydu. Richard başta ürkek yaklaşıp da büyük elleri sahiplenici bir şekilde genç kadının karnını kavramıştı.

"Bir şeyler söyle, sesini duymayı seviyor."

Richard'ın elleri genç kadının karnındayken gözlerini de Monica'nın gözlerine kilitlemişti. Bir anda fısıltıyla *Bon Jovi'nin Always* şarkısını mırıldanmaya başladı.

"Ve seni seveceğim, bebeğim - Her zaman.

Ve sonsuza dek yanında olacağım- Her zaman.

Yıldızlar parlamayana dek yanında olacağım.

Gökyüzü patlayana ve sözler kafiye oluşturmayana dek.

Ve biliyorum öldüğümde, sen aklımda olacaksın.

Ve seni seveceğim - Her zaman..."

Monica karnındaki kıpırtıları bile hissedemiyordu. O anda kalbinin ritmi diğer tüm sesleri bastırıyordu ama Richard o kıpırtıları elinin altında hissedebiliyordu. Gülümsemesi daha önce hiç görmediği bir şekilde genişledi. Öyle duygu yüklü ve hassas görünüyordu ki Monica tekrar ağlamaya başladı.

"Sanırım benim ona söyleyeceğim ninnileri sevmeyecek."

Monica ağlamaklı bir şekilde gülünce Richard eliyle onun gözyaşlarını kuruladı.

"Seninle ilgili her şeyi seveceğine eminim..."

Sözlerine devam etmedi ama Monica onun ne söylemek istediğini anladı.

***

Sabah erken saatlerde Orlando uyanmış ve sakinleştiricinin etkisi çoktan geçmişti. Tam tahmin ettikleri gibi Orlando terör estiriyordu. Onu kontrol etmek için gelen zavallı hemşire daha yatağına yaklaşmadan kaçıp gitmişti. Kaburgalarındaki incinmeyi umursamadan yerinden fırlayıp duvarları yumruklarken Luz çaresizce onu sakinleştirmeye çalışıyordu.

“Orlando bir sakinleştiriciye ihtiyacın var!”

Monica’nın bağırması karşısında sesini biraz daha yükselten genç adam

“Dün beni bir hayvan gibi uyuttunuz bunu yine yapmanıza izin vermeyeceğim.” diye kükredi.

“Bunu yapmak zorundaydık. Hem alkollü hem de şoktaydın. Bir çeşit sinir krizinin eşiğinde olduğundan da söz etmeyeceğim tıpkı şimdi olduğu gibi.”

Monica’nın sesi katıydı. Çocuğunu azarlayan bir anneye benziyordu. Luz küçük bedeniyle Orlando’yu kolundan tutup yatağa oturmasını sağladı.

“Sakin olmak zorundasın. Eğer hayvan gibi uyuşturulmak istemiyorsan burada otur ve sana bakmalarına izin ver.”

“Kimsenin bana bakmasını istemiyorum.”

Luz onu oturtmayı başarmıştı fakat gözleri hâlâ kan çanağı gibiydi. Öfkeli solumalarından ve bedenindeki titremeden bahsetmek dahi istemiyordu.

“Kimse beni anlamıyor. Birini öldürüyordum turuncu! Anlıyor musun? Birini öldürüyordum!”

Vicdan azabı duyması iyi bir şeydi. Monica onun tedavi olmak isteyeceğini düşünüyordu, en azından artık bunun için ikna edilebilirdi.

“Sakinleş Orlando. Kazaya sen sebep olmadığın için çok şanslısın. Yine de bu alkollü olduğun gerçeğini değiştirmiyor. Tıpkı o çocuklar gibi. Onların yerinde olabilirdin.”

Orlando bir kez daha kükreyle cevap verdi.

“Sen buna şans mı diyorsun? Ne olursa olsun. Buna ben sebep oldum. Lanet olsun hepsi benim hatam!”

Luz ona bir tane tokat attığında Orlando’nun tepkisinden çekinen Luke hızla Luz’u omuzlarından kavrayıp ondan uzaklaştırdı. Luz ise bağırıyordu.

“Bu senin suçun değildi. Sana çarpan o çocuklardı. Şimdi tek yapman gereken, sakinleşmek ve yardımcı olmamıza izin vermen. Rehabi-

lityasyona girmeli şu öfkenden de kurtulmalısın. Gazetelerde yazdıkları adam sen değilsin anladın mı?"

Orlando bir anda ağlamaya başladı. Kızaran suratı yavaş yavaş mora dönüşüyordu. Herkes donup kalmıştı kimsenin ne yapması gerektiği hakkında en ufak bir fikri yoktu. Anlaşılan daha önce onu histerik bir şekilde ağlarken görmemişlerdi.

"O çocuk şimdi yoğun bakımda ve siz benim iyi olmamı mı istiyorsunuz? Benim iyiliğim kimin umurunda! O çocuğun yerinde ben olmalıydım! Bunun nasıl bir yük olduğunu biliyor musunuz?"

Luz, Luke'un tutuşundan kurtulup Orlando'ya sarıldı. Onu sakinleştirmek için bir şeyler fısıldarken Monica diğer çocuklarla birlikte odadan ayrıldı. Anlaşılan Orlando'nun bu olayın etkilerini atlatması uzun sürecekti.

***

Monica grubu karalamak için bir kampanya başlatıldığından son derece emindi. Orlando hakkında çıkan asılsız haberlere o kadar çok yer verilmişti ki tüm magazin programları, twitter ve internet bunlarla doluydu. Gelen hayran mesajlarının çoğu şiddet ve hakaret içeriyordu. Corbin elindeki tableti kapatarak sıkıntıyla soludu.

"Durum çok kötü Monica. İnsanlar nefret dolu ve hepsi o çocuklardan birinin ölmesi halinde Orlando'yu linç etmeye hazır. Elbette bu durum sadece Orlando'yu da etkilemiyor. Bütün gruba karşı bir nefret var. Hâlâ gruba inanan büyük bir topluluk olsa da karşı olanlar azımsanmayacak kadar fazla. Sam ile konuşup güvenlik önlemlerini arttırmalıyız."

Monica telefonundan haberleri okurken kaşlarını çatmıştı. Corbin haklıydı. Grubun durumu hiç iyi değildi. Ne Clementine'in gazetede yazdığı yazı, ne sosyal medya hesaplarındaki açıklamalar, ne de Zack'in basına okuduğu Orlando'nun ifadesi işe yaramıştı.

Luke gergin bir şekilde "Şimdi ne yapacağız? Evde oturup etrafın sakinleşmesini mi bekleyeceğiz? Tanrı aşkına yeni albüm çalışması ne olacak? Luz ve ben haftalardır eve kapanıp şarkıları hazırladık. O albümün önümüzdeki ay çıkması gerekiyordu." dedi.

Monica ayarlamaları bizzat yapmıştı. Hatta albüm haberi çoktan verilmişti. Yine de beklemeleri gerekiyordu.

“Ortalık durulana kadar bekleyeceğiz. Albümü şimdi çıkarmak hata olur.”

“Monica haklı. Beklemek en doğrusu olacaktır. Büyük bir olayın silinmesi için daha büyük bir olay gerekir. Yakında daha büyük bir magazin haberi çıkar ve bu unutulur.”

Clementine haklıydı. Başka bir ünlünün bir skandal yaratması için dua etmeye başlamaları gerekiyordu. Yine de Monica bu işin peşini bırakacak değildi.

“Monica artık eve gidip dinlenmen gerekiyor. Gerisini biz hallederiz.”

Monica itiraz edemeyeceğinin farkındaydı. Doğrusu fazlasıyla yorulmuştu.

“Sen?”

“Beni merak etme bir süre Orlando’nun yanında kalacağım ve her şey yoluna girince gizlice Fransa’ya döneceğim. Yakında çok daha iyi olacağımı söylüyorlar. Sanırım önümüzdeki ay klinikten çıkıp sadece ilaç ve psikolojik destek alacağım.”

“Buna çok sevindim.”

Richard’ın ısrarları ile Monica evine iki koruma eşliğinde dönmüştü. Genç kadın korumaların geri döneceğini düşünse de yanılmıştı. İki adamda apartmanın önünde dikiliyordu. Monica bunların hiçbirine itiraz etmedi. Richard’ın içinin rahat olmasını istiyordu. Bir süre düşünmeye ve olanları değerlendirmeye ihtiyacı vardı. Riske ettiği şeyler çok fazla olabilirdi ama zaten aşk böyle bir şey değil miydi? Evet, çok fazla kötü üzücü ve can sıkıcı şey yaşanmıştı. Belki de tüm bu kötü, üzücü, can sıkıcı kısımlar bir hikâyenin bitişi demek değildi. Belki de sadece güzelliklerin başlangıcıydı.

***

Monica koltuğunda oturmuş bir fincan bitki çayı eşliğinde internette yazılanları okuyordu. Telefonu çalmaya başladığında uzanıp sch-

panın üzerinden aldı. Arayan yabancı bir numaraydı ve Monica yine gazetecilerden biri olduğundan emin olarak telefonu cevapladı.

“Monica Collins.”

“Senin serseriler yine yaramazlık mı yapıyor Bayan Collins?” Franklin adını tükürür gibi söylemişti.

Monica, “Beni aramaman gerekiyordu seni pislik!” diyerek onu tersledi.

“Ya öyle mi? Beni ve işimizi bir avuç sorumsuz, aylak, gürültücü herif için terk etmene anlam veremiyorum. Söylesene tamamen batmaları ne kadar sürecektir? Hâlâ şansın varken bana dönmelisin bebeğim.” Franklin’in dilinde dolanan kelimelerden sarhoş olduğu anlaşılıyordu.

“Senin kışına tekme basmam uzun bile sürdü. Ve Franklin söylemeliyim ki iş hayatım geçmişte olduğumuzdan çok daha iyi. Senin şimdiki durumundan bile iyi. Yükselişimin altında silinip gideceksin.” Franklin çirkin bir kahkaha attı tam o sırada genç kadının kapısı çalındı ve Monica oturduğu yerden kalkıp kapıya baktı. Richard karşısında dikiliyordu Franklin ise telefonun diğer ucundan dinlemediği hakaretler savuruyordu. Genç kadın, Richard’ı içeri alarak Franklin’in sözlerine kulak kabarttı.

“Benim bir şey yapmama bile gerek kalmadan kendi kendilerini bitiriyorlar yakında Monica, çok yakında bana geri döneceksin.” Richard, genç kadının kiminle konuştuğunu anlamaya çalışırken Monica bir an önce bu konuşmayı bitirmesi gerektiğini fark ederek

“Beni aramayı kes, hemen yarın hakkında suç duyusunda bulunacağım Franklin! Bundan emin olabilirsin.” diye bağırdı. Genç kadın daha ne olduğunu anlamadan Richard telefonu elinden almış Franklin’e küfürler etmeye başlamıştı.

“Hiçbir bok yapamazsın seni piç kurusu, elinden geleni yapmayı dene alacağın şey taşaklarımdan fazlası olmayacak!” Son sözlerinin ardından telefonu Franklin’in yüzüne kapattı ve öfkeden kızarmış gözleriyle Monica’ya bakarak

“Hemen yarın o piç kurusunu ve şarlatan doktoru dava ediyorsun Monica, bu herifin de sana ulaşmaması için her şeyi yapacağım.” diye

şürledi. Monica zaten bunu yapacaktı fakat Richard'ın tedavisinin bitmesini bekliyordu. Genç kadın itiraz etmeye yeltendi.

"Durumunu biliyor Richard, gidip şikâyet edersem..." Richard ellerini Monica'nın omuzlarına koyarak doğrucu gözlerinin içine baktı.

"Benim için önemi olan herkes gerçeği biliyor, geri kalanlar kıcımlı şpebilir." Richard'ın söylediği şey karşısında gülümsemekten kendini alamayan Monica'nın bir anda kaşları çatıldı.

"Ailen?" Richard, Monica'nın dudaklarına sevgi dolu bir öpücük kondurdu.

"Onlara söyledim."

"Richard..."

"Dün sen, Monterey'e onları görmeye gittikten sonra daha fazla sır saklamamaya karar verdim. Bilmeleri gerekiyordu. Annem çok üzüldü ve fark etmediği için kendini suçladı ama aşacaklar." Richard sözlerine devam etmeden önce Monica'nın koltuğa oturmasını sağladı. Kendi de yanına oturarak genç kadını bedenine yasladı ve ellerini karnının üzerine koyarak

"Sen hakkında şikâyetle bulunursan eğer benim hakkımda söyleyeceği her şey bir şarlatanın intikam için uydurduğu şeyler olacak. İtibarı bu şekilde lekenmiş bir adama kimse inanmayacak ve hastane yönetimiyle konuştum kayıtlarım gizlendi. Hiç kimse bir kanıt bulamaz. Belki dedikodular çıkar ama onlar her zaman konuşulur Monica. Benim için sana yapılan şeylerin hesabını sormalı ve bu piç kurusunu hayatımızdan çıkarmalısın." dedi. Monica'da ona katılıyordu. Genç kadın tepkisiz kaldıkça Franklin üstüne gelmeye, onu rahatsız etmeye devam ediyordu. Bu konuda harekete geçmeliydi. Richard'ın eli karnının üzerinde geziniyordu genç kadında onun elini tuttu ve Richard'ın gözleri anında o çok belirgin mutluluk parıltılarıyla doldu. Monica onun bu sıcacık bakışına bayılıyordu.

"Tamam, bunu yapacağım. Haftaya Avukatımı arayıp haklarında suç duyurusunda bulunmasını isterim." Richard, genç kadına doğru yaklaştı. Dudakları, dudaklarının üzerindeyken

"Hayır, hayatım. Hemen yarın Avukatını ara. Uzaklaştırma kararını ihlal ettiğini de bildirmeyi unutma." dedi. Sesi ve söyleyiş tarzı çok etkileyiciydi.

"Tamam, tamam. Bunu yapacağım." Richard'ın dudakları memnun bir gülümsemeyle kıvrıldı. Monica azgın hormonlarının verdiği yetkiyle Richard'ın yüzünü avuçlarının içine alarak, genç adamı içindeki tüm tutkuyla öptü. Richard susamış biri kadar ihtiyaç doluydu öyle ki bir süre sonra Monica'nın başlattığı öpüşmeyi kontrolü altına almış genç kadını kucagina çekmişti. Elleri dolgun ve hassas göğüslerinde geziniyordu. Genç adam sıkışını sertleştirdiğine Monica acı ve zevkten güçlü bir çığlık atarak başını geriye yatırdı.

"Lanet olsun! Monica... Çok ateşlisin. Yeni dolgun bedeninin tadına bakmak için ölüyorum." Monica çıkardığı cılız sesle

"Lütfen, Richard!" diye mırıldandı. Richard genç kadının alt dudaklarını kışkırtıcı bir şekilde ısırdı.

"Sana sahip olmamı istiyorsan eğer, sende bana sahip olacağına söz vermelisin. Cinsel ihtiyaçlar ya da bebek için değil Monica. Seni istediğim ve sevdiğim için seninle birlikte olmalıyım. Senden de aynı şeyi bekliyorum. Artık sadece seks olmadığını anlamak ve kabul etmek zorundasın."

Monica ağlamaklı bir sesle "Richard!" diye inledi. Genç adamın eli Monica'nın geceliğinin içine kaymış ve dolgun göğüslerinden birini kavramıştı. Başparmağı ucunda gezinirken tatlı bir acı Monica'nın omurgasından kadınlığına süzülüyordu.

"Bunlara bak bebeğim, nasılda büyümüşler. Emmeme izin vermelisin."

"Emebilirsin. Hayır, em."

"Önce... Gözlerimin içine bak ve bana beni sevdiğini, vazgeçmeyeceğini söyle." Monica o an bunu söylemek istedi. İstedikini almak için değil hayır. Gerçekten tam olarak böyle hissettiği için...

"Seni seviyorum. Vazgeçmem... Bu yenilmek olur öyle değil mi? Ben yenilemeyecek kadar güçlü bir kadınam." Richard yerinden kalkarken Monica'yı da kucakladı. Genç kadın kıkırdarken nereye gittiklerini çok iyi biliyordu.

Richard gözlerinin içine bakarak "Tanıdığım en güçlü kadın." diye fısıldadı.

Monica'nın hamile bedeni nazikçe yatağa bırakılmıştı. Richard ceketini, tişörtünü ve pantolonunu hızla çıkardı. Monica bedenini Richard'a göstermek konusunda tereddütlüydü. İnce gecelik hâlâ üzerinde duruyordu ve onu çıkarmaya niyeti olmadığını anlayan Richard yatağa çıkarak ellerini Monica'nın bedeninde gezdirdi. Önce kalçalarını, yükselmiş karnını ve göğüslerine dokundu.

"Bu halinle beni ne kadar azdırdığını hayal edemezsin hayatım. O yüzden düşüncelerine son ver ve benim için soyun." Monica şehvetin etkisi ve Richard'ın tatlı dili sayesinde geceliğini üzerinden çıkardı. Çıplak bedeni genç adamın karşısındaydı. Dolgun göğüslerinin kahverengi tepecikleri iyice yükselmiş, renkleri her zamankinden daha koyu bir hal almıştı. Büyüyen karın kenarlarında hafif hafif oluşan çatlakların kötü görüldüğünü düşünüyor olsa da saklanmadan genç adamın karşısında durmayı sürdürdü. Kalçaları her zamankinden daha dolgundu, aldığı kilolar kadınsı bedenini daha da şekillendirmişti. Richard'ın gözlerindeki o bakış Monica'nın tüm çekincelerini yok etti. Ona sanki dünyanın en lezzetli yemeğine bakarmış gibi bakıyordu.

"Lanet olsun, kadın! Bu beni öldürecek." Uzanıp Monica'nın göğüslerinden birini ağzının içine çekti. Bir göğsü iştahla emerken diğelerini eliyle uyarıyordu. Göğüs ucunu ağzından çıkardığında hırlar gibi bir ses çıkardı.

"Tanrım! Tanrım! Monica. Çok ama çok seksisin, bu haldeyken... Benim bebeğime hamileyken ne kadar baştan çıkarıcı olduğunu sana anlatamam." Monica inleyerek kafasını yumuşak yatak başına yasladı. Richard'ın dudakları karnına indi orayı öptükten sonra daha aşağıya kadınlığına kayd ve Richard'ın bir küfür savurduğunu işitti. Çok geçmeden genç adamın baştan çıkarıcı dili, dişleri ve dudakları kadınlığını yumuşatmaya başlamıştı. Monica kendini tutamıyordu. Çok uzun zaman olmuştu ve saniyeler içinde boğazından sökülen inlemelerle birlikte doyuma ulaştı. Richard vakit kaybetmeden hazır olan erkekliğini Monica'nın bacaklarının arasına yerleştirdi.

"Bu kadar çabuk olduğu için üzgünüm Monica ama içine girmeden boşalmak istemiyorum, bunun Seks Tanrısı için ne kadar küçük düşürücü olduğunu tahmin edersin." Monica gülmekten kendini alamadı.

"Benim Seks Tanrım." Bu tanım Richard'ın hoşuna gitmiş olmaydı. Çünkü kendini yavaşça Monica'nın ıslak vajinasından içeri kaydırırken yüzünde huzurlu bir gülümseme vardı.

"Şuna bak, ne kadar ıslak ve dar."

"Hım... Uzun zaman oldu."

"Oyuncaklar yok muydu?" Monica kafasını iki yana sallarken Richard'ın yumuşak ritmine alışmaya çalışıyordu. Penisinin başındaki piercing kadınlık duvarlarına sürtüp rahim duvarına doğru çarptıkça içinden çılgılık atmak geliyordu.

"İı, belki parmaklar"

"Demek parmaklar." Monica'nın elini tutarak işaret ve orta parmağını ağzına doğru çekti. Monica parmaklarını emen Richard'a şaşkınlıkla bakarken bedeni ihtiyaç ile dolmuştu.

"Bu parmaklar değil mi hayatım?" Monica başını sallayarak Richard'ı onayladı. Genç adam ritmini derinleştirirken elleri karnına dolıyordu.

"Parmakların sana bu yaptığımı yapabiliyorlar mıydı?"

"Lanet olsun! Yaklaşamaz bile."

"Güzel..." Genç kadın sanki mümkünmüş gibi Richard'ın içinde daha da irileştiğini hissetti. Eğer bilgisiz bir kadın olsa vajinasının parçalanacağını düşünürdü ama öyle olmayacağını biliyordu.

"Monica! Yakın mısın hayatım?" Tüm bu yoğunluğa rağmen kendini tutma çabasını takdir eden Monica hızla başını salladı.

"Evet! Evet, evet!" Richard biraz daha hızlandı ama yine de eskisi kadar sert değildi. Karnında duran elleri hızını ayarlamasını sağlıyordu. Monica bundan hoşlandı. Onun kendini kontrol etme güdüsü Monica'nın duygusallaşmasına neden oldu. İçi bir tereyağı gibi eriyordu.

"Gel o zaman, hadi hayatım. Kendini bana teslim et." Monica doyuma ulaşırken Richard'ın sıcak sıvısının dalga dalga içine aktığını hissetti. Tıpkı aşkı gibi...

***

Gün ışımaya başlayana kadar defalarca seviştiler. Richard, Monica'nın kulağına romantik şeyler fısıldarken karnını okşuyor her seferinde Monica uykuya dalmak üzereyken bedeni tekrar canlanıyordu. Richard isteksiz bir şekilde

"Artık gitmem gerekiyor, hayatım. Geri dönmeliyim." diye fısıldadı. Monica onun gidecek olmasından hoşlanmamıştı genç adama sıkıca sarıldı. Richard'ın güldüğünü boynuna çarpan nefeslerinden anlamıştı.

"Bir ay sonra tamamen sana döneceğim merak etme."

"Biliyorum, tedavini tamamlaman gerek." Richard başını salladı.

"Bugün Avukatını arayacağına söz ver." Monica onu onayladı.

"Söz."

"Ve beni bekleyeceğine..." Monica gülümsemekten kendini alamadı. Elini karnına götürdü.

"Seni bekleyeceğiz." Richard genç kadının çıplak karnını öptükten sonra yataktan çıktı.

"Bunu bilmek bile iyileşmeme yeter."

Richard giyinmiş olmalıydı Monica uyku ile mücadele etse de uyanık kalamayacak kadar yorgun hissediyordu. Bütün gece uzanıp Richard'ın kendisine istediğini yapmasına izin vermiş olsa da yine de pelteye dönen kaslarında tatlı bir sızlama dolaşıyordu.

"Monica!" Monica yattığı yerden mırıltı çıkardı.

"Seni seviyorum." Genç kadın karşılık vermeden uykuya teslim olmuştu.

Monica uykusunu alıp uyandığında telefonunda çok fazla cevapsız çağrı olduğunu gördü. Hepsi de Franklin'dendi. Tehdit içeren bir kaçta kısa mesaj göze çarpıyordu. Richard haklıydı Monica onu durdurmak zorundaydı. Eğer bir gözdağı vermezse Franklin her şeyin yanına kar kaldığını düşünerek bu şekilde davranmaya devam edecekti. Genç kadın çok geçmeden Avukatı Sophia'yı aradı ve Franklin ile amcasına dava açmasını istedi. Sophia bu habere sevinmişti başından beri onları şikâyet etmemenin yanlış olduğunu söyleyip duruyordu. Bu davayla

seve seve ilgileneceğini de üstüne basa basa söyledi. Monica artık huzurlu hissediyordu.

***

Çok geçmeden duruşma tarihi belli olmuştu. Franklin aramalarına devam edemiyordu çünkü Monica telefon numarasını değiştirmiş mahkeme de genç kadın için bir koruma kararı çıkarmıştı. Yine de tedbiri elden bırakmayan Richard sayesinde sürekli peşinde gezen iki koruma vardı. Yani Franklin'in yanına yaklaşması imkânsızdı. Basın, Richard'ın iyi olduğunu gözleriyle görmüş, Richard'da gün geçtikçe iyiye gittiği için Franklin artık ne söylerle söylesin kimse onu ciddiye almazdı. Monica anında karşılık verip bunu intikam için yaptığını söylerdi. Davanın ilk duruşmasında Franklin'in amcası Stan Wilson gerçeği itiraf etmiş Franklin'in çocukken geçirdiği bir hastalık sonucunda kısır olduğunu ve yeğeninin ısrarıyla bir rapor düzenlediğini anlatmıştı. Sonuç olarak o pislik diplomasına veda ederken Franklin'de yüklü bir tazminatın ile cezalandırılmıştı. Monica için para önemli değildi ama kötü adamların bir şekilde cezalandırılması gerekiyordu. İçi huzurla dolmuştu. Sofia, müvekkilinin can güvenliği olmadığını ve tehditler aldığını bildirerek Franklin'in neredeyse Monica'nın bulunduğu şehre bile yaklaşmasını engellemişti. Zaten mahkemede ki yenilmiş duruşuna bakarak genç kadın onun kendisine yaklaşamayacağını düşünüyordu. Artık Monica'nın pençelerini çıkarmaktan çekinmeyeceğini görmüştü.

40. Bölüm

ALEXIS

1 AY SONRA

Artık iyice soğuyan Los Angeles'ın havasını ciğerlerine çeken Monica dinlenmek için parktaki boş banklardan birine oturdu. Doğuma bir ay kalmıştı ve şimdilik kendi sağlık durumu da bebeğin sağlık durumu da oldukça iyiydi, sabah erken saatlerde kalkıp yürüyüşler yapıyordu. Richard'ın -isteğiyle- iş yükünü azaltmış işlerinin çoğunu Matt'e bırakmıştı bu yüzden bolca boş vakti vardı. Araf grubu da olaylardan sonra inzivaya çekilmişti. Orlando berbat bir haldeydi ve rehabilitasyonu kabul etmek zorunda kalmıştı ne yazık ki çarptığı çocuklardan biri hâlâ yoğun bakımdaydı. Bu genç adam için gerçekten büyük bir yıkımdı. Son zamanlarda sakın olan telefonu çalmaya başladığında daldığı düşüncelerden sıyrıldı. Genelde telefonlarına cevap vermediği için onu aramayı kesen annesinin aradığını görmek Monica'nın kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Efendim?"

Annesinin hıçkırığı duyduğu ilk sestir. Bu sefer yapmacık değildi gerçekten ağlıyordu.

"Anne? Sen iyi misin? Bir sorun mu var?"

"Peter... Peter öldü Monica..."

Monica ne diyeceğini bilemedi.

“Üzgünüm. Bu ne zaman oldu? Sen nasılsın?”

Monica annesinin son kocasını pek tanımasa da yılda bir kez ziyaretlerine gittiğinde annesine oldukça kibar ve ilgili davrandığını gözlemlemişti. İlgiden kastı ona her türlü lüksü, hediye ve alternatifi sunuyordu zaten annesi bunlarla mutlu olan bir kadındı.

“Dün gece kendini iyi hissetmediğini söyledi ve bu sabah uyandığımda banyoda yere yığılmıştı, kalp krizi geçirmiş. Ben bilmiyorum... Çok üzgünüm, korku dolu ve endişeliyim. Son zamanlarda bana katlanamadığını biliyorum ama sana ihtiyacım var. Cenaze için gelebilir misin?”

Monica ne söylemesi gerektiğini bilemeyerek bir süre sessiz kaldı. Annesi ile anlaşamıyor hatta onu bir anne olarak sevmiyor bile olabiliirdi ama yine de kalbi bu kadar acımasız olmayı kaldıramazdı.

“Tabii gelemezsen de sorun değil. Peter’ın çocukları beni yalnız bırakmaz ve...”

Genç kadın annesinin sözünü kesti. Onu böyle bir günde yalnız bırakamazdı. Hele de kendisi de anne olmaya hazırlandığı şu günlerde kendisi böyle bir şeye izin verse hormonları izin vermezdi.

“Bunun için doktordan rapor almam gerekiyor ama sanırım bugün halledebilirim. Yarın orada olurum.”

Monica düşündüğü şeyleri sesli bir şekilde söylemişti. Evet, yarın Virginia’ya gidebilirdi. Beş saatlik bir uçuş olacaktı ve sekiz aylık hamile bir kadın için olağandı. Monica sağlıklıydı, bebekte öyle...

“Bunu yapar mısın?”

“Evet, yaparım. Fakat orada uzun süre kalamam. Ertesi gün dönmek zorundayım.”

Annesi nedenini sormadı. Monica’da bu konuda açıklama yapmadı. Yarından sonraki gün Richard taburcu oluyordu. Artık çok daha iyiydi. Sonunda Rick ile barışmış ve onu çok derinlere göndermişti. Bundan sonrası için her şeye baştan başlayabileceklerdi. Bir aydır Richard, Monica’nın kendisini görmesine izin vermemişti. Monica bu yüzden onu çok fazla özliyordu.

***

Monica gün içinde doktorundan gerekli raporu almayı başarmış uçuşunu da ayarlamıştı şimdi tek yapması gereken Richard'a haber vermektir. Telefonuna uzanıp Richard'ın numarasını çevirdi.

"Monica? İyi misin?"

Monica genç adamı her aradığında Richard sanki bir şey olmuş gibi telefonu açıyordu. Bu kadar endişe duyuyor olması normal miydi bilmiyordu ama Monica bundan rahatsız olmuyordu.

"Bir sorun yok, suyum gelmedi, hayır doğurmuyorum, evet bebek hâlâ içimde ve hareket ediyor."

Richard'ın soracağını tahmin ettiği soruları neşeli bir şekilde cevaplarından yüzünde bir gülümseme vardı.

"Benimle eğleniyorsun değil mi? Baba olmak ne kadar zor bir fikrin var mı?"

"İçinde birini taşımayı dene öyleyse. Saatte kaç defa işediğim hakkında bir fikrin var mı?"

Richard'ın yüzünü buruşturduğunu hayal ediyordu. Bu gülmesine neden oldu.

"Tamam, tamam. Eminim ufaklık içinden çıkınca işlemeye pek vaktin olmayacak. Şimdiden dilediğin kadar yapsan fena olmaz."

Richard gülmek için kendine izin verdikten sonra

"Şimdi söyle bakalım. Beni çok özlediğin için mi yoksa iki gün sonra dönünce senin hamile bedenine ne gibi edepsiz şeyler yapacağımı öğrenmek için mi aradın?" dedi.

Monica gülümsemesine engel olamadı. Richard bir aydır romantik olmayı sürdürüyor. Monica'ya kırmızı güller yolluyor, uyuyamadığı bazı gecelerde genç kadını aşk şarkıları mırıldanarak uyutuyordu. Fakat genç adamın bu vahşi yanını da özlediğini fark etmek bedenini sızlatıyordu.

"Aslında bir günlüğüne şehir dışına çıkıyorum. Fakat döndüğünde burada olacağım."

"Şehir dışına mı? Nereye ve neden?"

Richard'ın sesi öfke ve telaşla karışmıştı.

“Virginia’ya Annemin kocası ölmüş. Biliyorum belki o bunu hak etmiyor ama yanında olmalıyım. Özellikle daha doğurmadan anneliğin ne kadar zor olduğunu fark ettiğim bu zamanlarda.”

“Monica ne kadar iyi bir kalbin olduğunu biliyorum hayatım ama bunu yapma. Yakında doğum yapacaksın hamileliğin bu kadar ilerlemişken o kadar uzağa seyahat etmen doğru olmaz.”

“Merak etme Richard doktorumdan rapor aldım. Bugün tüm kontrollerim yapıldı ve doğuma dört hafta var ben ise sadece bir günlüğüne gidiyorum. Uçağım sabaha karşı kalkıyor sana haber veririm.”

Genç adam bıkkın ve pes etmiş bir soluk vererek Monica’yı yanıtladı.

***

Uçağı havaalanına indikten sonra bir buçuk saatlik araba yolculuğu ile annesinin yaşadığı yer olan Richmond’a ulaşmıştı. Taksiden inip devasa malikâneye baktı. Her sene Franklin ile buraya geldiği yılları düşündükçe midesi bulanıyordu. Demir kapıda bekleyen güvenlik Monica’nın girmesi için kapıyı açtı ve Monica siyah elbisesinden görünmeyen tozları silkeleyip içeri girdi. Evin üzerine kurulu olduğu yeşil alan gözden kaybolana kadar uzanıyordu. Ev arazinin girişindeydi ve Monica’ya beyaz sarayı andıran gösterişli bir yapısı vardı. Genç kadın kiremit rengi taşlarla döşeli bahçe yolu boyunca ilerliyordu. Hava serinlemişti kış geliyordu ama bahçe yemyeşildi, rengârenk çiçekleri sulayan fiskiyelerden çıkan ses uğursuz bir rüzgâra karışıyordu. Ne kadar harika olsa da burası bir cenaze eviydi ve bunun ağırlığını taşıyordu. Grace kızını evin girişinde karşıladı. Merdivenlerin başında dikilirken mağrur ama üzgün görünüyordu. Siyah etek ve ceket takımı bedenine tam oturuyordu sanki bugünü bekliyormuş gibi özenliydi. Topuz yaptığı sarı saçları siyah incilerle süslü şapkasının altında kayboluyordu. O şapka tam annesine göreymiş bir İngiliz hanedan üyesine benziyordu.

“Monica, gelmene öyle sevindim ki!”

Annesi kollarını genç kadının boynuna dolarken Monica öylece dikildi. İçinde ona karşı bir sıcaklık oluşmaması kimin suçuydu? Araya giren karınları annesinin dikkatini dağıttı.

“Aman Tanrım! Şu karnına bak kocaman. Bu haldeyken bile beni kırmayıp geldiğin için teşekkür ederim Mony.”

“Seni böyle bir günde yalnız bırakamazdım. Sen iyisin değil mi?”

Grace elini boş ver dercesine havada salladı.

“Ben iyiyim hayatım. Peter’a âşık falan değildim ama ona alışmışım. Kocalarımın arasında en iyisi oydu ve tabii en bonkörü de öyle. Malikâneyi bana bıraktı inanabiliyor musun? Neyse bunları boş ver karnındaki bebeğin babasından ayrıldığın doğru mu? Bunu yapma tatlım, tek başına çocuk büyütmek gerçekten çok zor.”

Monica derin bir nefes aldı.

“Ondan hoşlanmadığımı sanıyordum.”

“Bu önemli değil. Onun parası var ve bebeğinin babası.”

“Kocan öldü tamam mı? Buraya hayatıma karışman için gelmedim. Bu hayat benim ve canım nasıl isterse öyle yaparım. Şimdi seni kırıp buradan gitmeden önce bu konuyu kapat.”

Neyse ki Grace bunu daha fazla uzatmadı.

***

Cenaze o kadar kalabalıktı ki kocaman malikânede adım atacak yer yoktu. Bütün iş adamları ve ünlü zenginler akın etmişti. İnsanlar gruplar halinde evi terk etmeye başladığında genç kadının kulaklarına dolan o uğultu kesilmişti. Malikâne sessizleşmiş dışarıdan gelen sesler dışında evin içinde başka ses kalmamıştı. Monica yirmi yedinci defa tuvalete gitmek için yerinden kalktı. Tuvalet ihtiyacını giderip aynada rujunu tazeledikten sonra kapıyı açtı fakat karşısında dikilen adama çarpmasıyla bir adım gerilemesi bir oldu. Monica kaşlarını çatarak

“Franklin. Burada ne yapıyorsun? Hemen şimdi defol.” diye tısladı.

Ses tonu sakindi ama yine derinlerde bir korku taşıyordu.

“Beni özlemedin mi bebeğim? Özellikle tüm hayatımı mahvettikten sonra bir sarılmayı hak etmiyor muyum?”

“Defol buradan yoksa bağırırım.”

Franklin çirkin bir kahkaha atarak Monica’ya doğru bir adım attı.

“Herkes bahçede Monica. İstedğin kadar bağır kimse seni duymaz.”

Genç kadın bunun doğru olduğunu biliyordu. Elini korumak ister gibi karnına götürüp bir adım daha uzaklaştı. Beyni bir şekilde buradan kaçması gerektiğini söylüyordu. Franklin’in gözleri Monica’nın gözlelerinden ayrılıp karnına kaydı.

“Dosyaları araştırmak istediğinde bunu tahmin etmiştim. Bir piçe hamile olduğunu...” Gülerek “Hamile kalamayacağını düşünerek korunmadın değil mi?” diye sordu.

“Bu seni hiç ilgilendirmez. Bana yaptığın pisliği unutmayacağım ve her şeyi kaybetmene sebep olduğum için çok mutluyum.”

Franklin uzanıp Monica’nın kolunu kavradı ve genç kadını yakınına çekti. Sıcak nefesi Monica’nın yüzüne çarparken lacivert gözleri öfkeyle parlıyordu.

“Bu kadar kolay olmayacak Monica. Öylece hayatını yaşamana izin vermeyeceğim.”

Monica bütün gücüyle Franklin’i ittirdi tam yanından geçmek üzereyken üzerine atılan adamın gücüne daha fazla dayanamayacağını biliyordu. Monica’nın sırtı soğuk fayansa yaslanmıştı. Franklin omuzlarına güçlü bir şekilde bastırıp onu olduğu yerde tutuyordu. Monica çığlık atmaya başladığında ise adam ellerinden birini genç kadının ağzını kapatmak için kullandı.

“Sessiz ol bebeğim. Beni daha dinlemedin bile.”

Monica kafasını iki yana sallıyor bu yerden bir an önce kurtulmak istiyordu.

“Her şeye baştan başlayabiliriz. O heriften ayrıldığını biliyorum sen öyle bir adama göre değilsin. Bu bebeğin bir babaya benimde bir aileye ihtiyacım var. Senin de bir kocaya öyle değil mi Monica?”

Monica onun delirmiş olduğundan kesinlikle emindi. Gözlerindeki deli bakış onu iliklerine kadar korkutuyordu.

“Eski kocanla ateşli bir gece yaşadın ve bebeği o serseriye yutturmaya çalıştın ama ben bunun için seni affettim. Seninle tekrar evleneceğim. Belki düğünü burada yaparız ha? Ne dersin?”

Monica ağzının üstündeki elini ısırdığında Franklin ufak bir acı sesi çıkıp bir adım geri çekildi.

“Sen delirmişsin!”

Genç kadın hızla kapıya uzandı ve dışarı doğru fırladı. Koridorda elinden geldiğince koşmaya çalışırken eli karnının üzerindeydi. Bir yandan da yardım isteyerek bağıyordu. Nihayet merdivenlere ulaştığında saçından çekildiğini hissetti.

“Ahh!”

“Kendine zarar vereceksin Monica. Bu halinle koşmamalısın.”

Monica’nın gözyaşları yanaklarına inerken dış kapı açıldı. Monica annesinin endişe dolu yüzünü gördü.

“Monica neler olu...”

Grace bir anda sustu. Monica’nın arkasında dikilen adamı görmüştü. “Franklin? Senin burada ne işin var?” Franklin, Monica’yı biraz daha çekti. Monica’nın bir ayağı merdivene adım atmak ister gibi havada kalmış diğer adımı işe yere titreyerek basıyordu.

“Kızımı hemen bırak.”

Franklin bir cık sesi çıkardı.

“Ah yapma Grace... Onu sevdiğimi en iyi sen bilirsin. Bu ilişkiyi desteklediğini sanıyordum. Onu bırakmaya niyetim yok. Sürtük kızın içine bir piç yerleştirmiş ama bunun da bir önemi yok. Nasılsa mahvoldum. Monica’yı her şeyi ile kabul edebilirim. Bu arada ben zaten kısırım bu çocuk sahip olacağım tek çocuk olur. Ne harika değil mi? Ve sonsuza kadar mutlu yaşadılar. Öyle değil mi bebeğim?”

Monica iğrenmiş gibi yüzünü buruşturdu. Franklin’i ilk gördüğünde annesinin bu işte parmağı olduğunu düşünmüştü ama şimdi basamakların en altında dikilen kadının suratındaki dehşeti gördüğünde onun bu durumdan haberi olmadığını anlıyordu.

“Polis çağıracağım Franklin. Kızımı hemen bırak.”

Neyse ki sesleri duyan iki güvenlik görevlisi içeri girmişti. Franklin, genç kadının saçını bırakarak kolunu boynuna doladı. Monica nefesinin kesildiğini hissederek öksürmeye çalıştı ama çabası sonuçsuz kalmıştı. Tehditkâr ve hastalıklı bir ses tonuyla

“Sakın yaklaşmayın! Onu öldürürüm. Bana inanın, bunu yaparım!” diye bağırdı.

Grace güvenlik görevlilerine durmalarını işaret etti ve adamlar ne yapacaklarını planlamak için etrafa göz atmaya başladılar. Monica tam karın boşluğunda duran sivri nesnenin varlığıyla panikledi. Güvenlik görevlilerinin bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordu ama bu adamın kollarında geçirdiği her saniye bebeği tehlikedeydi. Franklin’in konuşmalarından kendinde olmadığı açıktı. Monica çırpınarak ondan kurtulmaya çalıştı. Dirseğiyle Franklin’in karnını hedef alıp vurdu ve kendini kurtarmayı başardı. Fakat merdivene adım atmak istediği sırada boşta kalan ayağı ona engel oldu. Bedeninin iplerinden kurtulan bir gülle gibi yere yığılıp takla atmaya başladığını fark etti ve hemen ardından gelen karanlık acı hissetmesine engel oldu.

***

İçindeki sıkıntı ve kapana kısılmışlık hissi Monica ona telefon edip şehirden ayrılacağını söylediği anda dayanılmaz bir hal almıştı. Daha fazla buna katlanamayacağını fark ederek eşyalarını topladı ve çıkış işlemlerini yaparak olması gerekenden iki gün önce LA’ya dönmeye karar verdi. Monica’nın Virginia’ya gittiği saatlerde Richard muhtemelen evinde olacaktı ve Monica geri döndüğünde onu havaalanından alıp bu saçmalığa son verecekti. Cebinden yüzük kutusunu çıkardı ve zarif pırlantaya baktı. Tam Monica’ya uygun bir seçimdi. Geometrik kesim pırlanta iki tane iç içe geçmiş değerli taştan oluşuyor ve bu taşların çevrelediği kehribar rengi başka taşlarla süsleniyordu. Bu şeylerden pek anlamazdı ama ünlü mücevher mağazasını en doğrusunu aramak için gezerken bu yüzüğü Monica’nın parmağında hayal etmişti. İç içe giren taşlar başkaları için sıradan olabilirdi ama Richard’a fazlasıyla erotik gelmişti. Bu sefer ona hayır deme fırsatı vermeyecekti. Uzun süren uçak yolculuğunun ardından tek istediği bir an önce eve gidip biraz uyumaktı. Daha sonra Monica’yı arayacak ve döndüğünü söyleyecekti. Sonra da ailesiyle konuşabilirdi. Corbin onu alması için bir şoför göndermişti böylece eve giden yolu sorunsuz bir şekilde kat etti.

***

Richard hayatında hiç böylesine paniklememişti. Alex'i yerde yatarken gördüğü o an bile buna dâhildi.

Beş saat...

Nefesinin defalarca kesildiği, kalbinin binlerce kez parçalandığı, aklını kaçırma noktasına getiren zamana binlerce defa küfür etti.

Beş saat;

Monica'ya ve doğmamış kızlarına ulaşmak için geçen zamandı.

Beş saat,

Dünyanın tüm zamanlarının toplamıydı.

Beş saat

Kavuşma ve ayrılık, gözyaşı ve gülümseme, yaşam ve ölümdü. Yalnızda tüm grup üyeleri ile uçağa binip Los Angeles'tan, Virginia'ya gelmişti. Sam'in havaalanından kiraladığı araç onları Monica'nın yatığı hastaneye götürürken kafasının içi yüzlerce düşünceyle doluydu. Ya geç kaldıysa? Ya her şey bittiyse? Bu mutluluğun bir ön gösterimiyse ve siyah bir perde onları ayırıdıysa?

"Lanet olsun!"

Richard bir yerleri yumruklamak istiyordu. Orlando sakın olmasını söylercesine koluna dokundu. Luz ise karşısında oturmuş ıslak mavi gözleriyle Richard'a bakıyordu. Bu Richard'ı delirtiyordu. Tam evden içeri girdiği anda gelen uğursuz telefon sonucunda buradaydı. Başta telefonunda Monica'nın ismini görmek kalbini deliye döndürse de telefonun diğer ucundan ağlayan annesinin sesini duymak nabzını tamamen durdurmuştu. Birini öldürmek istemesine neden olacak kadar öfkelenmiş, nefret etmişti. Evet, birini öldürmek istiyordu. Bir adamı. Franklin denen piç kurusunun tutuklu olmamasını isterdi. Onun o burnunu kırıp, dişlerini dökmek ve hayalarını yerlerinden sökmek için tutuklu olmamasını isterdi. Richard hastane koridorundan içeri hızla girdi. Çocukların peşinden koşturmasının sesleri beyinde çınlasa da Richard'ın aklı başka yerdeydi. Gözleri bir süre yoğun bakım servisinin bekleme odasında gezindi ve sonunda köşede sessizce ağlayan ufak tefek sarışın kadının üzerinde durdu. Bunlar o sürtüğün başının altından çıkmadıysa hiçbir şey bilmiyordu. Kadın onu fark etmemişti ama Richard adımla-

rını öyle büyük bir öfkeyle atıyordu ki sert botları bir deprem etkisi yaratıyordu. Kadının önünde durup şaşkın ve üzgün yüzüne dik dik baktı.

"Hepsi senin yüzünden değil mi? O hasta adamı benim sevdiğim kadın ve çocuğumun olduğu ortama sokmaya cüret ettin!"

Richard bağırıyordu Orlando gelip kolundan tuttu ama Richard büyük bir kuvvetle onun tutuşundan sıyrıldı.

"Sakin kimse bana dokunmasın. Bu sürtük başından beri o hastalıklı piçi Monica'nın hayatına sokmaya çalışıyordu ve şimdi benim kadının ve çocuğum içeride yaşam savaşı veriyor!"

Yoğun bakımda görevli iki hemşire gürültü kaynağına doğru yaklaşıyordu ama Richard tüm seslere kulaklarını tıkamıştı.

"Yemin ederim, inan bana bilmiyordum. Davetli listesinde adı yoktu o listeyi ben hazırladım. Güvenliğin ihmali ile içeri girmiş. Yemin ederim. Kendi kızıma zarar gelmesini istemem."

Richard ona inanmıyordu. Kadının üstüne doğru yürüdü neredeyse onu boğazlayacaktı ama Luke ve Orlando kollarından tutup onu geri çektiler. Hemşireler güvenlik çağıracaklarını söylerken JJ onları her şeyin yolunda olduğuna ikna etmeye çabalıyordu.

Saatler uğursuz bir yavaşlıkta akarken Richard oturduğu koltuktan bir milim dahi oynamamıştı. Çocuklar ona durmadan kahve, sandviç, su getiriyordu ama Richard bunların hiçbirine dokunmuyor, ellerinden alıp yandaki sehpa bırakıyordu. Hastaneye geldikten sonra doktorlar erken doğum için imzasını almışlardı çünkü Monica'nın hayati tehlikesi vardı bebeği daha fazla içeride tutmaları oksijensiz kalıp ölmesi anlamına geliyordu. Başka çaresi kalmayan Richard o belgeleri imzalamış iki saat önce kızı dünyaya gelmişti. Henüz kuvözdeydi ve durumu gayet iyiydi. Richard onu görmemişti ama Luz ve Clementine bebeğin harika görüldüğünü söylemişlerdi. Richard görmek istemiyordu. Şimdi, yalnız... Bunu yapamazdı. Monica ile birlikte görmeleri gerekiyordu. Monica'nın hayati tehlikesi hâlâ devam ediyordu ve doktorların koridorda koşturması Richard'ın sinirlerini daha da geriyordu. Tek istediği Monica'nın tekrar ona dönmesiydi.

Monica'nın parlak yeşim yeşili gözlerini izlemek istiyordu.

Monica'nın yumuşak kahverengi saçlarından yükselen manolya kokusunu ciğerlerine çekmek istiyordu.

Monica'nın teninin yumuşaklığını parmak uçlarında hissetmek istiyordu.

Sinirlendiği zaman boynunda belirginleşen mavi damarın atışını görmek istiyordu.

Dudağının altında ki kahverengi bene dudaklarını dayamak istiyordu.

Gözyaşları yanaklarından sicim gibi süzülürken elleriyle yüzünü kapatıp ağlamaya başladı. Neden hiçbir şey sonsuza kadar sürmüyordu?

***

Karanlık bir süre daha varlığını sürdürdü. Etrafında duyduğu bağırma sesleri yok olmuş yerine huzurlu bir sessizlik gelmişti. Monica gözlerini açmak istiyor ama bunu yapmaktan korkuyordu. Cesaretini toplaması uzun bir zaman aldı ve nihayet göz kapakları yavaşça aralandı. Genç kadın karanlık görmeyi beklerken bir plajda olduğunu fark etti. Çıplak ayakları sıcak kumlara gömülüyor, güneşin canlandıran ışıkları tenine vuruyordu. Gözleri ışığa alıştığında bakışlarını dalga seslerinin geldiği yöne doğru çevirdi. Okyanus rahatlatan bir mavi tonundaydı ve beyaz köpükleri peşinde sürükleyerek kıyıya vuruyordu. Genç kadın bir süre sonra bu yeri hatırladığını fark etti. Burası Monterey'di. Richard'ın anne ve babasının yaşadığı enfes sahil şehri. Buraya geldiğini hatırlamıyordu. Etrafa bakındı ama plaj tamamen boştu. Bu sıcakta neden etrafta kimse yoktu? Genç kadın birden korkuyla doldu. Hayır, her şeyi ardında bıraktığında mevsim kesinlikle yaz değildi. Kış çoktan gelmişti. Monica birden panikle karnına baktı. Bikinisinin çıplak bıraktığı karnı kocamandı. Hâlâ hamileydi. Ölmüş müydü? Bebeğiyle birlikte mi ölmüştü?

"Hey!"

Tüm bu düşüncelerinden sıyrılmasını sağlayan ses kumsaldan geliyordu. Kumsaldaki tek şezlong ve şemsiyenin olduğu yöne doğru baktı. Şezlongda ayaklarını sarkıtmış şekilde oturan adamı o anda fark etti.

Uzun boylu, atletik fizikliydi. Vücudunun üst kısmı çıplaktı ve renkli dövmeleer tüm bu çıplaklığı kapatıyordu. Richard'ın dövmeleerle kaplı bedeninin renkli haliydi. Monica hipnoz olmuşçasına adama doğru ilerlemeye başladı. Kumların kızgın olması gerekirdi ama ayakları yanmıyordu hoş bir sıcaklık ve yumuşak bir histen başka bir şey yoktu. Monica adama yaklaştıkça onun kim olduğunu anladı. Daha önce fotoğraflarını görmüştü. Bu Alex'ti. Richard ile tıpa tıp benzemeseler de birbirlerini andırıyorlardı. Alex'in daha parlak ve açık renk saçları vardı. Tepesi uzun kenarları ise neredeyse kazınmış gibi kısacıktı. Richard'ın daha sert suratına nazaran, Alex daha çocuksu bir ifadeye sahipti. Kaşı, dudağı ve kulakları metallerle kaplıydı.

"Sen Alex'sin?"

"Ve sende fena halde ateşli, hamile bir kadınsın. Monica değil mi?"

"Şey, evet... Sen bunu nasıl?"

Alex, Monica'nın sözünü kesti ve genç kadını kolundan kavrayıp şezlonga oturttu.

"Bunu nasıl biliyorsun diyecektin sanırım? Her şeyi izliyorum. O piç ne kadar şanslı. Tam olarak benim hayallerimdeki hayata sahip oldu ve onunla gurur duyuyorum."

Monica alt dudağını gergin bir şekilde dişledi.

"Öldüm değil mi? Bir daha onu göremeyeceğim ve bebeğim..."

Alex duyarlı bir tavırla Monica'nın saçlarını okşadı. Daha sonra eli karnına kaydı.

"Henüz ölmedin güzelim. Bir süre yanımda oturup dinlenebilirsin fakat dönmek zorundasın. Sik kafanın sana ihtiyacı var."

Monica kıkırdadı. Tam o anda bebek sağlam bir tekme attı ve Alex'in eli karnındaki bebeği okşamaya başladı.

"Bu çok güzel, ismi ne olacak?"

Genç kadın omuzlarını silkti.

"Bilmem aslında düşünmedim."

"Alex'e ne dersin?"

Monica gözlerini devirdi.

"O bir erkek ismi."

"Kızlara da konulmasında bir sakınca yok. Bence tam bir Rock Tanrısı ismi. Bu kıızı elinde bir gitarla sahnede düşün."

Monica yalandan bir kızgınlıkla Alex'in çocuksu hayallerini bozdu.

"Saçmalama. Kızım asla bir Rock Tanrısı olmayacak."

"Amcasına ya da babasına benzerse bunu önlemenin hiçbir yolu olmayacak tatlım."

Genç kadın Alex'e dil çıkardı ve Alex'te ona aynı şekilde karşılık verdi. Monica şezlongda dinlenip denizi seyrederken bir süre Richard'dan bahsettiler. Monica bir anda onun sesini duyduğunu hissetti.

"Richard'ın sesini duyuyorum."

Alex yanından kalktı ve ellerini Monica'ya uzattı. Monica hiç düşünmeden ellerini onun ellerine bırakıp yavaşça yerinden kalktı.

"Seni çağırıyor. Ona gitmelisin. Benim için ona söyle kendini suçlamasın, onun hiçbir suçu yoktu."

"Söyleyeceğim."

Monica kollarını genç adamın boynuna doladı ve Alex ona aynı şekilde karşılık vererek sarıldı.

"Hadi, git artık yoksa dudaklarının tadına bakacağım."

Monica güçlü bir kahkaha attı.

"Seni tanımak isterdim."

"Ona sor, beni ondan daha iyi tanıyan kimse yok. Richard sana anlatacaktır."

Monica başını salladı. Bedeninin çekildiğini hissediyordu.

"Alex?"

"Efendim?"

"Adını Alexis koyacağım."

Alex'in ince dudakları yanaklarına doğru kaydı. Gülümsemesi Monica'nın içinin sıcacık olmasına neden oldu.

"Güzel bir isim."

Monica gözlerini tekrar araladığında burnunda bir hortum, yanında durmadan öten bir makine ve dehşet bir baş ağrısı vardı. Gözleri ışığa alıştığında hastane odasında olduğunu fark etti. Eli panikle karnına gitti fakat düzdü. Hiçbir şey yoktu. Tam bağırarak ve yerinden doğrulmak için çabalarken Richard'ın sesini duydu.

"Sakin ol hayatım. İyisin, bebekte iyi."

Richard onu tekrar yerine yatırdı ve o an ne kadar yorgun olduğunu fark etti. Sakalları en azından dört günlüktü ve gözaltları mosmordu.

"Ne kadardır kendimde değilim?"

"İki gün."

"Bebeğim, iyi mi?"

"Çok iyi."

"Onu gördün mü?"

"Hayır. Bunu seninle yapmak istedim ama merak etme herkes harika görüldüğünü söyledi. Annem aynı Alex'e benzediğini düşünüyor zavallı kız."

Monica bir kez daha kalkmaya çabaladı. Fakat Richard buna tekrar engel oldu.

"Lanet olsun! Bunu nasıl yaparsın? Bizim bebeğimiz yapayalnız ve sen onu görmeye bile gitmedin. Alex haklı, sen sik kafalının tekisin! gerçekten."

Bütün oda Monica'nın çatallı sesiyle, bağırmasıyla inliyordu. Richard kaşlarını çatı.

"Alex'in bana sik kafa dediğini nereden biliyorsun?"

Monica bir anda sakinleşti.

"Bayginken yanımdaydı. Kendini daha fazla suçlamamanı söyledi ve onu bana anlatmanı istedi. Bu bir rüya mıydı sence?"

Richard sorusunu önemsemedi.

"Sana iyi davrandı mı?" diye sordu.

Bunu sorarken gülümsüyordu. Monica elini uzattı ve genç adam yüzünü ona yaklaştırıp sakallarına dokunmasına izin verdi.

"Çok kibardı."

Monica o anda parmağındaki taşı fark etti. Fark etmemesi mümkün değildi. Kocamandı ve o kadar çok parlıyordu ki güneş ışığını yansıtarak birini kör edebilirdi.

“Bu da ne?”

Richard’ın yüzü belirgin bir şekilde kızardı.

“Onu senin için aldım. Bu sefer hayır bir cevap değil, bekleme ihtimali yok ve düşünmene de izin vermiyorum.”

“Korkarım ki planlarımı bozdun.”

“Ne planı?”

Richard şaşkın görünüyordu.

“Sana bir yüzük almıştım ve ben evlenme teklifi etmeyi planlıyordum.”

Monica’nın tebessümüne karşılık Richard’ın da ifadesi yumuşadı.

“Ne yani dizlerinin üzerine çöküp bana evlenme mi teklif edecektin Monica Collins? Bu tam sana göre bir hareket.”

“Ben asla dizlerimin üzerine çökmem Richardson.”

Richard kaşlarını kaldırdığında Monica kıkırdadı ve sözlerini “Bazı durumlar haricinde!” diye düzeltti. Richard ikna olmuş görünüyordu. Richard, Monica’nın elini tuttu ve dudaklarına götürdü.

“Bana hiçbir şey sonsuza kadar sürmez demiştin. O halde benim hiçbir şeyim olamaz mısın?”

Monica genç adamı kendine doğru çekerek dudaklarına küçük bir öpücük bıraktı.

“Olmamı istediğin her şey olurum Richard. Seni seviyorum.”

“Bende seni seviyorum.”

“Lütfen artık Alexis’i görebilir miyiz?”

Richard bir kez daha şaşırmış gibi genç kadına baktı.

“Alexis mi?”

“Evet, bebeğimiz. Alex için Alexis. O, bu ismi sevdi.”

Richard başını sallayarak Monica’yı onayladı.

Monica artık yeni bir hayata sahipti. Annesi Virginia'da ki nüfuzunu kullanarak Franklin'i içeri attırmıştı. Hakkında dolandırıcılık ve sahtecilik suçları da çıktığı için uzun bir süre içeriden çıkamayacak gibi görünüyordu. Grup uzun yıllar süren kariyerinin en zor zamanlarını yaşıyordu. Son skandallar büyük bir darbeye neden olmuştu Orlando'nun karıştığı kazada ağır yaralanan çocuk hâlâ komadaydı ve bu Orlando'yu kötü etkiliyordu. Güzel şeylerde vardı elbette, Alexis iki aylık olmuş ve beşiğinde mışıl mışıl uyuyordu. Dudakları sürekli hareket halindeydi, uyurken bile... Richard kollarını Monica'nın beline dolayarak onu kendine çekti.

"Çok güzelsin."

"Hım... Böyle düşünmene sevindim özellikle saat sabahın üçünde ve bebek kakası kokarken..."

Richard koku almak ister gibi Monica'yı kokladı.

"Ben kaka kokusu duymuyorum. Hadi yatağa gel ve sana dokunmama izin ver."

"Sadece dokunacak mısınız?" Kaşları muzip bir tavırla havalanmıştı.

"Hım... Sadece dokunacağımı sanmıyorum, sanırım ateşli bir anneye daha fazlasını yapmalıyım. Sizi düzmeme ne dersiniz?" Monica şuh bir kahkaha attı.

"Hemen başlamaya ne dersin?"

***

Monica sabah çıplak bir şekilde Richard'ın kollarında uyandı. Richard'ın gözleri üzerindeydi ve uyurken onu izliyordu.

"Günaydın Bayan Richardson."

Monica'nın dudakları ister istemez bir gülümsemeye kıvrıldı. Geçen ay yılbaşında Richard ile evlilik yeminlerini etmişlerdi. Küçük bir kilise nikâhıydı. Artık onu söylerken gülümseten yeni soyadına sahipti. Monica Richardson.

"Günaydın Bay Richardson."

Richard uzanıp Monica'nın sütle dolu memelerinden birini ağzına aldı.

“Karnım çok aç. Eminim kızımız yemeğini benimle paylaşmaktan rahatsız olmaz.”

“Richard! Tanrım.”

“Evet, doğru yoldasın hayatım. Şimdi beni besle.”

Bebek ağlaması ateşli anlarını bozdu ama ikisi de bu durumdan şikâyetçi değildi. Monica yerinden kalkmak için doğrulduğunda Richard ondan önce davrandı.

“Ben bakarım.”

Birkaç dakika sonra kucağında bebekle döndü. O kadar mükemmel bir tabloydu ki Monica ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Richard’ın altında bir pijama altı vardı. Üstü tamamen çıplaktı ve her yeri dövmelele kaplı bedeni bir görsel şölendi. Kucağında Alexis’i tutuyordu. Bir eliyle hem sırtını hem poposunu tuttuğu bebeğin başını çıplak omzuna dayamıştı. Monica her zaman farkında olduğu ama korktuğu bir şeyden o anda emin oldu. Sonsuzluk... Onu bulmuştu.

Bu PDF’i para ile aldıysanız,
dolandırıldınız.

Bu ve daha fazlası
telegramdaki kanallarda
bedava boşuna PDF’e para
vermeyin!

41. Bölüm

SONSUZA KADAR ATEŞLİ

Artık her şeyin bir düzeni ve anlamı vardı. Monica bu kadar şanslı olabildiğine inanamıyordu. Richard grup ile birlikte albüm çalışması, konserler ve türlü organizasyonları kovalarken Monica'da yoğunlaşan işlerine yetişmeye çalışıyor, mümkün olduğunca Alexis ile vakit geçiriyordu. Bebekleri geçen ay bir yaşına basmıştı. Genç kadın oyuncak müzik aletleriyle oynayan kızının sarı buklelerini okşadı.

"Anne, bu akşam babaya sürpriz yapacak canım. Seni hafta sonu için bırakmak istemezdim ama..." Alexis bu konuşmadan bir şey anlamadığını belli edercesine oyuncak gitarını havaya kaldırıp Monica'ya gösterdi.

"Bak."

"Evet, bebeğim. Baban sana çok gereksiz oyuncaklar alıyor ama onlarla oynamayı seviyorsun değil mi?" Monica, Alexis'i kucağına alarak göğsüne yasladı.

"Söz ver bana büyüyünce bir Rock yıldızı olmayacaksın." Alexis öndeki iki dişini göstererek sırttı sanırım bu bir söz değildi.

Monica, Monterey'e vardığında daha aracından inmeden Rachel ve Philip dışarı çıkmıştı. Philip bebek koltuğunda ki Alexis'i kucaklarken Rachel'da Monica'ya sarıldı.

“Tatlım, seni ve Alexis’i görmek ne kadar güzel.” Monica’da aynı sıcaklıkta Rachel’a gülümsedi. Philip, Monica’yı yanağından öpmüş ve kucağında Alexis ile birlikte eve girmişti.

“Alexis’e bakmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederim.” Rachel’ın kaşları çatıldı.

“Lafını bile etme. O bizim torunumuz ve ona tapıyoruz. Keşke ona daha sık bakabilsek. Hayatımın en güzel hafta sonu olacak.”

“O halde ben tekrar yola çıkmalıyım. Sana çantaları vereyim.” Genç kadın bagajı açarken Rachel;

“Hemen mi gidiyorsun?” diye sordu.

Monica çantayı Rachel’a uzattı. “Richard bugün dönüyor ve ona bir sürpriz yapmayı planlıyorum. Biliyorsun evlilik yıldönümümüz...” Rachel anlayışla gülümsedi. Kocaman sırtışı Monica’nın da gülmesine neden oldu. Richard’ı bir haftadır görmüyordu ve gerçekten özlemişti.

Tekrar yola çıktığında hazırlanmak için hâlâ vakti vardı. Önce kuaföre uğradı, daha sonra Emma’yı arayarak organizasyonu netleştirdi. Her şey istediği gibi gidiyordu. Monica elbisesini giymeye hazırlanırken telefonu çalmaya başladı.

“Richard.”

“Hım... İsmimi bu şekilde söylemene bayılıyorum.” Monica nefesinin kesildiğini hissetti.

“Havalimanındayım ve birazdan yanında olacağım. Beni çıplak bekler misin?” Genç kadın gülmemek için dudaklarını birbirine bastırdı.

“Başka planlarım var.”

“Kulağa tehlikeli geliyor.”

“Ateşli planlar!”

“Bak işte şimdi benim dilimden konuşuyorsun. Seni seviyorum.”

“Bende, seni seviyorum.” Telefonu kapatan Monica giyinme odasından Richard’ın smokinini çıkarıp yatağın üzerine bıraktı ve kendi hazırlanma işine geri döndü.

İç çamaşırı giymeme fikri hoşuna gidiyordu özellikle Richard'ın yeni sürprizlerini gördüğündeki yüz ifadesini düşündükçe şeytani gülümseme yüzüne yayılıyordu. Alexis memeden kesildiğinden beri meme ucu piercinglerini düşünüyordu ama kesin kararını geçen hafta vermişti. Richard'ı evlilik yıldönümlerinde şaşırtmak istiyordu ve daha iyi bir yolda yoktu. Kahverengi meme başları hiç olmadığı kadar sivri ve dolgun görünüyordu. Uçlarından geçen metallerin ucunda ufak pırlantalar parılıyordu. Arkasını dönerek bel gamzelerindeki pırlantalara baktı. Richard daha önce bu fantezisinden bahsetmişti ve Monica göğüslerini deldirirken neden olmasın diye düşünmüştü. Şimdi oradaydılar, her şey yerli yerindeydi. Siyah elbisesini iç çamaşırı giymeden üzerine geçirdi. Elbise sırtındaki çapraz şeritler dışında oldukça kapalıydı. Uzun eteği ayak bileklerine kadar iniyor ve gizemli görünüyordu fakat incecik kumaşı hayal gücüne fazla yer bırakmıyordu. Monica'nın elbise içinde tamamen çamaşırsız olduğu açıkça ortadaydı. Meme uçları birer çekirdek gibi dışarı uzanıyordu.

Genç kadın bir anda Richard'ın varlığı ile sarıldı. Hep böyle oluyordu, Richard ne zaman etrafında olsa bedenindeki milyarlarca hücre onun varlığını belli edercesine teninde ürpertilere neden oluyordu. Birkaç saniye içinde bakışları arkasında dikilen Richard'ın bakışları ile karşılaştı. Richard arzusunu belli edercesine Monica'yı kararmış gözlerle süzüyordu.

"Çıplak olmanı istemiştım, seni soymamı mı istiyorsun?" Monica ona doğru dönerek gülümsedi.

"Hayır, tamamen giyinik kalmak niyetindeyim."

"Senin üzerinde elbisen varken mi becermeliyim?" Monica ondan yayılan arzunun kokusunu alıyordu. Richard kaşlarını kaldırarak

"Alexis, nerede?" diye sordu.

"Artık büyüdü, hafta sonunu büyükanne ve babasıyla geçirmek istedi."

"O halde bana aitsin, tamamen."

"Evet, fakat bugün daha çok sen bana aitsin." Richard'ın dudağının kenarı hafifçe havalandı yüzünde yine o pervasız sırıtiş belirmişti. Monica'nın bacaklarının arasına türlü titreşimler gönderen o sırıtiş...

Monica onun bir şey söylemesine izin vermeden yatağın üzerindeki smokini işaret etti.

“Onu giyer misin?” Richard yatağın yanına yürüyerek smokine baktı.

“Kıyafet fantezisi mi hayatım? Senin için hangi kimliğe bürünmeliyim?” Genç kadın onun şakacı tavırları karşısında ciddiyetini bozmadan şifonyerin üzerinden yüz maskelerini aldı.

“James Bond?” derken gülümsemesini zorlukla bastırıyordu. Richard olanları anlamadığını belli ederek kaşlarını çattı birkaç saniye sonra kaşları havalandı yüzünde sevimli bir şaşkınlık gezindi. İkisi de aynı anda

“Seks balosu!” diye soludu. Monica başını sallayarak onu onaylar-ken heyecanlıydı. O gecedен sonra bunun hakkında pek konuşmamış- lardı ama Monica ilk evlilik yıldönümlerini ateşin başladığı yerde kut- lamayı akıl ettiğinde bu fikrin heyecanı ile dolmuştu. Sadece Richard ve Monica... Richard bir şey söylemeyince Monica ona doğru yaklaşı- rak ellerini adamın omuzlarına koydu. Topuklu ayakkabıları sayesinde adamla yüz yüzeydi.

“İsterniyorsan hemen soyunabilirim, ben sadece iyi bir fikir olabilir diye düşündüm. Emma bu akşam ki temanın Monte Carlo olduğunu söylediğinde...” Richard’ın dudakları Monica’nın sözcükleri yutmasını sağladı. Adam onu tüm açlığı ile öperken Monica inleyerek onu ken- dine çekti. Fakat Richard öpüşmeyi yarıda keserek geriledi.

“Ellerinizi kendinize saklayın Bayan Richardson, James Bond’un hazırlanması gerek.”

***

Monica, Richard eşliğinde tanıdık salondan içeri girdi. Biraz geç kaldıkları için salon çoktan dolmuş içkiler içilmeye, kumar oynanmaya başlamıştı. Şuh kadın kahkahalarına hafif bir puro dumanı eşlik eder-ken orkestranın çaldığı müzik insanın kanını kaynatıyordu. Richard’ın siyah maskesi sadece göz bölgesini kapatıyordu dudakları gergindi ve ifadesi son derece ciddiydi. Monica siyah taşlarla kaplı maskesini eliyle yokladı. Richard’ın onu bara doğru yönlendirmesine izin verdi. Genç

adam sandalyeyi çekerek Monica'nın oturmasına yardım ettikten sonra kendisi de tam karşısına yerleşip sandalyesini genç kadına doğru döndürdü. Uzun bacaklarını açarak Monica'yı aralarına aldı.

"Meme uçların hayatım, arzudan mı bu kadar belirgin?" Monica gülmemek için dudaklarını birbirine bastırmak zorunda kaldı. Richard barmene içki siparişi verirken sessiz kaldı ve en sonunda adama bakmadan

"Belki de senin emmen içindir." diye cevapladı. Richard'ın keskin nefesini duymak ensesindeki tüyleri diken diken etti. Richard sanki öpecekmış gibi Monica'ya doğru eğildi ve kulağına fısıldadı.

"Emeceğim tek yer o şişkin meme uçların olmayacak, bunun garantisini veririm."

İçkilerini içerken ikisi de sessizdi. Monica heyecanlıydı ve bu sık yaşadığı bir durum değildi. Genelde rahat tavrı ile meşhurdu oysa şimdi... Bu tamamen yeni bir şey olmasa da ilişkilerinin gidişatını etkileyecekti. Monica, Richard ile aralarındaki heyecanın sönmesini istemiyordu. Evli de olsalar, düzinelerce çocukları da olsa her zaman ateşli bir çift olmak istiyordu. Onunla sadece yataklarında çıplak olarak sevişmek ve bir süre sonra bundan sıkılmak istemiyordu. Richard'ın tutkusunu besleyecekti. Fakat Richard'ın yaklaşımı da oldukça önem taşıyordu. O Monica'yı nasıl istiyordu? Sadece yatağında mı? Yoksa eskisi gibi her yerde, bütün karanlık fantezilerin odağında mı? Monica düşüncelerinde boğulduğu sırada dans anonsu yapılmaya başlamıştı. Richard'ın gülümseyen dudaklarını gördü.

"Sence bu sefer dayanabilir miyiz?" Monica dayanabileceklerini sanmıyordu en azından kendi bedenine bakarak dansın sonunu getiremeyeceğini söyleyebilirdi. Richard ona elini uzatmıştı ve Monica elini onun eline bıraktı.

"Dayanamazsak, bir odamız var."

"Bak, işte bu harika bir haber. Çünkü sana yapacağım şeyleri büyük ödülден bile çok seveceğine eminim." Monica dudaklarını yaladı.

"Sen benim için büyük bir ödölsün." Richard, genç kadını kendi etrafında döndürüp kollarına aldı.

"O halde benimle odaya gel."

Monica itiraz ederek “Yine de dans etmek istiyorum.” dedi.

Richard onu eliyle selamladı ve piste çıkardı. Çiftler çoktan sahneyi doldurmuştu. Sunucu bu sefer bir kadındı ve sesi son derece baştan çıkarıcıydı. Yarışmanın kurallarını hatırlattı ve orkestraya çalması için talimat verdiğinde erotik bir ezgi salonu sardı. Monica Richard’ın kollarındaydı ve genç adam onu bedenine yaslamıştı.

“Sıcak ve yumuşaksın, buna bayılıyorum.” Monica içini çekti.

“Sende sert ve güçlüsün.”

“Sıcak ve yumuşak kıvrımlarını, sert ve güçlü aletimle doldurmak için sabırsızlanıyorum.” Richard dans figürlerine uygun olarak Monica’yı bir kol boyu uzaklaştırdı ve genç kadını tekrar kendine çekti.

“Bana başka neler yapacaksın?” Monica’nın şimdiden nefesi kesiliyordu. Genç kadının arkasını çevirerek kalçalarını ve sırtını göğsüne yasladı. Kolları Monica’ya sarılmıştı. Monica’nın kulağına doğru

“Sen zevkten ağlayana kadar sulanmış amının tadına varacağım. Bunu ister misin?” diye fısıldadı. Monica inledi.

“İstedigimi biliyorsun.”

“Biliyorum.” İki kişisi birbirlerinde kayboldukları sırada kadın ışıkların iki dakikalığına söneceğini duyurdu. Richard’ın beyaz dişleri Monica’nın gözlerini kamaştırdı.

“Hazır mısınız?” Monica başını salladı.

“Evet.” İki dakika da ne kadar ileri gidebilirlerdi? Orgazm olması mümkün müydü? Çünkü hemen şimdi rahatlamaya ihtiyacı vardı. Monica nefesini tutmuş olacakları beklerken ışıklar söndü ve Richard’ın elleri beline sıkıca sarıldı. Dudakları dudaklarına değerken genç adam onu yarı sertleşmiş erkekliğine bastırıyordu. Monica’nın dudaklarından şehvetli bir inleme kurtuldu. Richard öpüşmeye ara vererek

“Elini pantolonumdan içeri sok!” dedi. Monica karşı koymadan hızla elini içeri soktu. Saniyeler içinde Richard’ın nabız gibi atan sertliği avucundaydı. Monica elini yukarıdan aşağıya doğru kaydırды ve genç adamın aletinin başından damlayan sıvıyı başparmağı ile aldı. Richard inleyerek Monica’nın dudağını dişledi.

“Sen çok yaramaz bir kadınsın.”

"Kaç dakika kaldı." Richard dudaklarını ısırdı.

"Lanet olası birkaç saniye."

"Seni boşaltmak istiyorum."

"Birazdan..." Işıklar açıldığı anda Monica elini çekti ve kaldıkları yerden dans etmeye devam ettiler. Sahne hâlâ kalabalıktı, henüz pes eden fazla insan yoktu. Orkestra yeni bir şarkıya geçtiği sırada sunucu kadın Monica'nın beklediği beş dakika anonsunu yaptı. Ve ışıklar söndüğünde Monica doğruca dizleri üzerine çökerek Richard'ın pantolonunu kalçasının altına kadar sıyırdı. Genç adamın sessiz bir küfür savurduğunu duymuştu ama bunu umursamadı. Aletinin başında dilini yumuşakça döndürdü ve ucundaki piercingi diliyle dürttü.

"Kahretsin! Hayatım, ağzına al. Lütfen." Monica gülümserken onu yalvartmamaya karar verdi zaten kendi direnci de tükeniyordu. Genç adamı ağzının içine yavaşça kabul etti. Şarkı hâlâ devam ediyor, karanlık insanları gizliyordu fakat salon çoktan ayak sesleri ve inlemeler ile dolmaya başlamıştı. Richard boğazından gelen bir hırıltıyla birlikte Monica'nın saçını kavradı. Genç kadın keskin bir nefes alıp sonuna kadar onu ağzına kabul ederken ikisi de inledi. Richard'ın aleti ağzında gittikçe büyüyordu ve çok geçmeden çenesi uyuşmaya başladı. Kadınlığı sıırıslıklam olmuş genç adamı içine almak için kasılıp gevşiyordu. Richard bir anda Monica'yı kollarından kavrayıp ayağa kaldırdı, pantolonunu topladığı sırada ışıklar açıldı.

"Seni boşaltabilirdim."

"Biliyorum, hayatım bunu yapardın ama sen gelene kadar gelmeyeceğim." Monica ellerini adamın omuzlarına koyarak dudaklarına doğru konuştu.

"Bu bir yarış değil Richard, tadını istiyorum." Richard, Monica'nın çenesini kavrayıp dudaklarından bir öpücük aldı.

"İçindeyken boşalmayı seviyorum ve seni doldurmak istiyorum." Monica buna itiraz edemezdi genç kadın Richard'ın adımlarına ayak uydurmaya konsantre olmuşken ışıklar on dakikalığına söndü ve bu sefer kontrol Richard'ın elindeydi. Genç adam Monica'nın arkasını döndürdü elbisesini hızla sıvayıp çıplak kalçasına ulaştı.

“Eteklerini tut.” Monica söylediğini yaparak eteklerini belinin üzerinde tuttu. Richard’ın nasırlı elleri çıplak kalçasının yanaklarını ayırdı.

“Biraz öne doğru eğil hayatım.” Genç kadın sırtını eğerek Richard’ın istediği pozisyona geldi. Richard’ın sertleşmiş aletini kalçasındaki tomurcukta hissetti. Bir anda heyecanla inlediğinde Richard’ın sesini duydu. Müziğe rağmen fısıltıları ayırt ediciydi.

“Burayı da çok fena becermek istiyorum ama önce...” Aletini aşağıya doğru kaydırıp genç kadının girişine yasladi. Monica nefes nefese kalmış bacakları titremeye başlamıştı.

“Bu ıslanmış ve ısınmış kadınlığını becermeliyim.” Penisinin ucundaki metal toplar vajinasının girişine sürtünürken Richard bu eziyeti sürdürmeye kararlı gibi görünüyordu.

“Yap şunu...”

“Aceleyle getirmek istemiyorum.” Müzik yavaş yavaş değişmiş çok daha ateşli bir hal almıştı. İnsanlar birer birer salonu terk ederken yakınlardan bir kadının şehvetli inlemesi duyuluyordu anlaşılan yukarı çıkmayı bile bekleyememişlerdi. Richard’ın elleri genç kadının göğüslerine gitti. Kıyafetin üzerinden dolgun et parçalarını sıkıştırırken parmakları göğüs ucuna sürtündü. Anlamsız bir mırıltı çıkardıktan sonra bu kez göğüs uçlarını yokladı ve ufak pırlantaları hissetti. Monica’nın dudakları yukarı doğru kıvrılmıştı.

“Ha siktir! Bunlar... Düşündüğüm şey mi?” Monica gülümsemesini bastırmaya çalışarak

“Evet, onlar piercing ve bir yerimde daha var.” diye cevapladı. Richard ağzının içinde bir küfür daha mırıldandı ve Monica saniyeler içinde kendini Richard’ın kucığında buldu.

“Lanet olası oda kaçınıcı katta?” Richard merdivenleri çıkarken Monica kıkırdıyordu gülmesini bastırdıktan sonra

“Dokuzuncu kat, dokuz yüz yedi numara.” diyerek genç adamı cevapladı.

***

Odanın kapısını tek eliyle açan Richard, Monica'yı kucağından indirdi. Hızla dudaklarına yapışırken bir yandan da kıyafetini çıkarmaya çalışıyordu. Monica elini omuzlarına koyarak onu durdurdu.

"Bir dakika, bana bir dakika ver tamam mı?" Richard bir itiraz homurtusu çıkardı.

"Hemen görmeliyim."

"Biliyorum, fakat soyunmam gerekli." Richard ceketinden, papyonundan ve gömleğinden kurtulurken Monica'da elbisesini çıkardı. Üzerinde sadece jartiyer çorapları ve korkutucu derecede yüksek topuklu ayakkabıları vardı. Richard smokinin üst kısmını çıkarmayı bitirdikten sonra aç gözleriyle Monica'ya baktı.

"Tanrım! Merhamet." Monica'ya doğru iki adım attı ve genç kadının tam önünde dikildi. Elleri göğüslerinin ucundaki pırlantaları keşfederken derin derin soluyordu.

"Ateşli olacağını biliyordum ama bu... Can yakıcı derecede sertleştiriyor." Biraz eğilerek dilini mücevherlerin çevresinde döndürdüğünde Monica inleyerek onun saçına yapıştı.

"*LANET OLSUN!*" Monica daha önce hissetmediği bir şekilde uyarılmıştı.

"Piercingler, hayatım. Hassas ve duyarlı hissettirir, çok daha duyarlı." Meme başlarını dişleri arasında sıkıştırıp çekiştirince Monica bir kez daha bağırdı. Acısına karışık o yoğun haz uyluklarına süzülen bir ıslaklığa neden olmuştu.

"Başka nerende?" Richard hâlâ göğüs uçlarına masaj yaparken soruyordu. Monica kaşının birini havaya kaldırdı.

"Kendin bulmaya ne dersin?" Genç adam dizlerinin üzerine çöktü. Monica onun nefesini kadınlığında hissediyordu. Richard'ın elleri vajinasının dudaklarını birbirinden ayırdı.

"Burada göremiyorum." Monica tomurcuğunun üzerine kapanan dudakları hissettiğinde Richard'ın kafasına tutunarak destek aldı.

"Hım... Biraz daha bak."

"Buraya mı bakmalıyım? Amına mı?"

“Lütfen!” Richard’ın dudakları bir anda yok olduğunda Monica inledi. Richard ayağa kalkarak Monica’yı çevirdi. Bulmuştu. Elleri belinde dolaştı ve mücevherleri parmağıyla yokladı.

“Beni öldürüyorsun.” Richard, Monica’yı belinden kavrayıp kendisine yasladı. Çıplak kalçası Richard’ın pantolonun içinde dikilmiş erkekliğine temas etti. Monica inleyerek kendini ona bastırıldı.

“Becer beni, şimdi.” Richard sanki bunu duymayı bekliyormuş gibi Monica’yı yatağa taşıdı. Saniyeler içinde pantolonundan kurtulmuş tamamen çıplak bir şekilde genç kadının üzerindeydi. Jartiyer lastiklerine parmaklarını geçirdi, elleri çoraplı bacaklarında dolaştı.

“Topuklu ayakkabılar ve bu çoraplar içinde delicesine seksisin.” Monica’nın bacaklarını birbirinden ayırdıktan sonra aralarına girdi. Erkekliğini avuçlayarak, kadınlığına sürüttü.

“Richard! Yap şunu.” Kafasını nazikçe girişine yerleştirdi. Monica’nın vajinası kasılıp gevşedi. Göğüs uçları iyice büzülmüş piercingler çok daha belirgin bir hal almıştı. Monica göğüslerini yoğururken uçlarını dürterek Richard’ı etkilemeye çalışıyordu. Ve başardı. Richard sert bir hamleyle içine gömülüp dudaklarını Monica’nın göğüs uçlarına kapattı. Dakikalarca içinde yakıcı hamlelerle gidip geldi. Monica’nın memelerini o kadar çok emmişti ki genç kadın acı duymaya başlamıştı ama bu acı zevkle bütünleşiyor onu daha da azgın bir hale getiriyordu.

“Boşalmak üzeresin.” Monica sadece inleyebildi.

“Bende öyleyim. Seni dolduracağım.” Genç kadın zorlukla yutkundu. Richard’ın dudakları kulağındaydı ve konuştuğu nefesi tenini okşuyordu.

“Seni yeniden hamile bırakmak istiyorum. Bu yüzden içine geleceğim, hayatım.” Monica dudaklarını dişledi. Zaten korunmuyordu.

“Hadi, şimdi gel.” Sanki bunu bekliyormuş gibi bir anda patladı. Orgazmı Richard’ın penisini sıkıştırdı ve genç adam küfürler ederek boşaldı. Nefesleri düzene girdikten sonra Monica gözlerini açtı. Richard onu seyrediyordu ve yüzünde çocuksu bir mutluluk vardı. Meme ucundaki mücevherlere dokundu.

“Bunlara bayıldım.” Monica gülümseyerek

“Fark ettim.” dedi. Dudaklarını ısırды ve konuşmasına devam etti.

“Fakat uzun süre takamayacağım.” Richard kaşlarını çatarak

“Neden?” diye sordu. Monica gülümsemesine engel olamıyordu. Richard’ın nasıl bir tepki vereceğini birkaç dakikaya kadar kestirememişti.

“Bebek emzirirken onları çıkarmam gerek.” Richard, genç kadının yüzüne anlamsız bir şekilde bakıyordu. Monica onun yüzünü elleri arasına aldı.

“Sekiz ay sonra bir bebek emziriyor olacağım.” Genç adamın yeşil gözleri bir anda yıldız ışıkları gibi parıldamaya başladı.

“Hamilesin.” Monica onu başını sallayarak onayladı.

“Hamileyim.” Richard dudaklarını tutkuyla öptükten sonra yavaşça karnına kaydı ve oraya doğru gülümsedi.

“Monica, seni delicesine seviyorum. Beni ölesiye mutlu ediyorsun ve bir cehennem kadar ateşlisin. Her şeye sahip olmam sence de adil mi?” Monica ağlamaklı bir sesle onu cevapladı.

“Peki ya senin, benim için her şey olman adil mi?” Richard yukarı çıkarak onun usulca yanaklarına süzülen yaşlarını kuruladı.

“Sonsuza dek, sen ne istersen o olurum. Bunu hâlâ anlamadın mı?” Monica anlıyordu. Richard’ın ateşi asla sönmeyecekti ve Monica onu sevmekten asla vazgeçmeyecekti. Monica bir şeyden daha emindi.

Muhteşem ve kusursuz seks söz konusu olduğunda hissetmek ve sevmek esastı. İşte bu yüzden Richard onun için zevkin ve aşkın kaynağıydı.

***

Monica kapının kenarında durmuş mutluluğa bakıyordu. Alexis beşiğinde uyuyordu ve Richard emzirme koltuğunda oturmuş henüz bir haftalık oğulları Alex Roger’ı dövmeler ile kaplı göğsüne yatırmıştı. Richard oğullarına kardeşinin ve en sevdiği gitarist olan Roger Waters’ın adını vermişti. Genç kadın hâlâ buna nasıl izin verdiğini bilmiyordu ama sanırım çocuğun Rock yıldızı olmaktan başka şansı kalmamıştı. Neredeyse iki yaşındaki kızları şimdiden bağıra bağıra şarkı söylüyor

yordu. Monica hangisini kollayacağını şaşırmıştı. Richard bakışlarını kapıya çevirdi ve Monica'ya eliyle yaklaşmasını işaret etti. Genç kadın yaklaştı. Karanlıkta Richard'ı bir silüet olarak görüyordu. Lezzetli bir silüet... Dövmelerle kaplı eli oğullarının sırtında duruyordu.

"Alex Roger biraz huysuzlandı ama erkek erkeğe hallettik."

Monica gülümseyerek "Bunu görebiliyorum." dedi.

"Ona Pink Floyd'un gitaristinin adını vermene hâlâ inanamıyorum."

"Benim idolümdü. Alex ve ben Pink Floyd'u severdik." Monica dudaklarını büzdü.

"Oğlumuz bir Rock yıldızı olursa Richardson, bunu sana ödetirim." Richard'ın gülümsediğini görebiliyordu.

"Hım... Bu kulağa ateşli geliyor."

"Richard!"

"Memelerin geceliğinin içinde çok güzel görünüyor. Hamile halini de, yeni doğum yapmış halini de çok seviyorum. Sanırım seni sürekli hamile bırakacağım." Monica solukları derinleşen bebeğini Richard'ın kollarından alıp dikkatlice beşiğe yatırdı. Geri döndüğünde Richard tam arkasında dikiliyordu. Genç kadını kollarına aldı. Sıcaklığı saten geceliğini ısıtmıştı. Dudaklarını tutkuyla öptü.

"Benim ateşli kadınıym."

"Richard!" Monica eriyen bedenini adamın hâkimiyetine bıraktı. Onun kollarında yorulur, dinlenir, erir ve tekrar var olurdu. Aşkı hissetmenin en kolay yolu doğru adamın kollarında olmaktı. Uzanıp Richard'ı öptü.

"Teşekkür ederim, bana harika bir başlangıç verdin." Richard genç kadının saçlarını okşadı.

"Sende bana kendini verdin. Benim olağanüstü başlangıcım."

-SON-

